

உ

கணபதி துணை.

மூன்றாஞ் சம்புடத்தின் முகவுரை.

—:O:—

இந் நூலையும் இப்பதிப்பையும் பற்றிய செய்திகள் பலவும் இதன் முதற் சம்புடத்தின் தலைப்பில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

இம் மூன்றாஞ் சம்புடத்தில், நெய்தற்கலியும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியும், நூலாசிரியர் உரையாசிரியர்களின் வரலாறுகளும், முன்னிரண்டு சம்புடங்களிலின்றி இச்சம்புடத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பெற்ற நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதியும், இப்பதிப்பைப்பற்றிய அறிப்பிராயங்களில் முன் வெளிவராதவையும் அடங்கியிருக்கின்றன. இச் சம்புடத்தோடு இந்நூல் நிறைவேற்றிற்று.

இச் சம்புடத்துள்ள நெய்தற்கலியும், இதன் இன்ன பகுதி இன்ன நூலின் இன்ன பகுதியில் இன்னதற்கு மேற்கோளென்பதும் இதன் இன்ன பகுதிக்கு ஒப்புமைப்பகுதி இவையென்பதும் முதலிய குறிப்புக்களோடு, இரண்டாஞ் சம்புடத்தைப்போலவே சொற்களையும் விலங்கு பறவை மரஞ் செடிகொடிகளையும்பற்றிய பலவகைக் குறிப்புக்களும் சேரப்பெற்றது. இக் குறிப்புக்கள் ஆராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவனவாயிருக்கும்.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியில் பழைய செய்திகளை அறிவிக்கவேண்டிப் பல தொடர்மொழிகளும் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றன. சில அரும்பதங்களுக்குப் பொருள்களும் குறிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. அவ்வகராதியில் மெய்ப்பாடு என்னுமிடத்து அவற்றின் பெயர்களைமட்டும் ஓர் அகராதிபாகக் குறித்திருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் பொருள்திகாரம் உணர்ந்தவர் சிலரென்பதும், அவருள்ளும் இம் மெய்ப்பாட்டைப்பற்றிய செய்தியைத் தெளிவாக உணர்த்தவல்லவரிலரென்பதும், தாமே பயின்றுணர விரும்புவார்க்கு இது கருவியாயுதவுமென்பதுமாகும். இம் மெய்ப்பாட்டுப் பெயர்களுள், சில பெயர் ஒவ்வொரு மெய்ப்பாட்டுக்குக் காரணமான குறிப்புக்கள் அல்லது பொருள்களின் பெயரென்றும், சிலபெயர் மெய்ப்பாட்டுக்குக் காரணமான பொருட் பெயரோடு சேர்த்தெழுதப்பட்டன வென்றும், சில பெயர் பரியாயப் பெயர்களென்றும், சில பெயர் பிழைபட்டிருக்கக்கூடுமென்றும் தோற்றுகின்றன.

மூன்றஞ் சம்புடத்தின் முகவுரை.

இந் நூல்போல முழுமைக்கும் பண்டை யுரையாகியிரால் உரையோடு மெய்ப்பாடு குறிக்கப்பெற்ற நூல் திருக்கோவையா ரொன்றுமே. சீவக சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், தொல்காப்பிய முத லிய இலக்கணம் இவற்றினுரைகளில் மெய்ப்பாட்டுக் குறிப்புச் சில வுண்டு. அவற்றாலும் இம் மெய்ப்பாட்டுச் செய்திகள் விளங்குவன வாக இல்லை. தமிழிற் சிறந்த நூல்களைப் பாடமாக்கி அவற்றைச் சிறு பொருட்செலவில் பல வருடமாகக் கற்பித்து வரும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலோ, தக்க பொருட்செலவுசெய்து சில வருடமாகக் கற்பித்து வரும் சிதம்பரம் அண்ணாமலைச் சருவகலா சங்கத்திலோ, வேறிடத் திலோ துண்ணறிவும் உலையா முயற்சியுமுடைய தமிழ்ப்புலவர் போதகாகியிராயிருந்து பல்லாண்டு உழந்தால் ஈ ள டை வி ல் விளங்கக்கூடுமென்பதும் அதற்கும் ரஸபாவ முதலியவற்றை துண் ணிதி னறியும் வடநூலுணர்ச்சியாவது அவற்றை அறிந்தவ ருதவி யாவது இன்றியமையாததென்பதும் என் கருத்து.

இம்மூன்றஞ் சம்புடத்தைப் பதிப்பிப்பதற்குப் பொருளுதவி செய்ய வேண்டுமென்ற என் வேண்டுமோர் அங்கேகித்து, சென்னைச் சருவ கலாசங்கத்தார் இந்நூலை நிறைவேற்றி எட்டு ரூபாய் பெறும் படி உத்தரவளித்தார்கள். முன்பு பிரஹ்மஸ்திரீ மகாமஃகாபாத்யாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் கருட ரூபாய் அளித்தபோது அத்தொகை இத்தொகையிலுள்ள செய்யுள் (கலித் தொகையிலுள்ள செய்யுள் கருட) ஒவ்வொன்றையும் தாம் பாராட்டு வதற்கு அறிகுறியாகத் தோற்றுகிற தென்று குறித்திருந்தேன். இச் சருவகலா சங்கத்தார் உத்தரவிட்ட தொகை, அத்தொகைபோல ஐந்து மடங்கு கொண்டதா யிருத்தலால், ஐந்தினை நெறியளாவிய இக்கலித்தொகைக்கு அத்தொகை போல ஐந்து மடங்கு இணைந்த தொகை அளித்தலே ஏற்ற நெறியாகுமென்று கருதினர் எனக் குறிக்கும்படி இருக்கிறது.

ஆளுந்தொகையீ தாதலினால் ஐயரவர்க ளளித்ததினும் விரும் வண்ணம் நூறுக மேவுந் தொகையில் ஆறுறழ்ந்து கூளுந்தொகைநூற் றைம்பதொடுங் கூட்டினூர்கொல்.

இவ்வுதவியைச் செய்த அவர்கட்கு என் நன்றியறிதலைக் கூறுகிறேன்.

பின்பு சிதம்பரம் அண்ணாமலைச் சருவகலா சங்கத்தாருக்கு ஒரு மனுச் செய்துகொண்டேன். அச்சங்கத்தார் ௩௦௦ ரூபாயை முன்னதாகவே அனுப்பித் தங்களுக்குப் பத்துப் பிரதி போது மானவை யென்றும் தெரிவித்தார்கள். இது காலத்தாற் செய்த உதவியாய் மகிழ்வித்தது.

திருப்பனந்தாள் ஆதீன கர்த்தர்களாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி காகிவாசி ஸ்வாமிநாத ஸ்வாமிகளவர்களைப் போய்ப் பார்த்து 'நான் இதனைப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறேன், நிறைவேறவேண்டும்' என்று சொன்னபோது அவர்கள் ௧௦௦ ரூபாய் உவந்தளித்து 'இன்னும் அவசியமானபோது முட்டுப்படாவண்ணம் வேண்டிய உதவியைச் செய்வோம்' என்றும் வாக்களித்தார்கள். அஃது எனக்கு இக்காரியத்தை இடையூறின்றி முடித்து விடலாமென்ற இன்பத்தையும் தைரியத்தையும் தந்தது. அவர்கள் தமிழிமானம் என்னை மகிழ்வித்ததனால் அதனை இம் முகவுரையின் இறுதியில் (பக்கம் ௮) 'தமிழ் வளர்க்கு முயற்சி' என்பதில் தெரிவித்திருக்கிறேன். இப்போது பல்கலையும் வளர்க்கக் கருதித் தமிழ் வளர்த்தற்காகச் சென்னைச் சருவகலாசாலைத் தனித் தமிழ்ப் பரீக்ஷையில் ஒவ்வோராண்டிலும் முதன்மையாகத் தேறும் வித்துவானுக்கு ௧௦௦௦ ரூபாய் பரிசளிப்பதாக (Fund) மூலதனம் ஏற்படுத்தி இப்போது சிலவருடமாக வழங்குவரும் வள்ளன்மை உலகம் அறிந்ததே.

இத்தொகை ஒவ்வோராண்டிற் பெறுபவர் ஒவ்வொருவரேயாயினும் இவ்வேற்பாடு ஒவ்வோராண்டிலும் பல மங்களை நன்றாகத் தமிழ் ஞானம் உறுவித்தற்கு ஏதுவாகு மென்பது ஒருதலை. ஸ்ரீ குமர குருபரர் ஈட்டிய செல்வம் தமிழ் வளர்ச்சி செய்யாதிருக்குமா!

இப்போது தமிழ் நாட்டினுள் மிக்க செல்வமுடைய தமிழர்கள் பலிருப்பினும் அவர்களுள் யாரேனும் தம் பாஷையில் அபிமானம் வைத்து அதனை வளர்த்தற்கு எவ்வகையாகவாவது முன் வந்தார்களா? அவர்கள், 'எமக்குத் தமிழில் அபிமானம் அதிகம்' என்று தம்மைப்பற்றித் தாமே சொல்லிக்கொள்ளுஞ் சொல் பொருளுரையாகுமா? அதனாற் பயன் யாது?

உண்மையில் ஒருவர் தம் பாஷையில் அபிமான முள்ளவராயிருந்தால், தாம் அதனைப்பயின்று அரிப்பொருளை அறியாதிருப்பாரா? அறியாவிட்டால் அம்மொழிவாணரது தாரதம்மிய மறியச் சக்தியுடையராவாரா? பயில் இயலாவிட்டாலும் அதனை வளர்த்தற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்யாதிருப்பாரா? அதனை நன்கு அறிந்தவர் பால் அன்பு செய்தலும் அவரைப் பாராட்டுதலும் அவர்க்கு உபகரித்தலுமில்லா திருப்பாரா?

மற்றைச் செல்வர் பாஷாபிமானமற்ற நிலைமையிலிருக்கும் இக்காலத்தில் பணசையாதீன கர்த்தரவர்கள் இப்பரிசிலை ஏற்படுத்தியது மிகவும் கொண்டாடத்தக்க தமிழிமானச் செய்கையென்பதை யாரே

னும் மறுப்பார்களா? தமிழில் உண்மை யன்புள்ள இவ்வுபகார சீலர் இங்ஙனமே உலகத்திற்கு நன்மை புரிந்து கொண்டு நீழீழி வாழ வேண்டு மென்று,

திருப்பனந் தாளுறை செஞ்சடை யப்பர்தஞ் சேவடிக்கட்
சுருப்பனந் தாமரை சேர்தலி னுள்ளஞ் சலாவி யுறும்பண்
புருப்பனந் தாமணி யாஞ்சாமிநாத வுயர்முனிபா
லிருப்பனந் தாவதென் றுருமெங் கோண்டுக மேருறவே.

ஸ்ரீமான் திவான் பஹதூர் பவானந்தம் பிள்ளை அவர்களிடம் நான் பதிப்பித்த கலித்தொகை முதலிரண்டு சம்புடங்களைக் கொடுத்து, அதில் நான் கிரமப்பட்டுச் செய்திருக்கும் வேலைகளிற் சிலவற்றையுஞ் சொன்னேன். அவர்கள்,

‘ சொல்வன்மை யுண்டெனிற் கொன்னே விடுத்தொழிதல்
நல்வினை கோறலின் வேறென்று ’

என்றபடி, அதற்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று கருதி, அச் சம்புடங்களைப்பற்றிச் சென்னை School Book and Literature Society யாருக்குச் சிபாரிசு செய்து கலித்தொகை வெளிவரும் செலவிற்கு உபயோகிக்கும்படி இருநூறு ரூபாய் நன்கொடையாக அளிக்கச் செய்வித்தார்கள். இவ்வாறு உதவி செய்யுந் தமிழ்பிமானிக ளிருந்தால் அரிய காரியத்தை மேன்மேலுஞ் செய்ய ஊக்க முண்டாகும். அத் தொகையை அளித்த அச் சங்கத்தாரிடத்திலும் அதற்குக் காரணராயிருந்த ஸ்ரீமான் பவானந்தம் பிள்ளை யவர்களிடத்திலும் நன்றியறித லுள்ளவனாக இருக்கின்றேன்.

எனக்கு இந் நூல் முதலிலிருந்து முழுவதும் பதிப்பித்தற்கு மிக்க உதவியாயிருந்தவர், என் சிறுவனாகிய கிரஜீவி முத்துக்குமார் ஸ்வாமியும், சென்னை, மயிலாப்பூர், P. S. High School உபாத்தி யாயரும் என் மாப்பிள்ளையும் ஆகிய கிரஜீவி வே. ராமநாதையரும் ஆவர்.

இடையே உதவி செய்தவர் அன்பர் ஸ்ரீமத் உ. வே. ஸ்ரீ. அ. பாஷ்யம் அய்யங்கார் அவர்கள், B. A., L.T.

இப்போது அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியை ஒழுங்கு படுத்துவதற்கும், ஆசிரியர் வரலாற்றை எழுதுவதற்கும் தத்தமக்கு அவகாச முள்ளபோது உடனிருந்து உதவி புரிந்தவர்கள் சென்னை யூனிவர்ஸிடி ஒரியண்டல் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட் ஸ்டீடெண்டுகளாக இருந்த கிரஜீவிகளாகிய கே. வி. சேஷாசல சர்மாவும், மு. குஞ்சித பாத தேசிகரும், ந. சிவப்பிரகாச தேசிகரும் ஆவர்.

முன்னுஞ் சம்புடத்தின் முகவுரை

எ

ஆசிரியர் வரலாற்றையும் இன்னும் சில ஆராய்ச்சிகளையும் விரிவாக எழுத நினைத்திருந்தேன். ஆவையும் முன் செய்வனவாகக் குறித்தவற்றுள் இன்னுஞ் சிலவும் சில காரணங்களால் இப்போது செய்தற்கியலவில்லை. இந்த அளவில் இதனை நிறைவேற்றிய இறைவனுக்கு என் வந்தனத்தைச் சேர்ப்பிக்கிறேன்.

மயிலாப்பூர்,
பிரஜோத்பத்திரம்
கார்த்திகையின்

}

இங்ஙனம்,

இ. வை. அனந்தராமையன்.

340/2

தமிழ் வளர்க்கு முயற்சி.

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர்களாக விளங்கும் கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசிவாசி ஸ்வாமியநாத ஸ்வாமிக ளவர்கள், தமிழ்ப் புலமை மிக்கு, தஞ்சை சரபோஜி மஹாராஜா வின் அவைக்களத்தில் ஆஸ்தான பண்டிதராயிருந்தவரும், கோடச் சுரக்கோவை தஞ்சைப் பெருவுடையாருலா முதலியவற்றை இயற் றியவரும், சென்னை இராசதானிக் கலாசாலையில் தமிழ்ப் பண்டிதரா யிருந்து புகழ்பெற்றவரும் ஆகிய கொட்டையூர் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்து தேசிகரவர்கள் மரபில் ஜனித்தவர்கள். தமிழ்மணங்கமழும் அம் மரபில் தோற்றத்தினாலோ, டில்லித் துலுக்க அரசனையும் தம் தெய்வ சக்தி காட்டி வசப்படுத்திய அருட்புலமை வாய்ந்த தமிழ்ப் பெரியா ரான ஆதிசுமாரகுருபர ஸ்வாமிகள் பீடத்தின் ஏற்றத்தினாலோ அவர்கள் தமிழிமான மிகுந்து அதனைப் பல வழியாலும் வளர்க்க முயன்று வருகிறார்கள். அம் முயற்சி தமிழுலகத்திற்கு அரும் பயனை யும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமிகளவர்களுக்குப் பெரும் புகழையும் தந்து நிறுத் தத்தக்கவை.

சென்னைச் சருவ கலா சங்கத்தாரால் நடத்தப்பெறும் வித்து வான் பரிசேஷியில், வருடந்தோறும் தமிழில் முகல் வகுப்பில் முதல் வராகத் தேர்ச்சிபெற்ற மாணுக்கருக்கு அவ் வருடத்து ௧000 ரூபாய் நன்கொடை யளிப்பதாக ஏற்பாடு செய்து மூன்றுவருடமாக அளித்து வருதல் யாவருமறிந்ததே. இஃது என்றும் நிலைபெற்று நடந்து வருவ தற்காக 1928-ஆம்வரு ஆகஸ்டு மாதத்தில் அமெரிக்கா கண்டத்து டாரண்டோ என்னும் நகரத்திலுள்ள “தி மானுபாக்ச்சரர்ஸ் லைப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி” (The Manufacturers Life Insurance Company)யில் தங்கள் ஆயுளை ரூபாய் நாற்பதினாயிரத்துக்கு இன்ஷ்யூர் செய்து, 4,46,416 என்னும் எண்ணுள்ள பாஸிவியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் இப்போது பலர் தமிழைச் சிரத்தையோடு படிக்கிறார்கள்.

இவர்களது துண்ணறிவும் பயனுறுவினை செய்யும் நோக்கமும் அரியன அறிந்துரைக்கும் ஆற்றலும் தமிழிமானமும் பல வருடங் கட்டு முன்பே எனக்கு மகிழ்வை உண்டாக்கின. அவை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து இப்போது பயனளிக்கத் தொடங்கி யிருக்கின்றன. இன்னும் சில நாளில் நல்ல பயனை மிக வளிக்கு மென்பது நிச்சயம்.

ஆசிரியர்கள் வரலாறு.

க. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

இக்கலித்தொகையில் முதற்பகுதியாகிய பாலைத்திணைக்குரிய 35 கலிப்பாக்களையும் பாடியவர் பெருங்கடுங்கோ அல்லது பெருங்கடுங்கோன்* என்னும் பெயரால் வழங்கப் பெற்றவர்; இவரது இயற்பெயர் இன்னதென்று துணியக்கூடவில்லை. கடுங்கோ என்பது கடியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிந்து கோவென்னும் பெயர்ச் சொல்லோடு புணர்ந்துள்ளது; காரணம்பற்றிய பெயரென்னத் தக்கது. ஆனாலும், சேரமான் மாந்தரன் பொறைபன் கடுங்கோ, சேரமான் கடுங்கோ வாழியாதன் என்பன முதலிய சில தொடர் மொழிப்பெயர்களிற் கடுங்கோ வென்பது சேரபரம்பரையினர் களுக்கு வந்திருத்தலாலும் இவர் அப்பரம்பரையினரென்று தெரிதலாலும் அவர்களுக்குப் பிற்காலத்தவர் இவரென்று துணிந்து அப்பெயர் இவர்க்கு இடப்பெற்றதெனின் கடுங்கோ வென்பது இவரது இயற்பெயராம்.

இத்தக் கடுங்கோ வென்பதன் முன் பெருமை யென்னும் பண்புப்பெயர் புணர்ந்து பெருங்கடுங்கோ வென நிற்கின்றது. அப்பண்புப்பெயர் இவர் இளங்கடுங்கோவுக்குத் தமையனாரென்பது பற்றிப் புணர்க்கப்பெற்றதென்று சிலர் ஊகித்தனர். அவ்வாறு இருப்பினும் இருக்கலாம். அவர் மருதத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியிருத்தலால் மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ என வழங்கப் பெறுகின்றனர். அவர் ஒரு சோழவேந்தனால் ஆதரிக்கப்பெற்றுச் சோண்டிசிறுந்து மருதத்திணையிலே பயின்றவரென்று தோன்றுகிறது. அவர் செய்தி இங்கே இம்மட்டில் நிற்க,

பெருங்கடுங்கோ என்பதன்முன் பாலைபாடிய என்னும் அடைமொழி வந்துற்றது இவர் இக்கலிப்பாக்களைப் பாடியது பற்றியே

* 'கடுங்கோன்' என்னும் பெயர் பாண்டியர் மரபிலுமுண்டு. 'காய் சின வருதி முதல் கடுங்கோன் ஈறுக்' என வருதல் காண்க.

என்னலாம். இவரது பெயர் * பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ என்றே பல இடத்தும் உள்ளது. கவி † (உ) 4-8, (சு) 3-6, (ரு) 1-3, (க) 1-6, (எ) 1-3, (அ) 2-6, (கௌ) 1-7, (கக) 6-7, (கஉ) 1-7, (கக) 1-9, 12-13, 20-21, (கரு) 1-9, (கக) 6-8, 10-12, 14-16, (உௌ) 1-8, 20-21, (உக) 3, (உச) 10-11, (உரு) 9-11, இப்பகுதிகளில் இவர் பாலைத்திணையைப் புணர்நுரைத்திருத்தலை நோக்குக.

மற்றும் இவர் பாடியனவாக அகப்பொருட் செய்யுட்களுள், நற்றிணையில் (9, 48, 118, 202, 224, 256, 318, 337, 384, 391) பத்தும் குறுந்தொகையில் (16, 37, 124, 135, 137, 209, 231, 262, 283, 398) பத்தும் அகநானூற்றில் (5, 99, 111, 155, 185, 223, 261, 267, 291, 313, 337, 379) பன்னிரண்டும் ஆக ‡ 32 ஆசிரியப்பாக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் இரண்டொன்று ஐயத்துக் கடமா யிருப்பினும் மற்றவைபெல்லாம் பாலைத்திணைக்குரியவைவே. அவற்றுள்ளும் நற் (சஅ) 3-9, (உருக) 3-4, 9-11; (ககஅ) (கஅச) 1-6. குறுந்(கஉச) (உஅக) 5-8. அகம் (ரு) 8-15; (கக) (ககக) 4-15; (கருரு) 7-16; (கஅரு) 5-13; (உஉக) 3-8; (உகக) (உகஎ) 5-13; (உகக) 1-21; (உகக) 11-17; (ககக) 5-18; (ககக) 18-26 இந்தப் பகுதிகளில் பாலைத் திணையைப் புணர்நுரைத்திருத்தல் நோக்கற் பாலது.

‘பாலைபாடிய’ என்னும் இவ்வடைமொழியின் முன் ‘சேரமான்’ என்னும் குடிப்பெயர் சேர்க்கப்பெற்ற, ‘சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ’ என்று புறநானூறு 11 ஆம் செய்யுளின் பின் இன்ன நிலையரை இன்ன வர்பாடியது என்புழிக் காணப்படுகின்றது. அச்செய்யுள் சேர வேங்கையர் நிலையனாகக்கொண்

ஒவ்வொன்றைச் சிறப்பித்துப் பாடியதால் சிலர் பாராட்டப் பெற்றாரென்பது, மருகம் பாடிய இளங்கடுங்கோ, மடல் பாடிய மாதங்கீரனார், வெறி பாடிய காமக் கண்ணியார், கொடை பாடிய அல்லது கோடை பாடிய பெரும் பூதனார் என்பவற்றாலும் கோய் பாடியார் அல்லது நெய் பாடியார் என்பதனாலும் அறியப்படுகின்றது.

† ( ) இந்நவனைவி னுட்பட்ட எண்கள் பாடல்களையும் பின் னுள்ள எண்கள் அடிகளையும் குறிப்பன.

‡ புரப்பொருளிலும் ஓர் ஆசிரியப்பா உண்டு; புறம்-282.

டிருப்பது. அச்செய்யுளும் அதன் பின்னுள்ள குறிப்புமே இவர் சேரர்குடிக் குரியோரென்பதை அறிபக் கருவியாயிருக்கின்றன.

இவரை அப்பாடலாற் புழந்தவர் பெயர் 'பேய்மகள் இளவெயினி' என்று பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது. அந்நாலுரையாசிரியர் அப்பாடலுக்குப் பொருளெழுதிய பின் 'பாடினி இழை பெற்றான்; பாணன் பூப்பெற்றான்; யான் அது பெறுகின்றிலேனென்பபரிசில் கடா சிலையாறிற்று' எனத் துறைச்செய்திபைத் தம் கோட்பாடாக விளக்கிவிட்டு, "இனி இவன் பேயாயிருக்கக் கட்புலனாயதோர் வடிவு கொண்டு பாடினொருந் தி யெனவும், 'இக்களத்து வந்தோர் யாவரும் பரிசில் பெற்றார்கள்; ஈண்டு சின்னோடு எதிர்த்து பட்டோ ரில்லாமையால் எனக்கு உணவாகிய திசை பெற்றிலேன்' எனத் தான் பேய்மக ளானைத் தோன்றப் பரிசில்கடாயினொளவும் கூறு வாரு முளர்" என்று பிறர் கருத்தையும் எழுதியிருக்கிறார். இப் பிறருரையைப் புனைந்துரைப்பென்று கொள்ளுவதன்றி மெய்யுரை பென்று அறிஞர்கொள்ளார். ஆதலின் பின்னுள்ள பிறருரையை விட்டு முன்னுள்ள இயருரையே கொள்ளத்தக்கதாகும்.

இதன், 'பாடினி இழைபெற்றான்; பாணன் பூப்பெற்றான்' என்பதன், அவர் பரிசில் வாழ்க்கென்பதையும் அவர் இவை பெற்று ரென்பதையும் உணர்த்துகின்றன. அவரைப்போலவே இதனைப் பாடியவரும் பரிசில் பெறுதற்குரிய தகுதியினரென்றால் பாட்டின் பொருள் சிறக்கும். அத்தகுதியும் இசைபற்றியதெனின் இன்னும் சிறக்கு மென்பது கூறாமல் விளங்கும். இவர் பெயர் அத் தகுதியின ரென்பதைக்குறிக்கும் பெயரென்றே இப்போது என் னால் ஊகிக்கப்படுகின்றது. அஃது என்னெனின், 'இளவெயினி' என்பதை 'இளவெயினி' என்று கொள்ளுதலே. கொண்டால் அது குறிப்புமொழியாகி, புல்லாங்குழலாகிய இளவேயால் பஞ்சம ஸ்வரமாகிய இளியென்னும இசையைச் சுவைபட வாசித்தலிற் சிறந்தவனெனப் பொருள்பட்டு இசைநதிமத்தால் பரிசில் பெறுதற் குரியனெனப் பொருள் சிறக்கும். ஏட்டுச்சுவடிகளில் 'இளவேயினி' என்பது 'இளவெயினி' யென்றும்படிக்குப்படி வேறுபாடுவிளங்கா திருக்குமென்பது ஏடாள்வார்க்குத் தெரியாததொன்றன்று. ஆத லால் யான் ஊகிப்பதை அறிஞர் துண்ணிதிராய்ந்து பொருளு

மெனிற் கொள்ளவும் பொருந்தாதெனின் தள்ளவும் உரியர். இது தவலருந் தொல்கேள்வியான் வருவதன்று. ஆதலால், பதிப்பிப் பவர்க்கு யான் ஊகித்ததே சிறந்ததென்று தோற்றின் மறுபதிப் பில் இளவேயிளியென்று வெளிவருதலுங்கூடும். அவர்கள் பதிப் பித்தவற்றுள் முற்பதிப்புக்கு மாறாகப் பிற்பதிப்பிற் சில இருத் தற்கு இஃதும் ஒரு காரணமென்க. அஃது அவர்கள் ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கும் பல நூலுள்ளும் காணப்படும்.

இப்பெயரின் முன்னுள்ள பேய் மகளென்பது பேயென்பானின் மகள், அல்லது பேயென்பானின் மகள் என்று * பொருள்படும். பேயென்பது பேயாழ்வாரைக் குறிக்குங்கால் ஆண்பாலையும் காரைக்காற் பேயாரைக் குறிக்குங்கால் பெண்பாலையும் உணர்த்தி வருதலை நோக்குக. ஒரு பெண்ணின் பெயருக்கு முன் ஈன்றார் பெயரைப் புணர்க்குமிடத்துத் தாயார் பெயரைப் புணர்த்தியதாக ஒன்றும் விளங்காமையானும் பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக் கண்ணையார், கழார்க்கீரனெயிற்றியா ரென்பவை முதலியவற்றால் தகப்பனார் பெயரைப் புணர்த்துவ துண்டென்பது அறியப்படுத லானும் பேயென்பானின் மகளென்று பொருள் கொள்ளலாமென்று தோற்றுகிறது.

இவராத் பாடப்பெற்றவர் சேரர் மருமானானால் இவர் தம்பி யின் பெயரோடு சேரமானென்பது யாண்டும் காணப்படவில்லையெ யெனின், சேரமானென்பது சேரநாட் டரசுரிமை பெற்றவர்க்கே சிறப்பாக வழங்கப்படுவதென்றும் பெறுதார்த்ரு வழங்கப்படுவ தன் றென்றும் அவ்வுரிமையைப் பெற்றவர் இவரானதும் பெறுதவர் அவரென்றும் ஊகிக்கவேண்டியதா யிருக்கிறது.

இவர், மக்கள் இவ்வாறொழுகவேண்டும் இவ்வாறொழுகக் கூடா தெனப் பொதுவான நீதிகளை அறிவித்தலால் அநநூலிலும் இவ் வாறே அரசு நீதிகளையும் அமைச்சு தூது ஒற்று போர் முதலிய வற்றையும் பற்றிக் கூறுதலால் பொருணூலிலும் நானூற்றுள் அகத்தனவாகிய முந்நானூறு இந்நூல் இவற்றில் இன்பத்தைச் சுவைபட அமைத்திருத்தலால் காமநூலிலும் சிறந்த அறிவுடையவ ரென்பது விளங்கும்.

* வேறு பொருள் கூறுவாருமுளர்,

அன்றியும் இவர் புராணம் விலங்குநூல் தாவரநூல், நிபித்த நூல் ஓவியநூல் இசைநூல் முதலியவற்றையும் அறிந்தவரென்றும் இயற்கை நவிலுதல், உறுதி புகலுதல், மெய்ப்பிக்கும் திறம்பகருதல் இவற்றில் வல்லுரென்றும் தாம் ஆளும்நாட்டிற்கு உரித்தாகக் கூறப்படும் யானையினியல்பை யறியுந் திறம், அது மதம்பட்ட காலத்தில் அதனை ஆட்க்கவல்ல யாழ்ப்பயிற்சி இவற்றையும் தெய்வ பத்தி, வைதிகவழியில் நம்பிக்கை, கொடை, வீரம், சேர்ந்தவர் பாலன்பு, நன்றியறிதல் முதலிப நற்பண்புகளையு முடையவரென்றும் இவர் ஆங்காங்குக் கூறியிருப்பவை நினைப்பிக்கும்.

இப்பாலைக் கலியிற் சிலஇடத்தும் முல்லைக்கலியிற் சிலஇடத் தும் பாண்டியன் புகழ் கூறப்படுகிறது. அதனை நோக்கி ஓரசர் மற்றோரசரைப் புகழாரென்று தமக்குக் தோன்றுங் கருத்தையே ஓராதாரமாகக் கொண்டு இப்பகுதிகள் சேரசோழர் பாடியன அல்ல; நூல் முற்றிலும் நவ்வந்துவனார் பாடியதென்று சிலர் வரை கின்றனர்.

எட்டுத் தொகையுள் இஃதொழிந்த ஏழும் பலர் செய்யுட்களை யுடையனவா யிருத்தலால் இது மட்டும் அவ்வாறென்பதற்கு என் மனம் அஞ்சும். நான் காட்டிய இக்காரணமன்றியும் இன்னு மூன்று காரணங்களைக் கொண்டும் அவர் கருத்துங் கூற்றுமாகிய இரண்டும் ஒன்றாவென்று நினைக்கிறேன்.

மூன்று காரணம்.

1. அரசர் பிறரைப் புகழ்க் கூடாநென்னும் விதி எங்கேனு முள்ளதா? நற்பண்புடைய அரசர், புகழத் தக்கவராய்ப் பிறரிருப் பின் அவரைப் புகழாது இகழ்வாரா? முடிபுடை வேந்தர்கங் குடியொரு மூன்றினும், உதித்தர சாண்டியன் மதித்த மேன்மை யினர் அப்பான்மையிலரைப் பாராட்டியுள்ளா ரென்பது இச் சேர்னை கொண்கானத்து நன்னையும் (நற். 391) சோழன்குள முற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் சிறுகுடிகிழான் பண்ணையும் (புறம். 173.) ஒல்லையூர்த்தத் பூகப்பாண்டியன் மையன் மாவன் முதல் நண்பர், ஐவர் தமையும் (புறம். 71) புகழ்ந்ததன்றிப், பொதி யிற் செல்வன் திதியனையும் (அகம். 25) புகழ்ந்தா ரென்று திகழ்ந் திடலின் அவர் கருத்துப் பொருந்தாமை.

2. 'பெருங்கடுங்கோன் பாலை..... அருஞ்சோழ, எல்லுத்திரன் முல்லை' என்னும் வெண்பா, இன்ன இன்ன நினைவை இவரவர் பாடினாரென்று கூறுதல்.

3. இந்நூலுரையில் நவ்வந்துவனரைப் பற்றியுள்ள வாக் கியங்களும் 'நாடும் பொருள்கான்ற' என்னும் வெண்பாவும் அவர் நெய்தலைப்பாடினாரென்பதற்கும் இந்நூலைத் தொகுத்தாரென்பதற் குமே பொருத்தமாதல்.

இவற்றால் எட்டுத்தொகையுள் ஒருவருரைத்த தொகை நிலைச் செய்யுள் ஒன்றுமின்றென்பதும் அவர் கருத்து ஆதாரமற்றதென் பதும் இவை முறையே சேர சோழர்களாற் பாடப்பெற்று நூல் முற்றும் நவ்வந்துவனரால் தொகுக்கப்பெற்றதென்பதும் புலனாம்.

இவர் இந்நூலில் பாண்டியனைப் புகழ்ந்திருத்தலன்றியும் அவ னுட்டிலுள்ள வையையாறு மதுரைமாமகர் பாங்குன்று முதலிய இடங்களையும் அந்நாட்டுக்குச் சிறப்பாகக்கூறப்படும் முத்து, சந்தன முதலிய பொருள்களையும் மதுரையில் தமிழாராயும் செய்தி யையும் பாராட்டிக்கூறுதலால் இவர் இளமையில் பாண்டியனால் அன் புடன் ஆதரிக்கப்பெற்று அங்கிருந்து பழகியவரென்று ஊகக் கலாம். நற்றிணையில் கொண்காணத்து நன்னாட்டு ஏழிற்குன்றம் சிறப்பிக்கப் பெற்றிருத்தல் அஃது அதற்கேற்ற பெற்றித்தாதல் கருதியென்று தோற்றுகிறது.

இவர் வரலாற்றில் இன்னும் கூறத்தக்க செய்திகள் பலவுள வேனும் அதற்கு இப்போது அங்காச மிஷ்மையால் இம்மட்டுமே நிறுத்தலானேன்.

இந்நூலின் இரண்டாம் பகுதியாகிய குறிஞ்சிக் கலியின் 29 செய்யுட்களையும் பாத்தவர் மிகச் சிறந்த புலவராகிய கபிலர். இவர் பிறந்த ஊர் இன்னதென்பது பண்டை நூல்களால் தெரிய வில்லை. அது திருவாரூரென்று கபிலரகவலும் திருவாதவூரென்று திருவரலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணமும் கூறும். அவ் வகவல் மூற்றும் பொய்யுரை யென்பதும் இப்புராணம் அத்தகைத் தன்மென்பதும் ஆராய்ச்சியாளர் துணிபு.

இவர் பெயராகிய கபிலரென்பது பண்டைத் தமிழ் நூலில் உருத்திரமூர்த்திக்கு வழங்கும் பெயராயிருத்தலாலும் இவர் சிவ பெருமானையும் முருகனையும் பல இடத்தும் புகழ்ந்து கூறுதலானும் இவர் சாவுப்பற் றுடையவரென்று கருதப்படுகிறார். ஆனாலும் பலராமன், சுண்ணன் இவர்களையும் புகழ்ந்திருத்தலால் வீரசைவ ரல்லரென்றும் வைதிக சமயத்தவரென்றும் துணியலாம்.

இவர் அந்தணரென்பது புறநானூற்றுச் செய்யுட்களால் தெளி யப்பட்ட செய்தி. இவர் அகத்திணையுள் குறிஞ்சிக் திணையையும் புறத்திணையுள் பல துறைகளையும் பாடியிருக்கிறார்.

இவரது பாடலை, பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகையும், பத் தாட னெட்டெண்ப் பயில் கீழ்க் கணக்குமா, முத்திறநூலினும் வைத்துள் பெரியோர்.

இவருடைய பாடல்களெல்லாம் சொற்பொருள் ளால் தூயனவா யிருத்தலோடு பல பாடல்கள் உள்ளுறை முதலியவற்றாலும் சிறந் திருத்தலால் மிக இனியனவென்று மகிக்கப்பெற்றவை. இதனானே பலருநாகளில் ஆறாம் வேற்றுமைச் செய்யுட்கிழமைக்கு, 'கபிலரது பாட்டு' என்பது உதாரணமாகக் காட்டப்பெற் றிருக்கிறது.

பிறபுலவர் பலரால் நினைந்துச் செய்தற்கரிய பொருட் செறி வுனை யுடையனவாகும் செய்யுட்களை இவர் ஒரு கொடியிலே எண்ணு திசைக்க வல்லவரென்றும் சுற்றலிலும் கன்னுகிய கேள்வி மிக்கவ ரென்றும் புகழ்ந்து, நான் பதை வென்ற வெற்றியைப் பாட இப் போது அவரிலையே யென்று ஓரசரசன் வருந்தினுரினன்று அவன்

பகைவென்றதனைப் பாடும் புலவரே கூறினாரெனில், இவர் கல்வி கேள்விகளானும் அவற்றால் உள்ள புகழானும் மேலாக மதிக்கப் பெற்றவரென்பதற்கு வேறொரு கட்டுரையும் வேண்டுமோ?

மகளிருட் புலமைசான்ற ஒருவர், 'இவர் மக்களுட் குற்ற மற்ற அறிவினர்' என்றும், 'தாம் புகழ்த்தொடங்கியதைப் பிறர் புகழ் இடமின்றி முற்றும்புகழ் வல்லுனர்' என்றும், 'பொய்யா நாவினர்' என்றும் இவரைப் பாராட்டி யிருக்கிறார்.

மற்றொரு புலவர் 'இவர் விளங்கச் சொல்லுகின்ற நாவினையும் உள்ளே கவலை இல்லாத நெஞ்சினையும் மெய்மை பாடுதலையும் நல்ல புகழையு முடையவர்' என்று இவரைச் சிறப்பித்திருக்கிறார்.

வேறொரு புலவரும் 'இவரது புகழ் உலகமுள்ள அளவும் அழிபாது' என்றும் 'இவர் வாய்மைமொழிபவர்' என்றும் புகழ்ந்திருக்கிறார்.

இவரைப் பற்றிச் சங்கத்துச் சான்றோரான பலர் கூறியுள்ள இச்செய்திகளால் இவரது கல்வியும் பாடுந் திறமையும் கேள்வியும் அறிவினுண்மையும் சொல் வன்மையும் வாய்மையும் மன ஒருமையும் புகழு முதலியவை வெள்ளிடைமலையென விளங்குகின்றன.

சிலாசாதனம் இவரை 'முத்தமிழ்க் கபிலன்' என்று புகழு கின்றது.

அன்றியும் இவர் குறிஞ்சிப் பாட்டை இயற்றி ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழ் அறிவுறுத்தினாரென்ப. இஃது இவர் நிரந்து இனிது சொல்லுதல் வல்லுரென்பதை அறிவிக்கும். அவ்வரசனே ஆரியவரசன் யாழ்ப் பிரமதத்தென்பதும் அவனே பின்பு தமிழ்ப் புலமை சான்று பாடினென்பதும் அவன் பாடிய செய்யுள் குறுந்தொகையுள் கோக்கப்பட்டுள்ள தென்பதும் சிலரது ஊகம்.

'கபிலபரணர் தங்கனில் வரது செய்தார்' என்று வீரகோழிய வுரையிற் காணப்படும் வாக்கியம் இவர் வரதொடுதலும் வல்லவரென்பதைக் காட்டும்.

உயர்திணை உம்மைத்தொகைக்கு உதாரணமாகக் காட்டப் பெற்ற 'கபிலபரணர்' என்பது இராம லக்ஷ்மணர் என்பதுபோல நட்டிப் பற்றியதோ, இராம ராவணர் என்பதுபோலப் பகை பற்றியதோ, வாழி சுக்கிரீவர் என்பதுபோல முன் நட்டிப் பின் பகையும்

பற்றியதோ வென்று ஐயுறத்தக்க பொருளினதேனும் இவர் இந்நூலின் கருவியை 'நட்டார்க்குத் தோற்றலை நாண்தோன் குன்று' என்று நட்புப்பற்றிப் பாராட்டிக் கூறுதலானும், புறத்தின் கண்ணே பாரிசைப்பற்றிக் கூறியிருக்கும் பல பாடல்களானும் நட்புக் குணத்தில் மேம்பட்டவரென்று விளங்குதலால் நட்புப் பற்றிய தென்றே கொள்ளவேண்டும்.

இவ்விருவரும் அக்காலத்தே கடவுண்மை யுடையவரென நக்கிரனாராலேய் மதிக்கப்பெற்ற ஒளியுடையவர்கள்.

இவர் மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவரேயாயினும் பெரும்பாலும் அப்பேரக வதிந்தவரல்லர். பாவலர்க்கிருக்கவேண்டுமென்றும் நூற்புறையும் அடைதலில் ஊக்கத்தாலும் பண்புடையா கொடுபழகுதலில் தீர கருத்தாலும் விபன்மலைகாடெல்லாம் இயலுவாராயினர். அப்போது பறம்பு மலை கொல்லி மலை தோட்டிமலை முள்ளூர் மலை ஆங்காங்குள்ளகாடுகள் இவற்றிலுள்ள சிறப்புக்களைக் கண்டறிந்துள்ளார்.

இவர் கடைபெழுநன்னல்லாளர், அஞ்சி ஆய் அல்லாத ஐவரையும் தப்பாடலில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அவ்வைவருள் ஓரி, நள்ளி என்ற ஐருவரையும் நேரிற் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. மேலக முன்புறமே கண்டு நீ நின்மனைவிக்கு அருளவேண்டும் என்று ஒரு பாடல் பாடியிருக்கிறார். காரியென்பவனைக்கண்டு வரிசையறிந்து எப்தவண்டுமென்று கழறியும் அவனுடைய வரையாக் கொடைபையும் புரையாத் திறலையும் பாராட்டியும் சில பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார். பாரியென்பவனோடு நண்புற்று, பறம்புமலையின் கண்ணே பலயாண்டிருந்து குறிஞ்சி வளத்தையும் அக்குரிசிலுளத் தையுட நண்டறிந்தார். அவை அவர்க்கு மகிழ்ச்சி விளைத்ததனால் பெரும்பாலும் அங்கே வதிவாராயினர். இவர் அவனைக்குறித்துப் பாடிய பாடல்கள் பல.

பாரி, தான் சிற்றரசனே யானாலும், பேராசர் கொடைமுரசு முழங்கக் கொடுப்பதிலும் மிகுதியாகவே இரவலர்க்குக் கொடுத்து வந்தான். அதனால், முவுலகத்தாலும் அவன் கொடைப்புகழே கேட்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரும் அவன் புகழுறு தலைப் பொறாராய்ப் பறம்புமலையை முற்றினார்கள். பறம்பு மலைக் கோட்டை வாயிற் கதவு அடைக்கப்பட்டது. அம்மூவரும் பல

யாண்டு போர் புரிந்தனர். அப்போது கபிலர், 'இவ்வாறே உங்களால் அழித்தற்கியலாது. இம்மலையோ உழவருமாமலே இங்குள்ள வர்க்கெல்லாம் வேண்டிய உணவுகளையளிக்கும். ஆதலால் இம் முயற்சி பயனின்றும், நீர் பாணராயும் தும்மலையினர் விறலியராயும் வந்து பாடி யாடினாற் பெறலாம்' என்று அவகாமிசுழந்தும் பல பாடி யாகப் பாரியைப் புகழ்ந்தும் பாடினர்.

இறுதியில் மூவரசரும் வஞ்சித்துப் பாரியைக் கொல்லலானார்கள். அந்நிலைமையில் இவர் பெருந்துயருழந்து தம்முயிரைத் துறக்கத் துணிந்தார். துணிந்தும் பாரித்தடுத்தனால் அறவாருந்தார். பின்பு அவன் உயிர் துறந்தான். மூவரசரும் பறிப்பு மலையைக் கைப்பற்றினார்கள். கபிலர் பாரியின் மகளிரொடு ஆம்மலையை விட்டுப் பெயர்ந்து அதன் முன்னை நிலையையும் அப்போதை நிலையையும் குறித்து வருந்திச் சில பாடல் பாடினர். பாரியிறந்த துயரைப்பொறுமாய்க் கலங்கி யிரங்கி மெய்யிடை கழிவிரக்கத்திற் பயனில்லை யென்று பின்பு தெளிந்து அவன் மகளிருக்கு மணம்புரிவிக்கத் தக்க காலத்தையும் தக்க கணவரையுங்கருதி வந்தார்.

சிலயாண்டு சென்ற பின் அம்மகளிரை அவர் மரபிலே வாழ்க்கைப்படுத்த நினைந்து விச்சிக்கோன் இருங்கோலேன் என்ற இருவரையுங் கொள்ளீவண்டியும் அவர் உடம்படாமையால் அம்மகளிரை அவர் மரபினும் உயர்ந்த மரபிலே வாழ்க்கைப்படுத்திப் பெண்ணையாற்றங்கரையிலே திருக்காவலுர்ப்பக்கத்தே நாற்புற முந் தீச்சுழ வடக்குநோக்கியிருந்து பாரியை நினைந்து ஊழ்வினை மறுபிறப்பிலும் என்னை நின்னொடு கூட்டுவதாகவென்று தவம் புரிந்து உயிர் நீத்தார்.

இவர் வரலாற்றைப் பலரெழுதியுள்ளார். பாரியை வஞ்சித்த விதம் இன்னதென்று விளக்கவில்லை. மூவேந்தர் பாரியைப் பகைத்தகாரணமும் அவன் மகளிர் மணத்தத்குறித்த வரலாறும் கபிலர் உயிர்விடுத்த செய்தியும் கபிலதேவ நாயனார் இவ்வாறற் றெருவரா என்பதும் கூறுவதில் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. கபிலதேவநாயனார் இவரின் வேறென்பதே என் கருத்து. என்னால் விரிவாக எழுதப்பெற்று வரும் இவர் வரலாற்றில் எல்லாம் ஆதாரத் தோடு விளக்கப்பெறும்.

நா. மருதனிள நாகனார்.

இக் கவித்தொகையுள் மூன்றாம் பகுதியாகிய மருதக்கவி 35 பாடல்களையும் பாடியவர் மருதனிளநாகனார் என்பவர். 'மருதனிள நாகன் மருதம்' என்பதும் காண்க. இவரது இயற்பெயர் நாகனென்பது. நாகனென்னும் பெயரைப்பூண்ட தமிழ்ப்புலவர் பலர். அவர்களுள், பல புலவர்கள் பெயரினீற்றில் உயர்வுப் பொருளைக் காட்டும் 'ஆர்' என்னும் இடைச்சொல், சேர்த்து 'நாகனார்' என்றே வழங்கும். அவர்களுள் இன்னவரைக் குறிக்கிறாரென்று கேட்பவர் உணருவதற்காகச் சொல்லுபவர் அப்பெயரின் முன் தாம் குறிக்கும் அப்புலவரது ஊர், தொழில், நிறம், குணம், சிறப்பு, அவர் பாடிய பொருள், அவரது பருவம், அவர் தந்தையார் பெயர் முதலியவற்றுள் ஒன்றையோ பலவற்றையோ சேர்த்துக் கூறுவாராயினர். இது வெள்ளைக்குடி நாகனார், விரிச்சியூர் நன்னுகனார், மதுரைப் பொன்செய்கொல்லன் வெண்ணுகனார், தங்கால் பொற்கொல்லன் வெண்ணுகனார், பொன்னுகன், அம்மெய்யனுகனார், நன்னுகனார், நந்நாகனார், புறத்திணை நன்னுகனார், இளநாகனார், கண்ணனுகனார், மதுரைப் பூசு விளநாகனார், மதுரைக் கண்டயத்தூர் மகன் வெண்ணுகன், மதுரைக் கள்ளிக்கண்டயத்தூர் வெண்ணுகனார், இனிசந்த நாகனார், என்பவை முதலியவற்றில் அடிகளாகும்.

இளநாகனாரென்று மத்தியம் சில புலவர் இருந்தமையின் தகப்பனார் பெயரை மருதனிள சீர்த்து இவரது * மருதனிளநாகனாரென்று வழங்குவார்களினர். அப்புலவர் மருதனென்பவர் புதல்வரெனின் மருதனென்றது தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனார் பாராட்டப் பெற்றாரும் மதுரைக்காஞ்சி நூலாசிரியருமான மாங்குடி மருதனென்பவரையோ மற்றொருவரையோ என்ற ஐயம் நிகழலாமன்றோ! அதனின் நீக்குதற்கு இவர் தந்தையாருக்கு

* பால் பாடுதற்குப் பெருங்கடுங்கோவும் குறிஞ்சி பாடுதற்குக் கயிலரும் போல, மருதம் பாடுதற்கு இளநாகனார் சிறந்தவரென்று கொண்டு, மருதனென்பது மருதத்திணையைப் பாடுதலிற் சிறந்தவனென்னும் பொருட்டாய் இளநாகனையே சுட்டி இருபெயரொட்டாய் நிற்கிறதென்று கருதுவாரும் உளர்.

மதுரை என்று அடைகொடுத்து அவரை மதுரைமருத னென்று கூறி இவரை மதுரை மருத னிளநாகளுரென்று கூறுவாராயினர். அவ்வாறாயின் ஊர்ப் பெயரைமட்டும் முன்வைத்து வெள்ளைக்குடி நாகளு ரென்றும்பேரால் மதுரை இளநாகளு ரென்றல் சாலாதீதா வெனின், மதுரையின் கண்ணே இளநாகளுரென மற்றுமொருவர் இருந்தமையின் அது சாலாதென்று அவரை மதுரைப் பூகனிள நாகளு ரென்றும் இவரை மதுரை மருதனிளநாகளு ரென்றும் வழங்கினரென்று தோன்றுகிறது. மதுரைப் பெருமருதிளநாகளு ரென்பதும் இவரது பெயராயிருப்பினும் இருக்கலாம். இளநாகளு ரென்பதற்கு முன் நிறுத்திய 'மருதன்' 'மதுரை மருதன்' மதுரைப் பெருமருத' என்னும் அடைமொழிகள், அவர் மூவரென்பதை அறிவிக்கவே வந்தன என்று கொள்ளுவாரா முளர். இக்கொள்கையிரண்டுக்கும் புகுத்தி கூறி அமைக்கலா மாநிலின், அவரவர் உள்ளத்தாற்றுகின்றதே முடிவென்க. மதுரைப் பெருமருதிளநாகளுரென்பது மற்றொருவரைக் குறிப்பதாயினும் மருத னிளநாகளுரென்பதும் மதுரை மருதனிளநாகளு ரென்பதும் ஒருவரையே குறிப்பன வென்பது என்கருத்து. சிலர் ஒருகால் இவ்விடமாகவும் மற்றொருகால் மற்றொரு விதமாகவும் வரைந்துள்ளார். அதற்குக் காரணங் குறிப்பிடவில்லை.

இவர் சிவபெருமானையும் முருகக் கடவுளையும் பல இடத்துப் புகழ்தலால் இவரைச் சைவ சமயத்தவ ரென்பலாம். இவர் தேசாபிமானம் பாஷாபிமானம் செய்வபக்தி முதலிய நற்குணங்களும் அவ் வழிப்பட்ட புலவர்மால் மிக்க மதிப்பு உடையவராவர் :—

“கார்முற்றி யிணருழ்த்த கமழ்தேர்ப்பு மலர்வயர்ந்து
சீர்முற்றிப் புலவர்வாய்ச் சிறப்பெய்மி யிருநிலம்
தார்முற்றி யதுபோலத் தகைபூத்த அடையதன்
னீர்முற்றி மதில்பொருடும் பகையல்லால் நேராதார்
போர்முற்றென் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூர்”.—கலி. 67.

“கதிர்விரியா வைகலிற் கையாளுடக் கொள்த
மதுரைப் பெருமுற்றம் போல”.—கலி. 96.

“வல்லவர், செதுமொழி சீத்த செவ்செயு வாக
முதுமொழி நீராப் புலனா வழுவர்
புதுமொழி கூட்டுண்ணும் புரிசைசூழ் புனலூர்”.—கலி. 68.

“சாணிக் கேற்ற வொடியாப் படிவந்து
சூர்கொன்ற செவ்விலைப் படி”.—கலி. 97.

“தாழ்நீர் வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தில்
செடுவேள் நிலையு காமர் விபந்துறை”.—புறம். 55:19-21.

“சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற்
சீர்மிரு முருகன் மண்பாற் குன்றத்
தந்துவன் பாடிய சுந்துகெழு நெடுவரை
யின்மீம் பைஞ்சுனை யீசனிட் பொலிந்த
தண்ணறுங் கழுநீர்”.—அகம். 59: 10-14.

இவற்றில் வையையாறு, மதுரை, திருப்பாங்குன்று, திருச்
செந்தூர் முதலிவற்றைச் சுற்றித்தலால் இவர் தேசாபிமானமும்
புலவர்களுடைய புதுமொழி கூட்டுண்ணுதலை நன்கு எடுத்துரைத்த
லால் இவரது பாஷாபிமானமும் முருகக் கடவுளைப் புகழ்ந்து கூறுத
லால் இவருடைய தெய்வபத்தியும் திருப்பாங்குன்றை நல்லந்
துவரூர் பாடியதென்று பாராட்டுதலால் அப்புலவர்பால் இவருக்
குள்ள பெரு மதிப்பும் நன்கு புலனாகும்.

இவர், பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மா
றனையும் பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழிதியையும்
நாஞ்சில் வள்ளுவனையும் சேரசேனாதிபதி பிட்டனையும், கழுவுளை
யும் பாடியிருக்கிறார்.

இந்நூலில் 35-ம் நற்றிணையில் 12-ம் குறுந்தொகையில் 4-ம்
அகநானூற்றில் 23-ம் ஆகக் காணப்படும் இவருடைய பாடல்களால்
இவர் அகநானூற்றினையையும் புனைந்து பாடுதலில் வல்லவ ரென்பதும்
புறநானூற்றிற் காணப்படும் 3 பாடல்களாலும் இவர் புறத்திணை
யையும் புனைந்து பாடும் ஆற்றலுடையவ ரென்பதும் விளங்கும்.

பிறகு நானூறும் அறியப்படாத அரிய பொருள்கள் சிலவும்
இவர் பாடலால் அறியப்படுகின்றன அவையாவன:—

1. பிள்ளைப்பணி:

“கூட்டகை, எதியா வாறும் எற்று மழுவும்
செதியக் கட்டி நீட்டாத தாழ்ந்த
பெய்புல முதாய்ப் புலந்திற் துகிலின்
மையற விளங்கிய ஆனேற்றுஅவீர் பூண்”.—கலி. 85.

“பொலஞ்செய் மழுப்பலி னன்னி கொண்ட
நலங்கி ரொண்பூண் நனைத்தபூம் அவ்வாய்”.—கலி. 86.

“தொடக்கத்துத் தாயுழை புக்காற்கு அவளும்
மருப்புப்பூண் கையுறை யாக அணிந்து”.—கலி. 82.

இப் பாடல்களால் இளம்பிள்ளைகளுக்கு வைணவமாகிய ஐம்
படைத் தாலிபேயன்றிச் சைவமாகிய தாலிஷ்டு என்று மார்பில் அணிவ

துண்டென்பதும் அஃது இடப இலைச்சினை யென்பதும் அப்பூணில் பவளத்தாற் செய்த இடபவுருவும் பொன்னாற்செய்த மழு வாள்களி னுருவு முளவென்பதும் தெரிகின்றன. இச்செய்தி வேறெங்கும் கண்டதில்லை. இதனானே இவரைச் சைவ சமயத்துக்கு ஓர் அரும் பொருளளித்தவ ரென்னலாம்.

2. உள்ளிவிழவு :

“கொங்கர், மணிஅரை யாத்து மறுகின் ஆறும்
உள்ளி விழவி னன்ன” — அகம். 368: 16-18.

இதனால், இவ்விழாவிலே கொங்கர், தம்மிடையிலே மணிகளைக் கட்டிக்கொண்டு வீதியிலே ஆடுவரென்ற செய்தி அறிவிக்கப்படு கிறது. இவ்விவரம் வேறெங்கும் காணப்படவில்லை.

3. பரசுராமன் வேள்வி செய்த இடம் செல்லூர் என்பது :

“கெடாஅத் தீயின் உருகெழு செல்லூர்க்
கடாஅ யானைக் குழுஉச்சமந் ததைய
மன்மருங் கறுத்த மழுவாள் நெடியோன்
முன்முயன் றரிதினின் முடித்த வேள்விச்
கயிறரை யாத்த காண்டகு வனப்பின்
அருங்கடி நெடுந்தூண் போல யாவரும்
காண லாகா மாணெழி லாகம்” — அகம் 220: 3-9.

இப்பகுதியால் பரசுராமன் மன்னவரை அழித்து மிகமுயன்று அரிதாக வேள்வி செய்காணென்றும் அவ்வேள்வி செய்த இடம் செல்லூரென்றும் அவ்வேள்வியின் யூபத்தம்பற்றின் இடைப்பகுதி யாருக்குத் தெரியாதவாறு தருப்பைக்கயிற்றால் மறைத்துக் கட்டப் பட்டிருந்ததென்றும் தெரியவருகின்றன.

4. மதுரைவீதிகள் தூயனவாயிருந்தன வென்பது :

“கதிர்விரியா வைகலிற் கைவாழுகக் கொண்ட
மதுரைப் பெருமுற்றம் போலதின் மெய்க்கட
குதிரையோ வீறியது” — கலி. 96.

இவ்வடிகளால் மதுரையிற் பெரிய வீதிகளெல்லாம் விடியற் காலத்தே ஆலகால் சீத்துக் குப்பை வாரித் தூயனவாக்கப்பட்டி வந்தனவென்பது அறிவப்படுகின்றது.

5. வியாழமும் வேள்ளியும் அரசியனால் இயற்றின ரென்பது :

“நறவினை வரைந்தார்க்கும் வரையார்க்கும் அவையெடுத்
தறவினை யின்புறாஉ மந்தனை நிருவருந்
திறம்வேறு செய்தியி னானெறி” — கலி. 99.

இதனால், சுள்ளுண்டலை நீக்குதலையே அறமாகக்கொண்டு தேவகுரு தேவருக்கும் நீக்காமையையே அறமாகக்கொண்டு அசுரகுரு அசுரருக்கும் தூலறிவுறுத்தின ரென்று தெரிகின்றது.

6. ஒட்டகம் வெள்ளென்பைத் தீன்று பசிதீரு மென்பது:

“குறும்பொறை யுணங்குந் ததர்வெள் ளென்பு
கடுங்கா லொட்டகத் தல்குபசி தீர்க்குங்
கன்னெடுங் கவலைய கானம்” —அகம், 245: 17-19.

இதன்பொருள் ஆராயத்தக்கது.

இவைவயன்றியும் இவர் பாடலால் திருமாவுண்ணி என்பவள் ஒரு நகிலறுத்தானென்பதும் காழூரில் ஒரு பூதம் வேங்கை தந்த தென்பதும் முதலிய மற்றுஞ் சில அரிய செய்திகளும் மகளிர் கூந்தலை ஆடவர்களுள் அவர் கணவரே தீண்டேற்றுகுரிய ரென்பதும் போர்க்களம் வென்றவர்க்கே உரியதென்பது முதலிய சில மரபுகளும் குதிரையுடலிற் சேதிகை குத்துதல், மார்பிற் பொறி யொற்றிக்கொண்டாளுதல், கூந்தற்குத் தகரமும் நானமும் பூசுதல் முதலிய பழைய வழக்கங்களும் அறியப்படுகின்றன.

அந்நாண் மணம் புரியங்கால் எரிவலஞ்செய்தல், ஒருவன் தன்பிள்ளைக்குத் தன் தகப்பனார் பெயரையிடுதல், குழந்தைகளுக்கு உணவு கூறிட்டு ஊட்டுதல், குழந்தைகளைக் கோயில்களுக்கு விளையாடச்செய்துவர அனுப்புதல், தெய்வத்தால் தெளிவித்தல், காமனுக்கு வேனிற்காலத்து விழா அயர்தல், ஒலைக்கு முத்திரையிடுதல் முதலியன பண்டேயுள்ள வழக்கமென்றும் விளங்குகின்றன.

வேறு காரியத்தை விட்டிருந்தலென்னும் பொருளில் வழங்கும் ‘மினக்கெடுதல்’ அல்லது ‘மெனக்கெடுதல்’ என்பதின் உண்மையுருவம் ‘மினக்கெடுதல்’ என்பதெனவும் ‘திலகம்’ என்பது ஓர் அணிகலனுக்கும் பெயரெனவும்* ‘நோதிமம்’ என்பது ஒரு பண்ணெனவும் அரியசொற் பொருள்களை இவர் தெளிவாகும்படி கூறியிருக்கிறார்.

மேலும் இவர் இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் ஒவ்வோருறுப்பிலும் மனத்திலு நிகழுஞ் செயல்களை துனித்தறிந்து ஆங்காங்கு உணர்த்துவார்; அதனை

“நெடிதுசே ணிகந்தவை காணினுந் தானுற்ற
வடுக்காட்டக் கண்காணு தற்றாகும்” —கலி, 99.

“இறந்த களியா னிதழ்மறைந்த கண்ணன்” —கலி, 92.

“ஓர்த்த திசைக்கும் பறைபோனின் னெஞ்சத்து
வேட்டதே கண்டாய் சனா” —கலி, 92.

நோதிமமென்று வழங்கும் பண்ணின் பெயர் நோதிமமென்று திருந்த வேண்டுமென்று தோற்றுகிறது.

“ முகந்தானை, கொட்டிக் கொடுக்கும் குறிப்பு ”.—கலி. 95.
என்பவை முதலியவற்றால் உணரலாகும்.

இவர், தாம் கூறும் பொருளைக் கேட்போர் ஆற்றைக் கண்
டோர்போல இன்புறம்படி தன்மையை நவிலுதலில் மிக்க திற
முடையவர்; இதனை

“ மையற விளங்கிய மணிமரு எவ்வாய்தன்
மெய்ப்பெறு மழலையின் விளங்குந் ணனைத்தாப்
பொலம்பிறை யுட்டாழ்ந்த புனைவினை யுருள்கலன்
நலம்பெறு கமழ்சென்னி நகையோடு துயல்வா
உருவெஞ்சா ந்தைகாட்டு முடைகழ லத்துகில்
அரிபொலி கண்கிணி யார்ப்போவா வடிநட்பப்
பாலோ டலர்ந்த முலைமறந்து முற்றத்துக்
கால்வதேற் கையி விரியக்கி நடைபயிற்று
ஆலமர் செல்வ னணிசால் பெருவிறல்
போல வருமென் னுயிர் ”.

என்பது முதலியவை புலப்படுத்தும்.

இவர் நுண்ணுணர்வுடையவர் ஒத்து இன்புறத் தக்க உள்
ளுறை யுவமை கூறுதலில் வல்லவரென்பதை (65, 69, 78) ஆம்
பாடல்களால் அறியலாம். மேலும் பிறர் கூறுதலையும் விபக்கத்
தக்கனவுமான உவமைகளைப் பற்பல இடத்து மிக்க பொருத்த
முடையனவாக இசைத்திருக்கிறார். இதனை அடியிற் குறிக்கும்
பாடற் பகுதிகளிற் காண்க.

(68) 24-25. (70) 20-21. (71) 24-26. (72) 1-8. (73) 1-5.
(74) 8-9. (78) 15-16, 19-21, 25-26. (81) 25-27. (82) 26-27.
(83) 26-31. (84) 10-11, 38. (86) 32-34. (88) 10-11. (89) 4-5,
8-9. (92) 27-29. (96) 22-24, 27-29. (98) 1-3. (99) 4-5, 18-21.
நகவளைவி னுட்பட்டவை பாடலி னெண். மற்றவை அடியினெண்.

இவருடைய பாடல்களில் மற்றும் பல அணிகளும் நகைச்
சுவையுமுண்டு. இவரது பாடற்கருத்துத் திருவாதவூரடிகள் வாக்கிலும் வந்துள்ளது.

இவர் இங்ஙனம் பல நயமுமுறச் செய்யுளியற்றலி லன்றியும்
பொருள் கூறுதலிலும் பலரினு மேம்பட்டவரென்பது இறையனா
ரகப்பொரு ளுரையின் முற்கூற்றிலுள்ள வாக்கியத்தால் விளங்கும்.

ச. சோழ னல்லுருத்திரன்.

இந்நூலின் நான்காம் பகுதியாகிய முல்லைக்கவி 17 பாடல் களையும் பாடிய ஆசிரியராகியப் பெயர் உருத்திரனென்பது. உருத் திரனெனப் பட்டார் தமிழ் நூல்களுள் இன்னும் சிலருளர். அவர் சேரன் செங்குட்டுவனோடு பொருத வீரனான உருத்திரனும் கம்ப ராற் புகழப்பெற்ற ஓங்குனாட்டுப் பசிப்பிணிப் பகைஞனாகிய உருத் திரனுமாவர். இவ்வாசிரியர் சோழர்குடியிற் றேன்றியவரும் தமிழ்ப் புலமை சான்றவருமாவர்.

உருத்திரனென்னும் பெயராலும் முல்லைத் திணையைப் பாடு மிடத்து உவமைமுகத்தால் இந்நிரன் பிரமன் முருகன் பலராமன் முதலியவரை ஒவ்வோரிடத்திற் கூறியிருத்தல்போலாது அந்நிலத் துக்குத் தெய்வமாகிய திருமாலைக் (கண்ணனை) கூறியிருத்தல் போலவே பலஇடத்தும் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து எடுத்துக் கூறுத லாலும் இவர் சிவபெருமானருளால் தோன்றியவ ரென்றும் சிவ பெருமானிடத்துப் பத்திமையுள்ளவ ரென்றும் ஊக்கக்கலாம்.

குறுந்தொகை 274-ஆவது செய்யுளின் பின் அதனை இயற்றிய ஆசிரியர் பெயரைக் குறிக்குமிடத்து உருத்திரன் என்ற பெய ரொன்று காணப்படுகின்றது. அஃது இவரைக் குறிப்பதென்பர். ஆனாலும் உருத்திரனென்பது அழித்தல் கடவுட்கே பெரும்பாலும் வழங்காதல்பற்றி இவன் அத்திய தொழிலினனல்லன் என்றற்கு நன்மையென்னும் அடைமொழியை முன்சார்த்தி நல்லுருத்திர னென்று வழங்கினர் போலும். புறம் 190-ஆவது செய்யுளின் பின் இஃது இன்னவர் பாட்டு என்னுமிடத்து, 'சோழன் நல்லுருத்திரன் பாட்டு' என்று காணப்படுமால் இவர் சோழர்குடியிற் றேன்றியவ ரென்று தெரிகின்றது. 'அருஞ்சோழ, னல்லுத் திரன்முல்லை' என வருதலுங்காண்க. இவர் செய்யுளென்று தெரிந்தவை இந்தப் பத் தொன்பதுமே.

ருத்திரனென்பது, உருத்திரனென்று ஆகலன்றியும் ருதிரம் ரேகையென்பன முதன் மெய்யொழிந்து உதிரம் ஏகையென்றதல் போல உத்திரன் என்றாகி, அடைமொழியொடு சேர்ந்து நல்லுத் திரன் எனவும் இவரது பெயர் வழங்கும்.

இவர் சோழர்குடியிற் றேன்றியவரே யானாலும் இவர் அரசரிமை பெற்றிருந்தாரென்று துணிய இயலவில்லை. இவர் பாடல் களைப் பொதுவாக நோக்காது கூர்ந்துநோக்கின் அவற்றுட் சில, இவர் அரசரிமை பெற்றிருந்த சோழன் முதலியவரால் துன்புறுத்தப்பட்டு அவர் பால் வெறுப்பும் பாண்டியனால் இன்புறுத்தப்பட்டு அவன் பால் விருப்புமுடையவரா யிருந்தாரென்ற உணர்ச்சியை உண்டாக்கும்படி இருக்கின்றன.

“வினோபதச் சீரிட நோக்கி வளைகதிர்
வல்சி கொண்டளை மல்க வைக்கும்
எளிமுயன் றனைய ராகி யுள்ளதம்
வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரொடு
இயைந்த கேண்மை யில்லா கியரோ
சுடுங்கட் கேழ லிடம்பட வீழ்ந்தென
அன்றவ ணுண்ணு தாகி வழிநாட்
பெருமலை விடாகம் புலம்ப வேட்டெழுந்து
இருங்களிற் றெருத்த னல்லவம் படுக்கும்
புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத்து
உரனுடை யாளர் கேண்மையொடு
இயைந்த வைக லுளவா கியரோ.”

என்னும் புறநானூற்றுச் (190) செய்யுள் குறிக்கும் பொருளையும்,

“மலிதிரை யூர்ந்துதன் மண்கடல் வெளவலின்
மெலிவின்றி மேற்சென்று மேவார்நா டிடம்படப்
புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கெண்டை
வலியினுன் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்”.

என்னும் இந்துற் செய்யுட்பகுதி கூறும்பொருளையும் சேர்த்து உய்த்துணர்பவர்க்கே இச்செய்தி புலனாம். இவ்வுகத்திற்குக் காரணம் சோழன் முதலியவரிடத்து வெறுப்புத் தோன்றாவிடின பாண்டியனைப் புகழுதற்குப் பல செய்திக ளிருப்பவும் சோழசேர்நிலத்தை அவன் கைப்பற்றினானென்று இயன்மொழி கூறுதல் இன்றியமையாததன் றென்பது முதலியவை.

பாண்டிநாடு, வன்புலக் காட்டு நாட்டை மிகவுடையதாயிருந்தமையின் இவர் அங்கே பழகி முல்லைவளங்களை நன்கறிந்தார்.

இவர் முல்லைக்கருப்பொருளைக் கூறுமிடத்து ஆயர், துவராடை யுடுப்பவரென்றும் காயாம்பூங் கண்ணியையும் பல மலர்களாலாகிய கண்ணியையும் சூடுபவரென்றும் பசுவினத்தையும் ஆட்டினத்தையும் மிக்குடையவரென்றும் அதனை மேய்த்தற்கு அந்நிரை முன்

கோலைஊன்றி நிற்பவரென்றும் ஏறு தழுவும் விழாவைக் கொண் டாடுபவரென்றும் அதற்குப் பறையறைவிப்பவ ரென்றும் அவ் விழாவில் தழுவவிடும் ஏறுகளின் கொம்புகளை மிகக் கூரியனவாகச் சீவிவிடுபவ ரென்றும் மிகுந்த சினமுடைய வலிய கொல்லேறுகளை யும் அஞ்சாது தழுவப்பவரென்றும் தழுவங்கால் நீர்த்துறைகளிலும் மரத்தினடிகளிலுமுள்ள தெய்வங்களை முறையாகத் தொழுபவ ரென்றும் கறத்தற்கரிய பசுக்களைக் கறத்தற்குரிய கழு என்னுங் கருவியையும் சூட்டுக்கோல் உறி முதலியவற்றையும் உடையவ ரென்றும் கொன்றைக் குழல் ஆம்பற்குழல் முதலியவற்றை ஊது பவரென்றும் மணஞ்செய்யுங் காலத்தில் வீட்டிற்குச் செம்மண்பூசி இளமணல் பரப்பிப் பெண்ணெருமைக் கொம்பைத் தெய்வமாக வழி படுபவ ரென்றும் தாதெருமன்றத்துக் குரவை ஆடுபவரென்றும் தெய்வ பத்தியும் இராசபத்தியு மிக்கவரென்றும் கூறியிருக்கிறார்.

ஆய்ச்சிறுமியர், நீலவாடையுடுத்துக் குழைமுதலிய அணிகளை அணிநது தோட்டங்களில் ஆயத்தோடு சிறுநிலிழைத்து முல்லைமலர் முதலியவற்றைக் கொய்து கோதையும் இழையும் தழையும் புனைந்து இன்பமாக விளையாடி வந்தனரென்றும் கன்றுகளை மேய்த்துக் கட்டினரென்றும் தமார்க்கு உணவு முதலியன கொண்டுபோய்க் கொடுப்பவரென்றும் கொல்லேற்றை அஞ்சாது தழுவும் வீரமுடைய ஆயரையே மணக்கவிரும்பி அவர் ஏறு தழுவுதலைப் பரண்மீதிறுந்து பார்த்து வந்தனரென்றும் தாம் மணக்கவிரும்பியவரது மாலைபைத் தாம் மறைவாகச் சூடினரென்றும் தம்முடைய களவொழுக்கம் தாயர்க்குத் தெரியக்கூடாதென்று அஞ்சி மறைத்துவந்தன ரென் றும் தாம் விரும்பின கணவரைத் தம்மையின்றவர்களின் உடம்பாடு பெற்றே மணப்பரென்றும் இருமணங் கூடாரென்றும் தெய்வங் களுக்குப் பால்மடைகொடுப்பவ ரென்றும் தயிர் கடைபவரென்றும் வெண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்பவ ரென்றும் தயிர்மோர் விற்பவ ரென்றும் கூறியிருக்கிறார்.

வெள்ளை, சில்லை, சேய் (செந்நிற ஏறு), காரி (கருநிற ஏறு), குரால் (= செங்காரி), புகர் (கபிலநிறஏறு) புள்ளி வெள்ளை (=புள்ளி களையுடைய வெள்ளேறு, ஆகிய ஏறுகளையும் பலநிறங்கலந்த ஏறு களையும் அவற்றின் சினமும் விரைந்துவருகையும் மேம்பாடும் இயல்புந் தோன்றக்கூறிப் பாராட்டியிருத்தல படித்து இன்புறந் பாலது.

கொல்லேறு தழுவஞ் செய்தியைப் பழைய நூல்களுள் இந் நூலிற்போல வேறு நூல்களால் அறிய இயலாது.

மரா ஆல் கடம்பு கொன்றை குருந்து காஞ்சி வெட்சி காயா பிடவு குல்லை கோடல் தோன்றி பாங்கர் நறவு முல்லை தளவு முதலிய மரஞ் செடிகொடிகளை இவர் எடுத்துரைத்திருக்கின்றார்.

அன்றியும் இவர் பாடல்களால் நிலத்தின் தென்பாகத்தைக் கடல்கொண்ட தென்னும் பழஞ்செய்தியும் பாலைத் தயிராகத் தோய்த்தல் முதலியன இன்றியே அதிவிருந்து நெய்கடைந் தெடுத்தல் உண்டென்பதும் அப்பாலை நுகர்தலால் பயன் சிறிதுமில்லை யென்பது முதலாகிய அரிய செய்திகளும், ஆயர் மணஞ்செய்யுங் காலத்துப் பெண்ணெருமையின் கொம்பை வைத்து வழிபடுவரென்னும் பழைய மரபும், ஓரசசன் பிறவரசரை வென்று அவரிடத்தைக் கைப்பற்றியதற்கு அறிஞரியாகத் தன்கொடியை அவ்விடத்திற் பொறித்தலும் கடன் கொடுத்தவர் கடன் வாங்கினவருடைய பொருள்களை விசாரித்தலும் காணாமற்போன தம்பொருளை மறுபடி பெற்றவர் மகிழ்ச்சியுறுதலும் முதலானவை முன்பேயுள்ள வழக்கங்க ளென்பதும் அறியப்படுகின்றன.

இவர் இந்நூலில் ஆயர் ஆய்ச்சியர் கூற்றாகவுள்ள இடத்து,

“மத்தம் பிணித்த கயிறுபோ னின்னலஞ்
சுற்றிச் சுழலுமென் னெஞ்சு”.

(110)

“கொடுந்தொழுவி னுட்பட்ட கன்றிற்குச் சூழும்
சடுஞ்சூலா நாகுபோ னிற்கண்டு நாளும்
நடுங்கு நுற்றதென் னெஞ்சு”.

(110)

“தொடஇய செல்வார்த் துமித்தெதிர் மண்டும்
கடுவய நாகுபோ னேனக்கித் தொடுவாயில்
நீங்கிச் சினவுவாய்”.

(116)

“கன்றுசேர்ந் தார்கட் சுதவீற்றாச் சென்றாங்கு
வன்கண்ண ளாய்”.

(116)

“களைபெய லேற்றிற் றலைசாய்த்து”.

(116)

என அவர் கூற்றுக்குத் தக அவர் இயல்பாக அறியும் பொருள்களை இவர் உவமையாகக் கூறியிருத்தல் மிக்க இன்பந் தருவதாகும். மற்றும் இவர் கூறும் உவமையும் அத்தகையதே.

ஒருவர் பரபரப்புற்றுக் கையை உதறிக்கொண்டு வெளியே செல்வதற்கு,

“நெருப்புக்கை தொட்டவர் லீபால் விதிர்த்திட்டி”—என்றும்,
தாம் ஒளித்த பொருள் தம்மிடத்திருந்து வெளிப்பட்டதற்கு,

“காணுமை யுண்ட கடுங்கள்ளை மெய்கூ
நாணுது சென்று நடுங்க வுரைத்தாங்கு”

என்றும் வருவன முதலியவற்றை நோக்குக.

இவர் பாடல்களில் சாமுத்திரிகா லக்ஷண நூற்செய்தியும் நிமித்த நூற்செய்தியும் ஆங்காங்குப் பல புராண கதைகளும் வந்துள்ளன. குடஞ்சுட்டு என்பது பசுவுக்குப் பெயராயும் வழக்கு வீழ்ந்தன என்னுஞ் சொற்களுள் ‘இதோளி’ என்பது முதனீண்டும் வந்திருக்கின்றன.

௫. ந வ் வ ன் து வ ன ன் .

இந்நூலின் ஐந்தாம் பகுதியாகிய நெய்தற்கவி 33 செய்யுட் களையும் செய்தவரான இயற்பெயர் 'அந்துவன்' என்பது இவர் கல்வி யறிவொழுக்கங்களாற் சாஸ்புற்றபின் சிறப்புப்பொருளே யுணர்த்தும் 'ந' என்னும் இடைச்சொல்லை முதலிலும் உயர்வு குறித்துவரும் 'ஆர்' என்னும் இடைச்சொல்லை ஈற்றிலுஞ் சேர்த்து *நவ்வந்துவனாரென்று வழங்கப் பெற்றார். இப்பெயரின் முன் 'ஆசிரியன்' என்பதும் † 'மதுரை யாசிரியன்' என்பதும் சேர்ந்தும் இவர் பெயர் வழங்கும்.

இவர் மதுரையாசிரியர் என்று சிறப்பிக்கப் பெறுதலானும் மதுரையையும் அதனையடுத்த திருப்பாங்குன்றத்தையும் மதுரையின்கண் ஒழுகும் வையையாற்றையும் அதன் கரைக்கண்ணதாகிய திருமருதந் துறை முதலியவற்றையும் புகழ்ந்து கூறுதலானும் இவருடைய ஊர் மதுரையென்று தோற்றுகிறது.

இவருடைய பெயர் ஆசிரியமென்ற சிறப்புப் பெயரை அடை மொழியாகக் கொண்டு வருதலால் இவரை அந்தண ரென்பர்.

இவர், (பரி. 8:2; கலி. 1; 129:1-3; 133:3-5; 142:24-28; 150.) சிவபெருமானையும், (பரி. 6:55,69;8) முருகக் கடவுளையும், (பரி. 8:1-2; கலி. 119:3; 123:3; 127:4; 145:64) திருமாலையும், (கலி. 145:64) திருமகளையும், (கலி. 124:1-3) நம்பி மூத்தபிரானையும், (கலி. 124:1; 134:1-3) கண்ணனையும், (பரி. 8:3) பிரமனையும், (பரி. 8:7) திசை காவலரையும், (பரி. 8:4-7) முப்பத்து மூவரையும் உயர்த்துப் புகழ்தலாலும் (பரி. 11:78;) அந்தணர்கள் விழவுதொடங்குதலையும் (பரி. 11:84-85; கலி. 130:9) ஆவுதி பண்ணுதலையும்; (கலி. 126:3-5) அந்தணத் துறவிகள் மலைக் காலத்தில் முதுமொழி நினைந்து ஒலியும் அசைவுமின்றி நிட்டையிலிருத்தலையும் (பரி. 11:81-83,91) கன்னியர் தைந்ரீராடுந் தவத்தையும் எடுத்துரைத்தலானும் மற்றும் சில காரணங்களாலும் இவரை வைதிக சமயத்தவரென்று துணியலாம்.

* 'நன்மை' என்னுஞ்சொல்லை முதலிற்சேர்த்ததாகக் கொண்டு 'நல்லத் துவனர்' என்றே வழங்குவாரும் உளர். † 'மதுரை யாசிரியர்' என்றும் பாடும்.

இவர், (பரி. 8.) திருப்பரங்குன்றத்துக் கோயில் கொண்டெழுந் தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமானைத் தரிசிப்பதற்காக முப்பெருந் தேவரும் முப்பத்துமூவரும் என்டிசை யிறைவரும் விண்டிகழ் முனிவரு முதலானவர்கள் மண்மிசை வந்தனரென்றும் மக்கள் ஆங்கு வந்து தாந்தாம் விருப்பும் வரங்களைப் பெறவேண்டி வழி படுவாரென்றும் ஆத்தெய்வ சம்பந்தமாக உறுஞ் சூளுறவுக்கு அஞ் சுவரென்றும் பலவகையாகப் பாராட்டிக் கூறுதலால் இவர் முருகக் கடவுளிடத்து மிக்க பத்திமை யுடையவரென்பது வெள்ளிடை மலையென விளங்கும்.

இவரே இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளையும் பாடி இந் நூலைத் தொகுத்தவரென்பது முதற் சம்புட முகவுரைக்கண் கூறப் பெற் றிருக்கிறது.

ஆம்முகவுரையிலுள்ள * 'நாடும் பொருள்சான்ற' † 'பெருங் கடுங்கோன் பாலை' என்னு முதலையுடைய வெண்பாக்களானும் இந்நூ லுரையில் நச்சினார்க்கினியர் இவ்வாசிரியரைக் குறிக்குமிடத்து நெய்தற்றிணையில் மாத்திரம் ‡ 'செய்யுள் செய்தார்' என்றும் மற் றைத் திணைகளிலெல்லாம் || கோத்தார் என்றும் விதந்தோதுதலா னும் இவர் பாடியவை இவையென்பதும் தொகுத்தது இஃதென்ப தும் வலியுறும். (தொல். அகத். சூ. 13. நச். உரையும் பார்க்க.)

இவர் பாடல்கள் இந்நூலில் (1, 118-150) முப்பத்து நான்கும் நற்றிணையில் (88) ஒன்றும் பரிபாடல் முதலிருபத்திரண்டனும் (6, 8, 11, 20) நான்கும் அகத்தில் (43) ஒன்றுமாக நாற்பது பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இவையன்றித் திருவள்ளுவ மாலையி லுள்ள 'சாற்றிய பல்கலையும்' (18) என்னும் வெண்பாவும் இவரியற் றிய தென்பர்.

இவர் (கலி.139:1-4; 140:17-18) சான்றோரியல்பையும், (கலி. 140:21-22) சான்றோரவையி னன்மையையும் புகழ்ந்து கூறுதலால் இவருக்கு அவர்பாலுள்ள நன்மதிப்புப் புலனாகின்றது. இவர், (கலி. 138: 30-31) மக்கள் அருந்தவஞ் செய்தலால் சுவர்க்கமுழுவ ரென்று தவத்தைச் சிறப்பித்தும், (கலி. 149:1-7, 10-11) ஊழ் வினை ஊட்டாது விடாதென்பதனால் தீவினை செய்யலாகாதென்றும்,

* பக்கம் 7. † பக்கம் 9. ‡ பக்கம் 893. || பக்கம் 11, 12, 347, 575.

(கலி. 149:4-5,) ஒருவன் கற்பித்தவர் நெஞ்சவருந்தக் கொடுத்தண்ண தொழுகின் அவன் கல்விக்குக் கேடுண்டாமென்றும் வலியுறுத்தியும் கூறுகின்றார். இவர் (கலி. 133: 6-14) நீதிகளைச் சுருக்கித் தெளிவாகக் கூறுதலிலும் (கலி. 125:1-4; 142: 6-8; 144: 70-73.) இயற்கையை எடுத்துரைத்தலிலும், (கலி. 138: 15-17, 21-23; 141:7-8; 146: 49-55.) சிறப்பாக உவமை கூறுதலிலும் வல்லவர்.

இவர் (கலி. 146:52-55) வானம்பாடி மழைத்துளிக்கு அல்லமந்து அகனைப் பெற்றபோது அல்லல் தீருமென்றும் (கலி. 143: 10-13) வேடர் வஞ்சனையாக யாழை வாசித்து மான்களை மனமகிழும்படி செய்து பின்பு பறையறைந்து அவற்றினுயிர் நீங்கச் செய்வரென்றும் (கலி. 121: 7-9) சுருமருப்புப் பலகையைக் கோத்து ஒரு வகையாழ் செய்வதுண்டென்றும் கூறியிருக்கிறார்.

(கலி. 147:8-9) மகளிருக்கு உயிரினும் நாண் சிறந்ததென்றும், (கலி. 142-147) அவர் மிக்க காமத்தால் வருந்துங்கால் அறிவழிந்து அந்நாண் முதலியவற்றையு மிறந்து பலபொருளையும் விளித்துக் கலங்கி மொழிவரென்றும், (கலி. 142:24) அவர் தம் கணவர் பிரிந்திருக்குங் கால் அவர் வருகையை அறிய விரும்பிக் கூடற்கழியிழைப்பென்றும், (கலி. 138-141) ஆடவர் மிக்க காமத்தால் மடலூர்தல் முதலியன செய்து தாம் விரும்பிய கண்ணியரை அடைவரென்றும் இவர் உரைத்துள்ளார்.

(கலி. 138-141.) இவர் மடலேறுதற் செய்தியை மிகப் புனைந்துரைத்திருத்தலும் (பரி. 11:1-15) வானூற் செய்தியையும், (பரி. 6;11;20) நீர் விளையாட்டுச் செய்தியையும் (கலி. 136) சூதாட்டச் செய்தியையும் ஒவ்வோரிடத்துக் கூறியிருத்தலு முதலியவை இவர் பலவற்றையும் சுவைபடப் பாடும் ஆற்றலுடையவ ரென்பதற்குச் சான்றும்.

(கலி. 118:1-20; 119; 120:1-9; 121:1-5; 126:1-5; 129: 1-7; 130:1-16; 134:1-10; 143:36-41; 148:1-19.) இவர் பாடியிருக்கும் மாலைக்கால வருணனை மிக்க நயமுடையது.

இவர் பாடல் இசைக்கு முரியனவான பரிபாடலின் கண்ணும் இந்நூலின் கண்ணும் பல காணப்படுதலானும் இவரை மதுரை

மருதனிள நாகனார் (அகம். 59.) தம் பாடலுட் கூறிப் பாராட்டுதலானும் இவர் கூறிய கார்கால வருணனையைக் கல்வியிற் சிறந்தவரெனப் பெற்ற கம்பர் தாமும் அப்படியே கொண்டு கார்காலப் படலத்து அமைத்திருத்தலானும் சில சொற்களின் பொருள்களை அறிவுறுத்தற்கு, திருக்குறளரையில் பரிமேலழகரும் தொல்காப்பிய வுரையில் பேராசிரியர் முதலியவர்களும் இவர் ஒவ்வோரடியிலமைத்துள்ள சொல்லையும் பொருளையுமே எடுத்துக்கொண்டு விரித்துக் கூறி விளக்குதலானும் இவரை இந்நூலுக்கு உரைகண்ட மதுரை யாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர் (கலி. பக். 893) மிகுத்துப் புகழ்தலானும் இவருடைய பாடலைச் சிறந்த புலவர் பலரும் மிகமேலாக மதித்தனரென்பது தெற்றென விளங்கும்.

நச்சினார்க்கினியர்.

இக் கலித்தொகைக்குப் பொருள் கண்டவர் நச்சினார்க்கினிய ரென்பவர். இவரது ஊர் பாண்டிநாட்டதாகிய மதுரை; இவர் அந்தணர் மரபில் பாரத்துவாசர் குடியில் தோன்றியவர். இவ்வரை * மிகச் சிறந்ததென்பர். இவர் தம் பாரந்த அறிவாலும் ஒழியா முயற்சியாலும் இந்நூற்சூன்றியும் பத்துப்பாட்டு, சீவக சிந்தாமணி † தொல்காப்பியமாகிய பல துறைப்பட்ட தமிழ்ச் செய்யுளுல்கள் முழுவதற்கும் ‡ உரைகண்டு தமிழ் மக்கட்குப் பேருதவி செய்தவர். தமிழ் விளங்குவதற்காக இவர் பல்லாண்டு நிலவுலகத்தில் வாழ வேண்டுமென்று உலகத்தால் வேண்டப்பெற்றவர். இவற்றால், இவர் வாணனை வீணாக்காத பெரியாரென்று புகழத் தக்கவரே.

சிறந்த அறிவினரான பேராசிரியர், தம் கல்வியறிவை உலக மறிந்து மதிக்க நினைந்து பொருளெழுதி வந்த குறுந்தொகைக் கண் இருபது பாட்டிற்குப் பொருளெழுதாதொழிய இவர் அந்தப் பகுதிக் கெல்லாம் ஏற்பப் பொருளுரைத்திருத்தல், பிறவுரை யாசிரியர் 'தொல்காப்பிய வுரைக்கண் வந்துழிக்காண்க' என்று மேற்கோள் காட்டாது விட்ட பகுதிகட்கு இவர் மேற்கோள் காட்டியும் விளக்கியுமிருத்தல் முதலியவையும் தமிழ்க் கல்வி மிக்கவர் பலரினும் இவரே மிக்கவரென்பதற்குத் தக்க சான்றாகும். இவர் சிறந்த தமிழ்ப் பாவமுதங்களைச் சுவை தெரிந்துண்டு மனத்தே தேங்க வைத்தவர். இவர் தொல்காப்பிய வுரை முதலியவற்றில் தமிழ் நூல்கள் பற்பலவற்றிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார். அந்நூல்களின் பெயர் பிரஹ்மஸ்ரீ மஹா மஹோபாய்ய தாக்ஷிணாய கலாநிதி உ. வே. சாமிநாதையரவர்களால் பத்துப்

உரைச்சிறப்புப் பாயிர அகவல் 17-30 அடி பார்க்க.

† திருக்கோவையாருரை இவரதென்னும் தவறான கொள்கை இப் போது மாறிவிட்டது.

‡ இவர் தம்முரையை மீட்டும் பார்த்து மாற்றியதில் சிற்சில தடுமாற்றங்கள் உள்ளன.

பாட்டுசேவக சிந்தாமணி இவற்றில் எழுதப்பெற்றிருக்கும் நச்சினூர்க் கினியர் வரலாற்றில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் இவர் வட மொழிப் பாலவாகிய வேதங்களின் பொருளையும் பலவகைக் கலைகளையும் அறிந்தவர்.

திருக்குறளுரைகாரநுள் ஒருவராகிய நச்சரென்பவரும் இவரும் ஒருவரே யென்று நினைப்பார் சிலரும், மற்றொருவராகிய பரிமேலழகரும் இவரும் ஒரு காலத்தவரென்றும் 'குடம்பை தனித் தொழிய' என்னுந் திருக்குறளில் குடம்பை யென்பதற்கு அவருரைத்த பொருளே சிறந்த தென்றும் தமக்கு அது தோன்றவில்லை யென்றும் கூறி இவர் வருந்தினாரென்றும் கூறுவார் சிலரும், திருநாவுக்கரசு நாயனாரைப்போல இவரும் இடையே சைன சமயத்தாராயிருந்தாரென்று ஊகிப்பார் சிலரும், ராயனாசாரியாரைப்போல இவரும் தம் மாணாக்கர் பலரையும் ஏவி அவர்களைக்கொண்டு செய்த வித்த வுரைகளைக் கேட்டுச் செய்பது செய்து அவற்றைத் தம் முறையாகக் கொண்டா நென்றிசைப்பார் சிலரும், இவர் கூறும் உரையில் சிற்சில இடத்து மாட்டேறுமிகக் காணப்படுதலாலும், சிற்சில இடத்து கருத்து மிக்க ஆழமுடைத்தாதலால் அறித லரிதா யிருத்தலாலும், இதனில் வெறுப்பும் மற்றொன்றில் விருப்புங் கோடலாலும், இவர்கேற் கூசாமல் குற்றமேற்றுவார் சிலரும் உளர்.

இவருரைகளில் பயிலுங்காலத்தில், அவற்றிலுள்ள நன்மை புன்மைகளைப் பலருமறியக் காரணத்தொடு விளக்கி 'நச்சினூர்க் கினியருரை யாராய்ச்சி' என ஒன்று எழுதவேண்டு மென்ற கருத்துண்டாகின்றது. எவரேனும் அதனைச் செய்வதற்கு இன்றியமை யாத உதவிகளைச் செய்து ஊக்கமளிப்பின் இறைவனருளியிருக்கும் அறிவாற்றலால் அஃது இனிது நிறைவேறும்.

(சேந்தமிழ்.)

கலித்தொகை (இரண்டாம் சம்புடம்-மருதக்கலியும் முல்லைக் கலியும்; நச்சினார்க்கினிய ருரையுடன்):—அகப்பொருட்பாடல்களாலமைந்த இவ்வரும்பெருந் தமிழ்நூலையும் அதன் உரையையும், சென்னை பிரசிடென்ஸிக்காலேஜின் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத். இவை. அனந்தராமையரவர்கள் செவ்விதின் ஆராய்ந்து முதலில் பாலைக் கலியும் குறிஞ்சிக்கலியும் அச்சிட்டு ஒருசம்புடமாக்கி வெளியிட்டார்கள். இப்பொழுது அவர்களால் மருதக்கலியும் முல்லைக்கலியும் அச்சிடப்பட்டு இரண்டாஞ்சம்புடமாக வெளிவந்திருக்கிறது. இது, முதற்சம்புடத்தினும் பலவகையானும் சிறந்து விளங்குகின்றது. முதற்சம்புடத்திற் காட்டிலும் இதில் ஆராய்ச்சிசெய்யப்பட்ட நூல்கள் அதிகப்பட்டுள்ளன. இதன் ஆராய்ச்சிக்குறிப்பில் இலக்கிய இலக்கணநெறிகளால் அடிப்பட்டு வழங்கிவரும் அருமையான தனிமொழி, தொடர்மொழி, மரபு, உவமம், பொருள் முதலிய பல வற்றிற்கும் பல பலமேற்கோள் காட்டியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. சங்கநூல்பயில்வார்க்கு இன்றியமையாத பழந்தமிழ்நூல் வழக்குப் பலவும் இதன் ஆராய்ச்சிக்குறிப்பால் நன்கறியலாகும்.....

(குரோதனஸ் ஆனிரீ)

(சுதேசமீத்திரன்.)

கலித்தொகை.

தமிழுக்குச் செய்த தொண்டு.

சென்னை பிரசிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் பிரம்மஸ்ரீ இ. வை. அனந்தராமையர் சில மாதங்களுக்கு முன் அகப்பொருட்பாடல்களாலமைந்த இவ்வரும் பெருந் தமிழ் நூலையும் அதன் உரையையும் செம்மையாக ஆராய்ந்து பாலைக்கலியும் குறிஞ்சிக் கலியும் அச்சிட்டு ஒரு சம்புடமாக்கித் தமிழுக்கு உதவினர். இந்நூல் மிகச் சிறந்ததென்பதையும் இது கிடைத்தற்கு அரிதாகி விட்ட காலத்தில் இதனை இரண்டாமுறை பதிப்பித்து உதவியவர்க்கு நாம் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாகவிருக்கவேண்டுமென்பதையும் அப்போதே கூறியுள்ளோம். இப்போது மருதக்கலியும் முல்லைக்கலியும் அச்சிடப்பட்டு இரண்டாஞ் சம்புடமாக வெளிவந்திருக்கிறது. முன்னம் வெளியான சம்புடத்தினும் இதில் ஆழ்ந்த துண்ணிய ஆராய்ச்சிகள்

பல காணப்படுகின்றன. பிரம்மஸ்ரீ ஐயரவர்கள் மூலத்திலும் உரையிலும் விளங்காத சொற்பொருள்களை விளக்கியிருப்பது பலருக்கும் மிக்கபயனையளிக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. அதோடு மிருகம், பறவை, மாங்கொடிகளைப்பற்றிச் செவ்வையாக அறியும்படி அவற்றினியப்புகளை நன்றாக எடுத்துக் காட்டியிருப்பது ஒரு விசேஷமாகும்.

அஃதன்றி இந்தப்பாகம் இன்ன நூலில், இன்ன விடத்தில் இன்ன விஷயத்திற்கு மேற்கோளெனக் காட்டியிருப்பது இவரது தமிழ்ப் புலமையை நன்கு விளக்குகிறது. பலநூல்களிலிருந்து ஒத்த பகுதிகளை நெடுங்காலமாகத் தேடியெடுத்துச் சேர்த்திருப்பது இவரது சலியா ஊக்கத்தையும் உழைப்பையும் காட்டுகிறது.

“இயல்பாகவே கவித் தொகை மிக்க மதிப்புடையதாயினும் இப்பதிப்பால் இந்நூல் மிக்க கௌரவத்தை யடைந்து விளங்குகின்ற தென்றே சொல்லலாம்” என்பது மஹா மஹோபாத்தியாயர் தாஷி ணாத்ய கலாநிதி பிருமம்ஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்களின் அபிப்பிராயமாகும். இதை மனப்பூர்வமாக நாம் அங்கீகரிக்கின்றோம். இப்பதிப்பும் பிருமம்ஸ்ரீ சாமிநாதையரவர்களின் பதிப்போடு சேர்த்து எண்ணத்தக்க விசேஷங்களை யுடையதே.

இப்பதிப்புக்கு முதன் முதலில் அவர்கள் கடுஞ் சூரபாய் பொருளுதவி செய்ததாகத் தெரிகிறதே யொழிய வேறு ஒருவரும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்த்தொண்டாற்றவும் மதப்பிரசாரம் செய்யவும் ஏற்பட்ட பழந்தமிழ் வல்லுநர்களான மடாதிபதிகள் இத்தகைய விஷயங்களில் சற்றுக் கவனஞ்செலுத்த வேண்டுகிறோம். ஆராய்ச்சியில் சிறந்த பண்டிதர்களை, ஆதரித்து, சங்க இலக்கியங்கள் பலவற்றை அவர்களைக்கொண்டு பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் அப்பெரியார்கள் ஈடுபடுவார்களானால் தமிழ்த் தாய்க்கு அவர்கள் பெருமதிப்புத் தேடிக்கொடுத்தவர்களாவார்கள்.

தமிழினிடம் தாம்கொண்ட ஆர்வத்தால் தாம் படித்தறிந்த விஷயங்களை மற்றும் பலரும் படித்துப் பயன்பெறவேண்டுமென்ற நல் லெண்ணத்தால் இம்முயற்சியில் இறங்கியுள்ள பண்டிதருக்குப் போதிய ஆதரவளித்து அவருக்கு ஊக்கமளிக்கவேண்டியது தமிழ் நாட்டினரின் கடமையாகும். இந்நூல்,.....விலாசத்திற்கு எழுதிப் பெறலாம்.

(௨௫.....௬—௨௫.)

(ஸ்வராஜ்யா.)

கலித்தொகை புதிய பதிப்பு

ஸ்ரீ அனந்தராமய்யர் அவர்களின் பெருமுயற்சி

“கற்றறிந்தார் ஏத்துங்கலி” என்றும் “கல்விவலார் கண்டகலி” என்றும் தமிழ் அறிஞர்களால் போற்றப்படும் கலித்தொகை சங்க மருவிய எட்டுத்தொகையுள் ஆறாவது; ஐந்திணைப் பாசுபாட்டென் அகப் பொருளை உணர்த்தி நிற்கும் நூல். வெவ்வேறு புலவர்களாற் பாடப்பெற்றது. ஆசிரியர் நவ்வந்துவனரால் தொகுக்கப் பட்டது.

அகச்சுவை நூலே யாயினும் கலித்தொகை பண்டைத் தமிழர் நாகரீகத்தின் செம்மையைச் செவ்வனே எடுத்துக் காட்டும். அதனை ஆராய்ச்சிசெய்ய விரும்புவார்க்குக் கலித்தொகை ஒரு புதையலே போன்றது. தமிழர் வாழ்வு வளம் பெற்றிருந்த வகையும், அவரது பழக்க வழக்கங்களும், அவருள் ஆடவர் பெண்டிர் இவர்கள் ஒழுக்கி வந்த முறையும், காதற் கணலில் அவர்களுள்ளம் கசிவதும், பிணக்கின்போக்கும் பின்னர்ச் சேர்தலாற் பிறக்கும் உவகையும் இனிது விவரிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. தலைவன் தலைவி இலக்கணங்களும் அவர் தம்முள் உறவாடுமனேர்த்திடும், பொய்ப்பூசலிடம் பாங்கும் மிகுந்த நயத்துடன் வருணிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. நடை பண்டை நூற்பயிற்சி இல்லாதவர்களுக்குக் கடினமே ஆயினும் தேன்செறிந்த மொழிகளானும், தெள்ளிய உருவகங்களானும் நிறைக்கப்பட்ட இப் பாக்கள் எவர் மனத்தையும் கவரவல்லன. இவற்றைப் பாடியவர்கள் பெருவாழ்வில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். அழகில் ஈடுபட்டவர்கள். பேராற்றல்படைத்தவர்கள். பேரின்பம் நுகர்ந்தவர்கள். மனமென்னும் கடலுக்கு ஒருவாறு நிலைகண்டவர்கள். இன்ப உணர்ச்சி ததும்பும் ஒவ்வொரு கலியிலும் இவ்வுண்மைகளைக் காணலாம்.

கலித்தொகையை முதன் முதலாகப் பதிப்பித்தவர் காலஞ் சென்ற சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள். நச்சினுர்க்கினியர் உரையுடன்.....வெளிவந்த அப்பதிப்பு இந்நாளில் கிடைப்பதரிதாகி விட்டது. இப்போத்து வெளிவந்திருப்பது பிரஸி டென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிருமம்ஸ்ரீ இ. வை. அனந்தராமையரவர்களின் பதிப்பு. பல ஆண்டுகளாகவே ஐயர் அவர்கள் இவ்வா ராய்ச்சியில்கவனஞ் செலுத்தி, வந்திருக்கின்றனர். இன்று வெளியாகும்

கலித்தொகை அவரது முதிர்ந்த அறிவையும் பார்த்த ஆராய்ச்சியையும், தெள்ளென விளக்குகின்றது. தமிழ் மொழியினிடம் அவருக்குள்ள பற்றும், தமிழ் இலக்கியத்திடம் அவருக்குள்ள பயிற்சியும் புத்தகத்தைக் கண்ணுறுவோர் எவர்க்கும் எளிதில் புலப்படும். இப்பதிப்பைச் சிறப்பித்துக் கூறுகையில் பிருமமனூர் உ.வே. சாமிநாதய்யாவர்கள் இதனுட் காணப்படும் ஆரிய விஷயங்கள் கீழ்வருபவை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

க. இதுகாறும் நன்கு விளங்காமலிருந்த கடினபதங்களுக்கு உரிய பொருளை அறிந்து விளக்கித் தக்கமேற்கோள்களைக் காட்டியிருத்தல்.

உ. உரையிலிருந்த பிழைகளை மூலத்தைக் கொண்டும், மூலத்திலிருந்த பிழைகளை உரையைக்கொண்டும், இவ்விரண்டிலுமிருந்த பிழைகளை வேறு பிரதிகளைக்கொண்டும் செப்பஞ் செய்திருத்தல்.

ங. ஒவ்வொரு பொருளினுடைய இயற்கையும் நன்கு புலப்படும் படி பழைய நூல்களிலிருந்தும் பிற்காலத்து நூல்கள் பலவற்றிலிருந்தும் பற்பல மேற்கோள்களைக் காட்டியிருத்தல்.

ச. பழைய இலக்கண உரையாசிரியர்கள் உரியவிடங்களில் மேற்கோள்களாக ஆண்டிருக்கும் இடங்களைக் கண்டுபிடித்து அவற்றை விளக்கியிருத்தல்.

ரு. இந்நூலிலிருந்தும், வேறு நூல்களிலிருந்தும் ஆங்காங்கு ஒப்புமைப் பகுதிகள் பலவற்றைக் காட்டியிருத்தல்.

“பிறருடைய சகாயத்தைச் சிறிதும் விரும்பாமல் தம்முடைய மனத்தையும் மற்றக் காரணங்களையுமே துணையாகக் கொண்டு இவ்வளவு பெருங் காரியத்தைச் செய்து முடித்த தொன்றே இப்பதிப்பாசிரியரின் ஆற்றலை நன்கு விளக்கும்” என்றும் ஐயரவர்கள் பாசாட்சி கிறார்கள். ஆராய்ச்சியின் அருமை ஆராய்ச்சிவல்லுருக்கன்றோ தெரியும். ஐயர் புகழினும் பதிப்பாசிரியருக்கு ஊக்க மூட்டத் தக்கது வேறின்று. ஆயினும் தமிழ் மக்கள் தம் கடனை மறக்கலாகாது. ஒவ்வொரு தமிழ்பிமானியும் இப்பதிப்பில் ஒருபிரதி வாங்கவேண்டும்; ஒவ்வொரு வாசகசாலையும் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடமும் ஒன்றோ அல்லது அதிகமானவோ பிரதிகளை வரவழைத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.....சென்னை. (குரோதனஸ் புரட்டாசிமீ அஉ)

XIII

(ஜனமித்திரன்.)

கலித்தொகை

சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் இ. வை. அனந்தராமையரவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்ட கலித்தொகையின் இரண்டாஞ்சம்புடம் (மருதக்கலி, முல்லைக்கலி இரண்டுமடங்கியது) வரப்பெற்றேம். கலித்தொகை கடைச்சங்கப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள் ஒன்று; அகப்பொருளை யுணர்த்தும் நூல்களில் தலையாயது; சொல்லினிமை பொருளினிமையில் மிகச்சிறந்தது. “கற்றறிந்தார் போற்றுங் கலி” என்று இந்நூல் கொண்டாடப் படுவதிலிருந்தே இதன் சிறப்பு விளங்கும். இந்நூலில் ஐந்திணை நிலத்திற்குமுரிய ஒழுக்கவேறுபாடுகள், அவ்வந்நிலத்தின் பழக்க வழக்கங்கள் முதலியன பொதிந்துள்ளன. இந்நூலில் காணப்படும் உவமானங்கள், உலகநீதிகள் முதலியவை மிகவும் அருமையானவை. இந்நூலிற்கு ஆசிரியர் நச்சினுர்க்கினியர் உரை வரைந்துள்ளார். கலித்தொகை நச்சினுர்க்கினியருரையுடன் சுமார் ௪0 ஆண்டு களுக்கு முன் இச்சமஸ் தானத்தில் நீதி பதியாயிருந்த காலஞ்சென்ற சி. வை. தாமோதரப் பிள்ளை யவர்களால் அப்பொழுது இங்கு பிரதிகாவலர் வேலை பார்த்துவந்த காலஞ்சென்ற ஸர் ஏ. சேஷய்யா சாஸ்திரிகள் செய்த பேருதவியைக் கொண்டு வெளியிடப்பட்டது. இப்பொழுது அந்நூலின் அச்சப்பிரதி கிடைப்பதுமரிதாகிவிட்டது. இப்பால் அப்பொழுது அச்சிலில்லாத பலசங்க நூல்கள் அச்சிடப்பட்டிருப்பதாலும் ஆராய்ச்சி முதலியவை செய்ய அதிக சௌகரியங்கள் வாய்த்திருப்பதிலும் கலித்தொகை என்னும் அரிய நூலை நல்ல பதிப்பில் ஆராய்ச்சிக்குறிப்புகளுடன் தமிழ்பிமானிகளுக்கு உதவ வேண்டுமென்ற மேலான எண்ணத்துடன் ஸ்ரீமான் இ. வை. அனந்தராமையரவர்கள் மிகவும்பரிச்சிரமமெடுத்துக் கொண்டு இந்நூலைப் பதிப்பித்து வருகிறார். இப்புத்தகம் இருபது பவுண்ட் பெதர் வெய்ப்பேபரில் டிம்மி எட்டுப் பக்கம் அளவில் அச்சிடப்பட்டு நல்லகாலிகோபைண்டு செய்யப்பெற்று வெளிவருள்ளது. இப்புத்தகம்.....வேண்டுகிறோம். (௧௯-௬-௨௫)

XIV

(நவசக்தி.)

கலித்தொகை

சங்கமருவிய னூல்களுள் “கற்றறிந்தார் போற்றுங் கலி” என்று ஆன்றோரால் போற்றப்பெற்றது கலித்தொகைஎன்னுஞ் சீரியசெந்தமிழ்தூல். இதனைப்பகுதிபகுதியாகச் சென்னை:பிரவலிடென்ஸி.காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் அனந்தராம ஐயர் வெளியிட்டு வருவது குறித்து மகிழ்வெய்துகிறோம். பாலைக் கலியும் குறிஞ்சிக் கலியும் அடங்கிய முதற்பகுதி முதலில் வெளியிடப்பட்டது. அதைப்பற்றியாம் எழுதிய மதிப்புரை நேயர்கள் நினைவிலிருக்கும். அம்மதிப்புரைக்கண் கலித்தொகை மாண்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது போழ்து இரண்டாம் பகுதி வெளிவந்திருக்கிறது. அதன்கண் மருதக்கலியும் முல்லைக்கலியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூலமும், நச்சினுக்கினியர் உரையும், பதிப்பாசிரியர் குறிப்பால் மணம்பெற்றிருக்கின்றன. இத்துறையில் உழைத்துவரும் ஸ்ரீமான் ஐயருக்கு எமது நன்றி உரியதாக. இப்பதிப்பின் சிறப்பு.

“இச்சம்புடத்தில் பிற்கூறிய குறிப்புகளைச் சேர்த்ததற்குக் காரணம், முதற்சம்புடத்தைப் பார்த்த தமிழ்பிமானிகளான அன்பர்களிற் சிலர், உரையிலுள்ள சொற்கள், பண்டை இலக்கியத்துள்ளன; இல்லன; இவை இன்ன சொல்லின் சிதைவு என்ற செய்திகளையும் இயன்ற அளவு தெரிவித்தல் நன்றென்றும், வேறுசிலர், உயிர்களைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து மிருகவிசேஷம் பக்ஷிவிசேஷம் விருகக்ஷ விசேஷமென்று சிறிதும் அறிய இயலாதபடி விட்டுவிடாமல் இப்பொருள் இன்னதென்று அறியும்படி அவற்றையும் இயன்ற அளவு விளக்கல் பேருபகாரமா மென்றும் விரும்பிக் கூறினவாகும். ஆதலால் அவற்றையும்பற்றி இயன்ற அளவு குறித்திருக்கின்றேன்.

இம்முகவுரையின் பின், முதற்சம்புடத்திலன்றி இச்சம்புடத்தின் வந்துள்ள நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதியும் செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதியும் * * * * சேர்க்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

என வருஉம் பதிப்பாசிரியர் உரைகளால் அறியக்கிடக்கிறது. இந்தூல் நல்ல காகிதத்தில் அழகிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. (கடு—க—உக)

கலித்தொகையின் அபிப்பிராயம்.

சென்னைப் பிரவரிடென்ஸிக் காலேஜுத் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரம்மபூதி இ. வை. அனந்தராமையரவர்கள் நன்கு ஆராய்ந்து வெளியிட்ட 'கலித்தொகை' என்னும் அரிய பெரிய செந்தமிழ் நூலைப் பார்த்தேன். முன்னைப் பதிப்பிலும் இவர்கள் பதிப்பு, பரிநிறப்பட்ட ஆராய்ச்சி விளக்கமும் பெற்று ஒத்த சொல்லையும் பொருளையும் ஆங்காங்குப் பிறசங்கநூல்களினின்றும் வேறு தொன்மூல்களினின்றும் எடுத்துக்காட்டிச் சேறலால் எத்தனையோ முறையிற் நிருத்தமு மேம்பாடும் கொண்டு சிறந்துள்ளது. கல்வி வல்லார்கண்ட தமிழ்ப் பெரு நிதியாகிய இவ்வகத்திணைநூல் உச்சிமேற்புலவர்கொணச்சிறுக்கினியருரையுடன் இங்ஙனம் செவ்விகாக வெளியிடப் பெறுவதுதான் நூற்பெருமைக்கேற்ப தொன்றாகும். இப்பெருங் காரியத்தை இனிது நிறைவேற்றிய இவர்கள் நற்றமிழறிவு கற்றாரான் மிகவும் உயர்த்திப் பாராட்டத்தக்கது. இவர்கள் மேற்கொண்ட நூற்பதிப்புக்கு வேண்டும் பொருளைத் தமிழிமானமுள்ள செல்வர்கள் உபகரித்து இவர்கட்கு ஊக்கமளிப்பது தமிழிற் குச் செய்யும் பேருதவியாகும்.

இங்ஙனம்:

இராமநாதபுரம். }
 ரு - ச - க்கிணக. }

ர. இராகவையங்கார்,

ஸேது ஸமஸ்தான வித்வான்.

புத்தக விளம்பரம்.

(இ. வை. அனந்தராமையர் பதிப்பு.)

(பெதர் வெய்ட்பேபர்.)

கவித்தொகை உரையுடன்,	ரூ. அ.
1-ஆம் சம்புடம் (பாலை, குறிஞ்சி)	.... 5 0
2-ஆம் சம்புடம் (மருதம், முல்லை)	.... 5 0
3-ஆம் சம்புடம் (நெய்தற்கவி, ஆசிரியர் வரலாறு அரும்பத அகராதிகளுடன்)	.... 6 4

(கிளேஸ் பேபர்.)

கவித்தொகை மூலம்.	....	.... 1 4
------------------	------	----------

களவழி நாற்பது (பழைய உரையோடும் புதிதாக எழுதிய குறிப்போடும் ஒப்புமைப் பகுதியோடும் பிரயோக விளக்கத்தோடும் அரிய முகவுரை யோடும் கூடியது.)	...	.... 0 8
---	-----	----------

ஐந்திணை யெழுபது 66 செய்யுளும் அவற் றள் 24 செய்யுட்குப் பழையவுரையும் குறிப்புக்களும்; கைநிலையும்.	....	... 0 6
--	------	---------

இவை கிடைக்கும் இடம்:—

வே. ராமநாதையர்,

3/6 பஸர் டேன்.

மயிலாப்பூர், சென்னை.

கணபதி துணை.

முதலிரண்டு சம்புடங்களிலின்றி இதில் எடுத்துக் காட்டப்பெற்ற
நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி.

ஆத்திரையன் பேராசிரியன்
பாயிரம்
[உத்தமகோச மங்கைப் புராணம்]
ஐந்தெழுத் துரைப்போர் விபூதி
குத்திராட்சந் தரிப்போர் பேறு
உரைத்த வத்தியாயம்
பாயிரம்
[கந்த புராணம்]
மாயை நீங்கு படலம்
மூன்றாநாட் பானுகோபன் யுத்தப்
படலம்
[கம்ப ராமாயணம்]
அயோமுகிப் படலம்
அனுமப் படலம்
உலாவியத் படலம்
கங்கைப் படலம்
கடராஷு படலம்
கிளைகண்டிநீங்கு படலம்
கைகேயி சூழ்வினைப் படலம்
சுவரி பிறப்பு நீங்கு படலம்
சீதை களங்காண் படலம்
நாடவிட்ட படலம்
பம்பைப் படலம்
பாசப்படலம்
குணநாற்பது
[கூர்ம புராணம்]
இராவண வதை யத்தியாயம்
[சீரூப் புராணம்]
கரம்பொருத்து படலம்
[சேது புராணம்]
சங்க தீர்த்தச சருக்கம்
சீதை குண்டச் சருக்கம்
சேதுபலச் சருக்கம்
திருக்குற்றலத் தலபுராணம்
நூற்பயன் சருக்கம்
புராணவியல்பும் அவையடக்கமும்

[திருவாணக்காப் புராணம்]
கெசரணியப் படலம்
திருநீற்றுத் திருமதிற் படலம்
தீர்த்தவிசேடப் படலம்
நைமிசப் படலம்
பராசரன் வழிபடு யடலம்
தில்லைக் கலம்பகம்
[நன்னூல்]
சங்கர நமச்சிவாய நுரை
நாரத சரிதை
[நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்]
நான்முகன் திருவந்தாதி
நீதி வெண்பா
நூற்றெட்டுத் திருப்பதி யந்தாதி
[பாகவதம்]
உத்தவர்த்தத்துவம்வினாவத்தியாயம்
கண்ணபிரான் றுவரையடைந்த
வத்தியாயம்
நம்பி மூத்தபிரான் கோகுலமடை
ந்த வத்தியாயம்
பதினொருயிரம் திருவிளையாட்டுரை
யத்தியாயம்
பூருமரபுப் பரதன் கதையுரைத்த
வத்தியாயம்
பிங்கல நிகண்டு
பிரபோத சந்திரோதயம்
விவேகன் சேனை கர் துறை சருக்
கம்
[பிரமோத்தர கண்டம்]
வஞ்சனை மூத்திபெற்றவத்தியாயம்
[பெரிய புராணம்]
கலிய நாயனார் புராணம்
மூர்க்க நாயனார் புராணம்
மயூர கிரிக்கோவை
[மேருமந்தர புராணம்]
வைசயந்தன் முத்திச் சருக்கம்

நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி

[யாயப்பருங்கலக் காரிகை]

உறுப்பியல்

[விநாயக புராணம்]

இந்திரன் சாபம் பெற்ற படலம்

கணபதி திருவவதாரப் படலம்

கிருச்சமத ரூபதேசம் பெற்ற

படலம்

முக்கலர் தக்கனாக் ரூபதேசத்

படலம்

[வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம்]

பதினேந்தாம்போர்ச் சருக்கம்

வெளிப்பாட்டுச் சருக்கம்

ஸ்ரீ மகாபாரதம்

ஆதிபருவம்

முதலிரண்டு சம்புடங்களில் எடுத்துக் காட்டப்பெற்ற நூற் பெயர்களுக்கு அவற்றின் இருபுறத்தும் இருதலைப்பகரம் [.] அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. அச்சம்புடங்களிலும் இதனிலும் இன்னும் சில நூல்களிலுள்ளவையும் எடுத்துக் காட்டப்பெற்றிருக்கும்.

கலித்தொகை
செய்யுண்முதலகராதியும் எண்களும்

முதல்   கலி   தீணை   பக்கம்   முதல்   கலி   தீணை   பக்கம்

அகலாங்க	கசுந்	நெ. உசு	அகசு	எறித்தரு	கசு	பா. அ	நுக
அகவினம்	சு௦	கு. ச	உஉஅ	என்றோற்ற	கசு	ம. உசு	நுக
அகன்றாலம்	ககக	நெ. உ	எடுக	எயிஃதொ	கூஉ	கு. உசு	நுக
அகன்றுறை	எந்	ம. அ	சநஅ	எந்தெழின்	கசு	ம. ந்த	நுக
அணிமுகமதி	கசு	கு. உஅ	நஅசு	ஒண்சடர்கல்	கஉக	நெ. ச	எசு௦
அனைமருளி	கசு	பா. கந்	அக	ஒருகுழை	உசு	பா. உடு	கசு
அயந்திகழ்	கடு௦	நெ. நந்	கடுஎ	ஒருஉக்கொ	அஅ	ம. உந்	நுக
அரிதாயவற	கக	பா. க௦	கஅ	ஒருஉநீயெங்	அஎ	ம. உஉ	நுக
அரிதினிற்	கசுக	நெ. உசு	அஎடு	ஒன்று, இரப்	சஎ	கு. கக	உஅ
அரிதேதோ	கந்எ	நெ. உ௦	அடு௦	கடிகொளிரு	கக௦	மு. க௦	எக
அரிநீரவிழ்	கக	ம. உசு	நசுஉ	கடம்புனல்	நக	பா. ந௦	கசு
அரிமானிழத்	கடு	பா. கசு	கந்	கண்டவரில்	கஉடு	நெ. அ	எஅ
அருடீர்த	கஉ௦	நெ. ந்	எடுடு	கண்டவிரொ	கச௦	நெ. உந்	அசு
அருந்தவமா	ந௦	பா. உக	ககஉ	கண்டேனின்	க௦	ம. உடு	நுக
அரும்பொரு	கஅ	பா. கஎ	க௦அ	கண்ணகனி	க௦உ	மு. உ	சஉ
அரைசுபடக்	க௦டு	மு. நு	சசுசு	கதிர்விரகளை	சசு	கு. அ	உசு
அறனின்றி	ந்	பா. உ	உசு	கயமலருண்	ந்எ	கு. க	உக
அன்னைகடுஞ்	கஎ	ம. ந்உ	நுகஉ	கருங்கோட்டு	கஉந்	நெ. ச	எசு
ஆமிழியணி	சஅ	கு. கஉ	உகக	கழுவொடுசுடு	க௦சு	மு. ச	சஎ
ஆறல்	கசுஎ	நெ. ந௦	கந்அ	காமர்கடும்	நக	கு. ந்	உகடு
ஆறறியந்த	க	கடவுள்	க	காராரப்பெய்	க௦க	மு. க	எ௦ந்
இகல்வேந்த	க௦அ	மு. அ	சுகஉ	கார்முற்றி	சுஎ	ம. உ	ச௦ந்
இடுமுண்ணெடு	கஉ	பா. கக	எக	காலவை, சுடு	அடு	ம. உ௦	நுக
இணைபட	எஉ	ம. எ	சந்	கொடியவுந்	நசு	கு. கஅ	ந்உசு
இணையிரண்	எஎ	ம. கஉ	சநுக	கொடுமிடனா	ந்	பா. நடு	ககடு
இமையவில்	ந்அ	கு. உ	உ௦எ	கொடுவாரி	சக	கு. கந்	உகக
இலங்கொளி	உந்	பா. உஉ	கஉஎ	கோதையாய	கஉஉ	நெ. நு	எசுடு
இவர்திமி	கந்சு	நெ. கக	அசுஉ	சான்றவிர்	கந்	நெ. உஉ	அசுஉ
நண்டிநீர்	க௦௦	ம. ந்நு	சுகக	சுடர்த்தொட	நுக	கு. கடு	ந்நுக
நதலிற்குறை	உஎ	பா. உசு	கசுஅ	சுணங்கணி	ச௦	கு. உசு	ந்நுக
உண்கடன்	உஉ	பா. உக	கஉஉ	செருமிகுசின	கந்	பா. கஉ	அஉ
உரவுநீர்த்	கந்உ	நெ. கடு	அஉக	செவ்வியதீவி	கக	பா. கஅ	ககஉ
உரைசெல	கசுசு	நெ. உக	கஉக	ஞாலம்வறந்	அஉ	ம. கஎ	சஅசு
உறுவளி	அசு	ம. கக	சுகஎ	ஞாலமுன்	கஉசு	நெ. எ	எஎசு
ஊர்க்காணிவ	நுக	கு. உ௦	ந்ந்	தளிபெறுத	க௦க	மு. க	சுகஎ
எஃகிடை	ந்உ	பா. நக	கஎஉ	தனைநெகிழ்	நுக	கு. உந்	ந்நுக
எல்லாவிஃ	சுக	கு. உடு	ந்நுக	திருந்திழாய்	சுடு	கு. உக	ந்நுக
எல்லாவிஃ	க௦எ	மு. எ	சஅசு	தீம்பால்கற	ககக	மு. கக	எகந்
எழின்மருப்	கந்அ	நெ. உக	அடுடு	துணைபுணர்	கந்நு	நெ. கஅ	அந்

செய்யுண்முதலகராதியும் எண்களும்

முதல்	கலி	திணை	பக்கம்	முதல்	கலி	திணை	பக்கம்
தனையுநர்	கசுநு	நெ உஅ	ககஅ	பொன்மலை	கஉசு	நெ கூ	எஅஉ
தெரியினர்	கஉஎ	நெ கஃ	எஅசு	போதவிழ்ப	சுசு	ம ச	சகநு
தொடங்கற்	உ	பா க	கந	மடியிலான்	நுநு	பா நசு	ககநு
தொல்லியன்	கசுஅ	நெ நக	கசுக	மணிதிற்	எஃ	ம நு	சஉக
தொல்லாழி	கஉக	நெ கஉ	எகஅ	மரையாமரல்	சு	பா நு	சஉ
தொல்லெழி	உக	பா உஅ	கநுஎ	மலிதிரையூர்	கஃ	மு ச	சசுக
தோறெந்த	கஉஅ	நெ கக	எகஉ	மல்லரைமற	கநசு	நெ கஎ	அநக
தோழிநான்	ககநு	மு கநு	எநஉ	மறங்கொளி	சஉ	கு ச	உசஅ
நடுவிகந்தொ	அ	பா எ	நு	மன்னுயிரே	நசு	பா நந	கஅச
நயந்தலை	அஃ	ம கநு	சஎக	மாணவருக்கி	ககஎ	மு கஎ	எநஅ
நயனுமவாய்	கநஃ	நெ கந	அஃ	மாமலர்முண்	கநந	நெ கச	அஉநு
நலமிகந்திய	ககந	மு கந	எஉஉ	யின்னெளிர்	நுநு	கு கக	நஉக
நறவினே	கக	ம நசு	சுஃ	முறஞ்செவி	நுஉ	கு கச	நகஉ
நன்னுதால்	கசச	நெ உஎ	சுஃ	மெல்லிணர்	கஃ	மு ந	சுநநு
நிரைதியில்	கசுக	நெ நஉ	கநுந	மைபடுசென்	அசு	ம உக	நுக
நில்லாங்கு	கநு	ம நஃ	நுக	மையறவிளந்	அக	ம கச	சஎசு
நீராற்செறுவி	எநு	ம கஃ	சசசு	யாரிவனெந்	அக	ம உச	நுநஃ
நெஞ்சநடுக்	உச	பா உந	கநஉ	யாரிவனென்	ககஉ	மு கஉ	எகஎ
நோக்குங்	சுந	கு உஎ	நஅக	யாரைநீயெம்	கஅ	ம நந	நுகஅ
படைபண்ணி	கஎ	பா கச	கஃ	வண்ணோசார்	கந	ம உஅ	நுநு
பல்வளம்	உஃ	பா கக	ககநு	வயக்குறம்	உநு	பா உச	கநச
பன்மலர்ப்	எஅ	ம கந	சசஉ	வலிமுன்பின்	ச	பா ந	உக
பாஅலஞ்	நு	பா ச	நசு	வறனுறலறி	நுந	கு கஎ	நகக
பாங்கரும்	ககசு	மு கச	எநநு	வறியவணிள	கஃ	பா க	சஉ
பாடல்சால்	உஅ	பா உஎ	கநுந	வாங்குகோ	நு	கு கச	நஃ
பாடின்றிப்	கசு	பா கநு	கக	வாரிநெறிப்	ககசு	மு கச	எஉஎ
பாடுகம்வா	சக	கு நு	உநஅ	வாருறுவண	நுஅ	கு உஉ	நநுஉ
பான்மருண்	உக	பா உஃ	ககக	விடியல்வெந்	சநு	கு க	உஎக
புரிவுண்ட	கசஉ	நெ உநு	அஅஃ	விரிகதிர்தண்	எக	ம ச	சஉஎ
புள்ளியிழக	எக	ம கச	சசஎ	வீங்குரேவிழ்	சச	ம க	நகஎ
புனவளர்பூ	கஉ	ம உஎ	நசுநு	வீயகம்புலம்	சசு	கு கஃ	உஎஅ
புணையிழை	எசு	ம கக	சநுஉ	வீறுசான்	நந	பா நஉ	கஎஎ
பெருங்கடற்	கநக	நெ கச	அஃ	வெல்புகழ்	ககஅ	நெ க	எசநு
பெருந்திரு	அந	ம கஅ	சகஉ	வேங்கை	சந	கு எ	உநுஎ
பொதுமொ	சுஅ	ம ந	சஃ	வேயெனத்	நுஎ	கு உக	நசஎ
பொய்கைப்	எச	ம க	சசஉ	வேனிலுழர்	எ	பா ச	சநு

வருணன் துணை.

கலித்தொகை

மூலமும்

நச்சிருர்க்கினியருரையும்.

ஐந்தாவது நெய்தற்கலி.

- (ககஅ.) வெல்புகழ் மன்னவன் விளங்கிய வொழுக்கத்தா
னல்லாற்றி னுயிர்காத்து நடுக்கறத் தான்செய்த
தொல்வினைப் பயன்றுய்ப்பத் துறக்கம்வேட் டெழுந்தாற்போற்
பல்கதிர் ஞாயிறு பகலாற்றி மலைசேர
- ரு வாளுது கலுழ்கொண்ட வுலகத்து மற்றவ
னேனையா னளிப்பான்போ விகழீருண் மதிசீப்பத்
குடைநிழ லாண்டாற்கு மாளிய வருவாற்கு
மிடைநின்ற காலம்போ லிறுத்தந்த மருண்மலை ;
- கூ மாலை, தூவறத் துறந்தாரை நினைத்தவிற் கயம்பூத்த
போதுபோற் குவிந்தவென் னெழினல மெள்ளுவா
யாய்கிறை வண்டார்ப்பச் சினைப்பூப்போற் றனைவிட்ட
காதலர்ப் புணர்ந்தவர் காரிகை கடிக்கல்லாய் ;
- கௌ மாலை, தையெனக் கோவலர் தனிக்குழ விசைகேட்டுப்
பையென்ற நெஞ்சத்தேம் பக்கம்பா ராட்டுவாய்
செவ்வழியாழ் நரம்பன்ன கிளவியார் பாராட்டும்
பொய்தீர்ந்த புணர்ச்சியுட் புதுநலங் கடிக்கல்லாய் ;
- கௌ மாலை, தகைமிக்க தாழ்சினைப் பதிசேர்ந்து புள்ளார்ப்பப்
பகைமிக்க நெஞ்சத்தேம் புன்மைபா ராட்டுவாய்

தகைமிக்க புணர்ச்சியார் தாழ்கொடி நறுமுல்லை
முகைமுகந் திறந்தன்ன முறுவலுங் கடிக்கல்லாய் ;

எனவாங்கு;

உஉ மாலையு மலரு நோன தெம்வயி

னெஞ்சமு மெஞ்சமற் றில்ல வெஞ்சி

யுள்ளா தமைந்தோ ருள்ளு

முள்ளி லுள்ள முள்ளு ஞுவந்தே.

இது பிரிவிடையாற்றாத தலைவி மலைப்போழிது கண்டு அதனோடு புலம்பிக் தோழிகேட்ப அதனோடு புலந்தது.

இதன் பொருள்.

(க)வெல்புகழ் மன்னவன் விளங்கிய வொழுக்கத்தா

னல்லாற்றி னுயிர்காத்து நடுக்கறத் (உ)தான்செய்த

தொல்வினைப்பயன் றுய்ப்பத் துறக்கம்வேட்புடெழுந்தாற்போற்

(ங)பல்கதிர் ஞாயிறு பகலாற்றி மலேசேர

நு வாளுது ிகலுழ்கொண்ட வலகத்து மற்றவ

னேனையா னளிப்பான்போ லிகலிருண் || மதிசீப்பங்

க. (அ) “வென்றிப் பல்புகழ்” மலை. ௫௪௪. (ஆ) “மறம் வீங்கு பல்புகழ்” பதிந். கஉ: அ. என்பவைகளும் (இ) இரத்தாற்பக்கம் கசுடு: ச - ஆம் குறிப்பும் ஒப்புநோக்குக.

உ. (அ) “அறம்பெரி தாற்றி யதன்பயன் கொண்மார், சிறந்தோ ருலகம் படருநர் போல” பரி. கக: க௦ - கக. (ஆ) “வினாந்தார் வினையின் விழுப்பயன் றுய்க்குந், துளங்கா விழுச்சீர்த் துறக்கம்” பரி. ‘வாளுர்’ ௪௪ - ௪௭. (இ) “புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்க மென்னுமீ தருமறைப் (பொருளே” (ஈ) “எண்ணிய விற்ப மன்றித் துன்பங்க ளில்லை யான, புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகுந் துறக்கமே போன்ற தன்றே” (உ) “மாண்டதோர் நலத்திற் ருமென் றுணர்த்துதல் வாய் மைத் தன்றால், வேண்டிய வேண்டி நெய்தி வெறுப்பின்றி விழைந்த துய்க்கு, மீண்டரும் போக விற்ப மீறில தியாண்டுக் கண்டா, மாண்டது துறக்க மென்தே யருமறைத் துணிவு மம்மா” கம்பி. நகர்ப். ௫. சுவரிபிறப்பு. க. கடராவு. கசு.

ங. “கல் சேர்ந் தன்றே பல்கதிர் ஞாயிறு” அகம். கஉ௦: ௫.

(பிரதிபேதம்) * பயன்றுய்ப்பான், † உழந்தாம், ‡ கலிக்கொண்ட, || மதிசீப்பங், மதி சிறப்ப.

குடைநிழ (க)*லாண்டாற்கு மானிய வருவாற்கு
மிடைநின்ற காலம்போ லிறுத்தந்த மருண்மலை

எ - து: (உ)பகைவரிடத்துப் போர்த்தொழில்நிகழ்த்த வல்ல விளங்கிய
ஒழுக்கத்தாலே வெல்கின்ற புகழையுடைய அரசன் கல்ல தருமதானெறி
யாலே (ங) பல்லுயிர்களையும் பாதுகாத்துத் தீவினையால் உளதான நடுக்கம்
மனத்திலில்லையாம்படி தான்செய்த பழவினையின்பயனை துகர்த்தஞ்சுச் சுவர்க்
கத்தை விரும்பிப் போளுற்போல பலகதிரையுடைய (ச) ஞாயிறு தனக்குப்
பகையாகிய இருளைக் கெடுத்து உலகத்திற்குப் பகற்பொழுதை முறை
மையாற் செலுத்தி மலையிலே சென்று சேராநிற்க, அமையாதே கலக்கங்
கொண்ட உலகத்தினிடத்தே பின்னை †அவ்வரசனுக்குப்பகைவனாகிய அரசன்
வந்து அவ்வுலகைச் சிறிதே அளிப்பான்போல, தனக்கு மாறுபாட்டை
யுடைய இருளை மதி போக்காநிற்க, அந்தக்குடையால் நிறுவுவது ஆண்ட
அரசனுக்கும் அவ்வுலகை ஆளவரும் அரசனுக்கும் நடுவுநின்ற வருத்தந்தரு
கின்ற காலம்போல வந்துவிட்ட மாலாய் ! நீ மருட்சியையுடைய மாலையாய்
இருந்தாயென்றான். எ - து.

கூ மாலேநீ, (சு)†தூவறத் துறந்தாரை நினைத்தலிற் கயம்பூத்த
போதுபோற் குவிந்தவென் நெழினல மெள்ளுவா

க. “புற்கென்ற ரந்தி புனைமலர்க்க ணீரரும்ப, நிற்கின்ற தந்தோ நிலங்
காப்பான்-முற்கொண்டடைகின்ற வேந்தர்க்கு மாண்டஞ்சி னோர்க்கு,
மிடைநின்ற காலம்போ லின்று” நள. சுயம்வர. ௧௦௦.

உ. “விரியிருட் பகையை யோட்டித் திசைகளை வென்று மேனின்,
றொருதனித் திகிரியுந்தி யுயர்புகழ் நிறுவி நாளு, மிருநிலத்தெவர்க்கு
முள்ளத் திருந்தன னென்ன வீந்த, செருவலி வீர னென்னச்
செங்கதிர்ச் செல்வன் சென்றான்” கம்ப. கங்கைப். ௪௭.

ங. “மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப, தன்னுயி ரஞ்சம்
விளை” குறள். ௨௪௪.

ச. (அ) “விரிகதிர்பரப்பி.....மல்லன் மூதூர் மாலேவர் திறுத்தென.....
.....அங்கிவானத்து வெண்பிறை தோன்றிப், புன்கண்மாலேக் குறும்
பெறிந்தோட்டி” சீலப். ௪: க - ௨௦.

இ. (அ) “இனத்தாய்மை தூவா வரும்” (குறள். ௪௫௫.) என்பதன் விசேட
வுரையில், துவென்பது பற்றுக்கோடென்னும் பொருளில் வருதற்கு,
‘தூவறத் துறந்தாறு’ என்பதனை மேற்கோள் காட்டுவர், பரி.
தாவென்பதயன்றித் துவென்பதும் வலியென்னும் பொருளில்
வருமென்பதை, (ஆ) “தூவறுத்தலின்” மது. ௧௮௮. (இ) “துவெ
திர்ந்து” பதிற். ௮: ௩௪. (ஈ) “தூவாகாது” (உ) “தூவறத் துறந்த
னன்” (ஊ) “தூவற நீப்ப” கலி. ௬௭: ௨௦, ௧௨௬: ௬, ௧௪௬: ௬.

(பிரதிபேதம்) * ஆண்டோற்கும், ஆண்டார்க்கும். † அரசனுட்பகைவனாகிய. ‡ தூவறு.

யாய்சிறை வண்டார்ப்பச் சினைப்பூப்போற் றனைவிட்ட

(க)காதலர்ப் *புணர்ந்தவர் காரிகை கடிசுல்லாய்

எ - து: அதற்குக் காரணம் என்னெனில், நமக்கு வலியில்லையாம்படி நம்மைத் துறந்தவரை நினைக்கையினாலே (உ)கயங்கன்பூத்த போதுபோலே நினைக்கண்டு மனங்குவிந்த என்னுடைய அழகினையுடைய நலத்தை இகழ் கின்ற நீ அழகிய † சிறகினையுடைய வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும்படி முறுக்கு நெகிழ்ந்த கோட்டுப்பூப்போலே மன ‡ நெகிழ்ந்த காதலரைக் கூடியிருக்கின்ற மகளிருடைய அழகைப் போக்கமாட்டாயென்று அதன் மருட்சி கூறினாள். எ - று.

||இதனால், நீ வருந்தினவர்களை வருத்தியே விடுவையென்றும் × மகிழ்ந்த வர்களை மகிழ்ப்பன்னியே விடுவையென்றும் அதன் அருளின்மைநோக்கி மருட்சியையுடைய மாலையாய் இருந்தாயென்றாள்.

இறுத்தந்தமாலாய்! நீ மருண்மாலையாய் இருந்தாயென மேல்வரும் 'மாலே' என்பனவற்றையும் இங்ஙனங்கூட்டிப் பொருள்கூறிக்கொள்க.

௧௩. (ங)மாலே, தையெனக் கோவலர் தனிக்குழ லிசைகேட்டுப் பையென்ற நெஞ்சத்தேம் பக்கம்பா ராட்டுவாய்

(ச)செவ்வழியாழ் நரம்பன்ன = கிளவியார் பாராட்டும்

பொய்தீர்ந்த புணர்ச்சியுட் புதுநலம் கடிசுல்லாய்

எ - து: கோவலருடைய தனித்தகுழலோசை தையென்னும் ஓசைப்பட ஒலிப்ப அதுகேட்டுக் குறைந்த நெஞ்சத்தை + யுடையேம் பக்கத்தேறின்று

என வருபவையும் வலியுறுத்தும். (எ) "தாவறத் துறத்தல்" கலி. ௧௨௧: கூ-ஆம் அடிக்குறிப்புப் பார்க்க.

௧. "தாழ்த்துணை துறந்தோர் தனித்துய ரெய்தக், காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ் வெய்த,.....மாலவந் திறத்தென" சீலப். ச: ௧௩ - ௨௦.

௨. (அ) "கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது, வேட்டதே வேட் டதா நட்பாட்சி - தோட்ட, கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற் கூம்பு வாரை, நயப்பாரு நட்பாரு மில்" நாலடி. ௨௧௩. (ஆ) "உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுந், கூம்பலு மில்ல தறிவு" குறள். ௪௨௩. (இ) "நலமிக வுயர்ந்தோர் தம்மை நண்புறத் தழுவிக்கொள்க, நிலவிய கயத்துப் பூவை நிகர்தரா துயர்ந்த கோட்டி, னலரென வவர்பானிற்க வாக்கமிக் கடுத்த காலை, மலர்வதும் வறங்கூர் காலைக் கூம்பலு மொழிக் கைந்தா" விநாயக. ஆரசியற்கை. ௩௧.

௩. ஞாயிறு முதலியன சொல்லுந் போலவும் கேட்குந் போலவும் சொல்லி யமையப் பெறுமென்புழி, கேட்குந் போலப் பொழுதொடு

(பிரதிபேதம்) * புணர்ந்தவர்க்காரிகை, † சிறையினையுடைய, ‡ நெகிழ்ந்த காதலரை. || இது னால் வருந்தின. × மகிழ்ந்தவரை, = கிளவியார் பாராட்டும், + உடையே முடைய பக்கத்தே.

உயிரைக்கொள்ளாதே வினோதித்துப் பாராட்டுகின்ற நீ தங்கணவர் பிரிந்த காலத்துச் (க) செவ்வழியென்னும் பண்ணையுடைய யாழினது நரம்போசை போலவருந்திக்குடும் மொழியினை யுடைய மகளிர் அக்கணவர் (?) *வருந்தின எம் போற் (உ) கனவிற்புணர்ச்சியின்றிப் பாராட்டப்படும் கனவிற்புணர்ச்சியிற் பெற்ற புதியநலத்தைக் கடியமாட்டாய். எ - று.

க௭ மாலை, † தகைமிக்க தாழ்சினைப் பதிசேர்ந்து புள்ளார்ப்பப்
‡ பகைமிக்க நெஞ்சத்தேம் || புன்மைபா ராட்டுவாய்
தகைமிக்க ÷ புணர்ச்சியார் தாழ்கொடி நறுமுல்லை
முகைமுகந் திறந்தன்ன முறுவலுங் கடிக்கல்லாய்

எ - று: அழகு மிக்க தாழ்ந்த சினைகளில் தமக்கிருப்பிடத்தே (ங) பேடுஞ் சேவலுமாகச் சேர்ந்து பறவைகள் ஆரவாரியாறிட்க, மற்றுள்ள பகைகளாலும் வருத்தமிக்க நெஞ்சத்தினை x யுடையேம் புன்மையையாங்கள் இறந்துபடா த படி பண்ணி வினோதித்துப் பாராட்டுகின்ற நீ அழகு மிக்ககூட்டத்தையுடைய + மகளிரது தாழ்ந்த கொடியினையுடைய நறிய முல்லையினுடைய முகையின் முகத்தை வண்டுகள் திறந்தாற்போல ஆடவரால் திறக்கப்படும் முறுவலையுங் கடியமாட்டாய். எ - று.

* ** எனவாங்கு அசை.

உஉ †† மாலை யு மலரு நோனா தெம்வயி
னெஞ்சமு மெஞ்சுமற் றில்ல வெஞ்சி
‡‡ புள்ளா தமைந்தோ ருள்ளு
முள்ளி லுள்ள முள்ளு ளுவந்தே

கூறியதற்கு, “மாலை, நையெனக் கோவலர்..... பக்கம்பா ராட்டு வாய்” என்பதுமேற்கோள்; நோல். செய். சூ. கக௦. ‘ஞாயிறு’ இளம்.

க. “நனவிற்புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே, கனவிற்புணர்ச்சி கடிதுமா மன்றே” கலி. நகூ. நகூ - நகூ.

உ. (அ) “என் கிளவிபோற் செவ்வழி யாழிசை” கலி. கசந. நகூ. (ஆ) “செவ்வழி நல்யா, ழிசையோர்த் தன்ன வின்றிங் கிளவி, யணங்குசா லரிவையை” அகம். உகஉ: சு - அ.

ங. பேடென்பது பெண்பறவையென்னும் பொருளில் இவருரைகளிலும் கம்பர் வில்லிபுத்துராய்வார் குமாரகுருபர சுவாமிகள் சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர் முதலியவர் செய்யுட்களிலும் வந்துள்ளது.

(பிரதிபேதம்) * வருந்தின எம்போற். † தகைமிக்கதாழிசை, ‡ புரிமிக்க, || புன்மைபாடாட்டு வாய், ÷ புணர்ச்சியாற்றழு, புணர்ச்சியாய்தாழ் x உடையேமுடைய பன் மையை, + மகளிருடைய தாழ்ந்த, ** ஆங்க. மாலை, †† மனையுமலரு, ‡‡ உன்னைஞ்சமைந்தோருள்ள முள்ளினுள்ள.

ஏ - து: நம்மைப் பிரிந்து உள்ளில்லாத உள்ளத்தாலே நம்மை நினை யாமல் அமைந்திருந்தோரை உள்ளே உள்ளே உவந்து உள்ளும் நம்முடைய நெஞ்சமும் இம் *மாலையையும் ஊரார் கூறும் அலரையும் பொருதே நம்மை விட்டுப் போகாநின்றது; இனி என்செய்வேமென வருந்திக் கூறினான். ஏ-று

இதனால், தலைவிக்கு இழிவு பிறந்தது.

இது “நடைநவின் ரொழுகு மாங்கென் கிளவி” (க) என்ற இலக்கணஞ் சிதைய இடையிடை சொற்சீரடி வருதலின் ஒத்தாழிசையாகாது எண்ணிடை யிட்டிச் சின்னங்குன்றிய(உ)கொச்சகமாயிற்று.

இது முதலிய மூன்றுபாட்டும் (ங)மாலேக்காலத்தைக்கூறினமையின் “காரு மாலையுமுல்லே” என்னும் (சு) பொதுவிதிபற்றி முல்லையுட் கோத்தல்வேண்டு மெனின், அது பெரும்பான்மைபற்றிக்கூறியது; மாலே ஏற்பாட்டின் பின் ரிகழும் காலமாதலின் அதற்கியையுபட்டு நெய்தற்கும் உரித்தாயிற்று. அது

க. நோல். செய். சூ. கநரு.

உ. (அ)இச்செய்யுளை “தாழிசைதோறும் தனிச்சொற்பெற்றுவந்த நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பா” என்றுகூறி, “வெல்புகழ்.....மருண் மாலே” இது தரவு “மாலேநீ, துவறத்.....காரிகை கடிகல்லாய்” “மாலேநீ, தையெனக்.....புதுநலம் கடிகல்லாய்” “மாலேநீ, தகை மிக்க.....முறுவலுக்கடிகல்லாய்” இவை மூன்றுத்தாழிசை. ஆங்க- தனிச்சொல் “மாலையு.....ருவந்தே” இது சரிதகம் என்று விளக்கினர் இளம்; (நோல். செய். சூ. கநக. ‘போக்கியல்’) பேராசிரி யர்க்கும் நச்சினார்க்கினியர்க்கும்இது உடம்பாடன்றென்பது.(ஆ)பேரா சிரியர் இச்செய்யுள் தரவுந் தாழிசையும் போக்கும் முறையானே வந்த தாயினும் ‘இடைநிலைக்கிளவி தாழிசைப்பின்னர், நடைநவின்ரொழுகு மாங்கென் கிளவி’ (நோல். செய். சூ. கநரு.) என்னும் இலக்கணஞ் சிதைய[ரத் தரவிறுதியினுந்] தாழிசை[யிறுதி]கடோறுஞ் சொற்சீர்பல வருதலான் ஒத்தாழிசையெனப்படாது அதன்வகைத்தாய் எண்ணிடை யிட்டிச் சின்னங் குன்றியதூஉ(கொச்சக)மாயிற் நென்பதாலும் நச்சி னார்க்கினியர் அதனையே தழுவி, “இது ‘நடைநவின் ரொழுகு மாங் கென் கிளவி’ என்னும் இலக்கணஞ் சிதைய இடையிடை சொற்சீரடி பலவருதலின் ஒத்தாழிசையாகாது எண்ணிடையிட்டிச் சின்னங் குன்றிய கொச்சகமாயிற்று” என்று எழுதுவதாலும்விளங்கும். நோல். செய். சூ. கநரு.

ங. “கலியுள், மாலேக்காலம் நெய்தலின்கண் வந்தது”; நோல். அகத். சூ. அ. நச்.

ச. நோல். அகத். சூ. க.

(பிரதிபேதம்) * மாலையுமில்லாரர் கூறும்.

“திணை மயங்குறுதலும்” என்னும் (க) சூத்திரத்து “நிலநெருங்குமயங்குத *லின்று” என்றதனாற் காலமொருங்கு மயங்குமென்றது கொண்டு சான்றோர் பலருஞ் செய்யுள்செய்தார். “கானன் மாலைக் கழிப்பூக் டீகும்ப” என்னும் (உ) அகப்பாட்டும் நெய்தற்கண் மாலைவந்தது. “தொல்லாழிதடுமாரி” என்னும் (ங) நெய்தற்கலியுட் கங்குலம் மாலைபு மும்பனியும் வந்தவாறுகாண்க. இந்நிலத்து மாலைவந்த பாட்டுக்கள் டீபலவுமுன. பிற சான்றோர்செய்யுட்களுட் காலம் மயங்குமாறு பலவுங் கண்டுகொள்க. (க)

(ககக.) அகன்றாலம் விளக்குந்தன் (ச) பல்கதிர் வாயாகப்

பகனுங்கி யதுபோலப் (ரு) படுசுடர் கல்சேர

விகன்மிகு நேமியா னிறம்போல || விருளிவர

(சி) நிலவுக்காண் பதுபோல வணி X மதி யேர்தரக்

ரு கண்(எ)பாயல் பெற்றபோற் (அ)கணைக் கால மலர்கும்பத்

(கி)தம் + புகழ் கேட்டார்போற் றலையத்து மரந்துஞ்ச

க. தோல். அகத். சூ. கஉ.

உ. அகம். ௪௦.

ங. கலி. கஉக.

ச. “பல்கதிர் மண்டிலங் கல்சேர்பு மறைய” குறிஞ்சி. உகக.

ரு. “ஒண்சுடர் கல்சேர” கலி. கஉக: க.

சு. பிற்தொடு படாது பிறப்பொடு நோக்கி முன்னத்தான் உவமை கூறு தற்கு இவ்வுடையை மேற்கோள்காட்டி, இது காணப் பிறிதாகிய பொரு ளொடு உவமை கூறுமையிற் பிற்தொடுபடாதாயிற் றென்றும், மதியின தெழுச்சியை நோக்குதலிற் பிறப்பொடுநோக்கிற்றென்றும் கூறுவர், இளம்; தோல். உவமை. சூ. உங. ‘பிற்தொடு’

எ. “பாயல்கொள் பவைபோலக் கயமலர் வாய்கும்ப” கலி. கஙச: அ.

அ. கணைக்காலென்பது, நீர்ப்பூக்களுள் நநீ. உங௦, ஐநீ. சுஅ; ஆம்பலுக்கும், நநீ. உசஉ, குவளைக்கும், நநீ. கஙஅ, துறுநீ. க. நெய்தலுக்கும் வருத லொடு திணைமொழி. நஉ - இல் மருதுக்கும் அடையாக வந்துள்ளது.

க. (அ) “சான்றோர், புகழு முன்னர் நாணுப” துறுநீ. உருஉ. (ஆ) “கோ வெனப் பெயரிய காலையாங்கது, தன்பெயராகலி னான்” (இ) “பரத் தோ ரெல்லாம் புகழ்த் தலைபணிந், திறைஞ்சியோனே” புறம். கருஉ: உஉ-உஉ, உஅரு: கங - கச. (ஈ) “பிறர் தன்னைப் பேணுங்கா னுணலும் ..... ஊராண்மை யென்னுஞ் செருக்கு” திரிகடுகம். சு.

(பிரதிபேதம்) * இலவென்றதனாலும், டீகும்பும், கம்பும். டீபலவுமுனவென்றுணர்க. பிமசான், || இருள்வா, X மதிபோதாக், + காலவலர், காலலர். + புகழ்க்கேட்டார்,

முறுவல்*கொள் பவைபோல முகையவிழ்பு புதனந்தச்
சிறு (க)வெதிர்த் குழல்போலச் சுரும்பிமிர்ந் (உ)திம்மெனப்
(ங)பறவைதம் பார்ப்புள்ளக் (ஈ)கறவைதம் பதிவயிற்

க0 கன்றமர் விருப்பொடு மன்றுநிறை புஞ்சுதர

மாவதி சேர மாலை வாள்கொளா

(ரு)வந்தி யந்தண ரெதிர்கொள வயர்ந்து

செந்தீச் செவ்வழ ட்ரெடங்க வந்ததை

(க்)வாலிழை மகளி ட்ருயிர்பொதி யவிழ்க்குங்

க. “ஆரும் வெதிரும்.....மெல்லெழுத்து மிகுதன் மெம்பெறத்
தோன்றும்” (நோல். புள்ளிமயங். கு. சுஅ.) என்பதனால். வெதிர்த்
குழலென வந்தது.

உ. “இம்மென” கலி. ந.சு: ரு; கஉ.ந: ந.

ங. பார்ப்பென்பது பறவையின் இளமைப் பெயராய் வருதற்கு, “பறவை
தம்பார்ப்புள்ள” என்பது மேற்கோள்; நோல். மரபி. கு. ச. ‘பார்ப்
பு’ இளம். இச்சொல் பார்வலெனவும் வழங்கும்.

ச. (அ) “ஆன் கணங், கன்றுபயிர் குரல மன்று நிறைபுகுதர” குறிஞ்சி.
உக௭ - உகஅ. (ஆ) “மதவுநடை நல்லான், வீங்குமாண் செருத்த
நீம்பால் பிலிந்தக், கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புஞ்சுந், மாலையும்”
அகம். கச: சு - கஉ. (இ) “சேதா, முலைபொழி தீம்பாலெழுதுக
ளவிப்பக், கன்று நினைகுரலமன்றுவழிப்படா” மணி. ரு: கரு - கருஉ.
(ஈ) “கறவை கன்று வயிற்படா” துறந். க0அ.

ரு. (அ) “அந்தியந்தண ரயா” குறிஞ்சி. உஉரு. (ஆ) “அந்தி யந்தணர்
செந்தீப்பேண்” மணி. ரு: கரு. (இ) “கருதி யந்தணர் யாவருந்
தங்கடன் கழிப்பச், சுருதியென்னும் வெஞ் சாபமே லம்புகை தொடுத்தப்,
பருதி தன்பெரும் பகைவர்மேல் விடுத்தலிற் பார்த், குருத்
யாமென நிவந்தெழச் சிவந்தது குடபால்” வில்லி. கிருட்டினன்து
அசு. (ஈ) “(மறையவன்) வாம்பரித் தடந்தேர்ப் பரிதிவா னவன்போய்
மறிதிரைக் குடகடல் குளிப்ப, வாம்பல்வா யவியு மாலையங் காலத்
தந்திவந்தனைத்தொழின் முடித்துத், தீம்புனற் றுறைநின் நகன்று”
பிரமோத்தர. உமாமகேசுவரபூச. எ.

சு. “மாலையோவல்லே” என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் “வாலியை
மகளிருயிர்பொதி யவிழ்க்குங், காலே” என்றற்போல ஈண்டுப் பொது
மையாற் கூறப்பட்ட தென்பர் பரி; துறந். கஉஉச.

(பிரதிபேதம்) * கொள்பவர்போல, ட்ரெடங்க, ட்ருயிர்ப்பொதி.

கரு காலையாவ தறியார்

(க)மலை (உ)யென்மனார் மயங்கி யோரே.

இது பிரிவிடை மலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றத தலைவி தோழிக்கு உரைத்தது.

- க. மன் அசைநிலைக்கண் வந்ததற்கு, “மலை யென்மனார் மயங்கியோரே” என்பது மேற்கோள்; நன். இடை. சூ. க. மயிலை. இவ்வடியே தறுந். உ.உ. - ஆம் செய்யுளிலும் மூன்றாம் அடியாக வந்துள்ளது.
- உ. (அ) என்மனா ரென்பது, இடைச்சொல் தான்சாரப்பட்டுச் சொல்லிற்கு வேறும் வருதலே யன்றி அதற்கு உறுப்பாயும் வருமென்பதற்கு மேற்கோள்; தோல். இடை. சூ. க. சே. (ஆ) “என்மனா ரென்பது செய்யுண் முடிபெய்தி நின்றதோ ராரீற்று எதிர்கால முற்றுச்சொல்,.....என்ப என்னு முற்றுச் சொல்லினது பகரங் குறைத்து மன்னும் ஆருமென இரண்டிடைச்சொற்பெய்து விரிந்தாரென்று உரையாசிரியர் கூறினாரா லெனின்;-என்பனாரென்பது இடர்ப்பட்டிழிச் சிறுபான்மை வாராது, நூலுள்ளும் சான்றோர் செய்யுளுள்ளும் பயின்று வருதலானும், இசை நிறையென்பது மறுத்துப் பொருள் கூறுகின்றார் பின்னும் இசை நிறையென்றல்மேற்கோண்மலைவாதலானும் அவர்க்கு அதுகருத்தன் மென்க. மாணுக்கர்க்கு உணர்வு பெருகல் வேண்டி வெளிப்படக் கூறுது உய்த்துணரவைத்தல் அவர்க்கு இயல்பாகலாற் செய்யுண்முடி பென்பது கூறாராயினார்” (தோல். கிளவி. சூ. க.) என்றும் (இ) இதனை வினைத்திரிசொல் வென்பாருமுள ரென்றும். (தோல். எச்ச. சூ. க.) கூறுவர் சேனாவரையர்; (ஈ) “என்பவென்னு முற்றுச்சொல் ‘குறைக்கும்வழிக் குறைத்தலும்’ என்பதனால் பகரங்குறைத்து, ‘விரிக்கும்வழி விரித்தல்’; என்பதனால் ‘மன்’ ‘ஆர்’ என்பன இரண்டிடைச்சொற் பெய்து விரித்து, என்மனா ரென்றாயிற்று” என்று (இறை. சூ. க.) இறையனா ரகப்பொரு ளுரைகாரரும் (தோல். கிளவி. சூ. க) கல்லாடனாரும் (உ) என்பவென்னுமொழி, சுற்றுப் பகரங்கெட்டு மன் ஆரென்னும் இடைச்சொற்களைப்பெற்று என்மனா ரென முடிந்ததென்று (யா - வி. சூ. உ.உ.) யா - வி. உரைகாரரும் உரையாசிரியரெனப் பேர்பெற்ற இளம்பூரணர் கொள்கையையே பின்பற்றுவார்; (ஊ) “என்மனாரென்பது செய்யுண்முடி பாயதோ ராரீற்று முற்றுச்சொல்; மன் எதிர்காலவிடைநிலை. அது ‘உயர்தினை யென்மனார் மக்கட்சுட்டே’ என்னுஞ் சூத்திரத்துச் சேனாவரைய ருரையானுமறிக” என்று கூறுவர் சிவஞானமுனிவர்; சீவஞான போத மாபாடியம். சூ. க. உரை.

இதன் பொருள்.

அகன்ற (க) உலகத்தை எவ்வுயிர்க்குந் தோற்றுவிக்கும் தன்னுடைய பல கிரணங்களைத் தனக்கு வாயாகக்கொண்டு (உ) கின்ற பகற்காலத்தை மீண்டும் அவ்வாயாலே விழுங்குகிறத்போல அவற்றைச் சுருக்கிக்கொண்டு படுகின்ற சுடர் அத்தகிரியைச் சேர்கையிலே போரின் கண் மிகுகின்ற சக்கரப்படையை யுடைய மாயோனிறம்போல இயல்பாகவுள்ள இருள் பரந்துவாராநிற்க, அதனைப் பொருதே தன் நிலவாலே ஓட்டிப் புறங்காண்பாரைப்போலே அழகியுடைய மதி தோன்ற, கணவரைக் கூடித் துயிலைப்பெற்ற கண்கள் போலே திரண்ட தண்டுகளையுடையவாகிய தாமரை (ங) முதலியன குவிய, தம்புகழ்களைக் கேட்ட சான்றோரைப்போலே தலையைச் சாய்த்து மரங்கள் துயில, சிறுதுறுகள் பிரிந்த மகளிரை (சு) இகழ்ந்து சிரிப்பவைபோலே முகைகள் அவிழ்ந்து விளங்க, சிறிய மூங்கிலாகிய குழல்போலச் சுரும்புகள் ஆர்ப் பரவஞ்செய்து பாட, புட்கள் தம் பார்ப்புக்களை நினைத்துக் குடம்பையைச் சேரப், பசுக்கள் தாந் தங்கும் ஊர்களிடத்திற் கன்றின்மேல் அமர்ந்த விருப்பத் தோடே மன்றக ணிறையப் புகுதலைச்செய்ய, மாக்கள் தாந் தங்குமிடத்தே சென்று தங்க, அந்தணர் தாஞ் செய்யுந் தொழில்களைச் செய்து அந்திக் காலத்தை எதிர்கொள்ள, (ரு) மகளிர் செந்தியரல் உண்டான விளக்கை ஏற்றத் தொடங்க, மாலை விளக்கங்கொள்ள வந்ததனை அறிவுகெட்டோர் வாலிய இழையினையுடைய மகளிருயிரை அதனைப் பொதிந்துகின்ற உடவினின்றும்

க. “இருவிழிகள் வாண்முகத்தி லிருந்தாலும் வானிரவி யெழுந்தா லன்றிக், கருதுநிலப்பல்பொருளுந் காண்டலரிதாம்” திருக்குறறுலப். தூற்பயன். க.

உ. (அ) “வெயில்கான் றிருஞ்சீத் தெழுவெங்கதிர்ச் செல்வன் மைந்தன்” கூர்ம. இராவணவதை. கள. (ஆ) “பாயிருள் பருகுப பசுலைக்கான் மெழும், காயெரிக்க திரவன்” திருவாணங்கா. தீர்த்தவிசேடப். சுக.

ங. முதலியனவென்றது, குவளை நெய்தல்களை; இவை காலே மலர்ந்து மாலைக் குவிவனவென்றே பண்டைநூல்கள் கூறுகின்றன; இதற்கு மாறாக, குவளை மாலை மலர்ந்து காலைக் குவியுமென்று பிற்காலத்து நூல்கள் கூறுகின்றன. இவற்றின் உண்மை நோக்கி அறியத்தக்கது. “முல்லைத், தொகுமுகை யிலங்கெயி ருக, நகுமே தோழி” குறுந். கஉக.

டு. (அ) “வளமனைப், பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி, யந்தி யந்தண ரயர” குறிஞ்சி. ௨௨௩ - ௨௨௫. (ஆ) “உள்ளினே னல்லலே யானே யுள்ளிய, வினைமுடித் தன்ன வினியோண், மனைமாண் சுட ரொடு படர்பொழு தெனவே” நற். நு. ௪ - கூ. (இ) “எவ்வளை மகளிர் மணிவிளக் கெடுப்ப, மல்லன் மூதூர் மாலைவந் திறுத்தென” சீலப். ச: கக - ௨௦.

போக்குந் காலத்தினது இயல்பாவதறியாராய் மாலைக்காலமென்று அதுவும் ஒருகாலமாகக் கூறாநிற்பவரென ஆற்றாளாய்த் தோழிக்குக் கூறினான். எ - று.

கல்சேரையினாலே * இருள் இவரானிற்கு † அதுபொருது மதிதோன்ற என ஒருவினையாகமுடிக்க. “பகல்கான் நெழுதரும் பலகதிர்ப் ‡ பருதி” (க) என்றார் பிறரும்.

|| மதியேர்தா என்பது முதலிய செயவெனெச்சங்கனெல்லாம் நிகழ்கால முணர்த்திநின்று - மாலைவாழ்கொள[ர] என்னுஞ்செய[யா]வெனெச்சத்தோடு முடிந்தன. அது பின் வந்ததை என்னுந் தொழிற்பெயர்த்திரிசொல்லோடு முடிந்தது.

மயங்கியோர் என்றது தோழியைக்கருதி. x “திணைமயங்குறுதலும்”(உ) என்றதனாற் கருப்பொருண்மயங்குதலும் அமைத்தாம்.

இனி மாலை + வாழ்கொளவென்று பாடமாயின் அப்பாடத்திற்கு, மாலை தான் வாழ்தல்கொள்ள வந்ததினை என்க.

** அளறுடங்க என்பதும் பாடம்.

இதனால், தலைவிக்கு இழிவுபிறந்தது.

இஃது அடக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந்தோடிய கொச்சகவொருபோகின் பகுதியாய்த் தனிச்சொல்லும் அடக்கியலுமின்றிச் சரிதகம் பெற்று அடி நிமிர்ந்தோடிய †† அகநிலைக்கொச்சகம். (உ)

(கஉ0.) அருடந்த காட்சியா னறனோக்கா னயஞ்செய்யான்

வெருவுற வுய்த்தவ னெஞ்சம்போற் பைபய

விருநீர்பு புலம்பூரக் கனைசுடர் கல்சேர

வரவுத்தகை மழுங்கித்தன் னிமெடையா லொருவனை

நி யிரப்பவ னெஞ்சம்போற் புல்லென்று புறமாறிக்

கரப்பவ னெஞ்சம்போன் மரமெல்லா மிலைகூம்பத்

தோற்றஞ்சால் செக்கருட் பிறைநுதி யெயிராக

நாற்றிசையு நடுக்குறூஉ மடங்கற் காலைக்

கூற்றுநக் கதுபோலு முட்குவரு கடுமலை;

க. பெரும்பாண். உ.

உ. தொல். அகத். சூ. கஉ.

(பிரதிபேதம்) * இருள்வாரானிற்கு, † அது பொருமதி, ‡ பரிதி. || மதிபோதும், ÷ மாலை வாழ்கொளா வென்னுஞ் செய்யாவென்னு மெச்சத். x திணைமயங்குறுதலும் என்பதனாற் தரும்பொருண், + வாழ்கொளவென்ற பாடத்திற்கு மாலைதான் வாழ்தல், ** அழறுடங்க. †† வகைநிலை.

௧௦ மாலைநீ, உள்ளங்கொண்டகன் றவர் துணை தாராப் பொழுதின் கண்
வெள்ளமா னிறநோக்கிக் கணைதொடுக்கும் கொடியான்போ
ல்லற்பட் டிருந்தாரை யயர்ப்பிய வந்தாயோ ;

௧௩ மாலைநீ, ஈரமில் காதல ரிகந்தருளா விடனோக்கிப்
போர்தொலைந் திருந்தாரைப் பாடெள்ளி நகுவார்போ
லாராரு நுற்றாரை யணங்கிய வந்தாயோ ;

௧௬ மாலைநீ, கந்தாதல் சான்றவர் களைதாராப் பொழுதின் கண்
வெந்ததோர் புண்ணின்கண் வேல்கொண்டு துழைப்பான்போற்
காய்ந்தனோ யுழப்பானாக் கலக்கிய வந்தாயோ ;

எனவாங்கு;

௨௦ இடனின் றலைத்தரு மின்னாசெய் மாலை
துனிகொ யெர்தீரக் காதலர் துணைதர
மெல்லியான் பருவத்து மேனின்ற கடும்பகை
யொல்லென நீக்கி யொருவாது காத்தோம்பு
நல்லிறை தோன்றக் கெட்டாங்
கில்லா கின்றா லிருளகத் தொளித்தே.

இது பிரிவிடையாற்றத் தலைவி மாலைப்பொழுதுகண்டு கழிய ஆற்ற
ளாயின இடத்துத் தலைவன்வரவும் அவளது அகமலர்ச்சியுங் கண்டார்
கூறியது.

இதன் பொருள்.

அருடூர்ந்த காட்சியா னறனோக்கா * னயஞ்செய்யான்
வெருவுற வுய்த்தவ னெஞ்சம்போற் பைபய
விருரீப்பு புலம்பூரக் (க)கணைசுடர் கல்சேர
வுரவுத்தகை (உ)மழுங்கித்தன் னிடம்பைபா லொருவனை
ரு பிரப்பவ னெஞ்சம்போற் புல்லென்று புறமாறிக்க
கரப்பவ னெஞ்சம்போன் மரமெல்லா மிலைகடம்பத்

(அ) “கணைசுடர் கல்சேர்பு மறைய” அகம். சள: கூ. (ஆ) “படுசுடர்
கல்சேர” (இ) “ஒண்சுடர் கல்சேர” (ஈ) “கல்சேர்பு ஞாயிறு கதிர்
வாங்கி மறைதலின்” கலீ. ௧௧௯: ௨, ௧௨௧: ௧, ௧௩௪: ௪.

௨. மழுங்க லென்பது ‘மழுக்கல்’ எனவும் ‘மாழ்கல்’ எனவும் வழங்கும்,
(பிரதிபேதம்) * அறஞ்செய்யான், பயஞ்செய்யான்.

தோற்றஞ்சால் செக்கருட் (க)பிறைதுதி யெயிறுக
நாற்றிசையு நடுக்குறாஉ மடங்கற் காலைக்
கூற்றுநக் கதுபோலு முட்குவரு கடுமலை

எ - து: (உ)அருள் ஒருகாலத்தும் இல்லையான அறிவாலே (ந.) அறஞ் செய்தல் இருமைக்கும் பயன்மருமென்று கருதானாய், பண்புஞ்செய்யானாய், எல்லாரும்வெருவுதலுமும்படி தனக்குள்ளநானே பயன்படாமற்செலுத்தினவனுடைய நெஞ்சின் மருட்சிபோலே, மெத்தென மெத்தென இருளாலே உலகம் நிறைந்து கணவரைப் பிரிந்தோர்க்குத் தனிமைமேலிடும்படி செறிந்த சுடரையுடைய ஞாயிறு *அத்தகிரியைச்சேர, மிடியாலே இரத்தற்கஞ்சினவன் வலியின்மறைமை கெட்டுச்சென்று ஒருவனை வேண்டுகின்றவனுடையநெஞ்சு போலே, மரமெல்லாம் முதற் பொலிவழிந்து, பின்பு அம்மரமெல்லாம் இரப்பாரைக்கண்டுஇருந்தவிடத்தினின்றும் எழுந்திருந்துபோய் மறைகின்றவ நெஞ்சு கண்ணோடாதுகுவிபுமாறுபோல,இலைகளெல்லாம் குவிய வருகின்ற மாலாய்! நீதான் நாலுதிக்குஞ் சேர நடுக்கமுறும் ஊழிமுடிவாகிய காலத்திலே கூற்றுவன் விளக்கம் அமைந்த செக்கர்வாவிடத்துத் தோன்றின் றுதியை யுடைய பிறை தனக்கு எயிறுகக்கொண்டு(சு)பல்லுயிரையுஞ் சேரக்கோடற்கு நக்காற்போலும் உட்குதலையுடைய கடியமாலையா யிருந்தாய். எ - து.

க. (அ) “ஒன்றேயெயிற்ற தொருபெரும்பே யுலகம் விழுங்க வங்காந்து, நின்றாற்போல நிழலுமிழ்ந்துநெடுவெண்டிங்க ளெயிறிலங்க, வின்றே குருதி வானவா யங்கார் தென்னை விழுங்குவா, னன்றே வந்த திம்மலை யளியே னுவியா தாம் கொல்” கீவக. ௧௯௬௦. (ஆ) “விரி மலர்த் தென்மலாம் வீசபாசமு, மெரிநிறச் செக்கரு மிருளுந் காட்டலா, வரியவட் கனறரு மந்தி மாலையார், கருநிறச் செம் மயிர்க் காலன் றேன்றினான்” கம்ப. மிதிலைக்காட்சிப். ௬௨. (இ) “கூற்றங் கரந்து கொடியபுன் மலை வடிவுகொண்டு, தோற்றஞ் சிறு பிறை யேயெயி ருகத் துறையிருந்து, தேற்றந் தரும்பெடையன்ன முஞ் சேவலுஞ் சேக்கைபுகு, மாற்றுந் திறமறி யேனவ ரோசென் மகன்மனரே” அம்பிகாபதிகோவை. ௧௯௪.

உ. (அ) “மெல்லெ, னருளிற் பிறக்கு மறநெறி” நான்மணி. ௭. (ஆ) “அறனு, மருளுடையான் கண்ணதே யாகும்” சிறுபஞ்ச. ௩.

௩. (அ) “தருமமென் றொருபொரு ளுளது தாலிலா, விருமையி னின்பமு மெளிதி னுக்குமால்” கந்த. ....(ஆ) “அறமே, யிருமை யுந்துணை யாகுவ தன்றிமற் றில்லை”

௪. (அ) “மன்னுயிர் பன்மையுந் கூற்றத் தொருமையு, நின்னொடு தூக்கிய” புறம். ௧௯: ௩ - ௪. (ஆ) எருமைக் கடும்பரி யூர்வோ னுயிர்ச் தொகை, யொருபக லெல்லையி னுண்ணு மென்ப, தாரிய வரசு

(பிரதிபேதம்) * அத்தமகிரியை.

முன்னர் நின்றமலை உட்குதலையுடைய மாலையெனப் பின்னர் வந்த
மலை விசேடித்துநின்றது.

௧௦ மாலையீ, உள்ளங்கொண்டகன்றவர் துணைதாராப்பொழுதின்கண்
வெள்ளமா (க)னிறநோக்கிக் கணைதொடுக்குங் கொடியான்போ
லல்லற்பட்டிருந்தாரை யயர்ப்பிய வந்தாயோ

எ - து: இங்ஙனங் கடிய நீ என்னெஞ்சத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்டு
நீங்கினவர் எனக்குத் துணையாந்தன்மையைத் தாராத காலத்திலே வெள்ளத்
திலே அகப்பட்டுக் கரையேற மாட்டாத மானினது மருமத்தைப் பார்த்து
அம்பைத் தொடுக்குங் கொடியவனைப்போல அல்லலிலே அழுந்தியிருந்த
என்னைக் கையறவெய்துவிக்க வந்தாயோ? எ - து.

மலை நீ என வருகின்றவற்றையும் தரவொடு கூட்டி முற் கூறியவாறே
பொருளுரைக்க.

௧௩. மாலையீ, ஈரமில் காதல ரிகந்தருளா (உ)விடனோக்கிப்
(நு)போர்(சு)தொலைந் திருந்தாரைப் பாடெள்ளி நகுவார்போ
லாரஞ ருற்றாரை யணங்கிய வந்தாயோ

எ - து: இங்ஙனங் கடிய நீ அருளில்லாத காதலர் விட்டுநீங்கி அருளா
திருந்த காலத்தைப் பார்த்துப் (நு) போரிலே தோற்றிருந்தவர்களை அவர்கள்
பட்ட தோல்வியை இகழ்ந்து சிரிப்பாரைப்போலே பொறுத்தற்கரிய வருத்த
முற்ற என்னை வருத்துவிக்கவந்தாயோ? எ - து.

ரமார்க்களத் தறிய, நூழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்” சிலப்: ௨௪:
௨௧௫ - ௨௧௮.

௧. (அ) “சிலைமாண் கடுவினை கலைநிறத் தழுத்தி” (ஆ) “வாரிமர னேன்
ஞாண் வன்சிலைக் கொளீஇ, யருநிறத் தழுத்திய வம்பினர் பலருட,
னண்ணல் யானை வெண்கோடு கொண்டு” (இ) “வெள்ளே, லாத
னெழினி யருநிறத் தழுத்திய, பெருங்களிற் றெவ்வம் போல”
என்பவையும் இந்நூற்பக்கம் ௩௧௪: ௧ - ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

௨. இடன் - காலம். கலி. ௧௨௧: ௨௩.

௩. “போர்.....வந்தாயோ” என்பது செய்கை யல்லாத மாலைய்
பொழுதினைச் செய்யாமரபிற் றொழிந்படுத்தடக்கி உவமவாயிந்படுத்த
தென்பார்; நச்; தொல். பொருளி. சூ. ௨.

௪. “ஒருவனை யொருவ னடுத்தலுந் தொலைதலும், புதுவ தன்று” புறம்.
எசு: ௧ - ௨.

௫. (அ) “தனக்கிரந் தானைப் பெயர்புற நகுமே” புறம். ௨௮௪: ௮;
(ஆ) “வானக மண்ணு மெல்லா நகுநெடு வயிபத் தோளா, ஞானகும்
(பிரதிபேதம்) * மாலையை விசேடித்த.

போர்தொலைந்திருந்தார், தொழிலின்றொழில் தொழிலுடையதன்மேல் நின்றது.

கசு (க)மாலைநீ, கந்தாதல் சான்றவர் களைதாராப் பொழுதின்கண்
(உ) வெந்ததோர் புண்ணின்கண் வேல்கொண்டு துழைப்பான்
காய்ந்தனோ யுழப்பாரைக் கலக்கிய வந்தாயோ [போற்

எ - து: இங்ஙனம் *கடிய நீ எனக்குப் பற்றுக்கோடாதலை அமைந்தவர்
என் வருத்தத்தைப் போக்குதலைச் செய்யாத காலத்தே முன்பேவெந்ததொரு
புண்ணிலே பின்பு ஒருவேலைக்கொண்டு சொருகுவாரைப்போலே மெய்
வெதும்புதற்குக் காரணமான காமநோயிலே அழுந்துகின்ற என்னையுள்ளி
உள்ள அறிவையுந் கலங்குவிக்க வந்தாயோ? எ - று.

† எனவாங்கு

எ - து: என்று அவன் கூறும்படியாக. எ - று.

ஆங்கு, அசை.

உ௦ இடனின் றலைத்தரு மின்னாசெய் மாலை
துனிகொ டியர்தீரக் காதலர் துணைத் தர
(௩) மெல்லியான் பருவத்து மேனின்ற கடும்பகை
யொல்லென நீக்கி யொருவாது ‡ காத்தோம்பு
நல்லிறை தோன்றக் கெட்டாங்
கில்லா கின்ற லிருளகத் தொளித்தே

பகைவ ரெல்லா நருவரென் ததற்கு நாணன்” கம்ப. சும்ப. கசு.
(இ) “முன்னை வைகலின் முரிந்தன னென்றே, பன்னு மோர்வசை
பரந்ததுமன்றிப், பின்னு மிப்பகல் பிழைத்தன னென்ற, லென்னை
யாவர்களு மெள்ளுவர் மாதோ” கந்த. மூன்றாட்பாணு. கசுஅ.

க. பொழுதொடு கேட்டுநபோலக் கூறியதற்கு, “(மாலைநீ.....)
காய்ந்த நோயுழப்பாரைக் கலக்கிய வந்தாயோ [.....மாலை]”
என்பது மேற்கோள்; தோல். செய். சூ. உ௦௦. நசு.

உ. (அ) “மாலை, வெந்துயர்க் கண்ணின் வேலிட்டதுபோல், வந்துத்
தன்றால் வலியெனக் கில்லென” (பெருங். (க) ந.ந: கசு - கசு.)
என்பதும் (ஆ) “வெந்தபுண் வேலெறிந் தன்றால்” (கலி. அந: ௩௦)
என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௩. “நல்லற நெறிநீஇ யுலகாண்ட வரசன்பி, னல்லது மலைந்திருந் தற
நெறி நிறுக்கல்லா, மெல்லியான் பருவம்போன் மயங்கிரு டலைவர,
வெல்லைக்கு வரம்பாய விடும்பைகூர் மருன்மாலை” கலி. கஉக: ச-எ.

(பிரதிபேதம்) *கடியநீ, † எனவாங்கென்றதில் ஆங்கசை. ‡ காத்தாற்று நல்லிறை.

*எ-து: ஆற்றுதற்கோரிட மின்றாக அலைத்தலைச்செய்யும் பெ லல்லாங்கே செய்யும் மாலைக்காலத்தாலே வெறுப்புக்கொண்ட வருத்தந்தீரும்படி காதலர் விரைந்து வருகையினாலே, அம்மாலை இராக்காலத்திடத்தே சென்றொளித்து, நாற்படையாலே இளைத்த †அரசன் இளைத்த பருவத்தே அவனுக்கு மேலாய் வந்த ‡கடியபகையானது அந்தப் பகைமையை விரையப்போக்கி நீங்காமல் நின்று காத்து நடத்தும் எல்ல இறைவன் வந்து தோன்றக் கெட்டுப்போனும் போலே, இல்லையாகாரின்றதெனக் கண்டோர் கூறினார். எ - று.

|| பகை கெட்டாங்கு மாலை ஒளித்து இல்லாகின்றதென்க.

இதனால், கண்டோர்க்கு ஆக்கம்பற்றிய மருட்கை பிறந்தது.

(க)இஃது இடையிடை சொற்சீரடிவந்து எண்ணிடையிடச் சின்னங் குன்றிய கொச்சகம். (ங)

(௧௨௧.) ஒண்சுடர் கல்சேர வுலகூருந் தகையது

தெண்கட லழுவத்துத் திரைநீக்கா வெழுதருந்

தண்கதிர் மதியத் தணிநிலா நிறைத்தரப்

புள்ளின மிரைமாந்திப் புகல்சேர வொலியான்று

வள்ளிதழ் கூம்பிய மணிமரு ளிருங்கழி

பள்ளிபுக் கதுபோலும் பரப்புநீர்த் தண்சேர்ப்ப;

எ தாங்கருங் காமத்தைத் தணந்துநீ புறமாறத்

துங்குநீ ரிமிழ்திரை துணையாகி யொலிக்குமே

யுறையொடு வைகிய போதுபோ லொய்யென

நிறையானு திழிதருந் நீர்நீந்து கண்ணாட்கு;

கக வாராய்நீ புறமாற வருந்திய மேனியாட்

காரிருட் டுணையாகி யசைவனி யலைக்குமே

க. (அ) இச்செய்யுளுக்கு (தொல். செய். கு. ௧௫௫. நச்.) இக்குறிப்பே சிறிது வேறுபடக் காணப்படுகின்றது; (ஆ) பேராசிரியரும் “அரு டர்ந்த காட்சியா னறவேக்கா னயஞ்செய்யான்” எனவும்,..... அடக்கியவின்றி அடிகிமிர்ந்தொழுகியது போலும் கொச்சகம் வருங் கால், ஒத்தாழிசையும் வண்ணகமும்போலத் தனிச்சொற்பெற்றும் பெறுதும் வரும்” என்று கூறி, இதனைத் தனிச்சொற் பெற்று வந்த தற்கு உதாரணங்காட்டினார்; தொல். செய். கு. ௧௫௫.

(பிரதிபேதம்) * எ-து என்று அவன் கூறும்படியாகஆற்றுதற்கு, † அரசனைத்த. ‡ கடி யபகையறிந்து, அப்பகை, கடியபகையான அந்தப்பகை, || பகைகெட்டாக் கென்க மாலை.

கமழ்தண்டா துதிர்த்துக் லுழுற்ற கோடல்வி
யிதழ்சோருங் குலைபோல விறைநீவு வளையாட்டு;
கடு இன்றுணை நீர்ப்ப விரவினுட் டெனையாகித்
தன்றுணைப் பிரிந்தயாஅந் தனிக்குரு குசவுமே
யொண்சுடர் ஞாயிற்று விளக்கத்தா னொளிசாம்பு
நண்பகன் மதியம்போ னலஞ்சாய்ந்த வணியாட்டு;
எனவாங்கு;

உ௦ எறிதிரை தந்திட விழிந்தமீ னின்றிறை
மறிதிரை வருந்தாமற் கொண்டாங்கு நெறிதாழ்ந்து
சாயினள் வருந்தியா ளிடும்பை
பாய்பரிக் கடுந்திண்டேர் களையினே விடனே.

இது தலைவன் ஒருவழித் தணந்தவிடத்துத் தலைவி ஆற்ற மைகூறி
வரையக் கருதினாயின் இஃதிடமெனச்சொல்லியது.

இதன் பொருள்.

ஒண்(க்)சுடர் கல்சேர வுலகூருந் தகையது
தெண்(உ)கட லழுவத்துத் திரை *நீக்கா வெழுதருஉந்
தண்கதிர் மதியத் தணிநிலா †நிறைத்தரப்
புள்ளின மிரைமாந்திப் புகல்சேர வொலியான்று
(ஈ) வள்ளிதழ் கூம்பிய (அ)மணிமரு ளிருங்கழி
பள்ளி‡புக் கதுபோலும் பரப்புரீர்த் தண்சேர்ப்ப

எ - து: ஒள்ளிய ஞாயிறு அத்தகிரியைச் சேர்தலானும் உலகெல்லாந்
தன் ஒளிபரக்குந் || தன்மையதாகித் தெளிந்த கடற்பரப்பிற் றிரையைநீக்கித்

க. இந்நூற்பக்கம் எடுசு: க - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

உ. (அ) “கடலழுவ நீந்தி” சீவக. ௩௦௬. (ஆ) “கருங்கட லழுவத்து”
பெருங். (க) சடு: அஅ.

ங. பிறிது பொருளோடு உவமை கூறாது பொருள்தோற்றிய விடத்தோடு
நோக்கி முன்னமரபால் உவமை கூறியதற்கு, “வள்ளிதழ்.....தண்
சேர்ப்ப” என்பது மேற்கோள்; தோல். உவமை, கு. உங. ‘பிறிதொடு’
இனம்.

“இனமீ ளிருங்கழி யோத முலாவ, மணிநீர் பரக்குந் துறைவ”
திணைமொழி. சச.

பிரதிபேதம்) * நீங்காவெழுதருந். † நிறுத்தா, நிவத்தா, ‡ புகல்போலும், || தகைமையதாகி.

தோன்றுந் தண்ணியதாகிய கதிரையுடைய மதியுத்தினது அழகையுடைய நிலாமிசுதலைச்செய்கையினாலும் (க)பறவைகள்இரையை நிறையத்தின்று தார் தங்கும்(உ)புகல்களைச் சேர்க்கையினாலே தன்னிடத்து ஆரவாரம் அடங்கப்பட்டு வளவிய இதழ்களுந் குவிந்த நீலமணியென்று மருளும் பெரியகழி துயில் கொண்ட தன்மையை யொக்கும் கடலையுடைய குளிர்த் த சேர்ப்பனே! எ-று.

தகையதாகி எழுதரும் மதி. ஞாயிறு படுதலும் மதியத் தோன்றுதலும் பறவைகள் புகல்சேர்த்தற்குக் காரணமென்றுகொள்க.

அவை சேர்க்கையினாலே ஒலியவிந்து *போயதைப் பள்ளிபுக்காற்போலே இருந்ததென்றது தன் குறிப்பை அதன்மேலேற்றிக்கூறியதோர்உவமவிசேடம். இஃது “ஓர் இக்கூறலுமீஇயபண்பே” என்னும்(ங)உவமவியற்குத்திரத்தில் அடக்கினும். இதழ் கூம்புதலும் துயிற்கு அடையாய் நின்றது.

ஞாயிறு கல்சேர்த்தனைத் தலைவன் இட்டுப்பிரிந்து தன் மனையிலே சேர்த்திருத்தலிற் களவு புலப்படாத தன்மையாகவும் மதியத்தின் நிலாப் பார்த்தனை அவ்விடத்துக் காவலின் விளக்கமாகவும் பறவைகளின் ஆரவாரங் கெட்டதனை இவ்விரண்டினாலும் அலர்தூற்றுகின்ற மகளிரொலி அவிந்து இவ்வூர் துயில்கின்றும் போலிருந்த தன்மையாகவும்உள்ளுறை புலமங்குறக.

எ தாங்கருந் காமத்தைத் தணந்துநீ புறமாறத்
தூங்குநீ ரிமிழ்திரை துணையாகி யொலிக்குமே
(ச)யுறையொடு வைகிய போதுபோ லொய்யென
(ரு)நிறையான திழிதருஉ (சி)நீர்நீந்து கண்ணுட்கு

எ - து: நீ இட்டுவைத்துப் பிரிந்து நின்னாரிடத்தே உறைந்து முன்பு நின்னெஞ்சில் தாங்குதற்கரிதாய்ப் போந்த காமத்தை நின்னிடத்தினின்றங் கைவிகையினாலே துளியோட்டே தங்கின பூப்போலே நிறுக்குமளவில் அமையாதே விரைய விழும் நீரிலேகிடந்து நீந்துகின்ற கண்ணையுடையவட்கு

க. “பறவைபாட் டடங்கினவோ பகல்செய்வான் மறைத்தனனே”
சீலப். எ: சஉ.

உ. புகலென்றது, புகுமிடமாகிய மரப்பொந்து கூடு முதலியவற்றை.

ங. தோல். உவம. கு. ங.ங.

ச. “நீலங் காரெதிர் பவைபோ, வினேநோக் குண்கண் ணீர்நில் லாவே”
(கலி. எ: கக - கஉ) என்பதும் அதன் குறிப்பும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

ரு. “நிறைநிலா நோய்கூர நெடுங்கணி ருகுத்தனவோ” சீலப். எ: சஉ.

சு. (அ)“உள்ளம்போன்றுள்வழிச் செல்கற்பின்வெள்ளநீர், நீந்தலமன்றோ
வென் கண்” குறள். ககஎ௦. (ஆ)“நெடும்பெருங்க ணீந்தின நீர்”
பு - வே. பெருந்திணைப். பெண்பாற். அ.

பிரதிபேதம்) * பொய்கைபள்ளி, † இயலிலடக்கினும்.

அசைகின்ற கடலிலே எழுந்து முழங்குகின்ற திரைதான் துணையாகி நின்று
பூரவாரியாசிதரும். ௭ - று.

(க) *வருத்துகின்ற திரை தான் துணையாக †ஒலிக்குமென்று அஃது
உ)இறந்துபடுத்தாது நின்றமைபற்றிக் கூறினான்.

கக (ங)வாராய்நீ புறமாத வருந்திய மேனியாட்

காரிருட் டுணையாகி யசைவளி யலைக்குமே

கமழ்தண்டா துதிர்ந்துக (ச)வூழ்ந்த கோடல்வி

யிதழ்ஃசோருங் குலைபோல விதைநீவு வனையாட்டு

௭ - து: நீ ஈண்டு வாராயாய் நின்மனையிடத்தே இருந்து வருந்திய
மேனியையுடையவாட்டு நீ வைத்த வேட்கை நின்னிடத்தினின்றும் கைவிடு
தையினாலே கமழ்கின்ற தண்ணியதாது உதிர்ந்து சிந்தும்படி மூறைமையுற்ற
இதழ்கள்வீழும் குலையினையுடைய கோடல்வீபோல இறையினின்றும் கழலும்
வனையினையுடையாட்டு நிறைந்த இராக்காலத்தே அசைந்து வருகின்ற
சாற்றுத்தான் துணையாகிநின்று வருத்தாநிற்கும். ௭ - று.

இனி மேனியாட்டு வருந்திய நீ வாராயாய்ப்புறமாத என்னுமாம்.

கரு இன்றுணை நீரீப்ப விரவினுட் டுணையாகித்

தன்றுணைப் ||பிரிந்தயா அந் தனிக்(டு)குரு குசவுமே

க. “கத்துங் கடலும் .....,பெரும்பகை யாய்விட்ட வாமொரு பைந்
தொடிக்கே” என்பது இங்கே கருதற்பாலது.

உ. இறந்து படுத்தல் - இறந்துபடச் செய்தல்.

ங. வேற்றுமையடுக்கினுள் ஒருருபு ஒருபொருண்மேற் பலவடுக்கிவந்து
ஒரு வினையான் முடிதற்கு, “வாராய்நீ.....வனையாட்டு” என்னும்
பகுதியை மேற்கோள்காட்டி, ‘இதனுள் நான்காவது அடுக்கிவந்து
அலைக்குமென்பதனோடு முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க’ என்பர், தெய்;
தோல். வேற்றுமையங்கி. கு. கஅ. ‘உருபுதொடர்ந்து’

“அலங்கிதழ் கோடல் வியுருபவைபோ, விலங்கே ரெல்வளை யிறையு
ரும்மே” (கலி. ௭: கரு - கசு) என்பதும் அதன் குறிப்பும் இந்நூற்
பக்கம் ௬௧௬: ௬-ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

டு. குருகு: நெய்தனிலத்துக்குறித்தாகக் கூறப்படும் ஒருபறவை; கரிய
காலையும் வெண்ணிறத்தையும் உடையது; பனைமடலிற் கூடுகட்டிக்
கொண்டு வதிவது; மீன் யாமை முதலிய நீர்வாழ்விர்க்களையுண்டு உயிர்
வாழ்வது; துணைப்பிரிந்திருப்பின் வருந்தி அதனை அழைக்கும் இயல்
பினது; நள்ளிரவில் உயவுவது; இதற்குச் சங்கும் இதன் காலுக்குத்
(பிரதிபேதம்) * வருத்துகின்றதுதான். † ஒலிக்குமென்று இறந்து. ‡ சேரும். || பிரிந்தயாம்

யொன்சுடர் * ஞாயிற்று விளக்கத்தா னெளிசாம்பு

† நண்பகன் மதியம்போ னலஞ்சாய்ந்த வணியாட்டு

தினையரிதாரும் வெண்டாழம்பூவுக்கும் வெண் கூதாளம்பூவுக்கும் இதுவும் உவமையாகக் கூறப்படும்; இதனிற்கும் தாவியென்று அருகி வழங்கும்; இதனைக் கொக்கென்பாரும் நாரையென்பாரும் அன்ன மென்பாருமுளர்; இப்பெயர் நீர்வாழ் பறவைக்கெல்லாம் பொதுவாய் வருமாயினும் (அ) “கொக்கினங்காள் குருகினங்காள்” என வேறு வேறு விளிக்கப்படுதலின், கொக்கு அன்மென்றும் கருங்கால் கூறப் படுதலின் நாரையும் அன்னமும் அன்மென்றும் துணியலாகும். இதன் இன்ஞாலுக்கு யாமொலியும் இதன் கூட்டத்தின் ஆர்ப்புக்குத் தேர்மணியொலியும் உவமையாகக் கூறப்படுகின்றன. இது வெண் ணிறமுடைமையால் வெள்ளாங்குருகென்றும் வழங்கும். அதனோடு சிறுமையென்னும், அடையும்பித்துச் சிறுவெள்ளாங் குருகென்றும் வழங்கும்; அது யானையங் குருகினும் இது சிறிதென்பது பற்றிப் போலும். (ஆ) “புன்னை, வாலிணர்ப் படுகினைக் குருகிறை கொள்ளு, மல்குறு கான லோங்குமண லடைகரை” (இ) “கருங்கால் வெண் குருகு” (ஈ) “பெண்ணை, வீங்குமடற் குடம்பைப் பைதல்வெண் குருகு, நள்ளென் யாமத் துயவுதோ றுருகி” (உ) “பெண்ணைத் தோடுமட லேறிக், கொடுவாய்ப் பேடைக் குடம்பைச் சேரிய, வுயிர்செலக் கடைஇப் புணர்துணைப், பயிர்ந்த லானு பைதலங்குருகே” (ஊ) “நெய்த் தலைக் கொழுமி னருந்த வினக்குருகு, குப்பை வெண்மண லேறி” (எ) “குருகுடைத் துண்ட வெள்ளகட் டியாமை” (ஏ) “கோடுதுணர்ந் தன்ன குருகொழுக்கு” (ஐ) “தினைத்தா என்ன சிறுபசுங் கால, வொழுஞ் ராரல் பாரக்குங், குருகுமுண்டு” (ஓ) “தாழை குருகினுந் தண்ணை துறைவனை” (ஔ) “தாழை வெண்பூக், குருகென மலரும் பெருந்துறை” (ஐ) “பிணர்முடத் தாழை விரிமலர் குருகென, நெடுங் கழிக் குறுங்கயல் நெய்தலுண் மறைந்தும்” (ஐ) “குருகிருந் தன்ன, வண்பிணி யவழிந்த வெண்கூ தாளத், தலங்குருகை யலரி” (அஅ) “துறைபோ கறுவைத் தூமடி யன்ன, நிறங்கிளர் தாவிச் சிறு வெள்ளாங் குருகே” (ஆஆ) “யாழ், நரம்பிசைத் தன்ன வின்ஞாற் குருகின்” (இஇ) “விருத்தின் வெண்குரு கார்ப்பின்.....பண்ணமை நெடுந்தேர்ப்பாணியி னெலிக்குந், தண்ணைத் துறைவன்” (ஈஈ) “வெள் ளாங்குருகின் பிள்ளை” (உஉ) “யானையங் குருகின் கானலம் பெருந் தோ, டட்ட மள்ள ரார்ப்பிசை வெருஉங், குட்டிவன் மாரந்தை” என வருபவை இங்கே அறிதற்பாலன. வடமொழியில் ‘க்’ரொளஞ்சுகிரி’ என்பது தமிழில் ‘குருகுபெயர்க் குன்றம்’ என்று கூறப்படுதலானும்

எ - து: இனிய துணையாகிய நீ கைவிட்டு உன்மனையிடத்தே இருக்கையிலே ஒள்ளிய சுடரையுடைய (க)ஞாயிற்றினது மிக்க ஒளியாலே தன் ஒளிகெடுகின்ற உச்சிக்காலத்து மதிபோலே நன்மைகெட்ட முகத்தினையுடையாட்கு இராக்காலத்திடத்தே தன் சேவலைப் பிரிந்து வருந்துந் *தனிக்குருகுதான் துணையாகி உசாவாநிற்கும். எ - று

எனவாங்கு, அசை.

உ0 எறிதிரை தந்திட விழிந்தமீ னின்றிறை

மறிதிரை வருந்தாமற் கொண்டாங்கு நெறிதாழ்ந்து

சாயினள் வருந்தியா னிடும்பை

பாய்பரிக் கடுத்திண்டோர் களையினே விடனே

எ - து: இனிய துறையிடத்தே எறிகின்ற திரை ஏறக் கொண்டுவந்து போகுகையினால் எக்கரிலேகிடந்த மீனை மீள்கின்ற அத்திரை வருந்தாதபடி கைக்கொண்டுபோன தன்மைபோலே 'நீ முன்பு நடத்தின நெறி தாழ்கையிலே மெலிந்தனளாய் வருந்தினவருடையவருத்தத்தைப் பாய்ந்துசெல்லும் பரிபூண்ட கடிய திண்ணிய தேர் வெளியாக வரைவோடே வந்து களையுமாயின் நல்லகாலமென வரைவுகடையினான். எ - று.

இதனால், தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக் கவி.

(ச)

(கஉஉ.) கோதை யாயமு மன்னையு மறிவுறப்

போதெழி லுண்கண் புகழ்நல னிழப்பக்

காதல்செய் தருளாது துறந்தார்மாட் டேதின்றிச்

சிறிய துனித்தனை துன்னாசெய் தமர்ந்தனை

பலவுறா றடுக்கினை யினைபேங்கி யமுதனை

யலவலை யுடையை யென்றி தோழி ;

கேளினி;

க் கொளஞ்சமென்பது அன்றிலின் பெயரென்பராதலாலும் அன்றிலுக்கு(ஊஊ) “தடவுநிலைப்பெண்ணைக், கொழுமடலிழைத்தசிறுபொற் குடம்பைக், கருங்காலன்றிற் காமர் கடுஞ்சூல், வயவுப்பெடை யகவும் பாளுட்கங்குல்” எனப் பனைமடல்வாழ்க்கையும் கருங்காலுடைமையும் துணைபிரியா வியல்பும் கூறப்படுதலாலும் குருகென்பது அன்றிலா விருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது; இன்னும் ஆராயத்தர்பாலது. அன்றிலின்செய்தி கவி. கஉக: கஉ-ஆம் அடிக்குறிப்பிற் காணலாகும்.

(அ) “பகலாங்கட் பையென்ற மதியம்போல்” கவி. கசக: உ; (ஆ)

“விரிகதிர்ப் பரிதி முன்னர் வெண்மதி மழுங்கும்” நைடந். போர். உ.

(பரிதிபேதம்) * தனிக்குருகுதனை. † போடுகையினால்.

அ மாணெழின் மாதர் மகளிரோ டமைந்தவன்
காணும்பண் பிலனாத லறிவேன்மன் னறியினும்
பேணி யவன்சிறி தளித்தக் காலென்
னாணி நெஞ்ச ரெகிழ்தலுங் காண்பல் ;

௧௨ இருளுற ழிருங்கூந்தன் மகளிரோ டமைந்தவன்
மெருளும்பண் பிலனாத லறிவேன்மன் னறியினும்
மருளி யவன்சிறி தளித்தக் காலென்
மருளி ரெஞ்ச மகிழ்தலுங் காண்பல் ;

௧௬ ஒள்ளிழை மாதர் மகளிரோ டமைந்தவ
னுள்ளும்பண் பிலனாத லறிவேன்மன் னறியினும்
புல்லி யவன்சிறி தளித்தக் காலென்
னல்ல நெஞ்ச மடங்கலுங் காண்பல் ;

20 அதனால்;

யாம நடுநாட் டியில்கொண் டொளித்த
காம நோயிற் கழிஇய ரெஞ்சந்
தானவர் பாற்பட்ட தாயி
னமுயிர் வாழ்தலோ நகைநனி யுடைத்தே.

இது காமஞ்சாலா இளமையோள்வயிற் பின் களவோழக்கம் ஒழுகிய
தலைவன் இடையிட்டிப் பிரிந்து தொழிறை மனைவியரோடு புணர்ச்சி
யெய்தி இருந்தானாக, அதனையறிந்து ஆற்றலாய தலைவி *ஆற்றமையைக்
கண்டு வினா தோழிக்கு அத்தலைவி அவ்வுழைக்கின்றவாறுத் தன்னெஞ்சு
அவன் வயத்ததாயவாறுங் கூறியது. “மறையின் வந்த மனையோள் செய்
வினை, பொறையின்னு பெருகிய பருவரற் கண்ணும்” (௧) என்பதனானும்
“பிழைநை யாக்கிய பெரும்பொருள் வதுவை” எனும் (2) குத்திரத்தானு
முணர்க.

இதன் பொருள்.

கோதை யாயமு மன்றையு மறிவுறப்
போதெழி லுண்கண் புகழ்நல னிழப்பக்
காதல்செய் தருளாது துறந்தார்மாட் டேதின் றிச்

௧. தொல். கற். சூ. ௧௦.

௨. தொல். கற். சூ. ௩௧.

(பிரதிபேதம்) * ஆற்றமைகண்டு, † பருவரற்கண் என்பதனானும்.

சிறிய துணித்தனை துன்னசெய் தமர்ந்தனை
பலவுதா றடுக்கினை யினைபேங்கி யழுதனை
பலவலை யுடையை யென்றி தோழீ

கேளினி

எ-து: (க) கோதைபோல ஒழுங்குவிட்டு விளையாடும் ஆயத்தாரும் தாயும் அறிதலுறும்படி பூவின் து அழகையுடைய கண்கள் புகழ்ந்த நலத்தை இழக் தும்படி முன்னர் நம்மிடத்தே மிக்க காதலை நிகழ்த்திப் பின்னர் நமக்கு அருளாதே ஒருகாரணமின்றி நம்மைத் துறந்தாரிடத்தே முன்னர்ச்சிறியவாக வெறுத்தனை; பின்னர் அவர் நமக்குப் பொருந்தாக் குறைகளைச் செய்கையி னாலே அக்குறைகள் பல தூறுமாக அடுக்கிக்கூறி அதிலே அமர்ந்தனை; அதுவேயுமன்றி வருந்திவெங்கி அழுவதுஞ்சொய்தாய்; ஆகலான்நீ (உ) அலமருதலை யுடையையாநிரந்தாயென்று சொல்லாநின்றாய்; தோழீ! இனி அலமரலைக் கேளென்றாள். எ - து.

எது, வடமொழி திரிந்து விகரமாய் நின்றது.

அ (நு) மாணெழின் மாதர் மகளிரோ டமைந்தவன்

காணும்பண் பிலதை லறிவேன்மன் னறியினும்

பேணி யவன்சிறி தளித்தக் காவென்

னுணி னெஞ்ச நெகிழ்தலுங் காண்பல்

க. (அ) “திணியிலக் கடம்பின் நிரளரை வளைஇய, துணையறை மாலையிற் கைபிணி விடேஎம்” குறிஞ்சி. கஎசு-கஎஎ. (ஆ) “கோதை யாயமொ டோரை தழீஇ” அகம். சக: கசு. (இ) “கடம்பு குடிய கன்னிமலை போற், நெடூர்து கைவிடாத் தோழி மாரொடும்” கீவக. ககூ.

உ. அலவல்-அலமருதல் போலும்; “அலவுற்று” (குறிஞ்சி. எ) என்பதற்கு, ‘அலம் வந்து’ என்று பொருளுழுதப் பட்டிருத்தலும் காண்க. ‘அல வலை’ எனின் மனத்திற் றேன்றியதை ஆராயாது செய்தலாம்; “அலவலை யில்லாக் குடியும்” திரிகடுகம். ஈசு. “அலவலைச் செய்திக் கஞ்சினன்” மணி எ: டுக. “அலவலை நீர்த்தா லத்தையின் னலவரை” பெருங். (க) ஈசு; ஈஅசு. எனவருதல்காண்க. “அலவலைத்து வாழ் பவர்” பழ. ஈஉசு. என்பதற்கு, ‘நாணமில்லாததன்மையைச் செய்து வாழ்பவர்’ என்று பொருள்செய்திருப்பது நோக்கி அலவலை யென்ப தற்கு, நாணமின்மை யென்று பொருள் கொள்வாரு முளர். பின் “நாணி னெஞ்சம்” என வருதலும் நோக்குக.

ங. கலீ. சஎ - ஆம் செய்யுட்டாழிசைகள் இங்கே ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * இன்றியே நம்மை.

எ - து: மாட்சிமையையுடைய அழகினையும் காதலையுமுடையமனைவிய ரோடே அவன் பொருந்தி நம்வருத்தத்தைப் பார்க்குங் குணமில்லையிருத்தலை மிகவும் அறிவேன்; அறிந்திருப்பினும் அவன் வந்து என்னைப் (க) பேணிச் சிறிதாக அளிக்க என்னுடைய நாணமில்லாத நெஞ்சம் என்வயத்தத்தன்றி அவனிடத்தே நெகிழ்ந்து செல்லுதலையும் கண்டிருப்பேன். எ - து.

௧௨ (௨) இருளுறழ்ழிருங்கூந்தன் மகளிரோ டமைந்தவன்

மெருளும்பண் பிலனாத லறிவேன்மன் னறியினும்

மருளி யவன்சிறி தளித்தக் காலென்

மருளி நெஞ்ச மகிழ்தலும் காண்பல்

எ - து: இருளோடே மாறுபடுகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய தொன் முறை மனைவியரோடே அவன் பொருந்தி நம் வருத்தத்தைத் தெளியுங் குண மில்லையிருத்தலை மிகவும் அறிவேன்; அறிந்திருப்பினும் ஒருகால் அருள் பண்ணி அவன் சிறிதாக அளிக்க என்னுடைய மருளியாகிய *நெஞ்சம் அதற்கு மகிழ்தலையும் கண்டிருப்பேன். எ - து.

௧௩ ஒள்ளிழை மாதர் மகளிரோ டமைந்தவ

னுள்ளும்பண் பிலனாத லறிவேன்மன் னறியினும்

புல்லி யவன்சிறி தளித்தக் காலென்

னல்ல நெஞ்ச மடங்கலும் காண்பல்

எ - து: ஒள்ளிய இழையினையும் காதலையுமுடைய தொன்முறைமனைவிய ரோடே அவன் பொருந்தி நம்மை நினைக்குங் குணமில்லாதலை † மிகவும் அறிவேன்; அறிந்திருப்பினும் அவன் சிறிதாகப் புல்லி அளிக்க என்னுடைய வருத்தத்தையுடைய நெஞ்சம் வருத்தமீளுதலும் கண்டிருப்பேன். எ - து.

௨௦ அதனால்

(ங) யாம நநொட் டியில்கொண் டொளித்த

காம நொயிற் கழீஇய(ச) நெஞ்சந்

௧. “துணிசிறந் திழிதருங் கண்ணினீ ரதல்வார, வினிதமர் காதல னிறைஞ்சித்தன் னடிசேர்பு, நனிவிரைந் தளித்தலி னகுபவண் முகம் போல” கலி. எக: ௪ - ௬.

௨. “இருளுறழ்ழிருங்கூந்த லிவண்மாட்டு” கலி. ௪௧: ௧௮.

௩. “யாமத்துந் துயிலல ளலமரு மென்றோழி” (கலி. ௪௩: ௧௮) என் பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௪. கலி. ௬௭: ௧௧-௨௧, ௭௭: ௨௧-௨௪-ஆம் அடிகளும் அவற்றின் குறிப்புக் களில் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்துவனவும் இங்கே அறிதற் பாலன. (பிரதிபேதம்) * நெஞ்சமகிழ்தலையும், † மிகவுறிவேன்.

* தானவர் பாற்பட்ட தாயி

ஞமுயிர் வாழ்தலோ நகைநனி யுடைத்தே

எ - து: ஆகையினாலே காமநோயாலே மிக்க நெஞ்சந்தான்(க)நடுநான் யாமத்தில் நான்கொள்ளுந் துயிலைவாங்கிக் கொண்டு ஒளித்தவர் பகுதியிலே பட்டுவிட்டதாயின், இனி நாமிருந்து உயிர்வாழ்கையோ மிகப் பிறர் சிரித்தலை யுடைத்தென்று தோழி வரைவுகடாவுதற்குக் கூறினாள். எ - று.

இதனால், 'தன்வயினுரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தையும்' (உ) கூறினாள்.

இதனால், தலைவிக்கு †இழிவு பிறந்தது.

இது, கேளினி எனச் சொற்சேரடிவந்தமையிற் கொச்சகம். (இ)

(கஉந.) (ந)கருங்கோட்டி நறும்புன்னை மலர்சினை மிசைதொறுஞ்

சுரும்பார்க்குங் குரலினோ டிருந்தும்பி யியைபூத

வொருங்குட னிம்மென விமிர்தலிற் பாடலோ

டரும்பொருண் மரபின்மால் யாழ்கேளாக் கிடந்தான்போற்

பெருங்கட றுயில்கொள்ளும் வண்டியிர் நறுங்கானல்;

கூ காணுமை யிருள்பரப்பிக் கையற்ற கங்குலான்

மாணுநோய் செய்தான்கட் சென்றாய்மற் றவனைநீ

காணவும் பெற்றாயோ காணுயோ மடநெஞ்சே;

கூ கொல்லேற்றுச் சுறவினங் கடிகொண்ட மருண்மலை

யல்லனோய் செய்தான்கட் சென்றாய்மற் றவனைநீ

புல்லவும் பெற்றாயோ புல்லாயோ மடநெஞ்சே;

கஉ வெறிகொண்ட புள்ளினம் வதிசேரும் பொழுதினாற்

செறிவளை நெகிழ்த்தான்கட் சென்றாய்மற் றவனைநீ

யறிபவும் பெற்றாயோ வறியாயோ மடநெஞ்சே;

எனவாங்கு;

க. நடுநான் - இடையாம்; "நடுநான் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சான்" புறம். கஅக: ந.

உ. தோல். கள. கு. உ.

ந. இச்செய்யுள், தரவகப்பட்ட மரபிற்குத் தாழிசை வந்ததற்கும் (தோல். செய். கு. கஉச. பேர்.) தரவிற்கு அடியைந்தாகச் சரிதகம் நான்கடியாய்ச் சுருங்கி வந்ததற்கும் (தோல். செய். கு. கஉஎ. பேர்) மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * தாமவர், † இனிவு.

க௭ எல்லைப் பிரவுந் துயிறுறந்து பல்லூ
 ழரும்பட சவலநோய் செய்தான்கட் பெறனசைஇ
 யிருங்கழி யோதம்போற் றடுமாறி
 வருந்தினை பரியவென் மடங்கெழு நெஞ்சே.

இது காப்புமீதுதிக்கண் ஆற்றுத தலைவி தலைவன்பாற்சென்ற நெஞ்
 சினை நோக்கி அழிந்து கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க) கருங்கோட்டு நறும்புன்னை மலர்சின்னை *மிசைதொறுஞ்
 சுரும்பார்க்குங் குரவினோ (உ) டிருந்தும்பி †யியைபூத
 வொருங்குட னிம்மென விமிர்தலிற் பாடலோ
 டரும்பொருண்மரபின்மால் (ந) ‡யாழ்கேளாக் கிடந்தான்போற்
 பெருங்கட றுயில்கொள்ளும் வண்டிமிர் நறுங்கானல்

எ - து: கரியகொம்பினையுடைய || புன்னையின்! சிறிய சினையில் நறிய
 தாகிய - மலர்தோறும் (சு) மலருஞ்செவ்வி பார்த்து துகருதற்குச் சுரும்பினம்
 ஆரவாரிக்கும் ஓசையோடே + கரிய தும்பிகளும் ஒருங்கியைந்து ஊதா எழுந்த
 குரலுஞ் சேர இம்மெனும் ஓசைபட ஒலிக்கையினாலே அவற்றைக்கேட்டு
 யாவராலும் பெறுதற்கரியபொருளாகிய முறைமையினையுடைய திருமால்

க. (அ) “இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை” (ஆ) “கருங்கோட்டுப்
 புன்னை மலரிற் றுதருந்தி, யிருங்களிப் பிரச மூத” நழ். ௨௪௧: க,
 நகக: கூ - க௦; (இ) “கருங்கோட்டுப் புன்னைப் பூம்பொழில்” குறுந்.
 ௧௨௩. (ஈ) “கருங்கோட்டுப் புன்னைத் தங்குர் துறைவற்கு” ஐங்.
 ௧௪௧; (உ) “பெருங்காற் புன்னைக் கருங்கோட்டு” பெருங். (க) ௪௦:
 கூஅ. (ஊ) “இரும்புகவைத் தன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை” கல்.
 ௩௪: ௧௧ என்பவற்றால் புன்னை கருங்கோட்டதென்பது விளங்கும்.
 அம்மரத்தைப்பற்றிய மற்றைச் செய்திகள் கலி. ௧௩௪: ௧௩ - ஆம்
 அடிக்குறிப்பிற் காணலாகும்.

உ. (அ) “இருந்தும்பி யியைபூத” கலி. ௧௨௭: ௩௧. (ஆ) “திருந்தி
 னிளிவண்டு பாட விருந்தும்பி, யின்குழ லா தும் பொழுது” காந். ௧௫.

௩. யாழ் கேட்டா னென்னு மிடத்து யாழிற் பிறந்த இசையை யாமென்
 றலால், அது பிறந்தவழிக் கூறவென்னும் ஆகுபெயரென்பர் தெய்
 வச்; தொல். வேற்றுமைமயங்கி. சூ. ௩௦. ‘மூதலிற்’

௪. “மலராக் காற், செல்லாவாஞ் செம்பொறி வண்டினம்” நாலடி. ௨௮௩.

(பிரதிபேதம்) * மீமிசைச் சுரும்பார்க்கும் குழலினோடு, † இசைபூத, ‡ யாழ்கொளக்கிடல்,
 || புன்னையினுடைய சிறிய, + மலர்மிசைதொறும், + கரியதாகிய.

பாட்டோடே யாழையுங்கேட்டுப் பள்ளிகொண்டவனைப்போலப் பெரிதாகிய கடலும் ஒலியவிந்து உறக்கத்தைக்கொள்ளும் வண்டு ஒலிக்கின்ற கானலின் கண்ணே. எ - று.

நெஞ்சே சென்றாய் என மேலே கூட்டுக.

ஒதம் வடிந்தகாலத்து மிக்க ஒலியின்மை பற்றிக் கூறிற்று.

புன்னை மலருஞ் செவ்வியார்த்து அவற்றை நுகர்த்தற்குரியன நுகர்கின்ற மையுங் கண்டு யாழும் காமச்செவ்வி அறிந்து நந் தலைவர் நுகரப்பெற்றிலே மேயென்று வருந்தியும், பாட்டையும் யாழையும்போலும் ஓசைகேட்டுக் கட லுட்படத் துயில்கின்ற காலத்தே யாழும் அவற்றைக் கேட்டுத் தலைவனிடத் தே துயிலப் பெறுகின்றிலேமேயென்று வருந்தியும், நெஞ்சுசென்றதென மேலே வருகின்ற இரங்கற்பொருட்கு முன்னின்ற கருப்பொருள் இறைச்சிப் பொருளாய் நின்று உபகாரப்பட்டு நின்றது. இஃது, “இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே” (க) என்பதனான் உணர்க.

கூ (உ)காணுமை யிருள்பரப்பிக் கையற்ற * கங்குலான்

(ஈ)மாணுநோய் செய்தான்கட் சென்றாய்மற் றவனை(சு)நீ

காணவும் பெற்றாயோ காணயோ மடநெஞ்சே

எ - து: அறியாமையுடைய நெஞ்சே! கானலின்கண்ணே பொருள் களாக் கண்கள் காணுதபடி இருளைத்தான் பரப்பி உயிர்களெல்லாஞ் செயலறு தற்குக் காரணமான கங்குலிடத்தே ஒரு மருந்தாலும் மாட்சிமைப்படாத காமநோயைச் செய்தவனிடத்தே †போனாய்; போன நீ புன்னை அவனைக் கண்ணாற் காண என்கின்ற அவ்வளவுதானும் பெற்றாயோ, அவனைக் காண திருந்தாயோ கூறென்றான். எ - று.

உம்மை இழ்வுசிறப்பு. †இனிக் காணப்பெற்றாயோ இல்லையோ என ||ஓகாரத்தைஐயமாக்கி உரைத்துநிற்க, நீஅவனாற் காணப்பட்டாயெனக்கூறி -ஓகாரத்தினை இரக்கமாக்கிக் கூறலுமாம்.

இது †நயோமத்துச் சென்றமை கூறினான்.

க. தோல். பொருளி. சூ. ஈடு.

உ. “காணுமை.....காணயோ மடநெஞ்சே” என்பது தாழிசை யெனவும் இடைநிலைப் பாட்டெனவும் படுமென்பர் பேராசிரியர்; தோல். செய். சூ. கஈஉ* நச்சினுர்க்கினியரும் அல்லாறே கூறுவர்; தோல். செய். சூ. கஈஎ.

ஈ. (அ) “மாணுநோயுழப்பதை” கலி. கஈஉ: கக. மாணுமை, அளவிறத்த லென்னும் பொருளிலும் வரும்.

நெஞ்சொடு கேட்டுந் போலக் கூறியதற்கு “நீ..... நெஞ்சே” என்பது மேற்கோள்; தோல். செய். சூ. உஃ. நச்சு.

(பிரதிபேதம்) * கங்குலவாய், † போனாய், ‡ இனிப்பெற்றாயோ, || ஓகாரமையு, -இரக்க மாகக்கூறி, +நிலையாமத்த.

க (க)கொல்லேற்றுச் (உ)சுறவினங் கடிக்கொண்ட டருண்மாலே
யல்லனோய் செய்தான்கட் சென்றாய்மற் றவனைநீ
புல்லவும் பெற்றாயோ புல்லாயோ மடநெஞ்சே

எ - து: மடநெஞ்சே! கானலின்கண்ணே கொல்கின்ற(ங்) ஏறுகியசுறவி
னுடைய திரள் போவாரைப் போகாமற்காத்தலைக்கொண்ட மயக்கத்தை
புடைய மாலைக்காலத்தே வருத்தத்தையுடைய காமநோயைச் செய்தவனிடத்
தேபோனாய் ; போன நீ பின்னை அவனைப் புல்லஎன்கின்ற அவ்வளவுதானும்
பெற்றாயோ, புல்லாதிருந்தாயோ கூறென்றான். எ - து.

இனிப் புல்லப்பெற்றாயோ இல்லையோ என ஓகரத்தை ஐயமாக்கி
உரைத்ததுநிற்க, *நீ அவனும் புல்லப்பட்டாயெனக்கூறிஓகரத்தினை இரக்க
மாக்கிக் கூறலுமாம்.

கஉ †வெறிகொண்ட (சு) புள்ளினம் ‡வதிகேரும் பொழுதினற்
செறிவனை நெகிழ்த்தான்கட் சென்றாய்மற் றவனை(நு)நீ
யறியவும் பெற்றாயோ வறியாயோ மடநெஞ்சே

க. தொல். செய். சூ. கஉசு. நச். மேற்கோளில் 'கொல்லேற்று' என்னும்
தாழிசை மூன்றாவதாகவும் 'வெறிகொண்ட' என்னும்தாழிசை இரண்
டாவதாகவும் காணப்படுகின்றது.

உ. "செழுங்கதிர் மண்டில, மால்வரை மறைய.....மல்குகழித்,
துணைச்சுர வழுங்கலும் வழுங்கும்"

ங. (அ) "கடல்வாழ் சுறவு மேறெனப் படுமே" தொல். மர. சூ. கூ.
(ஆ) "சுறவுப்பிறழிருங்கழி நீந்தி" தொல். கள. சூ. 1௨௩. நச். மேற்
கோள். என்பனவும் (இ) "கோட்சுர வினத்தொடு" (சீவக. கூடு) என்
பதன் விசேடவுரையில் 'முன்னே கழியணைந்தமைபெறுதலின், சுறவு
கூறினா' என்று எழுதியிருப்பதும் (ஈ) கடல் 'மகராலயம்' என்று
கூறப்படுதலும் நோக்க, சுறவு நெய்தனிலத்திற்கே உரியதென்று
கொள்ளலாகும். (உ) மேலுள்ள தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின் இளம்
பூரணருரையில், 'பின்னைச்சுறவு, யாற்றுச் சுறவு உண்மையின், செய்
புட்காவது கடல்வாழ் சுறவொன்றே யெனப் பிரித்தான்' என
ஒரு குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. இச்செய்தி ஆராய்தற்பாலது.

ச. "புள்ளின மிரைமாந்திப் புகல்சேர" கலி. கஉஉ: ச.

டு. "நீ.....நெஞ்சே" என்பது உணர்வுடையதுபோல் நனை
பற்றிக் கூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். பொருளி. சூ. உ. நச்.

(பிரதிபேதம்) * தானயனைப் புலப்பட்டா, † பொறிகொண்ட, நெறிகொண்ட. ‡ பரி
சேரும்போழிநிலம்.

எ - து: மடநெஞ்சே! அக்கானலின்கண்ணே ஒழுங்குகொண்ட பறவைத்திரள் தாந் தங்கும் இடத்தே சென்றுசேரும் மாலைக்காலத்தே முன்பு செறிந்தவளை கழலப் பண்ணினாண்டத்தே போனாய்; போன நீ பின்னை அவனை மனத்தினை *அறிய என்கின்ற அவ்வளவுதானும் பெற்றாயோ, அது தானும் அறியாதிருந்தாயோ கூறென்றான். எ - று.

இனி அறியப் பெற்றாயோ இல்லையோ என ஒகாரத்தை ஐயமாக்கி உரைத்ததுநிங்க, நீதான் அவனாலறியப்பட்டாயென உரைத்து ஒகாரத்தை இரக்கமாக்கலுமாம்.

†எனவாங்கு அசை.

கக எல்லையு மிரவுந் துயிறுறந்து பல்லூ

(க)மூரும்பட ரவலநோய் செய்தான்கட் பெறனசைஇ

யிருங்கழி யோதம்போற் (உ)றமொறி

வருந்தினை ‡யளியவென் மடங்கெழு நெஞ்சே

எ - து: அது கூறுமையின், பின்னும் அறியாமை பொருந்திய அளிக்கத் தக்க என்னெஞ்சே! பொறுத்தற்கரிய வருத்தத்தையுடைய காமநோயைச் செய்தவனிடத்தே பகலுமிரவுந் துயிலைக் கைவிட்டுக் கரியகழியில் ஒதும் போவதுவருவதாய்த் தமொறுந்தன்மைபோல நீயும் பலமுறையாகச் சென்றும் வந்துந் தமொறி அவனைப் பெறுதல் நச்சி முடிவில் வருந்திவிட்டாய்; ||சுதன்றோ நீபெற்றதென நெஞ்சினேநோக்கி அழிந்துகூறினான். எ - று.

இஃது “உறுப்புடை யதுபோ லுணர்வுடை யதுபோன், மறுத்துரைப் பதுபோ ஁னெஞ்சொடு புணர்த்தும்” (ங) என்பதனறக்கூறியது.

க. “அரும்பட ரவலநோ யாற்றுவ னென்னது” (கலி.உஅ:க௦) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

உ. (அ) “மணிரிற் நெய்த லிருங்கழிச் சேர்ப்ப, னெண்ண லமுண்டகன்ற னென்றுகொ லெம்போற், நிணிமண லெக்கர்மே லோதம் பெயரத், துன்முந்நீர் துஞ்சா தது” (ஆ) “பறைவா யொலியோதம் பந்த ருகளுந், துறைசேர் சிறுகுடியார் துஞ்சினுந் துஞ்சாய், சிறையின் மருண்மலை யெம்போல நீத்த, துறைவ னுடையையோ நீவாழி வீராய்” (இ) “பொருதி பெயர்தி வருந்துதி துஞ்சாய், பொருதி புலம்புதி நீயும் - கருதுங்காற், பண்டனை யல்லையாற் பாழித்தோட் கோதையக், கண்டனையோ வாழி கடல்” (ஈ) “போவாய் வருவாய் புரண்டு விழுந்திரங்கி, நாவாய் குழற நடுங்குவாய்.....ஆர்கலியே”

ங. தோல். பொருளி. சூ. உ.

(பிரதிபேதம்) * நீ அறிய, † ஆங்க எல்லையும், ‡ அளியையென், || இதுவன்றோ. ஁ நெஞ்சொடு இளத்தலென்பதனால்.

இதனால், தலைவிக்கு இழிவு தோன்றிற்று.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கலி.

(சு)

(கட்சு.) ஞாலமூன் றடித்தாய முதல்வற்ற முதுமுறைப்
பாலன்ன மேனியா னணிபெறத் தைஇய
லீலநீ ருடைபோலத் தகைபெற்ற வெண்டிரை
வாலெக்கர் வாய்ஞமும் வயங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப;

நு ஊரல ரெடுத்தரற்ற வள்ளாய்நீ துறத்தலிற்
கூருந்தன் னெவ்வநோ யெண்ணையு மறைத்தாண்மற்
காரிகை பெற்றதன் கவின்வாடக் கலுழ்பாங்கே
பிரல ரணிகொண்ட பிறைதுத லல்லாக்கால்;

சு இணையிவ்வு ரலர் தூற்ற வெய்யாய்நீ துறத்தலிற்
புணையில்லா வெவ்வநோ யெண்ணையு மறைத்தாண்மற்
றுணையாருட் டகைபெற்ற தொன்னல மிழந்தினி
யணிவனப் பிழந்ததன் னணைமென்றோ ளல்லாக்கால்;

கந. இன்றிவ்வு ரலர் தூற்ற வெய்யாய்நீ துறத்தலி
னின்றதன் னெவ்வநோ யெண்ணையு மறைத்தாண்மன்
வென்றவே னுதியேய்க்கும் விறைல னிழந்தினி
நின் றுநீ ருகக்கலுமு நெடும்பெருங்க ணல்லாக்கால்;

கள அதனால்;

பிரிவில்லாப் போலநீ தெய்வத்திற் றெளித்தக்கா
லரிதென்னு னெறிந்தவ ளாய்நலம் பெயர்தரப்
புரியுளாக் கலிமான்றேர் கடவுபு
விரிதண்டார் வியன்மார்ப விரைகநின் செலவே.

இது “வேளிப்பட வரைதல் படாமை வரைதலென், றுயிரண்டென்ப
வரைத லாறே” (க) என்பதனும் களவு வேளிப்பட்டபின் வரையாது
பொருள்வயிற் பரிந்துவந்தானத் தோழி எதிர்ப்பட்டுநின்று தலைவியது
ஆற்றமை கூறி வரைவுகடாயது.

இதன் பொருள்.

க. தோல். கள. கு. சக.

(கஉசு.) ஞாலமூன் றடித்தாய முதல்வற்கு முதுமுறைப்

(க)பாலன்ன மேனியா னணிபெறத் தைஇய

(உ)நீலநீ *ருடைபோலத் தகைபெற்ற வெண்டிரை

வாலெக்கர் வாய்கூழும் வயங்குநீர்த் தண்ணீர்ப்ப

எ-து: (ங)உலகமூன்றையும் தன் திருவடியாலே அளந்த எப்பொருட்கும் அடியாயிருக்கின்றவனுக்கு மூத்தமுறைமையினையுடைய(சு)நம்பிமூத்தபிரான் அழகுபெற உடுத்த நீலத்தினது நீர்மையையுடைய ஆடையை ஒக்கும்படி அழகைப்பெற்ற வெண்டிரையினையுடைய கடல் வெண்மையையுடைய இடிமணலிடத்தே வந்து சூழ்ந்து விளங்குகின்ற † நீரையுடைய தண்ணிய ‡சேர்ப்பனே. எ - று.

வெண்மை திரைக்கு அடையாய்த் திரை ஆகுபெயராய் நின்றது; || நீல வுடைக்கு வெண்மை = ஒப்பன்மையின்.

கடல் தன்கரையை இகவாமை நிற்கின்ற சேர்ப்பனென்றதனால், நீயும் குடிப்பிறந்தார்க்குவரைத் துகொண்டு இல்லறநிகழ்த்தவேண்டுமென்று ÷ கூறிய கரையைக் கடவாமல் வரைந்துகொடல் வேண்டுமென்று உள்நுறையுவாமல் கொள்க.

ரு ஊரல ரெடுத்த தரற்ற வுள்ளாய்நீ (ரு)துறத்தலிற்

கூருந்தன் நெவ்வனோ பெண்ணையு மறைத்தாண்மற்

க. “பானிற வண்ணன்போல்” கலி. க௦சு: அ.

உ. (அ) “அலத்தான் முன்னம் பிளந்தபகை யடர்ப்பான் கருதிப் பிளப் புண்ட, சலத்தால் யமுனை பிணித்ததெனத் தயங்கும் படிசேர் தானையினான்” வில்லி. திளைப்பதி. ௪௦. (ஆ) “துளங்கொளி நீலநுண் கிசுலு டித்தநல், விளங்களி மன்னவங் விராமனோடி” (இ) “கொய்யு நாண்மலர் விரைகமழ் யமுனை கொய்யாத, செய்ய பொற்றணர்த் தேந்தொடை யொன்றொடு செறிந்த, நெய்யி ருங்குழ லிரேவதி கொழுநற்கு நெய்யா, வைய நீலநுண் கிசிலிரண் டளித்தகையன்றே” பா.கல. அக்குரூரன்வந்த: கக. நம்பிமூத்தபிரான் கோகுல. அ.

ங. “மூவுலகு மீரடியான் முறைநிரம்பா வகைமுடியத், தாவியசே வடி” சீலப். கள.

இந்துறப்பக்கம் க௪சு: உ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ரு. “தன்னெவ்வங் கூரினு நீசெய்த வருளின்மை, யெண்ணையு மறைத்தா னென்றோழி” (கலி. ௪௪: அ - கூ) என்பதும் அதன் குறிப்புக்களில் இவ்விடத்துக்கு ஒத்தனவும் இங்கே ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * உடையேபோற்றகை, † திரையையுடைய, ‡ சேர்ப்பனே கடல் தன் கரையை .....உள்ளுறை உவமங்கொள்க வெண்டிரை திரைக்கு. || நீலவாடைக்கு, = ஒப்பன்மையின் ஊரலர், ÷ கூறிக்கரையை. + என்ற உள்ளுறை, X ஆர்ப்பவள்ளாய்.

காரிகை பெற்றதன் கவின்வாடக் கலுழ்பாங்கே

(௧) பீரல ரணிகொண்ட பிறைநுத லல்லாக்கால்

எ - து: காரிகைபெற்ற *தன் அழகு கெடும்படி மனங்கலங்குதலாலே அப்பொழுதே பீர்க்கினது பூவினது அழகைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பிறைபோலும் நுதலல்லாத இடத்து, இவ்வூரிலுள்ளார் அலரை உயர்த்துக் கூப்பிடும்படி நீ இவளைக் கைவிடுகையினாலே மிகுகின்ற தன்னுடைய வருத் தக்கையுடைய (உ) காமரோயை என்னையும் உட்பட மறைத்தாள்; அதனாற் பெற்றதென்? நுதல் புலப்படுத்தா +நின்றதே. எ - று.

காரிகைபெற்ற தன் கவின் - பிறர் இவளழகைப் பெறுதற்குக் காரணமான தன் அழகு; என்றது +பிறர் (௩) மகளுக்குஒப்புக் கூறுமிடத்து இவள் உவமையாய் நிற்பனென்பதாம்.

கூ இணைபிவ்வு ரலர்தூற்ற (ச)வெய்யாய்நீ துறத்தலிற்
புணையில்லா வெவ்வனோ யென்னையு மறைத்தாண்மற்
றுணையாருட் டகை||பெற்ற தொன்னல பிழந்தினி
யணிவனப் +பிழந்ததன் (௫)னணைமென்றோ ளல்லாக்கால்

க. “நுதல், பீரல ரணிகொண்ட பிறைவனப் பிழவாக்கால்” (கலி. ௫௩. ௧௪ - ௧௫.) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

உ. “என்றுதன் னகம்புடை! யியலக் காணையா, லொன்றிய வுள்ளனோ யொளிக்க லுற்றன, ளின்றிவ எகத்தது காமரோ யெனப், பொன் மவழ் பசிலமெய் புகல லுற்றதே” துளா. கல்யாண. ௨௧௧.

௩. (அ) “உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும், பிறர்க்கு நீ வாயி னல்லது நினக்குப், பிறருவம மாகா வொருபெரு வேந்தே” பதிற். எங். ௧ - ௩. என்பதும் (ஆ) “சூர்மருங் கறுத்த மொய்யம்பின் மதவலி, போர்மிகு பொருந” (திருமுருகு. ௨௭௫. ௬.) என்புழி, “பொருந” என்பதற்கு, “உவமிக்கப்படுவாய்” என்று உரையும், “பொருவப்படுமவன், பொருநனென நின்றது” என்று விசேடவுரையும் (இ) “பொருப்பிற் பொருந” (மது. ௪௨) என்புழி, “பொருந” என்பதற்கு “ஒப்பற்றவனே” என்று உரையும் “பொருநனென்றது தான் பிறர்க்கு உவமிக்கப்படுவா னென்னும், பொருட்டி” என்று எழுதியிருக்கும் விசேடவுரையும், (ஈ) “ஒரு வீரரு முவமைக்கெதி ரில்லாவிற லுரவோன்” வில்லி. மணிமான். ௨௮ என்பதும் ஈண்டு அறிதற் பாலன்.

“எய்யா மையே யறியா மையே” தொல். ௨. ௩. ௪௪.

௫. “அணைமென்றோள்” பரி. எ: ௫௫. இந்நூல் ௪௦௦: ௪. குறிப்புப் பார்க்க. (பிரதிபேதம்) * தன்கவின் பிறர் இய.....நிற்பனென்பதாம். தன் அழகு கெடும்படி + நின்றதே இணையிவ்வு, +பிழமகளுக்கு|| பெறத்தொன், +இழந்தன்னணை,

எ - து: தோழியர் தோள்களில் அழகுபெற்ற இயற்கை நலத்தையும் இப்பொழுது இழந்து, நீ அணிகலாற் பெற்ற செயற்கை நலத்தையும் இழந்த தன்னுடைய அணைபோன்ற மெல்லியதோ எல்லாத இடத்து, தம்மிற்குடி இவ்வூரிலுள்ளார் அவர் தூற்றும்படி இவள் வருத்தத்தை நீ அறியாயாய் நீ துறக்கையினாலே * உண்டான தனக்கு உவமை கூறவொண்ணாத வருத்தத்தையுடைய காமநோயை என்னையும் உட்பட மறைத்தாள்; அதனாற் பெற்றதென்? தோள் புலப்படுத்தா நின்றதே. எ - று.

கந இன்றிவ்வு ரலர்தூற்ற வெய்யாய்நீ துறத்தலி
னின்றதன் நெவ்வநோ யென்னையு மறைத்தாண்மன்
வென்றவே னுதியேய்க்கும் விறனல நிழந்தினி
†நின்றுநீ ருக்கலுழு நெடும்பெருங்கு(க)க ணல்லாக்கால்

எ - து: வென்றவேலினது முனையையொக்கும் வெற்றியினையுடைய நலத்தை இப்பொழுது இழந்து நீர் நின்று உரும்படியாக அழுத நெடிய பெரியகண் அல்லாத இடத்து, இன்று இவ்வூரிலுள்ளார் அவர் தூற்றும்படி இவள் வருத்தத்தை அறியாயாய் நீ துறக்கையினாலே தன்னிடத்தே நின்ற எவ்வநோயை என்னையும் உட்பட மறைத்தாள்; அதனாற் பெற்றதென்; கண் புலப்படுத்தாநின்றதே. எ - று.

கஎ அதனால்
பிரிவில்லாய் ‡போலநீ தெய்வத்திற் நெளித்தக்கா
லரிதென்னு ணினிந்தவ (உ)ளாய்நலம் பெயர்தரப்
புரியுளைக்|| கலிமான்றேர் கடவுபு
விரிதண்டார் வியன்மார்ப விரைகநின் செலவே

எ - து: அலர்ந்த குளிர்த மாலையினையுடைய அகற்சியையுடைய மார்பனே! அவ்வருத்தத்தாலே பிரிவில்லாதாரைப்போலே நீ இயற்கைப் புணர்ச்சிப் பின்னர்த் தெய்வத்தாலே பிரியேனென்று தெளிவிக்க, அப்பிரி வின்மை அரிதென்றுகருதாளாய் அதனை உண்மை என்று துணிந்தவருடைய கெட்ட நலம் பண்டிபோலே நன்றும்படி நின்னெஞ்சிலே புரிந்த உளையினையுடைய கலிமாப்பூண்ட தேரைச்செலுத்தாநின்று எம்மனையிடத்துச் செல்லும் நின் செலவை விரைவாயாகவென வரைவுகடாயினான். எ - று.

க. “கரப்பினுங் கையிகற் தொல்லாரின் னுண்க, ணுரைக்கலுறுவதொன் றுண்டு” குறள், கஉஎக.

உ. “மாணியை யரிவை காணிய வொருநாட், பூண்க மாளநின் புரவி நெடுந்தேர்” பதிற். அக: நக - நஉ.

(பிரதிபேதம்) * உண்டானதற்கு உவமை, † நின்றநீ ருக்கலுழும், ‡ போனத் தெய்வத் திற்றெளித்தசொல், || பரிமான், வயமான், நெடுமான்.

அதனால் வினாகவென்க. ஆய்நலம் - நுணுகியநலம்.

இதனால், தலைவற்குப் புணர்ச்சியுடையதைப் பிறந்தது.

இது (௧) *நான்கடியே நான்கடித் தாவிற்று மரபென்றதனால் கொண்ட நான்கடித் தாழிசையும் நடைநவிலாது பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லும் தரவியலொத்து இறுதிநிலையுரைத்த சரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கவி. (௭)

(௧௨௫.) கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ஞ்ணராதார்

தங்காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு

ணஞ்சுறிந்த கொடியவை மறைப்பினு மறிபவர்

நெஞ்சத்துக் குறுகிய கரியில்லை யாகவின்

வண்பரி நவின்ற வயமான் செல்வ

நன்கதை யறியினு நயனில்லா நாட்டத்தா

லன்பிலை யெனவந்து கழறுவ லையகேள்;

அ மகிழ்செய் தேமொழித் தொய்யில்கு ழிளமுலை

முகிழ்செய முள்கிய தொடர்பவ ஞ்ணக

ணவிழ்பனி யுறைப்பவு நல்காது விவொ

யிமிழ்திரைக் கொண்க கொடியை காணீ;

௧௨. இலங்கே ரெல்வனை யேர்தழை தைஇ

நலஞ்செல நல்கிய தொடர்பவள் சாஅய்ப்

௧. (அ) “இடைநிலைப்பாட்டே, தரவகப்பட்ட மரபின தென்ப” என்னும் தொல். செய். ௧௩௪-ஆம் சூத்திரவுரையில் ‘தரவிற் சுருங்கு மென்னுது அகப்படுமென்றான், தரவோடு ஒத்து வருந் தாழிசை என்ட தூஉங் கோடற்கு. எண்ணீ? மக்களகத்துப் பிறந்தான் என்றவழி அச்சாதியோடொக்கப் பிறந்தானென்பது படுமகவின்’ என்றுகூறி. அதற்கும் தொல். செய். ௧௩௭ - ஆம் சூத்திரவுரையில் அளவியலாற் சரிதகமொத்ததென்பதற்கும் இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டுவர் பேராசிரியர். (ஆ) நச்சினர்க்கினியர் தொல். செய். ௧௩௭ - ஆம் சூத்திரவுரையில், ‘இது நாலடியிழிபாகிய நான்கடித்தரவிற்று மரபென்ற இலேசாற்கொண்டநான்கடித்தாழிசை தம்முள் அளவொத்து வந்து நடை நவிலாது பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லும்பெற்றுத் தரவியலொத்து இறுதிநிலை யுரைத்த சரிதகமும்பெற்ற வொத்தாழிசைக்கவிப்பா’ என்று இங்குள்ள செய்தியையே தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்.

(பிரதிபேதம்) * நான்கடிபோய நான்கடித்.

புலந்தழும் புல்லாது விடுவா
யிலங்குநீர்ச் சேர்ப்ப கொடியை காணீ;

கசு இன்மணிச் சிலம்பிற் சின்மொழி யைம்பாற்
பின்னொடு கெழீஇய தடவா வல்கு
னுண்வரி வாட வாராது விடுவாய்
தண்ணர் துறைவ தகாஅய் காணீ;
எனவாங்கு;

உக அனையனென் தனிமதி பெரும நின்னின்
பிறைவரை நில்லா வனைய எரிவட்கினிப்
பிறையேர் சுடர்நுதற் பசலை
மறையச் செல்லுநீ மணந்தனை விடினே.

இது வரைவுநீட ஆற்றாத தலைவிநிலைமை தலைவந்தத் தோழி கூறி
அவனை நெருங்கி வரைவுகடாயது.

இதன் பொருள்.

(க) கண்டவ ரில்லென *வுலகத்து ஞ்ணராதார்
தங்காது தகைவின் றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு
னெஞ்சறிந்த கொடியவை †மறைப்பினு மறிபவர்
நெஞ்சத்துக் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்
வண்பரி நவின்ற வயமான் செல்வ
நன்கதை யறியினு நயனில்லா (உ)நாட்டத்தா
லன்பிலை யெனவந்து கழறுவ லையகேள்

க. (அ) “தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின், நன்னெஞ்சே
தனைச் சுடும்” என்னுங் குறளின் உரையில் நெஞ்சு கரியாதற்கு,
“கண்டவ ரில்லென.....கரியில்லை யாகலின்” என்னும் அடிகளை
மேற்கோள்காட்டி, ‘பொய்மறையாமையின் அது கூறலாகாதென்பது
இதனால் கூறப்பட்டது’ என்பர், பரி; துறள். உகந. (ஆ) “தனைத்தன்
னெஞ்சுங் கரியாகத் தானடக்கிற், பின்னைத்தானெய்தா நலனில்லை”
அறநெறி. ௨௦௭. (இ) “வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகளன் யாவரையும்,
வஞ்சித்தோமென்று மகிழ்ந்மின் -வஞ்சித்த, வெங்கு முளனெருவன்
காணுங்கொ லென்றஞ்சி, யங்கங் குலைவ தறிவு” நீதிநெறி. கசு.
என்பவை இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. நாட்டம் - ஆராய்ச்சி. புறம். நடு: கசு, எ: கக.

(பிரதிபேதம்) * உலகத்தணராதார், † மறைப்பவு மறையாவா நெஞ்சத்திற் குறுகிய,

எ - து: அறியாதவர்கள்தம் மனம் இது செய்யலாகாதென்று மீளாதே வேறு விலக்குவாரும் இன்றி உலகத்திற் கண்டவர்களும் இல்லையென்று கருதித் தாஞ் செய்யுந் தீவினைகளுள் தாம் நெஞ்சறியவே செய்த கொடிய தீவினைகளைப் பின்பு பிறர் அறியாமல் மறைத்தார்களாயினும் தாஞ் செய்த மையை அறிந்திருக்கின்றவர்கள் தம்முடைய நெஞ்சத்திற்காட்டில் அனுகூல சான்று வேறில்லையாகையினாலே வளவிய பரியிலேபயின்ற வலியினையுடைத் தாகியகுதிரையையுடைய செல்வனே! நின்னை யான் கழறவேண்வேதில்லை. அக்கழறவேண்டாமையை நன்றாக அறிந்தேனாயினும் நின்னோடு யான் கொண்ட நலம்பாடில்லாத ஆராய்ச்சியாலேநீ அன்புடையையல்லையென்று சொல்லிவந்து நின்னைக்கழறுவேன்; ஐயனே! நீ அதனைக்கேள். எ-று.

நயன் - உறவு(மாம்.)

அ (க)மகிழ்செய் தேமொழித் தொய்யில்கு ழிளமுலை

முகிழ்செய (உ)*முள்கிய தொடர்பவ ஞன்க

(ஈ) ணவிழ்பனி யுறற்பவ நல்காது விடுவா

யிமிழ்திரைக் கொண்ட கொடியை காண்

எ - து: மகிழ்ச்சியைச் செய்கின்ற †இனிமையுடைத்தாகிய மொழியினை யுடையாளுடைய தொய்யில் எழுதின இனையமுலை தோன்றுதலைச் ‡செய்யா நின்ற இளமைப்பருவத்தே கீ கூடிய தொடர்ச்சியை, அவன்கண் தோற்று வித்தநீர் துளியாகவிழவும் அதுகண்மெல்லகாது விடுகின்றவனே! ஒலிக்கின்ற திரையையுடைய கொண்டகனே! நீ மிகக் கொடியைகாண். எ - று.

௧௨ (ச)இலங்கே(ரு)கே ரெல்வனை யேர்தழை தைஇ

நலஞ்செல நல்கிய தொடர்பவள் சாஅய்ப்

||புலந்தழப் புல்லாதுவிடுவா

(௧௩)யிலங்குநீர்ச் சேர்ப்ப X கொடியை காண்

க. தோழி தலைவனை “அன்பிலை கொடியை” என்றற்கு, “மகிழ்செய் .....சேர்ப்ப கொடியை காண்” என்னும் பகுதிகள் மேற்கோள்; தோல்* சுற்றி. கு. ௧௫. ‘பரத்தைவாயில்’ இளம்.

உ. முன்குதல் - கூடுதல்: கீவக. ௪௨௦, ௬௮௭, ௧௪௧௩, ௧௫௧௪, ௧௬௮௬, ௨௧௮௪.

ஈ. வகா மகரமும் தம்முள் ஒன்றற்கொன்று எதுகையெனப்பெய். உயி ரெதுகை, மூன்ற மெழுத்தொன்றெதுகை யென்பாருமுள்.

ச. “இலங்கே ரெல்வனை” கவி. எ: ௧௬; ௪௬: ௨௭.

ரு. இந்நூற்பக்கம் ௩௫௮: ௪ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

௧௩. “இலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப” கவி. ௧௨௬: ௫.

(பிரதிபேதம்) * முழ்கிய, † இனிமையையுடைத்தாகிய, ‡ செய்யா நிற்கின்ற. || புலந்தழ வுலந்தழிபு புல்லாது(என்பது தோல். பிரதிபேதம்). X வலியை.

எ-து: எவ்வளையினையுடையாளது அழகையுடைய(க)தழையை உடுத்து இலங்குகின்ற இளமைப்பருவத்து * எழுச்சியினுடைய நலம் மேன்மேல் வளர்த்துசெல்லும்படி நீ நல்கிய தொடர்ச்சியை, அவன்மேனிசாய்ந்து நினை வெறுத்து அழாநிற்க அது கண்டும் பொருந்தாதே கைவிடுகின்றவனே! இலங்குகின்ற நீரையுடைய சேர்ப்பனே! நீ மிகக்கொடியையகாண். எ - து.

கசு (2) † இன்மணிச் (ந)சிலம்பிற் (ச)சின்மொழி யைம்பாற்

பின்னெடு ‡கெழீஇய(தடவா)வல்லு

னுண்வரி வாட வாராது விடுவாப்

(நு)தண்ணந் துறைவ தகாஅய் காணீ

எ - து: இனிதாகிய உள்ளிமெணியையுடைத்தாகிய சிலம்பினையுடைய சிலவாகிய மொழியினையுடையானுடைய மயிரைப் பின்னிமுடிக்கின்ற இளமைப்பருவத்தே வந்து பொருந்தின உறவின்பெருமை இடையறுது வாரா நிற்கு) அவளங்குலின் துண்ணிய வரி வாடும்படி அவன்பால் வாராமல் அவளைக் கைவிடுகின்றவனே! தண்ணந்துறைவனே! நீ இனித் தகுதிப்பா ண்டாகாய் காண். எ - து.

எனவாங்கு, அசை.

உக அனையனென் றளிமதி பெரும நின்னின்

பிறைவரை நில்லா வளைய ||ளிவட்குனிப்

பிறையேர் சுடர்நுதற் +பசலை

மறையச் செல்லுநீ மணந்தனை விடினே.

எ - து: பெருமா! அவளை யான் கூறிய அத்தன்மையையுடைய னென்று உட்கொண்டு அளிப்பாய் ; அளித்துவரைந்து தோள்மணந்தனையாய்

1க. தழை, இன்னதென்பதும் அதனை இளையமகளி ருடுப்பரென்பதும் இந்நூற்பக்கம் சுருக: க-ஆம் குறிப்பால் அறியலாகும்.

உ. தாழிசையில்லாத இடைநிலைப் பாட்டுக்கு “இன்மணிச்..... தகாய் காணீ” என்பது மேற்கோள்; தோல், செய். கு. கருஉ. பேர். கு. கருஎ. நச்.

ந. “ஆய்சிலம் பெழுந்தார்ப்ப வஞ்சில வியலுநின், பின்னுவிட் டிருளிய வையம்பால்கண்டு” கலி. ௫௧: எ - அ.

ச. இந்நூற்பக்கம் கருக: க-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

௫. விரிக்கும்வழி விரித்தலுக்கு, “தண்ணந் துறைவன்” என்பது மேற் கோள், தோல். எச்ச. கு. ௪௦௩. சேனா.

(பிரதிபேதம்) * எழுச்சி. † இன்மொழிச்சிலம்பின். இன்னெடுவிச் சிலம்பின். இன்னரிச்சிலம் பின். ‡ தழீஇயதட. || அவட்குனி. + பயலை.

விடின நின்னையின்றி *இறையினெல்லையில்லாமற் கழன்ற வுனையினையுடைய இவட்கு இனிப் பிறையையொக்குந்திருதுதலிற் றேன்றியபசுலை ஒருகாலமும் வாராமல் மறையும்படியாகப் போமென வரைவுகடாயினான். ௭ - று.

இதனால், தலைவற்குப் புணர்ச்சியுவகை † பிறந்தது.

இது “பரத்தை மறுத்தல்வேண்டியும்” என்னும் (க) குத்திரத்தாற் கை கோளிரண்டற்கும் பொதுவாகப் பொருள் கூறவும் பெறும்.

இது தாழிசையல்லா இடைநிலைப் பாட்டுப்பெற்றுப் புல்லாது விடுவா யெனக் குறைந்துவருதலின் யாப்பின்வேறுபட்டகொச்சகம். (அ)

(கஉசு.) பொன்மலை சுடர்சேரப் புலம்பிய விடனோக்கித்

தன்மலைர் துலகேத்தத் தகைமதி யேர்தரச்

செக்கர்கொள் பொழுதின நெலீவி யினநாரை

முக்கோல்கொ ளந்தணர் முதுமொழி நினைவார்போ

லெக்கர்மே லிறைகொள்ளு மிலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப;

சு அணிச்சிறை யினக்குரு கொலிக்குங்கா னின்றிண்டேர்

மணிக்ஞா லெனவிவண் மதிக்குமன் மதித்தாங்கே

யுள்ளான்ற வொலியவா யிருப்பக்கண் டவைகானற்

புள்ளென வுணர்ந்துபிற் புலம்புகொண் டினையுமே;

க0 நீர்நீவிக் களுன்றபூக் கமழுங்கா னின்மார்பிற்

றார்நாற்ற மெனவிவண் மதிக்குமன் மதித்தாங்கே

யலர்பதத் தசைவளி வந்தொல்கக் கழிப்பூத்த

மலரென வுணர்ந்துபின் மம்மர்கொண் டினையுமே;

கசு நீணகர் நிறையாற்று ணிணையுநள் வதிந்தக்காற்

றேன்மேலா யெனநின்னை மதிக்குமன் மதித்தாங்கே

கனவெனப் புல்லுங்காற் காணுளாய்க் கண்டது

கனவென வுணர்ந்துபிற் கையற்றுக் கலங்குமே;

எனவாங்கு;

க. தொல். கம்.சூ. க௭. இச்சுத்திரத்தினுரையிலும் இவர் இச்செய்யுளை இச்செய்திக்கே மேற்கொள்காட்டி, இதனைக் கைகேசு எரிண்டிற்குங் கொள்கவென்பர்.

(பிரதிபேதம்) * இனி இறையினெல்லை. † பிறந்தது. இது தாழிசை.....கொச்சகம். இது பரத்தை மறுத்தல்வேண்டியும்.

கக பலநினைந் தினையும் பைத நெஞ்சி
 னலமர னேயு னுழக்குமென் றேழி
 மதிமருள் வாண்முகம் விளங்கப்
 புதுநல மேர்தரப் பூண்கனின் றேரே.

இது தோழி தலைவியது ஆற்றமை கூறீத் தலைவனை வரைவுகடாயது.

இதன் பொருள்.

பொன்மலை (க)சுடர்சேரப் புலம்பிய விடனோக்கித்
 தன்மலைந் துலகேத்தத் *ததைமதி யேர்தரச்
 செக்கர்கொள் பொழுதின னெலிநீவி யினநாரை
 முக்கோல்கொ ளந்தணர் முதுமொழி நினைவார்போ
 லெக்கர்மே லிறைகொள்ளு (உ)மலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப

எ-து: (ங)பொன்னையுடைய அத்தகிரியிலே ஞாயிறு சென்றுசேர, அஞ்
 ஞாயிறு †உடனேபட, ஞாயிறின்றி வருந்தின உலகைநோக்கி உலகங்கொண்
 டாமும்படியாகத் தகைமையினையுடைய மதி எழாநிற்க, செக்கர்வானத்தைக்
 கொண்ட அந்திக்காலத்தின்கண்ணே, (சு) முக்கோலைக் கையிலே கொண்ட
 அந்தணர் முதியமொழியை நினைக்கின்றவர்களைப்போலே, இனமான நாரை
 கள் ஆரவாரத்தைக் கைவிட்டு இமெணன்மேலே இறுத்தலைச் செய்யும்
 இலங்குகின்ற ரையுடைய சேர்ப்பனே ! எ -று.

(ரு)அந்தணர், காஷாயம் பேர்த்த குழாங்கன். முதுமொழி - பிரணவம்,
 பெரியநாரைசிறகுசிவந்திருத்தலானும்மூக்குத் தரையிலேசென்று||குத்து
 தலானும் அத்தனை முக்கோலை ஊன்றியிருந்தஅந்தணரோடு - ஒப்புரைத்தார்.

(சு)நாரை பகற்பொழுதெல்லாம் பல்லுயிர்க்கு வருத்தஞ்செய்து இரை
 கவர்த்து அந்திக்காலத்து ஓர் ஆரவாரமின்றித் தீங்குசெய்யாதாரைப் போலே

க. “தினக ரண்கரந் திகழ்க மண்டலம், பணிகொள் செக்கர்தம் படம
 தாகவே, யினிய வந்தனைக் கெறியும் வேலைசேர், புளித ரொத்தத்
 புன்கண் மாலையே” வில்லி. சூதுபோர். கசஉ.

உ. “இலங்குநீர்ச் சேர்ப்ப” கலி: கடரு: கரு.

ங. “அத்தமென்னும், பொன்னஞ் சிலம்பு கதிரோன் மறைதலும்” இறை.
 கு. கஅ. மேற்கோள்.

ச. இந்நூற்பக்கம் ருஅ: உ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ரு. “சிறுமீன் கவுட்கொண்ட செந்தாவி நாராய்” ஐந் - எழு. சுஅ.

சு. “கூர்வாய்ப் பறைதபு பெருங்கிழ நாரை, வஞ்சனை தூங்கி யார
 லுண்ணு, நீங்காப் பழனப் பெருநகர்த் கூடல்” கலி: நக: உ - ச.

(பிரதிபேதம்) * ததைமதி, † உடனேபட்டு. ‡ தறையிலே, || குத்துதலானும்க்கோலை,
 - ஒப்புத்தார்.

சுவர்திருக்குஞ் சேர்ப்பன் என்றதனால், நின்னுட்டின் மகளிர் பிரிந்திருந்தார் உயிர்போதற்கு வேண்டுந் தீங்குகளைப் பகற்பொழுதெல்லாங் கூறி அந்திக் காலத்து ஆரவாரத்தைத் தவிர்த்து நல்ல மகளிரைப் போலே ஒடுங்கி உறை கின்றார் என உள்நுழையுமங்கூறியவாறு உணர்க.

க அணிச்சிறை யினக்(க)குரு கொலிக்குங்கா னின்றிண்டேர்
மணிக்ஞர லெனவிவண் மதிக்குமன் மதித்தாங்கே
யுள்ளான்ற வொலியவா யிருப்பக்கண் (உ)டவைகானற்
புள்ளென வுணர்ந்துபிற் புலம்புகொண் டிணையுமே

எ - து: அழகிணையுடைத்தாகிய சிறகிணையுடைய குருக்கள் இராக் காலத்து ஒருகால் ஒலிக்குமிடத்து நின்னுடைய திண்ணிய தேரின்மணியி னோசையென்று இவள் மிகவும் துணியாநிற்கும்; துணிந்த அப்பொழுதே அப் பறவைகள் உள்ளடங்கிய ஒலியையுடையவாய் ஆரவாரியாதிருக்க, அதனைத் தன் (நு)மனத்தாலே தேர்மணியொலியல்லவென்று கண்டு, பின்னர் அவ் வொலியைக் காணலிடத்துப் பறவைகளொலியென்று உணர்ந்து, பின்பு தனிமைகொண்டு வருந்தாநிற்கும். எ - து.

க0 நீர்நீவித் கருன்றபூக் கமழுங்கா னின்மார்பிற்
றார்நாற்ற மெனவிவண் மதிக்குமன் மதித்தாங்கே
யலர்பதத் தசைவளி வந்தொல்கக் கழிப்பூத்த
மலரென வுணர்ந்துபின் மம்மர்கொண் டிணையுமே

எ - து: நீரைக் கைவிட்டு மேலாய் நெருங்கின பூ அலர்ந்து நாறு மிடத்து நின்மார்பிற் கிடந்த மாலைபினது நாற்றமென்று இவள் மிகவுந் துணியாநிற்கும்; துணிந்த அப்பொழுதே அப்பூக்கள் அலருஞ் செவ்வி

க. இந்துற்பக்கம் எகூ: ௫ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

உ. (அ) “அணிகடற் தன்சேர்ப்பன் தேர்ப்பரிமா பூண்ட, மணியாவ மென்றெழுந்து போந்தேன் - கனிவிரும்பும், புள்ளராவ் கேட்டிப் பெயர்ந்தே னொளியிழா, யுள்ளருகு நெஞ்சினே னாய்” ஐந்-ஐம். ௫௦.
(ஆ) “இடுமணலெக்க ரகன்கானற்சேர்ப்பன், கடுமாமணியாவமென்று- கொடுங்குழாய், புள்ளராவ் கேட்டிக் கலுழிந்தாள் சிறுகுடிய, ருள்ளராவ நாணுவ ரென்று” ஐந் - எழு. ௫௧.

௩. காணுதலென்பதற்கு விளங்கவறிதலென்று நீலகேசியுரையாசிரியர் பொருள் கூறுதலால், இங்கே அது காதினால் விளங்கவறிதலின்மேல் நின்றதென்றலுமாம். “நம்பி தந்த கீத மேந யந்து காண வோடினா” (கீவக.௨௦௩௭) என்புழி, காணவென்பதற்கு, கேட்கவென்றுபொருள் கூறியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலது.

யிடத்து அவற்றை அசைத்த காற்றுவந்து தன்மேற்பட, அதனைக் கழியிற் பூத்த மலரினது மணமென்று உணர்ந்து, பின்பு மயக்கங்கொண்டு வருந்தா நிற்கும். எ - று.

கசு நீணகர் நிறையாற்றா ணிணையுள் வதிந்தக்காற்

(௮) ரோண்மேலா பெனவின்னை மதிக்குமன் மதித்தாங்கே

(௨) நனவெனப் புல்லுங்காற் காணாளாய்க் கண்டது

கனவென வுணர்ந்துபிற் கையற்றுக் கலங்குமே

எ-து: உயர்ந்தமனையிலே மனத்தைநிறுத்துதலைமாட்டாளாய்(௩)நின்னை நினைத்து அவசத்தாற் சிறிதுதுயின்றவிடத்துத் தன்மேற்கிடந்தாயாக நின்னை மிகவுந் துணியும்; துணிந்த அப்பொழுதே மெய்யென்று கருதித் தழுவுமிடத்து உன்வடிவைக் காணாளாய்த் * தான்கண்டது கனவாயிருந்த தென்று அறிந்து பின்பு செயலற்றுக் கலங்காநிற்கும். எ - று.

† எனவாங்கு

எ - து: என்று; எ - று. ஆங்கு, அசை.

கக (சு) பலநினைந் தினையும் பைத நெஞ்சி

னலமர னோயு னுழக்குமென் (ரு) ரோழி

க. (அ) “துஞ்சங்காற் ரோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா, நெஞ்சத்தராவர் விரைந்து” குறள். கஉகஅ. என்பதும் (ஆ) “வேய்புரை மென்றே ளின்றயி லென்றும், பெருஅன் பெயரினும்” குறிஞ்சி. உசஉ-உசந. (இ) “பாயல்கொண் டென்றோட் கனவுவார்” கலி. உச: எ. (ஈ) “இனையோள், பெருந்தோ ளின்றயில் கைவிடு கலனை” அகந. ககந: கந - கச. (உ) “நறுநுதலா, ராவி தளிர்ப்ப வவர்தோண்மேற் றஞ்சி னா” (ஊ) “நல்லா ரவர்தோண்மேற் றஞ்சினா” சீவக. கடுஎடு, கடுஎக. என்பவைகளும் (எ) “மென்றோட் டியில்பெறும்” (கலி. கருச: உச) என்பதும் அதன் குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. “நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா, நென்னெம்மைப் பீழிப் பது” குறள். கஉகஎ.

ந. “நனவிற்றான் செய்தது மனத்த தாகவிற், கனவிற் கண்டு” (கலி. சக: ந - ச) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

ச. (அ) “பலநாடு நெஞ்சினேம்” (ஆ) “பலசூழ மனத்தோடு பைதலென்” கலி. நடு: கக, சக: கஎ.

ரு. “ஆய்நலம் பெயர்தரப், புரியுளைக் கவிமான்றேர் கடவுபு, விரிதண் டார் வியன்மார்ப விரைகநின் செலவே” (கலி. கஉச: கக - உக.) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * நாங்கண்டது. † எனவாங்கு, அசை.

மதிமருள் வாண்முகம் விளங்கப்

புதுநல மேர்தரப் பூண்கரின் றேரே

*எ-து: பலவற்றையும் நினைத்து வருந்தும் நோயையுடைய நெஞ்சாலே சுழலுதலையுடைய காமநோயிலே அழுந்தும் என் தோழியுடைய மதியென்று மருளும் ஒளியினைபுடைய முகம் விளங்கும்படி புதிய நலம் எழுதலைச் செய்ய நின் தேர் குதிரையைப் பூண்பதாகவென வரைவுகடாயினான். எ - று.

இதனால், தலைவற்குப் புணர்ச்சி யுவகை பிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கவி.

(க)

(௧௨௭.) தெரியினார் ஞாழலுந் தேங்கமழ் புன்னையும்

புரியவிழ் பூவின கைதையஞ் செருந்தியும்

வரிஞ்மி நிமிர்ந்தார்ப்ப விருந்தும்பி யியைபூதச்

செருமிகு நேமியான் றுர்போலப் பெருங்கடல்

வரிமணல் வாய்குழும் வயங்குநீர்த் தண்சேர்ப்பு;

௧௧ கொடுங்கழி வளைஇய குன்றுபோல் வாலெக்கர்

நடுங்குநோய் தீரநின் குறிவாய்த்தா ளென்பதோ

கடும்பனி யறலிகு கயலேர்கண் பனிமல்க

விடும்பையோ டிண்பேங்க விவளைநீ துறந்ததை;

௧௨ குறியின்றிப் பன்னாணின் கடுந்திண்டேர் வருபதங்கண்

டெறிதிரை யிமிழ்கான லெதிர்கொண்டா ளென்பதோ

வறிவளு ருழந்தேங்கி யாய்நலம் வறிதாகச்

செறிவளை தோனூர விவளைநீ துறந்ததை;

௧௩ காண்வர வியன்றவிக் கவின்பெறு பனித்துறை

யாமத்து வந்துநின் குறிவாய்த்தா ளென்பதோ

வேய்நல மிழந்ததோ ள் விளங்கிழை பொறையாற்றான்

வாணுதல் பசப்பூர விவளைநீ துறந்ததை;

அதனால்;

௧௪ இறைவனை நெகிழ்ந்த வெவ்வனோ யிவடூர

வுரவுக்கதிர் தெறுமென வோங்குதிரை விரைபுதன்

கரையம லடும்பனித் தாஅங்

குரவுநீர்ச் சேர்ப்ப வருளினை யளியே.

(பிரதிபேதம்) * எ - து: என்று பலவற்றையும்.

இதுவுமது.

இதன் பொருள்.

தெரியினர் ஞாழலுந் தேங்கமழ் புன்னையும்

புரியவிழ் பூவின கைதையுஞ் செருந்தியும்

(க)*வரி(உ)ளிமி (ந)றிமிர்தார்ப்ப (ச)விருந்தும்பி யியைபூதச்

செருமிகு (டு)நேமியான் றார்போலப் பெருங்கடல்

வரிமணல் வாய்க்குமும் வயங்குநீர்த் தன்சேர்ப்ப

எ - து: போரின்கண் மிகுகின்ற சக்கரத்தையுடைய திருமால் திருத் தோளிற் சேர்ந்த மாலையோலே பெரிதாகிய கடற்கரையில் அறையுடைய மணலிடத்தே விளங்குகின்ற கொத்தினையுடைய(சு)ஞாழற்பூவும் தேன்நாறு

க. “வரிளிமிறு” குறிஞ்சி. ககக.

உ. “நரம்பின் நீங்குரணி றுக்குங்குழல்போ, விரங்கிசைமிஞ்ஞெடு தும்பிதா தூத” கலி. நந: உஉ - உந.

ந. “இமிர்தார்ப்ப” கலி. கநக: க.

ச. “இருந்தும்பி யியைபூத” கலி. கஉந: உ.

டு. பலமலர்கள் விரவி நீளக் கிடத்தல்பற்றி, ‘நேமியான் றார்போல’ என் றார்; (அ) “பொருடல் வண்ணன் புனைமார்பிற் றார்போம், றிருவில் விலங்குன்றி” கார். க, எனவும் (ஆ) “அகலிரு வானத்துக் குறைவி லேய்ப்ப, வரக்கிதழ் குவையொடு நீல நீடி, முரட்ட மலிந்த முது நீர்ப் பொய்கை” பெரும்பாண். உகஉ-உகச. (இ) “எருவை கோப்ப வெழிலணி திருவில், வானி லணித்த வரிபூதம் பன்மலராம், கடனி வளைத்த சனை” பரி. கஅ: சஅ - டு, எனவும் வருபவற்றைநோக்குக.

சு. ஞாழல் - நெய்தனிலத்துக்கு உரித்தாகக் கூறப்படுவதொரு பூமரம்; (அ) அது “ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பரு ணீர்க்காற், கொழுநிழன் ஞாழன் முதினினர்கொண்டு, கழமமுடித்துக் கண்கூடு கூழை” (கலி. டுக: க - ந) என்பதன் விசேடவுரையில் ‘ஞாழன் முடித்தாளென நெய்தற்றிலவிபோலவும், ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பரென்றதனான் மருத்துக்கண்டான் போலவுக்கறி’ என்றும் (ஆ) நெய்தற்கு, ‘மரம், புன்னையும் ஞாழலும் கண்டலும்’ (தொல். அகத். கு. கஅ. உரை) என்றும் இவ்வுரையாசிரியர் எழுதியிருத்தலானும் (இ) நெய்தற்றினைக் கருப்பொருளுக்கு, “நறுஞாழல் கையினேந்தி என்பதனற் பூவுங் கூறினார்” (சீலப். பதி. விசேடவுரை) என்று அடியார்க்குநல்லார் எழுதி யிருத்தலானும் (ஈ) பரிபாடலும் புறநானூறு மொழிந்த மற்றைத் தொகை நூல்களினும் சீவக. சீலப். மணி முதலிய நூல்களிலும்

(பிரதிபேதம்) * வரிமிஞ்ஞு.

கின்ற(க)புண்ணைப்பூவும் தளையவிழ்ந்தபூக்களையுடையனவாகிய(உ)தாழம்பூவும் தளையவிழ்ந்த பூக்களையுடையனவாகிய (ங) *செருந்திப்பூவும் வரியினையுடைய

நாற்கவி உச-ஆம் சூத்திரத்திலும் இது நெய்தற்கே உரித்தாகக் கூறப் பட்டிருத்தலானும் அறியலாகும். இம்மரம் எக்கரிந்செழித்துவளர்வது; (உ) அது ஐந்துநூற்று நூழம்பத்தால் அறியலாகும். இதன் அரையும் கொம்பும் கருநிறமுடையன; அவற்றை(ஊ)“ஏனென்போ னிறங் கிளர்பு களுவிய ஞாழலும்” (கலி. உசு: ச) என்பதும் (எ) ‘ச்யாமா’ என வடமொழியிலுள்ள பெயரும் (ஏ) “செவ்வீ ஞாழற் கருங்கோட் டிருஞ்சின” அகம். உசு: க. என்பதும் வலியுறுத்தும். அவ்வரை பொரிந்திருப்பது; அது (ஐ) ‘பொரியரை ஞாழலும்’ கீவக. ௫௧௫. என்பதனால் அறியப்படும். நெய்தனிலத்து மகளிர் இதன்குழை கொய்தும் இதனலாக்கிய தழையுடுத்தும் இதிற்றுக்கிய ஊசலாடியும் இன்புலவ ரென்பதுமரபு; அவற்றை (ஓ) “ஞாழன் மலரின் மகளி, ரொண்டழை யயருந் துறைவன்” ஐங். கசுஎ. (ஓ) “கொய்குழை யரும்பிய குமரி ஞாழல்” நற். ௫சு: க. (ஓ) “கானன் ஞாழற் கவின்பெறு தழையன்” ஐங். ககக. (ஃ) “ஞாழ லோங்குசினத் தொடுத்த, தாழைவீழ் கயிற் றுசல்” அகம். உசு: ௫-சு. என்பவை வலியுறுத்தும். இது செறிந்தபூங் கொத்தினது; (அ) “இணர்த்தைஞாழல்” பதிற். ௩௦: க. என்பதனால் உணர்த்தப்பாலது. இது பசிய அரும்புள்ளது; (ஆ) “பசுநனைஞாழல்” துறுந். அசு. என்பதனால் பெறப்படும். இதன்பூ, பொன்னிறமும் சிறிய உருவமும் நன் மணமும் வண்டினமொய்த்தலுமுடையது; அவற்றை (இ) “பொன்னிணர் ஞாழல்” ஐங். கசுக. (ஈ) “ஐயவி யன்ன சிறுவீ ஞாழல்” துறுந். ௫௦. (உ) “நறுவீ ஞாழல்” நற். ௬சு: க. (ஊ) “தணங்கொள்வண்டார் த்துலாவ் கன்னி நறுஞாழல்” என்பவற்றால் அறிக. இப்பூ, பசப்புக்கும் சுணங்குக்கும் உவமையாதல் இந்நூல் கநக: கக - ஆம் அடிக்குறிப்பிற் காட்டப்படும். ஞாழலென்பது குங்குமம், ஒருவகைக் கொன்றை, கோங்கு, பலினி முதலிய பலமரத்துக்கும் பெயராமாயினும் நெய்தற்கருப்பொருளில் அதுபலினியையே குறித்து வருமென்ப; பலினி யென்பது வடமொழிச் சிதைவு.

க. புண்ணையின் செய்தி கலி. கநசு: கந-ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காணலாகும்.

உ. தாழையின் செய்தி கலி. கநக: க௦-ஆம் அடிக்குறிப்பிற் குறிக்கப் பெறும்.

ங. (அ) “பாசிலைச், செருந்தி தாய விருங்கழிச் சேர்ப்பன்” (ஆ) “எக்கர் ஞாழல் செருந்தியொடு கமழ” (இ) “வண்டபட, விரிந்த செருந்தி வெண்மணன் முடுக்கர்” (ஈ) “செருந்தி, யிருங்கழி தாழு மெறிகடற்

(பிரதிபேதம்) * செருந்திப்பூவும் சூழ்ந்தகிடக்கும் விளங்குகின்ற சேர்ப்பனே, எவ்வனம் சூழ்ந்தகிடக்குமென்னில் வரியினே,

மிஞ்று சிறிதே ஒலித்து மிக ஆரவாரிப்பக் *கரிய தும்பிகள் தம்மில் இயைந்து தேனையுதச் †சூழ்ந்துகிடக்கும் விளங்குகின்ற நீரையுடையசேர்ப்பனே! எ-று.

கடலினது புலாற்றமாகிய திங்கினப் பூக்களின்மணம் போக்கினவதனை அக்கடல் அறியாதிருக்கின்ற சேர்ப்பனென்றதனான், நின்வருத்தத்தைத் தீர்க்க ‡வேண்டுமென்று கருதி அவன் நின்னிடத்தே வந்து தீர்த்த நிலையை நியறிந்திலையென மேல்வருகின்ற தாழிசைப்பொருளையுள்ளுறுத்து உள்நுறை புவமந் தந்தவாறுகாண்க.

க. கொடுங்கழி வளைஇய குன்றுபோல் வாலெக்கர்

(க) நடுங்குநோய் தீரநின் குறிவாய்த்தா னென்பதோர்

கடம்பனி யறவிகு கயலேர்கண் பனிமல்க

விடும்பையோ டினைபேங்க விவலோநீ துறந்ததை

எ - து: முன்னர்க் கடியதாகிய நீர் பின்னர்ச் சவறுதலின் அறுதியை யுடைத்தாய் விழுகின்ற, கயலையொத்த கண் நீரற்று(உ)மல்குகின்ற அளவாய் நிற்க, வருத்தத்தோடே கெட்டு அழும்படி இவளை நீ துறந்தது, நின் மனம் நடுங்குதற்குக் காரணமாகிய காமநோய் தீரும்படியாகச் சுறவு முதலியன வற்றையுடைமையாற் || கொடிய கழிகள் சூழ்ந்த மலைபோல் உயர்ந்த வெண்மையையுடைய இடுமணலிடத்து நீ செய்த குறியிடத்தே தப்பாமல் வந்தானென்பதோ ? எ - று.

என்பதோ என்று என்று சொல்லப்படுவதோவென்னும் பொருடந்து நில்லாது வாய்த்தானென்னுஞ் சொல்லுணர்த்திய செய்ந்நன்றியைத் தானும் உணர்த்திப் பிரிவிலைவையாய் நின்றது. இஃது “ஆக வாக லென்ப

றண் சேர்ப்பு” (உ) “பொன்னடர்ந் தன்ன வொள்ளினர்ச் செருந்தி” (ஊ) “பருதியஞ் செல்வன்போ லிணைநீழ்த்த செருந்தியும்” (எ) “அரும்பலர் செருந்தி நெடுங்கான் மலர்” (ஏ) “தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவும்” (ஐ) “செருந்தி, காலை யேகன கம்மலர் கின்ற சாய்க் காடே” (ஒ) “பொன்னியன்ற, தட்டலர்த்த பூஞ்செருந்தி” என்பவற்றால் செருந்தி நெய்தற்குரித்தாதலும் அதன் பூவினியல்பு முதலியனவும் அறியப்படும்.

க. “நடுங்குநோய் செய்தவர் நல்காமை நினைத்தலிற், கடம்பனிகையிற் கையாற்று ளாழ்ந்தாங்கே, நடுங்குநோ யுழந்தவென் னைநழிய மணனோக்கி, யிடும்பையோய்க் கிருவன போலுமென் னெவன்கொலோ” கலி. கநக: கநி - கஅ.

உ. “கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கி” என்பதும் அதனுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன. சீலப். கந: கநக; அடியார்க்கு.

(பிரதிபேதம்) * கரியதாகிய, † சூழ்ந்துகிடக்குமென்க, கடலினது, ‡ வேண்டுமென்று கருதி யவனிடத்தே, || கொடியதாகிய.

தென்னு, * மாவயின் மூன்றும் பிரிவி லசைநிலை” என்னும் (௧) சூத்திரத்து
என்ப † தென்றதற்கு உதாரணமாகக் காட்டினும்; அதனுணர்ஈ. ஏனையவும்
இவ்வாதேகொள்க.

௧௦ (௨) குறியின்றிப் பன்னுணின் கடுந்திண்டேர் வருபதங்கண்
டெறிதிரை யிமிழ்காண் லெதிர்கொண்டா ளென்பதோ.
வறிவளு ருழந்தேங்கி (௩) யாய்நலம் வறிதாகச்
செறி(௪)வளை தோளுர விவளைநீ துறந்ததை

எ - து: தன்னறிவு வருத்தத்தே அழுந்தி அழுது ஆராய்ந்தநலம் சிறி
தாக்கையினாலே முன்புசெறிந்தவளைதோளினின் றுங்கழன் றுவீழும்படி இவளை
நீ துறந்தது, ஏறிகின்றதிரை யொலிக்கின்ற கடற்கரையிலே நின்னுடைய
கடியதாகிய தேர் இன்ன காலத்தே வருமென்னுங்குறிப்பின்றிப் பலகாரும்
வருங்காலத்தை(௩) மனத்தாலே நோக்கி எதிர்கொண்டாளென்பதோ? எ-று.

திரையொலியால், தேரொலி கேட்டற்கு அரிதாகவும் அவ்வொலிகேட்டு
எதிர்கொண்டாளென்றார்.

௧௧ காண்வர வியன்றவிக் கவின்பெறு பணித்துறை
யாமத்து வந்துநின் குறிவாய்த்தா ளென்பதோ

௧. தோல். இடை. சூ. ௩௨. இச்சூத்திரத்தின் இவருரையிலும், 'என்பது'
என்றது என்றுசொல்லப்படுவதென்னும் பொருள்தந்து நில்லாது
வாய்த்தான், எதிர்கொண்டாள் என்னுஞ்சொற்கள் உணர்த்திய செய்ந்
நன்றியைத் தானும் உணர்த்தி நின்றதென்பதற்கு “நடுங்குநோய்...
.....துறந்ததை” “எறிதிரை.....துறந்ததை” என்னும் பகுதிகள்
உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

௨. களவொழுக்கத்துத் தேரேறிச்சென்று தலைவர்குதற்கு, “குறியின்றி...
.....தோளுர விவளைநீ துறந்ததை” என்னும் பகுதி மேற்கோள்;
தோல். பொருளி. சூ. ௧௮. ௩௪.

௩. “மென்றோண் றெகிழவுந் திருதுதல் பசப்பவும், பொன்போல் விற்ற
கவின் ரொலைத்த, குன்ற நாடற்கு” ஐங். ௨௩௦.

௪. வளையென்றது தொடியை; அது முன் ‘செறி’ என அடைகொடுத்த
லானும் பின் ‘தோள்’ என இடங்குறித்தலானும் துணியப்படும்.
தொடி, வளையென்றும் வழங்கப்படுதற்கு, குறள். ௧௨௩௪, ௧௨௩௫,
பரிமேலழகருரையும் சான்று பகரும். ‘முன் வளைகழல் நின்றார்க்கு
வருத்தமிகுதியால் தொடியும் கழன்றன வென்க’ (சீவக. ௪௬௧.
விசேடவுரை) என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலது.

௫. இந்நூற்பக்கம் எஃசு. ௩ - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க

(பிரதிபேதம்) * ஆவியன் மூன்றும். † என்பதற்குக் காரணமாகக் காட்டினும்.

வேய்ரல மிழந்ததோர் விளங்கிழை பொறையாற்றான்
வாணுதல் பசப்பூர விவளைநீ துறந்ததை

எ - து: மூங்கில் தன்னலனிழத்தற்குக் காரணமான தோள்களிற்
கிடந்து விளங்குகின்ற பூண்களை அத்தோள் பொறுத்தலைச் செய்யாமல்
மெலிந்து(க)வாணுதல்பசப்பூரக்கும்படி இவளைநீதுறந்ததுநோக்கினர்க்குக்
காட்சி வரும்படியாகப் பண்ணினதோர் அழகைத்தான்பெறுகின்ற இப்பனித்
துறையிலே *நெய்யாமத்தே நீ வந்து செய்த நின் வரவு உணர்த்திய குறியிலே
தப்பாமல் வந்தாளென்பதோ? எ - று.

தன்மெலிவு தோள்பொறுமைக்குக் காரணமாய் நின்றது. ஆற்றாளா
யென்னும் முதல்வினை துதல்பசப்பூரவென்னுஞ் சினைவினையோடு முடிந்தது.
(உ) †இவளையென்றது இங்ஙனம் நன்மை செய்தவளையென்றும், நீயென்றது
அங்ஙனம் குறைந்துநின்ற நீயென்றும் பொருள் தந்தன.

தாழிசைமூன்றும், பொச்சாப்பென்னுமெய்ப்பாடு ‡பயந்தன.

௧௮ அதனால்

இறைவனை நெகிழ்ந்த வெவ்வனோ மிவடா
வரவுக்கதிர் தெறுமென வோங்குதிரை விரைபுதன்
கரையம் (௩)||அடம்பளித் தாஅங்
(௪) குரவுநீர்ச் சேர்ப்ப வருளினை †யளியே

எ - து: வலியினையுடைத்தாகிய நீரையுடைய சேர்ப்பனே! நினக்குச்
செய்ந்நன்றிக்கேடு உண்டாம், ஆகையினாலே அதுநீர் வலியினையுடைய
ஞாயிறு சுடுமென்று கருதி ஒங்குகின்ற திரை தன் கரையில் நெருங்கின

௧. (௧) “நீ துறத்தலிற், பல்லோரறியப் பசந்தன்று துதலே” (ஆ) “வா
ணுதல் பசப்பச் செவ்வயர்ந் தனையே” ஐங். ௫௫, ௪௨௩. (இ) “துத
லாரும் பசப்பு” (ஈ) “பிறைதுதல் பசப்பூர” கலி. ௨௮: ௧௫, ௧௧: ௧௦.

௨. “அந்தா மரையன்ன மேரினனை யானகன் ருற்றுவனே” (கோவை
யார். ௧௨) என்பதன் விசேடவுரையில் ‘நின்னையென்புழி உயிரினுஞ்
சிறந்த நின்னையென்றும், யானென்புழி இருதலைப் புள்ளினொருயிரோ
ருகிய யானென்றும், அச்சொற்களால் விளங்கி நின்றன’ என்று
பேராசிரியர் எழுதியிருப்பதும் இங்கே அறிதற்பாலது.

௩. அடம்பின் செய்தியை, கலி. ௧௪௪: ௩௦-ஆம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

௪. (அ) “உரவுநீ ரமுவுத்து” மணி. ௭: ௧௨௫. (ஆ) “உரவுநீர் ஞாலத்து”
பு - வெ. பாடாண். ௪௩. (இ) “உரவுநீர் நிலத்து” கம்ப. பால.
ஆற்றுப். ௧௨. உரவு - வலி; உரவுதலெனின், உலவுதலென்றாக்கி,
பாத்தலென்றலுமாம்.

(பிரதிபேதம்) * நெய்யாமத்தே, † இவளென்றது, ‡ பயன், || அடம்பளித்தாங்கு குரவுநீர்,
† யளியே.

அடும்பை விரைத்தளித்தாற்போல இவளுடைய இறையில் வளைகழன்ற வருத்தத்தையுடைய நோய்தீரும்படி அருளினையாய் வரைந்துகொள்ளென வரைவுகடாயினான். எ - லு.

(க)வளைகழலுதல் வெளியாக வருத்தத்தைவிளக்குதல்பற்றிச் சரிதகத்து வளைநெகிழ்தலைக்கூறினான்.

இதனால், தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கவி.

.(க௦)

(கஉஅ.) தோடுறந் தருளா தவர்போ னின்று

வாடை தூக்க வணங்கிய தாழை

யாடுகோட் டிருந்த வசைநடை நாரை

நளியிருங் கங்கு னந்துய ரறியா

நு தளியின்று பிணியின்று விளியாது நரலுங்

கானலஞ் சேர்ப்பனைக் கண்டாய் போலப்

புதுவது கவினியை பென்றி யாயி

னனவின் வாரா நயனி லாளனைக்

கனவிற் கண்டிபான் செய்தது கேளினி;

க௦ அலந்தாங் கமையலெ னென்றனைப் பற்றியென்

னலந்தாரா யோவெனத் தொடுப்பேன் போலவும்

கலந்தாங் கேயென் கவின்பெற முயங்கிப்

புலம்ப லோம்பென வளிப்பான் போலவும்;

க௧ முலையிடைத் தூயிலு மறந்தீத் தோயென

நிலையழி நெஞ்சத்தே னமுவேன் போலவும்

வலையுறு மயிலின் வருந்தினை பெரிதெனத்

தலையுற முன்னடிப் பணிவான் போலவும்;

க௨ கோதை கோலா விறைஞ்சி நின்ற

வூதையஞ் சேர்ப்பனை யலைப்பேன் போலவும்

யாதென் பிழைப்பென நடுங்கி யாங்கே

பேதையை பெரிதெனத் தெளிப்பான் போலவும்;

ஆங்கு;

க. “துறைவன் ழுறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை, யிறையிறவா நின் வளை” துறள். ௧௧௫௭.

உந் கனவினாற் கண்டேன் ரோழி காண்டகக்
கனவின் வந்த கானலஞ் சேர்ப்ப
னனவின் வருதலு முண்டென
வனைவரை நின்றதென் னரும்பெற லுயிரே.

இது வரைவிடையாற்றளாய்ச் சேல்கின்ற தலைவியது கவின்கண்டு
வினியதோழிக்கு அவள் தான்கண்ட கனவுநிலையுரைத்தது.

இதன் பொருள்.

தோடுநர் தருளா தவர்போ னின்று
வாடை தூக்க வணங்கிய தாழை
யாடுகோட் டிருந்த வசைநடை நாரை
நளியிருங் கங்கு னந்துய ரறியா
நு தளியின்று பிணியின்று விளியாது நரலுங்
கானலஞ் சேர்ப்பனைக் கண்டாய் போலப்
புதுவது கவினினை யென்றி யாயி
னனவின் வாரா நயனி லாளனைக்
கனவிற் கண்டியான் செப்தது கேளினி

எ - து: வாடைக்காற்று அசைக்கையினாலே விரைந்த தாழையின் அசை
கின்ற கொம்பிலே இருந்த அசைந்தநடையினையுடைய நாரை நம் தோளைத்
துறந்து நமக்கு அருளாதவரைப்போலே நின்று பெருமையையுடைய கங்கு
விடத்து நந் துயரை அறியாமல் நம்மேலளித்தவின்றாய்த் (க)தனக்குக் காம
நோயாலே வருத்தமின்றாய் மாறாமற் கூப்பிடுங் கானலையுடைய அழகிய
சேர்ப்பினையுடையவனைக் கண்டு (உ) கூடினாய்போலே புதிதாக ஓர் அழகினை

க. “தேற நேற்குழிக், களிப்பவுண் டிளவனங் கன்னி நாரையைத்,
திளைத்தலின்” (கீவக. ௩௦.) என்பதற்கு, “தேறல் மிக்குச் செறிந்த
இடத்தே, காமவிற்பம் அறிந்த அன்னம் அதனையுண்டு காமவிற்ப
துகர்ந்தறியாத நாரையைப் புணர்தலின்” என இவ்வரையாசிரியர்
எழுதியிருப்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

உ. (அ) “ஆரிடை யென்றாய் யாவஞ்சாய் வந்தக்கா, னீரற்ற புலமே
போற் புல்லென்றான் வைகறை, கார்பெற்ற புலமேபோற் கவின்
பெறும்” (கலி. ௩௮: ௧௦ - ௧௨) என்பதும் (ஆ) இந்நூற்பக்கம் ௨௧௨:
௧-ஆம் குறிப்பும் (இ) “நாடன், புணரிற் புணருமா ரொழிலே பிரியின்,
மணியிடை பொன்னின் மாமை சாயவென், னணிகலஞ் சிதைக்குமார்
பசலை” என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

யுடையயானுயென்று கூறுகின்றாயின் வெளியாக வாராத உறவில்லாத
வளைக் கனவிடத்தே கண்டி யான் செய்த காரியத்தை இப்பொழுது கேள்.
எ - று.

௧௦ அலந்தாங் (௧)கமையலெ (௨)னென்றனைப் பற்றி(௩)யென்
னலந்தாரா யோவெனத் தொடுப்பேன் போலவும்
*கலந்தாங் கேயென் கவின்பெற முயங்கிப்
புலம்ப லோம்பென வளிப்பான் போலவும்

எ - து: நினைப் பிரிந்த இடத்து வருந்தி உயிர்வாழேனென்று கூறின
வளைப் பிடித்துக்கொண்டு நீகொண்ட என் நலத்தை இனித் தாராயென்று
வளைத்துக்கொள்வேன்போலேயும், அவ்விடத்தே என்னுடையகழிந்த அழகை
யான் பெறும்படி புல்லிக் கூடி இனி வருந்தாதேகொள்ளென்று கூறி என்
னையும் அளிப்பான்போலேயும். எ - று.

௧௧ (௪)முலையிடைத் துயிலு மறந்தீத் தோயென
நிலையழி நெஞ்சத்தே நழுவேன் போலவும்

௧. “நின்னின்றி யமையலேன் யானென்னு மவனாயின்” கவி. ௪௭: ௧.

௨. (அ) “தந்தனை சென்மோ.....தன்கடற் சேர்ப்பரீ யுண்டவென்
னலக்கே” (ஆ) “என்னலந் தந்து, கொண்டனை சென்மோ” (இ)
“தண்ணந் துறைவற் றெடுத்த நந்நலந், கொள்வா மென்றி தோழி”
குறுந். ௨௩௬; ௨௩௮; ௩௬௧. (ஈ) “நுண்ணாண் விலையிற் பாதவர்
போத்தந்த, பன்மீ ணுணங்கல் கவருந் துறைவனைக், கண்ணினற்
காண வமையும்கொ லென்றோழி, வண்ணந்தா வென்கந் தொடுத்து”
ஐந் - எழு. ௬௬. எனவும் (உ) “இரவுகந்தருளு கனவிளிர், பகலிழந்த
நிறை பெறமுயன்றுமொழி பதறுமாதர்” கலிங்க. ௨௭. எனவும்.
வருவன காண்க.

௩. கொடுப்பான் பொருளாய்க் கொள்வான்கட் செல்லாதனவற்றை இரத்
தற்கண் தாவென்கிளவி வருவதற்கு, “என்னலந்தாராய்” என்பது
மேற்கோள்; தோல். எச்ச. சூ. ௫௦. நச்.

௪. (அ) “நீயுந், தேம்பா யோதி திருநுத னீவிக், கோங்குமுறைத்தன்ன
குவிமுலையாகத், தின்றுயி லமர்த்தனை” அகம். ௨௪௦: ௧ - ௧௨. (ஆ)
“அவரநம், மேந்துமுலையாகத்துச் சார்ந்துகண் படுப்பவும்” தோல்.
கற். சூ. ௬.நச். மேற்.(இ)“விரிந்த பைத்தலை வெள்ளிவெம் பாப்பிணைத்
துயின்ற, கருந்துழாய் முகில் கார்நிறக்கட்செவிச்சேக்கை, பொருந்தி
யாங்கொரு புரிசூழல் புணர்முலைக் கோட்டி, னரந்த மூழ்கிய நறு
மலர்ப் பிணையன்மேற்றுயிலும்” பாக. பதினாறுயிரற் திருவிளை. ௩௨.

(பிரதிபேதம்) * கலந்தாங்கே.

வலையுறு மயிலின் வருந்தினை பெரிதெனத்

(க)தலையுற முன்னடிப் * பணிவான் போலவும்

எ-து: என்னை மறத்தலையன்றிப் பின்னர் அவசத்தான் முலையிடையிற் றுயிலுந் துயிலையும் மறந்தாயென்றுகூறிப் பழைய (உ)தன்மைகெட்ட நெஞ் சத்தையுடையேன் அமுவேன்போலேயும், அதுகண்டு (ங) வலையிலே அகப் பட்ட மயில்போலே காவலிலே அகப்பட்டுப் பெரிதும் வருந்தினுயேயென்று கூறி அடிமுன்னே தன் தலையுறும்படி வணங்குவான் போலேயும். எ - று.

க. (அ) “முன்னடிப் பணிந்தெம்மையுணர்த்திய வருதிமன்” கலி. ௭௩: கரு. என்பதும் அதன் குறிப்பும் (ஆ) “பொய்ப்ப விடேள மென நெருங்கிற் றப்பினே, நென்றடி சேர்தலு முண்டு” கலி. அக: ௧௪ - கரு. (இ) “சிற்றடிப் போது புல்லித் திருமகன் றிடப்ப” சீவக. ௨௫௦௮. (ஈ) “தோடவிழ்தார் யானுந் தோடா வவனுமென், பாடகச் சிறடியின் மேற்பணிய - நாடகமா, வைகிய கங்கு றிலவரி, னுய்குவெ னுலகத் தளியேன் யானே” பு - வெ. கைக்கிளை. பெண்பாற். ௧௦. (உ) “நெய்யுண் சரிமுழ னேரிழை யாய்நென்ன னீளிரவின், மையுண் குவளை மலிபுன லூரன் மலர்க்கமலக், கையுந் தலையுமென் காலு மொன் றுன கனவுதன்னை, மெய்யென் தருவினை யேன்விழித் தே நென் விழியிமையே” (ஊ) “கதத்தனியத், தொடர்ந்தகலாத துணை யடித்தாமரை சூடவள்ளல்” (எ) “ஊர வணங்கியநின், முடிவைத்த செங்கையு மென்முலையாக முயங்கவந்தென், னடிவைத்த செங்கையு மெங்கையர்காணி னறவுநன்றே” (ஏ) “என்போன நெஞ்சமு நீரு மென் பாத மிறைஞ்சதனுங், கன்போலு மெங்கையர்காணின்னேரு” (ஐ) “அளகையன்னீ, ரெல்லாக் குறையும் பொறும்பணிந் தேனும் மிணையடியே” (ஓ) “பேராட்டி யின்றென் பிழையை யெண்ணிச், சிறேலுன் சிறடி பற்றினன் யான்” (ஔ) “பிழையைக் கருதிடலுன், சரணஞ் சரண மடியேற் கருளுன் றலையளியே” (ஐள) “நூபுரஞ்சேர், சிறடி மேல்விழுந் தேன்றவிர வாயிந்தச் சிற்றத்தையே” (ஐ) “எங்கால் பிடிக்கின்ற தெங்கையர் காணி னியல்பலவே” (அஅ) “ஊரன் மலாடி வீழ்த்து” (ஆஆ) “இளம்பிடி பஞ்சடி தொட்டவன்றே, கஞ்சமுத் தின்றன” (இஇ) “சிறுத் தொண்டனென்னக், காலை முடித்தனை யெங்கையர் காணிற் கலங்குவரே” என்பவைகளும் ஈண்டு அறிதற் பாலன.

உ. நிலை - தன்மை; “நிலையொன்று பாடுதும்யாம்” என்பது சீலப். ௨௪.

ங. (அ) “ஓரி முருங்கப் பீலிசாய, நன்மயில் வலைப்பட்டாங்கியா, முயங்கு தொறு முயங்கு மரணில் யாயே” குறுந். ௨௪௪. (ஆ) “வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செல” குறிஞ்சி. ௨௫௦. (இ) “வலையிடப்பட்ட

(பிரதிபேதம்) * பணிப்பான் போலவும்.

௧௮ (௧)கோதை கோலா விறைஞ்சி நின்ற
 ஹுதையஞ் சேர்ப்பனை யலைப்பேன் போலவும்
 யாதென் பிழைப்பென நடுங்கி யாங்கே
 பேதையை பெரிதெனத் தெளிப்பான் போலவும்

எ-து: அங்ஙனம் வணங்குகின்ற (௨)ஊதைக்காற்றையுடைய சேர்ப்பனை மாலையே கோலாகக்கொண்டு அடிப்பேன் போலேயும், அவ்விடத்தே யான் செய்த தப்பு யாதென்று கூறி நடுங்கி நீ பெரிதும் அறியாமையையுடைய யென்று தெளிவிப்பான் போலேயும். எ - று.

இத்தாழிசைகளுள் நெஞ்சினை உறுப்பும் உணர்வும் மறுத்தலுமுடைய தாகக் கூறி, எதிர்பெய்துகொண்ட தலைவ *ஹுருவும் அம்மூன்றுமுடைய தாய்ச் செய்யாமரபின செய்தனவாகக் கூறி, (௩)†உயர்திணையாகக் கூறிய வாரும் பிறவும் உணர்க்.

“கனவு ‡ முரித்தா லவ்விடத் தான” (௪) என்பதனும் கனவுகொள்க.

மானே போன்றாக், கஞ்சிநின் றழைக்கு மாத்துயர் கண்டு” மணி. கந: ௩௨ - ௩௩. (௩) “வலைப்படு மயிலென வருந்தினுரென்க” சீவக. ௪௨௪. உரை என்பன இங்கே ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௧. “நல்லார்தங் கோதையா, லலைத்த” (கவி.௬௭: ௬-௭) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௨. ஊதைக்காற்று - ஊதையாகிய காற்று. ஊதை - பெருங்காற்று; குளிர் காற்றென்றலுமாம். இது செய்யுள் வழக்கில் “ஊதைகூட் டெண்ணு முகுபனி யாமத்து” என ஊதையென்றேவழங்குமாயினும் உலக வழக்கில் ஊதலென வழங்கும். இதனைக் கடற்காற்றென்பாருமுளர்; இச்சொல் காற்றுக்குப் பொதுப்பெயராயும் வரும்.

௩. “உறுப்புடை யதுபோ லுணர்வுடை யதுபோன், மறுத்துரைப் பதுபோ னெஞ்சொடு புணர்த்துஞ், சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச், செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கியும்” என்பது தோல். பொருளி. கு. ௨.

௪. தோல். பொருளி. கு. ௩. இக்குத்திரவுரையிலும் இவர் “அலந்தாங்கு .....பணிவான் போலவும்” என்ற பகுதிகளை மேற்கோள்காட்டி, தன்னெஞ்சினை உறுப்பும் உணர்வும் மறுத்துரைத்தலுமுடையதாகக் கூறியவாரும், ஆங்கு எதிர்பெய்துகொண்ட தலைவஹுருவும் உறுப் பும் உணர்வும் மறுத்துரைத்தலுமுடையதாகச் செய்யாமரபின செய்த வாகக் கூறியவாரும் அவை உயர்திணையாகக் கூறியவாரும் பிறவு முணர்க் என்று தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்.

பிரதிபேதம்) * உருவு முடிம மூன்று, † உயர்திணையாயவாரும். ‡ உரித்தாதலவ்விடத்,

முன்னடிப்பணிவான்போலவும் அலைப்பேன்போலவும் என்றான்; முன்னே கண்மனத்தின் அது நிகழ்த்தலுடைமையின். 'இதுவும், "மனைவி யுயர்வுங் கிழ வோன் பணிவு, நினைபுங் காலப் புலவியு ஞரிய" (க)என்பதனாகொள்க.

ஆங்கு, அசை.

உந் கனவினாற் கண்டேன் றோழி காண்டகக்

(உ)கனவின் வந்த கானலஞ் சேர்ப்ப

னனவின் வருதலு முண்டென

(ந)*வனைவரை நின்றதென் னரும்பெற லுயிரே

எ - து: தோழி! கனவிடத்தே கண்டேன்; அதனாலே என்னுடைய பெறுதற்கரிய உயிர் எனக்குக் † காட்சி தரும்படி கனவிலே வந்த கானலை யுடைய அழகிய சேர்ப்பன்(சு)வெளியிலே வந்துகூடுதலும் உண்டென்றுகருதி அவன் அருளும் எல்லைக்கண்ணே அது நசையாக நின்றதுகாணெனக் கனவில் நிகழ்ந்தது கூறினான். எ - று.

தொல். பொருளி. சூ. நந. இச்சூத்திரவுரையிலும் இவர் "வலையுறு .....அலைப்பேன் போலவும்" என்னும் பகுதிகளை மேற்கோள் காட்டி, 'இது முன்னே தலைவி மனத்து நிகழ்த்தலுண்மையிற் கனவி லுங் கண்டாளென்றுணர்க' என்று குறிப்பும் எழுதியிருக்கிறார்.

(அ) "நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற், காண்டலி னுண்டென் னுயிர்" (ஆ) "கனவினா னுண்டாகும் காம நனவினா, னல்காரை நாடித் தாற்கு" குறள். கஉகந - கஉகச.

(அ) "அனைமது கையர் கொல்"(ஆ)"அனைத்தானு, மான்ற பெருமை தரும்" குறள். சகக.

(அ) "வார்கோட்டு வயத்தகர் வாராது மாறினும், குருஉமயிர்ப் புருவை யாசையி னல்கும்" (ஐங். உநஅ.) என்பதற்கு, 'வார்கோட்டு வயத்தகர் வாராது மாறினும் பின்பு வரக்கூடுமென்னும் ஆசையாலே புருவை தங்குமென்றது, இவளும் இவ்வாறே நினைக்க காணலாமென்னும் ஆசையாலே உயிரோடு வாழாரின்றாளென்பதாம்' என்றெழுதியிருக்கு முரையும் (ஆ) "பொறையிருந் தாற்றியென் னுயிரும் போற்றினே, னறையிருந் கழலவற்காணு மாகையால்" (இ) "புண்ணிய மூர்த்திதன் னைக், காணலா மின்னுமென்னுங் காதுலாவிருந்தேன் கண்டாய்" (ஈ) "என்றன் பொருசிலை மேகந்தனைக், காணலாமென்னு மாகைகடுக்க வென்னவிகாத்தே, னேனா லா வுடலின்க்க லெளிதெனக் கெனவுஞ் சொன்னான்" கம்ப. உருக்காட்டு. கக. மாயாசனக. உஉ, சீதைகளம். நக. என்பவைகளும் இங்கே ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * தரும்படி. † அயன்வரை.

இதனால், (க) கனவொடு மயங்கவென்னும் மெய்ப்பாடு தலைவிக்குத் தோன்றிற்று.

இஃது “இடைநிலைப்பாட்டு” (உ) என்றதனால், தாழம்பட்ட ஓசையின்றி வந்த இடைநிலைப்பாட்டிப் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (கக)

(கஉக.) தொல்லாழி தடுமாறித் தொகல்வேண்டும் பருவத்தாற் பல்வயி னுயிரெல்லாம் படைத்தான்கட் பெயர்ப்பான்போ லெல்லுறு தெறுகதிர் மடங்கித்தன் கதிர்மாய நல்லற நெறிநிறீஇ யுலகாண்ட வரசன்பி னல்லது மலைந்திருந் தறநெறி நிறுக்கல்லா மெல்லியான் பருவம்போன் மயங்கிரு டலைவர வெவ்லைக்கு வரம்பாய விடும்பைகூர் மருண்மலை;

அ பாய்திரை பாடோவாப் பரப்புநீர்ப் பணிக்கட றாவறத் துறந்தனன் றுறைவெனென் றவன்றிற நோய்தெற வழப்பார்க ணிமிழ்தியோ வெம்போலக் காதல்செய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ;

கஉ மன்றிரும் பெண்ணை மடல்சே ரன்றி னன்றறை கொன்றன ரவரெனக் கலங்கிய வென்றுய ரறிந்தனை நரறியோ வெம்போல வின்றுணைப் பிரிந்தாரை யுடையையோ நீ;

கக பணியிருள் சூழ்தரப் பைதலஞ் சிறுகுழ லினிவரி னுயருமற் பழியெனக் கலங்கிய தனியவ ரிடும்பைகண் டினைதியோ வெம்போல வினியசெய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ;

எனவாங்கு;

உக அழிந்தய லறிந்த வெவ்வ மேற்படப் பெரும்பே துறுதல் களைமதி பெரும

க. இம்மெய்ப்பாட்டுக்கே “அலந்தாங்.....அளிப்பான் போலவும்” என்பது மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; தோல், மெய்ப். சூ. உஉ. பேரா. இ - வி. சூ. ௫௮௦.

உ. தோல், செய். சூ. கஉஉ.

வருந்திய செல்ல ழீர்த்த திறனறி யொருவன்
மருந்தறை கோடலிற் கொடிதே யாழநின்
னருந்தியோர் நெஞ்ச மழிந்துக விடினே.

இது “தன்னுட் கையாறெய்திடு கிளவி”(௧)யால்தலைவி ஆற்றாளாயின
வாறு தோழி தலைவர்துக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(௨)தொல்லாழி தடுமாறித் தொகல்வேண்டும் பருவத்தாற்
பல்வயி னுயிரெல்லாம் படைத்தான்கட் பெயர்ப்பான்போ
லெல்லுறு தெறுகதிர் மடங்கித்தன் கதிர்மாய
(௩)நல்லற நெறிநிதி இ யுலகாண்ட வரசன்பி
னல்லது மலைந்திருந் தறநெறி நிறுக்கல்லா
மெல்லியான் பருவம்போன் மயங்கிரு டலைவர
வெல்லைக்கு வரம்பாய விடும்பைகூர் மருண்மலை

எ - து: பல உலகங்களில்உயிர்களெல்லாம் பழைதாகிய ஐழிக்காலத்தே
பிறந்திற்று தடுமாறித் திரியும்படி அயனாய்கின்ற படைத்த முதல்வன்
(௪)அரனாய் அல்வயிரெல்லாந்தன்னிடத்தேவந்துதொகுதலைத் தான்விரும்பும்

௧. இறை. சூ. ௩௦.

௨. “தொன்முறை யியற்கையின் மதியொ,.....மரபிற் ருகப், பசும்பொ
னுலகமு மண்ணும் பாழ்பட, விசம்பி வாழி பூழுழ் செல்லக், கருவளர்
வானத் திசையிற் றேன்றி, யருவறி வாரா வொன்ற னாழியு, முந்து
வளி கிளர்ந்த ஆழு மூழியுஞ், செந்தீச் சுடரிய ஆழியும் பனியொடு.
தண்பெய றலைஇய ஆழியு மவையிற், றுண்முறை வெள்ள மூழ்கி யார்
தருபு, மீண்டும் பீயர் பீண்டி யவற்றிற்கு, முள்ளீ டாகிய விருநிலத்
தாழியு, நெய்தலுங் குவளை யு மாம்பலுஞ் சங்கமு, மையில் கமலமும்
வெள்ளமு நுதலிய, செய்குறி யீட்டம்” பரி. ௨: ௧ - ௧௩.

௩. (அ) “அறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே, கோடியாத்துநாடு
பெரிது நந்து, மெல்லியன் கிழவ னை.....பிண்ட நச்சின்,.....
தானு முண்ணு னுலகமுங் கெடுமே”(ஆ)“காவற் சாகா டைகப்போன்
மாணி, னூறின் ருகி யாறினிது படுமே, யுய்த்த தேற்ற னாயின்
வைகலும், பணக்கூ ழுள்ளற் பட்டு, மிகப்பெ றீநோய் தலைத்தலைத்
தருமே” புறம். ௧௮௪: ௩ - ௧௧; ௧௮௫: ௨ - ௬.

“பல்லுருவம் பெயர்த்துநீ” (கவி. ௧: ௩) என்பதும் அதன் உரையின்
குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ஊழி முடிந்த காலத்திலே தன்னிடத்தே மீட்டு ஒடுக்கிக்கொள்கின்றவனைப் போலே ஞாயிறு பகற்பொழுது வந்துசேர்தற்குக் காரணமான *தன்னுடைய தெறுகின்ற கிரணங்களைத் தன்னிடத்தே மீட்டுக்கொண்டு மறைகையினாலே (க)நல்ல நீதிதூல் வழியாலே உலகை நெறியிலே நிறுத்தி அவ்வுலகை ஆண்ட அரசன் போயியின்னர் நீதியல்லதனை ஏறட்டுக் கொண்டிருந்து அந்நெறியை உலகத்து நிறுத்தமாட்டாத குறுநில மன்னன்காலம்போலே மயங்கின இருள் உலகிடத்தேவரும்படி பகற்பொழுதிற்கு ஓரெல்லையாகிய, வருத்தம்மிகுதற்குக் காரணமான, மயக்கத்தையுடைய மாலைக்கண்ணே. எ - று.

மடக்கி, மடங்கியென விகாரம்.

மெல்லியான், படைமுதலியன இன்றி இளைத்தவன்.

எல்லை, (உ)மாண்காலமுமாம்.

அ (நு)பாய்திரை †பாடோவாப் பரப்புநீர்ப் பணிக்கட

(சு)தூவறத் ‡தூற்தனன் றுறைவனென் றவன்றிற

நோய்தெற ||வுழப்பார்க ணியிழ்தியோ வெம்போலக்

காதல்செய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ

க. “அறமாவது: உயிர்களுக்கு இதமாவன செய்தலும் சத்தியஞ் சொல்லுதலும் தானதன்மங்கள் செய்தலுமாம்” என்று பதுமனார் கூறுதலால், ‘நல்ல நெறிநீதி’ என்பதற்கு, நல்ல அறங்களைத் தன்னெறியால் உலகில் நிறுவியென்றலுமாம்; “நடையி னின்றியார் நாயகன்” “என், னுயிரோமுக் கதற்கு வேண்டு முவமையொன் றுரைக்க வேண்டின்” “நெறியி னின்றதன் ஞாயகன்” கம்ப. பாயிர. ௧௧. நாடவிட்ட. சக. பாசப். சக. எனவருதலும் அறிக.

உ. “புல்லென் மருண்மாலைப் போழ்தின்று வந்தென்னைக், கொல்லாது போத லரிதா லதனொடியான், செல்லாது நின்ற லிலேன்” கவி. ௧௪௫: ௨௧ - ௨௬.

ங. (அ)“இடையேவளை சோரவெழுந்துவிழுந், கடலேய்மத னன்சர மஞ் சினையோ, வுடலோய்வுற நானு முறக்கலயால், கடலேயுரை நீயு மொர் கண்ணிகொலாம்” கம்ப. கடிமணப். ௧௧. என்றும் (ஆ) “போவாய் வருவாய் புரண்டு விழுந்திரங்கி, நாவாய் குழற நடுங்குறு வாய் - தீவர, யரவகற்று மென்போல வார்கலியே மாதை, யிரவகற்றி வந்தாய்கொ லின்று” நள. கலிநீங்கு, ௨௧. என்று ஒருவாறு இதனை யொத்தும் வருவன காண்க.

ச. (அ) “தூவறத் தூற்தாரை” கவி. ௧௧௮: ௬. (ஆ) “தூவறத் தூற்த்த னன்றென” மணி. ௨௫: ௧௨. என்பவைகளும் இந்நூற்பக்கம் எசுஎ: ௫ - ஆம் குறிப்பில் இதற்கு பொருத்துபவையும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * தனதுடைய, † பாட்டோவா, ‡ தூற்த்தனனெனவன், || உயிழப்பார்கண்.

எ - து: பரக்கின்ற திரை ஒலித்தல் மாறாத பரத்தலை யுடைத்தாகிய நீரையுடைய பனிக்கடலை! துறைவன் எமக்கு வலியில்லையாம்படி துறந்தா னென்று அவன் கூற்றாலே உண்டான காமநோய்சுட அதன்கண் அழுந்துவா ரிடத்தே நின்று வருத்தவேண்டி முழங்குகின்றாயோ? அன்றியே மூன்னர்க் காதல்செய்து பின்பு நீங்கினாரை எம்மைப்போலே நீயும் உடையையாய் வருந்துகின்றாயோ? எ - து.

கஉ (க)மன்றிரும் பெண்ணை மடல்சே ஈரன்றி
னன்றறை கொன்றன ரவரெனக் கலங்கிய
வென்றுய ரறிந்தனை நரறியோ (உ)வெம்போல
வின்றுணைப் பிரிந்தாரை யுடையையோ நீ

எ - து: மன்றிலே நின்ற கரியதாகிய பனையின்மடலைச் சேர்ந்திருக்கும் (ங)அன்றிலே! நத்தலைவர் தாஞ்செய்த நன்முகையான்இருந்துசொல்லுதலைக்

க. (அ)“மன்றப் பெண்ணை வாங்குமடற் குடம்பைத், துணைபுன ரன்றில்”
நற். ௩௦௩: ௪ - ௫. (ஆ) “மன்றலம் பெண்ணை மடல்சேர் வாழ்க்கை,
யன்றிலும் பையென நாலும்” துறுநீ. ௧௭௭.

உ. துணையும் பாலும் விளங்கநிலலாத சொற்களுள் நீஎன்பது குறிப்பான்
அஃறிணையுரை நிற்பற்கு, (அ) “எம்போல.....நீ” என்பது
(தொல். பெயர். கு. ௩௭. ‘இன்னபெயரே’ தெய். உரையிலும்)
(ஆ) “இன்றுணை.....நீ” என்பது (தொல். பெயர். கு. ௩௬. நச்.
உரையிலும்) மேற்கோள்.

ங. அன்றிலென்பது நெய்தனிலத்துக்கு உரித்தாகக் கூறப்படுவதொரு
பறவை; கழியின் முதலியவற்றையுண்டு பனைமரத்திற் சிறுகோலாற்
கூடுகட்டிக்கொண்டு வதிவது; செந்தலையையும் வளைந்ததும் செந்
நிறத்ததுமாகிய வரையும் கரிய காலையுமுடையதென்று கூறப்படு
கிறது; துணையின்மேன் மிக்க காதலையும் அதனைப் பிரியாத
தன்மையையும் பிரியின் துயிலாது நடுங்கி வருந்திக் கதறுந்
தன்மையையுமுடையது; நள்ளிரவின் அகவுவது; பிரிந்திருப்பவரைத்
தன்ருரலால் வருத்துவது; இவை, (அ)“தெண்ணீ ரிருங்கழி வேண்டு
மிரைமார்த்திப், பெண்ணைமேற் சேக்கும் வணர்வாய்ப் புணரன்றில்”
(ஆ) “நெருப்பி னன்ன செந்தலை யன்றி, லிறவி னன்ன கொடுவாய்ப்
பெடையொடு.....கட்சியிற் பிரிந்தோர் கையற நாலு நள்ளென்
யாமத்து” (இ) “மனைசேர் பெண்ணை மடிவா யன்றி, றுணையொன்று
பிரியினுந் தஞ்சாகா ணென” (ஈ) “பராரைப் பெண்ணைச் சேக்குங்
கூர்வா, யொருதனி யன்றி லுயவுக்குரல் கடைஇய, வுள்ளே கனலு

(பிரதிபேதம்) * அன்றிவினன்றறை.

கெடுத்துவிட்டாரென்று கலங்கிய (க) என் வருத்தத்தை அறிந்தனையாய் மிகவும் வருத்தவேண்டி ஆரவாரிக்கின்றாயோ? அன்றியே முன்பு இனிய துணையாய்ப் பின்புபிரிந்தாரை எம்மைப்போலே நீயும் உடையையாய் வருந்துகின்றாயோ? எ - று.

நன்றைகொன்றனர் என்றதனால் தீங்கே செய்தமை கூறினான். இனி மிகவும் மறைந்துநின்ற களவை வெளிப்படுத்தினாரும் என்பாரும் உளர்.

கக பனியிருள் சூழ்தரப் பைதலஞ் (உ)சிறுகுழ
வினிவரி னுயருமற் பழிபெனக் கலங்கிய
தனியவ ரிடும்பைகண் (ங)டினைதியோ வெம்போல
வினியசெய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ

எ - து: வருத்தத்தினையுடைய அழகினையுடைய சிறியதாகிய குழலே! இக்காலத்தே வருவாராயின், தாஞ்செய்த பழி மிகவும்போமென்று கருதிப் பனியோடு கூடிய இருஞ்சூழ்ந்து வருகையினாலே கலங்கின தனித்தவருடைய

முள்ள மெல்லெனக், கனையெரி பிறப்ப ஆது, நிணயா மாக்க உங்குழல் கேட்டே” (உ) “செவ்வாய வன்றி றுணையிழப்ப” (ஊ) “முழவுமுத லரைய தடவுநிலப் பெண்ணைக், கொழுமட லிழைத்த சிறுகோற் குடம்பைக், கருங்கா லன்றிற் காமர் கடுஞ்சூல், வயவுப்பெடை யகவும் பாளு” (எ) “கனைத்ததங் காதலிற் கனவிற் கண்டிறந், தினைந்த போன் றிடையிடை நோக்கி யின்ஞூல், புணர்தகம் புணர்பெடை புல்லி மெல்லவே, யனந்தருண் முரன்றன வன்றிற் சேவலே” (ஏ) “புணர்பிரியா வன்றிலும்போ, னித்தலு நம்மைப் பிரியல மென் றுரைத்த, பொற்றொடியும்” (ஐ) “ஒன்றில் காலை யன்றில் போலப், புலம்புகொண் டிறையும் புன்கண் வாழ்க்கை” (ஒ) “துணைபிரிந் தயரு மன்றிற் சேவலிற் றுளங்குகின்றான்” (ஔ) “பெண்ணேமேற், பின்னுமவ் வன்றிற் பெடைவாய்ச் சிறுஞாலக், குன்னி யுடலுருகி னையாதார்” என்பவற்றால் அறியப்படும். பெரும்பாலும் இவ்வியல் பினதாக மகன்றிலென்று ஒருநீர்வாழ்பறவைகூறப்படுகிறது. இதுவும் அதுவும் ஒன்றென்றும் கூறுவர். அன்றிலென்பது வடமொழியில், ‘க்ரௌஞ்சம்’ என வழங்குமென்ப.

க. “தன் றுணை யில்லாள் வருந்தினான் கொல்லென, வின்றிணை யன்றி லிரவி னகவாலே” (கலி. கஉக: ௨௭ - ௨௮) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

உ. (அ) “குழலினு மிணைகுவன் பெரிதே” ஐங். ௩௦௭. (ஆ) “கோவலர் தீங்குழ லினைய வரோவென், பூவெழி லுண்கண் புலம்புகொண் (பிரதிபேதம்) * வரிவரும.

வருத்தத்தைக்கண்டு நீயும் வருந்துகின்றாயோ? அன்றியே முன்பு இனியன வற்றைச் செய்து பின்பு நீங்கினான் எம்மைப்போலே நீயும் உடையையாய் வருந்துகின்றாயோ? எ - று.

(௧) உயர்தல், “நோன்புயர்தல்” போல நீக்கத்தின்கணின்றது.

(௨) கடலும் அன்றிலும் குழலும் உற்ற பிணியைத் தம்பிணிக்கு வருந்தின வாகச்சேர்த்தி உயர்தினையாக்கி உவமவாயிற்படுத்தவாறு காண்க. இஃது “அவரவ ருறுபிணி தம்போற் சேர்த்தியது” (௩)

ஃ எனவாங்கு

எ - து: என்றுசொல்லி. எ - று.

ஆங்கு, அசை.

உக அழிந்தய லறிந்த வெவ்வ மேற்படப்

பெரும்பே துறுதல் களைமதி பெரும

வருந்திய செல்ல டிறீர்த்த திறனறி யொருவன்

(சு) மருந்தறை ட்கோடலிற் கொடிதே யாழநின்

|| நருந்தியோர் நெஞ்ச ட் மழிந்துக விடினே

× எ - து: நெஞ்சழிந்து, அயலிலுள்ளார் அறிந்தவருத்தம் மேலிட்டிருந் கையினாலே பெரியதாகிய பித்தேறுதலைப் பெரும! வரைந்துகொண்டு போக்கு வாய்; அங்கனம் போக்குங்கால் நினை துகர்த்தோருடைய நெஞ்சம் அழிந்து கெட்டுப்போம்படியாக அவரைக் கையினவையாயின், அது வருந்தியவருத்தத் தைப் போக்கும் மருந்தின்றிறத்தை அறிந்த ஒருவன் அம்மருந்தை அறியேன்

புணையும்” கலி, ௧௩௦: ௧௩-௧௬. (இ) “குழலினை வதுபோ லமுதனன் பெரிதே” புறம். ௧௪௩: ௧௩.

க. “தானுயர்ந்த தவத்தினுன்” கம்ப. சும்ப. ௧௧௧.

உ. “அன்றிற் கமைக்காழிக்கு .....அயர்ந்தான்”

௩. தோல். பொருளி. சூ. உ. (அ) இச்சூத்திரப்பகுதியிலுரையிலும் இவர் இச்செய்திக்கு இத்தாழிசை மூன்றையும் மேற்கோளாகக் காட்டி, இக்குறிப்பையும் எழுதியிருக்கிறார். (ஆ) தலைமகள் அவரவருறுபிணி தம்போற் சேர்த்திக் கூறியதற்கு, “பாய்திரை.....காதல்செய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ” என்னும் பகுதிமட்டும் (தோல். பொருளி. சூ. உ; இளம். இ - வி. சூ. ௩௭௦.) மேற்கோள்.

“இயைவது கரத்தலிற் கொடுமை யில்லை” முதுமொழி. ௩௩.

(பிரதிபேதம்) * ஆங்கை அழிந்தயல், ட் தீர்திறனறி, ட்கோதலிற், || அருந்தோர்நெஞ்சு, அருந்தொடுநெஞ்சு. ட் அகிந்துக, இழந்துக. × எ - து: என்றுசொல்லி நெஞ்சழிந்து!

என்று வஞ்சித்து அம்மருந்தின் காரியத்தைக் கெடுக்குமதிலும் கொடிதுகா
ணென அவளாற்றாமையைத் தோழி கூறி வரைவுகடாயினாள். ஏ - று.

இது “காமஞ்சிறப்பினும்” (க) என்பதனாற்றுகொள்க.

இதனால், தலைவற்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

(௨) இதுவும் காலம்மயங்கிற்று. செல்லறீரத் திறனறியொருவன் என்பதும்
பாடம்.

இது நீ நீ நீ என ஓரகைச்சீர் வந்து ஐஞ்சீரடிவந்த *மண்டிலவாசிரியத்தா
னிற்று யார்பின்வேறுபட்ட கொச்சகம். (க௨)

(கந.௦.) நயனும் வாய்மையு நன்னர் நடுவு

மீவனிற் றேன்றிய விவையென விரங்கப்

புரைதவ நாடிப் பொய்தபுத் தினிதாண்ட

வரைசனோ பிடன்மாய்ந்த நல்லூழிச் செல்வம்போ

னிரைகதிக் கணலி பாடொடு புகல்செலக்

கல்லாது முதிர்ந்தவன் கண்ணில்லா நெஞ்சம்போற்

புல்லிருள் பரத்தருடம் புலம்புகொண் மருண்மாலே;

அ இம்மாலே;

ஐய ரவிரழ லெடுப்ப வரோவென்

கையறு நெஞ்சங் கனன்றுதீ மடுக்கும்;

கக இம்மாலே;

இருங்கழி மாமலர் கூம்ப வரோவென்

னரும்படர் நெஞ்ச மழிவொடு கூம்பும்;

கச இம்மாலே;

கோவலர் தீங்குழ லிணைய வரோவென்

பூவெழி லுண்கண் புலம்புகொண் டிணையும்;

க. தொல். கள. சூ. ௨௦.

உ. (அ) முதற்பொருள்களுள் காலம்மயங்கிவருமென்பதற்கு இச்செய்யுளை
மேற்கோள்காட்டுவர் இளம்பூரணர்; தொல். அகத். சூ. ௧௪. ‘திணை
மயங்கு’ (ஆ) நச்சினார்க்கினியரும் அச்சுத்திரவுரையில் “தொல்லாழி
..... வினியசெய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ” என்னுமடிகளை
மேற்கோள்காட்டி ‘நெய்தற்கவியுட் கங்குலும் மாலையும் முன்பனரியும்’

(பிரதிபேதம்) * மண்டிலவாசிரியத்தான்

எனவாங்கு;

கஅ படுசுடர் மாலையொடு பைதனோ யுழப்பாணைக்
குடிபுறங் காத்தோம்புஞ் செங்கோலான் வியன்றானை
விடுவழி விடுவழிச் சென்றாங்கவர்
தொடுவழித் தொடுவழி நீங்கன்றாற் பசப்பே.

இது பிரிவிடையாற்றாத தலைவியது ஆற்றமை தலைவன் வந்துசார்த
லிவர் நீங்கினமைகண்டு வாயில்கள் தம்முள்ளே கூறியது.

இதன் பொருள்.

நயனும் வாய்மையு நன்னர் நடுவு
மிவனிற் றோன்றிய விவையென விரங்கப்
புரைதவ நாடிப்(க)பொய்தபுத் தினிதாண்ட
*வரைசனோ டிடன்மாய்ந்த நல்லூழிச் செல்வம்போ
னிரைகதிர்க் கனலி பாடொடு பகல்செலக்
(உ)கல்லாது முதிர்ந்தவன்(ந)கண்ணில்லா நெஞ்சம்போற்
புல்லிருள் †பரத்தரூஉம் புலம்புகொண் மருண்மலை

எ-து: (சு) இவனாலேவிளங்கின கலந்தஉறவும் உண்மைகூறலும் நன்மை
யையுடைய நடுவுநிலைமையுமாகிய இவை, இனி வளக்கமின்றிப் பேரயின
வன்று தனக்குப்பின்பு உலகத்தார் இரங்கும்படியாக அவற்றிற்கு உயர்ச்சி

வந்தன' என்பர்; இ - வி. நூலாரும் அவ்வாறே கூறுவர்; இ - ஸ்
சூ. நகசு.

க. "பொய்யறியா வாய்மொழியாற், புகழ்நிறைந்த நன்மார்த்தொடு,
நல்லூழி யடிப்படா,.....வுலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக"
மது. கக - உந்.

உ. "கல்லா தவருளம் புல்லிய குழலும்"

ந. (அ) "கண்ணில்புன் மாக்கள்" நாலடி. சச. (ஆ) "கண்ணிழந்து
மாயக் கவறாடி" நள. சுயம்வர. சு௦. (இ) "கண்ணுடைய ரென்பவர்
கற்றோர்" குறள். நகந. (ஈ) "கைப்பொருள் கொடுத்துங் கற்றல்
கற்றபின் கண்ணு மாகும்" சீவக. கருகரு. (உ) "கண்ணரண்டோ
யாவர்க்குங் கற்றோர்க்கு மூன்றுவழி" நீதிவேண்டி பா.

(அ) "கலையின தகலமும் காட்சிக் கின்பமுஞ், சிலையின தகலமும்
வீணைச்செல்வமு, மலையினி னகலிய மார்ப னல்லதின், வுலகினி லிலை
யென வொருவ னாயினான்" சீவக. சகக. (ஆ) "ஆற்றலு நிறையுங்

(பிரதிபேதம்) * அரசனோடு, † பரத்தரும்.

மிகும்படி ஆராய்ந்து (க)பொய்யைக்கெடுத்து நன்றாக ஆண்ட அரசனோடே சேர்க்கெட்ட நல்ல ஊழால் உண்டாகிய செல்வம்போலே நிரைத்த கதிரை யுடைய ஞாயிறு படுதலோடே பதற்காலமும்போகப் பின்பு வருத்தங் கோடற்குக் காரணமாகிய மாட்சியையுடைய மாலைக்காலம் ஒன்றையுங் கல்லாமல் மூத்தவனுடைய ஞானக்கண்ணில்லாத நெஞ்சுபோலே புற்கென்ற இருள் உலகிலே பரத்தலைத் தாமாகிற்கும். எ - று.

ஊழ், ஊழி எனத் திரிந்தது.

“நயனு * நண்பு நாணுநன் குடைமையும், பயனும் பண்பும் பாடறிந் தொழுகலும்”(உ)என்றார்களின், நயன் பண்பன்மைஉணர்க. இரங்கப் புரை தவநாடியென்க. அச்செல்வம் அரசனோடு போனும்போலப் பதற்காலமும் ஞாயிற்றோடே போயிற்றென்றுணர்க.

அ (ந)இம்மாலை

ஐய ரவிரமு லெடுப்ப வரோவென்

கையறு நெஞ்சங் கனன்றுதீ மடுக்கும்

கல்வி யமைதியு மறிவு மென்னும்,வேற்றுமையிவனோ டில்லை” கம்ப. அனுமபு. கக. (இ) “மறமும் வாசு வலியும் வல்வின் முதலெப் படையின், நிறமுந் தேசம் வாழ்வுந் சீருங் கேள்விச் செல்வு, நிறமு முண்மை யறிவு நெறியும் புகழுந் திகழ்பே, ரறமும் பொன்று நின்றோ டையா வந்தோ வந்தோ” (ஈ)“வில்லாய் நீவெம் பேர்முனை வெல்லும் விதலாய்நீ, சொல்லாய் நீதொல் வேதிய ருட்குந் தொழி லாய்நீ, வல்லார்வல்ல கலைகளைத்தும் வல்லானே, யெல்லாமின்றே பொன்றின வுன்றோ டெந்தாயே” வில்லி. பத்தாம்போர். ௪0. பதினைந்தாம். நக.

க. (அ) “பொய்சேணீங்கிய வாய்நட் பினையே” மது. ககஅ. (ஆ) “தேற் றாய் பெரும பொய்யே” புறம். ௫௧: ௪. (இ) “புகழ்வாய்மை வழிஇய சொல்லும்..... இலன் கொற்ற வேலான்” நாரதசுரிதை. (ஈ) “மன்னனுக், கைய மின்றி யறங்கட வாதருண், மெய்யி னின்றபின் வேள்வியும் வேண்டுகோ” (உ) “பொய்ச்சொற் கேளர வாய்மொழி மன்னன்” கம்ப. மந்தரை. கஎ; கைகேயி. நக. (ஊ) “சத்தியம் பிறழ்வது தரியேம்” அரிசி. மயான. கஉஅ.

உ. நற். கசு0: க - உ.

ந. (அ) “அந்தி யத்தண ரெதிர்கொள வயர்ந்து, செந்தீச் செவ்வழ ரொடங்க வந்ததை..... மாலை யென்மனார்” கலி. ககக: கஉ - கக; (ஆ) “அந்தி யத்தணர் செந்தீப் பேண” மணி. ௫: கநக.

(பிரதிபேதம்) * நன்றும்.

எ-து: இம்மாலைக்கண்ணே, இருடிகள் வீளங்குகின்ற அழலை (க)*ஆவுதி பண்ணிஎழுப்ப, என்செயலறுநெஞ்சம் தானுங்கொதித்து எனக்குங்(உ)காமத் தீயைக் கொளுத்தும். எ - று.

கக (ங)இம்மாலை

இருங்கழி மாமலர் கூம்ப வரோவென்

னரும்படர் நெஞ்ச மழிவொடு கூம்பும்

எ - து: இம்மாலைக்கண்ணே, † கரிய கழிகளிற் பெருமையையுடைய மலர்கள் குவிய, என்னெஞ்சம் அவனை ‡ உன்னதலால் அழிதலோடே தான் நினைவின்றிக் குவியும். எ - று.

கச (ச)இம்மாலை

கோவலர் தீங்(ரு)குழ ||வினைய வரோவென்

(சி)பூவெழி லுண்கண் புலம்புகொண் டினையும்

எ - து: இம்மாலைக்கண்ணே, கோவலருடைய இனியதாகிய குழலாலே நெஞ்சுவருந்த, ÷ எனதுபூவின தழகையுடைய உண்கண் தனிமையைக்கொண்டு வருந்தும். எ - று.

இஃது, இன்பத்தைவெறுத்தல். அரோ, அசை.

க. வடமொழியின் முப்பத்துமூன்றாம் மெய்யாகிய ஹகாரம் சேர்ந்த மொழிகளைத் தமிழில்வழங்கும்போது அம்மெய் மொழிமுதலில்வாரின் அதனைக்கெடுத்தும் இடையேவாரின் ககரமாகவாவது யகரமாக வாவது திரித்தும் வழங்குவதன்றி வகரமாகவும் திரித்து வழங்குவ ரென்பதை, (அ) “ஆவுதி மண்ணி” மது. சகச. (ஆ) “ஆவுதி நறும் புகை” பட்ட. ௫௫. சீலப். சு: கசச. (இ) “ஆவுதி யருத்தியும்” பட்ட. ௨௦௦. (ஈ) “பெரும்பெய ராவுதி” பதிநீ. உக: எ. (உ) “ஆவுதி பொங்க” புறம். கரு: கக. என இச்சொல் பயின்று வருதலானும் வைதேஹி யென்பது (ஊ) வைதேவியென வழங்கப்படுதலானும் அறிக.

உ. “மாலை மலருமிநோய்” குறள். கஉஉஎ.

ங. “இல்லவ ரொழுக்கம்போ லிருங்கழி மலர்கூம்பச், செல்லுமென் னுயிர்ப்புறத் திறுத்தந்த மருண்மாலை” கலி. கசஅ. சு - எ.

ச. “ஆயர் மணிமாலை யூதுங் குழல்” (கலி. க௦க: ஈச - ஈரு) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

ரு. இந்நூற்பக்கம் ௮௦௨: ௨ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

சு. “பூவெழி லிழந்தகண் புலம்புகொண் டமையாது, பாயனோய் மிகும்” கலி. ௨௮: கஅ - கக.

(பிரதிபேதம்) * ஆகுதி. † கரியதாகிய கழி. ‡ உன்னி அழித, ||இணைப்ப, ÷ என்னுடைய பூ,

எனவாங்கு

* எ - து: எனச் சொல்லி. எ - து.

ஆங்கு அசை.

கஅ (க)படுசுடர் மாலையொடு பைதனோ யுழப்பானைக்

(உ)குடிபுறங் காத்தோம்புஞ் செங்கோலான் வியன்றானை

(ங)விடுவழி விடுவழிச் சென்றாங்கவர்

தொடுவழித் தொடுவழி † நீங்கின்றாற் பசப்பே

‡ எ-து: (ச)படுகின்ற சுடரையுடைய மாலையாலே வருத்தத்தையுடைய காமநோயிலே அழுந்துகின்றவனைக் குடிமக்களைப் பாதுகாத்துப் பின்னர்த் தன்னைப் பாதுகாக்கும் பாண்டியனுடைய அகற்சியையுடைய (ரு) படை விட விடப் பகைவர் நீங்கினாற்போலப் பிரிந்தவர்வந்து தீண்டத்தீண்டப் பசப்பு நீங்கிற்று; ஈதிருந்தவாறு என்னென (ஈ)வாயில்கள் தம்முட்டம்முட் கூறினார். எ - து.

- க. “படுசுடர்.....பசப்பே” என்பது, வழியீற்று வினையெச்சத்திற்கு மேற்கோள்; தொல். வினை. சூ. நக. சுல். இவ்வினையெச்சத்திற்கு, கடையிரண்டடிமேற்கோள்; தொல். வினை. சூ. நஉ. நச். இ - வி, சூ. உசு. நன். வினை. சூ. உசு. இரா. இது இறப்புப்பற்றிவந்ததென்பர்.
  - உ. (அ) “குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல், வடுவன்று வேந்தன் றெழில்” (குறள். ஞசு) என்புழி, ‘குடிபுறங் காத்தோம்பல்’ என்ப தற்கு. குடிமக்களைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணுத லென் று பொருள்கூறவர். பரி. (ஆ) “குடிபுறங் காத்து” மணி. உந: கக. பெருங். (இ) அ: உ0. (இ) “கிளர்வேந்தன் தன்னாடு, வாட்டா னன் றென்றல் வனப்பு” சிறுபஞ்ச. க.
  - ங. (அ) “தொடுவழித் தொடுவழி நீங்கி, விடுவழிவிடுவழிப் பரத்தலானே” குறுந். நகக; (ஆ) “கொழுநனைச் சேர்ந்தோர், பசில யென்னவே யுடைந்தது பாதக னிரதம்” விநாயக. மகோற்கடர். ஞஅங.
  - ச. படுகின்ற சுடர் - அத்தமிழ்க்கும் சூரியன்; மாலுக்காலத்துக்கு விளக் கேற்றல் கூறப்படுதலால், ‘உண்டாகின்ற விளக்கு’ எனினுமாம்.
  - ரு. படைவிடல் - சேனைகன்போய்த் தங்குதல்; படைக்கலங்களைச் செலு த்தலென்பாரு முள்.
  - சு. வாயில்களென்பது சொல்லால் அஃறிணையாயினும் பொருளால் உயர்திணையாதலின், கூறினாரென உயர்திணையால் முடித்தார்.
- (பிரதிபேதம்) * என்றில் ஆங்கை. † நீங்கிற்று பசப்பே, நீங்கின்றாற் பசப்பே. ‡ எ-து: எனச் சொல்லிப்படுகின்ற.

“வாயிலுசாவே தம்முளுரிய” (க) என்பதுவிதி. உழப்பாளைத்தொடுவழி யென்க. விடுவழி தொடுவழி என்பன செயவெனெச்சக் குறிப்புச்சொல்லாடிய வழி என்னும் வினையெச்சம்.

இதனால், வாயில்கட்குப் பெருமிதமென்னும் மெய்ப்பாடி பிறந்தது.

(உ)இஃது இடையிடை சொற்சீரடி வந்த கொச்சகம். (கங.)

(கிஙக.) பெருங்கடற் நெய்வநீர் நோக்கித் தெளித்தென்

நிருந்திழை மென்றோண் மணந்தவன் செய்த

வருந்துயர் நீக்குவேன் போன்மற் பொருந்துபு

பூக்கவின் கொண்ட புகழ்சா லெழிலுண்க

நு னோக்குங்கா னோக்கி னணங்காக்குஞ் சாயலாய் தாக்கி

யினமீ னிகன்மாற வென்ற சினமீ

னெறிசுறா வான்மருப்புக் கோத்து நெறிசெய்த

நெய்த நெடுநார்ப் பிணித்தியர்த்துக் கையுளர்வின்

யாழிசை கொண்ட வினவண் டியிர்த்தார்ப்பத்

தாழா துறைக்குந் தடமலர்த் தண்டாழை

வீழுச றாங்கப் பெறின்;

கஉ மாழை, மடமான் பிணையியல் வென்றாய் நின்னுசல்

கடைஇயா னிருப்பநீ நீங்காய் தடமென்றே

ணீத்தான் நிறங்கள் பகர்ந்து

நு நாணினகொ ரோழி நாணினகொ ரோழி

யிரவெலா நற்றோழி நாணின வென்பவை

வாணிலா வேய்க்கும் வயங்கொளி பெக்கர்மே

லாளுப் பரிப வலவ னளைபுகூஉங்

கானற் கமழ்ஞாழல் வீயேய்ப்பத் தோழியென்

மேனி சிதைத்தான் றுறை;

க. தோல். செய். சூ. ௨௦௦.

உ. (அ) இச்செய்யுள் இடையிடையே சொற்சீரடி பல வீரவி யாப்பின் வேறுபடவந்த கொச்சகமென்பதும் இவர் கருத்துப்போலும்; (ஆ) “நயனும் வாய்மையு நன்னர்நடுவுமென, அடக்கியலின்றி அடிநியிர் தொழுகியதுபோலும் கொச்சகம்வருங்கால் ஒத்தாழிசையும் வண்ணக மும்போலத் தனிச்சொற் பெற்றும் பெருதும் வரும்” என்பது பேராசிரியருடையிற் காணப்படுவது; தோல். செய். சூ. ௧௫௫.

உக மாரிவீழிருங்கூந்தன் மதைஇயநோக் கெழி லுண்கட்
 டாழ்நீர முத்தின் றகையேய்க்கு முறுவலாய்
 தேயாநோய் செய்தான் றிறங்கினந்து நாம்பாடுஞ்
 சேயுய ஞ்சுற்சீர் நீயொன்று பாடித்தை;

உடு பார்த்துற் றனதோழி பார்த்துற் றனதோழி
 யிரவெலா நற்றோழி பார்த்துற்றன வென்பவை
 தன்றுணை யில்லாள் வருந்தினாள் கொல்லென
 வின்றுணை யன்றி லீரவி எனவாவே
 யன்றுதா னீர்த்த கரும்பணி வாடவென்
 மென்றோண் றென்கிழ்த்தான் றறை;

ஙக கரைகவர் கொடுங்கழிக் கண்கவர் புள்ளினர்
 திரையுறப் பொன்றிய புலவும் னல்லதை
 யிரையுயிர் செகுத்துண்ணுத் துறைவனை யாம்பாடு
 மசைவர லுசற்சீ ரழித்தொன்று பாடித்தை;

ஙடு அருளினகொ ரோழி யருளினகொ ரோழி
 யிரவெலாந் தோழி யருளின வென்பவை
 கணங்கொ ளிடுமணற் காவி வருந்தப்
 பிணங்கிரு மோட்ட திரைவந் தனிக்கு
 மணங்கமழைப்பாலா ஞுடலை யாங்கே
 வணங்கி யுணர்ப்பான் றறை;

எனநாம்;

சஉ பாட மறைநின்று கேட்டன னீடிய
 வானீர்க் கிடக்கை வயங்குநீர்ச் சேர்ப்பனை
 யானென வுணர்ந்து நீநனி மருளத்
 தேனியிர் புன்னை பொருந்தித்
 தானூக் கினனவ் வுசலை வந்தே.

இது வரைவுநீட ஆற்றளாயதலைவியைத் தோழி அவன் முன் அருமை
 செய்து அயர்ந்தகாலத்து*அவன்வரைவினையாற்றித்து ஊசலாட நினைக்க
 கொண்டுபோய் ஆடுகின்ற காலத்து யான் இயற்பழிக்க நீ இயற்பட
 மொழிவது கேட்டுவந்து ஊசலை ஊக்கியவன் இக்காலத்து வருந்தவிடாது
 வருத்தமறிந்து வரைந்து கொள்வனென ஆற்றுவதென்று.

(பிரதிபேதம்) * அவன் வரவினை.

இதன் பொருள்.

பெருங்கடற் றெய்வநீர் நோக்கித் தெளித்தென்
 றிருந்திழை மென்றோண் மணந்தவன் செய்த
 வருந்துயர் நீக்குவேன் போன்மற் *பொருந்துபு
 (க)பூக்கவின் கொண்ட (உ)புகழ்சா லெழிலுண்க
 ௩ (௩)ணைக்குங்கா ணைக்கி னணங்காக்குஞ் சாயலாய் தாக்கி
 யினமீ னிகன்மாற வென்ற சினமீ
 (ச)நெறிசுறா வான்மருப்புக் கோத்து நெறிசெய்த
 (ரு)நெய்த நெடுநார்ப் பிணித்தியாத்துக் கையுளர்வின்
 (கூ)யாழிசை கொண்ட வினவண் டிமிர்தார்ப்பத்
 தாழா துறைக்குந் தடமலர்த் தண்(எ)டாழை
 வீழுச றாங்கப் பெறின்;

௧. “பூவுயிர்த் தன்ன புகழ்சா லெழிலுண்கண்” கலி. ௧௪௨: ௧௧.
 ௨. “தெண்ணீர்க் குவளை பொருகயல் வேவென்று” புகழ்தல்.
 ௩. “நோக்கிது ணைக்கெதிர் நோக்குத ருக்கணங்கு, தானைக்கொண்
 டன்ன துடைத்து” குறள். ௧௦௮௨.
 (அ) “எறிசுறாக் குப்பை யினங்கலக்கத்தாக்கு, மெறிதிரை” ஐந்-எழு.
 சுரு. (ஆ) “எறிசுறா நீங்கட லோத முலாவ” திணைமொழி. ௪௩.
 (இ) இந்துறப்பக்கம் எஎஉ: ௩ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.
 ௪. “குவளையைத், தன்னாரா லியாத்து விடல்” (பழ. ௩௬௫.) எனவும்
 “குமிழின், புறழ்கோட்டுத் தொடுத்த மரற்புரி நரம்பின், வில்யா
 ழிசைக்கும் விரலெறிகுறிஞ்சிப், பல்சார்பறவை கிளைசெத்தோர்க்கும்”
 (பெரும்பாண். ௧௮௦-௧௮௩.) எனவும்வருவன இங்கேநோக்கற்பாலன.
 ௫. “யாழ்போல வண்டார்க்கும்” கலி. ௩௨: ௧ என்பதும் அதன் குறிப்பும்
 பார்க்க.
 (அ) “தாழை வீழ்க் கயிற்றுச றாங்கி” அகம். ௨௦: ௬. (ஆ) “கான
 லொருசிறை, மகிழ்பூ மாலையொடு மருதிணர் மிடைந்த, வவிழ்பூங்
 கோதையோ டவிரிழை பொங்க, வெக்கர்த் தாழை, நீர்த்துறைத்
 தாழ்ந்த, நெடுவீ மூசன் முடிபிணியேறித், தொடுவேன் முற்றத்துத்
 தோழியோ டாடா” பெருங். (க) ௪௦: ௧௦௬ - ௧௧௪. எனப் பிற நூல்க
 ளுள்ளும் வருதல் காண்க. இது விழுதுடைமையால் (இ) ‘வீழ்த்
 தாழை’ என்றும் தாழையென்னும்பெயரைத் திரிசொல்லாகவுடைய
 தென்னை வீழின்மையால் (ஈ) ‘வீழி ருழை’ என்றும் கூறப்படும.

(பிரதீபேதம்) * பொருந்து பூக்கவின். † ஆகுஞ் சாயல், ‡ பிணித்தியார்த்து, பிணியாத்து.

எ - து: நோக்குங்காலத்து அப்பார்வையாலே பிறர்க்கு *வருத்தமுண்டாக்கும், தன்னில்இணையொத்துப் பூவினதழகைத் தன்னிடத்தேகொண்ட

இங்கே கூறப்படும் வீழ்த்தாழை (உ) புறக்காமுடையதாதலாற் புல்வகையுள் ஒன்றாக எண்ணத்தக்கது. இது கடலிலே மோதுமிடத்துள்ள எக்கரிற் செழித்துவளர்வது, வீளைந்தவடிவும் சுருச்சரையான அரையு முடையது. தோல்திரைந்தாற்போன்ற திரையரையுடைய தென்றும் கூறுவர். இதன் இலை மிக்க நீளமுடையதாயும் இருவிளிம்பிலும் புறத்திடையிலும் கூர்மையும் வீளைவுமுள்ள சிறு முட்களையுடையதாயும் ஒவ்வொரு கிளையின் நுனியிலும் அடர்ந்திருக்கும். அதனால் இதற்குப் பேயை உவமையாகக் கூறுவர். இவ்விலையால், குடை செய்யப்படுகின்றது. இதன் முள்ளுக்குச் சுருக்கோடும் வாளமும் பாம்பின் எயிறு(பல்லு)ம் உவமையாக்கப்பட்டுள்ளன. இம்முள் எயிறுபோலுதலால் எயிறெனவும் படும். புறமடலிலும் இவ்வகை முள்ளுண்டு. இதில் ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் உலகவழக்கில் இருபிரிவுள்ளது. ஆண்டாழை காய்க்கும். அது அக்காயையடுத்துள்ள காய்மடலெனப்படும் புறமடல் சிலவற்றையேயுடையது; வேறுபூஇல்லாதது. பெண்டாழை காயாது. மேற்கூறிய இலையினடுவேயிருந்து பலமடல்களையுடைய அரும்பையீன்று பூக்கும். இப்பூவில் வெண்ணிறமுடையது வெண்டாழையென்றும் பொன்னிறமுடையது செந்தாழையென்றும் வழங்கப்படும். இவற்றுள் செய்யுளிற் பெண்டாழையும் வெண்டாழையுமே பயின்றுவரும். ஈ ஆண்டாழையும் செந்தாழையும் அருகிவழங்கும். வெண்டாழைமுகிழுக்கு யானைத்தந்தமும் நகிலும் அதன்பூவுக்கு அன்னம் குருகு கொக்குமுதலியபறவைகளும் சங்கமும் உவமையாக உரைக்கப்படுகின்றன. செந்தாழம்பூவுக்குப் பொன் உவமையாக ஒதப்படுகிறது. இஃது உலகவழக்கில் மோத்தையென்று மொழியப்படும். (ஊ) இதன்முகிழ் கருவிலிருக்கும்போதே வண்டுகள் அதனை அறிந்து அதிற் செல்லுமென்பார். குருகுகள் இதனைத் தம்பார்ப்பென்றும் பெடையென்றும் மயங்கிப் புல்லுமென்பது கவிமரபு. இப்பூ, பறவைபோலத் தோன்றுதலால் இதனிலுலகையல் கெண்டை இருமுதலிய மீன்கள் தம்மையுண்ணும் புட்களென்று அஞ்சி ஒளிக்குமென்றும் உரைப்பதுண்டு. இது காலையில் மலர்வதாகக் கூறுவர். இது மின்னல் மின்னுங்காலத்தும் பெருங் காற்று வீசுங்காலத்தும் மிகப் பூப்பது. இப்பூ, ஒலைப்பூவென்றும் கூறப்படும். இப்பூவினமடல்களுக்கிடையே பூந்தாழையுடைய சோறெனப்படும் இழுதுபோன்ற உறுப்பு ஒன்றுண்டு. (எ) இப்பூவில் இத்தாதே உண்டென்றும் தேன் இன்றென்றும் சிலர் கூறுவா. இப்பூ, புலவு

பிரதிபேதம்) * வருத்தமுண்டாக்குங் கண்ணியையுடைய சாயலாயென்க. சாயல் எண்ணித் தலைக்கு ஓர் பெயர்த்தன்மையாய் நின்றது. தன்னில்,

புகழ்ச்சியமைந்த அழகினை யுடைய கண்ணினை யுடையாய்! சாயலாய்! இனமான மீன்களது மாறுபாடுகெடத் தாக்கிவென்ற சினத்தையுடைய

நாற்றத்தை நீக்கி நன்மணம் வீசுமென்ப. இதன் மடலைப் பண்டைக் காலத்தும் மகளிர் தலையிலணிந்துவந்தனர். ஆடவரும் மாலையாக அணிதலுண்டென்ப. இதனைக் காமவேளின் வாட்படையென்பதும் மரபு. தாழைவேறு கண்டல்வேறு. தாழைக்கும் கண்டலென்று ஒரு பெயருண்டு. இவற்றுட் பலவும் (1) “வீழ்தாழ் தாழை யூழுறு கொழுமுகை, குருகுள ரிடத்தின் விரிபுதோ டவிழும், கானல்” (2) “அல்கலுந், தயங்குதிரைபொருத தாழை வெண்பூக், குருகென மலரும் பெருந்துறை” (3) “முழங்குதிரை கொழீஇய மூரி யெக்கர்த், தடந்தாட் டாழை முள்ளுடை நெடுந்தோட், டகமடற் பொதுளிய முகைமுதிர் வான்பூங், கோடுவார்த் தன்ன வெண்பூ” (4) “உாவுத் திரை பொருத பிணர்படு தடவுமுத, லரவுவான் வாய முள்ளிலைத் தாழை” (5) “எக்கர்த் தாழை மடல்வயி னானும்” (6) “முட வுடற் கைகை மடன்முறித் திடும்” (7) “திரைமுதி ரரைய தடந் தாட் டாழைச், சுறவுமருப் பன்ன முட்டோ டொகிய, விறவா ரினக்குரு கிறைகொள விருக்கும்” (8) “நீடிலைத் தாழை” (9) “முடம்படு முள்ளிலை முடங்கன் மூரிசால், கடம்படு கரிமருப் பீன்று” (10) “முடமுட்டாழை” (11) “கொடுமுண் மடற்றுகைக் கூன்புற வான்பூ, விடையு ளிழுதொப்பத், தோன்றிப் - புடையெல்லார், தெய்வங் கமழும்” (12) “பல்பூங்கானன் முள்ளிலைத் தாழை, சோறு சொரி குடவயிற் கூம்புமுகை யவிய” (13) “அள்ளிலைத், தடவுநிலைத் தாழை” (14) “கழுதுருவின கஞலிலையன கழிமடலின கைகை” (15) “இறவுப்புறத்தன்ன பிணர்படுதடவுமுதற், சுறவுக்கோட்டன்ன முள்ளிலைத் தாழை, பெருங்களிற்று மருப்பி னன்ன வரும்புமுதிர்வு, நன்மானுழையின் வேறுபடத்தோன்றி” (16) “வாள்போல் வாய கொழுமடற் ருழை” (17) “அரவெயிற் மணிமுட் கைகை” (18) “மோட்டிமண லடைகரைப், பேளய்த் தலைய பிணரரைத் தாழை, யெயிறுடை நெடுந்தோடுகாப்பப் பலவுடன், வயிறுடைப்போது வாலி தின் விரீஇப், புலவுப்பொரு தழித்த பூநாறு பரப்பின்” (19) “தாழை முகிழ்வேழமிகு தந்தமென வந்துதகு சண்பை” (20) “யானைக் கூர்நுதி மருப்பிற் றோன்றி, வண்டொடு சுரும்பர் மூச மன்றலம் பொதிவாய் விண்டு, கண்ட னுண்மடற்றேன் சிந்துங் கண்டகி” (21) “மோடுடை நெட்டிலை முடவெண் டாழையந், தோடுடை நறுமலர் தோன்றல் கொய்வது, பாடுடை நெடுமடற் பனைக்கை வேழவெண், கோட்டி பிடுங்கிய கோலம் போன்மரோ” (22) “பீட்டைத் தவர்பிடர் புடைப்ப வாணையின், கோடுடைத் துதிர்ந்தன கொடுமுட்கேதகைத், தோடுடைந்

மீனாகிய எறியுஞ்சுறவினது மருப்பாற் செய்த பலகையைக் கோத்துப் புற விதழொடித்த செய்தம் பூவை நெடியநாரிலே தொடுத்து அழகுபெறக் கட்டிக் கையாலே வாசித்தலையுடைய யாழினது ஒசையைத் *தம்மிடத்தேகொண்ட இனமான †வண்டென் ‡ஆனா[ப்]பஞ்செய்து பாடத்தாழாமல் தேன்றுளிக்கும்

தொருவழித் தொகுத லொத்தவே” (23) “முட்டாழைக ளானே, வெள்ளைக் கொம்பீனும் விரிபொழில்” (24) “மாமன்றற் கைகையன் கன்னிதன் மொக்குள் வனமுலமேல்” (25) “அலைநீர்த்தாழை யன்னம் பூப்பவும்” (26) “தாழை குருகினுந் தண்ணன் துறைவனை” (27) “தோடவிழ் தாழை துறைகமழக் கோடுடையும்” (28) “பழந்தூங்கு முடத்தாழை” (29) “சோறுவாய் திறந்த செம்பொற் றெருமடற் கைதை” (30) “முருகுவாய் முட்டாழை நீண்முக்கைபார்ப் பென்றே, குருகுவாய்ப் பெய்திரை கொள்ளா - துருகிமிக, வின்றா வெயில்சிற கான்மறைக்குஞ் சேர்ப்ப” (31) “நெய்தற் குருகுதன் பிள்ளையென் றெண்ணி நெருங்கிச்சென்று, கைதை மடல்புல்கு தென்கழிப் பாலே” (32) “எழை வெண்குரு கயலே யிளம்பெடை தனதெனக் கருதித், தாழை வெண்மடற் புல்குந் தண்மறைக் காடு” (33) “பிணர்முடத் தாழை விரிமலர் குருகென, நெடுங்கழிக் குறுங்கயல் நெய்தலுண் மறைந்தும்” (34) “புனற்கயல் கொக்கென்றஞ்சக், கண்டலங்கார மலரந் கேசர்க்கு” (35) “மடல்விண்ட முடத்தாழை மலர்நிலைக் குருகென்று, தடமண்டு துறைக்கெண்டை, தாமரையின் பூமறைய” (36) “கருங்காற் குருகின்கோளாய்ந்து போகிய, முடங்குபுற ஶிறவின் மோவா யேற்றை, பெறிதிரை - தொகுத்த வெக்கர் நெடுங்கோட்டித், துறுசுடற் றலைய தோடுபொதி தாழை, வண்டுபடு வான்போது வெருஉந், துறை” (37) “வேலை மடற்றாழை யுட்பொதிந்த வெண் டோட்டு, மாலைத் துயின்ற மணிவண்டு - காலக், களிநறவந் தாதுதத் தோன்றிற்றே” (38) “தடித்தெழுந்தொறுந் தாழை பூப்பன” (39) “மாறானுக்கு வாளாமோ லைப்பூவு மால்” (40) “காற் றடித்தது தாழை பூத்தது” (41) “கைதை, சுரும்புந் தும்பி கருமருந்த மாறா தென்றுஞ் சோறிடுமால்” (42) “கண்ட லவிர்ப்பூந் கதுப்பினும்” (43) “இடைநிலத் தியாத்த, முதிர்நூந் தாழை முடங்கல்வெண் டோட்டு” (44) “சங்குடைந் தனைய தாழைத் தடமலர்த் தொடைய லானே” (45) “அடும்பி னயலது நெடும்பூந் தாழை, தாழை யயலது வீழ்குலைக் கண்டல்” (46) “கண்டலங் கைதையொடு விண்ட முண்டகம்” என்று வருவனவற்றால் அறியலாகும்.

க. சுறவினது மருப்பு, சுறவகையுள் ஒன்றாகிய வேளாவினது கொம்பென்பர். இம்மருப்பில் இரு விளிம்பிலும் வேல்போலக் கூரிய முனைகள் உண்டு.

(பாதிமேதம்) * தன்னிடத்தே. † வண்டு களாரப்பஞ்செய்து. ‡ ஆர்ப்பவஞ்செய்து.

வளைவையுடைத்தாகிய மலரையுடைய தாழையினது விழுதாற் றிரித்து இட் டுசலை நீ போந்து ஆடப்பெறின், நீரையுடைய பெரிதாகிய (க) கடலாகிய தெய்வத்தை நோக்கி நின்னிற் பிரியேன் என்று தெளிவித்து, உன்னுடைய திருந்தினை இழையையுடைய மென்றோலைக் கூடினவன் அருமைசெய் தயர்த்தால் நினக்குண்டாகிய அரிய வருத்தத்தை யான் அவனை எதிர்ப்பட்டு மிகவும் தீர்க்குவேன்போலே இராரின்ற *தென்றான். எ - று.

சாயல், ஈண்டுத் தலைவிக்கோர் பெயர்த்தன்மையாய் நின்றது. பெறின், தீர்க்குவேன்போலுமென்க.

போலும் என்னும் †முற்றுச்சொல் ஈற்றுமிசை உகரம் மெய்யொழித்துக் கெட்டுகின்றது. கோத்து யாத்து என்னுஞ் செய்தெனெச்சம் இட்டஎன்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிந்தது.

“தாயத்தினடையா” என்னும் (உ) பொருளியற் சூத்திரத்தால் என் றோ†ளென்றான். இது மேல் வருவனவற்றிற்கும் கொள்க.

கூஉ (ங) மாதழ; மடமான் பிணையியல் வென்றாய்நின் னாசல்

கடைஇயா னிருப்பநீ நேங்காய் தடமென்றோ

ணீத்தான் நிறங்கள் || பகர்ந்து

எ - று: அதுகேட்டுஊசலிடத்தேசென்ற தலைவியைநோக்கி, இளமையை யுடைய மடமான் - பிணையினது நோக்கினியல்பை வென்றவளே! நின் தட மென்றோலைக் கைவிட்டவனுடைய கொடுமையினது கூறுகளைச் சொல்லிப் பாடி நீ ஏறின ஊசல் யான் உயரச்செலுத்தித் தாழ்த்தாட்ட நெடும்பொழுது ஆடாயென்றான். எ - று.

க. (அ) “பிரிவில்லாய் போலநீ தெய்வத்திற் மெளித்தக்கால்” கலி. கஉச: கஅ; (ஆ) “தோள்புதி துண்ட ஞான்றைச், சூளும் பொய்யோ கடலறி கரியே” அகம். ஈஉ௦: கஈ - கசு.

உ. தோல். பொருளி. சூ. உஎ.

ங. (அ) “மாழை மாளேக்கியு மாற்றான்” திணைமொழி. எ. (ஆ) “மாழை மாளேக்கின் மடமொழி” கைநீநிலை. நெய்தல். கக. (இ) “மாழை மான் மடநோக்கியுன் றோழி” நாலா. பெரியதிரு. ௫: அ. க. என்பவை ஒப்புநோக்கற்பாலன. (ஈ) “மாழைமென்னைக்கி” நைடக. சுயம். கடுக. (உ) “மாழை யுண்கண்” (ஊ) “மாழை யொண்கண்” என மாழை கண்ணுக்கும் அடைமொழியாய் வருகிறது. பெருங். (க) ௪௦: ௩௦க; ௫க: ககக.

(பிரதிபேதம்) * என்றான். பெற்றிற்நீர்க்கு. † பெயரெச்ச மீற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங் கெட்டுகின்றது. ‡ என்றான்மாதழ. || படர்ந்து - பிணையத.

(க)நீன், காலத்தின் நீட்சியை உணர்த்திற்று.

கரு நாணினகொ ரோழி நாணினகொ ரோழி
யிரவெலா நற்றோழி நாணின வென்பவை
வா(உ)ணிலா வேய்க்கும் வயங்கொளி யெக்கர்மே
லானாப் பரிய(நு)வலவ னளைபுகுஉங்
கானற் கமழ்(சு)ஞாமல் னீயேய்ப்பப் தோழியென்
மேனி சிதைத்தான் றுறை

எ - து: தலைவி அங்கனம் பாடாமையிற் ரோழி * தான், தோழி! காண
விடத்துக் கமழ்கின்ற ஞாமற்பூவின் நிறத்தையொப்ப நின்மேனி பசப்பித்தவ
னுடைய துறையிடத்து ஒளியையுடைய நிலாவையொக்கும் விளங்குகின்ற
ஒளியினையுடைய இடுமணலின்மேலே ஓடும் அமையாத செவவுகளையுடைய
ஞெண்டுகளென்று சொல்லப்படுமவை, இப்பொழுது நம்மைக்கண்டு † தம்

க. நீடுங்காய் என்பதை, நீடு ஊங்காய் எனப் பிரித்தலுமாம்; நீடு, நெடுங்
காலமென்னும் பொருளிலும் ஊங்குதல், ஆடுதலென்னும் பொருள்
லும் வருதலை, “நீநீடு வாழிய” “ஊக்க ஆங்காள்”² என்பவையும் வல்
யுறுத்தும்.

உ. (அ) “நிலவெக்கர்” பொருந். உகரு. (ஆ) “நிலாவி னிலங்கு மணன்
மலிமறுகின்” அகம். உ௦௦: க. (இ) “நிலவுமணல் வியன்கானல்” புறம்.
கன: கக. (ஈ) “நிலவோ ரன்ன வெண்மணற் பாக்கத்து” துமிழ்நெறி.
மேற். (உ) “அறல்விளங்கு நிலாமணல்” மணி. அ: கக. (ஊ) “செழு
நிலவின் துகளையே மணற்பரப்புந் திருப்பரப்பு” பெரிய. கலிய. ச.

ங. (அ) “அடுப்பிவரெக்க ரலவன் வழங்குங், கொடுங்கழிச்சேர்ப்ப னாருளா
னெனத்தெளிந்து, கள்ள மனத்தா னயனெறிச் செல்லுங்கொ,
னல்வளை சோர நடந்து” ஐந் - எழு. சுஉ. (ஆ) “ஆழிவா யாங் கலவ
வோடி, யொளிக்கின்ற தென்னோ” நள. கலிநீங்கு. கக.

ச. ஞாமற்பூ இங்கே பசப்புக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
(அ) “சிறுவீ ஞாமற் தேன்றோ யொள்ளினர், றேரிழை மகளிர் வார்
மண லிழைத்த, வண்டற் பாலை வனமுலை முற்றத், தொண்பொறிச்
சுணங்கி னைதுபடத் தாஅங், கண்டல் வேலி” நற். ககக: க - டு.
(ஆ) “எக்கர் ஞாமற் பூவி னன்ன, சுணங்குவன றிளமுலை மடந்தைக்கு”
ஐங். கசக: என்பழி சுணங்குக்கும் உவமையாகக் கூறப்பட்டிருக்
கிறது. (இ) இதனைப் பற்றிய மற்றச் செய்திகளை இந்நூற்பக்கம் எளள:
சு - ஆம் குறிப்பால் அறிக.

(பிரசிபேதம்) * தானே, † தன்னினை.

அலையிலேபுகாநின்றன; அங்ஙனம் புகுகையிலே(க) அத்துறைவன்நம்பாந்
செய்தகொடுமையை நினைத்துத் தோழி! நம்முன் தாம்நிற்றற்கு நாணினவோ?
தோழி! நம்முன் தாம் நின்றற்கு நாணினவோ? எங்ஙனம் நாணினவாயின்,
தோழி! இராக்காலமெல்லாம் நாணிக்கிடந்தவாய் இருக்குமென இயற்
பழித்தாள். எ - று.

துறையிடத்து அலவனென்பவை என்க. என்பவை, தொழிந்பெயர்.

உக (உ)மாரிவீழ்நுங்கூந்தன் (நு)மதைஇயநோக் கெழி லுண்கட்
டாழ்நீர முத்தின் றகையேய்க்கு முறுவலாய்
தேயாநோய் (சு)செய்தான் நிறங்கிளந்து நரம்பாடுஞ்
சேயுய ருசற்சீர் நீயொன்று (ரு)பாடித்தை

எ - து: அது கேட்ட தலைவி பாடாமையிற் பின்னும் தோழி, மழை
வீரும்புகின்ற பெரிய கூந்தலையும் மதர்த்த நோக்கினது அழகையுடைய
*கண்ணினையும் தாழ்ந்த கடலிற் பிறந்த முத்தினது அழகை ஒக்கும் முறுவ
*லையுமுடையாய்! மாயாத கோயைச் செய்தவனுடைய கொடுமையின்
கூற்றினைச் சொல்லி நாம் பாடும் மிக உயர்ந்த ஊசற்பாட்டை நீ ஒன்றுபாடு
வாயென்றாள். எ - று.

(சு)சீர் என்றது, தாள அறுதியையுடைய ஊசற்பாட்டை.

- க. “வாணிலாநகை மாதரான்செயல் கண்டுமைந்தர்மு னிந்சவு, நாணி
ளுளென வேகிணுள்ளிர் கங்குலாகிய நங்கையே” கம்ப. கைகே. ௪௪.
- உ. “மாரிவீழ்நுங்கூந்தல்” (கலி. கசு: ௪) என்பதும் அதன் குறிப்பும்
பார்க்க.
- ந. (அ) “பேரமர் மழைக்கட் கொடிச்சி, (* கண் மடந்தை, என்றும்
பிரதிபேதம்)மூரன்முறுவலொடு மதைஇய நோக்கே” துறந். ௨௮௬.
(ஆ) “மாதர் வாண்முக மதைஇய நோக்கே” அகம். கந: ௧௪.
(இ) “மாதர் வாண்முகத்து மதைஇய நோக்கமொடு” சீலந். ௮: ௭௬.
- ச. “கோதையுந் குழைவின் பட்டின் கொய்சகத் தலையுந் தாழ், மாதர்
வண் டொருங்கு பேர மழையிடை நுடங்கு மின்போற், பேரதலர்
பொதும்பிற் ருழ்ந்த பொன்னெழி லூச றன்மே, லோதநீர் வண்ணத்
பாடி யூழிஹாழியங்கு வாரும்” துளா. சுயம்வர. ௮௬.
- டு. “பாடித்தை” (கலி. ௪௦: ௧௦) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.
- சு. ‘சீரென்பதற்கு, ‘தாள முடிந்துவிடுங்காலத்தினைத் தன்னிடத்தே
கொண்ட சீர்’ என (கலி. ௧: ௭) இவ்வரையாசிரியர் விளக்கியிருப்ப
தும் இந்நூற்பக்கம் ௧௦: ௧ - ஆம் குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * கண்ணினையுமுடைய தாழ்ந்த.

உரு பார்த்துற் றனதோழி பார்த்துற் றனதோழி
 ::யிரவெலா நற்றோழி பார்த்துற் றன வென்பவை
 தன்றுணை யில்லாள் வருந்தினுள் கொல்லென
 வின்றுணை யன்றி விரவி நகவாவே
 யன்றுதா (க)னீர்த்த டகரும்பணி வாடவென்
 (உ)மென்றோண் ணெகிழ்த்தான் றுறை

எ - து: அது கேட்ட தலைவி பின்னும் பாடாமையின் தோழி, நம்மேல் அன்புற்றுப் புணர்ந்த அன்றுதா(ங)னெழுதிய கரும்பினது அழகு கெடும்படி மென்றோளை மெலிவித்தவனுடைய துறையிட்டது (சு)இனிய துணையோடு கூடிய அன்றிலென்று சொல்லப்படுகவை, தன் துணையானவளை நீங்கினவள் வருந்தினாளோ என்று கருதி இராக்காலத்தும் அழைத்தனவில்லை; ஆகையினாலே தோழி! அவை நம்வருத்தத்தைப் பார்த்துத் தாமும்வருத்தமும்றன போலே இருந்தன; ஆதலால் நற்றோழி! இரவெல்லாம் நம்வருத்தத்தைப் பார்த்துத் தாம்வருத்தமும்றன என்றாள். எ - று.

(ரு)ஃபாத்துற் றன பாடமாயின், பிரிவுற் றனவென்க.

நக கரைகவர் கொடுங்கழிக் கண்கவர் புள்ளினர்
 திரையுறப் பொன்றிய புலவுமீ னல்லதை
 யிரையுயிர் செகுத்துண்ணத் துறைவனை யாம்பாடு
 மசைவர லுசற்சீ ரழித்தொன்று பாடித்தை

எ - து: அது கேட்ட தலைவி, கரையைபிடித்துத் தனக்காக்கிக்கொள்ளுகின்ற கொடுங்கழியிட்டது நோக்கினூர்கண்ணை வாங்கிக்கொள்ளும் அழகையுடைய பறவைத்திரள் திரைமோதுகையினாலே இறந்த || புலாளுற்றத்தை

க. “மென்றோட், பெய்கரும் பீர்க்கவும் வல்லன்” கலி. கச௩: நக - நஉ.

உ. “மென்றோ ணெகிழ்த்தானை” கலி. கச௩: கரு.

ங. இந்நூற்பக்கம் நஉஉ: ரு - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ச. “அன்றிலம் பெடைகளையணுகி யன்னைகே, ணன்றென வினையின்மே னடந்த நாயக, ரின்றுவர் திடுவரிந் கெம்பொருட்டினா, லெரன்றுநீ யிரங்கலென் றுரைக்கின் றூர்சிலர்” (கந்த. திருநாட்டி. ரு௧.) என்ப தும் இந்நூற்பக்கம் அ௦௧: நஉ-ஆம் குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

டு. பாதிடென்பதற்கு, ‘பகுத்துக்கொடுத்தல்’ என்று பொருள் கூறு மிடத்து, ‘ஈத்தலும் ஈதலும்போலப் பார்த்தலும் பாதலுமொன்றாத லிற் பாதிடாயிற்று’ என்று (தொல். புறத். கு. ந) இவ்வுரையாசிரியர் எழுதியிருப்பதை நோக்குக.

(பிரதிபேதம்) * இரவெல்லாம், டகரும்பினி, ஃபாத்தன பாடமாயின், || புலாநூற்றத்தை.

புடைய மீனை இரையாகத் *தின்னுமதல்லது தாம் ஒன்றன் உயிரைப்போக்கி இரையாக அதனை உண்ணாத அருட்டுறைவனை நாம் பாடும் அசைந்து வருதலை புடைய ஊசற்பாட்டை, நீ இயற்பழித்ததனை அழித்து இயற்பட ஒன்று பாடுவாய் என்றான். ௭ - று.

௩௩ அருளினகொ ரோழி யருளினகொ ரோழி
யிரவெலாந் தோழி யருளின வென்பவை
(௧) கணங்கொ ளிடுமணற் (௨) காவி வருந்தப்
பிணங்கிரு மோட்ட திரைவந் ததளிக்கு
(௩) மணங்கமழைம்பாலா ருடலை யாங்கீக
வணங்கி யுணர்ப்பான் துறை

௭ - து: அது கேட்ட தோழி அங்ஙனம் பாடாமையின் தலைவி, மணம் நாகுகின்ற கூந்தலையுடையாரிடத்து உண்டாகிய ஊடலை அதுகண்ட பொழுதே வளைந்து தீர்க்குமவன் துறையிடத்து, திரட்சிகொண்ட (௪) இடு மணலாலே காவியென்று சொல்லப்படுமவை வருந்த, அவற்றைத் தம்மிற் பிணங்கி வருகின்ற கருமை தங்கிய பெருமையையுடையனவாகிய திரைகள் வந்து அம்மணலைக் கரைத்து அருள்பண்ணிற்கும்; ஆகையினாலே அத் திரைகள் தோழி! அருளினவோ? தோழி! அருளினவோ? தோழி! x எங் கனம் அருளினவாயின், தோழி! இரவெல்லாம் அருளினவாயிருக்குமென இயற்படமொழிந்தான். ௭ - று.

+ களவுகாலத்துத் தலைவி “தன்வயி னுரிமையு மவன்வயிற் பரத்தையும்” (௫) கூறுதற்கு உரியவென்றவின், அவன்வயிற்**பரத்தைமை கூறிய காலத்து அதனை வணங்கித் தீர்த்தமை கருதி ஊடலை வணங்கி உணர்ப்பானென்றான்.

காற்றுத் தூற்றிய மணலிடத்து அறல்||வருத்தினகாலியைத் திரைவந்து அளித்தாற் போல அலர் தூற்றுதலால் வருந்திய வருத்தத்தை நீக்கி நம்மை அளித்து தீவரைவென உள்ளுறையுமவங்கொள்க.

௧. “கணங்கொள்.....றுறை” என்பது, எமஞ்சான்ற உவகைக்கண் தலைவி தான் ஊடியவாறும் மகிழ்ந்தவாறும் காட்டி அவன்வயிற் பரத்தைமை கூறியதற்கு மேற்கோளாக உள்ளது. தோல். கள. சூ. ௨௧. இளம்.

௨. உரவுக்கதிர் தெறுமென வோங்குதிரை விரைபுதன், களையம் லடும் பளித் தாஅங்கு” கலி. ௧௨௭: ௨௦ - ௨௧.

௩. “மணநாறு கதுப்பினாய்” கலி. ௪௩: ௨௩.

௪. இடுமண னெடுங்கோட்டைப், பயிறை நடுகன்னாட் பாய்ந்துறா துறைவ” கலி. ௧௩௫: ௪ - ௫.

௫. தோல். கள. சூ. ௨௦.

(9ரதிபேதம்) * தின்னுமல்லது. † அழிக்கும், ‡ உரை. || வருத்தகரியனவாய் பெருமை x அங்ஙனம். + களவுக்காலம், ** பரத்தைமை, †† வருந்தின ‡‡ வரையவென்ன.

சக

(க)எனநாம்

பாட (உ)மறைநின்று கேட்டன நீடிய

*வானீர்க் கிடக்கை (ங)வயங்குநீர்ச் சேர்ப்பனை

யர்னென வுணர்ந்து நீநனி மருளத்

தேனியிர் புன்னை பொருந்தித்

தானூக் கினனவ் வுசலை வந்தே

எ - து: † என்று அங்ஙனம் இயற்பழித்தும் இயற்படமொழிந்தும் யானும் நீயும் பாட, சேர்ப்பன், பாட்டை மறையநின்று || கேட்டனராய் நீடிய(ச)வெண்மையையுடைத்தாகிய நீர்க்கிடக்கை விளங்குகின்ற நீர்மையை யுடைய சேர்ப்பனை யான் ஊசல் ஊக்கென்றேனென்றும் உணர்ந்து, பின்பு யானென நம்மில் நீ மிகவும் மருளும்படி அவன் தேனினம் ஒலிக்கும் புன்னையைப்பொருந்திநின்று, பின்பு வந்து அவ்வுசலைத் தான் ஊக்கினன் ; [அற வருத்தம் அறிந்து வியவாநின்று] (அன்று வருத்தமறிந்துதவியவன் இன்றும்) நம்வருத்தம் அறிந்து வரைந்து கொள்வனென X ஆற்றுவித்தான். எ - று.

கிடக்கை, கடல்; நீர், கழி(யெனினுமாம்.)

இதனால், தலைவற்கு ஆராய்ச்சி பிறந்தது.

இனி“உணர்ப்புவியின்வாரா ஊடற்கண்” தோழிகளவுகாலத்து நிகழ்ந் தமை கூறித் தலைவியை ஊடறீர்த்ததென்று கிளவி கூறி அதற்கேற்ப உரைப் பாருமுள்.

இஃது ஐஞ்சீரடி. வந்த நெடுவெண்பாட்டாகிய தரவும் ஐஞ்சீரடிக் கிய + குறுவெண்பாட்டும் நெடுவெண்பாட்டும் கொச்சகமும் தலைவிரவின கொச்சக வெண்பாவும் கொச்சகமும் நெடுவெண்பாட்டும் தனிச்சொல்லும் சரிதகமும் வந்த கொச்சகம்: (கச)

க. “என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டனன்” கலி. சஉ: உஅ.

உ. (அ) “மறைநின்று கேட்டருளி” (ஆ), “மறைநின்று கேட்டனன்” கலி. சக: சக, சஉ: உஅ.

ங. “வயங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப” கலி. கடச: ச, கடஎ: ளு.

ச. வெண்மையை யுடைத்தாகிய சேர்ப்பென்க; சேர்ப்பு - கடற்கரை; “பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே” (புறம். சக: சு) என வருதல் காண்க.

(பிரதிபேதம்) * வானீர்கிடக்கை, † நீர்சேர்ப்பனை, ‡ அன்று அங்ஙனம். || கேட்டனராய்ச் சேர்ப்பனை. X ஆற்றுவித்தான், நீடிய.....சேர்ப்பனை கிடக்கை, + குறுவெண்பாட்டும் கொச்சகமும்,

(கூஉ.) உரவுநீர்த் திரைபொர வோங்கிய வெக்கர்மேல்
விரவுப்பல் லுருவின வீழ்பெடை துணையாக
விரைதேர்ந்துண் டசாவிலேம் புள்ளின மிறைகொள
முரைசமுன் றுள்பவர் முரணியோர் முரண்டப
நிரைகளி றிடைபட நெறியாத்த விருக்கைபோற்
சிதைவின் றிச் சென்றுழிச் சிறப்பெய்தி வினைவாய்த்துத்
துறையகலம் வாய்குமுந் துணிகடற் றன்சேர்ப்ப;

அ புன்னைப ந றும்பொழிற் புணர்ந்தனை யிருந்தக்கா
னன்னுதா லஞ்சலோம் பென்றதன் பயனன்றோ
பாயின பசலையாற் பகற்கொண்ட சடர்போன்றாண்
மாவின் தளிர்போலு மாணல மிழந்ததை;

கஉ பன்மலர் ந றும்பொழிற் பழியின்றிப் புணர்ந்தக்காற்
சின்மொழி தெளியெனத் தேற்றியசிறப்பன்றோ
வாடுபு வனப்போடி வயக்குறா மணிபோன்ற
ணிடிறை நெடுமென்றோ ணிரைவளை நெகிழ்ந்ததை;

கக அமெம்பிவ ரணியெக்க ராடிநீ தணர்த்தக்காற்
கொடுங்குழாய் தெளியெனக் கொண்டதன் கொளையன்றோ
பொறையாற்றா துசப்பினாற் பூவீந்த கொடிபோன்றாண்
மறைபிற ரறியாமை மாணநோ யுழப்பதை;

எனவா வுக்கு;

உக வழிபட்ட தெப்வந்தான் வலியெனச் சாரந்தார்கட்
கழியுநோய் கைம்மிக வணங்காகி யதுபோலப்
பழிபரந் தலர்தூற்ற வென்றோழி
யழிபட ரலைப்ப வகறலோ கொடிதே.

இது வரைவு நீட்டித்துழிப் பகற்குறிவந்து நீங்குந் தலைவனை எதிர்ப்
பட்டுத் தோழி, அவனை நாணு நெஞ்சலைப்ப வரைவுகடாயது.

இதன் பொருள்.

(க)உரவுநீர்த் திரைபொர வோங்கிய வெக்கர்மேல்
விரவுப்பல் லுருவின வீழ்பெடை துணையாக

விரைதேர்ந்துண் டசாவிடேம் புள்ளின யிறைகொள
 *முரைசமுன் றுள்பவர் முரணியோர் முரண்டப
 நிரை(க)களி றிடைபட ிநெறியரத்த விருக்கைபோற்
 (உ)சிறைவின்றிச் சென்றுழிச் சிறப்பெய்தி வினைவாய்த்துத்
 துறையகலம் வாய்க்குமுந் (நு) துணிகடற் றன்சேர்ப்ப

† எ - து:(ச)முரைச மூன்றை ஆள்கின்ற பாண்டியர் தம்மொடு மாறு
 பட்டோருடைய மாறுபாடு கெடும்படி நிரைத்த களிறுகள் எனைப்படைக்கு
 நடுவே நிற்கும்படி நெறியுண்டாகக் கம்பத்தோடே || கட்டின இருக்கை

க. (அ) “களிறும் கந்தும் போல நளிகடற், கூம்புங் கலனுந் தோன்றும்”
 யா - வி. ஒழி. சூ. உ. ‘சூன்றவெண்’ மேற். (ஆ) “பண்ணா களிறே
 போற் பாயேரங் குயர்நாவாய்” சீவக. உளகந. எனவும் (இ) “அம்பி
 காழோர், சிறையருங் களிற்றிற் பரதவ ரொய்யும்” நற். எசு. ந - ச.
 எனவும் (ஈ) “நாவாய் போல.....உழிதருங் கடாஅ யானையும்”
 மது. நளக - நஅந. (உ) “கொல்களிறு யிடைந்து.....வங்கந்
 திசைதிரிந் தாங்கு” பதிற். இஉ: க - ச. (ஊ) “களிறே, முந்நீர்வழங்கு
 நாவாய் பேரலவும்” (எ) “கலம்போலக், களிறுசென்று” புறம். கந:
 இ. உசு: உ - ந. (ஏ) “மயங்குகா லெடுத்த வங்கம் போல.....
 கால வேகங் களிமயக் சூற்றென” மணி. ச: நச - சச. (ஐ) “பொரு
 மால்களிறு போன்றோர், வங்கமொடு போகி.....ஒடுகளி ரெப்ப
 வினி தோடியதை” (ஒ) “மொய்க்கரி, துடைதிரை மரக்கலம்” (ஐ)
 “மாக்கடற் பெருக்கலங் காலின் மாறுபட், டாக்கிய கயிறிந் தோடி
 யெங்கணும், போக்கறப் பொருவன போன்று தீப்படத், தாக்கின
 வரசுவரத் தம்மு ளென்பவோ” சீவக. சகந - இஓக, உஉஉந, உஉநக.
 எனவும் வருபவல இங்கே ஒப்புகோக்கற்பாலன.

உ. (அ) “அஃதென்ப, பட்டினம் பெற்ற கலம்” நாலடி. உஇஓ. (ஆ)
 “ஊனமெனு மின்றியினி தோடுகவி தென்றான்” சீவக. இஓஓ.

ந. “துணிகடற் சேர்ப்பன்” திணைமொழி. சஎ.

ச. (அ) “இமிழ்குரன் முரசு மூன்றுட னாளுந், தமிழ்க்கெழு கூடற் றண்
 கோல் வேந்தே” புறம். இஅ: கஉ-கந. என்பதும் (ஆ) “அடையல
 ரொடுங்க மோதும் படைமுரசு சதிரு மோதை, யிடைபடு வறுமை
 யோட விடுகொடை முரசி னேதை, கடைபடு வடிவேற் கண்ணா
 கடிமண முரசி னேதை, முடியுடை யரசர் வீதி யெங்கணு முழங்கக்
 கண்டார்” கீறு. நஃம்பொருத்து. உஎ. என்பதும் நோக்குக.

(பிரதிபேதம்) “முரசுமூன்றும்பயன், † நிரீஇயாத்த, † எ - து: முரைச மூன்றாவன.....
 மூன்றென்றலுமாம். முரைச மூன்றை, || கட்டின பாசறைபோலே என்ற...
 .....கொடுத்து நின்றது. இருக்கைபோலே

போலே விரவு, லையுடைய பலவடிவினையுடையவாய் இரையைத் தேடித் தின்று இளைப்பாறும்புள்ளினங்கள், தாம் விரும்பினபேடுகள் தமக்குத் துணையாக வலியினையுடைய * கடலினது திரை வந்துபொரும்படி உயர்ந்த இடுமணலின்மேலே தங்குதல்கொள்ள, தாம்சென்ற இடத்துத் தமக்கொரு கேடின்னித் தாம்போன காரியம் வாய்த்துவந்து தலைமைபெற்றுத் துறையிடத்தனவாகிய மரக்கலங்கள் இடத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் தெளிந்த கடலையுடைய † சேர்ப்பனே! ஏ - று.

முரசு மூன்றாவது :—வீரமுரசு தியாகமுரசு சியாயமுரசென்பன; தன்முரசும் சேரன்முரசும் சோழன்முரசுமென மூன்று என்றலுமாம்.

பாசறைபோலே என்ற என்னையுமாம் மேல் வருகின்ற கருப்பொருட்டுச் சிறப்புக் கொடுத்து நின்றது. பறவைகள் எனைப்படைக்கும் மரக்கலங்கள் இடைநின்ற யானைக்கும் உவமை.

கரைக்குச் சிறத்தனவாகிய, இரைகவர்த்து துணைபுணர்ந்த பறவைகளும் விளைவாய்த்து நின்றமரக்கலங்களும் பகைவர்க்கு வருத்தஞ் செய்யும்பாசறை போலத் தோன்றும் என்றதனால், இல்லறம் நிகழ்த்தித் துணையொடு புணர்ந்தவர்களும் விளைவாய்த்துச் செல்வச் செருக்குடையவர்களும் தமக்கு வருத்தத்தைத் தருகின்றாரென உள்ளுறைதந்தவாறு காண்க; அவரைப்போல யாமும் துணைபுணர்ந்து இல்லறநிகழ்த்திச் செல்வம் உண்டாயிருக்கப் பெற்றிலேமென்னும் வருத்தத்தை அவர்கொடுத்தவின்.

அ புண்ணிய நறும்பொழிற் புணர்ந்தனை யிருந்தக்கா

ன்னனுதா (க)லஞ்சலோம் பென்றதன் பயனன்றோ

பாயின் பசலையாற் (உ)பகற்கொண்ட சுடர்போன்றாண்

மாவின் தளிர்போலு மாணல மிழந்ததை

எ - று: பரந்த பசலேநிறத்தாலே பகற்பொழுது எடுத்த விளக்குப் போல் ஒளிகெட்டவன் மாவின் கண்ணவாகிய தளிரை ஒக்கும் மாட்சிமையை யுடைய நலத்தைஇழந்தது, புண்ணியையுடையவாகியநறியதாகியபொழிலிலே இவ்வைப் புணர்ந்திருக்க, நன்னுதால்! நீ யான் பிரிவேனென்று அஞ்சுதலைப் ||பாதுகாத்துக்கொள் என்று தெளிவித்ததனால் உள்ள பயனல்லவோ? ஏ - று.

கஉ பன்மலர் நறும்பொழிற் பழியின்றிப் புணர்ந்தக்காற்

(ங)சின்மொழி தெளியெனத் தேற்றிய சிறப்பன்றோ

க. இந்நூற்பக்கம் கஉ௦: உ, உசச: ங - ஆம் குறிப்புக்கள் பார்க்க.

உ. (அ) “பகலெரி சுடரின் மேனி சாயவும்” நந். கஉஅ: க. (ஆ) “வெயிலிடைத் தந்த விளக்கென வொளியிலா மெய்யான்” கம்ப.காட்சி. ச.

ங. “சின்மொழி” (கலி. உக: க௦) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) *கடலிற்றை. †சேர்ப்பனேபறவைகளே. ‡பகைவர்க்கு. ||பாதுகாத்த.

(க)வாடுபு வனப்போடி வயக்குற மணிபோன்று
ணிடி.ஹ நெடுமென்றே ணிரைவளை நெகிழ்த்ததை

எ - து: அழகு வாடிக்கெட்டு நெடுங்காலம் விளக்கமுறுத்தாத மணியை
ஒத்தவளுடைய(உ)திரண்டநெடியமென்றேளின்நிரைத்த'வளைகழன்றது; பல
மலர்களைபுடைய நறும்பொழிலிலே குற்றமின்றாக அவளைப் புணர்ந்திருக்க,
சிலவான மொழியினையுடையாய்! நினை யான்பிரியேன் இதனைத்தெளி
வாயாக என்று தெளிவித்ததனால் உள்ள சிறப்பன்றே ? எ - று.

கக அடும்பிவ ரணியெக்க ராடிநீ மணந்தக்காற்
கொடுங்குழாய் தெளியெனக் கொண்டதன் (ந)கொளையன்றே
பொறையாற்றா துசப்பினாற் (ச)பூ (டு)வீந்த கொடிபோன்றான்
(கூ)மறைபிற ரறியாமை (எ)மாணநோ *புழந்ததை

எ - து: தன் மென்மையால் அணிகளைப் பொறுத்தலாற்றாத இடை
யாலே அணிகலங்கள் அணியாமற் பூமாநின கொடியையொத்தவன் பிறர்,
இக்களவொழுக்கத்தையறியாமல் மறைந்து மருந்தால் மாட்சிமைப்படாத
காமநோயிலே அழுந்தியது, †அடும்பன்கொடிபரந்த இடுமணலிலே கூடவளை
யாடி நீபுணர், கொடுங்குழாய்! நினை யான்பிரியேன் இதனைத்தெளிவாயாக
என்று கூற அதனை மெய்யென்று உட்கொண்டதனுடைய கோட்பாடன்றே?
எ - று.

எனவாங்கு, அசை.

உக வழிபட்ட தெய்வந்தான் வலியெனச் சார்த்தார்கட்
கழியுநோய் கைம்மிக வணங்காகி யதுபோலப்
பழிபரந் தலா்தூற்ற வென்றோழி
யழிபட ரலைப்ப வகறலோ கொடிதே

க. “வாடுபு வனப்போடி” கலி. கக: உ என்பதும் அதன்குறிப்பும் பார்க்க.

உ. இறையென்பதற்கு, இப்பொருள் வேறெங்கும் காணப்படவில்லை.

ந. “கொளை” கலி. க: ச.

ச. “பூவீ கொடியிற் புல்லெனப் போகி” அகம். கக: கக.

டு. “பீர்வீய” (கலி. நக: ச) என்பதற்கு எழுதியிருக்கும் உரை பார்க்க.

கூ. மறையென்பது களவொழுக்கமென்னும் பொருளில்வருதலை, (அ)
“மறையிற்றான் மருவுற” (ஆ) “மறையினின் மணந்தாங்கே” (கலி.
சடு: உஉ, நக: அ) என்பவற்றாலும் அறிக.

எ. “மாணநோய்” கலி. கஉ: எ.

(பிரதிபேதம்) * உழப்பதை. † அடம்பங்.

எ - து: தனக்கு வலியைத்தரும் என்று கருதித் தான் *வழிப்பட்டதெய்
வம் தன்னைச் சேர்ந்தவர்கட்கு நெஞ்சழியும் நோய் கைமிகும்படி வருத்த
மாகிய தன்மைபோல நின்னைத்தனக்குவலியென்று †வழிப்பட்டன்றோழியை
நீ செய்த பழி எங்கும்பரந்து அலர்தூற்றுகையினாலே உண்டான மிக்க நினைவு
வருத்த, நீங்குதல் கொடிதுகாணெனத் தோழி வரைவுகடாயினான். எ - து.

இதனால், தலைவிக்கு அசைவுபிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கவி.

(கடு)

(கருநு.) மாமலர் முண்டகந் தில்லையோ டொருங்குடன்

கான லணிந்த வயர்மண லெக்கர்மேற்

சீர்மிகு சிறப்பினேன் மாமுதற் கைசேர்த்த

நீர்மலி காகம்போற் பழந்தூங்கு முடத்தாழைப்

பூமலர் தவைபோலப் புள்ளல்குந் துறைவகேள்;

சு ஆற்றுத லென்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல்

போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை

பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுத

லன்பெனப் படுவது தன்கிளை செராஅமை

க0 யறிவெனப் படுவது பேதையார் சொன்னோன்றல்

செறிவெனப் படுவது கூறியது மறாஅமை

நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை

முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வெளவல்

பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்;

கரு ஆங்கதை யறிந்தனி ராயினென் றோழி

நன்னுத னலனுண்டு துறத்தல் கொண்க

தீம்பா லுண்பவர் கொள்கலம் வரைத

னின்றலை வருந்தியா யெரஞ்

சென்றனை களைமோ பூண்கநின் றேரே.

இது “வரைவுடம் பட்டோர்க் கடாவல்வேண்டினும்”(க) என்பதனால்
தலைவன் தெருளாதவனைத் தெருட்டி வரைவுகடாயது.

சு. தொல். கள. கு. உரு. இச்சூத்திரத்தின் இவருரையிலும் இச்செய்யுள்
முற்காலத்து வரைவுகடாவுமாறுபோ லன்றி வரைவு கடாயதற்கு
மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * †வழிப்பட்ட, ‡ உடன்பட்டோர்க் கடாவவேண்.

இதன் பொருள்.

மாமலர் முண்டகந் (க)தில்லையோ டொருங்குடன்

கான லணின்த வயர்மண லெக்கர்மேற்

சீர்மிகு *சிறப்பினுன் மரர்முதற் கைசேர்த்த

நீர்மலி கரகம்போற் பழந்தூங்கு முடத்தாழைப்

†பூமலர் தவைபோலப்(உ)புள்ளஸ்குந் துறைவகேள்

எ-து: (ந.) || கருமையையுடைத்தாகிய மலரையுடைய கழிமுள்ளி தில்லை யோடேசேரச்குழந்தகானலிடத்துத்திரையிட்டமணன்மேலே காற்றாலுயர்ந்த

க. தில்லை, நெய்தனிலத்துக்கு உரித்தாகக் கூறப்படும் மாவகை. இது (அ) “நீர்நாய் கொழுமீன் மரந்தித், தில்லையம் பொதும்பிற் பள்ளி கொள்ளு, மெல்லம் புலம்ப” (நந். ககரு: உ - ச.) (ஆ) “தில்லை வேலி யில்லு” (ஐங்குறு.ககச) என்பவற்றாலும் அறியப்படும். இதன் றளிர் புற்கென்ற நிறமுடையதென்பதும் பன்முறை அருவி நீராகும் தாபதர்சுடையினிற்றத்திற்குவமை கூறப்படுவதென்பதும் (இ) “கறங்கு வெள் ளருவி யேற்றலி னிறம்பெயர்ந்து, தில்லையன்ன புல்லென் சடையோ, டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே” (புறம். உருஉ: க-ந.) என்பதனால் அறியப்படுகின்றன. (ஈ) “தில்லை பாலை” (குறிஞ்சி. எஎ) என்பதன் உரையில் தில்லை-தில்லைப்பூ என்று எழுதியிருத்தலால் இது பூவுடையதென்றும் தெரிகிறது. (உ) இதன்பால் மிக்க கொடிந்தன்மையுடையதென்பர். (ஊ) சிதம்பரம், இம்மரம் அடர்ந்த காடாயிருந்தது பற்றி, ‘தில்லை’ என்று பெயர்பெற்றதென்பர்.

உ “புள்ளிறை கொண்ட முள்ளுடை நெடுந்தோட்டித், தாழை” அகம். கஅ0: கக - கஉ.

ந. (அ) “முள்ளிக், கொடுங்கான் மாமலர்” பெரும்பாண். உகரு - உகச. (ஆ) “கூர்முண் முண்டகக் கூர்ம்பணி மாமலர்” நறுந். ருச. (இ) “கூர்முண் முள்ளிக் குவிசுலைக் கழன்ற, மீன்முள் ளன்ன வெண்கான் மாமலர்” அகம். உச: க - உ. எனவும், (ஈ) “முண்டகங் கதிர்மணி சூழாலவும்” சீறுபாண். கசஅ.(உ) “மணிப்பூ முண்டகத்து” மது.ககச. (ஊ) “மணிமருண் மலர முள்ளி” அகம். உஈச: க. எனவும் வருவன வற்றால், கழிமுள்ளிப்பூக் கருநிறமுடையதென்பதும் மற்றும் சிலவும் விளங்கும். இப்பூவை நெய்தனிலமகளிர் அணிவதுண்டென்ப; அது (எ) “அணிமலர் முண்டகத் தாய்ப்பூங் கோதை, மணிமரு ளைம்பால் வண்டிடத் தைஇ” நந். உசரு: உ - ந. (ஏ) “முண்டகக் கோதை கலையத், தெண்டிரைப் பெளவம் பாய்ந்துநின்றோனே” ஐங். கஉக.

(பிரதிபேசும்) * சிறப்பினுன், † முதலசைத்த, முதற்றசைத்த, முதற்றசைசேர்த்த, ‡ பூவளர்ந்தவை; || கருமையையுடைத்தாகிய.

ம்ணலிலே *உடனின்ற, புகழ்மிகுகின்ற தலைமையினையுடைய (க) தக்கண மூர்த்திதேவர் தாமிருந்த (உ)ஆலமரத்தே தாமிருப்பதற்குமுன்னே தூக்கி வைத்த நீர்நிறைந்த (ங)குண்டிகை போலப் பழந்தூங்கும் முடத்தையுடைய (ச) தாழைப்பூ அலர்ந்தவைபோலக் குருகினம் அத்தாழைமேலே தங்குந் துறைவனே ! யான் கூறுகின்றதனைக்கேள். எ - று.

முள்ளுடைய முண்டகமும் கொடிய தில்லையுமே சூழ்ந்த கானலைக் கொடிதாக அலர்கூறுகின்ற மகளிர் சூழ்ந்திருக்கின்றதாகவும் உயர்க்கொலை சூழ்ங்குருகுகள் நன்றாகியதாழைமலர்போற் றோன் றுகின்றதனை எம்முயர்க்கு வருத்தஞ்செய்கின்ற தலைவன் நன்மகனைப்போற் பிறர்க்குத் தோன் றுகின்ற தன்மையாகவும் உள்ளுறையுமங்கொள்க.

க. ஆற்றுத லென்பதொன் டிறலந்தவர்க் குதவுதல்
போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
(ரு)பண்பெனப் படுவது பாடநிற் தொழுதுத
லன்பெனப் படுவது தன்கினை செறாஅமை

(ஐ) “முண்டகக் கோதை யொண்டிடாடி மகளிர்” புறந். உஃ: ௧௧. என்பவற்றால் அறியப்படுகிறது. இப்பூவின் காம்பினடியிற் சிறிது தேனுண்டு. இகன் முதலாகிய செடி கத்தரிவகையுள்ளொன்றாகிய முள்ளியின் வேறென்றறிதற்பொருட்டிப் பெரும்பாலும் கழிமுள்ளி யென்றே வழங்கப்படும்; (ஓ) கடன்முள்ளியென்றும் அருகிவழங்கும். இது மற்றை நீர் நிலைகளிலுமிருக்கும்.

க. தகழிணாமூர்த்தியென்பது தக்கணமூர்த்தியெனச் சிதைந்து நின்றது.
உ. இந்நூற் பக்கம் ௪௧௪: உ - ஆம் குறிப்பும் “ஆலமர் செல்வன் பெயர் கொண்டு வளர்ந்தோன்” என, தக்கணமூர்த்தியென்போன் (சிலப். உ௩: ௧௧) கூறப்படுதலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ங. தாழம்பழம் பலாப்பழத்தைப்போல முட்புறத்தைபுடையது; கலயத்தி னளவான பருமனையும் சுடுமட் கலம்போன்ற செந்நிறத்தையுமுடைய தாதலால் இதற்கு, கமண்டலம் மெய்யானும் உருவானும் உவமம். இப்பழம், பயன்படாதவையென்று இகழப்படுவதென்று ஒன்று.

ச. இந்நூற் பக்கம் ௪௧௪: எ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ரு. (அ) “பண்புடைமை:—அஃதாவது பெருமைசான்றாண்மைகளிற் றும் வழுவாது நின்றே எல்லாரியல்புகளும்றிந்து ஒத்தொழுகுதல்; ‘பண் பெனப் படுவது பாடநிற் தொழுகல்’ என்றார் பிறரும்” என

(பிரதிபேதம்) * உடனின்ற முடத்தாழைப்பூ.....கூறுகின்றதனைக் கேள். புகழ் மிகுகின்ற, † தாழை என்க, முள்ளுடைமுண்டக. ‡ அலர்ந்தவர்க்கு.

- யறிவெனப் படுவது பேதையார் சொன்னேன்றல்
 செறிவெனப் படுவது கூறியது*மருஅமை
 (க)நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை
 (உ)முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வெளவல்
 (நீ)பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் + பொறுத்தல்

இவ்வடியை மேற்கோள்காட்டுவர் பரி; துறள். ௧௦௦ - ஆம் அதி. அவ.
 (ஆ) “பாடறிந் தொழுகும் பண்பி னாரே” (புறம்.௧௧௭: ௧௪.) என்பது
 இதனோடு ஒப்புறோக்கற்பாலது.

- க. “நிறையழிதல்:--அஃதாவது தலைமகள், மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை
 வேட்கை மிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்” என்று கூறி,
 அதற்கு (துறள்.௧௨௬-ம் அதி. அவ) பரிமேலழகரும் “நிறையாம்வரம்பு”
 என்புழி நிறை என்பதன்பொருளை விளக்குதற்கு, (தஞ்சை.௧௪.உரை)
 சொக்கப்ப நாவலரும் இவ்வடியை மேற்கோள்காட்டி, யிருத்தலும்,
 “நிறையிலன்” (துறள். 1௮௪) என்பதன் விசேடவுரையில், “நிறை=மறை
 பிறரறியாமை” என்று பரிமேலழகரும் “நிறையென்பது மறைபிறரறி
 யாமை நெஞ்சினே நிறுத்தல்” என்று (தொல். மெய்ப. சூ. ௨௩. உரை)
 பேராசிரியரும் எழுதியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன. இத்தூற்
 பக்கம் ௪௧௧: ௬ - ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

- உ. (அ) “நீமெய் கண்ட தீமை காண, னொப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி”
 புறம். ௧௦: ௩ - ௪. (ஆ) “எங்கண் ணினைய ரெனக்கருதி னேதமாத்,
 தங்கண்ண ரானுந் தகவில கண்டக்கால், வன்கண்ண னாகி யொறுக்க
 வொறுக்கல்லா, மென்கண்ண னொள னாசு” பழ. ௩௨௨. (இ) “ஓர்ந்து
 கண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந், தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை”
 (ஈ) “கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ், களைகட்
 டதொடுகி நோ” துறள். ௧௪௧, ௧௫௦. (உ) “எய்திய சூற்றத்தோர்கள்
 யாவரா யினுங்கண்ணோடா, தைதென நாடி நீதி யறந்தலை பிழையாத்
 தண்டஞ், செய்தலே செங்கோலாகும்” விநாயக. அரவியற்கை. அ.அ.
 என்பவைகளும் (ஊ) “கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்கு”
 (துறள். ௧௭௭) என்பதன் விசேடவுரையில், “தம்மொடுபயின்றார் பிறரை
 இடிக்கண்ணெய்துழி அவரைக் கண்ணோடியொருதார்க்கு முறை
 சிதைத்தல், மேல் ‘ஓர்ந்துகண் ணோடாது’ என்ற முறையிலக்கணத்
 தாலும் பெற்றும். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணோடாமையும்
 வாராவழிக் கண்ணோடலும் ஒருவன்கியல்பாதலருமையிற் கண்ணோட
 வல்லார்க் கென்றும்.....கூறினார்” என்று எழுதியிருப்பதும்
 இங்கே அறிதற்பாலன.

- நீ. (அ) “மண்டினிந்த நிலனும்.....போற்றார்ப் பொறுத்தலும்”
 புறம். ௨: ௧-௭. (ஆ) “வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த, பகைவர்
 (பிரதிபேதம்) *மருமை, முறையெனப், +பொறுத்தல், நிறையெனப், பொறுத்தல் ஆங்கதை.

எ-து: (க) இல்வாழ்க்கைநடத்துதல் என்று சொல்லுவது (உ) மிடித்தவர்க்கு யாதானும் ஒன்றை உதவுதலை; ஒன்றைப் (ங) பாதுகாத்தல் என்று சொல்லுவது கூடினாரைப் பிரியாதிருத்தலை; மக்கட்பண்பு என்று சொல்லப்படுவது உலக வொழுக்கம் அறிந்தொழுதுதலை; (ச) அன்பு என்று சொல்லப்படுவது தன் சுற்றத்தைக் (ரு) கெடாதிருத்தலை; (ஈ) அறிவு என்று சொல்லப்படுவது

தேஎத் தாயினுந், சினவா யாகுத லிறும்பூதாற் பெரிதே” பதிந். ௩௨: கடு-க௭. (இ) “அகழ்வானைத்தாங்கு லிலம்போலத் தம்மை, யிகழ்வார்ப் பொறுத்த மலை” (ஈ) “ஒறுத்தாற்றும் பணிபுரர் கண்ணுங்கண் ணோடிப், பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை” குறள். கடுக, டு௭க. (உ) “கறுத்தாற்றித் தம்மைக் கடியசெய்தாரைப், பொறுத்தாற்றிச் சேறல் புகழால்” பழ. கக..

க. “தானந்தவம்” என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் ‘பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும் தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன’ என்று (குறள்.கக) பரிமேலழகர் எழுதியிருப்பதும் “வறியார்க் கொன் நீவதே யீசகமற்றெல்லாக், குறியெதிர்ப்பைநீர துடைத்து” (குறள். உ௨க.) என்பதும் ஈண்டறிதற்பாலன.

உ. அலத்தல் மிடியுறுதலென்னும் பொருளில் வருதலை, “அலத்தற் காலே” மணி. கடு: ௩௦, உஅ: ககக. என வருதலாலும் அறிக.

ங. “பொருள் போற்றி வழங்குநெறி” குறள். ஈ௭௭. என்புழி, போற்றி வழங்குதலென்பதற்கு, பேணிக்கொண்டொழுதுதலென்று உரையும், பேணிக்கொண்டொழுதுதலென்பதற்கு, (ஒருவரோடும் நட்பில்லாத அந்நைத் தம்மோடு) நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுதுதலென்று விசேடவுரையும் எழுதியிருப்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

ச. (அ) “தமர்தற் தப்பி னதுநோன் மல்லும்” புறம். கடு௭: க. (ஆ) “நண்பொன்றித் தம்மாலே நாட்டப்பட்டார்களைக், கண்கண்ட குற்ற மூனவெனினுங் காய்ந்தியார், பண்கொண்ட தீஞ்சொற் பிணைத் தோளா யாருளே, தங்கன்று சாக்கறப் பார்” பழ. கசு.

ரு. “அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார், மறத்திற்கு மஃதே துணை” (குறள். எசு.) என்பது இங்கே நோக்கற்பாலது.

ஈ. (அ) “தெரியா தவர்தற் திறனில்சொற் கேட்டாட், பரியாதார்போல விருக்க” (ஆ) “ஆய்ந்த வறிவின ரல்லாதார் புல்லுரைக்குக், காய்ந் தெதிர் சொல்லுபவோ கற்றறிந்தார்” பழ. க௭ரு, உசுஅ. (இ) “வன் மையுள், வன்மை மடவார்ப் பொறை” குறள். கடு௭. (ஈ) “எள்ளிப் பிறருரைக்கு மின்னாச்சொ மன்னெஞ்சிற், கொள்ளிவைத் தாற் போற் கொடிதெனினு - மெள்ள, வறிவென்னு நீரா லவித்தொழுக லாற்றிற், பிறிதென்னும் வேண்டா தவம்” அறநெறி. கடுக.

அறியாதார் தன்னைப் *பார்த்துச்சொல்லுஞ் சொல்லப் பொறுத்தலை;
(க) ஒருவரோடு ஒருவர்க்கு உறவு என்று கூறப்படுவது கூறியதொன்றைத் தாம்
† மறந்திருத்தலை; நிறை என்று சொல்லப்படுவது மறைந்தது ஒரு காரியம் பிறர்
அறியாமல் ஒழுதுலை; முறை என்று சொல்லப்படுவது (உ) நமரென்று கண்
னோட்டஞ்செய்யாது அவர்செய்தகுறைக்கேற்ப அவர் உயிரைக்கொள்ளுதலை;
(ங) பொறை என்று சொல்லப்படுவது பகைவரைக் காலம் வருமளவும்
‡ பொறுத்திருத்தலை. ஏ - று.

கரு || ஆங்கதை யறிந்தனி ராயினென் றேழி

நன்னுத னலனுண்டு துறத்தல் கொண்க

தீம்பா ÷ லுண்பவர் கொள்கலம் X வரைத

னின்றலை வருந்தியா யெரஞ்

சென்றனை களைமோ (ஈ) பூண்கநின் + மேரே

ஏ - து: அப்படியே அக்குணத்தை நீரே அறிந்தொழுகின்றாயின் அவ்
வொழுக்கத்திற்கு ஏற்பது ஒன்று கூறுவேன்; கொண்க! என்றேழியது*
நன்னுதலின் தலத்தை துகர்ந்து அவனைத் துறத்தல், இனியதாகிய பாலை

க. (அ) “தேறிய பாங்கியர் வெள்ளமுண் டாயினுந் தேமொழிநான், கிறிய
கீற்றினே யுங்கட வாள்வண்டு கின்மடிமது, லூறிய கொன்றைய ரா
ருர்த் தியாக ருயர்சிலம்பிற், கூறிய வாறு மருண்முடிப் பேனுண்
குறையினையே” திருவாருட்கோவை. கநக. (ஆ) “பெம்மான் புகலி
யிற் சம்பந்தர் பால்வைத்த பேரருள்போ, லம்மானவிழியெம் முதல்வி
யென் பானல் வருள்பெரிய, ணம்மானச் சம்பந்தர் சொற்படி யாவு
நடத்தினன்மற், றிம்மானென் சொற்படி யெல்லா நடத்து மியல்
பினளே” சீகாழிக்கோவை. கநக.

உ. “நமரெனக் கோல்கோடாது” புறம். ௫௫: கக.

ங. (அ) “காலம் கருதியிருப்பர் கலங்காது, ஞாலம் கருது பவர்” (ஆ)
“பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த், துள்வேர்ப்ப
ரொள்ளி யவர்” (இ) “செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை, காணிற்
கிழக்கார் தலை” (ஈ) “எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லநிலையே, செய்தற்
கரிய செயல்” (உ) கொக்கொக்க கூடும் பருவத்து மற்றகன்,
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து” குறள். சஅ௫, சஅ௭, சஅ௮, சஅ௯, சக௦.
(ஊ) “ஆண்டுநே ரெல்லையாக வவன்றிறத் தழற்சியின்மை, வேண்டுவ
லென்று சொன்னான் வில்லலா னத்தை நேர்த்தான்” சீவக. நகந.

கலி. கஉக: ௨௦ - ௨௨ - ஆம் அடிகளும் அவற்றின் குறிப்பும் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * பாராது. † மறந்திருத்தலை. ‡ பொறுத்திருத்தலை அப்படியே, || ஆங்கதின்
தொழுகின்ற யாழினுமென், ÷ உண்பவர், உண்டோர். X வரைதலின்னிறல்
வருந்தியேயம். + தேரே என்பது இலங்கை.

புண்ணுமவர்கள் பாலைபுண்டு அதனைக்கொண்டிருக்கும் சலத்தைக் கவிழ்த்து விடுதல் போல்வதொன்று; ஆகையினாலே, நின்னிடத்து வருந்தினவள் துயரத்தை வரைந்து சென்றனையாய்க் களைவாய்; அங்கனம் களைதற்கு நின் தேர் புரவியைப் பூண்பதாகவெனத் தெருட்டி வரைவுகடாயினான், எ - று.

இதனால், தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

(க) இது தனிச்சொல்லின்றி ஆசிரியச் சரிதகம் பெற்ற தரவினைக் கொச்சகம். (கக)

(கங.சு.) மல்லரை மறஞ்சாய்த்த மலர்த்தண்டா ரகலத்தோ

னெல்லாதா ருடன்றோட வருத்துட நெறிதவிற்

கொல்பாணை யணிநுத லழுத்திய வாழிபோற்

கல்சேர்பு ஞாயிறு கதிர்வாங்கி மறைதலி

நி னிருங்கட லொளித்தாங்கே யிரவுக்காண் பதுபோலப்

பெருங்கட லோதநீர் வீங்குபு கரைசேரப்

போலு வண்டினற் புல்லென்ற துறையவாய்ப்

பாயல்கொள் பவைபோலக் கயமலர் வாய்கூட்ப

வொருநிலையே நடுக்குற்றிவ் வுலகெலா மச்சுற

விருவிலம் பெயர்ப்பன்ன வெவ்வங்கூர் மருண்மலை;

கக தவலினோய் செய்தவர்க் காணாமை நினைத்தலி

னிகலிடும் பனிதின வெவ்வத்து ளாழ்ந்தாங்கே

கவலைகொ ணெஞ்சினேன் கலுழ்தாக் கடனோக்கி

யவலமெய்க் கொண்டது போலுமெ தெவன்கொலோ

கரு நடுங்குநோய் செய்தவர் நல்காமை நினைத்தலிற்

கடும்பனி கைமிகக் கையாற்று ளாழ்ந்தாங்கே

நடுங்குநோ யுழந்தவென் னலனழிய மணனோக்கி

யிடும்பைநோய்க் கிருவன போலுமெ தெவன்கொலோ;

க. (அ) இச்செய்யுள் இச்செய்திக் கேதோல். செய். கு. கருடு. பேர். நச். உரைகளில் மேற்கோள். (ஆ) இளம்பூரணர்; 'தரவின்றாகி' என்னும் தோல். செய். கசுஉ - ஆம் சூத்திரத்திலுரையில் இதுனைக் கொச்சக வொருபோது எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்கூன்றி வருவதற்கு மேற்கோள் காட்டி முதற்பகுதியைத் தரவென்றும், இடைப்பகுதியை எண்ணென்றும், சுடைப்பகுதியைச் சரிதகமென்றும் விளக்கினர்.

1௧௬ வையினர் நலனுண்டார் வாராமை நினைத்தலிற்
கையறு நெஞ்சினேன் கலக்கத்து ளாழ்ந்தாங்கே
மையல்கொ ணெஞ்சொடு மயக்கத்தான் மரனோக்கி
மெவ்வத்தா வியன்றபோ ளிலைகூம்ப லெவன்கொலோ;
எனவாங்கு;

௨௪ கரைகாணப் பெளவத்துக் கலஞ்சிதைந் தாழ்பவன்
றிரைதரப் புண்பெற்றுத் தீதின்றி யுய்ந்தாங்கு
விரைவனர் காதலர் புகுதா
நிரைதொடி துயர நீங்கின்றால் விரைந்தே.

இது பிரிவிடை மாலேப்பொழுது கண்டு ஆற்றாத தலைவி இவ்வகைப் பட்டனவும் நமதிடுக்கண்கண்டு எவ்வங்கொண்டன போன்ற; அவரும் நமக்கருளுவார்கொல்லோ, எனச்சொல்லிய நேரத்துக்கண் தலைவன் புக, *அவ்வளவில் அவள் அவலம் நீங்கினமை கண்டு வாயில்கள் தம்முள்ளே கூறியது.

இதன் பொருள்.

மல்லரை மறஞ்சாய்த்த மலர்த்தண்டா ரகலத்தோ
னெல்லாதா ருடன்றோட வருத்துட னெறிதலிற்
கொல்(க)யானை யணிநுத லழுத்திய வாழிபோற்
(உ)கல்சேர்பு ஞாயிறு கதிர்வாங்கி மறைதலி
ரு னிருங்கட லொலித்தாங்கே யிரவுக்காண் பதுபோலப்
பெருங்கட லோதநீர் வீங்குபு கரைசேரப்

௧. (அ) “கன்னவில் கடவுத் தோளான் கண்டுகை தொழுது கொண்டு, மின்னவிர் விளங்கு நேமி விடுத்தான் விடுத்த லோடு, மன்னனை மார்புகீண்டு மணிமுடி யெறிந்து மன்றைப், பொன்னவி ரோடையானைப் புகர்நுதற் புக்க தன்றே” (சூளா. அரசியல். ௩௩௬.) எனவும் (ஆ) “செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி, முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போ, யெல்லோர் வியன்கொண்மூ விடைநுழைபு மதியம்போன், மல்லலோங் கெழில் யானை மருமப்பாய்ந் தொளித்ததே” (யா-கா. உறுப்பியல். ௧௧. மேற் கோள்.) எனவும் யானை நுதலில் ஆழிபுகுதல் கூறப்படுதல் காண்க.
௨. (அ) “படுசுடர் கல்சேர” (ஆ) “கணசுடர் கல்சேர” (இ) “ஒண்சுடர் கல்சேர” (ஈ) “கதிர்பகா ஞாயிறே கல்சேர்தி யாயின்” கலி. ௧௧௬: ௨; ௧௨௦: ௩, ௧௨௧: ௧, ௧௪௨: ௩௭.

(பிரதிபேதம்) * அவ்வளவில் நீங்கினமை கண்டு.

போலு வண்டினுற் புல்லென்ற துறையவாய்ப்

(க)பாயல்கொள் பவைபோலக் கயமலர் வாய்கூம்ப

வொருநிலையே நடுக்குற்றிவ் வுலகெலா மச்சுற

விருநிலம் (உ)பெயர்ப்பன்ன வெவ்வங்கூர் மருண்மாலே

எ-து: (ங)பகையாய் வந்த(ச)மல்லரைமறத்தைக்கெடுத்த *அலர்ந்ததன் னிய தாரைஅணிந்த திருமார்பையுடைய மாயவன், தன் பகைவர்எல்லாருஞ் சேரவந்து உருத்துத் தன்னை எறிகையினாலே, †அவரை உடன்று அவர் ஓடும் படியாக அவர் ஏறின(ரு) கொல்யானையினது அழகினையுடைய மத்தகத்திலே

- க. (அ) “கண்பாயல் பெற்றபோற் கணைக்கால மலர்கூம்ப” (ஆ) “இம் மாலே, இருங்கழி மாமலர் கூம்ப” (கலி. ககக:௫; கந௦: கக-கஉ) என்ப வையும் அவற்றின் குறிப்பும் நோக்குக.
- உ. (அ) “பல்லுருவம் பெயர்த்து” (ஆ) “பல்வயி னுயிரெல்லாம் படைத் தான்கட் பெயர்ப்பான்போல்” (கலி. க: ௫; கஉக: உ.) என்பவற்றில், பெயர்த்தலென்பதற்கு எழுதியிருக்கும் உரையும் பார்க்க.
- ங. பகையாய் வந்த மல்லரென்றது, கஞ்ச னேவலால் தன்னைக் கொல்ல வந்த சாணூரன் சலன் கவுசலன் முதலியவரை.
- ச. மல்லரை மறத்தைக் கெடுத்தலென்னு முடிபை, நோல். வேற்-மயங். ௫ - ஆம் சூத்திரத்தின் இவருரை நோக்கித் தெளிக.
- ரு. கொல்யானை என்னு மொழியிலுள்ள முதனிலை செய்வினைக்கும் செய்ப்பாட்டு வினைக்கும் பொதுவாய் நிற்கும். இந்நூலுள் முன்பு “கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்கு” (கலி. ௫௬: நஉ) எனச் செய் வினையிலும் “கொல்யானைக் கோட்டால் வெதிர்நெற் குறுவாம்” (கலி. ௪௨: எ) எனச் செய்ப்பாட்டு வினையிலும் வந்திருக்கிறது. “புலி கொல் யானை” என்பதற்கு, ‘புலியைக் கொன்ற யானை, புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானை, புலியினிற் கொல்லப்பட்ட யானை’ என்று மயிலைநாதரும், ‘புலியைக் கொன்ற யானை, புலியானது கொன்ற யானை, புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானை’ என்றமற்றைய உரைகாரரும், (நனீ. பொது. சூ. உஉ. உரை) புலி கருத்தாவாகியும் கருமமாகியும் யானை கருத்தாவாகியும் கருமமாகியும் நிற்குமென்று சுப்பிரமணிய தீகிதரும் (பிரயோக. ௧௫, உரை) எழுதியிருப்பவையும், “கொல் யானை என்பது அக்காலத்து அஃது உதிரக்கோட்டோடு வந்த தேல் இறப்பும், அதன்ரொழிலைக் கண்டிரின்றுழி நிகழ்வும், அது கொல்ல ஒடுவதனைக் கண்டிழி எதிர்வும் விரியும். இனிக் கொல்யானை என்பதன்கண் இரண்டு ஈழம் ஒருங்கு தொக்குநின்ற தென்றற்கு

(பிரதிபேதம்) * அலர்ந்த தாரை, † அவன் அவரை.

அழுத்தின சக்கரம்போலே, ஞாயிறு தான் பரப்பிய கதிர்களைத் தன்னிடத்தே குவித்துக்கொண்டு அத்தகிரியைச் சேர்ந்து மறைகையினாலே பெரிதாகிய கடலில் ஓதம் ஏறுகின்ற நீர் மிக்குக் கரையைச் சேராதற்கு, கழியிடத்துப் பூக்களினின்றும் போன வண்டுகளாலே பொலிவுழிந்த துறையிடத்தனவாய்த் துயில்கொள்வனபோலே, அக்கயத்தின் மலர்களெல்லாம் வாய்குவியாநிற்க, அக்காலத்தே இருங்கடல் ஒலித்து இவ்வுலகெல்லாம் ஒருபடிப்பட நடுக்க முற்று அச்சமுறும்படி (க) தான் தோற்றுவித்த இருநிலத்தைத் தான் மீண்டு தன்னிடத்தே ஒடுக்கிக்கொள்ளுந் தன்மையையொத்த இராக்காலத்தைத் தான் (உ)படைப்பதுபோல, அதற்கு முன்னே தோன்றுகின்ற, பிரிந்தோர்க்கு * வருத்தம் மிகுதற்குக் காரணமான, மருண்மாலிக் கண்ணே. எ -று.

இருங்கடல் ஒலித்தெழுந்து உலகைக் கோப்பதுபோன்ற இராக்காலத் தைத் தான்படைப்பதுபோற் றேன்றுகின்ற மாலே என்க. மறைதலின் ஆங்கே தோன்றுகின்ற மாலையென்க.

கக தவலினேய் செய்தவர்க் காணுமை நினைத்தலி

†னிகலிடும் பனிதின வெவ்வத்து ளாழ்ந்தான்கே

விதி, 'செய்யுஞ் செய்த வென்னுங் கிளவியின், மெய்யொருங் கியலுந் தொழிறொரு மொழியும்' என்றதாம். என்றதன்பொருள் செய்யுஞ் செய்த என்னும் பெயரெச்சச் சொற்களினுடைய காலங்காட்டும் உம்மும் அகரமும் ஒருசொற்கண்ணே சேர நடக்கும் புடை பெயர்ச்சி தொக்குநிற்குந் சொற்களென்றவாறு. இங்ஙனம் இரண்டு பெயரெச்ச வாசகமுஞ் சேரத் தொக்குநிற்வான் ஆசிரியர் ஒரு சொல்லாக்கிப் புணர்க்கலாகாதென்று புணரியனிலையுடையுணர்த்தோன்றார் என்றார் என்று நச்சினுர்க்கினியர் (தொல். எச்ச. சூ. கக. உரை) எழுதியிருப்பதும் அறிதற்பாலன.

க. (அ) "மாநிலமியலா முதன்முறை யமையத்து, நாம வெள்ளத்து நடுவட் டோன்றிய, வாய்மொழி, மகனொடு" என்னும் ' (பரி. ந: கூக - கூக.) பகுதியும் அதனுரையும், (ஆ) "மாநில மியற்றுவான், விரிதிரை நீக்கு வான் வியன்குறிப் பொத்தனர்" (கலி. ௧௦௯: 'கஅ - கக.) என்பதும் அதன் குறிப்பில் இவ்விடத்துக்குப் பொருள் துவனவும் பார்க்க.

உ. காண்பது - செய்வதாதலின் படைப்பதென்று பொருள் கூறினாற் காணென்பது செய்யென்னும் பொருளில் வருதலை, "கம்மியர் காண மரபின" (கீலப். ௫: ௧௦௯) என்புழி, 'காண' என்பதற்கு, 'பண்ணப் படாதன' என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருளெழுதி யிருத்தலாலும் அறிக. இக்காலத்தும் உலகவழக்கில் காணுதலின் பொருட்டாகிய பார்த்தலென்பது செய்தலென்னும் பொருளில் வழங்குகின்றது.

(பிரதிபேதம்) * வருத்தத்திற்குக் காரணமான, † இகலிரும்பனி, இகலெம்பனி.

கவலைகொ ணெஞ்சினேன் கலுழ்தரக் (க)கடனோக்கி
யவலமெய்க் கொண்டது போலுமல் தெவன்கொலோ

எ - து: எனக்குக் கேடில்லாத காமநோயைச் செய்தவரைக் கண்ணாற்
காணாமல் என்னெஞ்ச நினைக்கையிலே, அது தனக்கிடமாகக் *கொண்டு
மாறுபாடுகளைக் கொடுக்கும்பணிக்காலம்அறிவைத்தின் றுவிட்ட,†அப்பொழுதே
வருத்தத்திலே அமுந்திப் (உ) பல நினைவுகொண்ட செஞ்சினையுடைய யான்
கலக்கத்தைத் தர, கடல் அதனை நோக்கி என்னுடைய இந்த அவலத்தைத்
தன்னுடைய மெய்யிலே கொண்டதுபோலே கூப்பிடாநின்றதற்குக் காரண
மென்றோதான். எ - று.

கரு (ந)நடுங்குநோய் செய்தவர் நல்காமை || நினைத்தலிற்
கடும்பனி X கைம்மிகக் கையாற்று ளாழ்ந்தாங்கே
நடுங்குநோ யுழந்தவென் னலனழிய மணனோக்கி
யிடும்பைநோய்க் (ச)கிருவன போலுமல் தெவன்கொலோ

எ - து: எனக்கு நடுங்குகின்ற காமநோயைச் செய்தவர் என்னை அரு
ளாதபடியாலே என் செஞ்ச அவரை நினைக்கையிலே, அதுகண்டு கடிய
பணிக்காலம் கைம்மிக்குவர, + அதுகண்டு அப்பொழுதேசெயலறவிலேயான்
அமுந்த, (ந) மணற்குன்று அதனை நோக்கி நடுங்குகின்ற நோயிலே உழந்து
என்னலத்தை இருந்திழந்தேனது (?) இடும்பையைத் தரும் நோய்க்குத் தான்
கரைந்து - தாழ்வனபோல இரானின்றதற்குக் காரணமென்றோதான். எ-று.

திரையால், மணற்குன்று கரைந்து வீழ்கின்றதனைக் கண்டு கூறினான்.
ஆழ்ந்து, ஆழவென்க.

க. “பாய்திரை பாடோவாப் பரப்புநீர்ப் பளிக்கட, றாவறத் துறந்தனன்
றுறைவனென் றவன்றிற, நோய்தெற றுழப்பார்க ணியிழ்தியோ”
(கலி. கடக: அ - ௧௦) என்பதும்இந் நூற்பக்கம் ௮௦௦: ௩-ஆம் குறிப்பும்
இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. “பலநினைத் தினையும் பைத னெஞ்சி, னலமர னோடி னுழக்குமென்
றோழி” கலி. கடக: கக - ௨௦.

ங. “நடுங்கு நோய்” கலி. கடக: எ.

ச. இருதல் - தாழ்தல்; இற்றொழுதல், விழுதவென்னும் பொருளிலும்
வரும்.

ரு. “குன்றுபோல் வாலெக்கர்” கலி. கடக: சு.

(பிரதிபேதம்) * கொண்டுதன் மாறு, † கொடுக்கும் பணிக்காலம் தம்அறிவைத், ‡ அப்
பொழுதே அங்ஙவருத்தத்திலே, || விடுத்தலிற், X கைமிகக்கையாற்றாது, +
நடுங்குகின்றநோயிலேஉழந்து செயலறவிலே யான்அமுந்த மணற்குன்று
அதனைநோக்கித் தந்நலத்தை இழந்திருந்தேனது - தாழ்வனபோலே,

கஃ வையினர் நலனுண்டார் வாராமை நினைத்தலிற்
கையறு நெஞ்சினேன் கலக்கத்து ளாழ்ந்தாங்கே
மையல்கொ ணெஞ்சொடு மயக்கத்தான் மரேனாக்கி
மெய்வத்தா லியன்றபோ (க)லிலைகூம்ப லெவன்கொலோ

௭-து: இறந்துபட்டு வருத்தந்தீராமல் என்னை(உ)வைத்து, என்னலத்தை உண்டவர் ஈண்டு வாராதபடியாலே என்னெஞ்சு அவரை நினைக்கையினாலே, அதுகண்டு பணிக்காலம் வருத்த, அது * கண்டு அப்பொழுதே மயக்கத்தாலே செயலற்ற நெஞ்சினாலாகக் கலக்கத்திலே அழுந்த, மரம் அதனை நோக்கி வருத்தத்தாற் செய்தவைபோலே மயக்கங்கொண்ட (ங)நெஞ்சோடே இலைகள் குவிதற்குக் காரணம் என்றேதான். ௭ - று.

† எனவாங்கு

௭ - து: என இவள் சொல்லாநிற்க. ௭ - று.

ஆங்கு, அசை.

உச (சு)கரைகாண்புப் பௌவத்துக் கலஞ்சிதைந் தாழ்பவன்
நிரைதரப் புணைபெற்றுத் தீதின்றி யுய்ந்தாங்கு
விரைவனர் காதலர் புருதர
நிரைதொடி துயர நீங்கின்றால் விரைந்தே

க. “மாமெல்லா மிலைகூம்ப” கலி. கஉ௦: சு.

உ. “வையினர்” என்பதற்கு, ‘வைத்து’ என்றுஇங்கே பொருள்கொள்ளும் இவ்வுரைகாரர் இச்சொல்லுக்கு ‘வஞ்சித்து’ என்றும் (தொல். பொருளி. கு. ௩௦.) பொருள்கொண்டு (அ) வஞ்சித்தமை கூறுதலாகிய வைஇய மொழிக்கு, “வையினர்.....நினைத்தலின்” என்பதை மேற்கோண்காட்டியிருக்கிறார். இச்சொற்கு அப்பொருளுமுண்மை, (ஆ) “வையாது” என்பதற்கு ‘வஞ்சியாதே’ என்று (பு - வெ. வெட்சி. கஅ, கொளுவுரை) பொருளுமுதியிருத்தலாலும் அறியப்படும்.

ங. (அ) “கரிபொய்த்தான் கீழிருந்த மரம்போலக் கவின்வாடி” (கலி. ஈச: ௧௦) என்பதன் விசேடவுரையில், “புல்லு மானு மோறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே” இதனுட் பிற அறிவும் உளவென்று கூறினார்; அதனும் பாவத்திற்கு அஞ்சி மரம் கவின்வாடிற் றென்றார்” என இவ்வுரையாசிரியர் எழுதியிருப்பது இங்கே அறிதற் பாலது. (ஆ) “கல்லோ மானு மிரங்க” என்பது, கீவக. உக௯௪.

ச. மணிமேகலையிலுள்ள சாதுவன் வரலாறும் கீவகசிந்தாமணியிலுள்ள வணிகனாகிய சீத்தன் வரலாறும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * கண்டபொழுதே, † எனவாங்கு ஆங்கு அசை.

*எ - து: கரைகாணத் நடுக்கடலிலே மரக்கலங் கெட்டு அழுந்துகின்ற வன் திரை கொண்டுவந்துதர ஒரு தெப்பத்தைப் பெற்றுப் பின்பு தீதில்லையாய்ப் பிழைத்தாற்போல இவன்காதலர் விரைந்து புகுத இடம்பையாவதும் விரைந்துபோயிற்று; அதனைக்காணரென வாயில்கள் தம்முள்ளே கூறினார். எ - று.

எனப்புருந்தாவென்க. ஆல், அசை.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்ச்சியுவுகை பிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கவி.

(கஎ)

(கரு.) துணைபுணர்ந் தெழுதருந் தூநிற வலம்புரி

யிணைதிரண் மருப்பாக வெறிவளி பாகனா

வயிறிணி நெடுங்கத வமைத்தடைத் தணிகொண்ட

வெயிலிடு களிநேபோ விடுமண னெடுங்கோட்டைப்

பயிறிரை நடுநன்னாட் பாய்ந்துறாஉந் துறைவகேன்;

க கடிமலர்ப் புன்னைக்கீழ்க் காரிகை தோற்றுளைத்

தொடிநெகிழ்ந்த தோளளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின்

குடிமைக்கட் பெரியதோர் குற்றமாய்க் கிடவாதோ;

க ஆய்மலர்ப் புன்னைக்கீழ் முணிரலந் தோற்றுளை

நோய்மலி நிலையளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின்

வாய்மைக்கட் பெரியதோர் வஞ்சமாய்க் கிடவாதோ;

கஉ திகழ்மலர்ப் புன்னைக்கீழ்த் திருநலந் தோற்றுளை

யிகழ்மலர்க் கண்ணளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின்

புகழ்மைக்கட் பெரியதோர் புகராகிக் கிடவாதோ;

எனவாங்கு;

கக சொல்லக் கேட்டனை யாயின் வல்லே

யணிகிளர் நெடுவரை யலைக்குநின் எனலத்து

மணிகிள ராரந் தாரொடு துயல்வர

வுயங்கின ஞாயிர்க்குமென் றோழிக்

கியன்கொலி நெடுந்திண்டேர் கடவுமதி விரைந்தே.

இது வரையாது வந்தொழுகுந் தலைவினைத் தோழி நெருங்கி வரைவு கடையது.

(பிரதிபேதம்) * எ - து: எனவியன் சொல்லாநிற்கக்கரை,

இதன் பொருள்.

துணைபுணர்ந் தெழுதருந் *தூநிற (க)வலம்புரி
யிணைதிரண் மருப்பாக வெறிவளி பாகு

சங்கு, இடம்புரி வலம்புரி சலஞ்சலம் பாஞ்சசன்னியமென நால்வகைப் படுமென்றும் அவை முறையே ஆயிரம் இப்பி ஆயிரமிடம்புரி ஆயிரம் வலம்புரி ஆயிரஞ் சலஞ்சலம் இவற்றும் சூழப்படுஞ் சிறப்பினவென்றும் நிகண்டுகள் கூறும். அவற்றுள் வலம்புரி (அ) “இலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும், வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பின்” என்றும் (பெரும்பாண். ௩௪-௩௫) (ஆ) “வரிவளை குழும் வலம்புரி” என்றும் (சீவக. ௨௧௦௩) சிறப்பித்துக்கூறப்படுகின்றது. (இ) இது பரதவர் களால் மூழ்கி எடுக்கப்படுவதென்பது “வலம்புரி மூழ்கிய வான்நிமிற் பரதவர்” என்பதனாலும் (அகம். ௩௫௦: ௧௧.) துறையிடத்தே வந்து மேய்ந்து மணலில் உழுதலும் உண்டென்பது. (ஈ) “துறைமேய் வலம்புரி தோய்ந்து மணலுழுத தோற்றம்” என்பதனாலும் (சீலப். எ: ௮.) விளங்கும். இது பதினாறு மங்கலப்பொருள்களுள் ஒன்றாக (உ) “வலம்புரி வட்டமு மிலங்கொளிச் சங்கும்” என்று (பெருங். ௨: ௫: ௨௮) கூறப்படுகின்றது. (ஊ) இது கடவுளை அப்டேகித்தற்குச் சிறந்த கருவியாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இதன் வடிவான ரேகை ஆடவர்கையிலிருப்பது உத்தமவிலக்கணமெனப்படும். அது (எ) “வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை, நீர்செல நிமிர்ந்த மாலு” எனவும் (முல்லை. ௨-௩.) (ஏ) “வலம்புரி பொறித்த வண்கை மதவலி” (ஐ) “வலம்புரித் தடக்கையானே” எனவும் (சீவக. ௨௦௪, ௮௨௧.) (ஒ) “சங்க லேகையுஞ் சக்கர லேகையு, மங்கை யுள்ளன வையற் காதலாந், சங்க பான்யான் சக்க ராபுத, மங்கை யேந்துமென் றறையல் வேண்டிமே” (தூளா. குமார. ௪௫) (ஐ) “சங்க நல்லி ரேகையைத் தடக்கை காட்டு மாந், பங்கயவி ரேகையைப் பாதந் சாட்டுமா, லிங்கிவ னேழுல கோம்பும்” எனவும் (பாக. ௧) பூரு. ௧௭.) வருவனவற்றால் உணரத் தக்கது. பரதநூலுள் வலம்புரிக்கையென இதன் வடிவமாகக் காட்டும் கையொன்று கூறப்படும்; அதனை (ஐ) “வலம்புரிக் கையே வாய்ந்த கனிட்ட, னலந்திகழ் பெருவிர னயமுத நிமிர்ந்து, சுட்டுவிரன் முடங்கிச் சிறுவிர னடுவிரல், விட்டுநிமிர் திறைஞ்சும் விதியிற் றென்று, கூறுவர் தொன்னூற் குறிப்புணர்ந்தோரே” என்னும் சீலப். மேற்கோளால் அறிக. பண்டைக்காலத்து இதன்வடிவமாக மகளிர் தலையணையொன்று இருந்ததென்பது (ஃ) “தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின் வைத்து” (முருகு. ௨௩.) (அ) “தெய்வவுத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி... ..மையீரோதிக்கு மாண்புற வணிந்து” (சீலப். ௬: ௧௦௬-௧௦௮) என்பவற்றாலும், செப்புஒன்று இருந்ததென்பது

வயிறிணி நெடுங்கத *வமைத்தடைத் தணிகொண்ட

(க)†வெயிலிடு களிநேபோ (உ)லிடுமண நெடுங்கோட்டைப்

பயிறிரை நடுன்னாட் பாய்ந்து றாஉந் துறைவகேள்

எ - து: வேல் தைத்துச் செறிந்த நெடிய கதவாகச் சமைத்து †அதனால் அடைத்தா அழகு கொண்ட எயிலை(ங்)குத்துங் களிநேபோலே (சு)இடுமணலி னதுநெடிய||சிகரத்தைப்பயின்றதிரை, அலைக்கின்ற காற்றுப்பாகனாகத், துணை யைக் கூடி எழுகின்ற(ரு)தூயநிறத்தையுடைய வலம்புரிகள் இணைந்த திரண்ட கொம்புகளாக, நடுநாட்கண்ணே ஁குத்தி அவ்வியானேபோலே முழங்குந் துறைவனே! யான் கூறுகின்றதனைக் கேள். எ - நு.

“அயிற்கதவம்பாய்ந்துழக்கி”(சு)என்றாற்பிறரும். - தன்னாற்பாதுகார்க்ப் படுகின்ற மணற்குன்றைத் தானேகரைத்தாற்போல நின்றாற்பாதுகார்க்ப்படுந்

(ஆஆ) “வலம்புரித் துலங்கு செப்பும்” (சீவக.உசஎடு) என்பதனாலும் அறியப்படுகின்றன.

க. (அ) “எயிறுபடை யாக வெயிற்கத விடாஅக், கயிறுபிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கிற், பெருங்கை யானே” (புறம்.ங:க-கக.) என்பதும் (ஆ) “கடியரணம் பாயாநின் கைபுனை வேழம்” (கலி. அச: எ) எனப் பொய்ம்மையானையைக் கூறியிருத்தலும் (இ) அதன் குறிப்பில் இவ் விடத்துக்கு ஒத்தனவும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உ. “இவறுதிரை தினைக்கு மிடுமண நெடுங்கோடு” ஐங். கஎஎ.

ங. “இடுமருப் பியானே” (கலி. உச: க௦) என்பதும் அதன் குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ச. இடுமணல் - (அலை கொண்டிவந்து) இட்டமணல்; எக்கரென வழங் கும்; இஃது “இடுமண லெக்க ரகன்கானற் சேர்ப்பன்” (ஐந் - எழ. ருச.) என எக்கருக்கு அடைமொழியாயும் வரும்.

டு. தூய நிறம் - வெண்ணிறம்; தூய வலம்புரி என்றலுமாம்; தூய்மை - சுத்தம்; அது தூயதென்பது “வலம்புரி முத்தே” என்பதற்கு, ‘மரபின் தூய்மை கூறுவான் வலம்புரி முத்தென்றான்’ என்றும் (சீலப். உ: எங. அடியார்க்கு.) “வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்” என்றும் (ஆநீதிரையன்.) “சங்குடைந் தீனைய வெண்டா மரைமலர்த் தடங்கள் போலு, நங்குடி” (சீவக. ருசஎ) என்பதற்கு, ‘தடங்களிலே உடைந்த தன்மையவாகியமலரும் சங்கும்போலு நங்குடி; இது தூய்மைக்கு உவமை’ என்றும் தூயதற்கு உவமை கூறப்படுதலானும் துணியப்படும். “அயிற்கதவம் பாய்ந்துழக்கி யாற்றல்சான் மன்ன, ரெயிற்கதவங் கோத்தெடுத்த கோட்டாற் - பணிக்கடலுட், பாய்தோய்ந்த நாவாய் போற்றோன்றுமே யெங்கோமான், காய்கிணவேற்கிள்ளி களிநு”முத்.

(பிரதிபேதம்) * அடைத்தமைத்து, † எயிலடி, ‡ அடைத்ததனால் அழகு || சாகரத்தை, - தான்பாது.

தலைவியை நீதானே வருத்தாநின்றாய் என உள்ளுறையுமவமங்கொள்க. களிதே போல் என்ற ஏனையுமம் கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது.

க கடிமலர்ப் புன்னைக்கீழ்க் காரிகை தோற்றுளைத்
தொடிகெழிந்த *தோளளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின்
† குடிமைக்கட் பெரியதோர் குற்றமாய்க் கிடவாதோ

எ-து: மணத்தையுடைத்தாகிய மலரினையுடைய புன்னைக்கீழ் நினைப் புணர்ந்ததனால் தன்னழகு தோற்றவளைத்(க)தொடியுட்படநெகிழ்கின்றதோள னாம்படி கைவிவொயாயிராநின்றாய்; அங்ஙனம் கைவிடுகின்றது பின்னை நின் குடிமையிடத்துப் பெரியதொரு குற்றமாய்த் தங்காதோ. எ - று.

(உ)குடிமை - ஒழுக்கம்.

க (ந)ஆய்மலர்ப் புன்னைக்கீழ் முணரிநலந் தோற்றுளை
நோய்மலி ‡ நிலையளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின்
வாய்மைக்கட் பெரியதோர் வஞ்சமாய்க் கிடவாதோ

க. (அ) “தொடிபழி மறைத்தலிற் றோளுய்ந் தனவே” (ஆ) “தோட்பழி மறைக்கு முதவிப், போக்கில் பொலந்தொடி” (நந். உந: க, கநக: அ-க) என்பவைகளும், (இ) “தோடேக்க விப்பாற், பார்செலச் செல்லச் சிந்திப் பைந்தொடி சொரிந்த” (கீவக. சசக) என்பதன் விசேட வுரையில், ‘முன் வீளைகழல் நின்றார்க்கு வருத்தமிகுதியால் தொடியுங் கழன்றன’ என்று எழுதியிருந்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. (அ) “பிறப்பே குடிமை” என்பதன் விசேடவுரையில் ‘குடிமையொடு பிறப்பிடை வேற்றுமை என்னையெனின், பிறப்பென்பது குடிப்பிறத் தல்; அதற்குத்தக்க ஒழுக்கம் குடிமை எனப்படும்; குடிப்பிறந்தாரது தன்மையைக் குடிமையென்றொன்பது; அதனை ஊராண்மையென வஞ் சொல்லுப. ஆண்மை புருடர்க்காம். அஃது ஆன்வீனையெனப் படும். இது தலைமகட் கொப்பதன்றாலெனின், குடியாண்மை மென் புழி ஆண்மையென்பது இருபாற்கும்ஒக்குமாதலின் அமையுமென்பது’ என்று (தோல். மெய்ப். சூ. உரு) பேராசிரியரும் (ஆ) ‘குடிமை:-- அஃதாவது உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தாரது தன்மை’ என்று (நுந். கச-ஆம் அதி. அவ) பரிமேலழகரும் (இ) “குடிமையாவது குடிப்பிறப்பிற்கேற்ற ஒழுக்கம். அஃது ‘ஒழுக்கமுடைமை குடிமை’ என்றதனால் உணர்க. ‘மடிமை குடிமைக்கட்டங்கின்’ என உயர்திணை யிருபாலையும் உணர்த்திற்று” என்று (தோல். கிளவி. சூ. ருஎ) இவ் வுரையாசிரியரும் எழுதியிருப்பவை இங்கே அறிதற்பாலன.

ந. “ஆய்மலர்ப் புன்னை யணிநிழற் கீழால்” மணி. உரு: கசக.

(பிரதிபேதம்) * தோளாளாய்த், † குடிமைக்கீட்பெரிய, ‡ நிலையளாய்த்.

எ - து: நன்றென்று ஆய்ந்த மலரையுடைய புன்னைக்கீழ் நின்னைப் புணர்ந்ததனால் தன் அழகையுடையநலந்தோற்றவளைக் காமநோய் மிகுகின்ற நிலையையாகக் * கைவிடுவாயா யிராநின்றாய்; அங்ஙனங் கைவிடுகின்றது பின்னை நின் மெய்கூறுதற்கட் பெரியதோர் பொய்யாய்த்தக்காதோ. எ - று.

மெய், (க)நின்னிற்பிரியேனெனத் தெளிவித்தது.

கஉ திகழ்மலர்ப் (உ)புன்னைக்கீழ்த் திருநலந் தோற்றுவளை
†யிகழ்மலர்ப் கண்ணாளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின்
புகழ்மைக்கட் பெரியதோர் புகராகிக் கிடவாதோ

எ - து: விளங்குகின்ற மலரையுடைய புன்னைக்கீழ் நின்னைப் புணர்ந்ததனால் திருவினலம்போன்ற நலத்தைத்தோற்றவளை(ங்)முன்புதோற்றமலர்கள் தாம் இகழ்கின்ற கண்ணையுடையளர்ப்படி கைவிடுவாயா யிராநின்றாய்; அங்ஙனங் கைவிடுகின்றது ‡ பின்னை நின்னைப் புகழ்ந்து கூறத் தன்மை யிடத்துப் பெரியதோர் குற்றமாய்த் தக்காதோ. எ - று.

எனவாங்கு, ஆங்கு அசை.

கக சொல்லக் கேட்டனை யாயின் வல்லே
யணிகிளர் நெடுவரை யலைக்குநின் எனகலத்து
(ச) மணிகிள ராரந் தாரொடு துயல்வர
(ரு)வுயங்கின னாயிர்க்குமென் (சி)நேழிக்
கியங்கொலி நெடுந்திண்டேர் கடவுமதி விரைந்தே

க. “நின்னிற் பிரியலே னஞ்சலோம் பென்னு, நன்னர் மொழியு நீமொழிந் தனையே” கலி. உக: எ - அ.

உ. புன்னையைப்பற்றிய செய்திகள் அடித்த செய்யுளில் கங-ஆம் அடிக் குறிப்பாகக் குறிக்கப்படும்.

ங. “நறுமலர் நாணின கண்” என்பதற்கு, “நின் கண்கள் ஒளியிழந்து முன் தமக்கு நாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாம் நாணிவிட்டன” என்று எழுதியிருக்கும் உரை ஈண்டறிதற்பாலது; துறந். கஉக. பரி.

ச. “தெண்ணி யார மார்பன் நிருநுதன் மகளிர் நெஞ்சத், துண்ணிறை பருகும் வண்டா ருருவமை திருவின் மிக்கான்” (சீவக. சுகடு) என்பதன் உரைபார்க்க.

ரு. “உயங்க மாலை யுதவினன் வஞ்சிக்கே” தில்லைக் கலம்பகம் கச.

சு. கலி. ௩௦: கஅ - கக, கஉ: கக - உக, கஉ: உ௦ - உஉ, கங: கஅ-கக, கங: உக - ஆம் அடிகளும் அவற்றிலுள்ள குறிப்புக்களும் இங்கே அறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * கைவிடுவாயாய், † துகழ்மலர்ப், ‡ பின்னைப்புகழ்ந்து.

எ-து: என்று யான் வல்லே சொல்லக்*கேட்டாயாயின், அழகு விளங்குகின்ற நெடிய மலையை வருத்தும் நின்மார்பிடத்தே மாணிக்கம் †விளங்குகின்ற முத்துவடம் பூமாலையோடு அசைதலுண்டாக அணிந்து வருந்தினளாய் நெடியிர்ப்புக்கொள்ளும் என்றோழிபொருட்டு ஒடுகின்ற ஒலியினைபுடைய நெடிதாகிய தேரைவிரைத்து செலுத்துவாயென வரைவுகடாயினள். எ - று.

“களனும் பொழுதும் வரைநிலை விலக்கிக், காதன்மிகுதி புளப்படப் பிறவு, நாடு மூரு மில்லும் குடியும், பிறப்புஞ் சிறப்பு மிறப்ப நோக்கி, யவன் வயிற் றோன்றிய கிளவியோடு தொகைஇ, யனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்” (க) என்பதனிற சிறப்பு என்பதனால் ஒழுக்கமும் வாய்மையும் புகழும் [பிறப்பிங்] கூறி வரைவுகடாயினள்.

இதனால், தலைவற்கு அசைவு தோன்றிற்று.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கலி.

(௧௮)

(௧௩௬.) இவர்திமி லெறிதிரை யீண்டிவந் தலைத்தக்கா
லுவறுநீ ருயரெக்க ரலவனா டனாவரித்
தவலிறண் கழகத்துத் தவிராது வட்டிப்பக்
கவறுற்ற வடுவேய்க்குந் காமர்பூந் கடற்சேர்ப்ப;

இ முத்துறழ் மணலெக்க ரளித்தக்கான் முன்னாயம்
பத்துருவம் பெற்றவன் மனம்போல நந்தியாள்
ளத்திறத்து நீநீங்க வணிவாடி யவ்வாயம்
வித்தத்தாற் றோற்றான்போல் வெய்துய ருழப்பவோ;

கூ முடத்தாழை முடிக்கரு ளளித்தக்கால் வித்தாய
மிடைத்தங்கக் கண்டவன் மனம்போல நந்தியாள்
கொடைத்தக்காய் நீபாயி நெறியல்லாக் கதியோடி
புடைப்பொதி யிழந்தான்போ லுறுதுய ருழப்பவோ;

க. தோல். கள. சூ. உந. இச்சூத்திரப்பகுதியி னுரையில், “கடிமலர்ப்
.....புகராகிக் கிடவாதோ” என்னும்பகுதிகளை மேற்கோள்காட்டி,
ஒழுக்கமும் வாய்மையும் புகழும் இறப்பக்கூறியனவென்று நச்சினுர்க்
கினியரும் குடிமையும்வாய்மையும் புகழுமாகிய சிறப்புப்பற்றி வந்தன
வென்று இளம்பூரணரும் நாற்கவி. சூ. ௧௬௬. உரையில் இவற்றை
மேற்கோள்காட்டி, மரபும் புகழும் வாய்மையும் கூறியன வென்று
நாற்கவிராசரும்பியும் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

(பிரதிபேதம்) * கேட்டாயாயி னனி அழகு, † விளங்கும் முத்துவடம்.

கங் நறுவிதாழ் புன்னைக்கீழ் நயந்துரீ யளித்தக்கான்
மறுவித்த மிட்டவன் மனம்போல நந்தியா
ளறிவித்து நீங்கக் கருதியாய்க் கப்பொருள்
சிறுவித்த மிட்டான்போற் செறிதுய ருழப்பவோ;

ஆங்கு;

கஅ கொண்டபலர் தூற்றுங் கௌவை யஞ்சாய்
தீண்டற் கருளித் திறனறிந் தெழீஇப்
பாண்டியஞ் செய்வான் பொருளினு
மீண்டிக விவணை மேறுக தேரே.

இது வரைவிடை வைத்துப் பிரியக்கருதிய தலைவனைத் தோழி தலைவி
யாற்றமை கூறிச் செலவு விலக்கி வரைவுகடாயது.

இதன் பொருள்.

(க) இவர்திமி லெறிதிரை யீண்டிவந் தலைத்தக்கா
(உ) உவறுநீ ருயரெக்க ரலவனா டனாவரித்
தவலிறண் கழகத்துத் தவிராது வட்டிப்பக்
கவறுற்ற வடுவேய்க்குங் காமர்ஹுங் கடற்சேர்ப்ப

எ-து: பாக்கின்ற, மீன்பிடிக்குந் திமிலைபுடைய, எறியுந்திரைகள் திரண்டு
வந்து அலைக்க, ஊறுகின்ற நீரையுடைய உயர்ந்த இடுமணலிடத்து அலையி
னின்றும் போர்த்து விளையாடித் திரியும் புள்ளிகளையுடைய அலவன் (ங்) மன

க. இவர்தலென்பது இவறுதலென்னவும் அருகிவழங்கும்; “இவறுதிரை”
என்பது ஐங். கஎஎ; ஒளிர்நல், ஒளிறுதலென வழங்குவதும் நோக்குக.

உ. உவறுதல் - ஊறுதலென்னும் பொருட்டாய், (அ) “உவறுநீ ருழக்கி”
என்று (கீவக. ௧௬௬.) செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாய் வருத
லன்றியும், (ஆ) ஊறுச் செய்தலென்னும் பொருட்டாய், “ஒன்செந்
ருருதி புவறியுண்டு” என்று (அகம், ௩: ௮.) செயப்படுபொருள் குன்றா
வினையாயும்வந்துள்ளது; உவறுதலென்பதே ஊறுதலென மருவிறுப்ப
போலும்.

ங். (அ) “இழத்தொறுவந் காதலிக்குஞ் சூதேபோல்” நறங். ௧௪௦. (ஆ)
“காமரு சூதால்” (இ) “அண்டரும் விரும்பும் வன்சூ தாடுதும்” (ஈ)
“பார்கொடுத்து மரசுகூர்ப் தங்கொடுத்து முரியதம், மூர்கொடுத்து
மதனினுள்ள மொழிவுறும் லோடலே” வில்லி. சூதுபேரர்ச். ௨௬,
௨௮, கஎ௮.

வேட்கை கெடுத்தலில்லாத, (க) தண்ணீரென்று நீக்கின சூதுபொருளின்ற இடத்தே வடிவற்ற(உ)கவற்றினை வேட்கை தவிராதே(ங)உருட்ட அக்கவற்றை ஒக்கும் விருப்பமருவின பொலிவினையுடைய கடற்சேர்ப்பனே! எ - று.

அனை - முறை; *வரி - புள்ளி. “புள்ளிக்களவன்” (சு)என்றார் பிறரும்

க. (அ)“அறத்தைவோர் கல்லு மருநாகிற் சேர்க்குந், திறத்தையே கொண் டருளைத் தேய்க்கு - மறத்தையே, பூண்டிவிரோ தஞ்செய்யும் பொய்ச் சூதை மிக்கோர்க, டண்டிவிரோ வென்றார் தெரிந்து”- (ஆ) “உரு வழிக்கு முண்மை யுயர்வழிக்கும் வண்மைத், திருவழிக்கு மாணஞ் சிதைக்கு - மருவு, மொருவரோ டன்பழிக்கு மொன்றல்ல சூது, பொருவரோ தக்கோர் புரிந்து” நள. கலிதொடர். ௩௮, ௩௯. (இ) “அடியு மாண்மையும் வலிமையுஞ் சேனையு மழகும்வென் றியுந்தத் தங், குடியு மாணமுஞ் செல்வமும் பெருமையுந் குலமுமின் பமுந் தேசம், படியு மாமறை யொழுக்கமும் புகழுமுன் பயின்றகல் வியுஞ் சேர, மடியு மாண்மதி யுணர்ந்தவர் சூதின்மேல் வைப்பரோ மனம் வையார்” (ஈ) “மேதகத்தெரி ஞானதூழ்புலவரும் வேத்துதூ லறிந் தோரும், பா தகத்திலொன் றென்னவே முன்னமே பலபடப் பழித் திட்டார், தீதகப்படு புன்றெழிலினாரூரிற் சிந்தனை சிறிதின்றித், தோ தகத்துட னென்னையோ சகுனிதன் சூதினுக் கெதிரென்றான்” (உ) “கொடியவெஞ், குதெடுத்து விழைதலுற்ற சூன்பிழைத்த லின் னவே, தீதெடுத்த தூலின் முன்பு தீயவென்று செப்பினர்” வில்லி. சூது. ௬௫, ௬௭, ௬௮.

உ. கவறென்பது, சூதாட்டத்திற் குலுக்கிப் போகடப்படுங் கருவி; பண் டைக்காலத்து விபீதகக் கொட்டையையே இக்கருவியாகக்கொண்டு மூன்றைம்பது கொட்டைகளைக் குலுக்கிப்போகட்டு நிலத்திற் குழி குழித்து அக்குழிகளில் நாயென்னும் வல்லுக்களை யிட்டு ஆடின ரென்றும் நளன் தருமன் முதலியவர் ஆடியகாலத்து, சோகி அல்லத் சோழியென்றும் பறையலகு அல்லது பலகறையென்றும் கூறப்படும் கடல்விளைபொருளையேசவருக்கக்கொண்டு ஆறுகவறுறுட்டிஆடிவந்தன ரென்றும், பிற்காலத்து அவற்றாலறியக்கூடிய எண்களை இரண்டு பாச் சிகைகளால்அறியும்படி அமைத்துக்கொண்டுஅப்பாச்சிகைகளால் ஆடி வந்தனரென்றும் கூறுவர். இச்செய்யுளினுரையில் ஈரரைந்து ஈரிரண்டு இருபுன்று என்றவழக்கேகாணப்படுகிறது. இந்நாட்டில் சொக்கட்டா னென்றும் தாயக்கட்டமென்றும் பத்துக்கட்டமென்றும் வழங்கும் பலவகை யாட்டமும் இதன் வழி வந்தனவென்பர்.

ங. கீவக. ௬௨௭. விசேடவுரையில் ‘உழக்கு - பிடித்துப்போகடாமற் கவ றிட்டு உருட்டு முழக்கு’ என்று எழுதியிருத்தலால், கவருடலில் கை யாற்பிடித்துப் போகடிதலும் உழக்கிவிட்டு உருட்டலுமெனஇருவகை முன்பிருந்தமை அறியப்படும்.

ச. கலி. அஅ: ௧௦.

(பிரதிபேதம்) * வரி புள்ளிக்களவென்றார்.

(க) தண்கழகம் ஈண்டுக் குளிர்ச்சியை உணர்த்தாது “தண்பொன்” என்ற ருத்போல இழிவை உணர்த்தியின்றது.

அத்துறைக்கு உரியவாய் இயல்பாகச் சிறப்பு நிகழும்படி ஆடித் திரியும் புள்ளியையுடைய அலவன் (உ) கண்களையுடைய (ஈ) உருண்ட கவற்றை உருட்ட அக்கவற்றை ஒக்கும் என்றதனால் உலகியல்வழக்காகப் பின்பு இல்லறம் நிகழும் களவொழுக்கம் இவ்வுரிஜன்னார்க்கு இழிந்த தொழிலுமாய்த் தோன்றா நின்றதென உள்ளுறையுமடங்கொள்க. “பலகை செம்பொ னாகப் பளிங்கு நாயாப் பரப்பி, ஈயலவ னாடு மவைபோ லரும்பொற்கவறந் குருளக், † குலவும் பவழ வழக்கிற் கோதை புரளப் பாடி, யிலவம் போதேர் செவ்வா யினையோர் பொருவார்க் காண்மின்” என்னுஞ் (சு) சிந்தாமணியாலும் இதுவே பொருளாதல் உணர்க.

டு முத்துறழ் மணலெக்க ஈளித்தக்கான் முன் (நி) னாயம்

பத்துருவம் பெற்றவன் மனம்போல நந்தியா

ளத்திறத்து நீரீங்க வணிவாடி யவ்வாயம்

வித்தத்தாற் றேற்றான்போல் (கூ) வெய்துப ருழப்பவோ

க. இக்கழகம் தூல்களும் படைக்கலமும் பயிலிடம்போலச் சிறந்ததென்ற தலின், “தண்கழகம்” என்றார்; தண்ணென்பது இழிவை யுணர்த்தி வருமென்பது (அ) “கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத், தாழுடைத் தண்பணியத்து” என்புழி, “தண்பணியத்து” என்பதற்கு, “நெல்லுப் போல ஏனைப்பண்டங்கள் சிறந்தன அன்மையின், தண்ணிய பண்டமென்றார்” என்று (பட்ட. கக௩ - கக௪) எழுதியிருக்கும் விளக்கத் தாலும் (ஆ) “மாயிரும் பீலி மணிநிற மஞ்ஞைநன், சாயத் கிடைத்து தண்கா னடையவும்” என்புழி, “தண்கான்” என்பதற்கு, “இழிந்த காடு” என்று (சிலப். உ: ௩௩ - ௩௪. அடியார்க்கு) எழுதியிருக்கும் குறிப்பாலும் (இ) இழிந்த சமயத்தவன், “தண்ணிய சமயி” என்று கூறப்படுதலாலும் உணரப்படும்.

உ. கண்களால் இஃது அகூமென்று பெயர்பெற்றதென்பர்.

௩. (அ) “உருளாயம்” துறள். க௩௩; சீவக. உஅ௭௩. (ஆ) “உருளாயச் சூதாடி” பெரிய. மூர்க்க. அ. (இ) “தப்பிலாத கவறுருண்ட தாயம்” வில்லி. குது. கக௪.

௪. சீவக. க௨௭.

டு. (அ) “ஆயக்கொளின்” துறள். க௩௪. (ஆ) “ஆயம் பிடித்தாரும்” நள. கலிடொடர். ச௦.

சு. வெய்துதுயர், வெய்துயரென மருவிற்று; (அ) “தழங்குரன் முரசு”, (ஆ) “குலையலம் காந்தன்” என்பவைபோல. வெந்துய ரெனற்பாலது (பிழிதிபேதம்) * அலவனாடும்வகைபோல் என்பது அந்நூலினுள்ள பாடம், † குலவுபவழி,

எ-து: (க) முத்தையொக்கும் எக்கராகிய மணவிலே நீகூட (உ)முற்பட இடுகின்ற தாயம் முன்னே மனைகட்டலாம்படி கவற்றாலே (ங) ஈரைந்தைப் பெற்றவனுடைய மனம்போல ஆக்கம்பெருகினவன், அந்நமன் அளிக்குங் கூற்றினின்றி நீ நீங்குகையினாலே அப்பெருந் தாயமின்றி 'நரிரண்டி இரு மூன்று என்னுஞ் சிறுதாயம் இடுகலால் தோற்றவினைப் போலே அழகுருகட்டி வெய்தாகிய வருத்தத்திலே அழுந்தவோ? எ - று.

உருவம் என்றது கவற்றை.

க. முடத்தாழை முடுக்கரு ளளித்தக்கால் வித்தாய
மிடைத்தங்கக் கண்டவன் மனம்போல நந்தியாள்
கொடைத்தக்காய் நியாயி நெறியல்லாக் கதியோடி.
யுடைப்பொதி : பிழந்தான்போ லுறுதுய ருழப்பவோ

எ-து: முடத்தையுடைய(சு)தாழை முடுக்குக்குள்ளே நீ கூடப் போரிடையிலேசிறுதாயம்(ரு)இடவேண்டின அளவிலேசிறுதாயம் தங்கக்கண்டவனுடைய மனம்போலே ஆக்கம்பெருகினவன், சுற்றத்தார்க்குப் பொருளைக் கொடுத்து

வெய்துயரென அருகி வந்ததெனினுமாம்; (இ) “செய்த செய்தவன்” (ஈ) “செய்த செய்தவம்” (உ) “செய்த செய்தவச் செல்வன்” என்ற கம்பர் ஆட்சிகள் இதுபோல்வன.

க. (அ) “முத்தவார்மணல்” பெரும்பாண். ௩௩௫; புறம். ௫௩: க. (ஆ) “முத்து மணல் வீதி” (இ) “முத்துமணற் பரந்த நற்பெருந் கோயின், முற்றந் தோறும்” பெருங். (உ) எ: ௧௪௨, (இ) சு: ௪௧ - ௪௨.

உ. சூதுபோரில் முற்பட ஒன்று விழுவதற்குத் தாயமென்று பெயரென்றும் அது விழுந்தபின்பே காய் பெயர்த்து மனைகட்ட உரிமையுண்டென்றும் கூறுவர். இது, பின்பு இவ்வாட்டத்தில் வேண்டும் எண்களைக் குறிப்பதாகவும் வழங்குகிறதுபோலும்.

ங. வடநாட்டில் ஹாரே(தோற்பேன்)என்றும் ஜீதே (வெல்வேன்)என்றும் கூறி அவ்வாறே, செய்பவர் எதிர்பொருலோர் வைத்த பந்தயப் பொருளைப்பெறுவரென்ப. இஃது அவ்வழக்கானால் இங்கே கூறியது, ‘வெல்வேன்’ ‘வெல்வேன்’ என்று முரணிய இருவர் செய்தியாம். ஒற்றை விழுதல் தோல்வியென்றும் இரட்டை விழுதல் வெற்றியென்றும் கூறுவர்.

ச. தாழையின் இயல்பை இந்நூற்பக்கம் ௮௧௧: எ - ஆம் குறிப்பிற்காண்க.

ரு. “மாய முற்ற கவறு மந்த மாமன் வல்ல பத்திலே, தாய முற்றி டங்கொ டாது தரும னைச்ச தித்ததே” “இன்ன தாயம் வேண்டு மென்றெறிந்த போது மற்றவன், சொன்ன தாய மேபுரண்டு சேரர்விராமல் வருதலின்” வில்லி. சூதுபோர். ௧௮௮ - ௧௮௯.

(பிரதிபேதம்) *அவிழ்தான்போல்.

வரைந்துகோடற்குத் தக்கவனே! நீ முன்பே பொருளைத் தேடாதே இப் பொழுது பொருள்வயிற் பிரிவை ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாயிற் சிறுதாயஞ் சிறுக இடவேண்மெளவில் இடாமற் பெருக இட்டு வெல்லும் நெறியல்லாத நெறியிலே குதுபொருளையினுலே அதற்கென்று கட்டிவைத்த தன்னுடைய (க) பொருளை இழந்தவினைப் போலே மிக்க துயரிலே அழுந்தவோ. ௭ - று.

கந. நறுவீதாழ் (உ) புண்ணைக்கீழ் நயந்துநீ யளித்தக்கான்

மறுவித்த மிட்டவன் மனம்போல நந்தியா

க. கவறாடிப் பொருளையிழந்தவன் துயருற்று அதனைப் பழித்த செய்தி இருக்கு வேதமுதலியவற்றிலும் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர்.

உ. புண்ணை, நெய்தனிலத்துக்கு உரித்தாகவும் கடற்கரையாகிய மணலில் கடற்றிவலையால் தழைத்து வளர்வதாகவும் கூறப்படுவதொரு மரம். இது பருத்ததும் வளைந்ததும் நீண்டதும் கரியதுமான அடியையும் கரியனவும் நெடியனவும் குறியனவுமான கொம்புகளையும் உடைய தாகக் கூறப்படுகிறது. இதன் கொம்பு பசுநிற முடையதென்றும் சொல்லப்படும். அக்கொம்பிற்கு இரும்பு உவமையாகச் சொல்லப் படுகிறது. இம்மரத்தில் பாதவர் அம்பி முதலியவற்றைக் கட்டி வைத்தலும் இம்மரத்தின்மேல் ஏறி நெடுந்தூரத்தே வரும் மரக் கலங்களைப் பார்ப்பதும் மீன் உண்ணவந்த பறவைகள் இதன்மேல் தங்கி இருப்பதும் இயல்பு. இது மகளிர் நறவு கொப்புளித்தலாற் பூப்பதென்றும் ஆடுதலாற் பூப்பதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இம் மரத்தொகுதி பொழிலென்று கூறப்படும். இதன் இலை கீலநிறமும் அகலமும் உடையது. இது கொத்துக்கொத்தாகப்பூக்கும் இயல்பினது. இதன் அரும்பு நீண்ட காம்பும் உருண்ட தலையும் மங்கலான வெண் ணிறமு முள்ளது. இந்நிறத்தாலும் உருட்சியாலும் இதற்கு மண்ணு முத்தும் பல்லி முட்டையும் சங்குமணியும் விண்மீனும் உவமையாகக் கூறப்படுகின்றன. இவ்வரும்பு வெண்ணிறத்தையும் தன்னுட் பொன் னிறமும் செந்நிறமுமுள்ள உறுப்புக்களையும் உடையதாயிருத்தலால் இது பொன்னையும் பவழத்தையும் உள்ளடக்கிய முத்தென்று புனைந் துரைக்கப்படுகிறது. இதன்பூவும் இவ்வாறே சொல்லப்படும். இப்பூவை மக்கள் அணிவதுண்டு. இப்பூ நறமணமுடைமையால் இதில் வண்டு முான்று தாதுண்டுகொண் டிருக்கும். இதன் போதலிழ் நிலைக்கு ஊர்க்குருவியின் உடைந்த முட்டை உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் தாதுபொன்னிறமுடையது; முப்பத்திருவகை ஓமாலிகைப் பொருள் களுள் ஒன்றாகவுள்ளது. இதனிலும் புகர்நிலென்று பலவிடத்தும் கொழுநிலென்று சிலவிடத்தும் கூறப்படுகிறது. கொழுநிலுள்ள இம்மரத்தினடியில் மன்றம் அமைப்பர் போலும். இவையும் இம் மரத்தைப்பற்றிய வேறு சிலவும் அடியிலுள்ளவற்றால் அறியலாகும்;

ளறிவித்து நீரிங்கக் கருதியாய்க் கப்பொருள்
சிறுவித்த மிட்டான்போற் செறிதுய ருழப்பவோ

(1) “வெண்டிறை பொருத வேலை வாலுக்கத்துக், குண்டி ரடைகரைக் குவையிரும்புன்னை” (2) “முதுநீர்ப், புணரிதிளைக்கும் புள்ளியிழ்கான, விணாவீழ் புன்னை யெக்கர் நீழல்” (3) “உரவுத்திறை பொருத தணி மண லடைகரை, நனைந்த புன்னை மாச்சினை” (4) “ஓங்கல் வெண் மணற் ருழந்த புன்னைத், தாதுசேர் நிகர்மலர்” (5) “வான்கடற் பரப் பிற் றாவற் கெதிரிய, மீன்கண் டன்ன மெல்லரும் பூழ்த்த, முடவு முதிர் புன்னைத் தடவுநிலை மாச்சினைப், புள்ளிறை கூரு மெல்லம் புலம்ப” (6) “பாரைப் புன்னைச் சேரி” (7) “துரைபிதிர்ப் படுகிறைப், பாரைப் புன்னை வாங்குசின” (8) “முடக்காற் புன்னையும்” (9) “கொடுங்காற் புன்னை” (10) “நெடுங்காற் புன்னை நித்திலம் வைப்ப வும்” (11) “எல்ல யன்ன விருணிற் புன்னை: கல்லரை முழுமுத லவ்வயிற் றெடுத்த, தூங்க லம்பி” (12) “கருங்கோட்டுப் புன்னைப் பூம்பொழில்” (13) “நெடுஞ்சினைப் புன்னை” (14) “குறுஞ்சினைப் புன்னை நறுந்தாது” (15) “பைங்கோட்டு மலர்ப் புன்னை” (16) “இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை, பொன்னினன்ன நுண்டாதிறைக்குஞ் சிறுகுடி” (17) “பெருங்காற் புன்னைக் கருங்கோட்டனைத்த, நாவாய்” (18) “கடலே, காறந்த கலனெண்ணுவோர், கானற் புன்னைச் சினை நிலக் குந்து” (19) “குவவுமண லடைகரை, நின்ற புன்னை நிலந்தோய் படுகினை, வம்பநாரை சேக்குந், தண்கடற் சேர்ப்ப” (20) “புன்னை, யலங்குசின யிருந்த வஞ்சிறை நாரை” (21) “கன்னியம் புன்னைமே லன்னங்காள்” (22) “பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை, கருங்கோட்டுப் புன்னைத் தங்குந் துறைவற்கு” (23) “வதிகுரு குறங்கு மின்னிலைப் புன்னை” (24) “இறுதுசுப்பி னந்நலா ரேந்துவள்ளத் தேந்திய, நறவங்கொப்புளித்தலி னொரு புன்னை பூத்தன, சிறகர் வண்டு செவ்வழி பாடமாடத் தூடெலா, மிறைகொள்வானின் மீனென” (25) “அலம்புமணி மேகலையு மரிக்குறங்கின் கிணியுமணிச் சிலம்பு மார்ப்பக், கலம்படுபொற் குயமடவா பாடுதலு மாட்டமைதி கவினக் கண்டு, நலம்படுபொற் பரிசிலெதிர் வீசுவபோ லினம்புன்னை நறிய வீயின், குலம்புதிது பூத்துகுப்ப விம்மிதராய்ச் சிலரிவாந்து குற்று நின்றார்” (26) “பொன்னென நன்மலர் நறுவீ தாஅம் புன்னை நறும் பொழில்” (27) “பொங்கிரும் புன்னைப் பூம்பொழில்” (28) “எழிற்பூம் புன்னைப் பொழில்” (29) “இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை, நீலத்தன்ன பாசிலையகந்தொறும், வெள்ளியன்னவிளங்கினர்நாப்பட், பொன்னி னன்ன நறுந்தா துதிர” (30) “அகலிலைப் புன்னைப் புகரி னீழல்” (31) “புன்னை, வாலினர்ப் படுகினைக் குருகிறை கொள்ளு, மல் குறு கானல்” (32) “மண்ணு முத்த மரும்பிய புன்னை” (33) “மண்ணுப்

எ-து: நறியதாகிய பூத்தங்கின புன்னைக்கீழே நீ விரும்பிக்கூட இருகாற்
(க) சிறுதாயம் இடவேண்டின அளவிலே ஒருகாலன்றியே இருகாலாவதம்

பசுமுத்தேய்ப்பக் குவியினர்ப், புன்னை யரும்பிய புலவநீர்ச் சேர்ப்ப”
(34) “பொரிப்புறப் பல்லிச் சினையின்ற புன்னை” (35) “பல்லி, நெரித்த
சினையோலு நீளிரும் புன்னைப், பொரிப்பூ விதழுறைக்கும் பொங்கு
நீர்ச் சேர்ப்ப” (36) “புன்னைய மலர்ப்பொழில்க ளக்கினொளி காட்ட”
(37) “வெண்முத்தரும்பிப் பசும்பொன் மலர்ந்து, கடைத்தசெம் பவளத்
தொத்துடன் காட்டு, மிரும்புகவைத் தன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை”
(38) “பவழமும் பொன்னுங் குவைஇய முத்திற், நிகழரும் பீன்றது
புன்னை” (39) “முத்தரும்பிப் பைம்பொன் மலர்ந்து முருகுயிர்த்துத்,
தொத்தலருங் கானற் றுறையேம்” (40) “படுமுத்தம் புன்னை யரும்பும்
புகாஅர்” (41) “புன்னைகண் முத்தென வரும்ப” (42) “புன்னையின்
முகைநிதி பொதியவழி பொழிலணி புறவமே” (43) “புன்னைவெண்
கிழியிற் பவளம் புரை பூந்தாய்” (44) “ஒள்ளொளிப் பவளத் துள்
ளொளியடக்கி, வெள்ளிப் பூந்தா ரெள்ளுந் தோற்றத்துப், போது
பொறை யாற்றாப் புன்னையம் பொதும்பர்” (45) “புன்னை, பொன்
னிமம் விரியும் பூக்கெழு துறைவனை” (46) “தாமலர்ப் புன்னை”
(47) “தாவற் கலித்ததேம்பாய் புன்னை, மெல்லினர்க் கண்ணி மிலைத்
மைந்தர்” (48) “கருங்கோட்டுப் புன்னை மலரிற் றுதருந்தி, யிருக்களிப்
பிரச மூத” (49) “கருங்கோட்டு நறும்புன்னை மலர்சினை மிசை
தொறுந், சுரும்பார்க்குங் குரவினோ டிருந்தும்பி யியைபூத” (50)
“உள்ளுர்க்குரீஇக் கருவுடைத் தன்ன, பெரும்போதவிழ்த்த கருந்தாட்
புன்னை” (51) “புன்னை நுண்டா துறைக்கருநெய்தல், பொன்படு மணி
யிற் பொற்பத் தோன்று, மெல்லம் புலம்பன்” (52) “பொன்னேர்
நுண்டாது புன்னை தூஉம்” (53) “பொன்னேர் தாதிற் புன்னையொடு”
(54) “புன்னை பொன்றா துதிர்மல்கு மந்தண் புகலிந் நகர்” (55)
“புன்னைநன்மாமலர் பொன்னுதிர்க்கும்புனவாயிலே” (56) “பொன்னி
னன்ன புன்னை நுண்டாது” (57) “புன்னை நறுமலரின் பூந்தா திடை
யொதுங்கும், கன்னி யிளமேதிக் காற்குளம்பு - பொன்னுரைத்த, கல்
லேய்க்கு நாடன்” (58) “புன்னை நறுந் தாது.....கதிர்க்கையா
யோமாலி கை” (59) “இன்னினர்ப் புன்னையம் புகர் நிழல்” (60)
“கடன்மீன் றந்து கானற் குவைஇ, யோங்கிரும் புன்னை வாரிநிழ
லிருந்து, தேங்கமழ் தேறல் கினையொடு மாந்திப், பெரிய மகிழும்
துறைவன்” (61) “நீளிறப் புன்னைக் கொழுநிழ லசைஇ” (62)
“மன்றப் புன்னை மாச்சினை நறுவீ” (63) “மன்றத்துப் புன்னை போல”

வித்தம் - சிறுதாயமென்னும் பொருளில் இச்செய்யுளில் முன்னும்
வந்துள்ளது; இது கவறடலின் வழி வந்த ஆட்டங்களில் ‘வருத்தம்’

சிறுதாயம் இட்டவன் மனம்போலே ஆக்கம்*பெருகினவன், நீ பிரிந்து வந்து வரைவேனென்று எமக்கறிவித்துப் பிரியக் கருதின நின்பொருட்டு அக்கவறு இருகாற் சிறுதாயம் இட வேண்டின அளவிலே ஒருகாற் சிறுதாயம் இடப் பட்டவனைப்போலே செறிந்த துயரிலே அழுந்தவோ? எ - று.

இது †தகவாகாது காணெனக் கூறிப் பின்னும்.

ஆங்கு, அசை.

கஅ (க)கொண்டு ‡பலர்தூற்றுங் கொவை யஞ்சாய்
தீண்டற் கருளித் திறனறிந் தெழீஇப்
பாண்டியஞ் செய்வான் பொருளினு
மீண்டிக விவணல மேறுக தேரே

எ-து: நீ பலரும் மேற்கொண்டு தூற்றும் அவருக்கு அஞ்சாய்; இதனைக் கைவிட்டு இவனை வரைந்துகொண்டு கூடுதற்கு அருள்பண்ணி, அதற்கார் திறத்தை அறிந்து எழுந்திருந்து தேரை ஏறுவாயாக; அங்ஙனம் வரைந்தால் ||இவன்நலம் உழவாடியாகி யிருப்பானிருவரிடத்துப் பெரும்பொருளினும் ஈண்டிவதாக என வரைவுகடாயினான். எ - று.

இதனால், தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கவி.

(கக)

(கந.எ.) அரிதே தோழிநா ணிறுப்பாமென் றுணர்தல்

பெரிதே காமமென் னுயிர்தவச் சிறிதே

பலவே யாமம் பையுளு முடைய

சிலவே நம்மோ டொவு மன்றி

லழலவீர் வயங்கிழை யொலிப்ப வுலமந்

தெழிலெஞ்ச மயிலி னடுங்கிச் சேக்கையி

னழலா கின்றவர் நக்கதன் பயனே;

அ மெல்லிய நெஞ்ச பையுள் கூரத்தஞ்

சொல்லினு செய்தமை யல்ல தவநம்மை

வல்லவன் றைஇய வாக்கமை கடுவிசை

‘விருத்தம்’ என வழங்கும் சொல்லின் சிதைவுபோலும்; அன்றி வித்தென்பது அம்சாரியை பெற்றுவந்ததெனினும் இயையும்; வித் தாயமென இச்செய்யுளுள் வருதலும் நோக்குக.

க. எதுகை நோக்கி ‘கோண்டு’ எனக்கொள்ளின், நீட்டல் விகாரமாம்.
(பிரதிபேதம்) * பெருகினவனீபிரிந்து, †தாவககாது, தாவாகாது, ‡ பழிதூற்றும், || இவ ணலமும் வாடியாகி யிருப்பானிருவரிடத்தும்பெறும்பொருளினுமீண்டிவதாக.

வில்லினு நெய்தலோ விலர்ம னுயிழை
வில்லினுங் கடிதவர் சொல்லினுட் பிறந்தனோய்;

கந நகைமுத லாக நட்பினு னெழுந்த
தகைமையி னனலித லல்ல தவர்நம்மை
வகைமையி னெழுந்த தொன்முரண் முதலாகப்
பகைமையி னனலிதலோ விலர்ம னுயிழை
பகைமையிற் கடிதவர் தகைமையி னனலியுநோய்;

கஅ நீயிலே நென்றென்னை யன்பினுற் பிணித்துத்தஞ்
சாயலிற் சுடுத லல்ல தவர்நம்மைப்
பாயிரு ளறநீக்கு நோய்தபு நெடுஞ்சுடர்த்
தீயினுற் சுடுதலோ விலர்ம னுயிழை
தீயினுங் கடிதவர் சாயலிற் கனலுநோய்;

ஆங்கு;

௨௪ அன்னர் காதல ராக வவர்நமக்
கின்னுயிர் போத்தரு மருத்துவ ராயின்
யாங்கா வதுகொ ரோழி யெனையதூஉந்
தாங்குதல் வலித்தன் றாயி
னீங்கரி துற்றன்றவ ருறியுப நோயே.

இது வலவாழ்ந்த ஆற்றளாயின இடத்துத் தலைவி யாற்றமையை
உவமடன்னுளே தலைவந்த அறிவிக்கவற்ற தோழி, தலைவர் சிறைப்புறத்
தானாகத் தலைவியை வற்புறுக்க, அவள் *வன்புறை எதிரழிந்து கூறியது.

இதன் பொருள்.

அரிதே தோழிநா ணிறுப்பாமென் றுணர்தல்
(க)பெரிதே காமமென் னுயிர் தவச் சிறிதே
(உ)பலவே யாமம் பையுளு முடைய
சிலவே ிநம்மோ சொவு (நு)மன்றி

க. “இவளுயிர் தவச்சிறிது காமமோ பெரிதே” துறுந். ௧௮.

உ. “ஊழி பலவோ ரிரவாயிற் ரோவென்னும்” நள. சுயம். ௧௦௮.

ந. அன்றிலின் இயல்பு இந்நூற்பக்கம் ௮௦௧: ௩-ஆம் குறிப்பால் அறிய
லாகும்.

(பிரதிபேதம்) * வன்புறை, † எம்மோடு.

லழலவிர் வயங்கிழை யொலிப்ப வுலமர்
தெழிலெஞ்சு மயிலி னடுங்கிச் ட்சேக்கையி
னழலா கின்புறவர் நக்கதன் பயனே

எ-து: தோழி! நம்முடைய(க)நாணை நம்மிடத்தே நிறுத்துதலைச் செய்வா
மென்று உணர்ந்திருத்தல் அரிது; அதற்குச் காரணமென்னெனில் வேட்கை
பெரிதாயிராநின்றது; அதனாற் தேய்ந்த உயிர் மிகச் சிறிதாயிராநின்றது;
நமக்கு வருத்தத்தைத் தருதலையுடைய யாமங்களும் பலவாயிராநின்றன;
அவ்வியாமங்களிற் றுயிலாதபடி துணையைப் பிரிந்து வருத்தி நம்மோடு உசா
வும் அன்றில்களும் சில உளவாயிராநின்றன; ஆதலான் அவ்வுயிர் தாங்குதல்
அரிது; முடிவில் அவர் நம்மோடு கூடியதனாற் பெற்றபயன் (உ)பீலி உதிர்ந்த
மயில்போலே பொலிவழிந்த நாணத்தால் நாம் நடுங்கச் சேக்கையிலேகிடந்து
||உடம்பு நெருப்பிலே ஓடவைத்த பொன்னாற்செய்த சிலம்புமுதலியன ஒலிக்
கும்படி உலமா நமக்குக் காமத்தீ உண்டாகாநின்றதொன்றுமே. எ - று.

உலமா, நடுங்க எனத் - திரிக்க.

அ மெல்லிய நெஞ்சு பையுள் கூரத்தஞ்
சொல்லினு செய்தமை டயல்ல தவார்நம்மை
(ந)வல்லவன் றைஇய வாக்கமை கடுவிசை
வில்லினு செய்தலோ விலர்ம னாயிழை
வில்லினுங் X கடிதவர் சொல்லினுட் பிறந்தநோய்

எ-து: அவர் நெஞ்சுபோல் வலியுடைத்தன்றி நம்முடைய வலியில்லாத
நெஞ்சு வருத்தம் மிகும்படி தாம் கின்னிற்பிரியே னென்று தெளிவித்த
சொல்லால் வருத்தினமையல்லாது அவர் மம்மைப் பண்ணவல்லவானுலே
பண்ணப்பட்ட(ச)வடிவமைந்த கடிய விசையையுடைய (ரு)வில்லினால் எய்தந்
நெழிசைச் செய்தலோ உடையரல்லர்; ஆயினும் ஆயிழாப்! அவர் தெளி
வித்த சொல்லாற் பிறந்தநோய் மிகவும் வில்லினுங் கடிதாயிராநின்றது. எ-று.

க. “எழுந்த நாணு மிச்சையுந் தினம்போ ராடி, யகழ்தர நாணந் தோற்ற
தாணையே வென்றதம்மா” திருக்குற்றிலந். புராணவியல்பும். கரு.

உ. “காமர் பீலி யாய் மயில்” அகம். ந.ருஅ: உ.

ந. “வல்லவன் றைஇய பாவைகொல்” கலி. ருசு: எ.

ச. வடிவு-வார்த்தல்; “வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே”
புறம். ந.கஉ: ந.

ரு. வில், ஆகுபெயராய் அம்பை உணர்த்திற்றெனினும் ஆம்; “வில்லின்
மாரியின் வீரன் விலக்கினான்” கம்ப. தாடகைவதை. கஎ.

(பிரதிபேதம்) * உலம் வந்து, ட சேக்கையுள், ட அவனக்கதன், || உடம்பு சிலம்பு முதலி
யன, ட திரிக்க, அழலவிர் வயங்கிழை - நெருப்பிலே யோடவைத்த பொன்
னாற்செய்தவிழைமெல்லிய, ட அல்லாதவர் நம்மை, X கொடிதவர்.

கங் நகைமுத லாக நட்பினு ளெழுந்த

தகைமையி னனலித லல்ல தவர்நம்மை

†வகைமையி னெழுந்த தொன்முரண் ‡முதலாகப்

பகைமையி னலிதலோ விலர்ம னுயிழை

பகைமையிற் கடிதவர் ||தகைமையி னலியுநோய்

எ-து:(க)நருநயமறைத்தலென்னும் மெய்ப்பாடுகாரணமாக நான்கொண்ட நட்பிலே +தோன்றிய தமது தகுதிப்பாடுகளாலே வருத்துதலொழிய அவர் நம்மைப் பொருள்களின் கூறுபாட்டாலே தோன்றிய பழைமையுடைய மாறுபாடு காரணமாக வந்த பகையாலே வருத்துதலோ உடையவல்லர்; ஆயினும் ஆயி ழாம்! அவர் +தமது தகுதிப்பாடுகளாலே வருத்துதலொழிய அவர் நம்மை வருத்துநோய் பகைமையினுங் கடிதாயிராநின்றது. எ - று.

(௨)முதல் - காரணம். பொருள்கள், ஈண்டு மனப்பொருள் முதலியன.

கஅ X நீயலே னென்றென்னை **யன்பினுற் பிணித்துத்தஞ்

சாயலிற் சுடுத லல்ல தவர்நம்மைப்

††பாயிரு னறநீக்கு நோய்தபு ரெடுஞ்சுடர்த்

தீயினுற் ‡.†சுடுதலோ விலர்ம னுயிழை

தீயினுங் கடிதவர் சாயலிற் கனலுநோய்

எ - து: நீன்னிற் பிரியெனென்றுசொல்லி, என்னைத் தனக்குண்டாகிய அன்பினாலே வயக்கப்படுத்தித் தமது மென்மையாலே சுடுதலொழிய அவர் நம்மைப்பரந்த(ங்)இருளே அவ்விடத்தினின்றும்போம்படி நீக்கும் ரெடியதாகிய கொழுந்தினையுடைய ரெருப்பார் சுடுதற்ரொழிலோ உடையவல்லர்; ஆயினும்

க. நோல். மெய்ப். கு. கங்.

உ. “இருமுதலின்” (நோல். பாயிரம்) என்பதற்கு ‘இரண்டு காரணத் தான்’ என்று இளம்பூரணரும், ‘பெரிய காரணத்தான்’ என்று சிவ ஞான முனிவரும் “நோய் முதல்” (குறள். ௧௬௪) என்பதற்கு, ‘நோய் வருதற் காரணம்’ என்று பரிமேலழகரும் எழுதியிருக்கும் உரை இங்கே அறிதற்பாலன.

ங். “பகையிருட் பிழம்பு சீக்கும் பஸ்கட ருமிழும் வாளான்” நைடதம். சுயம். ௧௬௪.

(பிரதிபேதம்) * நலியதல்லது, †வகைமையுள், ‡முதலாகப், || தகையினலியு, +தோன்றித் தமது, +நமது தகுதிப்பாடுகளாலே நம்மை வருத்துதலோய், X நீயலே மென் றென்மை, நீயலென்றென்னை, ** அன்பினிற் பிணித்ததஞ், †† பாயிரு னீக்கு, ‡.†சுடுதலோ.

ஆயிழாய்! அவர் ஆண்டுச் * செய்த காமநோய். கெடுதற்குக் காரணமான
† மென்மையால்நின்று எரியுங்காமநோய் தீயினுங்கடிதாயிராநின்றது. எ-று.

நோய்தபு சாயலென்க.

||ஆங்கு, அசை.

௨௪ அன்னர் காதல ராக வவர்நமக்

கின்னுயிர் போத்தரு மருத்துவ ராயின்

யாங்கா வதுகொ ரோழி யெனையதூஉந்

தாங்குதல் வலித்தன் றுயி

னீங்கரி துற்றன்றவ ருநீஇய நோயே

எ-து: தோழி! நெஞ்சு அத்தன்மையவர் நம்மிடத்துக் காதலையுடையவ
ராகக் கருதி முன்பு நம்மை நீங்குதலருமையுற்ற அவ்வியற்கைப் புணர்ச்சியி
னன்று அவர் நம்மையுறுத்தின நோயைத் தான் பொறுத்தலைத்துணிந்த
துணியை ஆராய்ந்துபார்க்கில் அத்துணிவு எப்படியும் நம் இனிய உயிரைப்
போக்கும்; அவர் நமக்கு (க) உயிரைப் போகாமல்மீட்டும் மருத்துவராய்
இருப்பாராயின், அந்நிலை ஈனக்காலத்து அவர்க்கு உண்டாவது கொல்லென
+வன்புறை எதிரழிந்து கூறினான். எ - று.

(௨) வலித்தன்று என்பது வலித்ததன்றென்னும் மறைப்பொருள்
தாராமை உணர்க.

இதனால், தலைவற்கு அசைவு பிறத்தது.

இஃது “இடைநிலைப்பாட்டு” (௩) என்றதனும் x தாழ்மப்பட்ட ஓசையின்றி
ஐந்தடியான் இடைநிலைப்பாட்டுவந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (௨௦)

க. இந்துற்பக்கம் ௪௯; ௨ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

௨. வலித்தன்று = வலித்தது - துணிந்தது; இஃது இங்கே வினையாலணை
யும் பெயராய் நின்றது. “காண்டல் வலித்தன்று” என்பது பு - வே.
கைக்கிளை. பெண்பாற். கொளு. கூ. இவ்வகை ஆட்சியை அந்துந்
கொளுவில் மலிந்து கிடக்கின்றது. இதனை வினைத்திரிசொல்லென்று
முற்காலத்தவரும், அகாச்சாரியை பெறுது அன்சாரியை பெற்று
வந்த சொல்லென்று பகுபத முடிபு கூறும் இக்காலத்தவரும் வழங்
குவர்.

௩. தோல். செய். கு. க௩௪. இச்சுத்திரத்தின் உரையில் “நகைமுத
லாக.....தகைமையி னலியுநோய்” என்னும் பகுதியைப் பேரா
சிரியரும், (தோல். செய். கு. க௩௭) இச்செய்யுள் முழுவதையும்
நச்சினுர்க்கினியரும் இடைநிலைப்பாட்டு ஐந்தடியான் வந்ததற்கு மேற்
கோள் காட்டியிருக்கிறார்.

(பிரதிபேதம்) * செய்தமென்மையால், †மென்மையாய், ‡ நின்றது நோய்தபுசாயல் - காம
நோய் கெடுதற்குக் காரணமான சாயலென்க ஆங்கு||ஆங்குஅசை. ஃஎக்
காலத்தே, +வன்பொறை, x தாழ்மப்பட்ட.

(கூடமி.) எழின்மருப் பெழில்வேழ மிகுதரு கடாத்தாற்
 றொழின்மரிக் தலைவத்த தோட்டிகை நிமிர்ந்தாங்
 கறிவுநம் மறிவாய்ந்த வடக்கமு நானொடு
 வறிதாகப் பிறரென்னை நகுபவு நகுபுடன்
 நு மின்னவிர் நுடக்கமுங் கனவும்போன் மெய்காட்டி
 யென்னெஞ்ச மென்னோடு நில்லாமை நனிவொவித்
 தன்னலங் கரந்தானத் தலைப்படுமா நெவன்கொலோ
 மணிப்பிலி சூட்டிய நூலொடு மற்றை
 யணிப்பூளை யாவினை யெருக்கொடு பிணித்தியாத்து
 க0 மல்லுரர் மறுகின்க ணிவட்பாடு மிஃதொத்த
 னெல்லீருங் கேட்டமி னென்று;

க2 படரும் பணியீன்ற மாவுஞ் சுடரிழை
 நல்கியா ணல்கி யவை;

கச பொறையென் வரைத்தன்றிப் பூதுத லீத்த
 நிறையழி கா மனைய நீந்தி யறையுற்ற
 வுப்பியல் பாவை யுறையுற் றதுபோல
 வுக்கு விடுமென் னுயிர்;

க4 பூளை பொலமல ராவினை வேய்வென்ற
 தோளா னெமக்கீத்த பூ;

உ0 உரிதென் வரைத்தன்றி பொன்னிழை தந்த
 பரிசுழி பைதனோய் மூழ்கி யெரிபரந்த
 நெய்யுண் மெழுகு னிலையாது பைபயத்
 தேயு மளித்தென் னுயிர்;

உச இளையாரு மேதி லவரு முளையா
 னுற்ற துசாவந் துணை;

உக என்றியான் பாடக் கேட்டு
 அன்புறு கிளவியா ளருளிவர் தனித்தலிற்
 றுன்பத்திற் றுணையாய மடலினி யிவட்பெற
 விற்பத்து ளிடம்படலென் றிரங்கின ளன்புற்
 றடங்கருந் தோற்றத் தருந்தவ முயன்றோர்தம்
 முடம்பொழிக் துயருல கினிதுபெற் றுங்கே.

இது (க)மடலூர்ந்து தலைவியையுடைய தலைவன் தான் மடலூர்ந்து வாரும் அவனை எய்தியவாரும் தனக்குப் பாங்காயினுர்க்குக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(உ)எழின்மருப் பெழில்வேழ மிகுதரு கடாத்தாற்
 ரெழின்மாறிக் தலைவைத்த தோட்டிகை நிமிர்ந்தாங்
 கறிவுநம் மறிவாய்ந்த வடக்கமு நானெடு
 வறிதாகப் பிறரென்னை நகுபவு நகுபுடன்
 ரு (ஈ)மின்னவிர் துடக்கமுங் கனவுப்போன் மெய்காட்டி
 யென்னெஞ்ச மென்னெடு நில்லாமை நனிவெளவித்
 தன்னலங் கரந்தாளேத் தலைப்படுமா *நெவன்கொல்லோ
 (சு)மணிப்பீலி சூட்டிய நூலொடு மற்றை
 யணிப்பூளை (ரு)யாவிரை யெருக்கொடு பிணித்தியாத்து

- க. புணர்த்தபின் நிகழ்வதாகிய பெருந்திணைக் குறிப்புள் தலைமகற்கே யுரித்தாகிய ஏறிய மடற்றிறத்துக்கு இச்செய்யுள்மேற்கோள்; தோல். அகத். சூ. ௫௪. இளம். சூ. கந. நச.
- உ. “நெய்தற்றிணையோடு பெருந்திணையும் மயங்கி வந்ததற்கு “எழின் மருப் பெழில்வேழம்.....கேட்டமினென்று” என்னும் பகுதி மேற்கோள்; இ - வி. சூ. ௩௬௫.
- ஈ. “துளியிடை மின்னுப்போற் றோன்றி யொருத்தி, யொளியோ டுரு வென்னைக் காட்டி யளியனென், நெஞ்சாறு கொண்டா ளதற்கொண் டிற் துஞ்சே, னணியலங் காவிரைப் பூவோ டெருக்கின், பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து மணியார்ப்ப, வொங்கிரும் பென்னை மடலூர்ந், தென் னெவ்வொய், தாங்குத நேற்ற விரும்பைக் குயிர்ப்பாக, வீங் கிழை மாதர் திறத்தொன்று நீங்காது, பாடுவேன் பாய்மா நிறத்து” கலி. கநக: ௫ - கந.
- சு. (அ) “மணிநிற வுருவின தோகையும்” (ஆ) “மாகதக் கதிர்தழைத்த கலாப மஞ்ஞை”
- ரு. (அ) “குனிகா யெருக்கின் குவிமுகிழ்விண்டலொடு பனிவா ராவிரைப் பன்மலர் சேர்த்தித், தாருங் கண்ணியுந் தைஇத் தன்னிட, மீளு மட லோன் வரவென் கொல்லென, 'நீர்த்துறைப் பெண்டிர் நெஞ்சழிந் திரங்கு.....றணிமடற் கவிமா மன்றத் தேறித்தன், னணிநலம் பாடினு மறியான்” குணநாற்புது.(ஆ) “மறவல் வாழிதோழி துறைவர், கடல்புரை பெருங்கிளை நாப்பண், மடல்புனைத் தேறிநிற் பாடும் பொழுதே” தோல். கள. சூ. ௨௩. மேற்.

(பிரதீபேதம்) * எவன்கொல்லோ,

க0 மல்லலூர் மறுகின்க ணிவட்பாடு (க) மில்தொத்த

னெல்லீருங் கேட்டமி *னென்று

எ-து: மின் விளங்குகின்ற துடக்கமும் கனவினது தோற்றமும்போலே தன்வடிவைக் காட்டி என்னுடனே முற்படக் கூடிப் பின்னர்ப் பிறர் என்னை (உ)இகழ்ந்து சிரிப்பனவற்றையும் எனக்குக் காட்டி எனக்குரிய நெஞ்சம் என்னோடு கூடி நில்லாமல் அழகினையுடைய மருப்பினையும் அழகினையுமுடைய (ங)வேழம் சொரிதலைச் செய்யுமதத்தாலே பாகனுக்குச் செய்யுந்தொழில்களைத் தவிர்த்து தான்வேண்டியவாறொழுகாதபடி தன்னை விலக்குந் தோட்டியையுங் கைகடந்தாற்போலத் தன்மேற் சென்ற வேட்கையினாலே என்னேவலைச் செய்தலைத் தவிர்த்து தான் வேண்டியவாறொழுகாதபடி (ச) தனக்குக் காவலாகிய அறிவும்நம் (ரு) அறிவாலே ஆராய்ந்த அடக்கமும் இயல்பாகத்தோன்றிய (கூ)நாணுடனே வறுவீதாக அவற்றைக் கைகடக்குப்படி †யிகவும் என்னெஞ்சைக் கைக்கொண்டு தன்னலத்தை யான் காணாமல் மறைத்தவனாக் கூடும்வழி எவ்வழிதானென்று ஆராய்ந்து இனி (எ) மடலேறுதலே கூடும்வழியென்று கருதி

க. இந்நூற்பக்கம் ௩௮௬: ௩-ஆங் குறிப்புப் பார்க்க.

உ. “பல்லார்தக் கெள்ளப் படுமடன் மாவேறி” கலீ. சுச. உஉ.

ங. “பிறையெனு நுதலவன் பெண்மை யென்படி, நறைகம ழலக்கலா னயன கோசர, மறைதலு மனமெனு மத்த யானையி, னிறையெனு மங்குச சிமிர்ந்து போயதே” கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. ௪௦.

ச. “சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ, நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு” குறள். ௪௨௨.

ரு. (அ) “கற்றறிந்தார் கண்ட தடக்கம்” பழ. ௨௪௩. (ஆ) “கற்றறிவு குலமேன்மை கருணைபெரும் புகழ்செல்வங் கைம்மா நெண்ணை, துற்றுதவுங் கொடைசீர்மை யொழுக்கமருந் தவரியம முறவின் கேண்மை, மற்றெதிரி லாத்திண்மை வாய்மைமிசூந் தூய்மைகுணம் வனப்பி யாவும், பெற்றிடினு மடக்கமில்லாப் பெருமிதத்தா லத் தனைக்கும் பிழையுண் டாமால்” பிரபோத. விவேகன்சேனை. ௩௩.

கூ. “நோன வுடம்பு முயிரு மடலேறு, நாணனை நீக்கி நிறுத்து” குறள். ௧௧௩௨.

எ. “மடலேறுலாவது:—தலைவன் ஒவ்வாக் காமத்தால் பனங்கருக்காம் குதிரையும் பனந்தருவி லுள்ளனவற்றால் வண்டில் முதலானவருஞ் செய்து அக்குதிரையின்மேலேறுவது; மடலேறுவான் திகம்பாறாய் உடலெங்கும் நிறுபுசிக்கு (1) கிழி ஒவியர்கைப்படாது தானே தீட்டிக் கிழியின் தலைப்புறத்தில் அவன் பெயரை வரைந்து கைப்பிடித்து (பிரதிபேதம்) * இன்று, † யிகவுமன்னெஞ்சை.

(க)மடன்மாவிலே சூட்டவேண்டி தூலாலேலீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய
(உ)பீலியையும் மற்றை அழகையுடைய பூளைப்பூவையும் 'ஆவிரம்பூவையும்
எருக்கம்பூவோடே தொடுத்து அம்மடன்மாவிலே கட்டி வளப்பத்தையுடைய
ஊரின் மறுகின்கண்ணே இவனெருத்தன் (ஈ) இவனைப் பாடும்; பாட்டை
எல்லீருங் கேட்பீராக என்று சொல்லிப் பாடத் *தொடங்கி. எ - று.

ஊர்நடுவே நாற்சந்தியில் ஆகார நித்திரையின்றி அக்கிழிமேற் பார்வை
யுஞ் சிந்தையு மிருத்திவெட்கைவயத்தனும் வேறுணர்வின்றி (2) ஆவூரி
னும் அழன்மேற்படினும் அறிதலின்றி மழை வெயில் காற்றால்
மயங்காதிருப்பழி, அவ்வூரிலுள்ளார் பலருங் கூடிவந்து, (3) 'நீ மட
லேறுதியோ, அவனைத்தருதும் சோதனைத்ருதியோ' என்றவழி, இயைந்
தானாயின் அரசனுக்கு அறிவித்து அவனேவலால் அவன் இளைந்து
நையத்தந்து 'மடலேறு' என்றவழி, ஏறு 'முறைமை:—பூளை எலும்பு
எருக்கு இவைகளாற் கட்டிய மாலையணிந்துகொண்டு அம்மாவில்
ஏற அவ்வடத்தை வீதியில் நர்த்தலும் அவ்வுருளை உருண்டோடும்
பொழுது, பனங்கருக்கு அறுத்தவிடமெல்லாம் இரத்தந் தோன்றாது
வீரியந்தோன்றின் அப்போது அவனை அலங்கரித்துக் கொடுப்பது.
இரத்தங்கண்டுழி அவனைக் கொலைசெய்து விடுவது. இவை புலவ
ரால் நாட்டிய வழக்கென்றுணர்க' என்பது தந்தை. ௧௦௧. உரையில்
உள்ளது. இது நூலோத்துங்க. ௧௨௮. குறிப்பில் (1) தான்
காமித்த தலைவியினுருவை ஒரு படத்தில் தன் கையாலெழுதி யென்
றும் (2) ஆவூரிஞ்சினுமென்றும் (3) நீ மடலேறிச் சோதனைத்தால் நீ
இச்சித்த பெண்ணைக் கொடுக்கச் செய்வோமென்று கூற அதற்கு அவ
னாசைந்தானாயி நென்றும் விளக்கத்தோடும் சிறிது சொல் வேறுபாட்
டோடும் உளது. ஆவிரம்பூவும் அண்வதுண்டு.

க. சீலப். எ0 - எக-ஆம் அடிகளும் அவற்றினுரையும் பார்க்க.

உ. "பூவல்லபூனை யுழிஞையொடியாத்த, புனவரை யிட்ட வயங்குதார்ப்
பீலி, பிடியமை தூலொடு பெய்ம்மணி கட்டி" கலி. ௧௪௦: ௪ - ௬.

ஈ. (அ) "கழிகின்ற வென்னையு நின்றநின் கார்மயி நன்னையும்யான்,
கிழியொன்ற நாடி யெழுதிக்கைக் கொண்டு" (கோவையார். எ௬.)
என்பதன்விசேடவுரையில்; 'தனக்கு அவளையென்னுங்கருத்தினளும்,
நின் கார்மயிலென்றான். என்னையும் நின் கார்மயிநன்னையும் மட
லிடத்தெழுதுவோனென்றதென்னையோர்மயிலை யெழுதுவதன்றித் தன்
னையு மெழுதுமோவெனின், மடலெழுதித் கையிற்கொண்டால் உரை
யாடுகையின்றி இவனும் ஒவியமாகலின், மடலின்றிலையிலே தன்
னாரையுந்தன்பேரையும் அவனாரையு மவன்பேரையும் எழுதுகையால்
என்னையு மென்றான்' என்றுள்ள குறிப்பால் மடலூர்பவற்கு உரை
யாடாமை உண்டென்றறியப்படுமாயினும் (ஆ) "என்றியான் பாடக்
கேட்டு" (இ) "பாடுவேன் பாய்மா நிறுத்து" (ஈ) "பாடுனறிப் பாடவும்

பிரதிபேதம்) * தொடங்கியென்க ஸ்வனவற்றையும்.

நகுலனவற்றையுங்காட்டி என்றான், மடலேறுதல்(க)வரைபாய்தலாகிய இரண்டினையுந் தான் பின்புகருதுதலின். இவனொருத்தன் எனத் தன்னைப் *பிறர்போற் கூறினான். அஃது உலகத்தார் பாடும் பாட்டன்மையுந் தோற்று வித்துவின்றது.

இவனென்று சுட்டிற்று, கையில் (உ)எழுதிப்பிடித்த கிழியிலவனை.

கஉ (ங)படரும் பணையின்ற மாவுஞ் சுடரிழை

(ஈ)நல்கியா னல்கி யவை

எ-து: விளங்குகின்ற இழையினையுடைய, என்னாலே காமிக் கப்பட்டவன் எனக்குக் காதலித்துத் தந்தவை, வருத்தமும் வருத்தத்தாலுண்டான பணையின்ற மடலாற் செய்த குதிரையும். எ - று.

வல்லேன் சிறிதாங்கே, யாடெனி லாடலு மாற்றுகேன் பாடுகோ”

(உ) “அணிநிலப் பெண்ணை மடலூர் தொடுத்தி, யணிநலம் பாடி வாற்கு” (ஊ) “வருத்தமா ளுர்த்து மறுகின்கட் பாட” (கலி. கஉஅ: உசு, கஉக: கங, கச௦: கங - கச, கசக: டு - சு, உஉ.) என இந் தூலுப் பலவிடத்தும் வருதலால், அவனைக் குறித்துப் பாடுதலாகிய உரையாடலுண்டென்பது தெளிவாம். இந் தூற்பக்கம், அநிகு: டு-ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

க. (அ) “விடையூர் குழலியர் தந்தகிந் தாகுல வெள்ளிதைக், கரையூர் பொழுதிளம் காணையர் தாங்கிழி கைப்பிடித்துத், தரையூர் தொறும் பெண்ணை மாமட லூர்வார் தவிர்ந்துபின்னும், வரையூர்வார் தஞ்சையர் கோன் வாணன் மாறையில் வாணுதலே” ‘தஞ்சை. க௦உ. (ஆ) “முன்னேன் நிருக்கொடி யேற்றத்தி னான்முயம் கடதொழிந்தாம், பின்னேன் மழைக்குடை வீழ்ந்தொழி வார்..... வசுதேவன் பெற்ற விருவாரிலே” (இ) “பரசன் சொரூப மெடுப்பது வோமலை பாய்ந்துகடன், முரசன் சொரூப மெடுப்பதுவோ.....அன்பர் பேரெண்ணமே” மாறன். கஉசு, கருசு. (ஈ) “மடலார் காம வெள்ளத் தின் மோதலுற்றார், கிழியொன்று கைப்பிடித் தேமட லேறுவர் கேண்மையற்றார், பழியொன்று மெண்ணில ராய்ப் பறம் பேறியும் பாய்வார்களே” திருவாவடுதுறைக். கசக.

உ. இந் தூற்பக்கம் அநிகு: உ - ஆம் குறிப்பில், முதலிலுள்ள செய்யுளாலும் “திடம்பெற்ற காசினி யோர்யானு மங்கையுரு சித்திரஞ்சேர், படம் பெற்றிருக்கின் றோதிரு மாலென்பாவிப்பரே” (மயூரகீர். கசக.) என்பதலாலும் தலைவனுருவும் எழுதுவதுண்டென்று தெரிகிறது.

ங. “தொடலைக் குறுந்தொடி புந்தான் மடலொடு, மலை யுழஞ்சுத் துயர்” துறன். கசஙரு.

(அ) “நல்கினு நல்கா னாயினும்” புறம். அ௦: டு; (ஆ) “நல்கினை கேளாய்” மணி. கஉ: டுகு.(இ) “நுமக்குநீர் நல்குதி ராயின்”

(பிரதிபேதம்) * பிறன்போற்.

கசு (க)பொறையென் வரைத்தன்றிப் பூதுத லீத்த
(உ)நிறையழி காமநோய் நீந்தி யறையுற்ற
(ங)வுப்பியல்*பாவை யுறையுற் றதுபோல
வுக்கு விநிமென் னுயிர்

எ - து: என்னுடைய உயிர்தான் †பொறுத்தல் என் எல்லைத்தன்றாகப் பொலிவுபெற்ற துதலினையுடையாள் தந்த, நிறைஎன்னும் குணம் அழித்தற்குக் காரணமான காமநோயை நீந்தி உப்புப் பரத்தியிலே கிடந்த உப்பால் இயன்ற பாவை மழைத்துளியை உற்ற தன்மைபோலக் கரைந்துவிடா நின்றது. எ - று.

கஅ பூனா (ச)†பொலமல ராவிரை (ரு)வேய்வென்ற
தோளா னெ[ம](ன)க்||கீத்த பூ

எ - து: வேயை வென்ற தோளையுடையாள் எனக்குத் தந்த பூக்கள் பூளைப்பூவும் பொன்போன்ற பூவையுடைய ஆவிரம்பூவும். எ - று.

எனவே, தான் +கொடுத்தன நல்லபூ என்றான். †பொலமல ரென்னும் முடிவு “தொடரியலான” (சு)என்னும் இலேசான் முடித்தாம்.

- க. “இந்நோய், பொறுக்கலாம் வரைத்தன்றிப் பெரிதாயின்” (கலி. ௫அ: ௨௦-௨௧) என்பதும் அதன் குறிப்பும் “பொறுக்கல்லா நோய்செய்தாய்” (கலி. கசு: ௧௧) என்பதும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.
- உ. (அ) “நிறையு முண்டோ காமம் காழ்கொளின்” மணி. ௫: ௨௦. (ஆ) “நிறையென்ப தில்லைக் காம நோர்நின்று சிறக்கு மாயின்” துளாமணி. கல்யாண. ௧௫௫.
- ங. (அ) “நெடுவெள் றப்பி னிரம்பாக் குப்பை, பெரும்பெயற் குருகி யாஅங்கு” (ஆ) “மிதுபெய, லுப்புச்சிறை நில்லா வெள்ளம் போல, நாணுவரை நில்லாக் காம நண்ணி, நல்கினன்” அகம். ௨௦௬: ௧௪-௧௫. ௨௦௮: ௧௮ - ௨௧. (இ) “உப்பின் பெருங்குப்பை நீர்படியி னில்லாகும்” தீரி. அந. (ஈ) “கடம்புன னெருங்க வுடைந்துநிலை யாற்றா, வுப்புச் சிறைபோ லுண்ணெகிழ்ந் துருகி” பெருங். (ங) ௨௦: ௧௨௦ - ௧௨௧.
- ச. “பொன்னே ராவிரைப் புதுமலர்” துறுந். ௧௪௩.
- ரு. வென்றவென்பது மரபுபற்றி உவமச்சொல்லாய் வருதற்கு, “வேய் வென்ற தோள்” என்பது மேற்கோள்; தோல். உவம. கு. ௧௪. இளம்.
- சு. தோல். புள்ளிமய. கு. ௬௧. இச்சூத்திரத்தின் இளம். நச். உரைகளிலும் ஒன்றின முடித்தலால் மென்கணம் வந்தவிடத்தும் பொன் என்பது (யிரதிபேதம்) *பாறை, † பொறுத்ததென் னெல்லை, ‡ பொனமல ராவிரம். || அளித்தபூ. †தொடுத்தன நல்ல, ‡பொனமலரென்னுமுடிபு ‘தொடரியல்’ ஆவிரை’ என்னு மிலேசான்முடித்தாம்.

உ௦ (க) உரிதென் வரைத்தன்றி யொள்ளிழை தந்த
 *பரிசுழி (உ) பைதனேய் மூழ்கி (ங) யெரிபரந்த
 நெய்யுண் மெழுகி னிலையாது பைபயத்
 (ச) தேயு மளித்தென் னுயிர்

எ - து: ஒள்ளிய இழையினையுடையான் என்னைப் பொறுக்குமெல்லைத்
 தன்றாக எனக்குரித்தாகத் தந்த, என்னியல்புகள் அழிதற்குக் காரணமான,
 வருத்தத்தையுடைய காமநோயிலே என்னுயிர் அழந்தி, நெருப்புப் பரந்த
 நெய்யுள்ளே கிடந்த மெழுகு மெத்தென உருகித் தேயுமாறுபோல நிலையில்
 லாதே மெத்தென மெத்தெனத் தேயாகின்றது; இஃது எல்லாரானும் அளிக்
 குந்தன்மையுடைத்து. எ - று.

உ௧ இளைபாரு மேதி லவரு † முனையா
 னுற்ற துசாவுந் துணை

எ - து: யானுற்ற காமநோய்க்கு யான் உளையும்படி உசாவுந் துணை
 இளையபிள்ளைகளும் இக் காமநோய்க்கு அயலானானுமே; பிறரில்லை. எ - று.

உ௨ என்றியான் பாடக் கேட்டு

அன்புறு கிளவியா ளருளிவந் தளித்தலிற்
 றுன்பத்திற் றுணையாய || மடலினி யிவப்பெற
 ளின்பத்து ளிடம்படலென் றிரங்கின ளன்புற்

பொலமெனத் திரிந்து வருதலுண்டென்பதற்கு, “பொலமலராவிரை”
 என்பது மேற்கோள்.

க. உரிது. அகம். க௦: எ; சூளா. மந்திர. ஈசு, அப்சியல். ஈடுஎ; கலி.
 எசு: கஎ; அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

உ. “பைதனேய்” கலி. ஈஉ: கசு, கஈ: கஅ.

ங. (அ) “அருகா ணளிய வழல்சேர் மெழுகொத் தழிகின்றதே” கோவை
 யார். சசு. (ஆ) “காதல் ராயினுந் காதல் கையிகந், தேதில ராயின
 மடிகட் கின்றென, ஆதுலை மெழுகினின் றுருகினுந்” சூளா. மூத்திச்.
 ஈசு. (இ) “உண்ணை யழிய வுலையிடு மெழுகொத் தொருமொழி
 தோழியர்க் குரைத்தான்” பிரமோதீ. பிரதோட. ஈஎ. (ஈ) “அழல்படு
 மெழுகே யென்னக், கொம்மென வருக வுள்ளந் குதூகலித்து” (உ)
 “தீசேர் மெழுகென வுள்ளம் விள்ள” கந்த. திருநகர். கஉஉ. மேரு. ச.
 (ஊ) “உலையின் மீது மெழுகொத் துருகினுள்” அரிச்ச. மயான. சசு.
 (எ) “மெழுகா ருழலுந் நெனவினகி” (ஏ) “மெழு கொள்ளெரிக்கதுவி
 யாங்குளநெகிழ்த் துருகினுள்” விநாயக. முக்கலர். ஓ; கிருச்சமதரு.உ.

“துடியிடைய், மருளா தொழியி னெழியா தழியுமென் னருயிரே”
 கோவையார். எஃ.

பிரதிபேதம்) * பரிவழி. † கிலையில்லாதே. ‡ உலையானுற்றதுகாறாக, || மடலினிவப்பெற.

றடங்கருந் தோற்றத் தருந்(க)தவ *முயன்றோர்தம்
முடம்பொழித் துயருல கினிதுபெற் றாங்கே

எ - து: இப்படி இப்படி யான்பாட அன்புறுகிளவியாள் அதனைக்கேட்டு
அருள்பண்ணி அதன் மேலே அன்புற்று வந்து என்னை அளிக்கையினாலே,
மனவேட்கை அடங்கின அரிய விளக்கத்தையுடைய செய்தற்கரிய தவத்தை
முயன்றோர் தம்முடம்பை இவ்வலகிலேபோகட்டுச் சுவர்க்கத்தை †இனிதாகப்
பெற்றற்போல, துன்பத்திற்குத் துணையாய் நின்ற மடல் இனி ‡இவளைப்
பெறும்படியாக இன்பத்துக்கு இடம்படக்கடவா (?) நென்று இரங்கின
||என்றான். எ - று*

இது பூனையாவிரை எனத் தலைவிரவின், பாட்டிடைமிடைந்த, ஐஞ்சீ
ரடுக்கியும் ஆறுமெய்ப்பெற்றும் வாராது தரவும்போக்கும் வந்த, கலிவெண்
பாட்டு. (உக)

(க.க.க.) சான்றவிர் வாழியோ சான்றவி ரென்றும்
பிறர்நோயுந் தந்நோய்போற் போற்றி யறனறிதல்
சான்றவர்க் கெல்லாங் கடனா லிவ்விருந்த
சான்றீ ருமக்கொன் றறிவுறுப்பேன் மான்ற
டு துளியிடை மின்னுப்போற் றோன்றி யொருத்தி
யொளியோ டொருவென்னைக் காட்டி யளியளென்
னெஞ்சாறு கொண்டா எதற்கொண்டுந் துஞ்சே
னணியலங் காவிரைப் பூவோ டெருக்கின்
பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து மணியார்ப்ப

க. (அ) “உடம்பொழிய வேண்டி னுயர்தவ மாற்று” (ஆ) “தவத்தார்
சுவர்க்கமாய்” சிறுபஞ்ச. க; ந.சு. (இ) “சுவர்க்கந் தவத்தால்” ஏலாதி
என. (ஈ) “ஒழுக்கிய லருந்தவத் துடம்பு நீங்கின, ரழிப்பரும் பொன்
னுடம் படைந்த தொப்பவே” சீவக. ௩௨௫. (உ) “புண்ணியம் புரிந்
தோர் புகுவது துறக்க மென்னும் தருமறைப் பொருளே” கம்ப.
நகர்ப. ௫. என்பவையும் (ஊ) “தவஞ்செய் மாக்க டம்முடம் பிடாஅ.
ததன்பய மெய்திய வளவை மான” பொருந். ௧௧ - ௧௨. (எ) “உடம்
பொடி துறக்கநக ருற்றவரை யொத்தார்” (ஏ) “உறையும் விண்ண
முடலொடி மெய்தின ரொத்தார்” (ஐ) “துறந்த செல்வ னினையத்
துறக்கந்தான், பறந்து வந்து படிந்தது பல்சனர், பிரந்து வேறெ
ருவகுபெற் றுரென, மறந்து வைகினர் முன்னைத்தம் வாழ்வெலாம்”
(ஒ) “மெய்யி னோடருந் துறக்கமுற் றுரென” கம்ப. ௧௮௮௮. க
மந்திர. எஊ. கிளைகண்டு நீங்கு. எ. மீட்சி. ௧௫௪. என்பவையும் இங்கே
அறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * முயன்றோருடம், † இனிதாற்பெற்றும், ‡ இவள் பெறும்படியாக, || என்றான்

௧௦ வோங்கிரும் பெண்ணை மடலூர்த்தென் நெவ்வநொய்
தாங்குத நேற்றா விடும்பைக் குயிர்ப்பாக
வீங்கிழை மாதர் திறத்தொன்று நீங்காது
பாடுவேன் பாய்மா நிறுத்து;

௧௧ யாமத்து மெல்லையு மெவ்வத் திரையலைப்ப
மாமேலே நென்று மடல்புணையா நீந்துவேன்
நேமொழி மாத நுறுஅ துறீஇய
காமக் கடலகப் பட்டு;

௧௨ உய்யா வருநோய்க் குயவாகு மைய
லுறீஇயா வீத்தவிம் மா;

௨௦ காணுந ரொள்ளக் கலங்கித் தலைவந்தெ
னெண்பின் முற்றி யுடைத்துள் ளுழித்தரு
மானிழை மாதரா ளேளரெனக் காமன
தாணையால் வந்த படை;

௨௪ காமக் கடுப்பகையிற் றேன்றினேற் கேம
மெழினுத வீத்தவிம் மா;

௨௬ அகையெரி யானாதென் னாருயி ரெஞ்சும்
வகையின லுள்ளஞ் சடுதரு மன்னே
முகையே ரிலங்கெயிற் றின்னகை மாதர்
தகையாற் றலைக்கொண்ட நெஞ்சு;

௩௦ அமுன்மன்ற காம வருநோய் நிழன்மன்ற
நேரிழை யீத்தவிம் மா;
ஆங்கதை;

௩௩ அறிந்தனி ராயிற் சான்றவிர் தான்றவ
மொரீஇத் துறக்கத்தின் வழீஇ யான்றோ
ருள்ளிடப் பட்ட வரசனைப் பெயர்த்தவ
ருயர்நிலை யுலக முறீஇ யாங்கென்
றுயர்நிலை தீர்த்த னுந்தலைக் கடனே.

இது மடலேறுகின்ற தலைவன் சான்றோர்க்குக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க)சான்றவிர் வாழியோ சான்றவி ரென்றும்
 (உ)பிறர்நோயுந் தந்நோய்போற் போற்றி (ங)யறநிதல்
 சான்றவர்க் கெல்லாங் கடனா (ச)லிவ்விருந்த
 சான்றீ ருமக்கொன் றறிவுறுப்பேன் மான்ற
 னு துளியிடை (ரு)மின்னுப்போற் றேன்றி யொருத்தி
 யொளியோ ரெடுவெண்ணைக் காட்டி யளியனென்
 னெஞ்சாறு கொண்டா ளதற்கொண்டிந் துஞ்சே
 னணியலங் காவிமைப் பூவோ டெருக்கின்
 பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து (ஈ)மணியார்ப்ப
 க0 வோங்கிரும் பெண்ணை மடலூர்ந்தென் னெவ்வநோய்
 தாங்குத தேற்றா விடும்பைக் குயிர்ப்பாக
 வீங்கிழை மாதர் திறத்தொன்று நீங்காது
 (எ)பாடுவேன் பாய்மா நிறுத்து

எ - து: நற்குணங்கள் எல்லாம் அமைந்தீர்! நற்குணங்களெல்லா அமைந்தீர்! நீர் வாழ்வீராக! பிறருடைய நோயும் தம்முடைய நோய்போலே ளந்நாளும் பேணி அதனற் பெறும் அறிவை அறிந்து போதுதல் உலகத்துள்ள சான்றவர்க்கெல்லாம் * முறைமையானால், நுமக்கும் அது முறைமையென்று கருதி நுமக்கொரு காரியத்தினைக் கூறுவேன்; அஃதியாதெனின், ஒருத்தி

க. “சான்றவிர் வாழியோ சான்றவிரென்னும்” என்பது கண்டோர் கேட்பாராகத் தலைமகன் கூற்று நிகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். கு. ககக. பேர்; நச்.

உ. “அறிவின னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய், தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை” குறள். ககரு.

ங. “தோன்றியாய்ந் துலக மூன்றிற் றுயரெய்து முயிர்க டம்மை, யீன்ற தாய் போல வோம்பி யின்பத்து ளிருத்தி நாதன், மூன்றலகிற்கு மாக்கி முடிவிலாத் தன்மை நல்கு, மான்நல வறத்தைப்போலு மரிய தொன் றில்லை கண்டாய்”

ச. “அவ்வெதிர்” (கலி. க0: கங) என்பதும் அதன் குறிப்பும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

ரு. கலி. கஙஅ: ரு - கக - ஆம் அடிகள் ஒப்புநோக்குக.

க. “பிணைபடு கவிமாப், பூண்மணி கறங்க வேறி” குறுந். கஎங.

எ. இந்துறப்பக்கம் அருஅ: உ-ஆம் குறிப்பில் (ஆ) முதலியவை பார்க்க. (பிரதிபேதம்) * முறைமையானதும்.

மயங்கினமழைக்கு நடுவில் மின்போலே வந்துதோன்றித் தன்னொளியோடே தன்னுருவையும் என்னைக் காணப்பண்ணி என்னை அளிக்குந்தன்மையளாய் அளித்துப் *பின்னர் என்னெஞ்சைத் தான்வரும்வழியாகக்கொண்டெய்தான்; அதனை முதலாகக்கொண்டு துயில்கொள்ளேனாய் அசைகின்ற அழகினை யுடைய (க)ஆவினையினது பூவோடே எருக்கினது கட்டிதலையுடைய அழகினை யுடைய கண்ணியையுஞ் சூடி வளருங் கரிய பனைமடலாற் செய்த சூதிரையை மணிகள் ஆவாரிப்ப ஏறி அப்பாய்மாவை (உ)மனத்தே நிறுத்தியான் நீங்காம னின்று வருத்தத்தைத் தருகின்ற என் காமரோயைத் தாங்கமாட்டாமையால் உண்டான மனவருத்தத்திற்கு இளைப்பாறுதலாக இறுகின பூணினையுடைய மாதர் என்னை வருத்தின கூற்றிலே ஒருகூற்றினைப் (உ) பாடுவேன்; அதனை இவ்விடத்திருந்த சான்றீர்! கேளுமென்றான். எ - று.

பலராதலிற் சான்றீர் சான்றீரென்றான். ஈர் என்று விளியேலாது (ச) குறுகிநின்றது. ஒ, அசை. பின்பு சான்றீர் என்றது தான் பின்பு கூறுகின்ற தற்கு எதிர்முகமாக. †கொண்டும் என்னும் உம்மை இசைநிறை. || “ஒருத்தி யொளியோடுரு.....துஞ்சேன்” என்றது(ரு)தன்கட்டோன்றிய அசைவு பற்றி அவலம் பிறந்தது.

கசு (சு)யாமத்து மெல்லையு மெவ்வத் திரையலைப்ப

(எ)÷ மாமேலே நென்று மடல்புணைய நீந்துவேன்

க. இந்துற்பக்கம் அருள்: எ-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

உ. (அ) “மன்றத்து மடலேறி, நிறுக்குவென் போல்வல்லா னீடு பழியே” கலி. அசு: ௨௨ - ௨௩. (ஆ) “மடற் கலிமா மன்றத் தேறித்தன், னணி நலம் பாடினு மறியான்” நலா. என்பவற்றை நோக்க, ‘மனத்தே’ என்பது ‘மன்றத்தே’ என்று இருக்கவேண்டியதென்று தோற்றுகிறது.

ங. இந்துற்பக்கம் அருள்: ங - ஆம் குறிப்பில் (ஆ) முதலியவை பார்க்க.

ச. ‘அர்’ ஈராய் விளியேற்கும்; தோல். விளி. சூ. ௨௧.

ரு. இச்செய்திக்கே “துளியிடை மின்னுப்போற் றேன்றி பொருத்தி... ..துஞ்சேன்” என்னும் அடிகள் மேற்கோள்; தோல். மெய்ப். சூ. ரு; நச்; இ - வி. சூ. ருஎஅ.

சு. “யாமத்து மெல்லையு” என்னும் பகுதி (தோல். அகத். சூ. ருச. நச்) சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளப் பெருந்திணைக்கும் “காம மேறுகர் வார் தம காதலால், யாம மும்பக லும்மறி யாமையால்” (கீவக. கருடு.) என்பழி யாமம் இரவென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கும் மேற்.

எ. “மாமேலேனென்று.....பட்டு” என வருதலின் இச்செய்யுள் ஏறியமடற்றிறமான பெருந்திணையென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; தோல். (பாதிபேதம்) * பின்னர் நெஞ்சை, † மனம் வருத்த, ‡ கொண்டும். உம்மை, || ஒத்தி, ÷ மாமேலே நின்று.

றேமொழி மாத ருறாஅ துறீஇய

(க)காமக் கடலகப் பட்டு

எ - து: தேன்போலும் மொழியினை யுடைய மாதர் *தான் காமுறாதே என்னைக்காமுறுத்தின காமமாகிய கடலிலே அகப்பட்டு (உ)உசாத்துணை இல்லாத நடுவியாமத்தும் உசாத்துணையுள்ள பகலிடத்தும் † மனவருத்த மாகிய திரைகள் வந்து அலைக்கையினாலே மாவின்மேல் இருக்கின்றேனிருக்கின்றேனென்று மனத்தாற்றுகுறியிருந்து அம்(௩)மடன்மாஒருதெப்பமாக அக்கடலை நீந்துவேன்; அஃது என்னிலை; என்றான். எ - று.

கஅ (ச)உய்யா வருநோய்க் ‡சூயலாகு மைய

லுறீஇயா ளீத்தவம் மா

எ - து: என்னை மயக்கமுறுத்தினவன் அதற்கு மருந்தாகத் தந்த இம் மடன்மா யான் பிழையாமைக்குக் காரணமான அரிய காமநோய்க்குப் பிழைக்கும்படிக்குச் செய்வதொன்றாய் இராகின்றதென்றான். எ - று.

௨௦ (டு)காணுந ரொள்ளக் ||கலங்கித் தலைவந்தெ

றொழின் முற்றி யுடைத்துள் ளழித்தரு

அகத். கு. ௧௩, கு. ௧௩. இ - வி. நூலாரும் இச்செய்யுளை அதற்கே மேற்கோள் காட்டினர்; இ - வி. கு. ௧௩௧.

௧. (அ) “காமக் கடல்” (ஆ) “காமக் கடும்புனல்” குறள். ௧௧௬௪. ௧௧௬௪.
௨. (அ) “மன்னுயி செல்லார் துயிற்றி யளித்திரா, வென்னல்ல தில்லை துணை” குறள். ௧௧௬௪. என்பதும் (ஆ) “மடலூர்தல் யாமத்து முன் னாவேன் மன்ற” குறள். ௧௧௬௪. என்பதற்கு, “எல்லாருந் துயிலும் இடையாமத்தும் யானிருந்து மடலூர்தலையே கருதா நிற்பேன்” என்று பரிமேலழகர் எழுதியிருக்கும்உரையும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.
௩. (அ) “துறைசையன்றார், கணையார் விழித்த காமக் கடலைக் கடக்க நெஞ்சே, புணையாகக் கோடன் மடலன்றி வேறு பொருளில்லையே” திருவாவடுதூறாக. ௧௧௬௪. (ஆ) “அடலான வேல்விழி யார்கை கொடாவிடி லாசைநெடுங், கடலானசோகச் சுழிபூடகப்பட்ட காழகர் தா, மடலான தோண்கொண் டேநீந்திச் சேர்வர் மணக்கரைக்கே” மாறன். ௧௨௩.
௪. (அ) “என்னு ளிடம்பை தணிக்கு மருந்தாக, நன்னுத லீத்த விம்மா” கலி. ௧௪௦: ௧௩ - ௧௪. (ஆ) “உயலாற்றா, வய்வினாய்” குறள். ௧௧௬௪.
௫. (அ) “பிற ரொள்ளத் தோன்றி, யொருநாண் மருங்கிற், பெருநா ணீக்கித், தெருவி னியலவுந் தருவது கொல்லோ” குறுந். ௧௪௨. (ஆ) “பல்லாரநக் கென்னப் பமெடன் மாவேறி” கலி. ௪௧: ௨௨.

(பிரதிபேதம்) * தாங் காமுறாதே, † மனம் வருத்த ‡ உயலாகும், || கலங்கத்.

மாணிழை மாதரா ளேளரெனக் காமன

*தாணையால் வந்த படை

எ - து: மாட்சிமைப்பட்ட இழையினைபுடைய மாதரான் ஏரால் வந்த வருத்தமென்று யான் கூறும்படியாகக்(க)காமனுடைய ஏவலாலே வந்த காம நோயாகிய படை என்னைக் கண்டார் இகழும்படி யான்கலங்க என்னிடத்தே வந்து என்னுடைய(உ)ஆண்டண்மையின் அழகாகிய மதிலைச் சூழவிட்டிருந்து புறத்தையெல்லாமுடைத்துப் பின்னர் உள்வாயை அழியா நிற்குமென்றான். எ - று.

கலங்கி, கலங்க என்க.

௨௪ (ந)காமக் கடும்பகையிற் றோன்றினேற் கேம

மெழினுத லீத்தலிம் மா

எ - து: காமமாகிய கடியபகை ஆண்மையை உள்ளும்புறம்பும் அழித்த லாலே இங்ஙனம் வடிவுகொண்டு தோன்றினனனக்கு அழகையுடைத்தாகிய நுதலினைபுடையான் தந்த இம்மடன்மா, பரிசாரமாயிற்றென்றான். எ - று.

௨௫ அகையெரி யானதென் னை(ச)ருயி ரெஞ்சும்

||வகையினு லுள்ளஞ் சதெரு மன்னே

முகையே ரிலங்கெயிற் றின்னகை மாதர்

த்கையாற் றலைக்கொண்ட டுரெஞ்சு

எ - து: முல்லைமுனையை ஒக்கும் இலங்குகின்ற எயிற்றையும் இனிய தாகிய மகிழ்ச்சியையுமுடைய மாதருடைய அழகாலே அவளிடத்தைப்பற்றிக்

க. (அ) “பீழைமை பலவுஞ் செய்து பிணிப்படை பாப்பி வந்து, வாழியிப் பொழித்து வவ்வி வலிந்துயிர் வாங்கி புண்ணுங், கூழைமை பயின்ற கூற்றவரசனை” (குறா. துறவு. ௧௮) என்பதும் (ஆ) “காலனைச் சூழ்ந்த நோய்போ னபுலமா விபுலர் சூழ” (கீவக. ௧௧௪௪) என்ப தற்கு; ‘காலன் எவினவிடத்தே சேற்றகு அவனைச் சூழ்ந்த நோய் போல மாவின்மேலே நபுல விபுலர் சூழ்ந்துவர’ என்றெழுதியிருக்கும் உரையும் இதன் நிழலாக இருக்கின்றன.

௨. (அ) “நாடுநெடுகல்லான்மைபண்டுடையே னின்றடையேன், காமுற்ற ரேறு மடல்” (ஆ) “காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாடுநெடு, நல்லான் மை யென்னும் புணை” துறள். ௧௧௩௩. ௧௧௩௪.

௩. “காம முழந்து வருந்தினர்க் கேம, மடலல்ல தில்லை வலி” துறள். ௧௧௩௫.

௪. “உயிரெஞ்சு துயர்செய்தல்” கலி. ௬௦: ௬.

(பிரதிபேதம்) * ஆணையான். † நிற்குமேயென்றான். ‡ தோன்றினோர்க்கு, || வகையினுள், டு நோய்.

கொண்ட என்னுடைய நெஞ்சிடத்து உள்ளத்தைச் சுடப்பட்டு எரிகின்ற காமத்தீ என் அரிய உயிர் போல் கூற்றாலே அமையாதே நின்று (க)சுடுதலைச் செய்யும்; ஐயோ! யான் எங்ஙனம் ஆற்றவேனென்றான். எ - று.

(உ)உறுப்புடையதுபோலே நெஞ்சுக்கு உள்ளமுண்டென்றான்.

௩௦ அழன்மன்ற காம வருநோய் நிழன்மன்ற

நேரிழை யீத்தவிம் மா

எ - து: காமமாகிய பொறுத்தற்கரியநோய் அறுதியாக நெருப்பு; ஒத்த இழையினையுடையாள் அதற்குப் பரிசாரமாகத்தந்த இம்மடன்மா அறுதியாக அதற்கொரு நிழலாய் இருந்ததென்றான். எ - று.

ஆங்கதை

௩௩ அறிந்தனி ராயிற் சான்றவிர் (௩)*தான்றவ

மொரீஇத் துறக்கத்தின் வழீஇ யான்றோ

ருள்ளிடப் பட்ட வரசனைப் பெயர்த்தவ

க. “ஊர்தலைக்கொண்டு.....காமத்தீ, நீருட் புகினுஞ் சுடும்” (கலி. ௧௪௪: ௩௬ - ௪௨) என்பதும் அதன் குறிப்புள் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்துவனவும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உ. தோல். பொருளி. கு. உ.

௩. இத்திரன், விண்ணுலகில் தன்பால் வந்த யயாதியரசனை நோக்கிப் பலவும்வினாவுங்கால், ‘தவத்தில் நீ யாருக்கு ஒப்பாயினே’ என்றதற்கு அவன், ‘தவத்தில் எனக்கு ஒப்பானொருவரையும் நான் காணவில்லை’ என, இத்திரன், ‘பிறரை அவர் பெருமையை அறியாமலே அவமதித்த இத்தவற்றால் நீ மேலுலக வாழ்வொழியக் கீழே விழுவாய்’ என, ‘அவ்வாறாயின் நல்லோரிடையே விழவேண்டுகிறேன்’ என்று அவ் வத்திரன்பால் அவ்வாம்பெற்று விழுமரசன் சிலர் வேள்விசெய்யு மிடத்துக்கு நேரே இறங்குகையில் அங்கிருந்த அஷ்டகன் மிகப் பல செய்திவினாவு, அவற்றுக்குவிடைகள் கூறிக் கீழேவழி விரைந்தபோது, அவனும் பிரதர்த்தனனும் வஸுமனனும் சிபியும் தமக்கு மேலுலக முண்டென்று கேட்டறிந்து அவ்வுலகங்களை யயாதிக்குக் கொடுப்ப, அவன் கொள்ளேனெனமறுத்துப் பின்பு அங்குவந்த தவமகளை அவன் கூற்றால் தன்மகள் மாதவியென்றும் அவர்களை அவன்பெற்ற பிள்ளைகளென்றும் தெளிந்து அவன் கூறிய நியாயத்தால் அவரும் அந்நால்வர்களும அளித்த தவப்பயனைமாற்றவொண்ணாது என்று, மேலுலகினின்று அங்குவந்த ஐந்து பொற்றோர்களில் தனித்தனியே அந்நால்வர்களுடன் ஏறி மேலுலகடைந்தனனென்று ஸ்ரீமஹாபாரதம். ஆதிபர்வம்.

பிரதிபேதம்) * தான்றவ மொழிஇ.

(க)ருயர்நிலை யுலக முறீஇ யாங்கென்
றுயர்நிலை *தீர்த்த னுந்தலைக் கடனே

எ - து: என்று கூறி எண்ணிடத்துச் செல்கின்ற வருத்தத்தை நீர் அறிந்
தீராயிற் சான்றீராயுள்ளீர்! அமைந்த சான்றோர் இவன் தவஞ்செய்தற்கு
உரியனென்று தவத்துள்ளே ஈகட்டிக்கொள்ளப்பட்ட அரசனை, அவன் தான்
தவஞ்செய்தலின்கித் துறக்கத்திற் சேறலை வழுவுகையினாலே, அவ்வழுவு
தலை அவர் மீட்டித், தவஞ் செய்வித்து, உயர்த்த நிலைமையையுடைய சுவர்க்
கத்தேபோகவிட்டித் துயர் †தீர்த்தாற்போல, (உ)என் துயரினதுதன்மையைப்
போக்குதலும் தும்மிடத்து முறைமை; எனச் சான்றோரைநோக்கிக்கூறினான்.
எ - து.

இது தன்கட் டோன்றிய அசைவுபற்றி அவலம் பிறத்தது.

இது(ங)தரவும் போக்கும் ||பாட்டிடைமிடைந்த கலிவெண்பாட்டு. (உஉ)

(க30.) கண்டளி ரெல்லாங் கதுமென வந்தாங்கே
பண்டறியா தீர்போல நோக்குவீர் கொண்டது
மாவென் றுணர்மின் மடலன்று மற்றிவை
பூவல்ல பூளை யுழிநனையோ டிபாத்த
நி புனவரை யிட்ட வயங்குதார்ப் பிலி
பிடியமை தூலொடு பெய்ம்மணி கட்டி
யடர்பொன் னவிசேய்க்கு மாவிசை கண்ணி
நெடியோன் மகனயந்து தந்தாங் கனைப
வடிய வடிந்த வனப்பினென் னெஞ்ச
க0 மிடிய விடைக்கொள்ளுஞ் சாய லொருத்திக்
கடியுறை காட்டிய செல்வேன் மடியன்மி
னன்னே னொருவனைன் யான்;

அ0 - அஎ-ஆம் அத்தியாயத்துள்ள செய்தி இம்மூலத்துக்கு ஒருவாறு
பொருளுமென்று தோற்றுகிறது.

- க. (அ) “உயர்நிலை யுலகம்” மது. கக௭. (ஆ) “உயர்நிலை யுலகத்து”
புறம். ௫0: க௫.
- உ. “சான்றோ ரிருந்த வவையத் துற்றோ, னசாதென்னும் பூசல்போல,
வல்லே களமதி யத்தை” புறம். உச௭: அ - க0.
- ங. தரவும் போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்த கலிவெண்பாட்டு ஆசிரியச்
சுரிககத்தான் வந்ததற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்; தொல். செய். சூ.
க௫௪. பேர்; நச்.

(பிரதிபேதம்) *தீர்த்தலுந்தலை, †கூடிக்கொள், ‡ தீர்த்தாற்போல. ||பாட்டிடைமிடைந்த.

௧௩ என்னுனும், பாடெனிற பாடவும் வல்லேன் சிறிதாங்கே
யாடெனி லாடலு மாற்றுகேன் பாடுகோ
வென்னு ளிடும்பை தணிக்கு மருந்தாக
நன்னுத லீத்தனம் மா;

௧௪ திங்க ளரவுநிற் தீர்க்கலா ராயினுந்
தங்காதல் காட்டுவர் சான்றவ ரின்சாய
லொண்டொடி நோய்நோக்கிற் பட்டவென் னெஞ்சநோய்
கண்டுங்கண் ணோடாதிவ் லூர்;

௧௫ தாங்காச் சினத்தொடு காட்டி யுயிர்செகுக்கும்
பாம்பு மவைப்படி லுய்யுமாம் பூங்கண்
வணர்ந்தொலி யைம்பாலாள் செய்தவிக் காம
முணர்ந்து முணராதிவ் லூர்;

௧௬ வெஞ்சுழிப் பட்ட மகற்குக் கரைநின்ற
ரஞ்சலென் றுலு முயிர்ப்புண்டா மஞ்சீர்ச்
செறிந்தேர் முறுவலாள் செய்தவிக் காம
மறிந்து மறியாதிவ் லூர்;

ஆங்க;

௩0 என்க ணிடும்பை யறீஇயினெ னுங்கட்
டெருளுற நோக்கித் தெரியுங்கா லின்ன
மருளுறு நோயொடு மம்ம ரகல
விருளுறு கூந்தலா ளென்னை
யருளுறச் செயினுமக் கறனுமா ரதுவே.

(௧)இது மடலேறுவேனென்ற தலைவன் கண்டார்க்குக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(௨)*கண்டவி ரெல்லாங் †கதுமென வந்தாங்கே
பண்டறியா தீர்போல ‡நோக்குவீர் கொண்டது

௧. இச்செய்யுளையும் ஏறிய மடற்றிறமான பெருந்திணையென்று (தொல். அகத். கு. ௧௩. உரையில்) இவர் கூறியிருக்கிறார்.

௨. “கண்டவிரெல்லாம்.....நோக்குவீர்” என்பது எல்லாமென்னுஞ் சொல் சிறுபான்மை முன்னிலைப் பன்மைக்கண் வருமென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். பெயரி. கு. ௩௩. இ - வி. கு. ௧௧௧.

(பிரதிபேதம்) * கண்டனார், † கதுமெனவாங்கே, ‡ நோக்குவீர்

- (க)மாவென் றுணர்மின் மடலன்று மற்றிவை
பூவல்ல (உ)பூனே யுழிஞையோ டியாத்த
ரு புனவரை யிட்ட வயங்குதார்ப் பீலி
பிடியமை னூலொடு பெய்ம்மணி கட்டி
யடர்பொன் னவிரேய்க்கு மாவிரங் கண்ணி
(ங)நெடியோன் மக*னயந்து தந்தாங் கணைய
வடிய வடிந்த வனப்பினென் னெஞ்ச
க௦ மிடிய †விடைக்கொள்ளுந் சாய லொருத்திக்
(ச)கடியுறை காட்டிய செல்வேன் மடியன்மி
னன்னே னொருவனென் யான்

எ - து: என்னைக்கண்ட நீங்கெல்லாம் (நீ) கடுகவந்து அங்ங்லரிடத்து
என்னைப் பண்டு அறியாதீர்போலப் பாராநின்றீர்; நாப்பெய்தமணியைக்கழுத்
திலே கட்டிக் கையாற் பிடித்தலமைந்த வாய்க்கயிற்றோடே யான் கையிற்
கொண்டது மடன்மாவன்று, ஏறுவார் ஏறப்படுங் குதிரையென்றும்
பின்னைத் தலையினும் மாப்பினும் கிடக்கின்ற இவை தகடாகிய பொன்னினது
விளக்கத்தைக்கும் ஆவிரம்புவாற்செய்த கண்ணியும்(சு) உழிஞைப் பூவோடே

க. (அ) “மாவென மடலு மூர்ப” குறுந். கள. (ஆ) “மாவென் றுரைத்து
மடலேறுப மன்று தோறும்” வளையாபதி.

உ. இந்நூற்பக்கம் அருள்: எ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ங. (அ) ‘‘மதனற்குமெழுத வொண்ணுச்; சிதைபைத் தருதலாலே’’
(ஆ) “இந்தத் தோன்றலையெழுதலாக்கொலிம் மன்மதனிலென்றான்’’
கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. ரு. உலாவியல். உரு. என்பவற்றால் காமன்,
ஓவியத்துறை கைபோயவனெனப்படுதலும் இங்கே நோக்கற்பாலது.

ச. “அடியுறை” கலி. ருசு: ச. அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

ரு. (அ) “கதுமெனக் கண்டவர்க்கு” (ஆ) “கதுமென நோக்கன்மின்’’
கலி. சு௦: ரு, கசள: கள. (இ) “கதுமெனத் தானோக்கி” குறள்.
ககளவு. (ஈ) இந்நூற்பக்கம் சஉஉ: எ-ஆம் குறிப்பும்பார்க்க.

சு. (அ) ‘உழிஞை - கொற்றன்; அது குடநாட்டார் வழக்கு’ என்பது
புறம். ரு௦. விசேடவுரை. (ஆ) இது கொடியை யுடையதென்று
“கெடுக்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு” (புறம். எசு: ரு, எள: ரு) என்ப
தனால் தெரிகிறது. (இ) இதன் பூ மதில்வளைப்பவருக் குறித்தென்று
சிலரும் (ஈ) அவருக்கும் மதில் காப்பவருக்கு முறித்தென்று சிலரும்
கூறுவர்; (உ) இது பூளையின்வகையு ளொன்றென்றும் கூறப்படும்.

(பிரதிபேதம்) * நயந் தகத்தாக்கு, † இடைக்கொள்ளும்.

பூளப்பூவும் புனத்தைபுடைய மலையிலே மயிலுதிர்ந்த பீலியும் விளங்குகின்ற [கனமல்ல.] (தாரல்ல) என் மனத்தாலே நன்றென்று கருதியான் கட்டின பூந்தாரென்றும் உணர்வீராக; திருமால் மகனாகிய காமன் என் தலைமையை அழித்தலை விரும்பிக்கொடுக்கப்பட்டித் தன்மெய்யிடத்தே அத்தன்மையவாகிய நன்மைகளெல்லாந் தோன்றிய வனப்பாலும் சாயலாலும் விடுவிகிரின்மன் மையையுடைய கண்களாலும் என்னெஞ்சாகிய அரண் இடிந்துபோம்படி நடுவேவந்து என்னைக் கைக்கொள்ளும் ஒப்பிலாதவனுக்கு யான் வழிபட்டு உறைதலை உலகத்தார்க்குக் காட்டவேண்டிச் செல்லா நின்றேன்; இதனைக் கண்டு நீர் மனத்தே வெறுத்துக் குவிந்திராதேகொள்ளும்; யான் அத்தன்மையைபுடையேன் ஒருவனென்றான். எ - று.

அன்னெனென்றது தான் இவ்வாறுதற்கு முன்செய்த தீவினையை. தூல் ஆகுபெயர். தந்தென்பது, “செலவினும் வரவினும்” என்னும் (க)குத்திரப் பொதுவிதியான் ஈண்டுக் கொடுத்தலை உணர்த்திற்று. அனைய என்றது நெஞ்சறி சுட்டாய் நின்றது. வடிய என்றது விடுவிகிரின் தன்மையையுடைய கண்களை உணர்த்திற்று. அடியிலே யுறைதல் வழிபாடென்னும் பொருடந்து நின்றவின், அதனோடே ஒருத்திக்கு என்னும் நான்கனுருபு முடிந்தது.

கங். என்னாறும், (உ)பாடெனிற *பாடவும் வல்லேன் சிறிதாங்கே

பாடெனிற லாடலு மாற்றுகேன் பாடுகோ

(ங்)வென்னு ளிடும்பை தணிக்கு மருந்தாக

நன்னுத லீத்தவிம் மா

எ-து: நீ ஒன்றுபாடென்று கூறுவீராயில் எப்படியால் எப்படியாயினுஞ் சிறிது பாடவும் வல்லேன்; அம்மடன்மா மேலே இருந்து அஃது (சு)இடவாய் வலவாய் பெயரும்படி நின்மெய்யை(ரு)அசைப்பாயென்பீராயின் அத்தொழிலை யான் ஆளுதலையும் வல்லேன்; இப்பொழுது என்னெஞ்சிடத்துக்காமனோடையான் ஆற்றும் மருந்தாக நன்னுதல் தந்த இக்குதிரையினைப் பாடுவேனோ என்றான். எ - று.

அவர் பாடென்னுமையின், மேல் தன்னை வருத்தினமையைக் கூறுகின்றான்.

க. தோல். கிளவி. கு. உஅ.

உ. இந்நூற்பக்கம் அருஅ: ஈ-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ங். “உய்யா வருநோய்க் குயலாகு மைய, ஹீஇயா ளீத். விம்மா” கலி. கங்.க: கஅ - கக.

சு. ‘இடவாய் வலவாயாகிய இடத்தை’ புறம். ச: எ. உரை.

ரு. “சங்கர னாவ வருக்கண” தாடித் தனித்து நின்றே” என்று மடலேறு வார்த்து ஆடுதலும் கூறப்படுதல் காண்க.

(பிரதிபேதம்) * பாடனும் வல்லேன்; † ஆகனும்.

கௌ (க) திங்க ளரவுறிற் தீர்க்கலா ராயினுந்

தங்காதல் காட்டுவர் சான்றவ ரின்சாய

லொண்டொடி *நோய்நோக்கிற் பட்டவென் னெஞ்சநோய்

கண்டுங்கண் ணோடாதிவ் லூர்

எ - து: சான்றோர் திங்களைப் பாம்புசென்று மறைக்குங்கால் அதனை வருத்தத்தைத் தீர்க்கமாட்டாராயினும் அதன்மேல் தமக்குள்ள காதலைக் காட்டித் துன்புறுவர்; அதுபோல இனிய மென்மையினையுடைய ஒன்டொடியது (உ) நோய்செய்யும் நோக்கிலே அகப்பட்ட என்னுடைய நெஞ்சிடத்துக் காமநோயைக் கண்ணுற் கண்டிவைத்தும் இவ்வுரிவள்ளார் அதனைத் தீர்க்க மாட்டாராயினும் (ரு) கண்ணோட்டமாயினுஞ் செய்தலிலர். எ - று.

உக தாங்காச் சினத்தொடு காட்டி (ச) யுயிர்செகுக்கும்

(ரு) பாம்பு மவைப்படி லுய்யுமாம் பூங்கண்

(சி) வணர்ந்தொலி யைம்பாலாள் செய்தவிக் காம

முணர்ந்து முணராதிவ் லூர்

க. (அ) “அங்கண்மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப், பூசல்வாயாப் புலம்பு மனைக் கலங்கி, யேதின்மாக்களு நோவர் தோழி, யொன்று நோ வாரில்லைத், தெண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே” (தொல். அநத். கு. ஈ. நச். மேற்கோள்.) என்பதும் (ஆ) “அழலுடைக் கடவுளை யாவு சேர்ந்தென, விழவுடை முதுநகர் விவாவிக் கின்றதே” (சீவக. கக்கஉ.) என்பதும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உ. “ஒருநோக்கு நோய்நோக்கு” குறள். கக்கக.

ங. (அ) குறள். நிக - நுக - ஆம் செய்யுட்களும் (ஆ) “கண்ணுக் கணி கலங் கண்ணோட்டம்” தீரிகடுகம். நூ. (இ) “தெற்றப் பகைவ ரிடர்ப்பாடி கண்டக்கான், மற்றுங்கண் ணோடவர் மேன்மக்கள்” பழ. நகந. (ஈ) “கண்வனப்புக் கண்ணோட்டம்” சிறுபஞ்ச. கூ. (உ) “ஒன்று நரம்பென்கோ வொன்றாக வென்பென்கோ, வின்றைச தா வென்கோ யாதென்கோ - மென்றோடையாழ்ப், பண்ணோட்டு மின் சொற் பணைத்தோளாய் சேர்ந்தவர்பாற், கண்ணோட்டமில்லாத கண்” (ஊ) “யாவர் வரினு மெதிரேற்குத் தெய்வமடப், பாவையகத்திருந்தும் பாடின்றே-மேனீனர்பாற்.....கண்ணோட்டமில்லாதகண்” பாரதி. (எ) “கண்ணுக்குப் புனைமணிப்பூண் கண்ணோட்ட மென்பதெலாங் கருணையன்றே” வில்லி. அருச்சுனன்றவ. சாந. என்பவைகளும் இங்கே அறிதற்பாலன.

“பரி இ யுயிர்செகுக்கும் பாம்பொடும்” நாலடி. உஉ௦.

டு. “சான்றே, ரவைப்படிற் சாவாதாம் பாம்பு” பழ. நகந.

(பிரதிபேதம்) * ஓர்நோக்கின்.

எ - து: பிறராத் றுங்கவொண்ணை சினத்தோடே தன்வடிவைக்காட்டி அவருயிரைப்போக்கும் பாம்பும் பலரிடைப் பட்டாற் சாவாதென்னும்(௧)உலக வழக்கிற்கேற்பச் சான்றோர் அவைப்படிற் பிழைக்கவுங்கடும்; அத்தன்மையே னல்லாத எனக்குப் பூப்போலுங் கண்ணையும் (௨)கடைசுமுன்று தழைக்கின்ற ஐம்பாலினையுமுடையாள் செய்த இக்காமநோயின் வருத்தத்தை அறிந்து வைத்தும் இவ்வூரிலுள்ளார் தீர்ப்பதோர் உபாயம் அறிகின்றிலர். எ - று.

உந் வெஞ்சுழிப் பட்ட மகற்குக் கரைநின்ற

ராஞ்சலென் றுலு முயிர்ப்புண்டா *மஞ்சீர்ச்

செறிந்தோர் முறுவலாள் செய்தங்க் காம

மறிந்து மறியாதிவ் வூர்

எ - து: கடிய (௩)நீர்ச்சுழியிலே அகப்பட்டானொருமகனுக்குக் கரையில் நின்றோர் † சென்றடாமல் அஞ்சாதேகொள்ளென்று கரையிலே நின்று கூறினாலும் அவனுக்கு(௪)வருத்தத் தீருதலுளதாம்; அதுபோல, அழகிய சீரையுடைய செறிந்தஅழகினையுடைத்தாகிய முறுவலையுடையாள் செய்த இக்காமநோயை அறிந்துவைத்தும் இவ்வூரிலுள்ளார் அதனைத் தீர்த்தலாற்றாராயினும் ஒரு தண்ணளி செய்தலையும் அறிகின்றிலர். எ - று.

ஆங்க, அசை.

௩௦ என்க (௫)ணிமும்பை ‡யறீஇயினெ னுங்கட்

டெருளுற நோக்கித் தெரியுங்கா ||லின்ன

மருளுறு நோயொடு மம்ம ரகல

௧. “பலரிடை விழுந்த பொல்லாப் பாம்புமா ருயிர்மா யாதென், றுலகவ ருரைக்கும் வார்த்தை யுண்மையே போலும்”

௨. (அ) “வணரொலி யைம்பாலார்” இன்ன, கடு; (ஆ) “வணரைம்பால்” (கலி. ௫௮: ௧) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௩. “சயஞ்சான் மறுசுழி யழுந்தினளாக, முயங்கின நெகித்த வண்ணலை” தழித்தெறி. மேற்கோள்.

௪. (அ) “உயிர்ப்பிடம் பெறு அது” (பொருந. ௧௧௧) என்பதற்கு, “இளைப்பாற இடம் பெறுதே” என்றும் (ஆ) “உயிர்ப்பாக” (கலி. ௧௩௧: ௧௧) என்பதற்கு, “இளைப்பாறுதலாக” என்றும் எழுதியிருக்குமுறைகள் நோக்கற் பாலன.

௫. “ஆருயிர் யாதென் றிடருறு மாங்கதற், கோருயிர் போல வருகியுயக் கொள்ள, நேரி னதுமுடி யாதெனி நெஞ்சகத், தீரமுடைமை யருளி னியல்பே” துளா. துறவு. ௧௭௦.

(பிரதிபேதம்) * மெஞ்சீர், இன்சீர். † சென்றடாமல், ‡ உறீஇயினென், உறையினென்,

|| இன்னும்.

(க) * விருளுறு கூந்தலா னென்னை

யருளுறச் செயினுமக் (உ) கறனுமா ரதுவே

எ-து: என்னிடத்து சிகழ்கின்றவருத்தத்தை யான் அறிவித்தேன்; இனி இதனை நுமமிடக்கே தெளிதலுறப் பார்த்து ஆராயுங்காலத்து இத்தன்மைத் தாகிய மயக்கமுறங் காமநோயாலுண்டாகிய என்மயக்கம்மீங்கும்படி இருட்சி யுறுகின்ற கூந்தலையுடைபான் என்னை அருளுகலுறும்படி பண்ணுவீராயின், அது நுமக்கு அறனும் புகழுமாமென்றான். எ - து.

இது தன்கட்டோன்றிய அசைவுபற்றி அவலம் பிறத்தது.

(ங) இது பாடெனில் ஆடெனில் என எதுகையியைந்த அடி என்னனும் என வேறுநின்ற சீரோடுங் கூடி ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த கலிவெண்பாட்டி. (உங)

(கசுக) அரிதினிற நேரன்றிய யாக்கை புரிபுதம்

வேட்டவை செப்தாங்குக் காட்டிடம் நுழை

யறம்பொரு ளின்பமென் றம்மூன்றி னென்றன்

நிறஞ்சேரார் செய்யுத் தொழில்ந ளைறந்தன்

றணிநிலைப் பெண்ணை மடலூர்ந் தொருத்தி

யணிநலம் பாடி வரற்கு;

எ ஓரொருகா லுள்வழிய ளாகி நிறைமதி

நீரு ணிழற்போற் கொளற்கரியன் போரு

க. “இருளுறுழிருங்குத்த லிவண்மாட்டி” கலி. 1. சுக: கஅ. என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

உ. “அறனுமாரதுவே” ஐங். சச.

ங. நொல். செய். கு. கசுக. ௩. ளையில் இவர் இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டி, “இது, ‘பாடெனில்’ என்றும், ‘ஆடெனில்’ என்றும் எதுகையியைந்த அளவடி, ‘என்னனும்’ என வேறுநின்ற சீரோடுங்கூடி ஐஞ்சீரடுக்கிற்று. இதனுள், ‘ஆங்க’ எனத் தனிச்சொல் வந்தது” என்று எழுதியிருப்பதும், பேராசிரியர் அதனுடையில் இக்கலைமேற்கோள்காட்டி, “இச்செய்யுள் தரவும்போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்த கலிவெண்பாட்டு ஆசிரியச் சரித்தகத்தாலிற்றதாகலின், இதனுள், ‘என்னனும்பாடெனிற பாடவும் வல்லென் சிறிதாங்கே’ என்னும் அடி ஐஞ்சீரடுக்கினுள் வந்தது; என்னை? ‘பாடெனிற.....பாடுகோ’ என்னும் அளவடியிரண்டும் எதுகையா யமைந்தவழி: ‘என்னனும்’ என வேறுநின்ற சீரோடுங் கூடி ஐஞ்சீரடுக்கினமையின். இதனுள், ‘ஆங்க’ எனத் தனிச்சொல்வந்தது” என்று எழுதியிருப்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்)* இருளுறழ்குந்தலான், † நின்ற.

அஞ்சு

கலித்தொகை கச்சு.

எடன்மாமே லாற்றுவே நென்னை மடன்மாமேன்
மன்றம் படர்வித் தவள்; வாழி சான்றீர்;

கக பொய்தீ ருலக மெடுத்த கொடிமிசை
மையறு மண்டிலம் வேட்டனள் வையம்
புரவூக்கு முள்ளத்தே நென்னை யிரவூக்கு
மின்ன விடும்பைசெய் தாள்; அம்ம சான்றீர்;

கரு கரந்தாங்கே யின்னோராய் செய்யுமற் றிரோதோ
பரந்த சுணங்கிற் பண்ணத்தோளாள் பண்பு;

கஎ இடியுமிழ் வானத் திரவிருள் போழுங்
கொடிமின்னுக் கொள்வேனென் றன்னள் வடிநாவின்
வல்லார்முற் சொல்வல்லே நென்னைப் பிறர்முன்னர்க்
கல்லாமை காட்டி யவள்; வாழி சான்றீர்;

உக என்றாங்கே;

வருந்தமா லூர்து மறுகின்கட் பாடத்
திருந்திழைக் கொத்த கிளவிகேட் டாங்கே
பொருந்தாதார் போர்வல் வழதிக் கருந்திறை
போலக் கொடுத்தார் தமர்.

*இஃது இரந்துபின்னிற தலைவன் (க) மடலேறியவழி அவன் தமர்
அஞ்சித் தலைவியைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தலைக் கண்டோர் கூறியது.

4இதன் பொருள்.

அரிதினிற் றேன்றிய யாக்கை (உ) புரிபுதாம்
வேட்டவை செய்து தாங்குக் காட்டிமற் றாங்கே
யறம்பொரு ளின்பமென் றம்மூன்றி ினென்றன்
றிற்ஞ்சேரார் செய்யுற் தொழில் க ளைறந்தன்

க. ஏறிய மடற்றிறமான பெருந்திணைக்கே (தோல். அகத். கு. கந. நச்.
உரையிலும்) இச்செய்யுள் மேற்கோள்.

உ. புரிதலென்னுஞ்சொல், மனம் வேறுபடுதலென்னும் பொருளிலும்
வருமென்பது (அ) “புரிந்து” கலி. நக. உஎ. என்பதனுரையாலும்
துணியப்படும். (ஆ) “நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை”

(பிரதிபேதம்) * இது இரந்து, † ஆங்கேகாட்டிமற்றாங்கையும், ‡ ஒன்றின்றிறம்.

றணிநிலைப் (க)பெண்ணை மடலூர் தொருத்தி
யணிநலம் (உ)பாடி வரற்கு

எ-து: (ங) பெறுதற்கரிதாகத் தோன்றிய மக்கள் + யாக்கை முற்பிறப்பில் தாம் மனம் வேறுபட்டு விரும்பின தீவினைகளைச் செய்து அறம்பொருளின் பம் என்ற சொல்லப்பட்ட அம்மூன்றில் அறமாகிய ஒன்றன் கூற்றைச் சாராதவர்கள் இப்பிறப்பிற் செய்து திரியுந் தொழில்களில் ஒன்றாகிய அழகியை யுடைத்தாகிய நிலைமையினையுடைய பனைமடலையேறி அங்வுரிடத்தே எல்லார்க்குங்காட்டி ஒருத்தியுடைய அழகினையுடைய நலத்தைப் பாடி வருவதற்கு தூல்கள் சாற்றிற்று; ஆதலால், யானும் அதுவே துணிந்து மடலேறிப்பாடுவேனென்றான். எ - து.

யாக்கை மடலூர்த்து காட்டிப் பாடி || வருவதற்குச் (தூல்) சாற்றிற் றென்க. மற்றும், அசை. ஆங்கு என்றது, முற்பிறப்பை.

எ ஓசொருகா லுள் ஃவழிய னாகி நிறைமதி

நீரு ணிழற்போற் கொளற்கரியப் (சு)போரு

ளடன்மாமே லாற்றுவே னென்னை (ரு)மடன்மாமேள்

மன்றம் படர்வித் தவள் வாழி சான்றிர்

எ - து: சான்றிர்! வாழ்வீராக; போரிடத்து வெற்றியினையுடைய குதிரையின்மேலே யிருந்து போர்த்தொழிலை நடத்துவனாகிய என்னை அம்மாவல்லாத மடன்மாலிலே ஏறி + அக்களத்தேயன்றி மன்றின்கண்ணே தன்னை உள்ருவித்தவள், ஒருகால் என் மனத்துள்ளே உள்ளாயிருந்து பின்னை நீருட் டோன்றிய நிறைமதியிலுடைய நிழல் வாங்கிக்கோடற்கு அரியவாழ்போல வாங்கிக்கோடற்கு அரியளாயிராநின்றனென்றான். எ - து.

(கலி. நக. சசு.) என்புழி, 'புரி திரிபு' என்பதற்கு, 'வேறுபட்டுத் தப்புதல்' என்று பொருளுெழுதியிருப்பதும் இங்கே அறிதற்பாலது.

க. இந்நூற்பக்கம் அருள்: எ - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

உ. இந்நூற்பக்கம் அருள்: உ-ஆம் குறிப்பில் (ஆ) முதலியவை பார்க்க.

ங. பெறுதற்கருமையில், "பரவைவெண்டிரை வடகடற் படுகத்துளையுட், டிரைசெய் தென்கட லிட்டதோர் கோன்கழி சிவணி, யரச வத்துளை யகவயிற் செறிந்தென வரிதாம். பெரிய யோனிகள் பிழைத்திவண் மானிடம் பெறலே" சீவக. உளசக. என்பது முதலியன கோக்குக.

ச. "ஒண்ணுதற் கோடு ஷுடைத்தே ஞாட்பினு, ணண்ணுரு முட்குமென் பீடு" துறள். க௦அஅ.

ரு. "நாடுனாடு நல்லாண்மை பண்டிடையே னின்றிடையேன், காமுற்ற ரோறு மடல்" துறள். ககங்ங.

(பிரதிபேதம்) * அணிநலம்பெண்ணை + யாக்கைகள் முற்பிறப்பில்லாத மனம், || வருதற்கு, ஃவழியாளாகி. + அக்களத்தன்றி.

ஆற்றுவேனென்னை .....படர்வித்தவனென்றது, (க) தறுகண்மை யென்னும் மெய்ப்பாடு. வாழிசான்நீரென்றது, ஒருமைப் பன்மைமயக்கம்.

கக (உ)பொய்தீ ருலக மெடுத்த கொடியிசை

மையறு *மண்டிலம் வேட்டனள் (ங)வையம்

புரலுக்கு முள்ளத்தே நென்னை பிரலுக்கு

மின்ன விடும்பைசெய்தாள் (ச)அம்ம சான்றிர்

எ - து: கேளீர் சான்றீர்! உலகத்தையெல்லாம் பாதுகாத்தலை முயலும் உள்ளத்தையுடையோனாகிய என்னை ஒருவர்பால் ஒன்றை(நீ)இரத்தலைமுயலும் இன்னொருவரைய வறுத்ததைச் செய்தவன் கீழைத் திசையிடத்துத் தோன்றின, பொய்யற்ற நன்மக்கள் உயர்த்துப் புகழ்ந்த, மாசற்ற ஞாயிற்றின் மண்டிலத் தை யான் வாங்கிக் கோடற்கு ட்விரும்பின் அத்தன்மையனாய் இராநின்றான்; என்றான். எ - று.

என்றது (சு)கொடையென்னும் மெய்ப்பாடு.

கரு கரந்தாங்கே யின்னோராய் செய்யுமற் றிஃகேதோ

பரந்த சுணங்கிற் பணைத்தோனாள் பண்பு

எ - து: பரந்த சுணங்கியுடைய, பணைபோலத்தோளினையுடையாள் தான் மறைந்தபொழுதே பொறுத்தற்கரிய கோயைச் செய்யாநிற்கும்; அவள் குணம் எக்காலமும் இத்தன்மைத்தோ கூறின் என்றான். எ - று.

க. இம்மெய்ப்பாட்டுக்கே (தொல். மெய்ப். சூ. கூ.பேர். இ-வி. சூ. ௫௭௮. உரைகளிலும்) “அடன்மாமேல்.....படர்வித்தவன்” என்னும் பகுதி மேற்கோள்.

உ. “கொடியிலை” என்பதற்கு, ‘கீழ்த்திசைக்கண்ணே நிலைபெற்றுத்தோன் றும் வெஞ்சுடர் மண்டிலம்’ என்று பொருளும் ஆகுபெயரென்று இலக் கணமூல்கூறி, “பொய்தீ ருலக.....செய்தான்” என்பதனை மேற்கோள் காட்டினர், நச்சினூர்க்கினியர்; தொல். புறத். சூ. ௩௩. உலகவழக்கினும், ‘கொடி’ என்பது கீழ்த்திசைக்குப் பெயராய் வழங்கு கின்றது.

ங. “இரப்பான்போ லெளிவாந் தஞ் சொல்லு முலகம், புரப்பான் போல்வ தோர் மதுகையு முடையன்” கலி. சள: க - உ.

ச. “அம்ம கேட்பிக்கும்” தொல். இடைச். சூ. உ௮.

ரு. (அ) “இரவினை, யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமால்” நாலடி. ௩௦௫. (ஆ) “இரத்தலி னின்னது” (இ) “இரவுள்ள வுள்ள முருகு” துறள். உஉக, ௧௦௬க.

கூ. இம்மெய்ப்பாட்டுக்கே (தொல். மெய்ப். சூ. கூ. பேர். இ-வி. சூ. ௫௭௮. உரைகளில்) “வையம், புரலுக்கு.....செய்தான்” என்பது மேற்கோள். (பிரதிபேதம்) மண்டலம், ட்விரும்பினவனத்தன்மை. டீசுதே. || உடையாள தாளதான் மறைந்த.

கள (க)இடியுமிழ் வானத் திரவிருள் போமும்
கொடியின்னுக் கொள்வேனென் றன்னள்(உ)வடிநாவின்
(உ)*வல்லார்முற் சொல்வல்லே னென்னைப் டிறர்முன்னர்க்
கல்லாமை காட்டி யவன் வாழி சான்றீர்

எ - து: பின்னும் வாழ்வீராக; சான்றீர்! வழுவின சொற்சன் சொல்
லாதபடி கெள்ளிய நாவினாலே வார் ணைக்கொல்ல வல்லார்முன்னே சொல்லு
தல் வல்லேனாகிய என்னைப் பிறர்முன்னே ஒன்றையுங் கல்லாத தன்மைய
னாகக் காட்டியவன், இராக்காலத்து இடியை உமிழ்கின்ற மேகத்திலிருளைப்
போமும் ஒழுங்கினையுடைய மின்னை வாங்கிக்கொள்வேனென்று ஒருவன்
கருதிய தன்மையளாய் இராகின்றனென்றான். எ - து.

வல்லார்முற்சொல்.....காட்டியவனென்றது(ஈ)கல்விபற்றிய பெரு
மிதம்; என்னையும் கல்லாமை காட்டினார் என்றவின். வாழி சான்றீர்என்று
அதனை முடிப்பாராக் கருதி வாழ்த்தினான்.

உக என்றாங்கே

வருந்தமா லூர்ந்து மறுகின்மட் பாடச்
திருந்திழைத் தொத்த கிளவிகேட் டாங்கே
பொருந்தாதார் †போர்வல் வழுதித் கருந்திறை
போலக் கொடுத்தார் தமர்

எ - து: என்றுசொல்லி அவ்வுரிடத்து மறுகின்கண்ணே கண்டார்
வருந்த மடன்மாவை ஏறிப்பாடி, திருந்தின இழையினையுடையானாத் தான்
பெறுதற்குப் பொருத்தின வார்த்தைக்காத் தான் கூறக்கேட்டு, பணைவர்
போர்த்தொழிலைவல்லபாண்டியனுக்குஅஞ்சி அரியதிறைகொடுக்குமாறுபோல,
†

க. (அ) “இடியுமிழ் பிரங்கிப் விரவுப்பெயல்” கலி. சக. ௫. என்பதும்
அதன் குறிப்பும் (ஆ) “இடியுமிழ் வானம்” அகம். எள. ௫. (இ) “இடி
யுமிழ் வானத் திடை” (தொல்.செய்.சூ.கருஉ. பேர், நச். உரை.மேற்.
‘செஞ்சுடர்’) என்பனவையும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உ. “வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடி” புறம். சள. ௩.

ங. “தலைப்படு சால்பினுக் குத்தள பேன்சித்தம் பித்தனென்று, மலைத்தறி
வாரில்லை யாரையுந் தேற்றுவ நென்துணையுங், கலைச்சிறு திங்கண்
மிலைத்தசித் தம்பல வன்சயிலை, மலைச்சிறு மான்விழி யாலழி வுற்று
மயங்கினனே” கோலையார். உரு.

ச. இச்செய்திக்கே (தொல். மெய்ப். சூ. க; பேர்; இ - வி. சூ. ௫௭௮.
உரைகளிலும்) “வல்லார்முற்...காட்டியவன்” என்பதுமேற்கோள்.
(பிரதிபேதம்) * வல்லாருட் சொல். †போர்வேல்.

தமர் குடிப்பழுதாமென்று அஞ்சி அவனை அவ்விடத்தே கொடுத்தார்; ஈதோர் மகட்கொடை இருந்தவாமென்னெனக் கண்டார் வியந்துகூறினார். எ - று.

இது கண்டார்க்குக் கொடைபற்றிய பெருமிதம் பிறந்தது.

இது “தரவும்போக்கும்” (௧) என்பதனுட்பாட்டினைப்போக்கின்பின்வைத்த தனூற் போக்குப்பெற்ற, பண்பு என *நாற்சீரான் இயன்ற பாட்டி வந்தது.

(௨) வாழிசான்நீர் அம்மசான்நீர் என ஈற்றுக்கண் வந்த சீர்களை முதல் அடிக்கு ஆண்டபொருண்முடிவுள் மாறுகூட்டி அடிக்க அறுசீராய் ஆறுமெய் பெற்றமையிற் கலிவெண்பா. (உச)

(௧௪௨.) புரிவுண்ட புணர்ச்சியுட் (௩) புல்லாரா மாத்திரை யருகுவித் தொருவரை யகற்றலிற் றெரிவார்கட்

(௪) செயநின்ற பண்ணினுட் செவிசுவை கொள்ளாது நயநின்ற பொருள்கெடப் புரியறு நரம்பினும்

௫ பயனின்று மன்றம்ம காம மிவண்மன்னு

௧. தோல். செய். சூ. கருசு. இதனுரையில், “தரவும்போக்கும் பாட்டிடை மிடைத்தும்” என, “பாட்டினைப் போக்கின்பின் வைத்ததனூற் போக்குப் போல நாற்சீரானிறுவனவும் அப்பாட்டின் அமையுமென்பது; அது, ‘கரந்தாங்கே... பண்பு’ என்றற்போல வரும்” என்று பேராசியரும் இதனையே தழுவி நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

௨. இச்செய்யுளுள், ‘வாழிசான்நீர், அம்மசான்நீர், என ஐஞ்சீரெடுக்கி யாங்கு அடுக்கிச் சொல்ல அறுசீராயின. இதற்கும் ஐஞ்சீர் அடுக்கியு மென்றதுபோல அறுசீரெடுக்கியுமென்று அடுக்குதற்குத் தொழில் கொள்ளப்படும். ஈண்டு இரண்டளவடி தொடைப்படச் செய்தமையி, னென்க. இதனுள் என்றாங்கே என்பது தனிச்சொல்’ என்று பேராசிரியரும், இதனுள் ‘வாழி சான்நீர், அம்ம சான்நீர், என ஈற்றுக்கண் வந்த சீர்களை முதலடிக்கட் பொருண்முடியுமாறு கூட்டி ஐஞ்சீரெடுக்கி யாங் கடுக்க அறுசீரானவாறு வந்ததாம். இதற்கும் அறுசீரெடுக்கியும் எனக் கூட்டிப் பொருளுரைக்க. என்றாங்கு தனிச்சொல்’ என்று நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியிருப்பவை இங்கே அறிதற்பாலன; தோல். செய். சூ. கருசு.

௩. “புல்லாராப் புணர்ச்சியாற் புலம்பிய வென்றோழி” கலி. சூ. ௧௦.

௪. “செயநின்ற.....மன்றம்ம காமம்” என்பதை (நன். இடை. சூ. ௧௧. உரையில்) மேற்கோள்காட்டி அம்ம, உரையசையென்று மயிலைநாதரும் இப்பகுதியையே (இ - வி. சூ. ௨௪௪ ‘உரையில்) மேற்கோள்காட்டி அம்ம, அசைநிலையென்று இ - வி. தூலாரும் கூறுவர்.

(பிரதிபேதம்) * நாற்சீரானிற்பாட்டு, முதலாடிக்காண்ட,

மொண்ணுத லாயத்தா (க)*ரோராங்குத் திளைப்பினு
(உ)முண்ணுனை †தோன்றமை முறுவல்கொண் டடக்கித்தன்
கண்ணினு முகத்தினு நகுபவள் பெண்ணின்றி
யாவருந் தண்குரல் கேட்ப நிரைவெண்பன்

க௦ மீயுயர் தோன்ற நகாஅ நக்காங்கே

(ந)பூவுயிர்த் தன்ன புகழ்சா லெழிலுண்க
ணயிதழ் மல்க வழும;

க௩ ஒஓ! அழிதகப் பாராதே ‡யல்லல் குறுகினங்
காண்பாங் கனங்குழை ||பண்பு;

க௫ என்று, (ச)எல்லீரு மென்செய்தீ ரென்னை நகுதிரோ
நல்ல நகாஅலிர் X மற்கொலோ யானுற்ற
வல்ல லுறீஇயான் மாய மலர்மாப்பு
புல்லிப் புணரப் பெறின;

க௬ எல்லாநீ, உற்ற தெவனோமற் +நென்றீரே லெற்சிகை
செய்தா னிவனென வுற்ற திதுவென
வெய்த வுரைக்கு **முரணகத் துண்டாயிற்
(ரு)பைதல வாகிப் பசக்குவ மன்னோவென்
னெய்தன் மலரன்ன கண்;

க. ஓராங்கு, ஒருதன்மைப் படலென்னும் பொருள்படுவதோர் இடைச் சொல்; பதிற். சுசு: கசு. கலி. கட: கஅ, கஅ: ஏ, கூஉ: நக. புறம். கசு: கக. இச்சொல், “ஓராங்கு” என்றும் வரும்; பதிற். நக: உ. கலி. ரு: ஏ. புறம். உஉஅ: கரு, ந௦சு: ரு, நஉசு: கக, நஎ௦: உ.

உ. “நகைமொக்கு ளுள்ளது” குறள். கடஎச.

ந. (அ) “போதெழி லுண்கண் புகழ்நல னிழப்ப” (ஆ) “பூக்கவின கொண்ட புகழ்சா லெழிலுண்கண்” கலி. கடஉ: உ, கநக: ச.

ச. அறிவர்(?)கேட்பத் தலைமகள் கூற்றுவந்ததற்கு, “எல்லீரு மென்செய்தீ ரென்னை நகுதிரோ” என்பது மேற்;தொல். செய். சூ. ககசு. பேர்;நச்.

ரு. (அ) “பசந்தகண் பைதல பனிமல்க” கலி. சுசு: க. (ஆ) “தெரிந் துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப், பைதலுழப்பதெவன்” (இ) “படலாற்று பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக், காமநோய் செய்தவென் கண்” குறள். ககஎஉ; ககஎரு.

(பிரதிபேதம்) * ஓராங்கு, † தோன்றமை, ‡ அல்ல குறுகினம்; || பண்பு எல்லீரு மென்செய்தீர், X மற்கொல்லோ, +என்றீரேல், ** முரணகத்து.

உச (க)கோடுவாய் கூடாப் பிறையைப் *பிறிதொன்று
நாடுவேன் கண்டனென் சிற்றிலுட் கண்டாங்கே
யாடையான் (உ)†மூஉ யகப்படுப்பேன் சூடிய
காணன் றிரிதருங் கொல்லோ மணிமிடற்று
‡மாண்மலர்க் (ங)கொன்றை யவன்;

உக தெள்ளியே மென் லுரைத்துத் தேரா தொருநிலையே
வள்ளியை யாகென நெஞ்சை வலியுறீஇ
யுள்ளி வருகுவர் ||கொல்லோ வுளைந்தியா
னெள்ளி யிருக்குவேன் மற்கொலோ ÷ நள்ளிருண்
மாந்தர் கடிக்கொண்ட கங்குற் (ச)கனவினாற்
றேன்றின கைக (ரு)தொடுத்தேன்மன் × யான்றனைப்
(கி)பையெனக் காண்கு விழிப்பயான் பற்றிய
கையுளே மாய்ந்தான் கரந்து;

க. (அ) “கோடுவாய் கூடாப்.....கொன்றை யவன்” என்னும் பகுதியைப் பெருந்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகளுட் கலக்கமென்பது மனங்கலங்கி நிற்கு நிலையென்று கூறி அதற்கு மேற்கோள்காட்டினர், இளம்; தொல். மெய்ப். சூ. உஉ. (ஆ) “கோடு கூடு மதியம்” பதீற். நக: கஉ. (இ) “கோடுகொ ளொண்மதியை” கள. உஉ. (ஈ) “திங்கட் செல்வன், பைங்கதிர்க் கோடு கூடும் பக்கத்தில்” உத்தரகோச. நள. நடு.

உ. “எங்கு, மூயிலங்கி யிறையவனாற் முடிமிசைமல் கியகோயில்” தீரு வாணக்கா. கெசாரணிய. உசு.

ங. (அ) “கொன்றை யலங்கலந் தெரியலான்” கலி. கரு: க. (ஆ) “கொன்றை வேய்ந்த செல்வன்” (இ) “பிரணவத்திற் சூரியபொருள் பிறரென்று பேசினவோர். முரணவித்தற் காகமங்கண் முதலாய வேண் பிபவோ, சுரணவிகற் பங்கடந்தோய் ஈவாதமெண் ணிலகமமுந், திரண்மிசுத்த செழுங்கொன்றை மாலிகைசேர் தரக்கண்டும்”

ச. (அ) “நனவின் வாரா நயனி லாளனைக், கனவிந்கண்டியான் செய்தது கேளினி.....தொடுப்பேன் போலவும்” (கலி. கஉஅ: அ - கக) என்பதும் (ஆ) “தெற்றெனக் கண்ணுள்ளே தோன்ற.....அற னில்லவன்” (கலி. கசச: ருரு - ருஅ) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

ரு. “தொடுத்தல்” இத்தூற்பக்கம் எகச: உ-ஆம் குறிப்பில் (இ)(ஈ)பார்க்க.

க. கலக்கமென்னு மெய்ப்பாட்டிற்கு, “பையெனக் காண்கு.....கரந்து” என்னும் அடிகள் மேற்கோள்; தொல். மெய்ப். சூ. உஉ. நச.

(பிரகிபேதம்) * பிறிதென்று, † மூடியகப், ‡ மாண்மலர்க்கொன்றை || கொல்லோ வுளைந்தியான், ÷ நள்ளிருள், × யான்றனைஇப்.

௩௭ (க)கதிர்பகா ஞாயிறே கல்*சேர்தி யாயி
னவரை நினைத்து நிறுத்தென்கை நீட்டித்
தருகுவை யாயிற் றவிருமென் னெஞ்சத்
துயிர்திரியா மாட்டிய தீ;

௪௧ மையில் சுடரே மலை*சேர்தி நீயாயிற்
பொலவீர்த் தோன்றிப் பகல்செய்யு ட்மாத்திரை
கை(உ)விளக் காகக் கதிர்சில தாராயென்
றெய்யில் சிதைத்தானைத் ||தேர்து;

௪௫ ÷ சிதைத்தானைச் செய்வ தெவன்கொலோ வெம்மை
நயந்து நலஞ்சிதைத் தான்;

௪௭ (ங)மன்றப் × பனைமேன் மலை(சு)மார் தளிரேநீ
தொன்றில் வலகத்துக் கேட்டு மறிதியோ
(ரு)†மென்றோண் ளெகிழ்த்தான் றகையல்லால் யான்காணே
னன்றுதீ தென்று பிற;

௫௧ நோயெரி யாகச் சுடினுஞ் *சுழற்றியென்
னயித முள்ளே ††கரப்பன் கரந்தாங்கே

க. “கதிர்பகா ஞாயிறே.....மாட்டிய தீ” என்னும் பகுதி, ஞாயிற்
றைக் கேட்டுந்போலக் கூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ.
௨௦௧. பேர். சூ. ௨௦௦. நச்.

உ. “விட்டி லங்கொளி வெய்யவன் றனதுமெல் விரலாற், சுட்டி யெங்க
ணங் காட்டல்போற் சுடர்வன சுடர்கள்” நைடதம். மாலைப். கஉ.

ங. ஞாயிறுமுதல் புள்ளீராகச் சொல்லப்பட்டவைகளிற் சொல்லுவனவுங்
கேட்பனவும் போலக் கூறுதலல்லாமலும் பிறவற்றையும் அவ்வாறு
கூறுதலுண்டென்பதற்கு, “மன்றப் பனைமேன் மலைமார் தளிரே”
என்பது*மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ௧௧௦. இளம். ‘ஞாயிறு’

ச. “மாஅந் தளிர்கொண்ட போழ்தினுள்” கலி. கசாந: ௨௭.

ஞ. “மென்றோண் ளெகிழ்த்தான்.....தீதென்று பிற” என்பது,
உறுபெயர்கேட்டலென்னும் மெய்ப்பாட்டுக்கு மேற்கோள்; தொல்.
மெய்ப். சூ. ௨௨.

(பிரதிபேதம்) * சேர்தி நீயாயிற். † சேர்தி யாயிற், ‡ மாத்திரைக்கை. || தொகசூ. ÷ சினர்
தானைச், × பனைமேல், † என்றோ ணெகிழ்த்தான் நிறமல்லாவிடான், *
சுழற்றியென். †† கரப்பென்.

நோயுறு (சு) வெந்நீர் தெளிப்பிற் றலைக்கொண்டு
வேவ தளித்திவ் வுலகு;

(ரு) மெலியப் பொறுத்தேன் *களைந்தீமின் சான்றிர்
நலிதருங் (உ)காமமுங் கெளவையு மென்றிவ்
†வலிதி (நு)னுயிர்காவாத் தூங்கியாங் கென்னை
நலியும் விழும மிரண்டு;

எனப்பாடி;

க.0 (சு)†இளைந்துநொர் தழுதன ணினைந்துநீ மெயிர் த்தன
ளெல்லியு மிரவுங் கழிந்தன ||வென்றெண்ணி (ரு)மெல்லிரா
+நல்கிய கேள்வ னிவன்மன்ற X மெல்ல
மணியுட் பரந்தநீர் போலத் +துணிவாங்
கலஞ்சிதை (சு)யில்லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக்
கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெற்றா
ணல்லெழின் மார்பனைச் **சார்ந்து.

க. ஸௌதாஸனென்னும் அரசன் தன் குலகுருவாகிய வசிட்டமுனியைச்
சபித்தற்கு நீரைக் கைக்கொண்டபோது தன் மனைவியாகிய மதயந்தி
கூற்றால் தடையுண்டு அந்நீரை மேலே வீசின் மழைவளமும்! கீழே
வீழ்த்தின் நிலவளமும் அறுமென்று தன்காலித்பெய்து கன்மாட பாத
ஸுயினென்னும் வரலாறு இங்கே அறிதற்பாலது.

உ. “நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற், காம றுதுப்பே
மெனல்” குறள். ககசஅ.

நு. (அ) “காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென், னோன வுடம்பி
னகத்து” (ஆ) “ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல், விருதலே
யானு யினிது” குறள். கககந; கககச.

சு. (அ) “இளைந்துநொர் தழுதனன்.....சார்ந்து” என்னும் பகுதி,
பெருந்திணைக்கட் கண்டோர் கூறியதற்கு மேற்; நோல். அகத். சூ.
சடு. (ஆ) “இளைபேங்கி யழுதனை” கலி. கஉஉ: ரு.

ரு. “எல்லிரா.....மெல்ல” என வென்னைச்சுரிதகத்துள் ஐஞ்சீரடி
யும் வந்தது” என்பது நோல். செய். சூ. கருசு. பேர்.

சு. (அ) “தேறுபடு சின்னீர் போலத் தெளிந்து, மாறுகொண் டோரா
மனத்தின ளாகி” மணி. உந: கசஉ-கசந. (ஆ) “இல்லின், படுகாழ்ப்

(பிரதிபேதம்) * களைந்தபின், † உலிதுயிர். ‡ இளைந்துரைந்து. || என்மெண்ணி நல்கிய,
+ ஓல்கிய, X மெல்லியலமணியிற், + துணிபாம், ** சார்ந்து. ஒஓ, இரக்
கக்குறிப்பு. நகுதிரோ.....ஓகாரம், எதிர்மறை கேட்டிராக இவடன்னுடனே.

இது “பொழுது தலைவந்த கையறு காலை, ஈறந்த போலக் கிளத்தநீ கிளவி, மடனே வந்த மருடகை மிததியோ, டவைநாற் பொருட்க ணிகழ மென்ப”(க)இக்குத்திரம் பின்னர் நான்கும் “பெருந்திணை பெறுமே”(உ) என்ற சிறப்புடைப்பெருந்திணையன்றிப்பெருந்திணைக்குறிப்பாகக் கந்தநுவந்துட்டிட்டு வழுவிலும் ‘ஏறியமடற்றிறம்’(ங) முதலிய நான்கு னுள் ஒன்றாய் பின்னர் நிகழ்த்த கந்தநுவம் பின்னர் வழுவிலந்த “தேறுத லொழிந்த காமத்து மிததிறம்” (ச) ஆகிய பெருந்திணை வழுவமைக்கின்றது.

படுத்துத் தேய்வை யுதிர்க், கலுழி ிக்குங் கம்மியர் போல, மகா வீணையின் மனமாசு கழிஇ” பெருங். (க) ௩௫: ௨௧௫ - ௨௧௮. (இ) “கின்ற னுள்ளத் தேறுணைக்க நீத்தந் தெளிவ தெனத்தெளிந்து” பிரமோத்தர. வஞ்சுளைமுத்தி. ௧௬.

தொல். பொருளி. கு. ௪௨. இக்குத்திரத்திலுணையிலும் இது, ‘பின் னர் நான்கும்.....கூறத்தகாதன கூறலும் பிறவுமாம்’ என்று இவ்வாறே பொருள்எழுதி இச்செய்யுளைமேற்கொள்காட்டி, அகஉ-ஆம் பக்கத்திலுள்ள ‘இதனுள் அந்திக்காலத்தே .....மிகுதியிறந்த வாறுங் காண்க’ ‘எல்லிரா நல்கிப... ..வரைவு நிகழ்த்தவாறுங் காண்க’ என்ற குறிப்புக்களையுமெழுதி, ‘இதற்குப் பொருளுரைக்கும் கால் கேட்டிராக இவள் நக்கு, நக்க அப்பொழுதே அமும். இவ்வனம் அமுமாறு காமத்தை *ஊழானது (*உயிரானது என்றும் பிரதிபேதம்) அகற்றலின், அகத்தறதியாக நம்பனும் பயனின்றாயிருந்தது. ஒஹ இஹையுற்ற இவள் அல்லற்பண்பைப் பாராதே அழிதக யாங்குறுகி னோம், குறுகிய யாம் இஹை முடிவுபோகக் காண்பேமென்று வந்து எல்லரும் என்செய்தீர்? என்னை இகழ்கின்றீரோ? இவ்வருத்தத்தை எனக்குறுத்தினவனது மாயஞ்செய்த மலர்ந்த மார்பை யான் முயங்கிக் கூடினும் இகழ்ச்சியன்றும்; என்றற் றொடக்கமாய் வரும்’ என்று இவ் வுரையாசிரியர் வரைந்திருப்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

உ. தொல். கள. கு. ௧௪.

௩. தொல். அகத். கு. ௫௧.

௪. தொல். அகத். கு. ௫௪. (அ) இக்குத்திரப் பகுதியிலுணையில் தேறுத லொழிந்தகாமத்துமிகுதிதமென்பது பெரும்பாலும் தலைமகட்கேயுரித் தென்று கூறி, அதற்கு இச்செய்யுளை மேற்கொள்காட்டினர் இளம் பூரணர்; (ஆ)தொல். அகத். கு. ௧௩. உடையில், ‘புரிவுண்ட புணர்ச்சி யென்றது முதலிய ஆறுபாட்டிம் தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிற மாகிய பெருந்திணை. இவற்றை நெய்தலு. கோத்தார் சாக்காடு குறித்த இரங்கற் பொருட்டாகலின்’ என்றும் (இ) தொல். அகத். கு. ௫௧. உரையில், ‘புரிவுண்ட புணர்ச்சியென்னும் நெய்தற்பாட்டுக்

(பிரதிபேதம்) * குறிப்பாயக கந்திருவத்தல். † முன்னா வருவிவந்த.

ஒதலுந் தூதும் ஒழிந்த பகைவயிற்பிரிவாகிய வாளானெதிரும் பிரிவும் முடியுடை *வேந்தர்க்கும் அவர் ஏவலிற் பிரியும் அரசர்க்கும் இன்றியமையாமையின் அப்பிரிவிற் பிரிசிறைன் 'வன்புறை தறித்த றவிச்சி யாதும்' (க) என்பதனாற் கற்புப்போல நீ இவ்வாறெழுகி யான் வந்துணையும் †ஆற்றி மீறவேன ஆற்றுவித்துப் பிரிதல்' இலக்கணமன்மையின், வாளாபிரியுமன்றோ? அங்ஙனம் பிரிந்துழி அவன் கூறிய ||கூற்றினையேகொண்டு ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்கும் ஆற்றுவித்தலரிதாகலின், அவடது அன்பின்று நீங்கினுளென்று ஆற்றமை மிகுது ஆண்டுப் பெருந்திணைப்பதறி நிகழமென்று உணர்க. (இ-ள்) பொழுது - அந்திக்காலத்தே, கையறுகால - 'புறஞ்செயச்' x சிதைதல்'என்னும் (உ)தந்திரத்தில் 'அதனினுங்கின்ற' எனக்கூறியகையறுவுரைத்தலென்னும் மெய்ப்பாடு எய்திய காலத்தே, தலைவைத்த - ÷ அந்த ஆற்றமறுதியின் இகந்தனவாக முடிவிலே வைக்கப்பட்ட மெய்ப்பாடுகள், மிததியோடு மடனே வருத்தம் மருட்கை நாற்பொருட்களின்கழும்-+தன் வனப்பு மிததியுடனே மடப்பழம் ஆற்றமையும் வியப்புமாகிய நான்கு பொருட்கண்ணே நடக்கும்; அவை இறந்தபோலக் கிளக்குங் கிளவி என்ப-அங்ஙனம் அவை**நடக்கின்ற நான்குபொருளும் கூற்றுநிகழங்காலத்தினைக் கைகடந்தனபோலக் கூறுங் கூற்றிய நிகழமென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. தலைவைத்த மெய்ப்பாடாவன: -††ஆறும்அறுதியினும் ஒப்பத்தோன்றுதற் தரிய மெய்ப்பாடுகளாய் டீமன்றத்திருந்த சான்றோரியத் தன் துணைவன் பெயரும் பெற்றியும் அவனோடு புணர்ந்தமையும் தோன்றக் |||| கூறியும் அழதும் அரற்றியும் பொழுதோடு ÷ ÷ புலம்பியும் ஞாயிறு முதலியவற்றோடு கூறத்தகாதன கூறுதலும் பிறவுமாம்' x Xஎன்னும் விதிபற்றி வரவிடைப் பிரிந்து நீட்டித்துழித் தலைவி பிரிவாற்றக்கல்லாது நானு வரையிறந்து கலங்கி மொழிந்து அறிவழிந்துழி அவன்வந்து சாரத் தெளிந்தமை கண்டார் ++கூற்றிற்றென்று கூறியது.

காமத்து மிகுதிதம்; இதனைப் பொருளியலுட் காட்டுதும்; ஆண்டோதும் இலக்கணங்களுந் தோன்ற இதனுட் டெளிந்து கூறுவனவும் ஆண்டுக் காண்க' என்றும் இவ்வுரையாசிரியர் கூறியுள்ளார். (ஈ) இலக்கண விளக்க நூலாசிரியரும் ஏறிய மடற்றிறத்துக்கே இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டினார்; இ - வி. கு. ௩௧௧.

க. தோல். கம். கு. சச.

உ. தோல். மெய்ப். கு. கஅ.

(புறப்பேதம்) : வேந்தர்க்கு மணார்க்கும், † ஆற்றுக்கவென் றுற்றுவித்து, † இன்மையின், || கூற்றை x சிதைத்தல்என்னுஞ் சூதகிர்த்த இதனினுங்கின்று, ÷ அந்த ஆற்றமையின், +ன் வனப்பு. ** நடக்கின்றமை நான்கு, †† ஆறும்அறுதியினும் பரந்த தோன்று, †‡ மன்றத்துச் சான்றோர். |||| கூறியழுது மரற்றியும், ÷ ÷ புலம்பியும் x x இவ்விதி, இதுவிதி. ++ கூற்றிற்றென்றுகொள்கூறியவாறுணர்க.

இதன் பொருள்.

கேட்பீராக; இவன் தன்னுடனே பொருந்தி விளையாடும் ஒள்ளிய நுதலினையுடைய ஆயத்தார் எல்லாரும் * ஓராங்குக்கடி விளையாடும் அளவிலும் முட்போலக் கூரிய தன் பல்லினுனி தோன்றாமல் முறவலித்தலைக் கொண்டு, அதனை உன்னடக்கி, அந்நகுதற்குறிப்புப் பிறரியாமல் தன்கண்ணிலும் முகத்தாலும் நகுபவன்; இப்பொழுது பெண்டன்மையின்றிப் பிறர்கேளாமல் மொழியும் (க)மெல்லியமொழியினை எல்லாருங்கேட்கும்படி கூறி, நிரைத்த வெள்ளிய பல்லின் மேலெயிறு தோன்றப் பெருகச் சிரித்து, சிரித்த அப்பொழுதே பூ(உ)வெடிக்க கன்மையை ஒக்க புகழ்ச்சி அமைந்த அழகினையுடைய கண்கள் அழகினைபுடைய இமை நீர்மல்தும்படி அழாநிற்கும்; இவன் இங்ஙனம் அழுமாறு காமவிற்பக்கை ஊழாணது ஒருவர் மனம் ஒருவரிடத்தே புரிதலுண்ட கூட்டத்திற் புல்லுதனிறையாத அளவிலே இருவரில் ஒருவரை † அரியாரம்படி பண்ணி நீக்குகையிலே இந்நிலையாமையை ஆராய்ந்து பார்ப்பாரிடத்து அஃகறுதியாக நம்பை வீக்குதலைச் செய்ய அதனிடத்தே நின்ற பண்ணினுட் டோன்றிய இனிமையைக் கேட்போர் செவி கொண்டு இன்புறுவதற்கு முன்னே விருப்பம் நின்ற இனிமைபாகியபொருள் கெடமுறுக்குஅறம் (ங)நரம்பிலுங்காட்டிற் || பயனின்றாயிருந்தது; ஒஹ்! இக் கணங்குழையது அல்லலையுடைய குணத்தை நம்மை வருத்தும் என்று பாராதே நம் நெஞ்சுழியும்படியாக வந்து குறுகினேம்; குறுகிய யாம் இதனை முடிவுபோகக் காண்பேம் என்று தருதிவந்து எல்லீரும் என்ன காரியஞ் செய்தீர்? இங்ஙனம் வந்த நீர்தாம் என்னை † இகழ்கின்றீரோ? இகழ்கின்றீராயின், யானுற்ற வருத்தத்தினை எனக்குறுத்தினவனுடைய மாயத்தைச் செய்த மலர்ந்த மாற்பை யான்முயங்கி அவனைக் கூடப்பெயிலும் அஃக இகழ்ச்சி யன்றும்; இங்ஙனம் என்னைச் சினைக்கலைச் செய்தான் இவனென்று யான் முற்கூறியதனைக் * கேட்ட நீர் பின்னை அவனுற்றதுதான் எத்தன்மைத்தோ

க. தன்மை, மென்மை யென்னும் பொருளில் வருதல், “தண் குறை” புறம். உச: கூ. என்பதனுரையாலும் வலியுறும்.

உ. (அ) “அந்திவெடி மூல்லை யரும்பெடுக்க நான்வந்தேன்” தனிப்பாடல். (ஆ) “சூடா ததுமணம் வீசா ததுசரும் பும்விரும்பி, சூடா ததுவெடியாகது பின்முகி ழாததுதான், வாடாக தோலார் வந்தாலெவ் வரையும் வன் மன்னுயிரே” மாறள். உசக.

ங. “வீழுநர்க் கிழைச்சியாய் விரல்கவர் பிசைக்குந் கோ, லேழுந்தம் பயன் கெட விடைநின்ற நரம்பறுஉம், யாழினுந் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ” கலி. அ: கூ - கக.

(பிரதிபேதம்) * ஒருங்குகடி. † மொழியுமென் மொழியினை, ‡ அரியாரம்படி. || பயனிகையாயிருந்தது, † கணங்குழைகல்லலை, ‡ இகழ்கின்றீரோ இகழ்கின்றீரோ இகழ்கின்றீராயின். x இகழ்ச்சியென்றேமிக்ங்ஙனம், ** கேட்டோ நீ பின்னை.

என்று கேட்டாராயின், யானுற்றதிதுவென (க) *எழுவகையாகிய, அறத்தொடு நிலைகளின் ஒன்றை தும்மனத்திற்குப் பொருந்தக் கூறும் என்னறிவு என் உள்எத்துண்டாயின் யான் இம்மனம் வருந்துவனோ? வருந்தேன்; அவ்விவ்வு கெட்டமையால் யானுற்ற வருத்தம் இத்துணைய வருத்தமென யான் உமக்குக் கூறுவன், அதனைக் கூறக்கேண்மின்; சான்நீர்! என்று சான்றோரை நோக்கிக் கூறுகின்றான்; என்னுடைய † கிற்றிலுள்ளே (உ)கூடலிழைத்து

க. எழுவகை அறத்தொடு நிலை இவையென்பதை, தோல். பொருளி. ௧௩-ஆம் சூத்திரத்தால் உணர்க.

உ. கூடலிழைத்து அவனைக் கூடுவேனோ என்று ஆராய்தல்:—பெரிதாக ஒரு வட்டங்கீறி அதற்குள்ளே சிறு சுழிகளைக் கணக்கிடாது சுற்றுஞ் சுழித்து அவற்றை இவ்விாண்டு சுழியாகக் கூட்டி இறுதியில் ஒன்று எஞ்சாது கூடுகின்றனவா என்று பார்த்தல். அச்சுழிகளுள் ஒன்று எஞ்சாது கூடுமாயின் தலைவன் விரைவில் வந்து கூடுவென்றும், ஒன்று எஞ்சிக் கூடாதாயின் அவன் விரைவில் வந்து கூடானென்றும் கோடல் மரபு; தலைவன் வரவை அறிதற்கு அவனைப் பிரிந்த தலைவி இசைச் செய்வதாகக்கூறல் பண்டைவழக்கென்பர். (அ)நாயகி சியார்திருமொழியின் பெரியவாச்சாரப்பின்னை வியாக்கியானத்து அரும் பதத்தில், 'கூடலாவது - வட்டமாகக் கோட்டைக்கீறி அதுக்குள்ளே சுழிசுழியாகச் சுற்றுஞ்சுழித்து இவ்விாண்டு சுழியாகக் கூட்டினால் இரட்டைப்பட்டால் கூடுகை, ஒற்றைப்பட்டால் கூடாமை என்று சங்கேதம்' என்றள்ள செய்தி இங்கே அறியத்தக்கது. (ஆ) இவ்வாறன்றிக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு நிலத்தில் வட்டமாக ஒரு கோட்டைக் கீறிப் பின்பு கணிதந்து பார்த்து, அக்கோடு தொடங்கிய இடத்தில் தவறாமல் வந்து சேர்த்திருப்பின் தலைவனும் 'தவறாமல் வந்து சேருவானென்றும் அது வந்து சேராமல் விலகி யிருப்பின் தலைவனும் வந்து சேராது விலகியிருப்பானென்றும் கொள்ளுதல் மாபெண்பாரும் உளர். இக்கூடலிழைத்தலைப்பற்றிய செய்திகளாகச் செய்யுட்களில் (இ) "தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பன் ருரகல நல்குமே, லாழியாற் காணுமோ யாம்" ஐந் - ஐம். ௪௩. (ஈ) "பாட லாக்கிடும் பண்ணொடு பெண்ணிவள், கூடலாக்கிடும் குன்றி மணற்கொடு, கோடல் பூத்தலர் கோழம்பத் துண்மகிழ்த், தாடுங் கூத்தனுக் கன்பு பட்டாளன்றே" (உ) "மாட நீண்மருகற் பெருமான்வரிற், கூடுநீயென்று கூடலிழைக்குமே" தேவாரம். திருநா. கோழம்பம். ௪, மருதல். அ (ஊ) "இழைப்பன் றிருக்கூடல் கூட" நாலா. நான்முகன். ௩௯ (எ) "சிறைக்கின்ற தாழியென்று ருழி திருத்தித்தன் சேடியா, லுதைத் (பிரதிபேதம்) * எழுவகையாகிய, † கூறுமறிவு என்னுள்ளத், ‡ கிற்றிலுள்ளே.

அவனைக்கூடுவேனென்று ஆராய்கின்ற யான் அக்(க)கூடலில் ஒருபாகத்தை இழைத்த அளவிலே * அவ்வாராய்ச்சிக்குப் பிரிதொன்றாகிய வளைவு தன்

கின்ற நாயகர் தன்னொடு" நாலா. திருவிருத்தம். நசு. (ஏ) "சென்றார் வரைய கருமஞ் செருவேலான், பொன்றாக் கணியகலம் புல்லப் பொருந்துமேற். குன்றது கூடுகெனக் கூறிமுத்த வார்மணன்மே, லன்றாக் கணியிழையா ளாழி யிழைத்தாளே" சீவக. ௧௦௩௭. (ஐ) "மெய்யி லணைத்துருகிப் பைய வகன்றவர்தா, மீள்வ - ரெனக்கருதிக்கூடல் வளைத்தறவே, கையி லணைத்தமணற் கண்பனி சோர்புனலிற், - கரைய விருத்தமுலீர் கடைகிற மின்றிறமின்" கலிங்க. ௫௧. (ஒ) "குழைத்தபூங் கொம்புற னொருத்தி கூடலை, யிழைத்தன எவ்வவ ளிட்ட போதெலாம். பிழைத்தலு மனங்கவேள் பிழைப்பி லம்பொடு, முழைத்தன னுயிர்த்தன னுயிருண் டென்னவே" (ஐ) "மின்னகு மணி விரற் றேய வீழ்கணீர், துன்னரும்பெருஞ்சுழி யழிப்பச் சோர்வினோ, டின்னகை றுளைச்சிய ரிழைக்கு மாழிசால், புன்னையம் பொதும்பரும் புக்கு கோக்கினுன்" கம்பி. உண்டாட்டிப். நக. வீட்டன். உஅ. (ஊ) "வளைத்துக் கிடந்த வாரிமணற் கூடலும்" அம்பிகா. நஉஉ. (ல) "நிலமே சுழித்தனை" துலோத். உருஅ. (அஅ) "சுழித்த கூடல் கூடுறது நீர்சொரிந்துகாடொறு, மழித்த கண்கள்" நைடத. கைக். சு. (ஆஆ) "சுழிக்குஞ் சுழிக்குத் தொகைவேறு வேறுற் சோர்வளைபோ, லழிக்குங்கண் ணீர்பல காலும் தோவா மாமனைத்துஞ், செழிக்குத் தமிழ்க்குரு கூர்ச்சட கோபன் சிலம்பினிலென். விழிக்குங் காத்துக்கு காணென்ன லோவெவ் வினைசெய்க்கே" மாறநீ. உஅசு. (இஇ) "ஆய் சுவைத்தேன், மொழிக்குங் குமமுலை யாள்விலக் கன்றவென் முத்த மணற், சுழிக்குங் சுழிக்கு மொழிக்குங்கண் ணீரென்று, துன்புறுமே" சீகாழி. ந௦அ. என்று வருபவையும்(நசு) நாலா. நாச்சியார். ச-வது 'தெள்ளியார் பலர்' என்னும் தலைப்பையுடைய கூடற் குறிப்பின் ௧௦ பாசாங்களில் இச்செய்சியாக வருபவையும் (உஉ) "செய்குறி யாழி வைகரோ நெண்ணி, பெழுது சுவர் தினைத்த வழுதுவார் மழைக் கண்" அகம். நருக. ௧௦-௧௧. என்பது இச்செய்தியைக் குறிப்பதாயின் அதுவும் இங்கே அறிதற்பாலன. (ஊஊ) "ஆழி திருத்தும் புலியூ ருடையா னருளினளித், தாழி திருத்து மணற்குன்றி வீத்தகன்றார் வருகென், ருழி திருத்திச் சுழிக்கணக் கோதிகை யாமலைய, வாழி திருத்தித்தரக்கிற்றி யோவுள்ளம் வள்ளலையே" (கோவையார். ௧௮௬) என்னுஞ்செய்யுளாலும் அகற்கு முன் பின்னுள்ள குறிப்புரைகளாலும் இதற்குக் கூடற்(றெய்வத்தை வழிபடலுண்டென்பது விளங்கும். அடுத்த குறிப்பும் பார்க்க. இது தமிழ்நூல் வழக்கு.

க. (அ) "பாகவரை வாங்கிப் பழுதாசுற் பாவியேற், கேகுமா லாவீ யென நினைப்ப" சீவக. ௧௦௩௮. (ஆ) "கூடற்பெருமானைக்கூடலார்கோமானைக்,

(பிரதிபேதம்) * அவ்வாராய்ச்சிக்கு.

னிடத்தின் முழுதுங் கூடாத இனம்பிறையைக் கண்டேன்; கண்டு அஃது அவ்விசம்பிடத்தே பின்பு நிறைமதியாய் வருத்துமெனக் கருதி யானுடித்த துகிறலையாலே மூடி அகப்படுத்திக்கொள்கின்ற யான் அதனை அகப்படுத்தி னால் நீலமணிபோலந் திருமிடற்றையுடைய மாட்சிமையுடைத்தாகிய மலரை யுடைய கொன்றைமாலையையுடையவன் அகறேடு குடிதற்குக் காணாய்த் தேடித் திரியுமோவென்று கொண்டு, * நெஞ்சே! இது பின் வருத்துதலைத் தேராகே இதனை அவற்குக் கொடுத்து ஒருபடிப்பட உபகாரியாவாய்; யாம் தெள்ளியேங்காணென்றகூறி நெஞ்சைவலியுறுத்தி அதனைக் கைவிட்டு, பின்னரும் அவர் வருவாரோ? வந்தால் யான் உடம்படாது அவரை மிகவும் இகழ்ந்திருப்பேனோ? என்று உள்ளி வினாத்திருத்த நள்ளிருளையுடைய(க)ஊர் காவலர் காத்தலைக் கொண்ட கங்குலிடத்துக் கனவிலே யான் உள்ளியவாறே வந்து † கோன்றினாகையான் அவனை வினாத்து பிடித்துக்கொண்டேன்; அதனாற் பெற்றகென்? அங்ஙனம் பிடித்துக் காண்பேனாகப் பையென விழிக்க, யான் பிடித்த கையுள்ளே மறைத்து தோன்றாதுயினான்; இனி யான் ஞாயிற்றைக் கொண்டே அவனைக் காண்பெனென்றுகருதி இருந்து மற்றைநாள் அந்தியிலே ஞாயிற்றை கோக்கிக் கிரணங்களைப் பிழர்க்குப் பகுத்துக் கொடாத ஞாயிறே! அக்கிரங்கனோடே நீ அத்தகிரியை அடை கின்றாயின் அவரை நினைத்துக் கேட்ப் பிடித்துக்கொண்டு என்முன்னே நிறுத்தி என்கையிலே உன்கையை நீட்டிக் தப்பாமற் தருவையாயின் உயிர் திரியாக என்னெஞ்சாகிய அகலிலே கொஞந்திய காமத்தி் அவியும் என் றேன்; அதற்கு மறுமொழி தாராது அத்தகிரியேபோகலின் அதனை நோக்கி, மறுவல்லாத 'கடரே! அத்தகிரியைச் சேர்கின்றாயின் நீ கடலினீரிடத்தே மீண்டு வந்து தோன்றிப் பகற்பொழுதை உண்டாக்குமளவும்(உ)தானெழுதுந் தொய்யிலே எழுதாமற் செடுத்தவனை யான் தேடுவேன்; யான் தேடுமபடி

கூடப் பெறுவேனெற் கூடென்று - கூட, விழைப்பான்போற் காட்டி யிழையா திருக்கும், பிழைப்பிற் பிழைபாச் கறித்து" முத்தொன்.

க. (அ) "காவலர் கடுகினும்" நுநிநீசீ. உௌௌ. (ஆ) "துஞ்சாக் கண்ணர் காவலர் கடுகுவர்" அகநி. கௌௌ. க. (இ) யாமங் கொள்பவர் சுடர் நிழற்கதாஉங், கடுமுான் முதலைய நெடுகீரி லஞ்சி" புறம். நௌ: க-ௌௌ. என்பவற்றாலும் பண்டைக்காலத்தே இராப்பொழுதில் ஊர்காவலர் துயிலாது விளக்கொடு வினாத்து சென்று ஊர்காத்தனரென்பது அறியலாகும்.

உ. (அ) "கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ ளெழுதி" என்பதன் விசேட வுரையில், 'கரும்பையும் வல்லியையும் தோளிலே எழுதியெனவே தொய்யிலொன்றையும் முலைமே லெழுதியென்பதாயிற்று' என்று (சீலப். உ: உௌ. அடியார்க்கு) இருப்பதனால் தொய்யிலென்பது வல்லி

(பிரதிபேதம்) * நெஞ்சம் இது பின் வருத்த, † தோணிஞனக.

எனக்குத்(க)கைவிளக்காகச் சில கிரணங்களைப் பகுத்துத் தாராய் என்று உபரி
 னேன்; அச்சுடரும் யாம் அதனைக் கொயித்தால் அவனைக் கண்டு துனித்து
 வருந்துவேனென்று உட்கொண்டு அதனைத்தாராது போடவாறுணர்ந்து அவன்
 எம்மை முன்னர் விரும்பிப் பின்னர் நலத்தைச் * சிதைத்தானாயினான்; இங்ங
 னஞ்சிதைத்தவனை எதிர்ப்பட்டால் யான்கூடாமல் வேறுசெய்வது எவன்சொ
 லென்றுகருதி அத்தகிரியிலேவீழ்கின்ற காலத்து(உ)மன்றத்தின் † பணமேலே
 தோன்றும் மலையிடத்து மாந்தரிப்போலும் சிதத்தையுடைய வெயிலே! என்

யின் வேறென்பது அறியலாகும். (ஆ) “தொய்யில் முதலிய பத்திக்
 கீற்று” என (சிலப்.இ:உஉச. அடியார்ஞ்) வருதலும்காண்க; தொய்யி
 லென்பது ஒரு நீர்க்கொடி; இது (இ) “செய்தலுநழிக் காமர், துண்கீர்
 மெல்லவற் றெய்யிலொடி மலர்” என்பதனால். விளங்கும். இவற்றால்
 தொய்யிலென்பது முதலில், தொய்யிற்கொடிபோன்ற கோலத்துக்கே
 சிறப்புப்பெயராயிருந்துபிறகு கோலப்பொதுவுக்கு பெயராயிற்றென்று
 தோற்றுகிறது. (ஈ) “கொழுது தேனியிர் தொடையலம் கோனவ
 னழகு, முழுதுத் காணிய தம்மெதிர் முன்னவெங் களிற்றுக், கெழுது
 தொய்யிலைக் கரும்பிதோவென்றுகாட்டுணர்போற், பழுதிலாமணிக்கச்
 சுகநிப்பர்கள் பல்லார்” காஞ்சி. ந:உ:உ. உசக. என்பதுநோக்குக.
 (உ) “ஐய விரும்பி, பென்றோ சொழுதிய தொய்யிலும்” (ஊ) “வரி
 தேற்றப் நீயென வணங்குகை யவன்பற்றி, தெரிவேய்த்தோட்
 கரும்பெழுதித் தொய்யில்செய் தனைத்தற்கோ” (எ)செடுமென்றோட்,
 பெய்கரும் பீர்க்கவும் வல்ல னினமுலிமேற். றெய்யி லெழுதவும்
 வல்லன்” (ஏ) “உதுக்காணற், தொய்யில் பொறித்தவழி” கலி. கஅ:
 உ - ஈ. எசு: ௧௪ - ௧௫, கசு: ௩௩ - ௩௩, கசு: ௩௪. (௨) “சண்பக
 மாலைவேய்த்து சந்தனம் பளிதற் தீற்றி, விண்புக நாறு சாந்தின் விழு
 முலைக் காம வல்லி, கொண்டெழுந் துருவு காட்டி முகத்திடைக்
 குளித்துத் தோண்மேல், வண்டளி நீன்முகட்டி வாணுதல் பூப்ப
 வைத்தான்” சீவக. ௧௦௮௧. என்பவற்றால் தலைவன் தொய்யிலெழுத
 லுண்டென்பது அறியப்படும். இது சந்தனம் தேவதாரம், அகில்
 குங்கும முதலியவற்றின் குழம்பால் எழுதப்படுமென்பர்.

க. (அ) “இருளை நீக்கக் கைவிளக் கேந்தி யாங்கு” (ஆ) “காய்பொற்
 கழகைக் கதிர்க்கைவிளக் கேந்தி” (இ) “இருளை நீக்கக், காட்டினார்
 தேவ ராவர் கைவிளக் கதினை” சீவக. ௧௫௪௨, ௨௩௫௦, ௨௪௨௬. (ஈ)
 “இருளே யுலகத் தியற்கை யிருளகற்றந், கைவிளக்கே கற்ற வறி
 வுடைமை” அறநெறி. ௧௪௪.

உ. (அ) “மன்றப் பெண்ணை” நற். ௩௦௩: ௪. (ஆ) “மன்றிரும் பெண்ணை”
 குறுந். ௧௪௪.

பிரதிபேதம்) * சிதைத்தானாகி யிங்ஙனஞ். † பணமேலே.

மென்றோ மெலிவித்தானது வடிவழகின் மன்மை யான் விரும்பிக் காண்ப தல்லது அவன்*செய்த நன்று தீதென்று கூறுகின்ற பிறவற்றைக் காணேன்; என்னையொழியப் பழைதாக இவ்வுலகத்து மகளிரும் தத்தங்கணவரைக் கண்டார் கூடுவதன் தித் துணிந்திருந்தாபென்று கேட்டும் அறிவையோ என்று †கூறினேன்; அங்ஙனங் கூறி, காமநோய் என் மனத்தைச் சுழலப் பண்ணி நெருப்பாக நீன்று சுட்டதாயினும் தோன்றாமல் மனத்துள்ளே மறைப்பேன்; அதனை, மறைத்தாற்போலே அழகிய இதழ்போலும் கண் தன்னிடத்தே கொண்டுகின்ற காமநோயை உறுகின்ற வெவ்வியநீரையும் மறைப்பேன்; அதற்குக் காரணம் அந்நிரைத் தெளிப்பின் அரிக்கத்தக்க இவ்வுலகு வேல தொன்றும் இருத்தலின் என்று யான் ஆற்றிய அருமையும் கூறினேன்; இதுகாறும் யானுற்ற †வருத்தம் இதுதானென்று நின்றசான்றோரைநோக்கிக் கூறி, பின்னரும் சான்றார்! நலியும் காமமுங் கொண்டவையுமென்று சொல்லப் படும் இரண்டு விழுமம் உயிர் (௧) ||காவாக இரண்டுபுறத்துநூங்கி என்னை நலியும்; இஃனை இங்ஙனம் உயிர்மெலியுமளவும் வலிதிற் பொறுத்தேன்; இனி இறந்துபடுவதற்குமுன்னே இதனைக் கலைவிராக என்று கூறினோர்; என்று சொல்லி, பகலும் இரவும் கூட்டமின்றிக் கழிந்தன என்று எண்ணி வருந்தி அழுதனர்; அழுது நீடுகினைந்து நொந்து உயிர்த்தனர்; அதன்பின்னர் விளக்கத்தையுடைய இராக்காலத்தே வந்து வரைந்துகொண்ட கேள்வன் இவன் (?) நல்ல அழகினையுடைய மார்பினைப் புணர்ந்து, தேய்க்கும் காலத்தே சிதைக்கின்ற (உ) தேற்றுவிலுடைய விதைகளைக்கொண்டு கலத்தே மெல்லத் தேற்றக் கலங்கிய நீரிற் சிதைவு தெளிபுமாறுபோலத் தன் சிதைவு தெளிந்து பழைய நலத்தைப் பெற்றார்; ஆதலான், யாரும் இவர்களை அறுதியாக மணியும் அதனிற் பிறத்த டீரோம் டீராலே வேறல்லவென்று துணியக் கடவா மென்று கண்டார்கூறிற்றாகப் †பொருளுரைக்க. எ - று.

ஒஹ இரக்கக் குறிப்பு. நகுதிரோ என்னும் ஓகாரம் ஐயம். நல்ல நகாலி ரென்றது மிகவும் நல்ல சிரிப்பினையுடையிராவீர், நல்லீர்கொல்லோ? அது நல்ல சிரிப்பாகாதே என நின்றது. 'எற்கிதை செய்தான் x இவனென' என்றது, முன் 'யானுற்ற அல்லலுந்' இயான்' என்றதனையே யாகக்கொள்க. உரன் - அறிவு, "உரவோ ரெண்ணினும்" (௩) என்றார் பிறரும். என்னுடைய

௧. கா - இரண்டு பக்கங்களிலும் பண்டங்களைக் கட்டி தோளிற் சுமக்கப் படும் மரம்; காவடித் தண்டு என்று கூறப்படும்.

உ. இம்மரம் நூல்களில், 'தேறு' என்றும் வழங்கும்.

௩. பதிற். எங். ௧.

(பிரதிபேதம்) * செய்த தீதென்று, †கூறினெங்ஙனங், ‡வருத்தமென்றுநின்ற, ||காவலாக வவ்விரண்டு புறத்துநூக்கி, டீராமையைப்போல, †பொருளுரைக்க "சொல்லொடுங். x இவனென நின்றது,

(க) நெய்தன் மலரன்னகண்கள் இங்ஙனம் * வருத்தத்தையுடையனவாகி மிகப் பசப்பனவோ பசுவாவே என ஓகாரம் எதிர்மறை.

“சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்”(உ) என்பதனாற் சொல்லெச்சமும் குறிப்பெச்சமுமாகத் தம் பே ரறிவுதோன்ற ஆசிரியர் †நல்வந்துவனார் செய்யுட்செய்தார்.

‡எல்லீர நல்கியவென்றும் பாடம். மென்றோ ணெகிழ்த்தான் நிறமல் லாவென்பதும் பாடம்.

இதனுள் அத்திக்காலத்தே கையறவெய்திப் பின்னர்ச் சான்றோரை நோக்கிக் கூறுகின்றவன் புல்லாராமாத்திரை என்று அவ்வோடு புணர்ச்சி நிகழ்ந்தமையும் கூறி யாவரும் கேட்ப நக்கழுது அல்லலுறியானெனப் பெயரும் பெற்றியும் கூறிப் புல்லிப் புணரப்பெறின் இகழ்ச்சியன்றாமெனக் கூறத்தகாதன கூறலின் மடந்தன்னே இறந்தவாறும் தென்னியேமென்றதனும் எள்ளியிருக்குவே னென்றதனும் வருத்தமிறந்தவாறும் “கோவொய் கூடா. ....கொன்றையவன்” என்றதனால், தான்செய்ததனை வியவாரமாயின் மருட்கையிறந்தவாறும் நெய்தன்மலரன்ன கண்ணெனத் தன்வான்பு மிகுதி கூறலின் மிகுதி ||யிறந்தவாறும் காண்க.

இதனுறுப்புக்களுட் தலைவிக்குக் (ங) ÷ கலக்கமென்னும் மெய்ப்பாடு பிறந்தது.

எல்லீர நல்கிய கேள்வ னிவ னெனவே ∴ கத்தருவத்தின் வழுவிப் பெருந்தினை நிகழ்ந்தவாறும் பின்னர் வனாவு நிகழ்ந்தவாறும் காண்க. அது புல்லாரா மாத்திரை என்றதனானுமுணர்க.

(ச)இது புரிவுண்டபுணர்ச்சினனக் + கலித்தோவந்தும் + புல்லாராமாத்திரை யருகுவித் துதொருவரை யகற்றலின் எனவும், † ‘இனைந்துகொள் தழுதன

க. (அ) “கண்ணே ரொப்பின் கமழ்நறு நெய்தல்” நந். உஅங். உ. (ஆ) “நெய்தற், கூம்புவிடு நீகர்மல ரன்ன, வேந்தெழின் மழைக்கனென் காதலி” அகம். அங். கஉ - கச. (இ) “நெய்தற் போதனைய வுண்க ணேரிழை” திருவிளா. மாபாதகந். ஈச.

உ. தொல். செய். கு. உ௦சு.

ங. இந்துறப்பக்கம் அஅஉ: க, கூ - ஆம் குறிப்புக்கள் பார்க்க.

ச. (அ) “புரிவுண்ட .. . . செவிசுவை கொள்ளாது என்பதனுள், ‘இனைந்துகொள் தழுதன ணனைந்துநீ மியிர்த்தனன்’ என இயற்சீர் நிரையொன்றியும் பாவேறுபடாமையின் அது கலிவெண்பாட்டாயிற் (பிரதிபேதம்) * வருந்த மிகப். † நல்லந்துவனார், ‡ எல்லீரு நல்கியவென்றே பாடம்.

|| இறந்தவாறு கூறியவாறும் காண்க; ÷ கலக்க மெய்ப்பாடு எல்லீர நல்கிய

∴ கத்திருவத்தின், + கலித்துனையும் வந்து புல்லாரா.

ஊனீனத்துநீ டியிர்த்தனன், எனவும் இயற்சீர் நிரை ஒன்றியும் * பாவேறுபட்டு
'எல்லையுமிரவுங் கழிந்தனவென்மெண்ணி' †, யெல்லிரா' என ஐஞ்சீரடிவந்த
வெள்ளைச் ‡ சரிதகம்பெற்ற கலிவெண்பாட்டு. (உரு)

(கச்சுந்.) அகலாங்க ணிருணீங்கி யணியிலாத் திகழ்த்தபிற்

பகலாங்கட் பையென்ற மதியம்போ னகலின்று

நன்னுத னீத்த திலகத்தண் மின்னி

மணிபொரு பசம்பொன்கொன் மாவீன்ற தளிரின்மேற்

நி கணிகாரங் கொட்குங்கொ லென்றங் கணியெல

மேனி மறைத்த பசுலைய ளானாது

நெஞ்சம் வெறியா நினையா நிலனோக்கா

வஞ்சா வழாஅ வரற்று விஃதொத்தி

யென்செய்தான்கொல்லென்பிர் கேட்டமின் பொன்செய்தேன்;

க0 மறையிற்றன் யாழ்கேட்ட மாணை யருளா

தறைகொன்று மற்றத னுருயி ரெஞ்சப்

பறையறைந் தாங்கொருவ னீத்தா னவனை

யறைநவ நாட்டினீர் கொண்டதிரின் யானு

நிறையுடையே னாகுவேன் மன்ற மறையினென்

மென்றோ னெகிழ்த்தானை மேள யவனாங்கட்

சென்றுசேட் பட்டதென் னெஞ்சு;

கௌ ஒன்றி முயங்குமென் மென்மீன் வருதிட்டற் றுங்கே

யுயங்கினு ளென்றங் குசாதிட்டற் றத்தோ

மயங்கினு ளென்று மருடிர் கலங்கன்மி

மென்பது கொள்க" என்று பேராசிரியருரையிலும் (ஆ) "புரி
வுண்ட என்னும் நெய்தற்கலியுள், புரிவுண்ட புணர்ச்சியுள்" எனக்
கலித்தொகையுள்வந்து 'புல்லாரா மாத்திரை, யருகுவித் கொருவரை
யகற்றலிற் மெரிவாரகண்' எனவும், 'இனைந்துநொந்தழுதனைனைந்து
நீடுயிர்த்'தனன்' எனவும் இயற்சீர் நிரையாயன்றியும் 'பாவேறுபட்டு,
'எல்லையு மிரவுங் கழிந்தனவென் மெண்ணி' யெல்லிரா, நல்கிய
கேள்வனின்மன்ற மெல்ல' என ஐஞ்சீரடிவந்த வெள்ளைச்சரிதகமும்
பெற்ற கலிவெண்பாட்டு" என்று நச்சினுரக்கிரியருரையிலும் உள்ள
குறிப்புக்கள் இங்கே ஆராயத்தற்பாலன; தொல். செய். கு. கருசு. நச்சு.

(புரதிபேதம்) * பாவேறுபடாமையின் எல்லையு, † எல்லிராவென, ‡ சரிதகமும் பெற்ற,

னின்னுயி ரன்னுற் கெனைத்தொன்றுந் தீதினமை
யென்னுயிர் காட்டாதோ மற்று;

உஉ பழிதபு ஞாயிறே பாடறியா தார்கட்
கழியக் கதழ்வை யெனக்கேட்டு நின்னை
வழிபட் டிரக்குவேன் வந்தேனென் னெஞ்சு
மழியத் துறந்தானைச் சேறுங்கா லென்னை
யொழிய விடாதிமோ வென்று;

உஎ அழிதக, மாஅந் தளிர்கொண்ட போழ்தினு னிவ்வுரார்
தாஅந் தளிர்கூடித் தந்நலம் பாடுப
வாஅந் தளிர்க்கு மிடைச்சென்றார் மீடரின்
யாஅந் தளிர்க்குவே மன்;

நக நெய்த நெறிக்கவும் வல்ல நெடுமென்றோட்
பெய்கரும் பிரக்கவும் வல்ல னிளமுலைமேற்
றொப்பி லெழுதவும் வல்லன்றன் கையிற்
சிலைவல்லான் போலுந் செறிவினு னல்ல
பலவல்லன் றோளான் பவன்;

நக நினையுமென் னுள்ளம்போ நெடுங்கழி மலர்கூம்ப
வினையுமென்னெஞ்சம்போ லினங்காப்பார். குழறோன்றச்
சாயவென் கிளவிபோற் செவ்வழியா ழிசைநிற்ப்
போயவென் னொளியேபோ லொருநிலையே பகன்மாபக்
காலன்போல் வந்த கலக்கத்தோ டென்றலை
மாலையும் வந்தன் றினி;

சஉ இருளொடியா ளீங்குழப்ப வென்னின்றிப் பட்டா
யருளிலை வாழி சடர்;

சச நண்டுநீர் ஞாலத்து ளெங்கேள்வ ரில்லாயின்
மாண்ட மனம்பெற்றார் மாசி றுறக்கத்து
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்துதல் வாபெனின்
யாண்டு முடையே னிசை;

சஅ ஊரலர் தூற்றயில் வய்யா விழுமத்துப்
பிரலர் போலப் பெரிய பசந்தன

நீரலர் நீல மெனவவர்க் கஞ்ஞான்று

பேரஞர் செய்தவென் கண்;

ருஉ தன்னுயிர் போலத் தழீஇ யுலகத்து

மன்னுயிர் காக்குமீம் மன்னனு மென்கொலோ

வின்னுயி ரன்னுனைக் காட்டி யெனைத்தொன்று

மென்னுயிர் காவா தது;

எனவாங்கு;

ருஎ மன்னிய நோயொடு மருள்கொண்ட மனத்தவன்

பன்மலை யிறந்தவன் பணிந்துவந் தடிசோத

தென்னவற் றெளிந்த தேளம்போல

வின்னகை யெய்தின ளிழந்ததன் னலனே.

(க) இதுவுமது. இதற்கும் (௨) முற்கூறிய உரைகளைக் கூறிக்கொண்டு பொருளுரைக்க.

இதன் பொருள்.

(௩) அகலாங்க ணி நுனிங்கி யணிநிலாத் திகழ்ந்தபிற

பகலாங்கட் பையென்ற மதியம்போ னகலின் று

நன்னுத னீக்க திலகத்தன் மின்னி

மணிபொரு பசும்பொன்கொன் (ச) மானீன்ற தளிரின்மேற்

ரு கணிகாரங் கொட்டுங்கொ லென்றாக் கணிசெல

(ரு) மேனி மறைத்த பசுலைப னானது

நெஞ்சம் வெறியா நிணயா நிலனோக்கா

வஞ்சா வழாஅ வரற்று ினிஃதொத்தி

யென்செய்தாள் கொல்லென்பிர் கேட்டமின் பொன்செய்தேன்

க. இச்செய்யுளும் தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிமமாகிய பெருந் திணைக்கு மேற்கோள்; தொல். அகத். கு. கந. நச்.

உ. இந்நூற்பக்கம் அஅரு - அஅசு. பார்க்க.

ந. அ) “முழவிழ மகலாங்கண்” மது. ந.உஎ. (ஆ) “அகலு ளாங்கண்” குறிஞ்சி.

ச. “மானீன்ற தளிரிமிசை மாயவ டி. தலைபோ, லாயிதழ்ப் பன்மல றைய கொங்குறைத்தா” கலி. உக: எ - அ. என்பதும் இந்நூற்பக்கம் கருஅ: ந - ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

ரு. “பசுந்த மேனியன் படர்நோயுற்று” சிலப். கந: சுஅ.

(பிரதிபேதம்) * நகலான்று. † இஃதொத்தி.

எ - து: அகன்ற ஊரிடத்தேயிருந்து களவின் கண் அவனோடு கூடி இன்புற்ற காலத்து (க) இராக்காலத்து இருணீங்க விளங்கின அணிநிலாவைய யுடைய மதியம்போலே விளக்கம் அமைத்து அவன் கீங்கின பின்பு பகற்பொழுதிடத்து ஒளி பாழ்ப்பட்ட மதிபோலே ஒளிகெட்டு நன்றாகிய நுதலினின்றும் போன *திலகத்தை யுடையளாய் (உ) நிலமணியைத் தானொளிவிட்டு மாறுபடும் பசிய பொன்னொளிகொல்லோ! மாவீன்ற பசிய ட் கொழுந்தின்மேலே கோங்கம் பூவிறுதுபரந்த ஒளிகொல்லோ! என்று பிற்கூறுந் தன்னணி தன்னிடத்தினின்றும் போம்படி தன்மேனியை மறைத்த பசியளாய் அமையாமை தன்னெஞ்சம் இன்பத்தைத் தரும் பொருள்களோடே ட் வெருவி அங்வின்பம் கழிந்தபடியையினைத்து (ங) நாணற் பிறரெகிர்ப்புகளோக்காது நிலத்தை நோக்கி அந்நாண் மேற்போகின்றதற்கு அஞ்சி அழுது அழாதே பலவுஞ் சொல்லிக் தன்குறை கூறி இவ்வொருத்தி என்ன வருத்தமுற்றான் கொல்லோ என்று கூறுகின்றவர்களை! யான் பொன்செய்தேன்; யானுற்றதனைக் கேட்டீராக என்று கூறினான். எ - று.

க0 மறையிற்றன் யாழ்கேட்ட மாணை யருளா

தறைகொன்று மற்றத னொருபி ரெஞ்சப்

க. (அ) “நண்பகன் மதியம்போன லஞ்சாய்ந்த வணியாட்டு” கலி. ௧௨௧: ௧௮. (ஆ) “மாலை மணந்து காலைப் பிரியும், காதல ருடையையோ கறைநீங்கு மதிய, மிரவையாயி னல்லை பசிலே, மெல்லியற் கொடிச்சி நுதலினும், புல்லென் றினையா னோகோ யானே” தமிழ்நெறி. மேற். (இ) “பார்குலாமுழுவெண்டிங்கள் பகல்வந்தபடிவம்போலு, மேர்குலா முகத்தி னான்” கம்ப. கிட்கிந்தைப். ௫௧. (ஈ) “விரிகதிர்ப் பரிதி முன்னர் வெண்மதி மழுங்கும்” நைடத. போர்புரி. ௨.

உ. “நிற்றிசுழ் பாசிழையென்றது தன்னின் அழுத்திய மணியினும் தன்னிறந்திகழும் பசும்பொன்னிழை யென்றவாறு. இச்சிறப்பானே, இதற்கு, ‘நிற்றிசுழ் பாசிழை’ என்று பெயராயிற்று” என்பது, பதி. எ. உரை.

ங. (அ) “நீயுந் தாயை யிவந்தென யான்றற், கரையவந்து விவைவெனன் கவைஇக். களவுடம் படுகரிந் கவிழ்ந்துநிலம் கிளையா. நாணி நின்றோ ணலைகண்டு” அகநி. ௧௬: ௧௩ - ௧௬. (ஆ) “காணும் பொழுதி னோக்கல் செல்லாது, நாணி யிறைஞ்சும்” கலி. ௪௧: ௮ - ௧. (இ) “அன்மை கண்டு நாணிச், சேரலை நோக்கி நடக்கும்” கீவக. ௧௧௧. (ஈ) “மாதிர மெவையு நோக்கான் வளநகர் நோக்கான் வந்த, காதலர் தம்மை நோக்கான் கடற்பெருஞ் சேனை நோக்கான். நுதலிழ் கூந்தன் மாதர் தனித்தனி நோக்கத் தானப், பூகல மென்னு மங்கை தன்னையே நோக்கிப் புக்கான்” கம்ப. சும்ப. ௩.

(பிரதிபேதம்) * திலகத்தை, ட் கொம்பின்மேலே, ட் வெருவியவன்பம்.

பறைபறைந் தாங்கொருவ னீத்தா (க)னவனை
 *யறைநவ நாட்டினீர் கொண்டிதரின் யானு
 நிறையுடையே னாகுவேன் மன்ற மறையினென்
 மென்றோ டுனெகிழ்த்தாணே மேள யவனுங்கட்
 சென்றுசேட் பட்டதென் னெஞ்ச

எ - து: அங்கனந் கூறுகின்றவன் வஞ்சனையாலே தான் வாசித்த யாழிசையைக் கேட்ட (உ) அசுணமாவை இவ்விற்பமுற்றதென்று, அருள் பண்ணாதே முன்பு செய்த வஞ்சனையைக் கெடுத்துப் பின்னை அதன் ஆரிய உயிர் போம்படி பறையைத் தட்டினுற் போலே ஒருவன் முன்னர் வஞ்சித்து

- க. “அவனை .....மன்ற” என்னும் பகுதிக்கு உரை பின்பு உள்ளது.
- உ. அசுணமென்பது விலங்குகளுள் ஒன்றென்று பலவிடத்தும் பறவைக ளுள் ஒன்றென்றுசிலவிடத்தும் வழங்கப்படுகிறது. இதற்குயாழொலி (குழலொலி வண்டொலி பாட்டொலி) முகலிய மெல்லிசையால் இன் புறுதல் முகலியவையும் பறையொலி (முரசொலி வெடியொலி) முகலிய வல்லிசையால் துன்புறுதல் முதலியவையும் இயல்பு. இத னைக் குறிஞ்சி நிலத்துக் குரியகென்றும். புகைபோன்ற மேனி யுடையதென்றும் அச்சப்பொருள்களுள் ஒன்றென்றும் சவையொகரிபூ ரேசை நாற்றமென்ற ஐந்தனுள் ஒசையிலிபெட்டு உயிரையுமிழ்ப் பதென்றும் கூறுவர். இவற்றன் ஒவ்வொரு செய்தியே தனித்தும் பல செய்திகள் சேர்ந்தும் செய்யுட்களிற் பயின்று வருதலும் பிறவும்
- (அ) “மாதர் வண்டி னயம்வருத் தீங்குரன், மானநாறு சிலம்பி னசுண மோர்க்கு, முபர்வரை நாடன்” (ஆ) “அசுணந் கொல்பவர் கைபோ னன்று, மின்பமுந்துன்பமுமுடைக்கே” நம்.உசச: ௩-௫; ௩௦ச: ௮-௯.
- (இ) “இருஞ்சிறைத் தொழுதி யார்ப்ப யாழ்செத், திருங்கல் விடாரை யசுண மோர்க்குங், காம்பம லிறம்பின்” அகம். ௮௮: ௧௧ - ௧௩.
- (ஈ) “பறைபட வாழா வசுணமா” நான்மணி. ச. (உ) “இன்ன ளிக் குால் கேட்ட வசுணமா, வள்ளளாய்” கீவக. ௧௪௦௨. (ஊ) “கோவலர் கொன்றைத் தீங்குழ, லுலவுகீ ளசுணமா வுறங்கு மென்பவே” துளா நாட்டிச். உஅ. (எ) “இசைகொள் சிறியா ழின்னிசை கேட்ட, வசுண நன்மா வந்நிலைக்கண்ணே, பறையொலி கேட்டுத்தன் படிமறந் தது போல்” பெருந். (க) ௪௭. உசக - உச௩. (ங) “அச்சப்பொருளாவன, ‘வன்னெயிற் றரிமா ..... குன்றுறை யசுணம்’ என்று சொல்லப் பட்டன போல்வன” தொல். மெய்ப்ப. கு. க. ௩௪. உரை. (ஐ) “இசை கேட்ட வசுணமாத் தாழ்ச்சிபோல்” மேரு. வைசயந்த. ௪௪: (ஐ) “துறை யடுத்த வீருத்தத் தொகைக்கவிக், குறையடுத்த செவிகளுக் கோதில் (பிரதிபேதம்) * யறைநவ நாட்டினீர், † நெகிழ்த்தாணே. ‡ பண்ணதென்றருள்பண்ணாதே

இன்பத்தை உண்டாக்கிப் பின்னர் அவ்வின்பம் போம்படி என்னைக் கைவிட்டான்; அக்களவொழுக்கத்தாலே என் மெல்லிய தோளை *மெல்வித்தவனை (என்) கெஞ்சு பொருந்தி அவனுடைகின்ற இடத்தே சென்று வருதற்கு கெடுங்காலத்த[வ] (அ)யிற்று என்று கூறினான்.

கௌ லுன்றி, †முயங்குமென் பெயர்நின் வருதிர்தம் குங்கு
‡யுபங்குநொன்றிங் குசாதிர்மற் (க)யந்தே.

யாழ், நறையடுத்த வசுணநன் மாச்செவிப், பறையடுத்தது போலு
மென் பாவரோ” (ஓ) “குனிந்த ஆசலிற் கொடிச்சிய ரெடுத்தவின்
குறிஞ்சி, கனிந்த பாடல்கேட் டசுணமா வருவன காணாய்” (ஓ) “வாம
மேகலை வானா மங்கையர், காமப் பூசற் களிபிசைக் கள்ளினும்,
ஹம மேனி மசுணந் துயில்வறு, மேம கூட மெனுமலை பெய்துவீர்”
கம்ப. பாயி. அ; சித்திரகூடப். உசு; நாடவிட்ட. கசு. (2) “வாண்டியா,
முன்னு வசுண மிறைக்கொள்ளு நாடர்” தஞ்சை. உஉ. (அஅ) “திவ
வியா ழாமகாரி தடவந்த வொல்கேளாச், செம்மார்துள்ள, நவையின்
மணிக் குமிமிதொறு மசுணமுறை புட்பகமா களிவான் குன்றும்”
இலங்க. சுவருட. சஅ. (ஆஆ) “முச்சொலி கேட்ட வசுணமென்
புள்ளின் மூச்சலிற் தொருவழி தேறி” கூடம். இராமன்வனம். சு.
(இஇ) “வசுபதி மன்னவன் வாய்மை யாலதை, விசிமுழ வொலிசெவி
வெதும்பக் கேட்டலு, மிசைபதி மன்னவற் கிரங்கி மேலொலா, மசுண
மென் புள்ளொன வலமற் தேங்கினார்” நைடது. ககர்நிக்கு. கூசு. (ஈஈ)
“காழடைப்புறக் கழைகளின் றுள்தொழங் கால்பரத் திசைக்கின்ற,
வேழிசைக்குள முருகிமெய் புன்கெழ விறைக்கொரு மசுணங்க, டா
ழழற்கூடர் சுடச்சடவொடித்தொழு சகில்கோ சையின்மாய்த்” (உஉ)
“பண்ணுக் குருகிப் பறையாலகப் பட்ட மான்போல்” வில்லி. காண்ட.
உ௦. வெளிப்பாட்டி. கூசு. (ஊஊ) “எந்ததோ ரிசையினாலே யிறக்குமா
சுணம்” பா. கவதம். (கக) உத்தவர். சு. (எஎ) “மறக்கும்ப தந்தியுஞ்
சேலு மசுணமும் வண்டினமும், பறக்கும்பதங்கமும் போலேவ ராற்
கெடும பாடிசேர” திருவேங்கடந். உஅ. (ஏஏ) “குழலிசைக்கேட்டருக
ணையு மசுணமென்” காஞ்சிப். அந்தகேச. அ. (ஐஐ) “பேரிசை முழக்
கிப பிறங்கு மோசையா, லாரிட ருழந்துவீ முசுண மாவென”
விநாயக. பகோர்த்தடர். உகஉ. என்ற தமிழ்தூற் பகுதினாலும் (ஓஓ)
“மூலு கொழித்த மொழைந ஶுமொ ஶுமயதெ வபுழி”
கங்கிரநீதி. க: க௦உ. என்ற வடநூற் பகுதியாலும் அறியலாகும்.

க. அந்தோவென்பது, ‘இரக்கத்தின் சுட்டுமிப்பு’ கோவையார். எஉ. உரை.
‘இரக்கக்குமிப்பு’ சீவக. க௦கசு. உரை. ‘இரக்கக்குறித்து வருவதோ
ரிடைச்சொல்’ நள. இடை. கு. உ. மயிலை. சங்கர. விருத்தி. இரா.

(பிரதிபேதம்) * மெல்வித்தவனை கெஞ்சு, †முயங்குமென்றது, ‡யுபங்கு நென்றது.

மயங்கினு னென்று *மருடார் கலங்கன்யி
(க)னின்னுயி ரன்னுற் கெனைத்தொன்றுந் தீதின்மை
யென்னுயிர் காட்டாதோ மற்று

உஉ (உ)பழிதபு ஞாயிறே பாடறியா தார்கட்
கழியக் கதழ்வை யெனக்கேட்டு நின்னை
வழிபட் டிரக்குவேன் †வந்தேனென் னெஞ்சு
மழியத் துறந்தாணைச் சீறுங்கா லென்னை
பொழிய விடாதீமோ வென்று

உஎ அழிதக, (ஊ)மாஅந் தளிர்கொண்ட ‡போழ்தினு னிவ்வாரார்
தாஅந் தளிர்கூடித் தந்நலம் பாடுப
வாஅந் || தளிர்க்கு மிடைச்சென்றார் மீடரின்
யாஅந் ÷ தளிர்க்குவே மன்

கூக நெய்த நெறிக்கவும் வல்ல நெடுமென்(ச)ரோட்
பெய்கரும் பிரக்கவும் வல்ல X னிள(ரு)முலைமேற்
றெய்யி லெழுதவும் வல்லன்றன் கையிற்

க. “மதுமுகத் தலர்ந்த கோதை மாற்றமைந் தற்குரைப்பான், கொதிமுகக் குருதி வைவேற் றூர்சிலோ நம்மை யுள்ளான், விதிமுக மணங்க ளெய்தி வீற்றிருந் தின்ப மும்ப்ப, மதிமுக மறியு நாமே 'வாடுவ தென்னை யென்றான்' சீவக. ௧௭௦அ.

உ. (அ) ஆங்கு நெஞ்சழிதல் என்னும் மெய்ப்பாட்டுக்கு, “பழிதபு ஞாயிறே .....விடாதீமோ வென்று” என்னும் பகுதி மேற்கோள்; நோல். மெய்ப்பாட். சூ. உஉ; இ - வி. சூ. ௫௮௦. (ஆ) ஞாயிறு முதலிய சில பொருள்கள் சொல்லுவனபோலவும் கேட்குபோலவும் சொல்லப்படு மென்று கூறி, “பழிதபுஞாயிறே பாடறியாதார்கண்” என்னும் அடியை ஞாயிறு அவ்வாறே சொல்லப்படுவதற்கு மேற்கோள்காட்டினர். இளம் பூரணர்; நோல். செய். சூ. ௧௧௦. ‘ஞாயிறு’

கூ. “மலைமார் தளிரே” கலி. ௧௪௨: ௪௭.

ச. (அ) “நற்றே ளிழைத்த கரும்புக்கு” (ஆ) “தாவீர்த்த கரும்பணி வர்ட. வெண், மென்றே னெகிழ்த்தான்” கலி. ௬௪: ௧௧, ௧௩௧; உக - ௩௦.

ஊ. இந்நூற்பக்கம் அகம்: உ-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * மருடார் கயங்கன்யின், † வந்தனென்னெஞ் சழிய, ‡ பொழுதினான், || தளிர்க்குமிடை, ÷ தளிர்க்குமெவன். X இனமுலைமேல்,

(க)சிலைவல்லான் போலுஞ் செறிவினா னல்ல

பலவல்லன் றோளாள் பவன்

௩௬ நினையு(உ)மென் னுள் ளம்போ னெடுங்கழி மலர் கூம்ப
வினையுமென்(௩)னெஞ்சம்போ லின க்காப்பார் குழிறோன்றச்
சாயவென் (௪)கிளவிபோற் செவ்வழியா ழிசைநிற்பப்
போயவென் னொளிபோபோ லொருநிலைப் பகன்மாயக்

(௫)காலன்போல் வந்த கலக்கத்தோ டென்றலை
மாலையும் வந்தன் றினி

௪௨ இருளொடியா னீங்குழப்ப வென்னின்றிப் பட்டா
யருளிலை வாழி சுடர்

க. (அ)“அரிவையை யரம்பை நாண வணங்கின னனங்க னன்னான்”
(சீவக. ௬௪௪) என்புழி. ‘அனங்க னன்னான்’ என்பதற்கு, ‘இவ்வைத்
தீண்டவும் வேட்கை நிகழாமையின் அனங்க னன்னான் என்றார்’
என்று விசேடவுரை கூறி, ‘‘சிலைவல்லான் போலுஞ் செறிவினான்’’
என்பதனைமேற்கோள்காட்டினர் இவ்வுரையாசிரியர். (ஆ)“வில்லாண்
மையினால் வெண்கருப்பு வில்லோன்றனக்கே நிகரென்ன” வில்லி.
திரௌபதிமாலையிட்ட. ௪௬. (இ) “வேயெனத் தகைய தோளி யிரா
கவன் மேனி நோக்கித், தீயெனக் கொடிய வீரச் சேவகச் செய்கை
கண்டா, றேயெனத் தகுதுமன்றே காமனு காழு மெல்லாம்” கம்ப.
கும்ப. ௩௦. (ஈ) “திருமலி கருப்புவென்றிச் சிலையினா லுலகமெல்லாம்,
பொருதுசெங் கோண டாத்திப் புதழ்வினா யேக வீரன்” எனவும்
(உ)“காமனும் விழையுங் காமர் காரிகைக், கலையுணர் மகளிர்” பெருங்.
(க) ௪௦: ௧௮௩ - ௧௮௪. (ஊ) “காமனும்..... .காமுறு மொப்பில்
வனப்பினான்” திருவினா. மாபாதகம். ௩. எனவும் வருவன நோக்குக.

உ. “இம்மலை, இருங்கழி மாமலர் கூம்ப வரோவென், னரும்படர்கெஞ்ச
மழிவொடு கூட்பும்” கலி. ௧௩௦: ௧௧ - ௧௩.

௩. “இம்மலை, கோவலர் தீங்குழ வினைய வரோவென், பூவெழி லுண்
கண் புலம்புகொண் டினையும்” கலி. ௧௩௦: ௧௪ - ௧௬.

௪ (அ) “செவ்வழியாழ் நரம்பன்ன கிளவியார்” கலி. ௧௧௮: ௧௫; (ஆ)
“செவ்வழி நலயா, ழிசையோர்த் தன்ன வின்றக் கிளவி, யணங்குசா
லரிவையை” அகம். ௨௧௨: ௬ - ௮.

௫. “பிறைநுதி யெயிறுக, நாற்றிசையு நடுக்குறு மடக்கற் காலைக்,
கூற்றுநக் கதுபோல முட்குவரு கமோலை” (கலி. ௧௨௦: ௭ - ௯)
என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

சச (க)சண்டிரீர் ஞாலத்து னெங்கேள்வ ரில்லாயின்
மாண்ட மனம்பெற்றார் மாகி றுறக்கத்து
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்துதல் வாயெனின்
யாண்டு முடையே னிசை

சஅ ஊரலர் தூற்றியில் வய்யா விழுமத்துப்
(௨)பிரலர் போலப் பெரிய பசந்தன
(௩)நீரலர் (௪)நீல மெனவளர்க் கஞ்ஞான்று
பேரஞர் செய்தவென் கண்

ரு௨ (௫)தன்னுயிர் போலத் தழீஇ *யுலகத்து
மன்னுயிர் காக்குமீம் மன்னு +மென்தொலோ
வின்னுயி ரன்னுனைக் காட்டி யெனைத்தொன்று
மென்னுயிர் காவா தது

எனவாங்கு

க. “சுண்டிரீர் மிசை” கலி. ௯௦௦: க.

உ. இந்நூற்பக்கம் உளக: ௫, ௩௨௨: ௩ - ஆம் குறிப்புக்கள் இங்கே அறிதற்பாலன.

௩. “நீர்கால் யாத்த றிரையிதழ்க் குவளை, கோடை யெற்றினும் வாடா
நாகும்” துறந். ௩௮௮.

௪. (அ) “நீலத் தவர்கென்ற மருண்கண், ...வேலீழ், சேந்து
நீ மினையையா லொத்ததோ சின்மொழி ....கணையினு நோய்
செய்தல் கடப்பன்றோ கனக்குழாப்” கலி. ௫௭: ௬-௧௫. (ஆ) “புவொத்
தலமருத்தகைய வேவொத். தெல்லாரு மறிய நோய்செய் தனவே”
துறந். ௭௨.

௫. (அ) “அறணிழலெனக்கொண்டா யாய்குடையக்குடைப், புறநிழற்கீழ்ப்
பட்டாளோ விவளிடக் காண்டிகா, பிறைதுதல் பசப்பூர்ப் பெருவிதாப்
புற்றனை” கலி. ௧௧: ௮ - ௧௦. என்பதும் (ஆ) அதன் குறிப்பும் (இ)
“நின்று பல்லுயிர் காத்தற்கு நேர்த்தயா, னென்றுணைக்குலமங்கையொ
ரேர்திழை, தன்றுயர்க்குத் தகவிலெனையினே; னன்று நன்மென் வலி
யென நானுமால்” கம்ப. அயோமுகி. ௧௬. (ஈ) “தன்னுயிர் போல
மன்னுயிர்க் கிரக்குத் தயவினோன்” மகிச. பிரயாகையிற் பலசொருபு
கதன. ௧௨.

(பிரதிபேதம்) * யுலத்து, † என்கொலெம்முன்னுயிரென்.

ஞா மன்னிய கோயொடு மருங்கொண்ட மனத்தவன்

பன்மலை யிறத்தவன் பணிந்துவர் தடிசேரத்

*தென்னவற் றெளித்த தேளம்போல

விண்ணகை பெய்தின ளிழத்ததா னலனே

எ - து: அங்கனங் கூறியவன் அது கொன்டுவருதலுங் கூடும்; அசேறேடே நீருங் கூடி (க) நவகண்டமெனக் கூறுபடுச்சின உலகத்தின் கண்ணே அவனை ஆரங்குத ிர்ப்பிடித்துக்கொண்டு எங்குத் தரப்பெரிய யானும் || பிறமகனிரைப் போல அறுதிபாக(உ) கிணைமென்றுக்குணமுடையே னுவேன் - என்றங் கூறினான்; அதுகேட்டவர்கள் அதற்கு மறுமொழி கொடாமற் பின்னே வர்க்கமையின், இவன் ஒருகாரிலையாயினும் அவனைப் பொருத்தி + முயங்குமென்று கருதி. என் பின்னே வாராநின்றீர்; பின்னே இவன் அப்பொழிதே முன்புபொலன்றி மிகவும் வருச்சினான் என்று கருதி அவ்விடத்தே சின்ன அவனுக்கு ஓர் தீங்கு சிகழ்க்கோவென்று உசாவா நின்றீர்; அவ்வருத்தமையன்றி ஐயோ இவன் நாகபறவு எய்தினுனென்று மருளாகின்றீர்; இங்ஙனம் உண்மையுணராமற் கலங்காதேகொள்ளும்; பின்னே என் இறிய உயிரை ஒப்பாறுக் கியாகொன்றுச் சிபிந்தி அவனுள னாயிருக்கின்றமையை (ங) அஹையிரோடு ஒன்றாகிய என்யுயிர் கண்டுக் காட்டாகொழிபுமோ? அதுகான் இறந்துபடாது அவனிருக்கை காட்டிற் றில்லையோ என்றான்; அதுகேட்டவர்கள் கனக்கு ஐயாகமின்றி சின்ன பின்னே இங்ஙனம் வருச்சினவனை கவிவாக பேசுங்கி சின்ற ஞாயிறு தான் வருத்துங்காண் என்றார்; அது கேட்டு கவிவுசிலைசெய்யாமல் உண்டாமப்பழி நீங்கும் ஞாயிறே! உலகியல் அறியாகாதிடத்துக் கழிபச்சிறந்தது வினாந்து x செல்வையென்று இவர்கள் கூறக்கேட்டு பின்னே வடிபட்டு நீ அவரை மிகச் சீருதபடி இரந்துகொள்வோருக வந்தேன்; நீ என்னெஞ்சம் கெடும்படி என்னைக்கைவிட்டவனைக் கண்டிசேறுமிடத்து என்னை நீக்கவிடாதே கொள்;

க. (அ) "வடபால்விதேகத் தென்பால்விதேகங், சிதம்பால்விதேக மெல்பால் விதேகம், வடபாலிரேவாதத் தென்பாலிரேவாதம், வடபாற்பராதத் தென் பாற்பராத, மதுகிமகண்டமென் றித்திர மென்ப, நாவல் தீவினவ கண்டப்பெயயே" கேள்வநிறிவாகர. (ஆ) "சுவத்தாண்ட யாதிகட்கு" கிருவானைக்காடி. சிருதீற்றுத்திருமதிற். அ.

உ. இந்நூற்பக்கம் சகக: சு-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ங. "காவியோற் கண்ணிக்குங் கண்ணியந்தோட் காரிக்கு, மாவியோ லாடையுமொன் றுனதே" நள கலிகோடர். அச.

(பிரதிபேதம்) * தென்னயாத தெனிந்த, + கூறியவன் கொண்டு, † உலகத்தின்கண்ணே || பிறமகனிரை, - என்று கூறினார், + முயங்குமென்று, x செல்வைய னன்றியவர்கள்; செல்வையென்றவர்கள், - கண்டு நீசீறுமிடத்து.

*அஃது என்னெனில் நீ அக்காலத்து அவனை மிகச்சீரில் யான் இறக்கும்படி நேரும் ‡ என்று கூறினான்; அங்ஙனம் கூறின அளவிலே ஞாயிறு படுகின்ற மையைக் கண்டு பிரிந்தார்க்கு வருத்தத்தகும்படியாக மாந்தளிர் போலும் நிறத் தைக்கொண்ட மாலைக்குமுன்னாகிய இக்காலத்தே இவ்வூரின் மகளிர் தாம் (க)தளிர்விரவின மாலைகளைச் சூடி ஆடவர்மேல் தாம் வைத்த நலத்தைப் பாடி இன்புறுவார்கள்; அவர்களைப்போல ஆச்சாமரத்தளிர்க்குந் காட்டிடைச்சென்ற வர் || மீண்டிவரின் பாம் மனமகிழுமோம்; அதனாற்பெற்றதென்? அவர்வரக் கண்டிலேம் என்று கூறினான்; கூறி, யாம் தளிர்க்குமாறு எங்ஙனே என்பீ ராயின், என்றோரைக் கொழில் கொள்கின்ற அவன் நெய்தற் பூவைப் புறவித் தொடித்து மாலை கட்டிச் சூடவும் வல்லன்; நெடிதாகிய மென்றோரளிலே காமன்சிலையாகிய எழுதுகரும்பை எழுதவும்வல்லன்; இளமூலையேல் தொய்யிற் குழம்பாற் கொடி எழுதவும்வல்லன்; இவையொழிந்து நீங்கியிருந்து மனம் வேட்கையடக்கியிருக்குமிடத்துத் தன்கையில் வில்லைத் தொழில்கொள்ள வல்ல காமனை ஒக்கும்; அதுவன்றி, வேட்கை நிகழ்த்து கூடுங்காலத்து ஆண்டு நிகழ்த்தும் நல்ல கொழில்தன் பலவற்றையும் வல்லன்; இவ்வாற்றான் என் மனத் தளிர்க்குமென்றுகூறினான்; அங்ஙனம் கூறின அளவிலே மாலைக் காலம் வருகின்றதனைக் கண்டு அவனை நினைவும் என்னுள்ளங் குவியுமாறு போல நெடிய கழியின் மலர்கள் குவிய, இரங்கும் என்னெஞ்சுபோலே கோவலர் குழலோசைதோன்ற, அலைவுபெற்றஎன்மொழிகள்போல(உ)வண்டு களின்(ந)செவ்வழிப்பாட்டு அடங்க, கெட்டுப்போன என் அழகுபோலப் பகற்

- க. (அ) “தாமரைக் கொழுமுறித் தாதுபடு செழு மலர்க், காமரு குவளைக் கழுநீர்மாமலர்ப், பைந்தளிர்ப்படலை” சீலப் ச:ந.க-சக.(ஆ) “முறி மிடை படலை மாலை” சீலக. சஅந, கஅஅக. (இ) “பைந் தளிர்ப்படலை” பெருந்.(ந) உள: கச. (ஈ) “கொப்தளிர்த் தண்படலை” (உ) இது படலை மாலை எனவும் இலை மாலை எனவும் வரும்.
- உ. (அ) “செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண்டாற்றற், தடந்தாழ் வயலொடு” சீலப். கக: அஅ-அக.(ஆ) “பறவைபாட் டடங்கினவே பகல்செய்வான் மறைத்தனனே,.....துறந்தார்தாட் நினதாங்கொன், மறவையா யென்னுயிர்மேல் வந்தவிம் மருண்மாலை” சீலப். எ: சஉ.
- ஈ. (அ) “இருள்வரச், சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி” (ஆ) “மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக், கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி, வரவெயர் மறத்தனர்” (புறம். கச:க-உ, கசக: உ-ச) என்பவற்றால், செவ்வழிப் பண் மாலைக்குறித்தென்று கூறப்படுதலால் செவ்வழியா ழிசைநிப்ப வென்பதற்கு, யாழிற் செவ்வழிப்பண்ணை வாசிப்பனற்றலுமாம். இஃது இரங்கற்பண்ணுதலின். சாயகிளவிற்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது; (பிரதிபேதம்) * அதனென்னெனில், † மிகச் சீரடல் யானிறக்கும்படி, ‡ என்று கூறினான், || மீண்டிவரின் மனமகிழுமோம், அதனால்,

காலத்தின் ஒளி மழுங்க, கலக்கத்தோடேவந்த காலனைப்போலே என்மேலே
மாலைக் காலமும் வந்தது; இனி எங்ஙனம் ஆற்றவேனென்று கூறினான்;
கூறி, அம்மாலையை வரவிட்ட ஞாயிற்றை கோக்கி, சுடரே! யானென்ப
தொரு தன்மையின்றி யான் இவ்விடத்தே இராச் காலத்தாலே வருத்தம்படி
நீ போனாய்; அருளுடையயல்லைபாயிருந்தாய்; * இத்தன்மையால் நீவாழ்வா
யாக என்று கூறினான்; கூறி, இவ்விரவால் இறந்துபட்டேனாயினும் தீக்கின்
றாயிருந்ததென்று கருதி, யிருகின்ற கையுடைய உலகத்துள் உறைகின்ற
கேள்வருளரல்லாராயின், (க)தங்கணவர்மேலுள்ள வேட்டையோடே இறந்து
படும் மாட்சிமைப்பட்ட மனத்தைப்பெற்றவர்கள் குற்றமில்லாத சுவர்க்கத்தே
சென்று அவர்கள் நுகர விரும்பியவற்றைத் தாம் விரும்பியபடியே பெறுதல்
மெய்யென்று தூல்கள் கூறிமகென்னின் யாலும் அங்ஙனம் அவன்மேல்
விருப்பத்தோடே உயிர்போய் அவனைப் பெற்று எவ்விடத்தும் புகழுடையே
னவேன்; இனி† வருத்தமின்று; என்றுங்கூறினான்; கூறி (உ) “முற்பகற் செய்
தான் பிறன்கேடு தன்கேடு, பிற்பகற் கண்டு விதி” என்றகூறிய பழமொழி
உளதாகவின், அவ்வாமே நீரில் அலர்ந்த லேமென்று அவர் புகழ் அவர்க்கு
அந்நாளிற் பெரியவருத்தத்தைச்செய்த ‘என்கண்கள் இப்பொழுது பீரால்
போலப் பெரியவாகப் பசுந்தன; ‡ அதனையும் என் வருத்தத்தைபுன் கண்டும்
அருளின்மையின் அவனை எனக்குக் காட்டாமல் இவ்வூர் நின்று அவர் துற்றா
நிற்கும்; இனி இவ்(௭)வுய்யா விடம்பையிடத்து உயிர்களைக் காத்தற்கு யான்

இஃது இரங்கற்பண்ணென்பது (இ) “பையு ணல்லிபாழ் செவ்வழி
பிறப்ப” அகம். ௩௧௪: ௧௨ என்பதனாலும் (ஈ) இக்குறிப்பில் முகலாவ
தற்கு, ‘மாலைக் காலம் வந்தவனாவிலே சிறிய யாழை இஃதங்கற்பண்ணுகிய
செவ்வழியென்னும் பண்ணலே வாசிக்கும் பரிசுபண்ணி’ என்று
எழுதியிருக்கும் உரையாலும் அறியலாகும்.

க ‘அதுவன்றிப் புகழ்வேண்டியும் கணவனொடு செத்தார் சுவர்க்கம்
புகுவரென்னும் உரைகேட்டு அதுவேட்கையாலும் சாம்; அப்பரி
சன்றி அன்பினனும் சாம்’ என்பது இறை. சூ. க. உரை.

உ. (அ) “பிறர்க்கின்ன முற்பகற் செய்யிற் தமக்கின்ன, பிற்பகற் றுமே
வரும்” குறள். ௩௧௬. (ஆ) “முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்
கேடு, பிற்பகற் காண்குறாடும் பெற்றியகான்” சிலப். உக: ௩-௪.
(இ) “முற்பகற்செய்யிற் பிற்பகல் வினையும்” கோ. ஸ்ரீராமவேந்தன். (ஈ)
“முற்பகற் செய்வனை பிற்பக லுறகரின்” பெருங். (க) இசு: ௨௩௬.
(உ) “முற்பக லோர்பழி முடிக்கின் மற்றது, பிற்பக தமக்குறும்
பெற்றி யென்னவே” கந்த. இரண்டாநாட்டூர. ௩௬௩.

௩. உய்யா இடம்பை - பிழையாமைக்குக் காரணமான துன்பம்; கலி.
௧௩௬: ௧௮. கடக்க முடியாததுன்பம்; குறள். ௩௧௩. பரி. ஒழியாததுன்
பம்; பு-வே. உழிஞை. ௨௩. போக்க முடியாத துன்பம்; சிலப். எ: ௮.
(பிரதிபேதம்) * இத்தன்மையான நீ, † வருத்தமென்றென்றுங். இதனையும் வருத்தத்தையும்.

அரசனே என்று கருதித் தன்னுயிரைப் பாதுகாக்குமாறு போல உலகத்துப் (க)பெரிய உயிர்களை எல்லாம் தழீஇப்பாதுகாக்கும் இம்மன்னனும் எனக்கினிய உயிரை ஒப்பானைக் காட்டி என்னுயிரைச் சிறிதொன்றும் காவாதிருக்கின்ற தன்மை என்னபயனைக் கருதியோ*வென்றும் கூறினொன்று கூறும்படியாக நிலைபெற்றகாமரோயாலே† அங்ஙனம் மயக்கங்கொண்ட மனத்தையுடையவன் பலமலைகளைக் † கடந்துபோனவன் வரைவொடுவந்து பணிந்து தன்னடியைச் சேர்கையினாலே பாண்டியனை உறவாக அவன் மனத்தைத் தெளிவித்த தேயத்திலுள்ளவர் இன்பமுற்று வாழுமாறுபோல அவனால் இழந்த நலத்தை ‡ இனிய அகமகிழ்ச்சியோடு எய்கினன்; இஃதென்னவியப்போளனக் கண்டார் கொண்டு கூறிற்றாக உரைக்க. எ - று.

‘சென்றுசேட்பட்ட தென்னெஞ்சு’ என்னுந் துணையும் கூறத்தகாதன கூறலின் மடனிற்றதவாறும் ‘நெடுமென்றோன்’ ‘நீரலர் நீலம்’ ‘இளமுலை’ என்பனவற்றான் மிகுதியிறந்தவாறும் ‘வழிபட்டிாக்குவேன் வந்தேன்’ என் (பதனால்) வருத்தமிறந்தவாறும் ‘யாண்டுமுடையே னினை’ என்பதனால் வியவா மையின் மருட்கையிறந்தவாறும் உணர்க.

இது கண்டார்க்கு || அவளாக்கங்கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

நெய்தனெறித்தல் முதலியன (௨) திருவினாற் காமக்குறிப்புப்பிறந்த ஒப்பு; இவை குடிப்பிறப்பினை அறிவித்துக் காமக் குறிப்பினை நிகழ்த்தலின்.

இஃது ஐஞ்சீரடிக் கிவந்த கவிவெண்பாட்டி.

(௨௬)

(௧௪௪.) நன்னுதால் காண்டை நினையா நெடிதுயிரா

வென்னுற்றாள் கொல்லோ விஃதொத்தி பன்மா

ணகுதருந் தன்னாணுக் கைவிட் டிசுதருங்

கண்ணீர் துடையாக் கவிழ்ந்து நிலினைக்கி

ந். மன்ன விடும்பை பலசெய்து தன்னை

வினவுவார்க் கேதில சொல்லிக் கனவுபோற்

நெருளு மருளு மயங்கி வருபவள்

கூறுப கேளாமோ சென்று;

௧. “பெரியத னுவி பெரிது” பழமொழி ௧.

௨. “நெய்தனெறிக்கவும் .. .. . ரோளான் பவ வென்பது திருவி னாற் காமக்குறிப்புப் பிறந்தவாறு; என்னை? இனையன வல்லநாதல் செல்வக்குடிப்பிறந்தாரை அறிவிக்குமாஃலின்; அது காமக்குறிப்பினை நிகழ்த்துமென்பது. இது தலைமகட்கும் ஒக்கும்” என்பது தோல். மெய்ய். சூ. உஞ். பேராசிரிய ருரையிலும் காணப் படுகின்றது.

(பிரதிபேதம்: * என்று கூறான்; † இங்ஙனம்; ‡ இனியமகிட்டு, || அவளாக்கம் பிறந்தது மருட்கை,

கூ எல்லாரீ, என்னணங் குற்றனை யார்நின் னிதுசெய்தார்
 நின்னுற்ற வல்ல லுணையென வெண்ணை
 வினவுவீர் தெற்றெனக் கேண்மி நெருவன்
 குரற்கூந்தா லென்னுற்ற வெவ்வ ரினக்கியா
 னுரைப்பனைத் தங்கிற்றெ னின்னுயி ரென்று
 மருவூட்டி மாறி யதற்கொண் டெனக்கு
 மருவுழிப் பட்டதென் னெஞ்சு;
 ககசு எங்குந் தெரித்தது கொள்வே னவனுள் வழி;

கக பொங்கிரு முந்நீ சகமெல்லா கோக்கனை
 திங்களுட் டோன்றி யிருந்த குறுமுயா
 வெங்கே ளிதனகத் துள்வழிக் காட்டிடோ
 காட்டியா யாயிற் கதராய் கொளுவுமேன்
 வேட்டுவ நுள்வழிச் செப்புவே னுட்டி
 மதியொடு பாம்பு மடுப்பேன் மதிதிரித்
 வென்னல்ல றீரா பெனின்;

உசு என்றங்கே, உண்ணின்ற வெவ்வ முரைப்ப மதியொடு
 வெண்மழை யோடிப் புகுகி சிறிதென்னைக்
 கண்ணோடி னுய்போறி நீ;

உஎ நீடிலைத் தாழைத் துவர்மணற் கானலு
 னோடுவே னோடி யொளிப்பேன் பொழிநெறு
 நாடுவேன் கள்வன் கரந்திருக்கற் பாலன்கொ
 லாய்ப்பு வடும்பி னலர்கொண் டுதுக்காணெங்
 கோதை புனைந்த வழி;

ஈஉ உதுக்கான், ஈஅய் மலர்காட்டிச் சால்கிலான் யாமாடும்
 பாவைகொண் டோடி யுழி;

ஈசு உதுக்கா[ணர்](ன்) தொய்யில் பொறித்த வழி;

ஈரு உதுக்கான், தையா நேறெனத் தேற்றி யறனில்லான்
 பைய முயங்கி யுழி;

ஈஎ அளியவென் னுள்ளத் துயவுத்தே ருர்ந்து
 விளியாரோய் செய்திறந்த வன் லவனைத்

தெளிய விசம்பினு ஞாலத் தகத்தும்
வளியே யெதிர்போம் பலகதிர் ஞாயிற்
றொளியுள் வழியெல்லாஞ் சென்று முனிபெம்மை
யுண்மை நலனுண் டொளித்தானைக் காட்டமோ
காட்டாயேன், மண்ணக மெல்லா மொருங்கு சுடுவேனென்
கண்ணீ ரழலாற் றெளித்து;

சுரு பேணன், துறந்தானை நாடு மிடம்விடா யாயிற்
பிறங்கிரு முந்நீர் வெறுமண லாகப்
புறங்காவிற் போக விறைப்பேன் முயலி
னறம்புனை யாகலு முண்டு;

சுக துறந்தானை, நாடித் தருகிற்பா யாயி னினக்கொன்று
பாடுவே னென்னே யுரைத்து;

ருக புல்லிய கேளிர் புணரும் பொழுதுணரே
னெல்லியா கெல்லையென் றுங்கே பகன்முனிவ
னெல்லிய காலே யிராமுனிவன் யானுற்ற
வல்லல் களைவா ரிலேன்;

ருரு ஒலுகடலே, தெற்றெனக்கண் ணுள்ளேதோ ன்றவிமையெடுத்துப்
பற்றுலே னென்றியான் விழிக்குங்கான் மற்றுமென்
னெஞ்சத்து னோடி யொளித்தாங்கே துஞ்சாநோய்
செய்யு மறனில் லவன்;

ருக ஒலுகடலே, ஊர்தலைக் கொண்டு கனலுங் கடுந்தீயு
னீர்பெய்தக் காலே சினந்தணியு மற்றிஃதோ
விரமில் கேள்வ னுறிஇய காமத்தீ
நீருட் புகினுஞ் சுநிம்;

சுக ஒலுகடலே, எற்றயி லாட்டியென் னேமுற்ற னென்றிந்நோ
யுற்றறியா தானோ நகுக நயந்தாங்கே
யிற்றா வறியின் முயங்கலேன் மற்றென்னை
யற்றத்திட் டாற்றறுத்தான் மார்பு;

ஆங்கு;

*அ கடலொடு புலம்புவோள் கலங்களுர் தீரக்

கெடலருங் காதலர் துணைதரப் பிணிரீங்கி

யறன்றித் தொழுகு மங்க ணானைத்

திறனிலா ரெடுத்த தீமொழி யெல்லா

நல்லவை யுட்படக் கெட்டாங்

கில்லா கின்றவ ளாய்துதற் பசப்பே.

(க)இதுவுமது. இதந்தும் (உ)அவ்வரை கூறிக்கொள்க.

இதன் பொருள்.

நன்னுதால் காண்டை நினையா நெடிதுயிரா

வென்னுற்றாள் கொல்லோ (நு)விஃதொத்தி (சு)பன்மா

ணகுதருந் தன்னாணுக் கைவிட் டிருதருங்

கண்ணீர் துடையாக் கவிழ்த்து நிலிசூக்கி

(ரு) பன்ன விநிம்பை பலசெய்து தன்னை

வினவுவார்க் கேதில சொல்லிக் கனவுபோற்

மெருளு மருளு மயங்கி வருபவள்

கூறுப கோளாமோ சென்று

எ - து: நன்றாகிய நுதலினையுடையாய்! இவ்வொருத்தி (ரு)தனக்குரிய நாணனைக் கைவிட்டுத் * தன் மனத்தே ஒன்றை நினைத்து நெட்டுயிர்ப்புக் கொண்டு வீழ்கின்ற கண்ணீரைத் துடைத்துப் பிறரை நோக்காது நிலத்தைக் கவிழ்த்து நோக்கித் தன்னை நீ உற்றது என்னென்பார்க்குக் கனவின் கண் வாய்வெருவித் கூறுவாரைப்போலே உத்தாமல்லாதன சில சொல்லிப் பல காலும் நகுதலைச் செய்யும்; இங்ஙனம் தெளிவும் மயக்கமுமாய் மயங்கி வேறும் அத்தன்மையவாகிய இயிம்பைகள் பலவற்றையுந் தன்னிடத்தே உண்டாகக் கொண்டு வருகின்றவள் என்ன துன்பமுற்றாளோதான்? இவளைக் காண்பா

க. இச்செய்யுளும் தேறுதலொழித்த காமத்து மிகுதிமமாகிய பெருந் துணைக்கு மேற்கோள்; நொல். அகத். கு. கந. ௩௪.

உ. இந்நூற் பக்கம் அஅரு-அஅசு. பார்க்க.

நு. “இஃதொத்தி” கலி. கசந: அ; “இஃதொத்தன்” (கலி. கச: அ) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

சு. இந்நூற்பக்கம் உஅஅ: ந-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ரு. “சிறந்ததன் னானும்” (கலி. கசரு: க௦.) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * தான் மனத்தே.

யாக; யாஞ் சென்று இவன்கூறும் வார்த்தைகளைக் கேட்டலைச் *செய்யாமோ
என்றொன்று கூறினான். எ - று.

க. எல்லாநீ, என்னனங் குற்றனை யார்நின் னிதுசெய்தார்

நின்னுற்ற வல்ல லுரையென வென்னை

வினவுவிர் தெற்றெனக் கேண்மி னொருவன்

(க)† குறற்கூந்தா லென்னுற்ற வெவ்வ நினக்கியா

ஹரைப்பினத் தங்கிற்றெ னின்னுயி ரென்று

மருவூட்டி மாறி யதற்கொண் டெனக்கு

மருவழிப் பட்டதென் டினொஞ்சு

க.க. எங்குந் தெரிந்தது கொள்வே னவனுள் வழி

எ - று. அங்ஙனம் ||கூறியவன், கேட்கக் கடவேமென்று தும்மிலே
கூறி வந்து, எஃ! நீ என்ன வருத்தமுற்றாய்? யார்தான் தினக்கு இவ்வருத்
தஞ் செய்தார்? தினக்கு உற்ற வருத்தத்தை எங்கட்கு உரையென்று சொல்லி
என்னைக் கேட்கின்றவர்களே! அது வந்தவாற்றை என்பக்கலிலே தெளியக்
கேண்மின்; ஒருவன் கொத்தான கூத்தலையுடையாய்! எனக்கு உற்ற
வருத்தத்தை யான் தினக்கு வந்துரைக்குமளவும் என் இன்னுயிர் போகாமற்
றங்கிற்றுக்காண் என்று இங்ஙனம் தன்னோடு யான் மருவூதலை உறுத்தி
அம்மருவூதலை அவன்மாறிப் போன அக்காலத்தொடங்கி என்னொஞ்சு - எனக்கு
அவன் மருவின இடத்தே அடிப்பட்டு கின்றவிட்டது; இனி அவனுள்ள இட
மெங்குந் தேடித் தெரிந்து என்னொஞ்சினைக் கூட்டிக்கொள்வேன் என்று
கூறினான். எ - று.

உரைப்பின, திணைச்சொல்.

க.க. (உ) பொங்கிரு முந்நீ ரகமெல்லா X நோக்கினை

க. “குறற் கூந்தல்” கலி. எஃ. உஃ. கங். உஃ; என இத்தாலுள் வருதல்
காண்க; குரலென்பது கூந்தற்கு அடையாய் வருதலென்பியும் மயிர்
(கூந்தல்) என்னும் பொருட்டாயும், “குரனாற்றத் துற்ற, முடியுதிர்
பூந்தாது” (கலி. அஅ: 3 - உ.) என்புழி வருதல் காண்க.

உ. (அ) கலக்கம் - மனங்கலங்குதல்; மேலே கலங்கி மொழிதலென்பது ஒரு
காற் சொல்லின்கண் வந்து பெயர்வது; இது மனங்கலங்கி நிற்கு
நிலையென்கூறி, “பொங்கிரு முந்நீர் . . . . . தீராயெனின்” என்னும்
பகுதியைப் பெருந்திணைக்குரிய கலக்கமென்னு மெய்ப்பாட்டுக்கு
(தொல். மெய்ப்ப. கு. உஉ. ‘இன்பத்தை’) மேற்கோள்காட்டினர் இளம்
பூரணர் (ஆ) கச்சினார்க்கினியர் “பொங்கிரு முந்நீர் . . . . . காட்டமோ”

(பிரதிபேதம்) * செய்யாமோயென்று கூறினான், † குறற் கூந்தல், ‡ நெஞ்சு தெரிந்தது

|| கூறியவர், + எனக்குத்தான் மருவின X நோக்குபு.

(க) திங்களுட் *டோன்றி யிருந்த குறுமுயா
லெங்கே ளிதனகத் துள்வழிக் காட்டமோ
காட்டியா யாயிற் கதராய் கொளுங்வேன்
வேட்டுவ ருள்வழிச் செப்புவே னுட்டி
மதியொடு பாம்பு மடுப்பென் மதிதிரித்
வென்னல்ல நீரா யெனின்

உச என்றங்கே, உண்ணிற்ற வெவ்வ முரைப்ப மதியொடு
வெண்மழை யோடிப் புதுதி சிறிதென்னைக்
கண்ணோடி னுப்போறி நீ

எ - து: அங்கனங் கூறி, அச்சிக்காலத்தே கையறவெய்தி உரைத்
தவள் இனி *இங்காலத்துத் தன்னாற்றேமிகத் அரிதென்று கருதி, திங்களைக்
கண்டு இதிலுடையெறிந்த முயல் தேடித் தருமெனக் கருதி, யிக்கு எழுகின்ற
கரிதாகிய கடல் தழிந்த உலகமெல்லாம் பார்த்துத் திங்களையுள்ளே விளங்கி
இருந்த குறிய முயலே! அறிவு வேறப்பட்ட என்னுடைய செஞ்சையான்
தேடித் கூட்டிக்கொள்ளக் கருதின வாய்க்கை நீ அதனைக் கூட்டித் தீரா
யாயின் யான் வாங்கிக் கொள்ளும்படி இவ்வலகத்தில் எங்கேவன் இருக்
கின்ற இடத்தைத் காட்டிவாய்; அவனிக்குக்கின்ற இடத்தைத் காட்டாயாயின்,
நின்குப் பகையாகிய கோபத்தையுடைய காயை நின்விடத்தே கொளுத்து
வேன்; அதுவன்றி வேட்டுவருள்ள இடத்தேகொன்று ஒருமுயல் உண்டென்று
கூறுவேன்; அதுவேயன்றி நீ அருளை உறதென்ற திங்களோடே நின்னை
அலைத்துவிழும்பும்படி மதிக்குப் பகையாகிய பாம்பைச் செலுத்துவேனென்று
அவ்வந்திக்காலஞ் செல்கின்ற காலத்தே நன்வொருசினின்ற வருத்தத்தைச்

என்றும் அடிசளை ஞாயிறமுகல் செஞ்சிறுக் கூறியவையெயன்றி,
பிறவும் கூடவாடோலவந் கேட்டனபோலவும் கூறமா நமையுமென்
பதற்கு மேற்கோள் காட்டினா; தொட். செம்பு. கு. ௨௦௦..

க. (அ) முயல் என்பது முயால் என விளிபேற்றாகற்று, “திங்களுட்
டோன்றி யிருந்த குறுமுயால்” என்பது மேற்கோள்; தொட். விளி
மாப்பு. கு. ௩௪. ௩. (இ) இ.வி. கு. ௨௧௪. (ஆ) இத்தின் புத்தன்மேலுள்ள
உன்பினுட் கத்திரமண டிலத்து முயல்பொறித்தானென்பதுபடித்தநற்
றுமாப்பு. (இ) “குடைப்பற் துஞ்சு மிகல - விடைப்பொ லிந்த,
திங்களிற் றேன்றும் குறுமுயல்பாற் செப்பியன், செங்கண் சிலந்த
களத்து” ௧௭. (ஈ) “குறுமுய லொளிக்கு மரணனை, பிரவிரு ளகற்று
நிலவினை” சிலப. சு: ௩௭. உரை மேற்கோள். (உ) “சிலவு பொழியு
முயற்கூடு” உந்தரகோசு. பாயி. ௨௩.

(பிரதிபேதம்) * தோன்றவிரும்புத், + உள்வழி காட்டமோ, காட்டிகையான், + இக்
காலத்தென்னும்.

சொல்ல, அது வெண்மேகத்தே மறைத்தனைக்கண்டு, நீ மதியோடே வெண்
மேகத்தே ஓடிச் சென்று புகாரின்றாய்; ஆகையினாலே சிறிதென்னைக் கண்
னோட்டஞ் செய்து நீ என்னைக் தேடிப்போகின்றாய்போலே இராரின்றா
யென்று கூறினான். எ - று.

உஎ நீடிலைத் தாழைத் (க)துவர்மணற் கானலு

ளோடுவே னோடி யொளிப்பேன் பொழிறொறு

நாடுவேன் கள்வன் கரந்திருத்தற் பாலன்கொ

லாய்பூ (உ)*வடம்பி னலர்கொண் டுதுக்காணெங்

கோதை புனைந்த வழி

க. “துவர்மணல்” என்ற தொடர் (கலி. கூஉ. உ) வந்துள்ளது.

உ. அடம்பென்பது அடம்பென்றும் சிலவிடத்து வழங்கப்படுகிறது; இது
நெய் னிலத்துக்கு உரியதொரு வார்த்தொடி; இக்கொடியிற் செந்நிற
முடையதும் கருநிறமுடையது முன்; இதன் இலை கவரிடைமையால்
அதற்கு மானடி உவமையாகக் கூறப்படுகிறது. இதன் பூ வெண்ணிற
முடையதென்று செய்யுளால் அறியப்படுகிறது. அப்பூவுக்குத் தார்
மணியும் கொட்டாமும் உவமையாக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை மகளிர்
கொழுதி விளையாடுவதும் வேறு மலரொடு விரவக்கட்டிச் சூடுவது
முண்டு. இதன்கொடியைத்தலைவன்கேருருளை துணிப்பதாகக்கூறுவது
பெருவழக்கு; இவையம் பிறவும் (அ) “கருங்கொடி யடம்பு” கலி.
கக: கசு. (ஆ) “ஓங்குதிரை விரைபுதன், கரையம் லம்பளித்
தாஅங்கு” (இ) “அடம்பிவ ரணியெக்கர்” கலி. கஉஎ, உ௦-உக, ககஉ:
கசு. (ஈ) “அடம்பாரணி காணற் சேர்ப்பு” (உ) “எக்க, அடம்பலருஞ்
சேர்ப்பு” பழ. ககசு, உ௦உ. (ஊ) “முதுகீ ரடைகரை, யொண்பன் மலர
கவட்டிலை யடம்பின், செங்கேழ் மென்கொடி யாழியறுப்ப, வினமணிப்
புரவி நெடுந்தேர் கடைஇ” அகம். அ௦: எ-க௦. (எ) “எர்கொடிப் பா
சடம்பு” ஐங். க௦க. (ஏ) “ஆய்கொடிப் பாசடம்பு” அகம். கூ௦: கசு.
(ஐ) “காண லடம்பின் கவட்டிலைகண் - மானின், குளம்பேய்க்கு நன்
னாடன்” நள. கலிதொடர். அஅ (ஒ) “மானடியன்ன கவட்டிலையடம்
பின், ஞர்மணி யன்ன வெண்பூக் கொழுதி, யொண்டொடி மகளிர்
வண்ட லயரும்” குறுந். உசக. (ஐ) “கொட்டக மலர்ந்த கொழுங்
கொடியடம்பி, னற்றுறை யன் னீர்ச் சேர்ப்பு” தொல். அகத். கு. உச.
இளம். மேற். (ஊ) “இருங்கழி பொருத வீர வெண்மணன், மாக்
கொடி யடம்பின் மாயித ழலரி, கூந்தன் மகளிர் கோதைக் கூட்டுங்,
காமர் கொண்கண்” நற். கசுரு: க-சு. (ஃ) “அடம்பி ஞாய்மலர் விரைஇ

(பிரதிபேதம்) * அடம்பின்.

௩௨ உதுக்கான், சாஅய் மலர்காட்டிச் சால்பிலான் யாமாடும்

(க)பாவைகொண் டோடி யுழி

௩௪ உதுக்கா[ணர்](ண்),தொய்யில் பொறித்த வழி

௩௫ உதுக்கான், தையா நேறெனத் தேற்றி பறனில்லான்
பைய முயங்கி யுழி

௩௭ அளியவென் னுள்ளத் துயவுத்தே ரூர்ந்து
விளியானோய் செய்திறத்த வன்மி லவனைக்
தெளிய விசம்பினு ஞாலத் தகத்தும்
வளியே யெதிர் டோம் பலகதிர் ஞாயிற்
றொளியுள் வழியெல்லாஞ் சென்று முனிபெம்மை
யுண்மை நலனுண் டொளித்தானைக் காட்டிமோ
காட்டாயேன், மண்ணக மெல்லா மொருங்கு சுடுவேனென்
கண்ணீ ரழலாற் றெளித்து

௪௫ பேணன், துறந்தானை நாடி மிடம்விடா யாயிற்

(உ)பிறங்கிரு முந்நீர் வெறுமாண லாகப்

நெய்த, நெடுந்தொடை வேய்க்க நீர்வார் கூத்த, லோரை மகளிர்”
குறுந். ௪௦௧. (அஅ) “அறிமுகொடி துறிய வாழி போழ்க்கவர், நெடுந்
தே ரின்னெலி யிவவுத் தோன்ற” நற். ௩௩௮: ௨ - ௩. (ஆஆ) “படிவ
மகளிர் கொழிகொய் தழிச்சு. பொம்ம லடுப்பின்” நற். ௨௪௨: ௨ - ௩.
என்பவற்றால் அறியலாகும். குந்தாணியென்று வழங்கும் கொடிக்கு
இங்கே கூறிய இயல்புகளெல்லாம் இருத்தலால் இஃது அக்கொடி
போலும்; அதிற் செம்பூவும் காணப்படுகிறது. (இஇ) “சுள்ளி சுனை
நீலஞ் சோபா லிகைசெயலை, யன்ளி யனகத்தின் மேலாய்த்து”
(திணைமாலை. ௨) என்பழி. சோபாலிகை யென்பதற்கு, அடுப்பவர்
என்று கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் பொருள் காணப்படுதலால்,
சோபாலிகையென்பதும் இதன் பெயரேயாம். இஃதற்கு அறிப்பென்று
காணப்படும் பொருள் தவறென்று தோற்றுகிறது.

௧. (அ) “விரிப்பந்து கொண்டொளிக்காய்” பு - வெ. பாடாண். இ௦.
(ஆ) “முற்றிலைப் பந்தைக் கழங்கைக்கொண் டோடினை” திருவேங்
கடகித்தந்தாதி. ௧௭. என வருபவை இதுபோல்வன.

௨. கலக்கமென்பது சொல்லத்தகாதன் சொல்லாதலென்று கூறி அதற்கு,
“பிறங்கிரு முந்நீர்... ..யாநலுமுண்டு” என்பதனை (தோல். மெய்ப்.
கு. ௨௨) மேற்கோள்காட்டினர் பேராசிரியரும்; (இ - வி. கு. இஅ௦)

புறங்காலிற் போக விறைப்பேன் *முயலி

(க)னறம்புணை யாகலு முண்டு

சக துறந்தானே, நாடித் தருகிற்பா யாயி னினக்கொன்று

பாடுவே †னென்னோ யுரைத்து

ருக (உ)புல்லிய கேளிர் புணரும் பொழுதுணரே

‡னெல்லியா கெல்லையென் றாங்கே பகன்||முனிவ

னெல்லிய காலே யிரா ÷ முனிவன் யானுற்ற

வல்லல் களைவா ரிலேன்

[துப்

ருரு ஒலகடலே, தெற்றெனக்(ந)கண் ணுள்ளேதோன்றவிமையெடுத்

பற்றுவே நென்றியான் விழிக்குங்கான் மற்றுமென்

னெஞ்சத்து ளோடி யொளித்தாங்கே துஞ்சாரோய்

செய்யு (ச)மறனில் லவன்

ருக ஒலகடலே, (ரு)ஊர்தலேக் கொண்டு கனலுங் கதிர்தீய

ணீர்பெய்தக் காலே சினந்தனியு மற்றிஃதோ

இ - வி. தூலாரும் அவ்வாறே கூறினர். தலைவியின் கலக்கங் கூறு தற்கு, “பிறங்கிரு முந்ரீர்.....விறைப்பேன்” என்பதனை (சீவந. ௧௧௮ உரையில்) மேற்கோள்காட்டினர் இவ்வுரையாசிரியரும்.

க. (அ) அறநெறியே வெற்றிக்கு முதலென்றும் (ஆ) அறம் பொருந்தாத முயற்சி பயன்படாது தொலையுமென்றும் (இ) அறத்தலை நின்றார்க்கழி வில்லை யென்றும் (ஈ) அறம் வெல்லும் பாவந்தோற்கு மென்றும் (உ) அறத்தினாலன்றி வெல்லலரி தென்றும் பெரியோர் கூறுவன இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. அழிவில் கூட்டத்திற்குரிய பொருள்களுள் பொழுது மறுப்பாதலென் பதற்கு, “புல்லிய கேளிர்.....களைவா ரிலேன்” என்னும் பகுதி மேற்கோள்; தொல். மெய்ப். கு. உச. ‘தெய்வமஞ்சல்’ இளம்.

ந. (அ) “கனவினா, நேன்றின னாகத் தொடுத்தேன்மன் யான்றன் னைப், பையெனக் காண்கு விழிப்பயான் பற்றிய, கையுளே மாயந்தான் கரந்து” கலி. கச்சு: ௩௩ - ௩௬. (ஆ) “துஞ்சங்காற் நேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா, நெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து” குறள். ௧௨௧௮.

ச. (அ) “அறனிலி” (ஆ) “அறனில்லா வன்பிலி” கலி. சஉ: ௪, ௮௬: ௩ - ௩௪.

ரு. (அ) “ஊரு ளெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு, நீருட் குளித்து முயலாகு- நீருட், குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகூன் தேறி, யொளிப்பினுங் காமஞ்

(பிரதீபேதம்) * முயலில், † என்னோரைத்து. ‡ அல்லியாகெல்லை. || ÷ முனியேன்.

வீரமில் கேள்வ னுறீஇய காமத்தீ

நீருட் புகினுஞ் சுடும்

காந ஒலுகடலே, (ங) எற்றமி லாட்டியபென் னேமுற்று னென்றிந்நோ
யுற்றறியா தாரோ நருக நயந்தாங்கே
யிற்ற வறியின் முயங்கலேன் மற்றென்னை
யற்றத்திட் (உ) டாற்றறுத்தான் *மார்பு

எ - து: அங்ஙனங் கூறி, அது கரிய மேகத்தே மறைந்து விடுவின்
அந்நே நோக்கித் தேடுமாறு அதற்குக் கூறக் கருதி, அக்கள்வனானவன்
மறைந்திருக்கக்கடவனோ என்று டகாட்டிம்படி, யான் நீண்ட இலையினையுடைய
தாழை நிற்கின்ற சிவந்த மணலையுடைய கானலிற் பொழில்கடோறும் ஒடிச்

சுடும்” நாலடி. ௧௦. (ஆ) “அளிக்கு மெய்யுயிர் கான்மறு லஞ்சினன்,
குளிக்கு நீருங் கொதித்தெழக் கூசுமால், விளிக்கும் வேலையை வெங்க
ணனங்களை, யொளித்த லாமிடம் யாதெனவுன்னுமால்” கம்ப. சூர்ப்ப.
௭௧. (இ) “உள்ளினுஞ் சுட்டிடு முணருந் கேள்வியிற், கொள்ளினுஞ்
சுட்டிடுந் குறுகி மற்றதைத், தள்ளினுஞ் சுட்டிடுந் தன்மை யீதிலுந்,
கள்ளினுங் கொடியது காமத் தீயதே” கந்த. மாயைநீங்கு. ௧௧.
(ஈ) “கடலின் மூழ்கினுந் குன்றிடை யொளிப்பினுங் காம, முடல்
விராயுயிர சடுவதே போலும்” விநாயக. இந்தியன் சாபம். ௩௪.

க. (அ) எற்றமென்னு முரிச்சொல் துணிவாகிய சூறிப்புணர்த்தற்கு,
“எற்றமி லாட்டியபென் னேமுற்றான்” என்பது மேற்கோள்; தோல்.
உரிச். சூ. ௩௧. ௩௪. நன். உரி. சூ. ௧௩. இரா. மேற்கூறிய இடங்களி
லெல்லாம் இச்சொல், எற்றமென்று பதிப்பிக்கப்பெற் றிருத்தல்
பிழையே. அது பிழையென்பதும் எற்றமென்றலே திருத்தமென்ப
தும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தை உய்த்துணர்வார்க்குப் புலனும்.
இதனை இங்கே காட்டப்படும் சான்றோர்கள் ஆட்சியும் வலியுறுத்தும்.
(ஆ) “எற்றிவரைந்தானே” கலி. ௧௪௬: ௧௧. (இ) “எற்ற முடைமை
யெதிர்கோளி னறிப” முதுமொழி. ௧௩. (ஈ) “எற்றமி லாள் ராகி” திரு
வாணக்காபி. நைமிசப். ௨௧.

உ. (அ) “அரும்பிடி நம்மை யாற்றறுத் தன்றால்” (பெருந். (க) ௩௩: ௭)
என்பதும் (ஆ) “ஆற்றறுப்பார்” (நறன். ௭௧௮) என்பதன்விசேடவுரை
யில், “ஆற்றென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; முன்னெல்லாம்
வலியராவார் போன்று ஒழிதலின் வலியறுப்பாரென்றார்” என்று
பரிமேலழகர் எழுதியிருப்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * மார்பு. ஆங்கு கடலொடு.....பசப்பே, எ-து: அங்ஙனங் கூறி அது
கரிய, ட காட்டக்கருகி யான்.

சென்று பார்ப்பேன்; அங்ஙனஞ் சென்று பார்த்துக் காணாமையின், ஓடிச் சென்று அவனை ஒளித்திருந்து காணக் கடவேனென்று கருதி ஒளித்திருப்பேன்; நீயும் இங்ஙனம் ஒளித்திருந்தே தேடென்று கூறினான்; அங்ஙனங் கூறிப் பின்பு துவனிருக்கும் இடங்களுங் கூறக்கருதி, பூவினையுடைய * அடும்பின்மலரைக்கொண்டு எமக்குத்தரும் கோதையைக் கட்டின இடத்தை உவ்விடத்தே பாராய்; அமைதியில்லாதான் யாங் கொண்டு வினையாடுஞ் (க) சாய்ப்பாவையையும் மலர்களையும் கொண்டுவந்து நமக்குக் காட்டி யான் தன்பின்னே செல்லும்படி அவற்றைக் கொண்டுடைய இடத்தை உவ்விடத்தே பாராய்; எமக்குத் தானெழுதுந் தொய்யிலை எழுதிய அவ்விடத்தை உவ்விடத்தே பாராய்; மனத்தில் அறனில்லாதவன், தையால்! கின்னைப் பிரியேன்; நீ தெளியென்று தெளிவித்துப் பின்னர் மெல்ல முயங்கிய அவ்விடத்தை உவ்விடத்தே பாராயென்று கூறினான்; அங்ஙனங் கூறின அளவிலே அம்முயல் † கருமேகத்து மறைந்தேபோதலின் அதனைக் கைவிட்டு இடையே தன்மேல் வந்துற்ற வளியை நோக்கி, வளியாகிய தெய்வமே! [நீ] திங்களின் ஒளி போலன்றி விசும்பிடத்தும் ஞாலத்திடத்தும் பரக்கும் பல கதிர்களையுடைய ஞாயிற்றின் ஒளியுள்ள இடமெல்லாஞ்சென்று நாடிதற்குரிய நீ || உயவுத்தேரை ஊர்ந்துவந்து தன்னால் அளிக்கத்தக்க என்னுள்ளத்திடத்தே கெடாத காம நோயைச்செய்து என்னைக் கைவிட்டுப்போன அன்பிலாதவனை அந்நோய் நீக்கி என்மனத் தெளியும்படியாக எதிர்ப்படுவாய்; அங்ஙனம் எதிர்ப்பட்டி வேட்கை மிகுதியான் எம்முடைய இயற்கை நலத்தை நுகர்ந்து பின்பு எம்மை ஒரு காரணமின்றி வெறுத்து அவ்வியற்கை நலத்தைக்கொண்டு இம்மண்ணைத்தே ஒளித்தவனைக் கொண்டுவந்து காட்டுவாய்; காட்டாயாகில் என்கண்ணீரைத் தெளித்து அதன்கண் எழுகின்ற அழலாலே நின் மேனியெல்லாஞ் சேரச் சுடுவேனென்றுங் கூறினான்; அங்ஙனங் கூறி அதனைப் பின்னர்க் காணாமையின், தான் அவனைத் தேடக்கருதி, கடலை நோக்கி, மிக்கு வருகின்ற கரிய கடற் றெய்வமே! என்னைப் பாதுகாவாணுப்துறத்தவனை யான் தேடிக்காணுமிடத்தை நீ விட்டுப் போகாமல் ஏறுவாயாயின் நின்னிடமெல்லாம் வெறுமணலாம்படி என் காற்புறத்தாலே நின்னுடைய நீசெல்லாம் போம்படி இறைப்பேன்; அது முடியுமோவெனின், அங்ஙனம் ÷ முயலின் அதற்கு அறக்கடவுள் உதவியாதலு முண்டாயிருக்குமென்றங் கூறினான்; அங்ஙனங் கூறி, ஓதம் வடிந்ததனைக் கண்டு என்னைக் கைவிட்டுப்போனவனை நீ தேடிக்கொண்டு வந்து தருவையாயின் அதற்குக் கைம்மாறாக என்னோயைச்சொல்லி

க. சாய்ப்பாவை - தண்டான் கோரையைக் கிழித்துச்செய்த பெயர்ம்மை;

(அ) “சாய்க்கொழுதிப் பாவைதந் தனைத்தற்கோ” (கலி. எசு. எ)

என்பதும் அதனுரையும் (ஆ) “பைஞ்சாய்ப் பாவை யின்றனென் யானே” (ஐங். கருநா) என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * அடும்பின், † கொண்டாடியவற்றை உவ்விடத்தே, ‡ கருத்தமேகத்து,

|| உயவுத்தேரை, ÷ முயலுவேன் அதற்குக் கடவுள்.

நினக்கு ஒரு பாட்டினைப் பாடுவேனென்றுங் கூறினான்; அங்ஙனங் கூறிப் பாடுகின்றவன் என்னைக் கூடின கேளிர் வந்து கூடுங் காலம் இரவோ பகலோ என்றறியேன்; ஆதலால் என்னை வருத்தும் பகற்பொழுதுபோய் இராய் பொழுதாவதாக என்று கருதிப் பகற் பொழுதை வெறுப்பேன்; அதுபோய் இராவான காலத்திடுத்து அவ்விராக்காலத்தை * அப்பொழுதேவெறுப்பேன்; அப்படியே ஒஹ! யான் உற்ற வருத்தத்தைக் கடலே! நீன்னை ஒழியப் போக்கு வாரை வேறுடையெனல்லேனென்றுங் † கூறினான்; அங்ஙனங் கூறிப் பின்னும், கடலே! அறனில்லாதவன் தெரிய என் கண்ணுள்ளேவந்து தோன்றுகையினாலே கூடின இமையை விழித்துப் பிடித்துக் கொள்வேனென்று கருதி யான்விழிக்கப் பின்னையும் ஓடிப்போய் என்னெஞ்சத்துள்ளே மறைந்துகின்ற அப்பொழுதே யான் துயிலாத காமநோயைத் தாராநிற்கும்; கடலே! ஊடையெல்லார் தனக்குள்ளாக்கிக்கொண்டு காந்துங் கடியநெருப்புத் தன்னை அவிக்குகிறைச் சொரியச் (க) ‡ சினமாயும்; அதுபோலன்றி அருளில்லாத என்கேள்வன் என்னை உறுத்திய இத்தக் காமமாகிய நெருப்புத் தனக்குப் பகையாகிய நீருள்ளே புதினுமோ வேமாறு சுடாநிற்கும்; கடலே! தன் மனத்து ஒரு துணியில்லாதான் என்ன பித்தேறினொன்று கூறி, இக்காம நோயுற்றறியாதவர்களோ என்னை இகழ்ந்து சிரிக்க; இக்காமநோய்க்குத்துணையாவதோர் ஆளறுதியிலே பின்னை என்னை யிட்டுவைத்து என்வலியை அறுத் தவன் || மார்பினே யான் விரும்பின அக்காலத்தே பின்பு இத்தன்மைத்தாக வருத்துமென்று அறியின் முயங்கேன்; அக்காலத்து அறிகவேன்காணென்றுங் † கூறினான். ௭ - று.

ஓஹ, வருத்தக்குறிப்பு. ஓகாரம், பிரிநிலை. ஆற்றல், ஆற்றென விகார மாயிற்று.

ஆங்கு, அசை.

கூஅ கடலொடு புலம்புவோள் கலங்களுர் தீரக்
கெடலருங் காதலர் துணைதரப் பிணிநீங்கி
யறனறிந் தொழுகு மங்க ணானைத்
(௨) திறனிலா ரெடுத்த தீமொழி யெல்லா
நல்லவை யுட்படக் கெட்டாங்
கில்லா கின்றவ ளாய்நுதற் பசப்பே

க. சினம் - வெம்மை. இந்துப்பக்கம் ௧௦௨: ௩ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

உ. “ஐயம் காங்கினங் கோளரி யறிவிலா னரைந்த, பொய்யிற் போம்படி போக்கின்ன கடிதிறிற் புக்கான்” கம்ப. பிரமாத்திர. ௭௦.

(பிரதிபேதம்) * அப்பொழுதென்றுவெறுப்பேன். † கூறினான். ஒஹ, வருத்தக்குறிப்பு. அங்ஙனங் கூறி, ‡ சினமாயுவதுபோலன்றி, || மார்பினையே யான், † கூறினான். ஓகாரம் பிரிநிலை, ஆற்றல் விகாரம் ‘ஆங்கசை, அங்ஙனம் கடலோடே.

எ - து: அங்கனங் கடலோடே வருந்திக் கூறினவளுடைய மனங்கலங்
கும் வருத்தந்தீரும்படி அவன் காதலர் விரைந்து வரக் கெடுதலரிய காமநோய்
நீங்கி, இவளுடைய அழகிய நுதலிற் பசப்பு, அறநெறியறிந்து நடக்குங் கண்
னோட்டமுடையவனை அத்திறமில்லாதார் உண்டாக்கிச் சொன்ன * தீயமொழிக
ளெல்லாம் நன்மக்கள் இருக்கின்ற அவைக்குள்ளே ஆராய்ச்சிப்பட அவை
கெட்டாற் போல, இல்லையாகாநின்றது; என்னவியப்போவெனக் கண்டார்
கொண்டு கூறிற்றுக உரைக்க. எ - று.

இது கண்டார்க்கு அவராக்கங் கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

† ‘மருவழிப் பட்டதென் னெஞ்சு’ என்னுந் துணையும் கூறத்தகாதன
கூறலின் மடனிறந்தவாறும் ‘அறம்புணை யாகலு முண்டு’ எனத் தன்னுடம்பும்
உயிரும் வருந்திய நிலைதோன்றக் கூறுதலாற் கலக்கமெய்தியவாறுங் காண்க.

இஃது ‘எங்குந் தெரிந்தது சொன்வே னவனுள் வழி’ என ஐஞ்சீரான்
ஒன்றும் ‡ ‘உதுக்காண், தொய்யில் பொறித்த வழி’ என ஓரடியான் ஒன்றும்
வருதலிற் கலிவெண்பாவின் வேறுபட்ட பாநிலைவகைக் கொச்சகம். (உஎ)

(கசுரு.) துணையுநர் விழைதக்க சிறப்புப்போற் கண்டார்க்கு

நனவினு னுதவாது நள்ளிருள் வேறாகுங்

கனவி னிலையின்றாற் காம மொருந்தி

யுயிர்க்கு முசாஅ முலம்வரு மோவாள்

ரு கயல்புரை யுண்க ணரிப்ப வரிவாரப்

பெயல்சேர் மதிபோல வாண்முகந் தோன்றப்

பலவொலி கூந்தலாள் பண்பெல்லாந் துய்த்துத்

துறந்தாணை யுள்ளி யழுஉ மவனை

மறந்தாள்போ லாலி நகூஉ மருளுஞ்

க0 சிறந்ததன் னாறு நலனு நினையாது

காம முனை இயா எலந்தாளென் நெனைக்காண

நகான்மின் கூறுவேன் மாக்காள் மிகாஅது

மகளிர், தோள்சேர்ந்த மாந்தர் துயர்கூர நீத்தலு

நீள்சுரம் போகியார் வல்லைவந் தளித்தலு

கரு மூழ்செய் திரவும் பகலும்போல் வேறாகி

வீழ்வார்கட் டோன்றாற் தடுமாற்ற ஞாலத்துள்

வாழ்வார்கட் கெல்லாம் வரும்;

கஅ தாழ்பு, துறந்து தொடிநெகிழ்த்தான் போகிய காண

மிறந்தெரி நையாமற் பாயுய் முழங்கி

(பிழிபேதம்) * தீமொழிகள். † அருவழிப், ‡ உதுக்காண்தொய்யில்.

வறந்தென்னை செய்தியோ வானஞ் சிறந்தவென்
கண்ணீர்க் கடலாற் கனை துள்ளி வீசாயோ
கொண்முகக் குழீஇ முகந்து;

௨௩ நுமக்கெவன் போலுமோ லூர் ரொமக்குமெங்
கண்பாயல் கொண்டுள்ளாக் காத லவன்செய்த
பண்பு தரவந்த வென்றொடர் நோய்வேது
கொள்வது போலுங் கடும்பகன் ஞாயிறே
பெல்லாக் கதிரும் பரப்பிப் பகலொடு
செல்லாது நின்றீயல் வேண்டிவ னீசெல்லிற்
புல்லென் மருண்மலைப் போழ்தின்று வந்தென்னைக்
கொல்லாது போத லரிதா லதனொடியான்
செல்லாது நின்ற லிலேன்;

௨௪ ஒல்லையெங், காதலர்க் கொண்டு கடலூர்ந்து காலையாட்
போதரிற் காண்குவேன் மன்றோ பணியொடு
மலைப் பகைதாங்கி யான்;

௨௫ இனியனென், நேரம்படுப்பன் ஞாயி றினி;

௨௬ ஒள்வளை யோடத் துறந்து துயர்செய்த
கள்வன்பாற் பட்டன் றொளித்தென்னை யுள்ளிப்
பெருங்கடல் புல்லெனக் கானல் புலம்ப
விரங்கழி நெய்த லிதழ்பொதிந்து தோன்ற
விரிந்திலங்கு வெண்ணிலா வீசம் பொழுதினான்
யான்வேண் டொருவனென் னல்ல லுறியியான்
முன்வேண்டு பவரோடு துஞ்சுங்கொ றஞ்சாது
வானு நிலனுந் திசையுந் துழாவுமென்
னாப் படர்மிக்க நெஞ்சு;

௨௭ ஊரவர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாகியென்
னொருயி ரெஞ்சும னங்குநீ சென்றி
நிலவுமிழ் வான்றிங்கா ளாய்தொடி கொட்ப
வளிபுற மாறி யருளான் றறந்தவக்
காதலன் செய்த கலக்குறநோய்க் கேதிலா
ரெல்லாருந் தேற்றார் மருந்து;

ருக வினைக்கொண்டென் காமநோய் நீக்கிய ஹீ
 ரெனைத்தானு மெள்ளினு மெள்ளலன் கேள்வ
 னினைப்பினுங் கண்ணுள்ளே தோன்று மனைத்தற்கே
 பேமரா தேமரா வாறு;

ருநி கனையிருள் வானங் கடன்முகந் தென்மே
 லுறையொடு நின்றியல் வேண்டு மொருங்கே
 நிறைவளை கொட்பித்தான் செய்த துயரா
 லிறையிறை பொத்திற்றுத் தீ;

ருக எனப்பாடி;

நோயுடை நெஞ்சத் தெறியா வினைபேங்கி
 யாவரு மெங்கேள்வற் காணீரோ வென்பவட்
 கார்வுற்ற பூசற் கறம்போல வெய்தந்தார்
 பாயல்கொண் டிள்ளா தவரை வரக்கண்டு
 மாயவன் மார்பிற் றிருப்போல் பவன்சேர
 ஞாயிற்று முன்ன ரிருள்போல மாய்ந்ததென்
 னுயிழை யுற்ற துயர்.

(க)இதுவுமது. இதந்தும் (உ) முன்னர்க் கூறிய உரையைக் கூறிக்
 கோள்க.

இதன் பொருள்.

துனையுநர், விழைதக்க சிறப்புப்போற் கண்டார்க்கு
 * எனவினு னுதவாது நள்ளிருள் வேறாகுங்
 (ங)கனவி னிலையின்றும் காம மொருத்தி
 யுயிர்க்கு † முசாஅ முலம்வரு மோவான்
 டு கயல்புரை யுண்க ணரிப்ப வரிவாரப்
 பெயல்சேர் மதிபோல வாண்முகந் தோன்றப்

க. இச்செய்யுளும் தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறமாகிய பெருந்
 துணைக்கு மேற்கோள்; தோல். அகத். சூ. கந. நச்.

உ. இந்துற்பக்கம் அஅரு-அஅசு. பார்க்க.

ங. “கனவினா னெய்திய செல்வத்தனையதே” (கலி. கூஅ; உச) என்பதும்
 அதன்குறிப்பும் “கண்படைகொண் டமர்வாழ்வம் பொய்யாகிக்கனவு
 கண்ட கதையாயிற்றே” கந்த. காமதகன. கடுக. என்பதும் நோக்குக.

(பிரதிபேதம்) * னவினுதவாது. † உயாஅம்.

பலவொலி கூந்தலாள் பண்பெல்லாந் துய்த்துத்
 துறந்தாணை யுள்ளி யமூஉ மவனை
 மறந்தாள்போ லாவி நகூஉ (க)மருளுஞ்
 ௧௦ (உ)சிறந்ததன் னொனு நலனு நினையாது
 காம முனைஇயா * ளலந்தாளென் (நு)றெனைக்காண
 நகான்மின் கூறுவேன் மாக்காண் † மிகாஅது
 மகளிர், தோள்சேர்ந்த மாந்தர் துயர்கூர (சு)நீத்தலு
 நீள்சரம் போகியார் ‡ வல்லைவர் தளித்தலு
 ௧௧ மூழ்செய் (ரு)திரவும் பகலும்போல் வேறாகி
 வீழ்வார்கட் டோன்றுந் தடுமாற்ற ஞாலத்துள்
 வாழ்வார்கட் கெல்லாம் || வரும்

எ - து: மக்கள் விரைந்தனராய் விரும்புதல் தக்கதொரு தலைமைபோலே இருக்கின்ற காமமானது நள்ளிருட்கண்ணே கண்டவர்களுக்கு நனவின்கண் உதவாதே வேறுபட்டுப் போகக் கனவிலும் நிலைபெறுதல் இன்றாயிருந்தது ; எவ்வாறென்றிற் பலவாய்த் தழைக்கின்ற கூந்தலையுடையாளாகிய ஒருத்தி தன் குணங்களை யெல்லாம் நுகர்த்து தன்னைக் கைவிட்டவனை நினைத்து நெட்

க. மருளுமென்பதற்கு உரை காணப்படவில்லை.

உ. (அ) “உயிரினுஞ் சிறந்ததன்று நானே” தொல். கள. கு. உஉ. (ஆ) “உயிரினுஞ் சிறந்ததன், னொன்யாது மிலளாகி” கலி. கசுஎ: அ-க. (இ) “நானுக் குறைவில ணங்கைமற் றென்மரும்” பரி. கஉ: சக. (ஈ) “நான்முதற் பாசந் தட்ப” (உ) “நான்சமக் கலாத நங்கை” சீவக. சஎ௦, உசசக. (ஊ) “ஏன்பாலோவா நாண்.....தம், பூண்பாலாகக் காண்பவர் நல்லார்” கம்ப. கைகேயி. நக.

ந. “யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவிலல்லார், யாம்பட்ட தாம்படா வாறு” குறள். ககச௦.

ச. (அ) “புணர்வும் பிரிவு, நன்பக லமையமு மிசவும் போல, வேறுவேறியவ வாகி மாறெதிர்த், துளவென வுணர்ந்தனை யாயின்” என் பது ஒப்புநோக்கற்பாலது ; அநம். நஉஎ: க-ச.

டு. “உவக்காணெங் காதலர்” என்பதன் உரையில் (குறள் ககஅடு) ‘அவர் செலவும் பசப்பினது வரவும் பகவிரவுகளின் செலவும் வரவும்போல்வ தறிந்து வைத்து அறியாதாய் போல நீ சொல்லுகின்ற தென்னை யென்பதாம்’ என்று பரிமேலழகர் எழுதியிருப்பது ஈண்டறிதற்பாலது.

(பிரதிபேதம்) * அல்லாந்தான், † மிகா அது தோள்சேர்ந்தமாந்தார்த்துயர், ‡ வல்வந்தனித் தலும், || வரும் தாழ்பு எ - து: மக்கள், + தழைக்கின்ற.

மெய்ப்புக் கொள்ளும்; அவனோடு கூடொற்றினைச் சிலபோதிராவும்; நெஞ்சு சுழலும்; பெய்கின்ற மழையைச் சேர்ந்த மதிபோலே தன்முகத் தோன்றும் படியாகக் கயலையொக்குந்தன்கண்களினின்றும் † அரித்துவிழுகின்ற நீர் முகத்தே வடியும்படி ஒழியாளாய் அழாநிற்கும்; அவனை மறந்தானைப்போலே ஆரவாரித்து இடையே நடுவதுஞ் செய்யும்; ஆகையினாலே தனக்குச் சிறந்த தன் (க) நானையும் ‡ மற்றுமுள்ளநன்மைக்குணங்களையும் நிலைபெற்றினையாதே காமமொன்றையுமே (உ) நினைத்தவன் அலமந்தாளென்று இங்ஙனம் இகழ்ந்துகூறி, எல்லாரும் காணஎன்னைச்சிரியாதே கொள்ளும்; (ங) ஐயறிவினையுடையவர்களே! சுருங்கியான் அதன் தன்மை கூறுவேன்; கேண்மினென்று கூறுகின்றவன், மகளிர் தோளைச்சேர்ந்த ஆடவர் அவர்கள் வருத்தம் மிகும்படி பிரிதலும் பின்னர் நீண்ட சுரத்தைப்போனவர்கள் விரையவந்து அருள்செய்தலுமாகிய இரண்டும் இரவும் பகலும் போலே முறைமைசெய்து வேராய் ஒருவரை ஒருவர் விரும்புவாரிடத்துத் தோன்றும்; இன்பம் நிலையில்லாமையான தமொற்றமாயிருக்கும் தனக்கேயன்றி உலகத்துக்கூடியிருந்து வாழ்வார்களுக்கெல்லாம் வருவதுஞ் செய்யுமென்று || அதன் தன்மை கூறினான். எ - று.

க. “நாணுவரை நில்லாக் காமம்” அதிமீ. உ௦அ: உ௦.

உ. முனைதலென்பதற்கு நினைதலென்னும் பொருள் வேறெங்கும் காணப்படவில்லை.

ங. (அ) “மாவு மாக்களு மையறி வினவே” (ஆ) “மக்க டாமே யாறறி வுயிரே” தோல் மரபு. கு. நஉ, நங். (இ) “அவமதிப்பு மான்ற மதிப்பு மிரண்டு, மிகைமக்க ளான்மதிக்கற் பால- நயமுணராக், கையறியா மாக்க ளிழிப்பு மெடுத்தேத்தும், வைபார் வடித்தது லார்” நாலடி. கசுந. (ஈ) “செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கன்” (குறள் ௪௨௦) என்பவைகளும் (உ) “தவஞ்செய் மாக்க டம்முடம் பிடாஅ, ததன்பய மெய்திய வளவை மான” (பொருந. கக. கூஉ) என்புழி, மாக்களென்பதற்கு, ‘மக்களென்னுது மாக்களென்றார்; வீடு பேறு குறியாது செல்வத்தைக் குறித்தலின்’ என்றும் (உஊ) “பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்கன்” (முல்லை. ௫௫) என்புழி, மாக்களென்பதற்கு, ‘அறிவில்லாதோர்’ என்றும் (எ) “மூவறு பாடை மாக்களால்” (கீவக. கங்.) என்புழி, மாக்க ளென்பதற்கு, ‘மிலேச்சராதலின் ஐயறிவிற்குரிய மாக்களென்னும் பெயரார் கூறினார்’ என்றும் (ஏ) “மையலங்கோயின் மாக்கன்” (கீவக. ௧௨௭அ) என்புழி, மாக்களென்பதற்கு, ‘மக்கட்குரிய மனனின்றி அறிவு கெட்டமையின், ஐயறிவுடையா ரென்று மாக்களென்றார்’ என்றும் இவ்வுரையாசிரியர் எழுதியிருக்கும் விளக்கங்களும் (ஐ) “நடவாமடி” என்னுஞ் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் ‘கையறியா மாக்கட்கன்றி நூலியற்றும் அறிவினையுடைய

(பிரதிபேதம்) * உழலும், † மறித்து, ‡ மற்றுள்ள, || அதனது தன்மை கூறினான். தந்தது.

கஅ தாழ்பு, துறந்து தொடிநெகிழ்த்தான் போகிய கான

(க)யிறந்(உ)தெரி நையாமற் பாஅய் முழங்கி

வறந்தென்னை செய்தியோ வாணஞ் சிறந்தவென்

கண்ணீர்க் கடலாற் (ங)கனைதுளி வீசாயோ

கொண்டுக் குழீஇ முகந்து

எ - து: அங்ஙனங் கூறி அவர் நக்கதனால் யாம் இங்ஙனமாயினே மென்று கருதி அழுகின்றவன் ஆண்டெழுந்த வெண்மேகத்தைநோக்கி, வான மே! நீ பெய்யாதே வறந்து என்னைகாரியஞ் செய்கின்றாய்? நின் இனத் தோடேகூடி என் கண்ணீரார் சிறந்த கடலிலே முகந்து பார்த்து முழங்கி முன்னர் என்னிடத்தே தாழ்ந்து பின்னர் என்னைத் துறந்து * செருகுந் (ச)தொடியை உட்பட நெகிழ்த்தவன் போகிய கானத்தினை நெருப்பு மிக்ஞ்ச் சுடாமற் செறிந்த துளியை வீசாயோ? வீசென்று மழையை நோக்கிக் கூறி னான். எ - து.

உந் துமக்கெவன் போலுமோ லுரீ ரெமக்குமெம்

(ரு)கண்பாயல் கொண்டுள்ளாக் † காத லவன்செய்த

மக்கட்குப் பலகலைக்குள்ளில் பவணந்தியென்னும் புலவர் பெருமான் புகழ்போல விளங்கி நிற்பலான் உலகமலையாமை யுள்ளிட்ட பத்தழ கோடும் பிறந்து நின்றது இச் சூத்திரமென்று உணர்க' என்று (நன். பத. சூ.க.௦.சங்கர.யிருத்தி) காணப்படுவதும்(இ)“தக்கவினன் தகாதன வின்னவென், நெருக்க வுன்னல ராயி னுயர்ந்துள், மக்களும் விலங்கே” (கம்ப. வாலி. ககஉ) என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

க. (அ) “வியப்பிறத்தன்றே” புறம். உகஎ: க. (ஆ) “இறப்பச் சிறிதென் னது” (இ) “இறப்ப ினையுங்கால்” (ஈ) “இறப்பவே தீய செயிலும்” நாலடி. கக; கஎச; உஉந. (உ) “இன்ப மிறந்ததே” சீவக. கஎ௦. (ஊ) “இறப்பப் புகழ்ந்தன்று” பு - வே.கைக். ஆண். எ. என்பவற் றிலும் இறத்தலென்பது, மிகுதலென்ற பொருளில் வருதல் காண்க.

உ. (அ) “கோடெரி நைப்பவும்” போருந். உஉச. (ஆ) “எரிகாணநைப்ப” நந். கஎஎ: க. (இ) “ஒள்ளெரி நைப்ப” புறம். உச௦: க௦.

ங. (அ) “கனைதுளி” (ஆ) “கனைபெயற் றண்டுளி” கலி. கக; எ; க௦: உஉ.

ச. இந்நூற்பக்கம் அச௦: க-ஆம் குறிப்பும் இச்செய்யுள் சஎ-ஆம் அடியும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ரு. (அ) “கண்பாயல் கொண்டு” (ஆ) “கண்பாயல் கொள்” (இ) “கண்பாயல் பெற்றபோல்” கலி. எ௦: அ; அஎ: கக; ககக: ரு.

(பிரதிபேதம்) * நெருங்குந் தொடியை, † காதலன் செய்யப்பண்பு.

பண்பு தரவந்த வென்றொடர் நோய்(க)வேது
கொள்வது போலும்(உ) கடும்பகன் ஞாயிறே
யெல்லாக் கதிருந் பரப்பிப் பகலொடு
செல்லாது *நின்றீயல் வேண்டுவ னீசெல்லிற்
(நு)புல்லென் மருண்மலைப் போழ்தின்று வந்தென்னைக்
கொல்லாது போத லரிதா லதனொடியான்
செல்லாது நிற்க விலேன்

நஉ ஸுல்லையெங், காதலர்க் கொண்டு கடலுரந்து காலேநாட்
போதரிற் (சு) காண்குவேன் மன்றோ பனியொடு
மலைப் பகைதாங்கி †யான்

இனியனென், ரோம்படுப்பன் ஞாயி றினி

எ-து: அங்ஙனம் கூறி, மீண்டும் அவ்வூரிலுள்ளாரை நோக்கி, ஊரிலுள்
ளீர்! இக்கடும்பகல் எமக்கு எங்கண் (நு)ஹுறக்கத்தைக் கைக்கொண்டு எம்மை
நினைபாத காதலையுடையவன் என்னிடத்துச் செய்த குணங்கள் தருகையி
னாலே வந்த என்னுடைய இடையறாத நோயான் வருங் குளிரை ‡ வேது
கொள்வதுபோலே இராகின்றது; இது நமக்கு என்போலே இருக்கின்றது
||கறுமினென்றான்; அங்ஙனம் கூறி, இங்ஙனம் வேதுகொண்டு என்னைக்
காக்கும் + கடும்பகல் ஞாயிறே! நீ எல்லாக் கதிர்களையும் பரப்பி இப்பகற்
பொழுதோடே போகாது நின்றலை விரும்பாநின்றேன்; அதற்குக் காரணம்
என்னெனில், நீ போகிற் புற்கென்ற மயக்கத்தைத் தரும் மாலுக்காலம்
இன்று வந்து என்னைக்கொல்லாமற்போத லரிது; அதனோடே யான் உயிர்
போகாநிற்குந் தன்மையையுடையேனல்லேன்; ஆதலாற் X காணென்றான்;
என்று பின்னும் ஞாயிறே! நீ எங்காதலரை விரையக் கொண்டு கடன்மேலே
வந்து நாட்காலையிலே இவ்வுலகிலே போதுவாயாயின், யான் என்னேயின்
நடுக்கத்தோடே மாலையாகிய பகையையும் பொறுத்து, நின்னிடத்து அவன்

க. “வேதுகொண் டொற்றியே” கலிநீக. கடை. கந.

உ. கடியென்னு முரிச்சொல் விளக்கமென்னும் குறிப்புணர்த்தி வருதற்கு,
“கடும்பகன் ஞாயிறு” என்பது நசு. உரையிலும் “கடும்பகல்” என்பது
சேனா. உரையிலும் மேற்கோள்; தோல். உரிச். கு. அள.

நஉ. “புன்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேய்போல், வன்கண்ண தோ
நின்றனை” துறள். கஉஉஉ.

சு. ‘காண்குவேன் கொல்லோ’ என்று உரையிலுள்ளது.

டு. இந்நூற்பக்கம் கடுக: நஉ-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * நின்றீதல் வேண்டுமேனீ செல்லிற், † யான். எ - து. அங்ஙனம் கூறி,
‡ வேதுகொண்ட போலே, || கறுமினென்றான். உம்மை யிசை நினை,
அங்ஙனம் கூறி, + கடும்பகலையுடைய ஞாயிறே, X காணென்றான்.

இனியன்; அவனை நீ துனித்திராதேகொன்னென நெஞ்சினைப்பாதுகாப்பதுஞ் செய்வேன்; அங்ஙனம் பாதுகாத்துப் பின்னர் அவனைக் காண்பென்கொல் லோ; என் துகூறிஞன். எ - று.

உம்மை, இசைகிறை. நின்றியல், தொழிற்பெயர்ந்திரிச்சொல்.

நகசு ஒள்வளை யோடத் துறந்து துயர்செய்த

கள்வன்பாற் பட்டன் ரெழித்தென்னை யுள்ளிப்

பெருங்கடல் புல்லெனக் கானல் புலம்ப

விருங்கழி (க)நெய்த லிதழ்பொதிந்து தோன்ற

விரிந்திலங்கு வெண்ணிலா வீசும் பொழுதினான்

- க. நெய்தலென்பது ஒரு நீர்ப்பூங்கொடி; இதனானே கடல் சார்ந்த நிலம் நெய்தனிலமெனப்பட்ட தென்பார் ஒருசாரார், (தொல் அகத். கு. து. இள. நச். நாங்கவி. அகத். கு. கூ. உரைபார்க்க.) இக்கொடி திரண்ட தானையும் பசிய இலையையும் நறுமணமுள்ள பூவையுமுடையது; இதன் இலை யானைக்கன்றின் காதிற்கும், இதன் முகிழ் மாணுக்கர்குமிழ்க்கும், இதன் பூவிதழ் வேலுக்கும் உவமையாய் வந்துள்ளன. இதற்கு விடியற்காலத்தில் மலர்தலும் மாலையும்தலும் குவிதலும் இயல்பாம். இம்மலரால் நெய்தனிலமகளிர் தழையும் மாலையும்தலியனவும் செய் தணிதலும் சிற்றில் முதலியவற்றுக்குப் புனைதலும் உண்டென்று பண்டைநூல்கள் கூறும். இம்மலரிற் கருநிறமுடைய சாதி கருநெய்த லென்றும் வெண்ணிறமுடைய சாதி வெண்ணெய்தலென்றும் வழங்கப் பெறும். இவற்றுட் கருநெய்தற் பூவுக்கு நீலமணியும் அதனிதழ்க்கு மகளிர் கண்ணும் உவமையாக வருகின்றன. மகளிர் கண்ணுக்கு இவ் விதழும் உவமையாம். (இந் நூற்பக்கம் அகநா. ௧ ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.) இவையும் பிறவும் (அ) “கணைக்கா நெய்தல்” பெரும்பா. உகந; நற். கநஅ: சு; துறுந். கூ; அகம். நகசு: ச. (ஆ) “சிறுபா சடைய நெய்தல்” நற். உள: கக. (இ) “கமழ்நறு நெய்தல்” நற். உஅந: உ. (ஈ) “நெய்தல், கட்கமழ்ந் தானைத் துறைவற்கு” ஐங். கடுக. (உ) “இரும்பிடி.....நெய்தலம் பாசடை புரையு மஞ்செவிப், பைதலம் குழவி நழிஇ” நற். சள: க - ச. (ஊ) “நெய்தன் முகிழ்த் துணைய வாககுமிழ்” சிறுபஞ்ச. நக. (ஃ) “நெய்த லிடைபிடை வாளை பிறழ்வனபோ, லைதிலம் கெடுகி னவ் ரொளிவா டாயினவே” களவழி. நக. (ஏ) “வைகறைக், கட்கமழ் நெய்த லூதி யெற்படக், கண்போன் மலர்த்த காமர் சனைமல, ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங், குன்று” முருகு. எந-எள. (ஐ) “வைகறை மலரு நெய்தல் போலக், தகைபெரி துடைய காந்லி கண்ணே” ஐங்குறு. கஅஅ.

(பிரதிபேதம்) * கூறிஞன் நின்றியல்; † சொல். இனியனென்றும்படுபவன் குறியிலி யொள்வளை.

யான்வேண் டொருவனென் னல்ல லுறீஇயான்
 றான்வேண்டு பவரோடு துஞ்சங்கொ றஞ்சாது
 வானு நிலனுந் திசையுந் *துழாவுமென்
 னுணப் படர்மிக்க நெஞ்சு

(ஓ) “வள்ளிதழ் நெய்தல் கூம்ப.....புலம்பொடு வந்த புன்கண்
 மாலை” (ஐ) “நெய்தல் கூம்ப நிழல்குணக் கொழுந்” நந். ககஎ : ஈ-எ ;
 கஅஎ : க. (ஐஎ) “தண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிந்தெனப் பண்டையிற்,
 கடும்கல் வருதி கையறு மாலை, கொடுங்கழி நெய்தலுந் கூம்பக்,
 காலை வரினும் களைஞரோ விலரே” ஐங். கஅந. (ஐ) “நெய்த,
 லுண்டா துண்டு வண்டினந் துறப்ப,.....வந்தமலை” அகம்.
 ஈசுஃ ௪ - கூ. (அஅ) “புன்கண்கூர் மாலைப் புலம்புமென் கண்ணே
 போற், றுன்ப முழுவாய் துயிலப் பெறுதியா, வின்கள்வாய் நெய்தானீ
 யெய்துந் கனவினுள், வன்கணூர் கானல் வரக்கண் டறிதியோ”
 சீலப். எ: ஈந. (ஆஆ) “நெடுங்கா னெய்த, லம்பகை நெறித்தழையணி
 பெறத்தை இ” நந். கூச : எ--அ. (இஇ) நெய்தற், பூவுட னெறிதருஉத்
 தொடலை தைஇ” நந் கநஅ : கூ-எ, (ஈஈ) “நெய்தலம் பகைத்தழைப்
 பாவை புனையா, ருடலகக் கொள்வோ ரின்மையிற், ரெடலைக் குற்ற
 சிலபூ வினரே” ஐங். கஅஎ. (உஉ) “நெய்த, நெடுந்தொடை வேய்ந்த
 நீர்வார் கூந்தல்” குறுந். ௪௦௧. (ஊஊ) “ஒண்ணுதன் மகளிர்.....
 நெய்த, லகல்வரிச் சிறுமனை யண்புந் துறைவ” நந். உஅந : க - ஈ.
 (எஎ) “மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற், பாசடைப் பனிக்கழி”
 பதிற். ஈஃ உ-ந. (ஏஏ) “மணிநிற நெய்தல்” ஐந்திணை யெழு. சுஃ. (ஐஐ)
 “கண்ணே ரொப்பின் கமழ்சுறு நெய்தல்” நந் உஅந : உ. என்ப
 வற்றால் அறியலாகும். பிங்கல முதலிய நிகண்டுகளையும் உரைகளையும்
 நோக்க, கருநெய்தலும் நீலமும் ஒன்றோ வென்ற ஐயமுறுமாயினும்,
 (ஓஓ) “கட்கமழு நறுநெய்தல், வள்ளிதழ்விழ்நீலம்” மது. ௨௫௦-௨௫௧.
 (ஔஔ) “பல்லிதழ் நீலமொடு நெய்த னிகர்க்குந், தண்டிறை யூரன்” ஐங்.
 உ. என்பவற்றால் இவை வேறுவேறென்பது விளக்கமாகும். இங்கே
 கூறிய ஐங்குறுதூற்றுச் செய்யுளின் விசேடவுரையில், (ஔஔ) “சிறப்
 புடைய கரும் குவளை புடனே சிறப்பில்லாத நெய்தல் நிகர்க்கும் ஊர
 னென்றது, குலமகளிருடனே பொதுமகளிர் இகலுமூரன்” என்று
 எழுதியிருப்பதும் உற்றநோக்கற் பாலது. (ஐஐ) “சிறுமா னெய்தல்”
 புறம். கூச : உ. எனவருவதும் நோக்குக. (அஅஅ) “நீணறு நெய்தல்”
 குறிஞ்சி. எக. (ஆஆஆ) “தண்ணறு நெய்தற் றளையவிழ் வான்பூ” ஐங்.
 ககஃ. என வெண்ணெய்தலும் சிலவிடத்துக் கூறப்படுகிறது. வெண்
 னெய்தலும் ஆம்பலும் ஒன்றாயின் அதுவுமாயின் வருவதென்னலாம்.

எ - து: அங்நனம் ஞாயிற்றை நோக்கிக் கூறின அளவிலே மாலைக்காலமும் திங்களும் * வந்தன; அவற்றான் வருத்தம்மிக்கு, என்னுடைய அமையாத வருத்தமிக்க நெஞ்சு முன்பே ஒள்ளிய வளை கழலும்படி என்னைக் கைவிட்டிப் பின்பு வருத்தஞ்செய்த கன்வளை உள்ளி என்னை ஒளித்துப்போய் அவன்பாற் பட்டது; அது தான் மீண்டுவந்து பெருங்கடல் தன்னிறத் தோன்றாமற் புறக் கெனக் கானல் பறவைகள் முதலியனவின்றித் தனிப்பக் கழியின்றெய்தல் இதழ்குவீர்துதோன்ற வந்த † மாலைப் பின்னர் விளங்குகின்ற வெண்ணிலாப் பரக்கும்பொழுதின்கண்ணே விசும்பையும் நிலத்தையும் திசைகளையும் அவனைத் தேடித் (க)துழாவாநிற்கும்; இங்நனம் என்னை அல்லலுறீஇயினவன், தான் விரும்பாமல் யான் விரும்பப்பட்டான் ஒருவன்; அவன் தன்னை விரும்புகின்ற என்னோடே துயிலாது தனியே துயில்கொள்ளுமோ கொள்ளாளோ என்று கூறினான். எ - று.

வேண்டிவார் என்றான், தன்னைப் பிறர்போல.

சுரு (உ) ஊரவர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாகியென்

(ங) னுருயி ரெஞ்சும னங்குரீ சென்றீ

நிலவுமிழ் வான்நீறிங்கா ளாய்தொடி கொட்ப

வளிபுற மாறி யருளான் றுறந்தவக்

காதலன் செய்த கலக்குறுநோய்க் கேதிலா

ரெல்லாருந் தேற்றார் பெருந்து

எ - து. அங்நனம் கூறி, எழுந்த திங்களை நோக்கி, நிலவைக் கான்ற திங்களே! தோன்மெலிந்தகாலத்துச் செருகலாமென்று ஆராய்ந்த தொடி உட்படச் சழலும்படி அளித்தலை என்னிடத்து மாறி, பின்னர் என்னை || அருள் செய்யாதே கைவிட்ட அக்காதலன் செய்த, மனக்கலக்கம் உறுகின்ற காம நோய்க்கு நினை ஒழிய அயலிலுள்ளார் எல்லாரும் [அதற்கு] ஒருமருந்தைத் தெளிவித்துக் கூறார்; ஆதலால் ஊர்வர்க்கெல்லாம் பெரியதோர் ரிகழ்ச்சி யுண்டாம்படி என் அரிய உயிர் போகாநிற்கும்; இதுனை நோக்கித் திங்களாய

க. “கவிழ்ந்து, நிழறுழாம் யானை” தண்டி. கு. உக: மேற்கோள்; “கிழறுவார்கின் கையாற் றுழா” பழ. நக.

உ. “ஊர்க் கெல்லாஞ் சாலும், பெருநகை யல்க னிகழ்ந்தது” கலி. சுரு. க - உ.

ங. (அ) “ஆருயி ரெஞ்சும், வகையினால்” (ஆ) “ஆருயி ரெஞ்சு” கலி; கருக: உச-உஎ; கசுங: கக.

(பிரதிபேதம்) * வந்தன அவற்றான், † மாலைப்பின்னர், ‡ திங்களாய்தொடி, || அருளே செய்யாதே, ÷ இகட்சி.

புத்தேனே! நீ (க) அவன்பாற் * சென்று என் குறை முடிப்பாயாக என்று கூறினான். எ - று.

ஆகி, ஆக.

நுக வினைக்கொண்டென் காமநோய் நீக்கிய லூர்

ரெனைத்தானு †மெள்ளினு மெள்ளலன் கேள்வ

னினைப்பினும் கண்ணுள்ளே தோன்று மனைத் தற்கே

யேமரா தேமரா வாறு

எ - று; அங்ஙனங் கூறிய திங்கள் போகா நிற்கலின் அதனைக் கைவிட்டு இன்னும் நம் வருத்தமுணர்ந்து வினவிய † ஊரிலுள்ளாரே நம் வருத்தந் தீர்த்தற்குரியவென்று கருதி, ஊரீர்! நீர் என்னை இகழ்த்திருக்கினும் என்கேள்வன் சிறிதும்என்னை இகழ்த்திரான்; அதற்குக் காரணமென்னெனில், மெய்யுற்றுப்புணர்ந்து யான் பரிகாரப்படாததொரு நெறியிலே நின்று நெஞ் சால் நினைப்பிடத்துத்தோன்றுதலினும் காட்டிற் || கண்ணினிடத்தேதோன்றும்; அவ்வளவு அருள்செய்தற்கு என்னெஞ்சு தான் பரிகாரப்படுகின்றதில்லை; இதனை நம்முடையதோர் தொழிலாக ஏறட்டுக்கொண்டு எனது காம நோயை நீக்குதற்கு நல்ல x காலமென்று கூறினான். எ - று.

நுகு கணையிருள் (உ)வானங் கடன்முகந் தென்மே

லுறையொடு நின்றீயல் வேண்டு மொருங்கே

நிறைவளை கொட்பித்தான் செய்த துயரா

லிறையிறை (ந)பொத்திற்றுத் தீ

எ - று: அங்ஙனங் கூறி, அவனைத் தந்து † இவர் இந்நோயை நீக்கு மளவும் செறிந்த இருளையுடைய மேகமே! நிறைந்த வளை சுழலப் பண்ணின வன் செய்த வருத்தத்தாலே எனக்குச் சந்துதொறுஞ் சந்துதொறும் காமத்தீ மூண்டது; இதன் வெம்மை ஆறும்படி கடலிலே முகந்து என்மேலே சேர இடைவிடாமற்பெய்யுந் துளியோடே நிற்கலைச் செய்தல் ∴ வேண்டும்; என்று கூறினான். எ - று.

க. 'எங்கு முதலியன தன்மைக்கண்ணும் ஆங்கு முதலியன படர்க்கைக் கண்ணும் அடக்கப்பட்டன' (தொல். கிளவி. கு. உஅ. நச) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

உ. "கார்தலைக் கொண்டு பொழியினுந் தீர்வது, போலாதென் மெய்க் கனலு நோய்" கலி கச்சு: சச-சடு.

ந. "எரிபொத்தி" (கலி. நச. கக) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * செ-மேதனை, † எள்ளினுமெள்ளலன், ‡ ஊரிலுள்ளாரே அவனே நம் வருத்தந் தீர்த்தற்குரியானென்று கருதினீர்? நீரென்னை, || கண்ணிடத்தே, x காரணமென்று † அவன் இந்நோயை, ∴ வேணுமென்று.

ருக எனப்பாடி

நோயுடை நெஞ்சத் தெறியா வினைபேங்கி
யாவிரு மெங்கேள்வற் காணீரோ வென்பவட்
கார்வுற்ற பூசற் கறம்போல வெய்தந்தார்
பாயல்கொண் டெள்ளா தவரை வரக்கண்டு
மாயவன் மார்பிற் * நிருப் போல் பவன்சேர
(க) ஞாயிற்று முன்ன நிருள்போல மாய்ந்ததென்
னாயிழை யுற்ற துயர்

எ - து: † என்று அங்கு அங்கனஞ்சொல்லிக் காமநோயையுடைய நெஞ்சி
லே அடித்துக்கொண்டு வருந்தி அழுது, நீங்கள் எல்லோர் தேடிச் சென்றும்
எங்கணவரைக் காணப் பெற்றிலீரோ என்று கூறுகின்றவட்கு உற்ற வருத்த
மானது, தன் துயிலைவாங்கிக்கொண்டு தண்ணீரையாதவரைத் தன்னிடத்தே
வரக்கண்டு அவர் மார்பிடத்தே மாயவன் மார்பில் திருச்சேர்த்தாற்போலே
அவன்சேர ஞாயிற்றின்முன் இருள் கெடுமாறு போலக் கெட்டது; ஆதலால்,
இவ்வாயிழை பசப்புற்ற வருத்தத்திற்கு (அறக்) கடவுள் உதவித் தீர்த்தாற்போல
அவரும் உதவித் தீர்த்தாரென்று கண்டார் வியந்து தம்மிற் கொண்டுகூழிற்றாக
உரைக்க. எ - து.

இது கண்டார்க்கு அவராக்கங் கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

‘நோய்வேது கொள்வதுபோலும் கடுப்பகல்’ என்னுந்துணையும் கூறத்
தகாதன கூறலின் ‡ மடனிறந்தவாறும் ‘பனியொடு மாலப்பகை தாங்கியான்’
எனத் தன் வருத்தத் தோன்றும் கூறலின் வருத்தமிறந்தவாறும் ‘தண்ணீர்க்
கடலால்’ என்றதனையும் ‘வானுசிலனுந் திசையுந் துழாவுமென்... ..னெஞ்சு’
என்றதனையும் தான் வியவாழையின் || மருட்கையிறந்தவாறும் ‘எங்கண்பாயல்
கொண்டு’ என்றும் ‘ஒன்வனையோட’ என்றும் வனப்பு மிகுதி கூறலின் மிகுதி
யிறந்தவாறும் காண்க.

இஃது ஐஞ்சீரடிவந்த தரவும் ஐஞ்சீரடுக்கிய குறுவெண்பாட்டும் ஓரடியா
னொன்றும் பெற்றுக் கலிவெண்பாவின் வேறுபட்ட பாரிலைவகைக் கொச்சகம்.

(கசுக) உரைசெல வுயர்ந்தோங்கிச் சேர்ந்தாரை யொருநிலையே
வரைநில்லா விழுமமுறீஇ நடுக்குரைத்துத் தெறன்மலை
யரைசினு மன்பின்றாங் காமம் புரைதீர

க. “ஞாயிற்று முன்ன நிருள்போல மாய்ந்ததென், னாயிழை மேனிப்
பசப்பு” (கலி. சஉ: ௩௧-௩௨) என்பதும் அதன் குறிப்பும் ஒப்பு
கோக்கற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * திருப்போலவன்சேர † என்றங்ஙனம் ‡ மதனிறந்தவாறும் || மருட்கை
யிறந்தவாறும்.

- வண்ணமென் சேக்கையு ளாரா தளித்தவன்
 ௩ றுன்னி யகலத் துறந்த வணியளாய்
 நாணு நிறையு முணர்கல்லா டோண்டுக்கிழ்பு
 பேரம ருண்க ணிறைமல்க வந்நீர்தன்
 கூரெயி ருடிக் குவிமுலைமேல் வார்தரத்
 தேர்வழி நின்று தெருமரு மாயிழை
 கூறுப கேளாமோ சென்று;
- கக எல்லிழாய், எற்றி வரைந்தானை நாணு மறந்தாளென்
 றுற்றனிர் போல வினவுதிர் மற்றிது
 கேட்டமி நெல்லீரும் வந்து;
- கச வறந்தெற மாற்றிய வானமும் போலு
 நிறைந்தென்னை மாய்ப்பயதோர் வெள்ளமும் போலுஞ்
 சிறந்தவன் றாவற பீப்பப் பிறங்கிவந்
 தென்மே னிலைஇய நோய்;
- கஅ நக்கு நலனு மிழந்தா ளிவளென்னுந்
 தக்கவிர் போலு மிழந்திலேன் மன்னோ
 மிக்கவென் னாணு நலனுமென் னுள்ளமு
 மக்கா லவனுழை யாங்கே யொழிந்தன
 வக்கா ணிஃதோ வுடம்புயிர்க் கூற்றாகச்
 செக்கரம் புள்ளித் திகிரி யலவனொடியா
 னக்கது பன்மா ணினைந்து;
- உரு கரைகாணு நோயு ளழுந்தா தவனைப்
 புரைதவக் கூறிக் கொடுமை நுவல்வீர்
 வரைபவ நென்னி னகலா னவனைத்
 திரைதரு. முந்நீர் வளாடிக மெல்லா
 நிரைகதிர் ஞாயிற்றை நாடென்றேன் யானு
 முரைகேட் புழியெல்லாஞ் செல்வேன் புரைதீர்ந்தான்
 யாண்டொளிப் பான்கொல்லோ மற்று;
- ௩௨ மருள்கூர் பிணைபோன் மயங்கவெந் நோய்செய்யு
 மாலையும் வந்து மயங்கி யெரிநுதி
 யாமந் தலைவந்தன் ருயி னதற்கென்னோய்
 பாடுவேன் பல்லாருட் சென்று;

௩௬ யானுற்ற வெவ்வ முரைய்பிற் பலர்த்துயிற்றும்
யாமநீ துஞ்சலை மன்;

௩௭ எதிர்கொள்ளு ஞாலந் துயிலாரா தாங்கண்
முதிர்பென்மேன் முற்றிய வெந்நோ யுரைப்பிற்
கதிர்கண் மழுங்கி மதியு மதிர்வதுபோ
லோடிச் சுழல்வது மன்;

௪௨ பேரூர் மறுகிற் பெருந்துயிற் சான்றீரே
நீரைச் செறுத்து நிறைவுற வோம்புமின்
கார்தலைக் கொண்டு பொழியினுந் தீர்வது
போலாதென் மெய்க்கன லு நோய்;

௪௬ இருப்பினு நெஞ்சங் கனலுஞ் செவினே
வருத்துறும் யாக்கை வருந்துத லாற்றே
னருப்ப முடைத்தென்னு ளெவ்வம் பொருத்திப்
பொறிசெய் புனைபாவை போல வறிதுயங்கிச்
செல்வேன் விழும முழந்து;

௫௧ எனவாங்குப் பாட வருளுற்று;
வறங்கூர் வானத்து வள்ளுறைக் கலமரும்
புள்ளிற் கதுபொழிந் தாங்கு மற்றுத்தன்
னல்லெழின் மார்பன் முயங்கலி
னல்ல நீர்ந்தன் றுயிழை பண்பே.

(௧) இதுவுமது. இதற்கும் (௨) முன்னங் கூறிய உரையைக் கூறிக்கொள்க.

இதன் பொருள்.

உரைசெல வுயர்ந்தோங்கிச் சேர்ந்தாரை யொருநிலையே
வரைநில்லா விழுமமுறீஇ நடுக்குரைத்துத் தெறன்மலை
யரைசினு மன்பின்றாங் காமம் புரைதீர
(௩)வன்னமென் சேக்கையு ளாரா தளித்தவன்

௧. இச்செய்யுறும் தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிமாகிய பெருங்
திணைக்கு மேற்கோள்; நோல். அகத். கு. கந. ௩௬.

௨. இந்நூற்பக்கம் அ.௮௭-௮௮௬. பார்க்க.

௩. (அ)“தூவி யன்னமென் சேக்கையுள்” (கலி. கந: ௧௫) என்பதும் (ஆ)
“இணைபட.....துணைபுண ரன்னத்தின் னூவிமெல் லணை” (கலி.
௭௨: ௧-௨) என்பதும் (இ) அதன் குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ரு றுன்னி யகலத் துறந்த வணியளாய்

நாணு நிறையு முணர்கல்லா டோண்ணெுகிழ்பு

(க)பேரம ருண்க ணிறைமல்க வந்நீர்தன்

கூரெயி(உ)றாடிக் குவிமுலைமேல் *வார்தரத்

தேர்வழி நின்று தெருமரு மாயிழை

கூறுப கேளாமோ† சென்று

கக எல்லிழாய்,(ரு)எற்றி வரைந்தாளை நாணு மறந்தாளென்

‡றுற்றனிர் போல வினவுதிர் மற்றிது

கேட்டமி நெல்லீரும் வந்து

கச வறந்தெற மாற்றிய வானமும் போலு

நிறைந்தென்னை மாய்ப்பதோர் வெள்ளமும் போலுஞ்

சிறந்தவன்(ச)றுவற நீப்பப் பிறங்கிவர்

தென்மே னிலைஇய நோய்

எ-து: ||அரசன் தனக்குப் புகழ் உயர்ந்து நடக்கும்படியாகத் தம்மறிவான் மிக்குச் சேர்ந்த (ரு) அமைச்சரை முன்னர் நடுக்கமான மொழிகளைக் கூறிப் பின்னர் ஒரு படியிலே எல்லையில்லாத இடம்பைகளை உறுவித்துக் கொல்லுதலை இயல்பாகவுடைய கொடுங்கோலரசனிலுங்காட்டில், x கணவர்க்கு மகளிர்க் குண்டாகிய காமத்தாலும் அவர்மேல் நிகழும் அன்பு இல்லையாமாயிருந்தது; எவ்வனையென்னில் அவ்வாயிழை தன்றலைவன் அன்னத் தூவியாற் செய்த மெல்லிதாகிய சேக்கையிலே அளித்து இராக்காலத்தேவந்து துன்னிக் கூரிய எயிற்றினீரை நுகர்ந்து குற்றந் தீரத் தலையளிசெய்து நீங்குகையினாலே அத் தலையளியால் ஆராமல் தன்னை நீங்கின அணிகளை யுடையளாபத் தனக்கியல்பாகிய நாணையும் ஈறையென்னுங் குணத்தையும் தாங்குதல் + வேண்டுமென்று அறியாளாய்த் தன் தோள் மெலிந்து பெரிய அமர்த்த

க. “பேரம ருண்கணின் றேழி” கலி. கூ0: கக.

உ. ஆடுதலென்பதற்கு நுகர்தலென்னும் பொருள், “நெய்தற்ற தமர்ந் தாடி” (கலி. எச: உ) என்றவிடத்தும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ரு. இந்நூற் பக்கம் ககரு: க-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ச. இந்நூற் பக்கம் எசஎ: ரு-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ரு. “புரைதவப் பயனோக்கரர் தம்மாக்க முயல்வாரை, வரைவின்றிச் செறும்பொழுதிற் கண்ணோடா துயிர்வெளவு, மரைசினுந் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுப்பவோ” (கலி. அ: கரு-எஎ.) என்பதும் இந்நூற் பக்கம் ருச: க-ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * வாராகத்தேர்வழி, † சென்று எற்றி, ‡ உற்றறிநீர்போல, || அரசன்
x மகளிர்க்குண்டாகிய காமத்தாலும் கணவர்க் கவர்மே னிகழுமன்பு
+ வேண்டுமென்று,

உண்கண் நீர்நிறைகையினாலே அந்நீர் தன் குவிந்த முலைமேலே வடியாநிற்க அவனைத் தேடுவதோர்கூற்றிலே நின்று மனம் சமூலாநிற்கும்; இனி யாம் இவளிடத்தே சென்று இவள் கூறுவனவற்றைக் கேளாது * இருப்பேமோ? கேட்கக்கடவேமென்று நும்மிலே கூறி என்னிடத்தே வந்து எல்லிழாயென்று என்னை விளித்து, பிரியேன் என்று பிரிதலை வரைந்தவனைப் பிரியானெனத் துணிந்து அவன் பிரிதலின் நாணையும் மறந்தான் என்று கூறி எனக்கு அன் புற்றீர்போல நீ என்னுற்றனை என்று வினவுகின்றவர்களே! பின்னை இவ் வருத்தத்தை எல்லீருங் கேட்பீராக என்று கூறுகின்றவன்; (க) எனக்குச் சிறந்தவன் என்வலியுறும்படி என்னைக் கைவிடுகையினாலே பெருகிவந்து என்மேல் நிலைபெற்ற இக் காமமோய், கோடை(உ) உலகத்தைச் சும்படியாகப் (ங்) பெய்யாமற்போன மேகம் வருத்துமாற்றையும்போலும்; பெருகி என்னுயிரைப் (ச) போக்குவதோர் நீர் வெள்ளம் வருத்துமாற்றையும் போலும்; என்றுகூறி னான். எ -று.

கஅ நக்கு நலனு மிழந்தா ளிவனென்னுந்
தக்கவிர் போலு மிழந்திலேன் மன்னே
† மிக்கவென் னானு நலனுமென் னுள்ளமு
மக்கா லவனுழை யாங்கே யொழிந்தன
(ரு)வுக்கா ணிஃதோ வுடம்புயிர்க் கூற்றாகச்
(க்)செக்கரம் புள்ளித் திகிரி யலவனொடியா
னக்கது † பன்மா ணினைந்து

க. “சிறந்தானை வழிபடஇ” (கலி, க: உங்.) என்பதும் அதன் உரையும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

உ. (அ) “வானன், துளிமாறு பொழுதினிவ் வுலகம் போலுநின், னளிமாறு பொழுதினிவ் வாயிழை கவினே” (கலி. உரு: உஎ-உக) என்பதும், (ஆ) அதன் குறிப்பும் (இ) “விண்ணன்று பொய்ப்பின் விரிநீர் விய னுலகத், துண்ணின் றுடற்றும் பசி” (குறள். கங்.) என்பதும் நோக்குக.

ங். (அ) “கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும்.....எல்லா வுயிர்க்கு மில்லால் வாழ்க்கை” புறம். உ௦௩: க-ங்; (ஆ) “பெயற்பான் மழைபெய்யாக் கண்ணும்.....என்னையுலகுப்புமாறு” நாலடி. க௭.

ச. (அ) “நீர்மிகிற் சிறைபு மில்லை” புறம். ருச: க: (ஆ) “நீர்மிகி னில்லை சிறை” பழ. கக௦; (இ) “சிறைபு முண்டோ செழுமபுனன் மிக்குழி” மணி. ரு: கக; (ஈ) “சிறையென்ப தில்லை செவ்வே செம்புனல் பெருகு மாயின்” துளா. கல்யாண. கருரு.

ரு. இந்நூற் பக்கம் ரு௩அ: ரு-ஆம் குறிப்பும் “இவ்விருந்த சான்றிர்” கலி. க௩க: ௩-ச என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

க். “செக்கர் ஞெண்டின்” அகம். உ௦: ச,

பிரதிபேதம்) * இருப்போமோ, † மிக்கவே எனும், ‡ பன்மானினைந்து.

எ - து: அங்மனங்கூறி, அவன் அன்பிலதலை அறியாதே அவனோடே புணர்ந்து தன் அழகினையும் நாணினையும் உள்ளத்தினையும் இவன் இழந்தான் என்னுந் தகுதிப்பாட்டினை யுடையீர்போலே இருந்தீர் ; அவன் அன்பில னல்லன்; அஃதென்னையெனில், அவன் இந்த * உடம்பினின்று போகின்ற உயிர்க்கு உறுதியாம்படி, சிவந்தநீர்த்தினையும் புள்ளிகளையுமுடைய தேருருள் போன்ற ஆண்பால் அவவன் பெண்பால் அவனோடே நிகழ்த்துகின்ற பல மரட்சிமைகளையும் யான் நின்னிடத்தே நிகழ்த்தும்படி நின்னெஞ்சாலே நனைந்து அவை நிகழ்த்துகின்றவற்றையும் அவ்விடத்தே பாராய் என்றான்; அதனால், அவனன்புடைமை யறிந்தே யான் அவனோடு (க)† நகந்து; அக்காலத்தே என்னுனும் என்னலமும் என்னுள்ளமும் புணர்ச்சியான் மிகுதியைப் பெற்றன; அவை அவன் நீங்கிய அப்பொழுதே அவனிடத்தே ‡ நின்று விட்டன; ‡ ஆதலாற்றான் நோயும் மிகவுறும்; அவற்றை இகந்த தன்மை யுடையெனல்லேனென்று கூறினான். எ - து.

உரு கரைகாணு நோயு ளமுந்தா தவனைப்

புரைதவக் கூறிக் கொடுமை துவல்வீர்

வரைபவ ||னென்னி னாகலா (உ)னவனைத்

திரைதரு X முந்நீர் (ங)வனா ஆக மெல்லா

நிரைகதிர் ஞாயிற்றை நாடென்றேன் யானு

முறைகேட் புழியெல்லாஞ் செல்வேன் புரைகீர்த்தான்

யாண்டொளிப் பான்கொல்லோ மற்று

எ-து: அங்மனக் கூறி என்னைப்போல ஓர் எல்லைகாணாத காமநோயிலே முழுகாதவனை உயர்ச்சி கெடும்படி அவன் பிரிந்து நாண்முதலியவற்றைத் தாராத கொடுமையை நாடி அவன் வந்த + காலத்தன்றே நீ இவை பெறுவது என்று கூறுகின்றவர்களே! யான் நிரைத்த கதிர்களை யுடைய ஞாயிற்றை நோக்கித் திரையைத் தருகின்ற கடல்குழந்த உலகமெல்லாந் தேடி அவனைக் கொண்டு வா என்றுஞ் சொல்லிவிட்டேன்; அதுவேயன்றி யானும் அவன்

க. நக்கது - புணர்ந்தது; இச்சொல் இப்பொருளில் வருதல் (அ) “அவர் நக்கதன் பயனே” “நக்கு நலனுமிழந்தான்” (கலி. கங: எ; கச்சு: கஅ) என்பவற்றினுரையாலும் துணியலாகும்.

உ. “ஆங்கெதிர் நோக்குவன் ஞாயிறே யெங்கேவன், யாங்குள ஞாயினும் காட்டமோ” கலி. கச்சு: உஎ-உஅ.

ங. (அ) “தெண்கடல் வளாகம்” புறம். கஅக: க; (ஆ) “கொங்கை முன் றிற் குங்கும வளாகத்து” சீலப். அ: உக; (இ) “நாமநீர் வரைப்பி னுனில் வளாகமும்” சீதம்பர மும்மணிந். க: உ.

(பிரதிபேதம்) * உடம்பினின்றும் போகின்ற, † நக்கவக்காலத்தே, ‡ ஆதலாலதனோடும்
|| என்னிலகலான், X முன்னீர்வளாகமெல்லா, + காலத்ததன்றே.

இவ்விடத்தான் என்னும் வார்த்தை கேட்கலாம் இடமெல்லாங் சென்று தேடுவேன்; இங்ஙனம் தேடுமளவின் உயர்ச்சிதீர்த்தவன் பிண்ணை எவ்விடத்தே ஒளித்திருப்பான்? அவனை அகப்படுத்திக் கொண்டு அந்நான் முதலியன வாங்கியே விடுவேன்; என்னை நெஞ்சாலே வரைந்திருக்கின்றவன் என்னிடத்தினின் றுநீங்கான்; என்றுங் கூறினான். எ - று.

கொல்லும் ஓவும், அசை.

௩௨ மருள்கூர் பிணைபோன் மயங்கவெந் நோய்செய்யு

மாலையும் வந்து மயங்கி யெரிநுதி

யாமந் தலைவந்தன் றுயி னதற்கென்றோய்

பாடுவேன் பல்லாருட் சென்று

௩௩ யானுற்ற *வெவ்வ முரைப்பிற் (க)பலர்த்துயிற்றும்

யாமநீ துஞ்சலை மன்

எ - து: அங்ஙனம் † கூறிய அளவிலே மாலையும் இரவும் வருகின்றதனை உணர்ந்து, மயக்கமிக்க மான்பிணைபோல யான் மயங்கும்படி வெவ்விய காம நோயை உண்டாக்கும் மாலக் காலமும் ‡ வந்து அதனோடே மயங்கி எரியின் கொழுந்துபோற் கொடிய இராக்காலமும் || அவ்விடத்தே வந்ததாயின், அத் னிடத்தே யான் பட்ட வருத்தத்தை என்னைப்போல வருந்தும் பலமகளிருக் குள்ளே சென்றுகூறுவேன்; நினக்கு முறைப்பட்டித்கூறிற் பலரையுந்துயிலப் பண்ணும் இராக்காலமே! நீ தானும் மிகவும் வருந்தித் x துயில்கொள்ளாய்; ஆதலால் என்னோயை நினக்குச் சொல்லேனென்றேனென்றும் கொடுமை துவல்கின்றவர்களை நோக்கிக் கூறினான். எ - று.

௩௪ எதிர்கொள்ளு ஞாலந் ÷ துயிலாரா தாங்கண்

முதிர்பென்மேன் முற்றிய வெந்நோ யுரைப்பிற்

கதிரகண் மழுங்கி மதியு மதிர்வதுபோ

லோடிச் சுழல்வது மன்

எ - து: அங்ஙனம் கூறியபின்னர் திங்கள் வருத்துமென் றுணர்ந்து ஞாலத்தி + லுள்ளாரால் அவ்விசம்பிடத்தே (உ) பிறையான பருவத்தே எதிர்

க. “மன்பதை யெல்லா மடிந்த விருங்கங்குல்” (கலி. கூடு: ௩) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

உ. (அ) “தொழுதுகாண் பிறையிற் றேன்றி” (ஆ) “பலர் தொழ்ச், செவ்வாய் வானத் தையெனத் தோன்றி, யின்னம் பிறத்தன்று பிறையே” துறந். ௧௭௮; ௩௦௭. (இ) “அப்பிறை, பதினெண் கணனு

(பிரதிபேதம்) * எவ்வமுறைப்பின். † கூறினவளவிலே. ‡ வந்தது; அதனோடே, || இவ் விடத்தே வந்ததால் யான் தன்னிடத்தே பட்ட, x துயில்கொள்ளாயென்று என்னோயைச் சொல்லுவேனென்றுங், ÷ துயிலாதார் தாம், + உள்ளார் அங்.

கொள்ளப்பட்டிப் பின்பு முதிர்ந்து யான் துயிலாராமல் என்மேல் வந்து வளைத்த
மதியும் யானுற்ற வெவ்வியனோயை முறைப்பட்டுக்கூறின தன்கதிர்கள் ஒளி
மழுங்கி நடுங்குவதுபோலே ஓடி மிகவுஞ் சூழன்று திரியும்; ஆதலான் நுமக்
கன்றி அதற்கும் என்னோயைக் கூறேனென்றும் கூறினான். எ - று.

சஉ பேரூர் மறுகிற் பெருந்துயிற் சான்றிரே

நீரைச் (க்)செறுத்து நிறைவுற வோம்புமின்

(உ)கார்தலைக் கொண்டு பொழியினுந் தீர்வது

போலாதென் மெய்க்கனலு நோய்

எ - து: அங்ஙனம் கூறி, பெரிய ஊரில் தெருவிலே யான் உறுகின்ற
வருத்தத்திற்குப் பரிகாரஞ் செய்யாமற் பெரிய உறக்கத்தைக் கொள்ளக்
கருதிய சான்றிரே! என்மெய்க்கண் நின்று எரியுங் காமநோய் மழையெல்லாம்
என்னிடத்தே நின்று பெய்யினும் ஆறுவது * போல இருக்கின்றதில்லை; இது
தணியும்படி உலகத்துள்ள நீரை என்னிடத்தே நிறையும்படி அடைத்து
வைத்து என்னுயிரைப் பாதுகாப்போக என்றும் கூறினான். எ - று.

சக இருப்பினு நெஞ்சங் கனலுஞ் செலினே

வருத்துறும் யாக்கை வருந்துத லாற்றே

(ங)னருப்ப முடைத்தென்னு னெவ்வம் பொருத்திப்

பொறிசெய் புனைபாவை போல வறிதுயங்கிச்

செல்வேன் விழும முழந்து

மேத்தவும் படுமே” புறம். க: கூ-க௦. (ஈ) “ஒள்ளிழை மகளி ருயர்பிறை
தொழுதும், புல்லென் மாலை” அகம். உருக: கூ-க௦.

க. “செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டோர்” நாலடி. உஉஉ.

உ. “கணையிருள் வானங் கடன்முகற் தென்மே, லுறையொடு நின்றியல்
வேண்டு மொருங்கே, நிறைவளை கொட்டித்தான் செய்த துயரா, லிறை
யிறை பொத்திற்றுத் தீ” கலீ. கச்சு: ௫௫-௫௮.

ங. அருப்பம் - அருமை; இது பண்பாகு பெயராய் அரிய அரணை உணர்த்
திறு; இது (அ) “வேட்டுப் புழை யருப்ப மாட்டி” ழல்லை. உசு.
(ஆ) “அம்புமி ழுயிலருப்பம்” மது. சுஎ. (இ) “அரசநிலை தளர்க்கு
மருப்பமு முடைய” மலை. ஈஎஅ. (ஈ) “வீங்கு சிறை வியலருப்பம்”
(உ) “அருப்பம் பேணை தமர்கடந்ததுஉம்” புறம். கஎ: உஅ; உஉச: க.
என்புழியும் இப்பொருளில் வருதல் காண்க. இச்சொல்லை, திட்பம்,
ஒட்பம், நுட்பம், செப்பம், வெப்பம், தறுகட்பம் என்பவற்றொடு ஒப்பு
நோக்குக. அருப்பம், திண்மை யென்பாருமுளர்.

(பிரதிபேதம்) * போலே.

எ-து: அங்ஙனம் கூறிப் பின்னர்த் தன் னோயின் செய்தி கூறுகின்றவன், அவன் என்னெஞ்சிடத்தே விடாமலிருப்பினும் அதனால் அமையாது தான் காந்தா நிற்கும்; அவன் ஒருகாற்போகின் தான் அதற்கு வருத்தமுறாநிற்கும்; * அங்ஙனம் என்னெஞ்சு †வருந்துதலை ஆற்றேனாய் (க) பலவுறுப்புக்களையுள் கூட்டி இயங்குவதோர் பொறியாகச் செய்த புனைந்த பாலைபோல, இடம்பையிலே அழுந்தி மயங்கிய யாக்கையோடே ‡ சிறிதுசெல்வேன்; அதனால் தணியாத என்னிடத்து உண்டாகிய எவ்வமானது பிறரால் அழித்தற்கு அரிய அரணின் தன்மையையுடைத்து; இவ்வாணை அழிக்கலாவதோர் உபாயம் நாடுவீராக; என்றும் கூறினான். எ - து.

நிக எனவாங்குப் பாட வருளுற்று

வறங்கூர் வானத்து(உ)வள்ளுறைக் || கலமரும்

- க. “பல்கிழி யும்பயி னுத்துகி னூலொடு, நல்லரக் கும்மெழு குந்நலஞ் சான்றன, வல்லன வும்மமைத் தாங்கெழு நாளிடைச், செல்வதோர் மாமயில் செய்தன னன்றே.” என்பது நோக்குக; கீவக. உரு.
- உ. வானம்பாடியின் இயல்பை (அ) “துளிநகை வேட்கையான் மிசை பாடும் புள்ளிற்றன், னளிநகைஇ யார்வுற்ற வன்பினேன் யாறாக” (கலி. சக: ௨௦-௨௧) என்பதனாலும் (ஆ) அதன் குறிப்பாலும் (இ) “வானம் பாடி வறங்களைத் தாளு, தழிதுளி தலைஇய புறவில்” ஐங். சகஅ. (ஈ) “பொறிவரி, வானம் வாழ்த்தி பாடவு மருளா, துறை துறத் தெழிலி நீங்கலின்” அகம். சுள: க-௩. (உ) “நீரிடம்பை, புள்ளி னு ளோங்க லறியும்” நான்மணி. கக. (ஊ) “துளியுண் பறவைபோற் செவ்வனோர்ப் பாரும்” பழ. உஅஎ; (எ) “தற்பாடு பறவை பசிப்பப் பசையற, நீர்கூல் கொள்ளாது மாறிக் கால்பொரச், சீரை வெண்டலைச் சிறுபுன் கொண்மூ, மழைகா லான்று.....கொடுங்கோல் வேர்தன் காக்கு நாடே” ஆசிரியமலை. (ஏ) “சாதக முரல் குரல் வாய்மடை திறப்ப... ..எழுந்தகார்” கலி. கூஅ: க௭-௩௦. (ஐ) “வானத்தின் றுள்ளி யல்லால் வருந்திலும் விரும்பல் செல்லா, மானத்தை யுடைய புள்ளின்” மேரு. க௨க. (ஓ) “கொண்டல்பே ரொலியினுற், றாவிலா மகிழ் வுறுஞ் சாதகத் தன்மையாய்” (ஔ) “கொண்டல் கண்டிடு சாதகம் போலுளங் குளிர்ந்தார்” கந்த. திருவவ தார. ௩௦; அக்கினிமுகா. ௨௨ச. (ஐ) “துன்னிய சாத கம்போற் சூழ்ந்துநோக் குநர்கட் செல்லாங், கன்னியர் தூய்ப்பி லைந்த கரு முகில் கடைக்க னோக்கான், மன்னிய கருணை வெள்ள மழைநனி வழங்கு மென்பார்” பாகவதம். (க) கண்ணபிரான் றுவரை. ௩௦. (ஃ) “மழையை நோக்கிய, சாதக மெனத்தரை யாளு மன்னவன், போதன தடிமலர் புந்தி நாடுபு, காதலிற் பூசையுங் கண்டி வந்தனன்”

(பிரதிபேதம்) * இங்ஙனம், † வருந்துதலை, ‡ சிறிதே நிற்பேன், || அலம்பரும்.

புள்ளிற் கதுபொழிந் தாஅங்கு மற்றுத்தன்
 னல்லெழின் மார்பன் முயங்கலி
 னல்ல நீர்ந்தன் ருயிழை பண்பே

எ - து: என்று அவ்விடத்தே சொல்லாரிற்க, கோடைக்கால மிக்க
 வானத்திடத்தே மேகத்தினது வளவிய துளியைப் பெறுதற்குச் சுழன்று
 திரியும் வானம்பாடிக்கு அம்மேகம் பெய்தாற்போலத் தன்னுடைய நல்ல
 அழகையுடைய மார்பன் அருளுதலுற்று வந்து முயங்குகையினாலே ஆயிழை
 யுடைய அல்லலாகியருளம் போயிற்று; என்று கண்டார் வியந்து தம்மிற்
 கொண்டுகிறற்றாக உரைக்க.

இது, கண்டார்க்கு அவராக்கங் கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

‘என்மே னிலையு நோய்’ என்னுந் துணையும் கூறத் தகாதன கூறலின்
 மடனிற்றத்தவாறும், * ‘இழந்திலென்மன்னோ’ என வருத்தந் தோன்றாமற் கூற
 லின் வருத்தமிறந்தவாறும் ‘ஞாயிற்றை நாடென்றேன்’ என்றதனைத் தான்
 வியவாழ்வியின் மருட்கையிறந்தவாறும் ‘என்னொரு நலனும்’ என்றும் மான்
 பிண்போன்ற யான் இப்பொழுது ‘மருள்கூர் பிண்போன் மயங்க’ என்றும்
 வணப்புமிகுதி கூறலின் மிகுதியிறந்தவாறுங் காண்க.

இஃது ஐஞ்சீரடிவந்தகரவும் ஐஞ்சீரடிக்கிய இடைநிலைப்பாட்டும் ‘என
 வாங்குப்பாடவருளுற்று’ என முச்சீரான் வந்த சொற்சீரடியும் வந்து ஆசிரியச்
 சரிதகத்தால் இற்ற கவிவெண்பாட்டு. (௨௧)

(௧௪௭.) ஆறல்ல மொழிதோற்றி யறவினை கலக்கிய

தேறுக ணறவுண்டார் மயக்கம்போற் காமம்

வேறெருபாற் றுனது கொல்லோ சீறடிச்

சிலம்பார்ப்ப வியலையா ளிவண்மன்னோ வினிமன்னும்

௩ புலம்பூரப் புல்லென்ற வனப்பினுள் விலங்காக

வேனுதி யுறநோக்கி வெயிலுற வருஞந்தன்

றோணல முண்டாணைக் கெடுத்தாள்போற் றெருவிற்பட்

ணையாது மிலளாகி யுயிரினுஞ் சிறந்ததன்

ணையாது மிலளாகி நகுதலு நகூஉ மாங்கே

௧௦ பெண்மையு மிலளாகி யழுதலு மழுஉந் தோழியோ

ரொண்ணுத லுற்ற துழைச்சென்று கோளமோ;

விநாயக. மகோற் கடர். எகக. (அஅ) “மழைமுதி லடுப்பச் சாதகக்
 குருகு வாஞ்சையிற் றுளிமதித் தாங்கு” நீருவாணக்காபி. தீர்த்த. ௩௦.
 என்பவற்றாலும் அறிக.

(பிரதிபேதம்) * இழிந்திலேன்.

- ௧௨ இவர்பாவ ரேமுற்றார் கண்டரே யோலு
வமையுந் தவறிலீர் மற்கொலோ நகையின்
மிக்கதன் காமமு மொன்றென்ப வம்மா
புதுநலம் பூவாடி யற்றுத்தாம் வீழ்வார்
மதிமருள நீத்தக் கடை;
- ௧௩ என்னையே மூசிக் கதுமென நோக்கன்மின் வந்து;
- ௧௪ கலைஇய கண்புருவந் தோணுசுப் பேளர்
சிலமழைபோ ருழந்திருண்ட கூந்த லவற்றை
விலைவன மாற வறியா தொருவன்
வலையகப் பட்டதென் னெஞ்சு;
- ௨௨ வாழிய கேளிர்;
- ௨௩ பலவுஞ்சு டேற்றித் தெளித்தவ னென்னை
முலையிடை வாங்கி முயங்கின னீத்த
கொலைவனைக் காணோன்கொல் யான்;
- ௨௪ காணினு மென்னை யறிதிர் கதிர்பற்றி
யாங்கெதிர் நோக்குவன் ஞாயிறே யெங்கேள்வன்
யாங்குள னாயினுந் காட்டமோ காட்டாயேல்
வானத் தெவன்செய்தி நீ;
- ௩௦ ஆரிரு ணீக்கும் விசம்பின் மதிபோல
நீருள்ளுந் தோன்றுதி ஞாயிறே யவ்வழித்
தேரை தினப்பட லோம்பு;
- ௩௩ நல்கா வொருவனை நாடியான் கொள்வனைப்
பல்கதிர் சாம்பிப் பகலொழியப் பட்டமோ
செல்கதிர் ஞாயிறே நீ;
- ௩௪ அராஅ லின்றரி முன்கைக் கொட்டும்
பராஅப் பருந்தின்கட் பற்றிப் புணர்ந்தான்
கராஅ வெருமைய காடிற்றான் கொல்லோ
வராஅத் தகைசெய்திவ் வுருள்ளான் கொல்லோ
செராஅ துளனாயிற் கொள்வே னவனைப்
பெராஅதியா னேவே னவனையெற் காட்டிச்
சுராஅக் கொடியான் கொடுமையை நீயு
முராஅ வரைசநின் னேலைக்கட் கொண்ட

மறாஅ வரைசநின் மாலைபும் வந்தன்

றறாஅ தணிகவிந் நோய்;

சக தன்னெஞ் சொருவற் கிணைவித்தல் யாவர்க்கு
மன்னவோ காமிந் னம்பு;

சஅ கைபாறு செய்தானைக் காணிற் கலுழ்கண்ணாற்
பையென நோக்குவேன் றுழ்தானை பற்றுவே
னையங்கொண் டென்னை யறியான் விடுவானே
லொய்பெனப் பூச விடுவேன்மன் யானவனை
மெய்யாகக் கள்வனோ வென்று;

ருக வினவன்மி னூரவி ரென்னையெஞ் ஞான்று
மடாஅ நறவுண்டார் போல மருள
விடாஅ துயிரொடு கூடிற்றென் னுண்கண்
படாஅமை செய்தான் றொடர்பு;

ருள கனவினாற் காணிய கண்படா வாயி
னனவினான் ஞாயிறே காட்டாய்நீ யாயிற்
பணியின்ற மாலூர் தவன்வரக் காமன்
கணையிரப்பேன் கால்புல்லிக் கொண்டு;
எனவாங்கு;

கூஉ கண்ணினைபு கலுழ்பேங்கின
டோண்னெகிழ்பு வளைநெகிழ்ந்தன
ளன்னையோ வெல்லீருங் காண்மின் மடவரன்
மென்னடைப் பேடை துணைதரத் தற்சேர்ந்த
வன்னவான் சேவற் புணர்ச்சிபோ லொண்ணுதல்
காதலன் மன்ற வவனை வரக்கண்டாங்
காழ்துயர மெல்லா மறந்தனள் பேதை
நகையொழிந்து நானுமெய் நிற்ப விறைஞ்சித்
தகையாகத் தையலாள் சேர்ந்தா னகையாக
நல்லெழின் மார்ப் பனகத்து.

(க) இதுவுமது. இதற்கும் (உ) முன்னங் கூறிய உரையைக் கூறிக்கொள்க.

க. இச்செய்யுளும் தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிமரகிய பெருந்
திணைக்கு மேற்கோள்; நோல். அகத். சூ. கந. நச.

உ. இந்துப்பக்கம் அஅரு-அஅசு. பார்க்க.

இதன் பொருள்.

ஆறல்ல மொழித் தோற்றி யறவினை கலக்கிய
தேறுக ணறவுண்டார் மயக்கம்போற் காமம்
வேறொரு பாத் றுனது கொல்லோ சிறித்ச்
சிலம்பார்ப்ப வியலியா விவண்மன்னோ வினிமன்னும்

ரு புலம்பூரப் புல்லென்ற வனப்பினுள் விலங்காக
வேனுதி யுறநோக்கி வெயிலுற வருகுந்தன்
(க)றோணல முண்டானைக் கெடுத்தான்போற் ‡ நெருவிற்பட்
னையாது மிலளாகி (உ)யுயிரினுஞ் சிறந்ததன்
னாப்பாது மிலளாகி (ங) நகுதலு நகடஉ மாங்கே

௧௦ பெண்மையு மிலளாகி யழுதலு மழுஉந் தோழியோ
ரொண்ணுத லுற்ற துழைச்சென்று கௌமோ

௧௨ இவரயாவ ரேழுந்நூர் கண்டோ யோலு
வமையுந் தவறினீர் மற்கொலோ நகையின்
மிக்கதன் காடழு மொன்றென்ப வம்மா
புதுநலம் பூவாடி யற்றுத்தாம் வீழ்வார்
மதிமருள நீத்தக் கடை

௧௪ என்னையே மூசிக் (ச) கதுமென நோக்கன்மின் வந்து

எ-து: தோழி! அறநெறியல்லாத சீமொழிகளைத் தம்மிடத்தே தோற்று
வித்து அறமாகிய தொழில்களைத் தம்மிடத்துத் தோன்றாமற் கலக்கவேண்டித்
தெளியுங்(ரு)கள்ளையும் நறவையும் உண்டவர்களுடைய உலகியல் கெட்ட
மயக்கம் போல (சு) நன்மக்கள் ஆற்றுகின்ற காமம் உலகியல் தப்பி வேறோர்

௧. “தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர்” (கலி. உ௩: அ.) என்பதும்
அதன் குறிப்பும் ஒப்பு நோக்குக.

௨. (அ) “சிறந்ததன் னுணும்” (கலி. ௧௪௫: ௧௦) என்பதும் (ஆ) அதன் குறிப்பும்
(இ) “உயிரினுஞ் சிறந்த நானு நனிமறந்து” நற். ௧௪: அ. என்பதும்
நாண்டு ஒப்பு நோக்கற் பாலன.

௩. “உண்ணலு முண்ணேன்” (கலி. உ௩: எ.) என்பதும் அதன் குறிப்பும்
இங்கே அறிதற்பாலன.

௪. இந்துற் பக்கம் ௪௨௨: எ-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

௫. “கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து, மெய்யறி யாமை
கொளல்” துறள். ௧௨௫.

௬. “காமமீ ராழி, யடக்குமா றுள்ளத் தவன்” நள. ௪௧௧: எ.அ.

(பிரதிபேதம்) * தேற்றி யறவினைக்கலக்கிய, † பாலாற்றானது, ‡ நெருவுப்பட்டு.

பகுதியாய் விட்டதோ? அதற்குக் காரணமென்னெனில் இப்பொழுது மிகவும் தன் கணவனில்லாத தனிமைபரக்கையினாலே பெரலிவழிந்த அழகினை யுடைய ளாகிய இவள் வேனுதி செய்யுங் கொடுமையை யுறும்படி எதிரேநோக்காதே விவங்குதலுண்டாக நோக்குகையினாலே நெஞ்சுருகும் கணவனைக் கெடுத்தாள் போலே தெருவிலே புறப்பட்டு வெயில் தன்மேலே உறும்படி தன் சிறிய அடியிற் சிலம்பு ஒலிப்ப எங்குந் திரிதரும் நிலைமையளாயினாள்; அதுவேயன்றி ஊன்சிறிதுமில்ளாய் மேனி மெலிந்து உயிரினுஞ் சிறந்த நானும் சிறிதுமில் ளாய் நகுதலையுஞ் செய்யாநிற்கும்; அப்பொழுதே பெண்டன்மையுமில்ளாய் அழுதலையுஞ் செய்யா நிற்கும்; இதனை நெஞ்சாலே ஒர்ந்துபார்; அங்ஙனம் ஒர்ந்து பார்த்து இவளுற்ற வருத்தத்தை யாம் இவ்விடத்தே சென்று கேளா மே? கேட்போம் என்று கூறி மொய்த்துக் கடுகவந்து என்னைப் (க) பாராதே கொள்ளுங்கோள்; துமக்கு முன்னே வந்து என்னைச் சூழ்ந்துநின்ற இவரைக் கண்டரே; ஒஹ! இவரே சூழ்ந்துநிற்க அமையும்; நீர்தாம் இதற்கு முன்பு *மிகவும் யானுற்ற ததவறுடையால்லீர்போலேயிருந்தது, துமக்கும் ஒருகாலத்தே உண்டாம்; இனி யான் கூறுவதனைக் கேட்பீராக; தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிமும் ஒருகாமம் என்று (உ) நூல்களிலே கூறுவர்கள்; ஆதலால் அதனை யுற்றுநின்ற என்னை இகழாதே கொள்ளுங்கோள்; ஈண்டு ஏழற்றரியார் யாரீதேழுற்றதென்று தாம் விரும்பப்பட்ட ஆடவர் தம்மதி மயங்கும்படி கைவிட்டவிடத்து அவர்பெற்ற நலம் கெடுகின்ற தன்மை (ங) பூ வண்டு துகர்ந்து தன் புதிய நலம் சிறிது கெட்ட நிலைமைத்து; காணுங்கோளென்று கூறினாள். எ - டு.

(ச) நறவு; தேனாற் ற்சமைத்தமைத்தது. ஆற்றுதல் - நடத்துதல்.

நோக்கி என்ற எச்சம், காரண காரியப்பொருட்டு. தோள் நலத்தைப் டுணர்ந்தவன், ஒருபெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. இவரை என்னும் இரண்டாவது || “ஒழியாது வருதலும்” (ரு) என்பதனான் ஒழிந்தும் நின்றது. ஒஹ, இரக்கக் குறிப்பு.

க. “புறப்பற்றுத், தள்ளுங்கோ ளூரவற்ற ருமோ தரன்பள்ளி, கொள்ளுங்கோ ளூர்மருவுங் கோன்” நூற்றேட்டேத் திருப்பதியந்தாதி. ௩௮.

உ. “தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதி, மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச், செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே” தோல். அகத். சூ. ௧௧.

ங. இந்நூற்பக்கம், உரு. ௪-ஆம் குறிப்பில் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்து பவை ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

ச. நறவென்பது கள்ளின் பொதுப் பெயராயும் வரும்.

டு. தோல். தொகைமரபு. சூ. ௧௧.

(பிரதிபேதம்) *மிகவுமயிரினுற்ற, ட்சமைத்தது, டுதுகர்ந்தவன்ஒரு, || ஒழியாதென்பதனாலு.

௧௮ கலைஇய கண்புருவந் தோணுசப் பேளர்
சிலமழைபோ ருழந்திருண்ட கூந்த லவற்றை
விலைவா மாற வறியா தொருவன்
வலையகப் பட்ட தென் னெஞ்சு

௨௨ வாழிய கேளீர்

௨௩ பலவுஞ்சு டேற்றித் தெளித்தவ னென்னை
முலையிடை வாங்கி முயங்கின னீத்த
(க) கொலைவனைக் காணென்கொல் யான்

௨௬ காணினு மென்னை யறிதீர் கதிர்பற்றி
யாங்கெதிர் நோக்குவன் (உ) ஞாயிறே யெங்கேள்வன்
யாங்குள னாயினுங் காட்டமோ காட்டாயேல்
வானத் தெவன்செய்தி நீ

௩௦ ஆரிரு ணீக்கும் விசும்பின் மதிபோல
நீருள்ளந் தோன்றுதி ஞாயிறே யவ்வழித்
தேரை தினப்பட லோம்பு

௩௩ நல்கா வொருவனை நாடியான் (௩) கொள்வனைப்
பல்கதிர் சாம்பிப் பகலொழியப் பட்டமோ
செல்கதிர் ஞாயிறே நீ

எ-து: அங்ஙனம் கூறி, அவனோடே கலந்த கண் புருவம் தோள் துசப்புச்
சிலமழைபோலே நீண்டிருண்ட கூந்தல் என்கின்றவற்றின் அழகைப்பெறும்
விலையின் வளப்பத்தை அறிந்து கொடுத்தவனிடத்து உள்ளவற்றைக் கொள்
ஞதல் அறியாதே ஒருவன் கூறிய (ச) பொய்யாகிய வலையிலே என் நெஞ்சு
அகப்பட்டுவிட்டது ; என்றகூறி, பின்னும் (௩) கேளீர்! வாழ்வீராக ; என

௧. “கொலைவன் குடிய” (கலி. ௧௦௩: ௧௩.) என்பதும் அதன் குறிப்பும்
பார்க்க.

௨. “அவனைத், திரைதரு முந்நீர் வளா அக மெல்லா, நிரைகதிர் ஞாயிற்தை
நாடுடன் தேன்” கலி. ௧௪௪ : ௨௭ - ௨௯.

௩. “உரைப்பனை” என்பதற்கு, “உரைக்கும் அளவும்” என்று பொருளும்,
“உரைப்பனை, திசைச்சொல்” என்று விசேடக் குறிப்பும் எழுதி யிருப்
பதை நோக்குக; கலி. ௧௪௪: ௩௩.

௪. “பொய்வலைப் படுஉம் பெண்டு” ஐங்குறு. ௨௮௩.

௫. ‘இர்’ ஈறு ஈராய் விளியேற்கு மென்பது, தொல். விளி. கு. ௧௨. நச்.
உரையால்! அறியலாகும்.

அவ் ற்கு முகமன்கூறி அவன் இயற்கைப் புணர்ச்சியிலும் பல சூளுறவாலும் என்மனத்தைத் தேற்றிப் * பின்னுந் தெளிவித்தவன் என்னை அணைத்து முலையிடத்தே முயங்கினான்; அங்கனம்(௧)முயங்கிப் பின்னர்த் தெளிவு பொய்யாம் படி கைவிட்ட கொலைத்தொழிலை வல்லவனை யான் தேடிச் காணேனோ? அவன் என்னைக் கண்டாளுயினும் அவனுல் யான் பெறும் பொலிவை அறியமாட்டீர்; என அவரை நோக்கிக் கூறி, அவர் மறுமொழி கொடாமையின், ஞாயிற்றை நோக்கி, ஞாயிறே! போக்கற்கு அரிய இருளைப்போக்கும் விசம்பிடத்து † மதி தோன்றுமாறுபோல நீயும் நீருள்ளேயுந் தோன்றுவை; அங்கனம் தோன்றின விடத்து ஆண்டு வாழும் தோரை இரை என்று தின்னப்படுதலைப் பரிசுரித்துக் கொள்; என அதற்கு முகமன்கூறி, ஞாயிற்றை வானிடத்தே இருந்து எவ்விட முங் காண்கின்ற நீ எனக்கு என்ன காரியஞ் செய்வை? ஒன்றுஞ் செய்யா யாயினும் இப்பொழுது எங்கேன்வன் யாதோரிடத்தே இருந்தானாயினும் எனக்குக் ‡ கொண்டுவந்து காட்டுவாய்; நீ காட்டாயாயின், யான் நின் கதிர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அவ்விசம்பிலே ஏறி அவனைப் பார்ப்பேன்; அதற்கு நீ செய்யுங்காரியம் எனக்கு அருளாத ஒப்பிலாதானை நாடி யான் பிடித்துக் கொள்ளுமளவும் ஞாயிறே! நீ குவிந்துசெல்லும் பலகதிர் பகற்காலத்தோடே இவ்விடத்தே நிற்கச் சிலகதிரோடே படுவாயாக; என்றுகூறினான். எ - று.

அறிதினென்றது, அறியமாட்டீர் என்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

௩௬ அறாஅ லின் (உ) றரி (௩) முன்கைக் கொட்டும்
பறாஅப் பருந்தின்கட் பற்றிப் புணர்ந்தான்
கறாஅ வெருமைய காடிற்றான் கொல்லோ
|| ஷறாஅத் தகைசெய்திவ் ஷுருன்னான் கொல்லோ
செறாஅ துநானுயிற் கொள்வே னவனைப்
பெறாஅதிபா னேவே னவனையெற் காட்டிச்
சுறாஅக் + கொடியான் கொடுமையை நீயு
முறாஅ X வரைசரின் னேலைக்கட் கொண்ட

௧. (அ) “கொலையொக்குங் கொண்டுகண் மாறல்” நான்மணி. அ; (ஆ) “கொண்டுகண் மாறல் கொடுமையிற் றவ்வாது” முதுமொழிக். ௩௬.

உ. ‘அரிமுன்கை’ என்பதற்கு இவ்வுரையாசிரியர் (அ) ‘அழகினையுடைய முன்கை’ என்றும் (ஆ) ‘மெல்லிய முன்கை’ என்றும் முன்பு (கலி. ௫௪: ௩, ௫௬: ௪) பொருள் கூறியிருக்கிறார்; ஈண்டு அத்தொடரில் அரியென்பதைப் பண்பாகு பெயராகக் கொண்டு ‘ஐதாகிய மயிர்’ என்று பொருள் கூறுகிறார் போலும். (இ) “அரிமயிர் முன்கை” (பொருந். ௩௨.) (ஈ) “அரிமயிர்த் திரண் முன்கை” (புறந் ௧௧: ௧) என வருதல் இப்பொருளோடு ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

௩. “வஹுமுன்கை பற்றி நலிய” கலி. ௫௬: ௧௦.

(பிரதிபேசம்) * பின்னும் என்னைத் தெளிவித்தவன் என்னை, † சிங்கனிருட்டோன்றுமாறு போல, ‡ கொடுவந்து, || அருத்தகை, + கொடியாய் கொடுமையை, X அசாரின்.

மறாஅ * வரைசரின் மாலையும் வந்தன்

றறாஅ தணிகவிந் நோய்

சுசு தன்னெஞ் சொருவற் கினைவித்தல் யாவர்கு

மன்னவோ காம நின் டனம்பு

எ - து : உலகத்தார் வேண்டிக்கொண்ட காரியங்களை மறாத ஞாயிறே ! என் கையினின்று நீங்குதலின்றாய் ஐதாசிய மயிரினையுடைய என் முன் கையிலேகிடந்து சுழலும் வளையிடக்கைப்பிடித்துத் தெளிவித்துக் கூடினவன், பார்ப்பயன் கோடற்குச் சிலகாட்டிக் கறக்கப்படாத காட்டெருமைகளை யுடையவாகிய காட்டைக் கடந்துபோயினானே ? அன்றியே என்னோடு அன் புறத்தோர் தகைமையை எனக்குச் செய்து இவ்வூரிடத்தே இருந்தானோ ? இரண்டும் அறிகின்றிலேன் ; † அவனைக் கூடப்பெறுதே நோவா நின்றேன் ; அதற்குமேலே நீ உண்டாக்கும் மாலைக்காலமும் வந்தது ; இனி இந்நோய் என்னிடத்தினின்று நீங்காது ; அவன் இவ்விடத்துளாயின் அவனை எனக்குக் காட்டுவாய் ; காட்டினால் அவனைக் கோபியானே மனத்தாலே கைக்கொள் வேன் என்றான் ; அது காட்டாமற்படுதலின் அதனைக்கைவிட்டு (க)நடுவுநிலைம் செய்தலன்றி ஒருபாலுறாத கூற்றமே ! சுறக்கொடியையுடைய இக்காமன் செய்கின்ற கொடுமைகளை நீயும் நின் ஓலையிடத்தே || எழுதிவைத்துக்கொண்டு தண்டிப்பை ; அவன் + எமக்கு (உ) வழிபடுதெய்வமாதலின் அவனைத் தண்டியாமற் றணிவாயாக என்று கூறினான் ; அங்ஙனம் கூறி, காமனை எதிர்பெய்து கொண்டு, காமா ! நின்னுடைய அம்புகள் தனக்கு உரியதாகிய நெஞ்சினைத் தன்மேல் அன்பிலாதானொருவன் பொருட்டு வருத்துவித்தல் சிலர்க்கே யன்றி எல்லார்க்கு x மாந் தன்மையை யுடையவோ அல்லவோ ? என்றுங் கூறி னான். எ - று.

க. இத்தாற் பக்கம் சுசுசு : உ-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

உ. (அ) நாலாயிர. நாச்சியார் திருமொழி. க-ஆவது 'கையொரு திங்கள்' என்பதிலுள்ள ௧௦ பாசுரங்களும் (ஆ) "காமவேள் கோட்டர் தொழ தார் கணவரொடு, தாயின் புறுவர்" சீலப். சு : சு௦-சு௧ ; (இ) "தாமரைச் செங்கட் செவ்வாய்த் தமனியக் குழையினையோர், காமமிங் குடையேன் காளை சீவக னகலஞ் சேர்த்தின், மாமணி மகர மம்பு வண் சிலைக் கரும்பு மான்றேர், பூமலி மார்ப வீவ லூரொடும் பொலிய வெண் றான்" சீலக. ௨௦௦௭ ; (ஈ) "பதுமா பதியெனும் பைந்தொடிக் கோமகள், கன்னியாயத் துன்னுபுகூழ், மதிப்புறங் கவைஇய புதுப்பூங் காவின், மகர வெல்கொடி மகிழ்க்கணைக் காமற்கு, நகரங் கொண்ட நாளணி வீழினு, னெழுநா டோறும் கழுமிய காத்தொடு, வழிபா டாற்றிய போதரும்" பெருங். (௩) ௫ : ௨௭-௩௩ என்பவைகளும் இங்கே அறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * அரைசரின், † மார்பு, ‡ யான் அவனைக், || எழுதிக்கொண்டு வைத்துத் தண்டிப்பை, + நமக்கு வழி, x அத்தன்மையை.

ஓகாரம், எதிர்மறை. பறப்பருந்து, ஈண்டிக்(க)குருகென்பதனை உணர்த்தி நின்றது. மறாவரைசன், *வரோதயனென்னும் பொருட்டு. (?)

சஅ கையாறு செய்தானைக் காணிற் †கலுழ்கண்ணை
(உ) பையென நோக்குவேன் றுழ்(நு)தானை பற்றுவே
ணையங்கொண் டென்னை யறியான் ‡விடுவனே
(சு) லொய்யெனப் பூச விடுவேன்மன் ||யானவனை
மெய்யாகக் கள்வனே வென்று

எ - து: அங்குனங் கூறி, இனி வருகின்ற இராக்காலத்து நின் அம்புகள் இறந்துபடுவியாமல் யான் உயிர்கொண்டிருக்கும்படி அருளுமாயின், அவசத் தாற் சிறிது துயிலேற்றுக் கலங்கின கண்ணிலே எனக்குக் கையாற்றைச் செய்தவனைக் கனவிலே கண்டேனாயின், அக்கண்ணைக் கடுக விழித்துப் பாராதே மெத்தெனப் பார்ப்பேன்; +பார்த்தபின் தப்பிப்போகாதபடி தாழ்ந்து கிடந்த துகிலைப் பிடித்துக்கொள்வேன்; பிடித்துக்கொண்டு என் (நு)மேனி வேறு பாட்டினைக் கண்டு இவள் நந்தலையியோ X அல்லவோ வென்று ஐயத்தை நெஞ் சிடத்தே கொண்டு என்னை அறியாதே கைவிடுவனாயின் என் (சு) நாண் முதலிய குணங்களையும் மேனிலத்தினையும் மெய்யாகக்கைக்கொண்டு: போன கள்வனென்று எல்லாருங் கேட்கும்படி § விரைபக் கூப்பிடுவேன் என்று காமனை நோக்கிக் கூறினான். எ - று.

ஓ, அசை.

க. குருகு - விரையல்.

உ. “பையெனக் காண்கு விழிப்பயான் பற்றிய. கையுளே மாய்ந்தான் கார்து” கலி. கசஉ: ௩௫-௩௬.

௩. “அரிவே யுண்க ணவன்பெண்டிர் காணத், தாருந் தானையும் பற்றி” அகம். உஎசு: அ-க.

ச. ஓய்யென வென்பது விரைய வென்னும் பொருளில் வருவதோர் இடைச்சொல்; கலி. ௩௭: கஅ, கஉ: சு; சீவந. ௮௦௦, அசுசு, சுருஉ, கஅ௩௩, கஅ௩௮. இவற்றில், ‘ஓய்யென’ என்பதன் உரை நோக்குக.

ரு. “நெஞ்சம்.....தொன்னல னிழந்தவென் பொன்னிற நோக்கி, யேதி லாட்டி யிவனெனப், போயின்று கொல்லோ” நற். ருசு: ரு-க௦.

சு. “உள்ளங் கொண்டா ரிவரென் றுணர்த்திடப், புள்ள வாங்களை வே ளிடைப் போதல்போ, லள்ளி லைச்செழுஞ் சோலையி லன்பரைக், கள்ளுண் கோதையர் கைப்பிடித் தேகினார்” நைடந். போதுகொய். உ.

(பிரதிபேதம்) * வரோதயன், † கலிழ்கண், ‡ விடுவானேல், || யான்மனை, + அப் பார்த்தவன் தப்பி, X அல்லவோ, ∴ போனவனெ கள்வன், § விரைவாய்க்,

௫௩ வினவன்மி * ஞாரவி ரென்னையெஞ் ஞான்று

மடாஅ (க) நறவுண்டார் போல மருள்

விடாஅ துயிரொடு கூடிற்றென் னுண்கண்

படாஅமை செய்தான் றெடர்பு

எ - து: அங்ஙனங் கூறி, ஊரிலுள்ளீர்! எங்களைநோக்கிக் கூறுகின்ற நீர் ஞாயிற்றையுங் காமனையுமே நோக்கிக் கூறியதற்கு அவை என்செய்யுமென்று என்னைக் கேளன்மின்; எந்நாளும் என்கண் துயிலாமையைச் செய்தவன் தந்த நட்பின் உண்டான நோய் மடாநறவை யுண்டாரப்போல மயங்கும்படி விடாதே உயிரைப்பொருத்துத் தன்மையோடே கூடிவிட்டது; இனி இவ் வுயிரைக் + காக்கும்வழி உண்டாயிற் காப்பீராக என்றும் கூறினான். எ - து.

௫௪ (உ) கனவினாற் காணிய ‡ கண்படா வாயி

னனவினாற் றாயிதே காட்டாய்நீ யாயிற்

(௩) பணியின்ற மாவுந் தவன்வரக் காமன்

கணையிரப்பேன் கால்புல்லிக் கொண்டு

எ - து: அதற்கு அவர் மறுமொழி கொடாதுநின்றவின், முற்கூறிய ஞாயிற்றையுங் காமனையுமே பின்னும் நினைந்து, வருகின்ற இரக்காலத்துக் கனவின்கண்ணே அவனைக் கண்டு ஆற்றுதற்குக் காமன்களை செய்கின்ற கொடுமையாலே கண் துயிலாவாயின், || ஞாயிதே! (சு) எப்பொருளாயுங் காட்டுகின்ற நீ நனவின்கண் வந்தாகிலும் அவனைக் காட்டாயாயில், இவ்வாறே வருத்தமுற்றுப் பணியின்ற குதிரையையேறி (ரு) அவன் என்பால் தானே வரும்படியாக அக்காமன்காலக் கட்டிக்கொண்டு நின் அம்புகளை எனக்குத் தர + வேண்டிமென்று காமனை இன்னும் இரந்துகொள்வேன்; என்றும் X கூறினான். எ - து.

க. “நறவுண்டார் மயக்கம் போல்” கலி. ௧௪௪: உ.

உ. (அ) “கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க், குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்” (ஆ) “நனவினா னல்லா தவரைக் கனவினாற், காண்டலி னுண்டென் னுயிர்” (இ) “நனவென வொன்றில்ல யாயிற் கனவினாற், காதலர் நீங்கலர் மன்” குறள். ௧௨௧௨, ௧௨௧௩, ௧௨௧௪.

௩. “பணியின்ற மாவும்” கலி. ௧௩௮: கஉ.

௪. “கண்பயங் கெடப் பெயர்” (கலி. ௧௪௮: ௩) என்பதும் அதன் குறிப் புப் பார்க்க.

௫. “சொற், றோற்று வந்தென் சிலம்படி கைதொழ: நோற்பன்” கீவக. அகநா.

(பிரதிபேதம்) * ஊரீரென்னை, | காக்கலாம் வழி, ‡ கண்படாயாயின், || ஞாயிதே! நீ வந் தாலும் எப்பொருளாயுங் காட்டுகின்ற நீ நனவின்கண் அவனைக், + வேண்டி மென்று, X கூறினான் ஆங்ககை.

எனவாங்கு

எ - து: எனச்சொல்லி. எ - று.

ஆங்கு, அகை.

கூஉ. கண்ணினை பு :: கலுழ்பேங்கின

டோண்னெகிழ்பு வளைநெகிழ்ந்தன

ளன்னையோ வெல்லீருங் காண்மின் மடவரன்

மென்னடைப் (க)பேடை டதுணைதரத் தற்சேர்ந்த

வன்னவான் சேவற் புணர்ச்சிபோ லொண்ணுதல்

காதலன் மன்ற வவனை வரக்கண்டாம்

காழ்துயர மெல்லா மறந்தனள் பேதை

நகையொழிந்து நாணுமெய் நிற்ப விறைஞ்சித்

தகையாகத் தையலாள் சேர்ந்தா ணகையாக

நல்லெழின் மார்ப நகத்து.

†எ - து: இவ்வொண்ணுதல் (உ) அன்னையோ!! என்று இனைந்து கண் கலங்கி அழுதாள்; தோண்மெலிந்து வளைநெகிழ்ந்தாள்; இப்பேதை, மடப்பம் வருதலினையும் மெல்லிய நடையினையுமுடைய அன்னப்பெடை விரைந்து செல்ல, அதனைச்சேர்ந்த அன்னச்சேவலின் கூட்டம்போலே, பின் தன் காத லன்வா ||அங்கே அவனைக்கண்டு தான் அழுத்தின் துயரமெல்லாம் அறுதியாக +மறந்தாள்;மறந்து,இத்தையலாள் பின் னாணுமெய்ளார் நகைத்தநகையையும்

க. (அ) “அன்னத் தன்ன மென்னடை யன்னத்துப், புணர்வி னன்ன தண்டாக் காதல” பெருங். (ச) கக: அ0-அக. (ஆ) “ஆதாம் பெருகு கின்ற வன்பிஞ லன்ன மொத்தும்” சீவக. கஅக. (இ) “தூவிவான் பெடைதுணை துறந்த கொல்லென, வாவிவா யிளவன மயங்கு மென்ப வே” துளா. நகர. கக. (ஈ) “தானுயி ருறத்தனி தழுவும் பேடையை, யூனுயிர் பிரிந்தெனப் பிரிந்த வோதிமம்” கம்ப. பம்பை. கரு. (உ) “அஞ்சியோடின ரன்னமுஞ் சேவலு மென்ன” பிரமோத்தர. உருத்தி ராக்க. கூஉ.

உ. ‘அன்னையோ’ என்பது ஈண்டு வருத்தத்தைக் காட்டி வந்ததோர் இடைச் சொல்; (அ) “அம்மனை யோவென் றஞ்சிப், பனிக்குருண் ணுசுப்பிற் பாணவ” (ஆ) “அம்மனை யோவெனது, துண்ணெ னெஞ் சின ளாய்” சீவக. எசுரு. எசு0. என்புழி, ‘அம்மனையோ’ என வருத லுங் காண்க; இஃது அச்சங் காட்டி வந்ததென்றலுமாம்.

(பிரதிபேதம்) * கலிழ்பு, † துணைதரத், ‡ எ - து: எனச்சொல்லி இவ்வொண்ணுதல் || அங்கே, + முன்னர் மறந்தாள்.

போக்கி, போன (க) நாணமும் தன் மெய்யிடத்தே வந்து நிற்கையாலே தலை யிறைஞ்சி, தன்மெய்யிடத்தே அழகுண்டாக மனத்திடத்தே நகையுண்டாக அந்நல்லெழின் மார்பணிதத்தே சேர்ந்தான்; இம்மகிழ்ச்சியையும் எல்லீருங் காண்பீராகவெனக் கண்டார்வியந்துதம்மிற்கொண்டி கூறிற்றாக உரைக்க.எ-று.

இது, கண்டார்க்கு * அவராக்கல் கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

‘கொலைவீனக் காணேன்கொல் யான்’ என்னுந் துணையும் கூறத் தகாதன கூறலின் மடனிற்ந்தவாறும் ‘செராஅ துளையிற் கொள்வேன்’ என்றதனால், தன் வருத்தந் தோன்றாமற் கூறலின் வருத்தமிற்றந்தவாறும் ‘காமன்கணையிரப்பேன்’ †என்றதனால் அவனை வருத்துவேன் என்று ‡அவனைவியவாமையின் மருட்கையிற்றந்தவாறும் ‘கலைஇய.....புருவம்’ || என்று உறுப்பான் வனப்பு மிகுதி கூறலின் மிகுதியிற்றந்தவாறுங் காண்க.

இஃது ஐஞ்சீரடி வந்த தரவும் நெடுவெண்பாட்டிம் ஐஞ்சீரான் வந்த சூரடியானென்றும் நெடுவெண்பாட்டிம் இருசீரானென்றும் குறுவெண்பாட்டிம் x நெடுவெண்பாட்டிம் இரண்டு குறுவெண்பாட்டிம் நெடுவெண்பாட்டிம் குறுவெண்பாட்டிம் மூன்று நெடுவெண்பாட்டிம் தனிச்சொல்லும் வஞ்சியடியிரண்டுமுன்னர்விரவி யாப்பின் வேறுபட்ட கொச்சகவெண்பாவும் பெற்ற கொச்சகக்கவி. (௩௦)

(கசுஅ.) தொல்லியன் ஞாலத்துத் தொழிலாற்றி ஞாயிறு

வல்லவன் கூறிய வினைதலை வைத்தான்ஃபாற்

கல்லடைபு கதிருன்றிக் கண்பயங் கெடப்பெயா

வல்லது கெடுப்பவ னருள்கொண்ட முகம்போல

மல்லனீர்த் திரையூர்பு மாடுருண் மதிசீப்ப

வில்லவ ரொழுக்கம்போ லிருங்கழி மல்கூம்பச்

செல்லுமென் னுயிர்ப்புறத் திறுத்தந்த மருண்மலை;

அ மாலை நீ;

இன்புற்றார்க் கிறைச்சியா யியைவதே செய்தாய்ம்

னன்புற்ற ரழநீத்த வல்லலுட் கலங்கிய

துன்புற்றாற் துயர்செய்த றக்கதே நினைக்கு;

க. (அ) “வதுவை யயர்தல் வேண்டிவல்.....இவன், வதுவைநா லெடுக்கமும் காண்குவல் யானே” (கலி. ௫௨; ௨௩-௨௫) என்பதும் (ஆ) அதன் குறிப்பும் (இ) “வதுவைநாட் கலிங்கத்து ளொடுங்கிய.....மடந்தை” (கலி. ௬௯: ௩-௪) என்பதும் (ஈ) அதன் குறிப்பும் (உ) இந் நூற்பக்கம் அடிகள்: ௩-ஆம் குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * அவர்களாக்கம், † என்றனை, என்னுனான். ‡ அதனைவிய, || என்னு முறுப்பாக. x நெடுவெண்பாட்டுமிண்டும் இரண்டுமுறு.

௧௨ மாலை நீ;

கலந்தவர் காமத்தைக் கன்றலோ செய்தாய்ம
னலங்கொண்டு நல்காதார் நனிநீத்த புலம்பின்க
ணலந்தவர்க் கணங்காத றக்கதோ நினக்கு ;

௧௬ மாலை நீ;

எங்கேள்வற் றருதலுந் தருகல்லாய் துணையல்லை
பிரிந்தவர்க்கு நோயாகிப் புணர்ந்தவர்க்குப் புணையாகித்
திருந்தாத செயினல்லா லில்லையோ நினக்கு ;
எனவாங்கு;

௨௧ ஆயிழை மடவர லவல மகலப்

பாயிருட் பரப்பினைப் பகல்களைந் ததுபோலப்
போயவர் மண்வெளவி வந்தனர்
செயுறை காதலர் செய்வினை முடித்தே.

இது “வேளிப்படை தானே கற்பினோ டொப்பினு, ஞாங்கரீக்
கிளந்த ழன்றுபோநு ளாக, வரையாது பிரிதல் * கிழவோற் கிலலை ” (௧)
என்பதனுள் அரசன் மண்கோடந்த ஏவுதலின் வாளானேதிரும் பிரிவின்
கண், தலைவன் வரைவிடைவைத்து வேந்தந்திறுழிப் பிரிந்துழி அவன்
வருத்தமிழகி கண்டார் கூறியது.

இதன்போருள்.

தொல்லியன் ஞாலத்துத் தொழிலாற்றி ஞாயிறு
வல்லவன் கூறிய வினைதலை வைத்தான்போற்
கல்லடைபு கதிருன்றிக் (௨) கண்பயங் கெடப்பெயர
(௩) வல்லது கெடுப்பவ னருள்கொண்ட முகம்போல
மல்லனீர்த் திரையூர்பு மாலிருண் மதிசீப்ப

௧. தோல். கள. சூ. ௧௦.

௨. (அ) “மலர்தலை யுலகத் திருனெறி விளக்கு , மன்னுயிர் விழிக்கக்
கண்ணிய கண்ணும்.....பரிதிவா னவனே” கல்.௩௩:௨௩-௩௪; (ஆ)
“ இருவிழிகள் வாண்முகத்தி லிருந்தாலும் வானிரவி யெழுந்தா
லன்றிக், கருதுநிலப் பல்பொருளுந் காண்டலரிதாம்” திருக்குற்றிலப்.
நூற்பயன். ௧.

௩. “குட்டுவன், குடிபுறந் தருங்காற் றிருமுகம் போல, வுலகுதொழத்
தோன்றிய மலர்கதிர் மதியம்” சீலப். ௨௮: ௩௭-௩௯.

(பிரதிபேதம்)*கிழவன்இல்லை.

வில்லவ ரொழுக்கம்போ (க) விருங்கழி மலர்கூம்பச்

(உ) செல்லுமென் னுயிர்ப்புறத் * திறுத்தந்த மருண்மலை

எ - து: ஞாயிறு தன்கதிர்களாலே ஞாலத்திடத்துப் பழைய இயல்பினை யுடைத்தாய்த் தான்செய்துபோதும் பொருள்களை விளக்குந் தொழிலிலே ஊன்றி நடத்தி, பின்னர்க் காமன் தனக்கு யான் பிரிந்திருந்தாரை வருந்து தற்கு நீ போவாயாக என்று கூறியகாரியத்தினைத் தன்றலையிலே ஏறட்டுக் கொண்டிப்போவான்போலே அத்தகிரியைச் சேர்ந்து, பல்லுயிரும் தங்கன்களாற் கொள்ளும் பயன்கெடும்படி போக, தீவினையைப் போக்குகின்றவனுடைய அருளைக்கொண்ட மூகம்போலத் திங்கள் வளப்பத்தையுடைய கடலிற் றிரை மேலே தோன்றி அம்மயக்கத்தையுடைய இருளைப் போக்க, பொருளில்லா தார் நிகழ்த்தும் இல்லறம்போலக் கரிய கழியின் மலர்கள் ஒழுக்கக் குவிய, தேய்கின்ற என்னுயிரின் புறத்தே வந்துவிட்ட மாலாய்! நீ அறிவு மயங்கு தலையுடைய மாலையாய் இருந்தாய்; என்றுங் கூறினான். எ - து.

அ மாலே

(ந) இன்புற்றார்க் கிறைச்சியா யிவைவதே செப்தாய்ம

னன்புற்ற ரழநீத்த வல்லலுட் கலங்கிய

† துன்புற்றாற் துயர்செய்த நக்கதோ நினக்கு

எ - து: அங்ஙனங் கூறியவன், அதற்குக் காரணமென்னெனின், கூடி இன்பமுற்றவர்களுக்கு நேயமாய் அவர்கள் தம்பிற்த் கூடும் நிலைமையையோ மிகவும் முன்பு செய்துபோந்தாய்; இப்பொழுது ஆடவா தம்மேல் அன்புற்ற மகளிர் அரும்படி தம்மைக் கைவிட்டதனால் உண்டான அல்லலிடத்தே நின்று கலங்கிய துன்பமுற்ற மகளிரை வருத்தந் செய்தல் நினக்குத் தக்கதன்றே; என்றான். எ - து.

மேல் வருகின்றவற்றிற்கும் இங்ஙனங் கூட்டி உரைக்க.

க. “இம்மலை, இருங்கழி மாமலர் கூம்ப” கலி. ௧௩௦: ௧௧-௧௨.

உ. புறம் இடப்பொருளைக் காட்டிவரும் உருபாய் வருதற்கு, இவ்வடி மேற்கோள்; நன். பெயரி. கு. சரு. மயிலை. சங்கர. வி. இரா.

ந. “மாலே, துவறத் துறந்தாரை நினைத்தலிற் கயம்பூத்த, போதுபோற் குவீந்தவென் னெழினல மெள்ளுவா, யாய்சிறை வண்டார்ப்பச் சினைப் பூப்போற் றனைவிட்ட, காதலர்ப் புணர்ந்தவர் காரிகை கழிகல்லாய்” கலி. ௧௧௮: ௧-௧௨.

(பிரதிபேதம்) * இறுத்தமருன், † துன்புற்ற துயர்ச்செய்தல்.

௧௨ மாலை

கலந்தவர் காமத்தைக் * கனற்றலோ செய்தாய்ம
னலங்கொண்டு நல்காதார் நனிநீத்த புலம்பின்
னலந்தவர்க் கணங்காத றக்கதோ நினக்கு

எ - து: மகளிரைக் கூடிய கணவருடைய மனவேட்கையை அம்மக
ளிர்க்குத் துணையாய் நின்று அவர் மனத்தினின்று நீங்காது † கனன்றெரியுந்
தன்மையையோ முன்பு ‡ மிகவுஞ் செய்தாய்; இப்பொழுது அம்மகளிர் || நலத்
தைக் கைக்கொண்டு பின்பு அவர்க்குக் கொடாத ஆடவராலே தந்நலம் போன
தனிமையிடத்தே நின்று அலந்த மகளிர்க்குத் துணையாகாதே வருத்தமாகல்
நினக்குத் தக்கதன்றே; என்றான். எ - று.

௧௩ மாலை

எங்கெள்வற் (௧) றருதலுந் தருகல்லாய் துணையல்லே
பிரிந்தவர்க்கு நோயாகிப் புணர்ந்தவர்க்குப் புணையாகித்
திருந்தாத செயினல்லா லில்லையோ நினக்கு

எ - து: எம்முடைய கேள்வரை x முன்புபோல மனத்தைக் கனலப்
பண்ணி ஈண்டுத் தருதலுஞ் செய்திலே; ஆதலால் நீ எமக்குத் துணையல்லே;
தான் பிரிந்திருந்த மகளிர்க்கு அப்பிரிவாற்றோன்றிய நோயின்வடிவு நீதானே
யாய்க் கூடியவர்களுக்கு அவர் பெறும் இன்பத்திற்கோர் தெப்பமாய், இங்
னம் நன்மையாகாத காரியங்களைச் செய்தொழுகுமதல்லது நினக்கு நன்மை
யாகச் செய்யுந் காரியங்கள் இல்லையோ; என்றான். எ - று.

இது, கலக்கம் என்னும் மெய்ப்பாடு.

† எனவாங்கு

எ - து: என்று சொல்லி. எ - று.

ஆங்கு, அசை.

௨௧ ஆயிழை மடவா லவல மகலப்

பா(௨)யிருட் பரப்பினைப் பகல்களைந் ததுபோலப்

போயவர் (௩) மண்வெளவி வந்தனர்

சேயுறை காதலர் செய்வினை முடித்தே.

௧. “உண்ணலு முண்ணேன்” (கலி. ௨௩: ௭) என்பதும் அதன் குறிப்பும்
நோக்குக.

௨. “ஞாயிற்று முன்ன நிருன்போல் மாய்ந்தது” (கலி. ௪௨: ௩௧) என்
பதும் அதன் குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௩. “மண் வெளவி வருபவர்” கலி. ௩௧: ௧.

(பிரதிபேதம்) * கனற்றலோ, † நீன்றெரியும், ‡ மிகச் செய்தாய், || நலத்தைக் கொண்டு,
x முன்பு போல் மனத்தை, † எனவாங்கு ஆங்கு.

* எ - து: திருந்தின இழையினைபுடைய மடப்பம் வருதலையுடையவன் வருந்தியவிடத்தே தூரிய நிலத்தே உறைகின்ற காதலர் பகைவரிடத்துச் செய்யும் போர்த்தொழில்களைப் போய் முடித்து அவர்மண்ணைக் கைக் கொண்டு பரந்த இருட்பரப்பினை ஞாயிறு போக்கிறும்போல அவன் வருத்தம் நீங்கவந்தார் ; இஃது என்னவியப்போ எனக் கண்டார்கூறியதாக உரைக்க. எ - று.

இது, கண்டார்க்கு † அவர் ஆக்கங்கண்டு மருட்கை பிறந்தது.

“தானே சேறலுந் தன்னெடுகி சிவணிய, வேறோர் சேறலுந் வேந்தன் மேற்றே” (க) என்பதனால், முடியுடைவேந்தன் தன் பகைமேற் சென்று மண்கோடல் உரித்து என்றதனாலும், வானானெதிரும் பிரிவு முடியுடை வேந்தர்க்குச் சிறுபான்மையென்றும் அவர் எவப்பிரியும் அரசர்க்குப் பெரும் பான்மையென்றுங் கூறலானும், “வெளிப்படை தானே கற்பினெ டொப்பினு, ஞாங்கர்க் ‡ கிளந்த மூன்றுபொருளாக, வரையாது பிரிதல், || கிழவோற்கில்லை” (உ) என்றதனவரையிடைவைத்து மண்கோடற்குப்பிரிதலையென்று அதனை விலக்கினமையானும் கண்டார் களவிற்கூறுதலின்மையானும், இப்பாட்டும் x அவன் மிகவும் வருத்தம் எய்தின நிலைமையைக்கண்டு வருந்தினோர் அவன் வந்து கூட வருத்தம் நீங்கினமை கண்டு வியந்து கூறிய பெருந்திணையாம்.

இதுவும் இடையிடை சொற்சீரடிவந்து எண்ணிடையிட்டிச் சின்னங் குன்றிய கொச்சகம். (௩௧)

(கசுக) நிரைநிமில் களிமுகத் திரையொலி பறையாகக்

கரைசேர் புள்ளினத் தஞ்சிறை படையாக

வரைசுகால் கிளர்ந்தன்ன வுரவுநீர்ச் சேர்ப்பகேள் ;

சு கற்பித்தா நெஞ்சமுங்கப் பகர்ந்துண்ணன் விச்சைக்கட்

டப்பித்தான் பொருளேபோற் றமியவே தேயுமா

லொற்கத்து ஞுதவியார்க் குதவாதான் மற்றவ

னெச்சத்து ளாயினுமஃ தெறியாது விடாதேகாண் ;

அ கேளிர்க் னெஞ்சமுங்கக் கெழுவுற்ற செல்வங்க

டாளிலான் குடியேபோற் றமியவே தேயுமாற்

சூள்வாய்த்த மனத்தவன் வினைபொய்ப்பின் மற்றவன்

வாள்வாய்நன் றுயினுமஃ தெறியாது விடாதேகாண் ;

ஆங்கு;

க. தோல். அகத். சூ. ௨௭.

உ. தோல். களவியல். சூ. ௫௦.

(பிரதிபேதம்) * எ - து: என்று சொல்லித் திருந்தின, † அயனாக்கங், ‡ கிளர்ந்த, || கிழ வற்கில்லை, x இவன் மிகவும்.

௧௩ அணைத்தினிப் பெரும வதனிலை நினைத்துக்காண்

சினையு வேந்த நெயிற்புறத் திறுத்த

வினைவரு பருவரல் போலத்

துனைவரு நெஞ்சமொடு வருந்தினள் பெரிதே.

இது வரைவு நீட்டித்துழித் தலைவியது ஆற்றமை கூறித் தலைவனை வரைவு கடாயது.

இதன் பொருள்.

நிரை (க) திமில் களிறுகத் (உ) திரையொலி பறையாகத்

கரைசேர் (ங) புள்ளினத் தஞ்சிறை படையாக

வரைசுகால் கிளர்ந்தன்ன (ச) வுரவுநீர்ச் சேர்ப்புகள்

எ - து: நிரைத்த திமில்கள் களிறுகத் திரையொலிக்கின்ற ஒசை பறையாக இனத்தினையும் அழகிய சிறகினையுமுடைய கரையைச் சேர்ந்த புட்கள் காலாட்படையாகப் பாண்டியன் (ரு) பகைவர்மேற் படையெழுச்சியாய்ச் சென்றாலொத்த செலவினையுடைத்தாகிய வலியினையுடைய கடலைச் சேர்ந்த நிலத்தை யுடையவனே! யான் கூறுகின்றதனைக் கேள். எ - று.

(சு) தான் பாதுகாக்கின்ற கரையை அரசனைப் போலே சென்று அழிக் கின்ற கடற்சேர்ப்பென்றதனால், தான் பாதுகாக்கப் படுகின்ற நம்மை

௧. இந்நூற்பக்கம் ௮௨௨: ௧.ஆம் குறிப்பு நோக்கற்பாலது.

௨. “குணில்பொரக் குளியின முரசம்.....முனையினுற் கடலக முழக்க மொத்தவே” சீவக. ௨௨௨௨.

௩. “கம்புட் கோழியுங் கணைகுர னாரையுஞ், செங்கா லன்னமும் பைங் காற் கொக்குங், கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு, முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும், வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப், பல்வேறு குழுஉக்குரல் பரந்த வோதையும்” சீவக. ௧௦: ௧௧௪-௧௧௬.

௪. “உரவுநீர்ச்சேர்ப்ப” (கலி. ௧௨௭: ௨௨) என்பதும் அதன்குறிப்பும் பார்க்க.

௫. “முடிமன ரெழுதரு பருதி மொய்களி, றுடைதிரை மாக்கல மொளிறு வாட்படை, யடுதிற் லெறிகுர வாகக் காய்ந்தன, கடலிரண் டெதிர்த்த தோர் கால மொத்ததே.” சீவக. ௨௨௨௩.

௬. (அ) கலி. ௧௨௫. தரவின்விசேடவுரையில், ‘தன்னாற் பாதுகாக்கப் படுகின்ற மணற்குன்றைத் தானே கரைத்தாற்போல நின்றாற் பாது காக்கப்படுந்தலைவியை நீதானே வருத்தாநின்றாய் என உள்நுறையுவு மங்கொள்க’ என்றும் (ஆ) சீவக. ௨௮௦-ஆம் செய்யுளின் முன்குறிப் பில், ‘தனக்குவேலியாகிய கரையைக் கடல் தானே கொல்லுகின்ற போலத் தமக்குக்காவலாகிய அரசனைப் படை தாமே கொல்லுகின்ற தென்றார்’ என்றும் இவர் எழுதியிருப்பவை ஈண்டு அறிதற் பாலன.

வரைந்துகொண்டு பாதுகாவாமல் * அழிக்கின்றனென உன்றறையுமந்
தந்தவாறுணர்க. இனிப் பகையின்றி இருக்கின்ற கடல் பகைபோற் றேன்றி
ஹப்போல, அயலார் பகைபோல அலர்கூறி வருத்துகின்றாரென்றனும்ஒன்று.

ச (க) † கற்பித்தா நெஞ்சமுங்கப் பகர்ந்துண்ணன் ‡ விச்சைக்கட்
டப்பித்தான் பொருளேபோற் றமியவே தேயுமா

(உ).லொற்கத்து || னுதனியார்க் குதவாதான் மற்றவ

னெச்சத்து னாயினு X மஃ தெறியாது விடாதேகாண்

எ - து: தனக்கோர் வருத்தமுற்றவிடத்து உதவினவர்கட்கு ஓர் வருத்தம்
வந்தால் உதவாதவன், தன்னை தான்முதலிய கற்பித்த ஆசிரியன் தன்பால்
ஒன்றுபெருமல் மனம்வருந்த, தன்கைப்பொருளை அக்கல்விப்பொருட்குக்
கைம்மாறாகக் கொடுத்துஉண்ணானாய், தான்கற்ற விச்சையிடத்தே தப்புப்
பண்ணிக்கொண்டவனுடைய கல்விப்பொருள் தாடோறும் தேயுமாறுபோல,
தானே தானாகத் தேயாநிற்பன் ; அதுவேயன்றிப் பின்பு (௩) அச்செய்கன்றிக்
கேடாகிய அது தன்னுடம்பினை ஒழித்து உயிர்போனவிடத்தே யாயினும்
துகர்வியாமற் போகாதுகாண். எ - று.

க. “குரவர் தக்கிணை காதலோடு வழங்கிலார், தீப்ப வங்களும்” சேது.
சங்கதீர்த்த. ௨௦.

உ. (அ) “செல்வத்துட்சோந்தவர் வுன்னுண்மெற்றவ, ரொல்கத்து நல்கிலா
வுணர்விலார்” (ஆ) “ முன்னொன்றுதமக்காற்றி முயன்நவிறுதிக்கட்,
பின்னொன்று பெயர்த்தாற்றும் பீடையாளர்” (கலி. ௨௫: ௧௧ - ௨௦,
௩௪: ௪-௫)என்பவையும்அவற்றின்குறிப்புக்களும்இங்குஅறிதற்பாலன.

௩. (அ) “எல்லபுடை பெயர்வ தாயினு மொருவன், செய்தி கொன்றோர்க்
கூய்தி யில்லென, வறம்பா டிற்றே” புறம். ௩௪: ௫-௭. (ஆ) “நன்றி
மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல, தன்றே மறப்பது நன்று” (இ) “எந்
நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற
மகற்கு” குறள். ௧௦௮, ௧௧௦. (ஈ) “ நன்றி, செய்குநர்ப் பிழைத்தோர்க்
கூய்வில வென்னும், குன்ற வாய்மை நின்றநிலை காட்டி.” கல் ச:
௧௧-௧௩. (உ) “ ஒன்றொரு பயன்றனை யுதவி னோர்மனம், கன்றிட
வொருவினை கருதிச் செய்வோர், புன்றொழி லவர்க்குமுன் புரிந்த
நன்றியே,கொன்றிடு மல்லது கூற்றும்வேண்டுமோ” கந்த. இரணியன்
யுத்த. ௧௦. (ஊ) “ உதவிகொண் றார்க்கென் றேனு மொழிக்கலா
முபாய முண்டோ” கம்ப. கிடகிந்தை. ௬௨. (எ) “எந்நன்றி கொண்
றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வுநிலை யிருமை யான, செய்ந்நன்றி கொன்ற
மகற் கென்றறார்க்கு தூல்” சேது. சேதுபலச். ௮௩.

(பிரதிபேதம்) * அழிக்கின்றனென, † கற்பித்தாரெஞ்சு ‡ விச்சைக்கடப்பித்தான், || உதவி
யார் குதவாத மற்றவன், X அஃகுதெரியாத,

அ கேளிரக ணெஞ்சமுங்கக் கெழுவுற்ற செல்வங்க

(க) * டாளிலான் குடியேபோற் றமியவே தேயுமாற்

† சூள்வாய்த்த மனத்தவன் வினைபொய்ப்பின் மற்றவன்

வாள்வாய்நன் றுயினுமஃ தெறியாது விடாதேகாண்

எ - து: தான் சூளுறுகின்ற சூளுறவினைக் காண்கின்றவர் மனங்கொள் ளும்படி சூளுற்ற மனத்தையுடையவன் தான் சூளுற்ற காரியத்தினை முடிவு போக்காது பொய்த்துவிடுவனாயின், தன்னைச் சேர்ந்து வாழுஞ் (உ) சுற்றத்தா ருடையனெஞ்சு தான் ஒன்றை அறியாமையால் வருந்தும்படி தன்னோடே கெழுமுதலுற்ற செல்வத்திடத்தே தானின்று அச்செல்வத்தை மேலே மேலே வளர்க்கும் முயற்சிகளும் இல்லாதவனுடைய குடி நாடோறும் தேயுமாறு போலத் தானே தானாகத் தேயாநிற்பன்; அதுவேயன்றிப் பின்னர் அச்சூளுற வினைப் பொய்த்த (ங) தீவினை மறுமையில் விரவின் அது வாளின் வாய்கூறி தாய்ச் சுவர்க்கம் பெற்றானாயினும் நுகர்வியாமற் போகாதுகாண். எ - று.

இது வரைந்துகொள்வல் எனச் சூளுற்றதினைப் பொய்த்தாயென்றான்.

ஆங்கு அசை.

கங || அனைத்தினிப் பெரும வதனிலை நினைத்துக்காண்

சினையி வேந்த நெயிற்புறத் திறுத்த

வினைவரு பருவரல் போலத்

துனைவரு நெஞ்சமொடு வருந்தினன் பெரிதே.

எ - து: பெருமா! செய்ந்நன்றிக்கேடு பொய்ச்சூளுறவாகிய தீவினையின் மன்மை யாம்முற்கூறிய அத்தன்மைத்து; இனி நீதான் + அத்தன்மைத்தாதலை

க. (அ) “குடியென்னுங் குன்ற விலக்க மடியென்னு, மாசூர மாய்ந்து கெடும்” (ஆ) “மடியை மடியா வொழுதல் குடியைக், குடியாக வேண்டு பவர்” (இ) “மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த; குடிமடியுந் தன்னினு முந்து” (ஈ) “குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து, மாண்ட வுருற்றி லவர்க்கு” குறள். சு௦௧, சு௦௨, சு௦௩, சு௦௪.

உ. (அ) “சிறியவன் செல்வம்பேரற் சேர்த்தார்க்கு நிறுவின்றி” (ஆ) “கிளை யழிய வாழ்பவ னுக்கம்போற் புல்லென்று” (கலி. க௦: உ, ஈச: கஅ.) என்பவையும் அவற்றின் குறிப்புக்களும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ங. (அ) “எனைப்பகை யுற்றரு முய்வர் வினைப்பகை, வியாது பின்சென் றமம்” குறள். ௨௦௭. (ஆ) “ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டி மென்ப தூஉம்” சிலப். பதி. ௫௭. (இ) “ஒளிப்பினு மூழ்வினை யூட்டாது கழி யாது” இறை. சூ. உ. மேற்கோள். (ஈ) “உயிர்புகுஞ் சட்டக வழி தொறு முழிதொறும், பழவினை புகுந்த பாடகம் போல” கலி. கக: க-உ.

(பிரதிபேதம்) * டாளிலான் † சூள்வாய்த்த மனத்தவன் வினைவாய்ப்பின், ‡ பின்னச்சூளுற வினை, || அனைத்துந், X அத்தன்மைத்தினிதாதலை.

நின் மனத்தால் நினைந்துபார்; இவன் தான் தன்பகைவனோடு * சினந்த அரசன் அவன் எயிற்புறத்தே சென்றுவிட்டவினையால் (க) உழிஞையானுக்குவந்த வருத்தம்போலே வரைவு கடிதின்முடிதற்கு விரைதல் வரும் நெஞ்சத்தாலே பெரிதும் வருந்தினான்; இனி அவ்வருத்தம் நீங்கும்படி கடிதின் வரைவாயாக என வரைவுகடாயினான். எ - று.

இதனால், தலைவற்கு அசைவுபிறந்தது.

(2) இது சிறுமைக்கு எல்லையுடைய நான்கடியாயின்றி மூன்றடியான்வந்த தரவும் நான்கடித்தாழிசை இரண்டும் † ஆசிரியச்சுரிதகமும் வந்தமையால் யாப்பின் வேறுபட்ட ‡ பாசிலைவகைக் கொச்சகம். (௩௨)

(௧௫0) அயந்திகழ் நறுங்கொன்றை யலங்கலந் தெரியலா
னியங்கெயி லெயப்பிறந்த வெரிபோல வெவ்வாயுங்
கணைகதிர் தெறுதலிற் கடுத்தெழுந்த காம்புத்தீ
மலைபரந்து தலைக்கொண்டு முழங்கிய முழங்கமுன்
மயங்கதர் மறுகலின் மலைதலைக் கொண்டென
விசம்புற நிவந்தமலும் விலங்கரு வெஞ்சுரம்;

௭. இறந்துதா மெண்ணிய வெய்துதல் வேட்கைபா
லறந்துநற் தாயிழா யாக்கத்திற் பிரிந்தவர்
பிறங்குநீர் சடைக்கரந்தா னணியன்ன நின்னிறம்
பசந்துநீ யினையையாய் நீத்தலு நீப்பவோ;

௧௧. கனிகாய்ந்த கவலைத்தாய்க் கல்காய்ந்த கர்ட்டகம்
வெருவந்த வாறென்னா விழுப்பொருட் ககன்றவ
ருருவவேற் றுர்தியா னொன்னணிகக் கன்னநின்
னுருவிழந் தினையையா யுள்ளலு முள்ளுருப்போ;

௧௫. கொதித்துராய்க் குன்றிவந்து கொடிக்கொண்ட கோடையா
லொதுக்கரிய நெறியென்னு ரொண்பொருட் ககன்றவர்

௧. இந்நூற்பக்கம் அளக: சு-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

௨. இச்செய்யுளை இளம்பூரணர் தரவின்ருகித் தாழ்சைபெற்றுவரும் கொச்சகவொருபோ தென்றுகூறி, “நிரைதமில், ...சேர்ப்பகேன்” இது நான்கடியாகி வாராமையிற் றுழிசையாயிற்று. “கற்பித்தான், ... விடாதேகான்” “கேளிர்கள், ...விடாதே கான்” இவைவிரண்டும் தாழிசை. “ஆங்கு, ...பெரிதே” இது சுரிதகம்” என்று விளக்குவார்;

தொல். செய். சூ.௧௪௨. ‘தரவின் ருகித்’

(பிரதிபேதம்) * சினந்தஅரசன், †ஜயடிச்சுரிதகமும், ‡பாவகைநிலைக்கொச்சகம்.

புதுத்திங்கட் கண்ணியான் பொற்பூண்ஞான் றன்னின்
கதுப்புலறும் கவினையாய்க் காண்டலும் காண்பவோ;

ஆங்கு;

உ0 அரும்பெற லாதிரையா னணிபெற மலர்ந்த

பெருந்தண் சண்பகம் போல வொருங்கவர்

பொய்யா ராகுத றெளிந்தன

மைபீ ரோதி மடமொழி யோயே.

இது பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவனை நீனைந்து ஆற்றாத தலைவியைத்
தோழி ஆற்றுவதீதது.

இதன்பொருள்.

* அபந்திகழ் நறும் (க) கொன்றை யலங்கலந் தெரியலா

† னியங்கெயி லெயப்பிறந்த வெரிபோல வெவ்வாயுங்

(உ) கணைகதிர் தெறுதலிற் கடுத்தெழுந்த காம்புத்தீ

மலைபாந்து தலைக்கொண்டு முழங்கிய முழங்கழன்

மயங்கதர் மறுகலின் மலைதலைக் கொண்டென

விசம்புற நிவந்தழலும் விலங்கரு வெஞ்சரம்

எ - து: நீர்நிலைக்கருகே விளங்குகின்ற அலங்கலையுடைய கொன்றை
மாலையையுடைய(உ) இறைவன் திரிபுரத்தை எய்கை லுலேதோன்றின முழங்கும்

க. (அ) “கண்ணி கார்நறும் கொன்றை” புறம். க: க; (ஆ) “கொன்றைத்
தார் சுவற்புரன்” கலி. க: கக. என்பவற்றால், கொன்றைப்பூ
இறைவனுக்குக் கண்ணியும் தாருமாதல் அறியப்படும்; அஃதன்றி
மாலையுமாதல் “கொன்றை யவன்” (கலி கசஉ: உஅ) என்பதன்
குறிப் பால் அறியலாகும்; (ஈ) “கார்விரி கொன்றைப் பொன்
னார் புதுமலர்த், தாரன் மாலையன் மலைந்த கண்ணியன்” (அகம். கட
வுள்.) என மூன்றுமாகக் கூறப்படுதல்காண்க.

உ. “கணைகதிர் தெறுதலால்” (கலி. கக : கச) என்பதும் அதன் குறிப்
பும் பார்க்க.

ந “மட்டண்புழுநர் மனை தொறு மரீஇய, கட்டண்கூந்தற் கள்ள மங்
கைய, பட்டிலு மறையும் விட்டெரி கொளுவவி, னெட்டெனக் கூறிய
திசை திசை தொறுஉ, மைந்தலை யுத்தி யபவுநா னாக, மந்தர வில்லி
னந்தணன் விட்ட, தீவா யம்பு திரிதரு நகரி, னோவா தெழு மடங்
குக்குவாத் தோன்றி” பெருங். (க) சந: ககரு-கஉக.

(பிரதிபேதம்) * அலங்கலிழ, † இலங்கெயில்,

வெம்மையையுடைய நெருப்பு விசம்புற நிவந்து அழலுமாறு போல, செறிந்த கிரணங்களை யுடைய ஞாயிறு எவ்வாயுஞ் சுடுகைனாலே முளிந்த (க) மூங்கில் தம்மிலே இழைதலைக் கொண்டதாக அதனிடத்தே கடுத்தெழுந்த முழங்கிய காட்டுத்தீ அவ்விடத்தைக் கைக்கொண்டு விசம்பிலே உறலங்கி வெம்மையைச் * செய்யும், (உ) விலங்குகள் பலகாலும் திரிகையினாலே மயங்கின அதரையுடைய, மலைகள் பரந்துறுக்கிட்டுக் கிடக்கும் போதற்கரியசுரத்தை. ஏ - று. செய்யுஞ்சுரம். அதரையுடையசுரம். போதற்கரியசுரம்; என்க.

விலங்கு, வருவிக்க. அலங்கலையுடைய கொன்றை என்றார், (ங) தாராகப் பூத்தலின். அலங்கல், அசைவுமாம்.

எ இறந்துதா மெண்ணிய வெய்துதல் வேட்கையா

லறந்துறத் தாயிழா யாக்கத்திற் றிரிந்தவர்

க. (அ) “ஞெவிக்கழை முழங்குமல் வயமா வெருஉந், குன்றுடை யருஞ் சுரம்” (ஆ) “முளிவயிர்ப் பிறந்த வளிவளர் கூரொசி, சுடர்விடு நெடுங்கொடி விடர்முகை முழங்கு, மின்ன வுருஞ்சுரம்” ஐங்துறு. ௩௦௭, ௩௧௩. (இ) “கைப்பொருத வோசையாற் கண்ணுமிழ்ந்த செந்தீ யான், மெய்ப்பொருது மீதெழுந்த வெம்பகையாண்ப்ப, வெதிர்வேங் கடுங்கானம் போன்றதே வெம்போ, ரெதிர்வேந்தர் செங்க விடம்” பாரதம். (ஈ) “வயிரமெனுந் கடுநெருப்பை மிகமூட்டி வளர்க்கினுயர் வரைக்கா டென்னச், செயிரமரில் வெகுளிபொய்ச் சேரவீரு திறத்தே முஞ் சென்று மாள்வோம்” வில்லி. கிருட்டினன். சு.

உ. (அ) “மாநிரை, மாஅல் யானை யொடு மறவர் மயங்கித், தூறத் பட்ட வாறுமயங் கருஞ்சுரம்” கலி. ௫: ௧-௩, (ஆ) “மரமறுகலின் மயக்குற்றன வழி”.....(இ) “மானதர் மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி” நான். சூ. ௧௧௧. மேற்கோள்.

ங. (அ) “ஏதில பெய்ம்மழை காரென மயங்கிய, பேதையங் கொன்றைக் கோதைநிலை கோக்கி” (ஆ) “குறும்பல் கோதை கொன்றை மலர” ஐங்துறு. ௪௬௨, ௪௬௭. (இ) “நாண்மலர்க் கொன்றையும் பொலந்தார் போன்றன” பரி. ௧௪: ௧௦. (ஈ) “பொன்போரூர் கொன்றை புரிந் தன” திணைமலை. ௧௦௬. (உ) “தாரி ஞர்விரி கொன்றையாய்” (ஊ) “தொடைநவில் கொன்றையந் தாரினாலும்” (எ) “தொடை மலி யிதழியும்” (ஏ) “தொடைய லாந்தறங் கொன்றையான்” (ஐ) “தொடைநவில் கொன்றை யொடு” (ஒ) “தாரண: கொன்றை யும்” (ஓ) “தாருறு கொன்றை தம்முடி வைத்த சைவஞர்” (ஔ) “கணிவளர்தார்ப் பொன்னிதழிக் கமழ்தார் கொண்டார்” தேவாரம் (ஃ) “கொன்றைகண்மேற், ஹங்குபொன் மலைக ளோடு” நாலா யிர.நாச்சியார். சு. சு.

(பிரதிபேதம்) * செய்யுஞ் சுரத்தையென்க மலைகள் பரந்து.....போதற்கரியசுரம் விலங்குள்.....அதரையுடைய சுரம், விலங்குவருவிக்க.

(க) பிறங்குநீர் சடைக்கரந்தா னணியன்ன நின்னிறம்

பசந்துநீ யிணையையாய் * நீத்தலு நீப்பவோ

எ - து: ஆயிழாய்! தாம் எண்ணிய காரியங்களைப் பெறுதலான்றுள்ள விருப்பத்தாலே அறத்தினைக் கைவிட்டு வெஞ்சுரத்தையிறந்து பிறங்குகின்ற நீரைச் சடையிலே மறைத்தவனைஒத்த பொருளாக்கத்திலே பிரிந்தவர் அழகினை யுடைய நின்னிறம் பசந்து நீ இத்தன்மையையாக நினைக்கைவிடுதலுஞ் செய்வரோ? அங்ஙனஞ் செய்யார்காண். எ - று.

(உ) இறைவனை ஒத்தபொருள் என்றார், பொருள் நின்றழிநில்லாது பல ரிடத்துஞ் சென்றதேனும் ஒன்றானும் தனக்குக் கேடின்றி யிருத்தலின்.

அணி-அழகு.

கக கரிகாய்ந்த கவலைத்தாய்க் (ங) கல்காய்ந்த காட்டகம்

வெருவந்த வாறென்றார் விழுப்பொருட் ககன்றவ

ருருவவேற் றூர்தியா † னெள்ளணிநக் கன்னநின்

‡ னுருவிழந் திணையையா யுள்ளலு முள்ளுப்பவோ

எ - து: வெந்த கரியிணையுடைய பல வழியிணையுடைத்தாய்க் சுற்கள் காய்ந்த காட்டகத்தை வெருவுதல் வந்த வழியென்று கருதாராய் வடிவை யுடைய ஏறகிய ஊர்தியையுடையாளை ஒத்த விழுப்பொருட்டு அகன்றவர் || நக்கஒள்ளிதாகிய அணியிணையுடைய நின்னுருவை இழந்து நீ + இத்தன்மையையாக அப்பொருளையேநினைத்தலையுஞ் செய்வாரோ? அங்ஙனஞ்செய்யார்காண். எ - று.

∴ நக்கு என்னும் எச்சம் ஒள்ளிதாகிய என்னும் வினை கொண்டது.

க. “தேறுநீர் சடைக்கரந்து” கவி. க: உ.

உ. “அருவிதாழ்ந்த” (புறம். ககஅ: க) என்னும் செய்யுளில் ‘ஆலமர் கடவுளன்னநின்’ என்றதற்கு ஆலின்கீழமர்ந்த முக்கட் செல்வனாகிய கடவுளையொப்ப என்னும் நிலைபெற் றிருப்பேனென் றிருக்கின்ற நின் எனென்று ரைப்பினுமமையும்’ என்று எழுதியிருக்கும் பின்னுரையும் “வீதலறியா விழுப்பொருள்” (கவி. அசு: உக) என்பதற்கு எழுதியிருக்கும் உடையும் ஈண்டு அறிதற் பாலன.

ங. (அ) “மலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரம்” (கவி. அ: சு) என்பதும் (ஆ) “மலைவெம்ப” (கவி கங: ரு) என்பதும் (இ) அதன்குறிப்பும் ஒப்பு நோக்கற் பாலன.

(பிரதிபேகம்) * நீக்கலு நீக்கலோ, † ஒண்ணக்க வளையனநின், ‡ வெருவிழந்து|| நமக்கு ஒள்ளிதாகிய அணியிணையுடைய, + இத்தன்மையாக, ∴ நக்கள்ளும்.

கொதித்துராய்க் குன்றிவந்து (க) கொடிக்கொண்ட கோடையா
லொதுக்கரிய நெறியென்னு ரொண்பொருட் ககன்றவர்

(உ) புதுத்திங்கட் கண்ணியான் பொற்புண்ணான் நன்னடின்

* கதுப்புலறுங் கவினையாய்க் காண்டலுங் காண்பவோ

எ - து: ஞாயிறு சீழ்த்திசையிடத்து உதயகிரியிலே வந்து தோன்றிப்
பின்பு கொதித்துப் பார்த்து தான்கொண்ட கோடைக் காலத்தாலே போதற்கு
அரிய வழியென்று கருதாராய்ப் புதிய திங்களாகிய கண்ணியையுடையாளை
யொத்த ஒள்ளியபொருட்கு அகன்றவர் பொன்னாற்செய்த தலைக்கோலங்கள்
தாழ்த்து விளங்கின நின்மயிர் அவ்வாறன்றிக் காய்கின்ற அழகை நீ யுடைய
யாக அப்பொருள் வேட்டையை மனத்தாற் காணுதலையுஞ் செய்வரோ?
அங்ஙனஞ் செய்யார்கான். எ - று.

ஆங்கு, அசை.

உ௦ அரும்பெற (நு) லாகிரையா னணிபெற மலர்ந்த

பெருந்தண் சண்பகம் போல வொருங்கவர்

பொய்யா ராகுத நெளிந்தன

மையீ ரோதி மடமொழி யோயே

எ - து: கருமையினையும் கெய்ப்பினையுமுடைய + ஓதியினையும் மடப்பத்
தையுடைய மொழியினையுமுடையாய்! பெறுகற்கு அரிய ஆகிரைகளை
யுடைய(சு) இறைவன்கிருமேனி அழகைப்பெறும்படி மலர்ந்த பெரியகுளிர்த்
தூச்சண்பகம் பருவம்பெய்யாதவாறுபோல அவர் தாம் கூறிய பருவத்தைப்
பொய்யாராய்வருதலை அவர்கூறியகூற்றால்நீயும்யானும் ஒருங்கு தெளிந்தேம்;

க. “கொடியிசை மையறு மண்டிலம்” கலி. கசக: கக-கஉ.

உ. (அ) “திங்கட் புதுமுகிழ் குடினரே” தேவாரம். (ஆ) “குளிர் மதித்
கண்ணியாற்கு” சீவக. உ௦அ. (இ) “அந்நெடு வேணியிற் கண்ணியென
விருந்து, தாற்றுமறு வொழிந்த வேற்றத் தானும்” கலி. உந:
நஉ-நந; (ஈ) “திங்கட் கண்ணி முழுமுதலை” கூர்ம. தக்கனைச்.
கக. (உ) “மாசறு மிளமதித் கண்ணி வார்சடை, மீசன்மேல்” காசி.
காசியின் சிறப்பு. உஎ. (ஊ) “திங்களங் கண்ணி யானே” சேது. சீதை
குண்டச். சந. (எ) “ஆரூடிய வேணியின் மீமிசைமித் கமிழ்தாடிய
வெண்மதித் கண்ணியனே” (ஏ) “நாண்மதித் கண்ணி யார்தாம்”
திருவாளக்காப். பராசரன். சக, கவுதமப். கூஉ. (ஐ) “வீணையு மா
மதித் கண்ணியான்” விநாயக. கணபதி. கச. (ஐ) “உருவவெண்
மங்கட் கண்ணி யொண் சுடர்க்கு” உத்தரகோச. ஐந்தெழுத்து. கச.

ந. “பின்னரு, மாதிரையா னாகிரையா நென்றென் றயர்வுறுமா, லார்
திரைநீர் வேலி யுலகு” முத்தொள். கடவுள் வாழ்த்து.

ச. “செண்பக மலரெனச் சிவந்த மேனியான்”

(பிரதிபேதம்) * கதுப்புலருங் கவினே, + ஓதியினையுடைய மடப்பத்தை.

அவ்வளவ் தெளிந்த பருவங் கழிவதற்கு முன்னே வருவர்; அவர் மொழியைத் தெளிவாயாக என ஆற்றுவித்தான். எ - று.

இது கைம்மிகலென்னும் மெப்ப்பாடு எய்திரின்ற தலைவிக்குப் பின்னர்ச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

(க) இஃது இளவேனிற் பருவங்குறித்து வற்புறுத்திப் பிரிய ஆற்றி யிருந்து அப்பருவம் வந்தபின்னர் ஆற்றாளாய் இரங்குகின்ற தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தலான் இரக்கமாகிய உரிப்பொருள் சிறத்தலின், அவ் வுரிப்பொருள் முதலிலங் கருவிலங் சிறந்ததென்று இரக்கத்திற்கு உரிய நெய்தலிற் கோத்தார்; “முதல்கரு வுரிப்பொரு ளென்ற * மூன்றி, னுவலங் காலை முறைசிறந் தனவே, பாடலுட் பயின்றவை நாகுந் காலை” (௨) என்ற ராகலின். இது பாலைக்கு உரிய முதலங் கருவும் † வந்து அதற்கு உரிய உரிப்பொருள் சிறவாமல் நெய்தற்கு உரிய உரிப்பொருள் சிறத்தாயிற்று.

இது தரவியல் ஒவ்வாது ‡ அதனகப்பட்டுவந்த சரிதகத்தானிற்ற ஒத்தா முறைச்சகலி. (௩௩)

“மூல்லை || குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே” (௩) என்புழி, சொல்லாதமுறையாற் சொல்லவும் படுமென்றலின் இத்தொகையைப் பாலை குறிஞ்சி மருதம் மூல்லை நெய்தலென இம்முறையே X கோத்தார் + நவ்வந்துவனார்.

நெய்தற்கலி முற்றும்.

கலித்தொகை முற்றும்.

நெய்தற்கு ஆசிரியன் பாரத்துவாசி

நச்சீனூர்க்கினியன் செய்யு

உரை முற்றும்.

க. “தினையக் குறதலும்” ‘என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் ‘மயக்குறுதலும்’ என்றதனால் அவ்வவ நிலங்கட்கு உரிய முதலுங்கருவும் வந்து உரிப் பொருள் வேறுதலன்றி அவ்வந் நிலங்கட்கு உரித்தல்லாத முதலங் கருவும் வந்து உரிப்பொருண் மயங்குவனவுங் கொள்க வென்றும், ‘தெய்வமுனவே’ என்றுஞ்சூத்திரத்தினுரையில் ‘எந்நில மருங்கின். என்பதனால் பூவும் புள்ளும் வரைவின்னி மயங்கு மெனவே ஒழிந்த கருவும் மயங்கு மென்பது ‘சூத்திரத்துப் பொருளன்றியும்’ என்பத னான உரையிற் கொள்க வென்றும் கூறி இச்செய்யுளை மேற் கோள் காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர்; தோல், அகத். கு. கஉ; கஅ.

உ. தோல், அகத். கு. ௩.

௩. தோல், அகத். கு. ௩.

(பிரதிபேதம்) * மூன்றென, † வந்துபாலைக்குரிய, ‡ அதன்கணகப்பட்டு, || குறுஞ்சி, X கோத்தார் கலித்தொகைக்கு ஆசிரியன்பாரத்துவாசி நச்சினூர்க்கினி யான் செய்த உரைமுற்றும், + நவ்வந்துவனார்.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

- பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
தூற்படு வான்பொரு னுண்ணிதி : னுணர்ந்
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
னைப்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
௭. † தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமீம் மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த ‡ வழுக்கிறெல் சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுகத் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி பென்றுங்
௧௦. கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடை கலத்தி னெடுங்கரை காணாக்
கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முரையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்துங்;
௧௩. ஆன்றோர் || புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
சான்றோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டு x முணர்பவர்க் கெல்லா
முரையற + முழுதும் புரைபட வுரைத்தும்,
ஒலித்திரைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
௨௦. கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
- ௨௩ யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளிஇத்
துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி

(பிரதிபேதம்) * உரைததுப், † தேர்த்தமைச்சிந்தைய, ‡ வழுத்து தொல்,
|| புகழ் வறிவினிற், x உரைப்பவர்க்கெல்லாம், + முழுதும்
படைவுரு வித்தும்.

- முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
- ௩௦ பாற்பட னூலின் யாப்புற வுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற * விளம்பியும்,
வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
- ௩௫ சிந்தா மணியைத் தெண்கடன் மாநிலம்
வந்தா தரிப்ப † வண்பெரு வஞ்சிப்
பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தரு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து ‡ பொருட்டொடர்ப் படுத்து
- ௪௦ வினையொடு முடியப் புணையுரை யுரைத்தும்,
நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ நெழுதா தொழிய
- ௪௫ விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்,
தண்டமிழ் || தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி
லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச
- ௫௦ னுன்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மை யாள
னவின்ற வாய்மை நச்சினூர்க் கினிய
X னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்
- ௫௫ மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
வூழி யூழி காலம்
வாழி வாழியிம் மண்மிசை யானே.

(பிரதிபேதம்) * அமைத்தும், † வரைபெரு வஞ்சிப், ‡ பொருட்டொடர்ப் படுத்து, || தெரிந்தவண் புகழ், X அருவின்கடியும்.

தொல்காப் பியத்திற் றெகுத்த பொருளனைத்து
* மெல்லார்க்கு மொப்ப வினிதுரைத்தான்—சொல்லார்
† மதுரைநச்சி னூர்க்கினியன் மாமறையோன் கல்விக்
கதிரின் சுடரெழிப்பக் கண்டு.

பச்சைமா லணைய மேகம் பௌவரீர் பருகிக் கான்ற
வெச்சினுற் றிசையு முண்ணு † மமிழ்தென வெழுநா வெச்சின்
மெச்சினா னானும் விண்ணோர் || மிசைசுவர் வேத போத
X னச்சினூர்க் கினிய னெச்சி னறுந்தமிழ் துகர்வர் நல்லோர்.

+ கலித்தொகைக்கு

ஆசிரியன் பாரத்துவாசி நச்சினூர்க்கினியன் செய்த

உரை ழற்றும்.

—o—o—o—

K. R. R.

(பிரதிபேதம்) * எல்லார்க்கு மேற்பவினிது, † மதுரா புரியினியான் மாம
றையோ னின்பக், கதிரார் சுடர். ‡ அமிர்தென || துகர்
சுவர், X நச்சினூர்க் கினியா னாவி னல்லரை கவில்வர் நல்
லோர். + கலித்தொகைக்கு நச்சினூர்க்கினியர்

உ
கணபதி துணை.

க லி த் தொ கை அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

[எண், பக்க எண்]

அஹிணைப் பெயர் அன்மொழியாய்
உயர்திணைக்கண்வந்து விளியேற்கு
மிடத்து உயர்திணைப் பெயரா
மென்பது, 309.

அஹிணைப்பெயர் ஆகுபெயராய் உயர்
திணைக்கண்வந்து விளியேற்கு மிட
த்து உயர்திணைப்பெயராமென்பது
309.

அக்கால் - அக்காலத்தே 933.

அக்குச்சாரியை 395.

அக்குளுக்காட்டுகல் - கக்க முதலிய
உறுப்பில் திண்டிக் கூச்சமுண்
டாக்குதல் 571.

அக்குளுத்து - அக்குளுக் காட்டுதலை
யுடைத்து 570.

அகடாரப்புல்லி முயங்குதல் 574.

அகடு - உள்வாய் 574.

அகத்த - உள்ளிடத்தன 136.

அகத்திடாது புறத்தேதன்னல் 180.

அகத்திடுதல் 32, 179.

அகத்தியனார் குறுங்கலி கூறவில்லை
யென்பது செலிவழிக் கேள்விபோ
லும் 610.

அகத்தியனரைத் தொல்காப்பியனாரும்
குறுங்கலி கூறவில்லையென்பது
610.

அகத்து (ஏழனுருபு) 526, 913.

அகத்துழிஞா, நொச்சி யென்றும்
கூறப்படுமென்பது 426.

அகத்துழிஞாயான் 426.

அகநிலைக்கொச்சகம் 755.

அகநிலை யாகிய கட்டளை யொத்தா
ழிசை 23.

அகநிலை யொத்தாழிசைக்கண் வரும்
இடைநிலைப்பாட்டிற் பொருளுளால்
வாது வருதலும் சிறுபான்மை
யுண்டென்பது 39.

அகப்படுத்தல்-அகப்படுத்துதல் 351.
அகப்படுதல் 544, 866.

அகப்படுப்ப - அகப்படுத்திக்கொள்ள
131.

அகப்படுப்பேன் - அகப்படுத்திக்கொள்
வேன் 882.

அகப்பாட்டு-அகநானூற்றுச் செய்யுள்
751.

அகப்புறக்கைக்கிளை தலைமைப்பாடில்
லாதவர்க்கு உரித்தென்பது 381.

அகப்புறம் 406.

அகப்பொருளின் கண்வந்த தரவினைக்
கொச்சகம் 334.

அகம்-ஆகம் 170;- உலகம் 910;-மலை
231.

அகமலர்ச்சி 756.

அகராச்சுட்டு, தனித்து நின்று பொரு
ளுணர்த்த லாற்றாநென்னும் கொ
ள்கை 539.

அகராச்சுட்டு, தனித்து நின்று ம்
பொருளுணர்த்துதல்: 'அவ்வெதிர்-
அதனெதிர்' 538.

அகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் 424.

அகரவீற்றுப் பலவறிசொல் படுத்த
லோசையால் பெயராய் நிற்பல்
294.

அகல - நீங்குகையினால் 932;-நீங்கும்
படி 874, 950.

அகலம் - சூத்திரத்துப் பொருளைத்
தூய்மை செய்தற்குக் கடாவிடை
யுள்ளுறுத்துரைக்கும் உரை,
-பரசமயத்தார் கூறும் கடாவிற்கு
விடையாகக் கூறும்விகற்பம் 565;
-மார்பு 155, 217, 552, 564, 570,
832, 841.
அகலம் புகுதல் - மார்பிடத்தே முயங்குதல் 552.
அகலமை - அகன்றபாறை 301, 726.
அகலாங்கண் - அகன்றணிடம் 896.
அகலுதல் - இட்டுப்பிரிதலைச்செய்தல்
322; நீங்குதல் 874, 934.
அகவா - அழைத்தனவில்லை 818.
அகவினம் பாடுவார் கோழி 220.
அகவுதல், 'அகவல்' போல நின்றது
231; - அழைத்தல் 555, 818.
அகவுவம் - பாடுவோம் 250.
அகற்சியதருமை 14, 82, 109, 111.
அகற்றதல் - நீங்குதல் 880.
அகறல் - பிரிகின்றது 21, 824.
அகன்மதி - நிறைந்தமதி 336.
அகன்மலை 276.
அகன்றநாடு - நீங்கினநாடு 147.
அகன்றுமை - அகன்ற நீருண்ணுத்
துறை 439.
அகன்றொரி - நீங்கிப்போய் 463.
அகன்கர் 112, 494, 500.
அகன்கலம் - அகன்றமார்பு 217.
அகன்கு விசம்பு 630.
அகற்புகையுணல் 218.
அகை காஞ்சி 443.
அகைத்தல் - கூறுபடுத்தல் 330.
அகைதல் - தளிர்த்தல் 443.
அகையெரி - சுடர்ப்பட்ட டெளரினின்ற
காமத்தி 867.
அங்கண் - கண்ணோட்டம் 203.
அங்குணான் - கண்ணோட்டமுடைய
வன் 917.
அங்கம் ஆறு 5.
அங்கல் - அழகியதேன் 171, 428.
அங்கியல் - கடவுளை வலஞ் செய்தல்
418.
அங்கு - அவன்பால் 927.
அங்கை - அழகியுறை 495.

அங்கனே 674.
அச்சம், அச்சு என விகாரமாய் நிற்கல்
450.
அச்சு - அச்சம் 450, 833.
அச்சுவத்தாமா 624.
அசாவிடே - இளைப்பாறும் 822.
அசணத்தின் செய்தி 898.
அசணமா, பறையொலி கேட்டால்
இறக்கு மென்பது 898.
அசரர் கள்ளுண்டலை நீக்காமை 606.
அசை 61, 601, 689, 691, 749, 759,
765, 773, 781, 785, 797, 824,
836, 917, 935, 946.
அசை இ - அசைத்து 714; - உடுத்து 9;
- சார்ந்திருந்து 432; - வைத்து 57.
அசையு - இளைத்த 75; - பள்ளி
கொண்ட 'அரவணை அசையு' 677.
அசைத்தல் - உடுத்தல் 9; - தடுத்தல்
412; - வைத்தல் 304, 626.
அசைநடை நாரை 793.
அசை நிலைத் தனிச்சொல் 471.
அசைநிலையாகிய அடைநிலைக் கிளவி
67, 79, 467.
அசைநிலையாகிய தனிச்சொல் 62.
அசையியல் - மனமசைந்த இயல்பினை
யுடையான் 622.
அசையினை - இளைக்காய் 586.
அசைவரலுச்சற்சீர் 818.
அசைவளி - அசைத்த காற்று 784;
அசைத்துவருகின்ற காற்று 763.
அசைவாடை - அசைதலை யுடைய
வாடைக்காற்று 169.
அசைவிடே - இளைப்பாறும் 463.
அசைவு 711.
அசோகந்தண்கா 350.
அசோகு 96.
அஞ்சல் - அஞ்சாதே 735.
அஞ்சலென் மகன்றி யருளாது துற
த்தவின், நெஞ்சுழிதுயர் 322.
அஞ்சலோம் பென்றோரைப் பொய்த்
தற் குறியுனே 244.
அஞ்சாதி - அஞ்சாதேகொள் 503.
அஞ்சாதேகொள் 504, 735, 874.
அஞ்சியதாங்கே அணங்காகும் என்
னும் சொல் 132.

அஞ்சில் இயலுதல் 358.
 அஞ்சிறை - அழகிய சிறகு 954; - அழகினை யுடைத்தாகிய சிறகு 280.
 அஞ்சிறைத் தொழுதி 447.
 அஞ்சிறை மனநிறத்தும்பி 280.
 அஞ்சீர் - அழகிய தலைமை 622.
 அஞ்சுவதஞ்சா அறனிலி 255.
 அஞ்சுவல் - அஞ்சவேன் 296.
 அஞ்ஞான்று - அந்நான் 113, 902.
 அஞர் - மனக்கவற்சி 365; - வருத்தம் 323, 614, 711, 758, 790, 902, 917.
 அஞரெவ்வம் - மனக்கவற்சியைச்செய்யும் வருத்தம் 365.
 அடக்கம் 174, 287.
 அடக்கம், அறிவாற் சிறந்ததென ஆராயப்பட்ட தென்பது 857.
 அடக்கமில்போழ்து - வேண்டியவாறு ஒழுகும் பொழுது 488.
 அடக்கி 881.
 அடக்கியல் 122, 177, 755.
 அடக்கியலில்லாச்சுரிதகம் 329.
 அடக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந்தொழுகல் 119.
 அடக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந்தொழுகியதுபோலும் கொச்சகம் 760.
 அடங்க - நெருங்க 507.
 அடங்கக்கேள் - சுருங்கக்கேள் 384.
 அடங்கக் கொண்டு - வலியடங்கத் தழுவி 644.
 அடங்கருந்தோற்றத் தருந்தவழையன்றோர் 862.
 அடங்காதார் - எல்லை கொள்ளாதவர் 14.
 அடங்குதல் - இகழ்ந்து கூறுதலைத் தவிர்தல் 574; - கிடத்தல் 655.
 அடர் - தகடு 310, 126, 410, 871.
 அடர்பொற் சிரகம் 310.
 அடர்பொன் - தகடாகியபொன் 126, 410, 871.
 அடர்பொன் னவிரேய்க்கு மாவிரங்கண்ணி 871.
 அடல் - வருத்துதல் 295.
 அடலேறு - சொல்லுதலையுடைய ஏறு 633.

அடன்மா - வெற்றியினை யுடைய குதிரை 877.
 அடி-கால் 478, 495, 513, 539, 552.
 அடிக்கொள்ளுகின்ற திருநாள் 495.
 அடிசேர்தல் - அடியைச்சேர்தல் 428; - வணக்கஞ் செய்தல் 534.
 அடித்தேர்வான் போல 201.
 அடிதாங்கும் அளவில்லாவெம்மை 72.
 அடிதொட்டேன் - அடியைத் தொட்டுச் சூளுற்றேன் 573.
 அடிநிமிர்ந்தோடிய கொச்சகம் 122, 755.
 அடிநிமிர்ந்தோடுதல் 119, 122, 177, 329.
 அடிப்படக்கொண்டு வருதல் 631.
 அடிப்படுத்தல் 142.
 அடிமேல் வீழ்ந்திரத்தல் 383.
 அடிமைகொண்டு ஆண்டு போதல் 502.
 அடிமைகொண்டு ஆளுதற்குப் பொறியொற்றுதல் 502.
 அடிய - அடியையுடையன் 85.
 அடியாயிருக்கின்றவன் - (மூலமாயிருக்கின்றவன்) 775.
 அடியிகந்து தலை விரவி வந்த கலி வெண்பாட்டு 395.
 அடியிடாநடக்கும் 359.
 அடியிலேயுறைதல் - வழிபாடு 872.
 அடியிறந்தோடுதல் 677.
 அடியுறை - அடியிலே உறைதல் 324; - வழிபட்டு உறைதல் 871.
 அடியென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப் படுவது நாட்சோடி 70.
 அடியைத் தலையினுற் றொட்டுற்றேன் சூன் - அடியைத் தலையாலே வணங்கிக் கையாலேதொட்டுச் சூளுற்றேன் 701.
 அடியோர் தலைவராகவந்த கைக்கிளை 378.
 அடியோர் தலைவராக வந்த பெருந்திணை 380.
 அடியோர் தலைவராக வருதல் 575.
 அடியோர் தலைவராக வேட்கை மறுத்துணர்த்தியது 575.
 அடியோ ராகிய கூலுங் குறளும் உறழ்ந்துகூறிக் கூடுதல் 567.

அடியோன் தலைவனாயவழித் தலைவி
வேட்கை மறுத்துரைத்தது 378.
அடிவரை - (தாழ்வரை) 519.
அடுக்க நா நலர் கார்தன் 357.
அடுக்கம் - பக்கமலை 277, 292, 300,
357; - (மாணிக்கப்)பாறை 266.
அடுத்தடுத்து 481.
அடுத்தல்-(சேர்த்துதல்) 691.
அடுத்துணல் - பலகாலும் அனுப
வித்தல் 430.
அடுதல் - கொல்லுதல் 169, 374,
660; -வருத்துதல் 107, 290, 368,
644.
அடுப்பல் - சேர்த்துவேன் 307.
அடுப்பற்கொடி 824.
அடுப்பிவரணியெக்கர் 824.
அடுப்பின்செய்தி 912.
அடுப்பின் மலரைக்கொண்டு கோதை
கட்டுதல் 916.
அடை - அடைமொழி 762; -கலியின்
உறுப்பு (தனிச்சொல்) 23; - (தாம
ரை) யிலை 107, 357, 422, 428,
463, 500; - (நீர்நிலை ஓரறிவுயி
ரின்) இலை 26.
அடைச்சுதல் - அடைவித்தல் 309.
அடைஞ்ஞதல் - அடுத்தலைச்சுஞ்ஞதல்
691, 735.
அடைநிலைக்கிளவி (தனிச்சொல்) 23,
67, 79, 467.
அடைபு - சேர்ந்து 950.
அடைமுதிர்முறை - இலையை விட்டு
முற்றின் தாமரை முறை 107.
அடையாய் நிறநல் 762.
அடைவு - (முறை) 9.
அண்ணணித்து - மிகவும் அணித்து
699.
அண்ணலை - தலைமையையுடையை
317.
அண்மை - அணுமை 699.
அண்மை சுட்டிய விளநிலைக் கிளவி
யின் முன் வல்லெழுத்து இயல்
பாய் வருதல் 422.
அணங்காக்குதல் - வருத்தத்தையுண்
டாக்குதல் 811.
அணங்காதல் - வருத்தமாதல் 952.
அணங்கிய - வருத்துவிக்க 758.

அணங்கு-வருத்தம் 343, 348, 355,
459, 528, 668, 708, 824, 910;
- வருத்துதல் 304, 758.
அணங்குடையாரிடை 300.
அணங்குடை வச்சிரத்தோன் 668.
அணங்கு, மலையில்நின்று பலிபெறு
தல் 316.
அணி - அணிகலம் 173; -அழகு 107,
166, 342, 620, 668, 775, 776,
784, 832, 839, 841, 960, 961;
-உவமவுருபு 9; -ஒப்பனை 543; -கோ
லம் 225; -திரட்சி 115; -திரள் 281,
657; -முகம் 764.
அணிக்கு அணியாக - அழகிற் கு
மேலே ஓர் அழகாக 508.
அணிகயம் - அழகையுடைய குளம்
178.
அணிகா - அழகு பெறுத்தின் பொ
ழில் 549.
அணிகூந்தல் - அழகு பெறுத்துகின்ற
கூந்தல் 231.
அணிகொள்பு - ஒப்புக்கொண்டு 155.
அணிதல் - சூழ்தல் 197, 826; -பரத்
தல் 34.
அணிதலால் செயற்கை நலம் பெறு
தல் 777.
அணிநலம் - அழகியநலம் 298; -அழ
கையுடைய நலம் 841.
அணிநிலா - அழகு பொருந்திய நிலா
761.
அணிநிற்ப - திரண்டு நிற்ப 621.
அண்பெறல் - அழகு பெறுதல் 212,
321.
அணிமலை - திரண்டமலை 281.
அண்மார் - அணிதலைச் செய்தற்கு
688.
அணியயர்ப் - அணிகளை அணிவார்
555.
அணியவர் - அழகினையுடையவர் 151.
அணியூர்தல் - அழகுண்டாக ஏறுதல்
596.
அண்யோ - அழகு மாத்திரையோ ;
அதிலுஞ் சிறந்த தொன்றன்றோ ?
685.
அணிவரம்புறுத்தல் - அழகின் எல்லை
யைப் போக்குதல் 639.

அணிவனப்பு - அணிதலாற் பெற்ற
செயற்கை நலம் 776.

அனுமை 700.

அணை - (மெத்தை) 8, 91, 343,
430, 432.

அணை கொடுத்தல் - கூடுதற்குக்
கொடுத்தல் 626.

அணைத்தோள் 324.

அணைத் தோளாய் - அணை போலும்
தோளினையுடையாய் 324, 522.

அணைமென்றோள் - அணைபோன்ற
மெல்லிய தோள் 8, 165, 400,
543, 776.

அணையரும் வெம்மைய - அணைய
அரிய வெம்மையையுடைய 118.

அத்தகிரி 754, 757, 761, 834, 890,
891, 951.

அத்தகிரி பொன்னையுடைய தென்
பது 783.

அத்தகிரியை யடைந்த சூரியனுக்கு
யானை மத்தக்கத்தை உற்ற சக்கரம்
உவமை 832.

அத்தத்தா வென்பான் - அத்தா அத்
தாவென்று கூறுகின்றவன் 481.

அத்தத்தாவென்னும் தேமொழி
கேட்டலினிது 474.

அத்தம் - காடு 79, 96.

அத்தமென்னும் பொன்னஞ் சிலம்பு
783.

அத்தன் - தந்தை 733.

அத்து, உவமையுணர்ந்துஞ் சொல்
லாய் வருதல் 90.

அத்து விகாரத்தால் தொகுதல் :
'சுரம்' 85.

அதர் - வாழ் 37, 137, 958.

அதர்பட மிதித்தல் 136.

அதர்வணம் 6.

அதற்கு - அதனிடத்தே 935.

அதற்கொண்டு-அம்சால்ந் தொடங்கி
910;-அதனை முதலாகக்கொண்டு
864.

அதன்மலை - அதற்குமேலே 350.

அத்துல், அசை 301;-அவ் வருத்தத்
தால் 777;-ஆகையினால் 307, 768.

அதனை முதலாகக்கொண்டு துயில்
கொள்ளேனும் 865.

அதிகாரப் புநநடை 597.

அகிசயம் 231.

அதிர்தல் - நடுக்குதல் 935;-முழங்கு
தல் 267.

அதிர்பு - அதிர்த்து 653;-நடுக்கி 170.

அதிர்வு - நடுக்கம் 484.

அதிரிசையருவி 267.

அதுவொக்கும் 561.

அதை - அதனை 779.

அதோளி 741.

அந்தணர் அந்நியெதிர்கொளல் 752.

அந்தணர் இருபெரு வேந்தரைச்
சந்து செய்வித்தற்கு நவோக சித்
தல் 134.

அந்தணர் எல்லாத் தெய்வத்திற்கும்
அவிகொடுக்குங்கால் அங்கி ஆதித்
தன் கட் கொடுத்தல் 102.

'அந்தணர்' என்பதன் பொருள் 4.

அந்தணர்க்கு, குடைசெருப்பு முத
லாயினவும் கூறுதல் 62.

அந்தணர்க்குத் தாமரைக் கண்ணி
கூறுதல் 319.

அந்தணர்க்கு, முக்கோலும் நகமும்
கூறுதல் 62.

அந்தணர் குடைகாதமுக்கோலுடன்
ஐம்பொறி யடக்க முடையராபச்
செல்லுதல் 57.

அந்தணர் தாயகர் முதலியோர்க்கு
அறங்கருதிக்கொடுத்தல் 69.

அந்தணர் தாம் செப்பும் தொழில்
களைச் செய்து அந்திக் காலத்தை
எதிர் கொள்ளுதல், 754.

அந்தணர், தூங்கின்வியடையவராய்
யாகஞ் செய்தல் 199.

அந்தணர், பொருள் முடித்தற்காகத்
தூதுபற்றிப் பரிதல் 132.

அந்தணர். மாலைக்காலத்து அழலெ
ழுப்புதல் 806.

அந்தணர் முக்கோலைக் கையிலே
கொள்ளுதல் 57, 62, 783.

அந்தணன் - இறைவன் 208.

அந்தணன் அறங்கருதித் தூதிற்பரி
ந்து அச்சர் செய்த பூசனை வாங்கி
வருதல் 133.

அந்தணன் எரிவலஞ் செய்தல்
417.

அந்தணன் கனவொழுக்கம் 319.
 அந்தணர் 57, 58, 59.
 அந்தரத் தெழுதிய எழுத்தின் மான
 வந்த குற்றம் வழிகெட வொழுக்கல்
 97, 98.
 அந்தி - அந்திக்காலம் 752; - ஊழி
 முடிவு 623.
 அந்தி வான்விசம்பு-அந்திக் காலத்து
 மேகத்தையுடைய ஆகாயம் 639.
 அந்தோவென்பது: (ஐயோ) 899.
 அந்நல்லாய் - அழகிய நல்லாய் 387;-
 அழகிய நல்லாளே 343;-அழகினை
 யுடைய நல்லாய் 601, 723.
 அந்நிலையே 406, 407.
 அம்பனைத்தடமென்றோள் 90, 231.
 அம்பல் 25, 226, 227.
 அம்பல் அலரின் அலர்க் 368.
 அம்பி - சிறிய தெப்பம் 683; -தெப்பம்
 643.
 அம்பியூர்தல் - 643, 683.
 அம்பினுங்காட்டில் 350.
 அம்பு - கணை 42, 48, 995.
 அம்புகளை ஆராய்ந்து கைக்கொள்ளு
 தல் 48.
 அம்புடை - அழகிய பக்கம் 645.
 அம்பு தெரிதல் 48.
 அம்புமூழ்கல் 42.
 அம்புலிகாட்டல் 475.
 அம்போதாங்க ஒரு போகு 635.
 அம்போதாங்கம் 347, 649.
 அம்ம, அசைநிலை 880; உரையசை
 880;-சேலர் 878.
 அம்மா 941.
 அம்முச்சாரியையின் மகரங்கெட்டு
 அகரம் யகரவுடம்படு மெய்பெற்று
 நிற்கல் (வெள்ளியவள்ளம்) 440.
 அம் மென் பனைத்தோள் 496.
 அம்மையோ, ஒரு வியப்பு 509.
 அம்மையோவென இகழ்தல் 568, 581.
 அமர் - போர் 8, 169, 374.
 அமர்க்கண் - அமர்த்தகண் 445;-போ
 ரைச் செய்யுந்கண் 447; - முகத்
 திற்குப் பொருந்தின கண் 230.
 அமர்த்தகண் 366, 445.
 அமர்த்தகண்ணன் - பொருந்தின
 கண்ணையுடையன் 352.

அமர்தல் - பொருந்துதல் 10, 208,
 336;-மனம்பொருந்தல் 152, 236,
 263, 443.
 அமர்துணை - அமர்த்த பரத்தையர்
 400.
 அமர்விருப்பு-அமர்த்தவிருப்பம் 752.
 அமரர் - தேவர் 14, 695.
 அமுருண்கண் - அமர்த்த உண்கண்
 365;-போரையுடையகண் 349;-
 முகத்தோடு பொருந்தியகண் 723.
 அமலுதல் - நெருங்குதல் 272, 377,
 719, 791.
 அமலை - பெருஞ் சோற்றுத் திரளை
 305.
 அமன்ற - நெருங்கின 377.
 அமன்றன்று - நெருங்கிற்று 332.
 அமிழ்தம் - அமுதம் 480.
 அமிழ்து 33, 116.
 அமை - ஒருவகை மூங்கில் 121,
 276, 343.
 அமைகல்லேன்-அமைந்திரேன் 661.
 அமைகுதல் - ஆற்றியிருத்தல் 431.
 அமைச்சர், 54, 580, 932.
 அமைச்சர், சக்கரவர்த்திகளுக்கு அறி
 வாகிய சொல்லைச் சொல்லுதலை
 இயல்பாக உடையவரென்பது 411.
 அமைச்சர், தம் பயன் கருதாது அர
 சர் ஆக்கத்தை முயலுதல் 54.
 அமைச்சன் அறிவின்மையால் காரி
 யத்தைப் புலப்படுத்தப் பகையர
 சன் படை அவனரசுஞ்ஞு வந்து
 இறுத்தல் 150.
 அமைத்தல் - சமைத்தல் 839.
 அமைத்தியாத்தல் - சமைத்துக் கட்டு
 தல் 586.
 அமைதல் - ஆற்றியிருத்தல் 39, 246;
 -தவிர்தல் 490; - நெருங்கல் 320;
 - பொருந்துதல் 65, 324, 767,
 768; - முடிதல் 490; - வேட்கை
 தணிதல் 32, 33, 34.
 அமைதிக்குணம் 517.
 அமைதியில்லாதான் 916.
 அமைந்து - முடிந்து 490.
 அமைந்தன்று - பொருந்திற்று 466.
 அமைமென்றோள் 220.
 அமையம் - காலம் 549, 668.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுருங்

அமையலென் - உயிர்வாழேன் 794.
 அமையலென் - உயிர்வாழேன் 289.
 அமையாத செறிந்த வீடு பேற்றில்
 ஆசை 563.
 அமையாமை - ஆற்றி யிராமை 156;
 -வேட்டை தணியாமை 32, 33, 34.
 அமையும் 538, 539, 941.
 அமைவரல் - அமைந்து வருதல் 677.
 அயம் - நீர்நிலை 116, 958; - பள்ளம்
 281.
 அயர்த்தாயோ 89.
 அயர்தல் - அணிதல் 'அணியயர்ப
 காமற்கு' 555; - ஆடுதல் 646, 661,
 683; - செய்தல் 735, 752; - நடத்
 தல் 730; - (மனத்தால்) நிகழ்த்து
 தல் 46; - மறத்தல் 91.
 அயர்த்திகம் - செய்வோம் 176.
 அயர்ப்பிய - கையறவெய்துவிக்க 758.
 அயர்மதி - செலுத்துவாயாக; 'தோ
 யர்மதி' 166.
 அயர்மார் - செய்தற்கு 667.
 அயர்வு - மறத்தல் 354.
 அயரும் - வினையாடும் 488.
 அயலதை - அயலது 156.
 அயன் - பள்ளம் 321; - பிரமன் 9, 799.
 அயன் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்
 பா 228.
 அயா - இளைப்பு 234.
 அயாம் - வருந்தும் 763.
 அயிர் - நுண்மணல் 168, 191.
 அயில் - வேல் 839.
 அயிற்கதவம் 839.
 அயின்றற்று - உண்டாற்போல 480.
 அர்ச்சித்த கடவுளர் 563.
 அரக்கல் - அழுக்கித் தேய்த்தல் 499.
 அரக்கில் 136.
 அரக்கிலச்சிணையிடல் 574.
 அரக்கு - சாதிலிங்கம் 86.
 அரக்குமாளிகை 136.
 அரங்கின்மேல் ஆடுகின்றவன், தலைக்
 கோலத்தி னின்று நுதலிலே
 தாழும்படி வயந்தகம் அணிதல்
 468.
 அரசர், எல்லையின்றிச் சினக்கும்
 போது பழமை பாராது அமைச்
 சரையும் கொல்வொன்பது 54.

அரசர்க்கே மண்கோடலும் திறை
 கோடலும் உரியவென்பது 167.
 அரசர், குடிமக்களைத் தமக்குப்பார
 மெனப் பொறுத்தல் 147.
 அரசர், தம்மை நிழலாகச் சேர்ந்த
 வரை உலையாதபடி காத்தல் 145.
 அரசர், தரும் நுனெறியால் உலகைப்
 பாதுகாத்தல் 747.
 அரசர் தலைவன் குடை, பிற அரசர்
 குடைகளின் உயர்ந்துதோன்றதல்
 612.
 அரசர், திறைபெற்ற நாட்டைத் திரு
 த்தித் தற்காடுபோல நெறிமுறை
 நடத்துவித்தல் 146.
 அரசர், நாடுகிறை பெறுதல் 146.
 அரசர், நெறியின்றிப் பொருள்விரும்
 பின் நாடு உவரைவிட்டு நீங்கு
 மென்பது 147.
 அரசர், பகைவென்று திறைகொள்
 ளப் பிரியுங்கால் வாயாது பிரித
 லின் நென்பது 171.
 அரசர், பகைவென்று திறைகொள்
 ளல் 170.
 அரசர், வெல்புகழல்கேத்த விருந்து
 நாட்டுறைதல் 145.
 அரசர் வென்று புகும்போது நகரில்
 வெற்றிக்கொடி கட்டுதல் 172.
 அரசரால் அலைக்கப்பட்ட நாடு பாழ்
 பட்டு வருந்துதல் 39.
 அரசரை வாழ்த்தும் வாழ்த்து, தெய்
 வத்தை வாழ்த்தும் வாழ்த்தோடு
 விரவி வருதல் 648.
 அரச வருணத்தலைவி, தலைவனது
 வீரத்தாற் பிறந்த அழகை நுகர
 விரும்பல் 170.
 அரச வாரியன் 588, 591.
 அரசன் ஆற்றிப்பொருள் வெஃக
 வாகாநென்பது 64.
 அரசன் ஒருவன் (யயாதி) தவப்பய
 நெருவித் துறக்கத்தின் வழுவிச்
 சான்றோ ரிருக்குமிடத்து இடப்
 பட, அவர் அவனைமீட்டும் உயர்
 நிலை யலகம் உறவித்தன ரென்
 பது 868.
 அரசன் கூற்றுவன்போல முறை
 செய்தல் 614.

அரசன் கொடுங்கொலை செய்யின்
உடனே கெடுவெனப்பது 54.
அரசன் கொடுங்கொல் சுடுமென்பது
51.
அரசன் கொடுங்கோலன், அமைச்ச
ரையும் கொல்வெனப்பது 932.
அரசன் கொடைக்கு மேகம் பெய்தல்
உவமை 350, 614.
அரசன், கோபிக்கப் படுகின்றவன்
மேல் ஒரு தவறு மின்றேனும்
கோபிப்பெனப்பது 534.
அரசன்கொல் கோடின் அவனானும்
உலகு உலறு மென்பது 65.
அரசன்கொல் தீய அமைச்சரால் வளை
தல் 65.
அரசன் கோல்வளைந்து பொருள்
வெஃகின், குடி கூவுமென்பது 64
அரசன், தரும நானெறியாற் பல்லு
யிர் காத்து மனநடுக்கமின்றி
வினைப்பயன் றுய்ப்பச் சுவர்க்க
மடைதல் 747.
அரசன் நடுவு நிலைமை, மழையை
வேண்டியகாலத்துத்தருமென்பது
606.
அரசன், பகைப்புலத்தைச் சுட்டழித்
தல் 83.
அரசன், பகைவர்க்கு ஞாயிறுபோலக்
கொடுமையும், சார்ந்தவர்க்கு மதி
போலக் குளிர்ச்சியும்செய்தல் 612.
அரசன், பகைவர் திறைத்தந்தாடு
காத்தற்குப் பிரிதல் 142, 146.
அரசன், பகைவரை நடுங்கச்செய்தல்
166
அரசன் புணைதவ நாடிப் பொய்தபுத்
தினி தாண்டவனெடு நல்லாழிச்
செல்வமும் மாய்தல் 805.
அரசன் பொய்தபுத்தினி தானுதல்
805, 806.
அரசன் மண்கோடற்கு எவுதல் 950.
அரசன், மாற்றரசனைக் கொன்று
அவனுட்டைக்கைக்கொள்ளல் 169
அரசன் முறைதவறின் குடி மக்கள்
கலங்குவரென்பது 188.
அரசன், வெற்றிபெற்ற நாட்டில்
தன் கொடியைப் பலரும் அறியப்
பொறித்தல் 652.

அரச னடியைத் தொட்டு அடியோர்
குளுறுதல் 573.
அரசனுக்கு அறிவுமிக்க அமைச்சராத்
புகழுயரு மென்பது 932.
அரசி கூற்று 525, 531.
அரசியனூல்களை வியாழமும் வெள்ளி
யும் செய்தனரென்பது 606.
அரணம் பாயா வேழம் - யானைப்
பொய்ம்மை 513.
அரமகளிர் 234.
அரவனை - பாம்பனை 677.
அரவம் - ஆரவாரம் 49, 425, 702,
அரவின் பொறியும் அணங்கும் புணர்
ந்த உரவுவில் 304.
அரவு - பாம்பு 673, 726.
அரற்றினமை 133.
அரற்று - அழகையன்றிப், பலவுஞ்
சொல்லித் தன் குறை கூறுதல்
533; - உறக்கத்தின் கண் வரும்
வாய்ச்சொலவு 132.
அரற்றுதல் - ஆரவாரித்தல் 295; -
ஒலித்தல் 8; - சுதறுதல் 392; - கூப்பி
டுதல் 775; - பலவுஞ்சொல்லித்தன்
குறைகூறுதல் 896.
அராகம் 226, 635.
அரி - (சிலம்பின்) உள்ளிடு மணி
348, 353, 358, 418; - கண் (ஆகு
பெயர்) 656; - செவ்வரி கருவரி 656
- பகையான ஏறு 641.
அரி, அயன், அரன் என்னும் மூவரை
யும் ஒருவனாக நினைதல் 58.
அரிக்குழை - அழகையுடைய மகரக்
குழை 706.
அரிதரோ சென்றவிளமைதாற்கு 109
அரிதின் - அரிதாயிருத்தலால் 548.
அரிதீர் - அழகிய நீர் 543.
அரிப்பலரி - அரித்துவிழுகின்ற நீர்
920.
அரிபரிபு 658.
அரிபொலி கிண்கிணி-உள்ளிடு மணி
யாற் பொலிந்த சதங்கை 478.
அரிமதர் மழைக்கண் 457.
அரிமதருண் கண் - செவ்வரியினைபும்
செருக்கினைபு முடைய மையுண்
கண்கள் 490.
அரிமதருண் கண்ணார் 544.

அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி கூளடு

அரிமா - சிக்கமாகியமா 640.
 அரிமாணவீர் குழை - அழகு மாட்சி
 மைப்பட்ட விளங்குகின்ற மகரக்
 குழை 552.
 அரிமானிடித்தன்ன அஞ்சிலை வல்
 வில் 94.
 அரி முன் கை - அழகினை யுடைய
 முன்கை 324;-ஐதாகிய மயிரினை
 யுடைய முன்கை 944;- மெல்லிய
 முன்கை 357.
 அரியது 647.
 அரியார் குஞ்சிழம் - உள்ளிடு மணி
 யமைந்த சிலம்பு 552.
 அரிஸ் - சிறுதுறு 87.
 அரிவை - பெண் 10.
 அருக்குதல் - அருமை செய்தல் 661.
 அருகிவருதல் 180.
 அருகுகை 278.
 அருகுமபடி 44.
 அருகுவித்தல் - அரியராம்படி பண்
 னுதல் 880.
 அருங் கங்குல் - வருத்தகரிய இரவு
 624.
 அருங்கடி - அரிய கலியாணம் 326.
 அருஞ்சரம் 37, 58.
 அருஞ்செல்வாரிடை 283.
 அருட்டுமைவன் 819.
 அருடீர்த்த காட்சியான் 756.
 அருணோக்கம் 67.
 அருணோக்கு 526, 563.
 அருந்தாபத்தி 42.
 அருந்ததி, கற்பிற் சிறந்தவனென்பது
 18.
 அருந்ததியின் செய்தி 18.
 அருந்தலை - சேருதற்கரிய தலை 685.
 அருந்தவ மாற்றியார் 162.
 அருந்தவ முதல்வன் (சிவபெருமான்)
 612.
 அருந்தியோர் - துகர்த்தவர் 803.
 அருந்திமை 879.
 அருந்து - ஆர்த்து 124.
 அருந்துதல் - அனுபவித்தல் 129;
 - தின்னுதல் 249.
 அருந்துதி - அருந்ததி 20.
 அருந்துயர் 42, 161, 271, 296, 811.
 அருந்துய ரவலம் 296.

அருந்துயராரூர் 271.
 அருப்பமுடைத்து - அரணின் றன்
 மையுடைத்து 936.
 அருப்புத்தொழில் 507, 657.
 அரும்படர் கண்டாரைச் செய்தாங்கி
 யலும் விரிந்தொலிகூத்தலாய் 386.
 அரும்படாவலனோய் - அரிய நினை
 வையுடைய அவலத்தைச் செய்
 யும் காமனோய் 156;-பொறுத்தற்
 கரிய வருத்தத்தையுடைய காம
 நோய் 773.
 அரும்புசுணுதல் 619.
 அரும்பெற லாதினையான் 961.
 அரும்பெறலுயிர் 40, 797.
 அரும் பெறற் புதல்வன் - பெறுதற்
 கரிய புதல்வன் 451.
 அரும் பொருண் மரபின்மால் 770.
 அரும்பொருள் வேட்கை 108.
 அருமணியவிருத்தி யரவு 273.
 அருமழை 218.
 அருமறை 2, 3.
 அருமறை யுயிர்த்தல் 328.
 அருமைசெய் தயர்த்ததனால் தலைவித்
 குப் பிறந்த வருத்தத்தைத் தலை
 வன் நீக்குதல் 386.
 அருமை செய்தயர்த்தல் 249, 252,
 271, 321, 322, 324, 385, 388,
 389, 815.
 அரு வரை யடுக்கம் - எறுதற் கரிய
 உச்சிமலைகையுடைய பக்க மலை
 233.
 அருவிக்கு வான் உவமை 252.
 அருவித்து - அருவியையுடைத்து
 243, 252.
 அருவி, தன் பெருமையால் காற்றடித்
 கையில் துடங்காதிருத்தல் 276.
 அருவியொலியில் யானை துயிலுதல்
 250.
 அருவியோட ணி கொ ண்ட மலை
 - அருவியாலே அழகு கொண்ட...
 மலை 285.
 அரு வெஞ் சுரம் - போதற் கரிய
 (கொடுமையான) சுரம் 658.
 அருள் - அருளுதல் 937.
 அருள், அன்பிற்குக் காரணமாய் மன
 த்து சிகழுமென்பது 96.

அருள் இன்னதென்பது 28, 218.
 அருள்கொண்ட முகம் 950.
 அருள் புறமாதிய ஆரிடையத்தம் 96.
 அருள்வல்லான் ஆக்கம்போல் அணி
 பெறுதல் 212.
 அருளக் கிடந்தது 374.
 அருளலென்பதன் பொருள் 70.
 அருளாமை 324.
 அருளி - அருள்பண்ணி 283, 861.
 அருளிப் பாராய் 608, 609.
 அருளியோர் 69.
 அருளில் சொல் 119.
 அருளிலார், வருந்தினவரை வருத்தி
 யே விடுதல் 748.
 அருளினகொல் தோழி 819.
 அருளீமோ 571.
 அருளியல் - அருளுகல் 373.
 அருளுகம் - அருளுவேம் 582.
 அரை - (தாமரைத்) தண்டு 468.
 அரைசினுங்காட்டில் 54.
 அரைசு - அரசன் 54, 666.
 அரைசுபடக் கடந்தட்டு 666.
 அரோ, அரை 110, 183, 691, 806,
 807.
 அல்கல் - இராப்பொழுது 391, 540,
 549, 735;-தங்குதல் 538, 579,
 726.
 அல்கினை - தங்கினாய் 450.
 அல்குதல் - இருத்தல் 30;-கிடத்தல்
 305;-தங்குதல் 399, 826.
 அல்குநர் - குடியிருப்பவர் 130.
 அல்குல் என்பது, ஆண்பாலாரின்
 இடைப்பக்கத்துக்கும் பெயராய்
 வருதல் 506.
 அல்குல் நுணவரி வாடல் 781.
 அல்குல் வரி - அல்குலிற் பசப்பி
 னெழுங்கு 475.
 அல்குலிற் கு உடுத்தவை 506.
 அல்குலிற் பசப்பொழுங்கு 475..
 அல்ல - அல்லாதவை 519;-அறமல்
 லாதவை 220;-அன்று 101.
 அல்லகுறிப்பட்டு மீளல் 286.
 அல்லகுறிப்பிடுதல் 279, 294, 393.
 அல்லகூற்றுக் கூறுதல் - தலைவன்
 சொல்லெதிர் தலைவி உடம்பாடிரு
 ப்பவும் இவை வில்லாதாரைப்

போல உடம்பாடல்லாத கூற்றைக்
 கூறுதல் 718.
 அல்லது - அல்லாது (அல்லாமல்)
 852;- அன்றி 201;-ஒழிய 712;-இ
 வினை 950;-நிகியல்லது 799.
 அல்லது கெடுப்பவ னருள்கொண்ட
 முகம் போல, மல்லனீர்த் திரை
 யூர்பு மாலிருள் மதிசீப்ப 950.
 அல்லதை - அல்லது 37, 59, 60, 61,
 647, 818;-அன்றி 96.
 அல்லர் 76.
 அல்லல் - அல்லலாகிய குணம் 938;
 -வருத்தம் 355, 370, 437, 661,
 696, 768, 881, 910, 911, 914,
 926, 951;- வருத்தல் 326.
 அல்லலோராய் - வருத்தத்தையுடைய
 காமனோய் 772.
 அல்லலாகியகுணம் 938.
 அல்லலோ 469, 470.
 அல்லற்படுதல்-அல்லலிலே அழுந்து
 தல் 758;-வருத்த முறுதல் 233.
 அல்லன் 255.
 அல்லாக்கால்-அல்லாதஇடத்து 776,
 777;- நீங்கியகாலத்து 390.
 அல்லாத்தல்-அலமருகல் 158, 715;
 -மனமயங்குதல் 716.
 அல்லாந்தார் - அலமந்தவர் 158.
 அல்லாந்தான் - அலமந்தான் 715.
 அல்லால் - அல்லது 631;- அன்றி
 94, 495, 526.
 அல்லி - அகவிதழ் 268;- கேசரம்
 (தாமரைப்பூவில் கொட்டையைச்
 சூழ்ந்த உறுப்பு) 86.
 அல்லிசேர் ஆயிதழ் 86.
 அல்லியையுடைய சீவப்பூ 543.
 அல்லமைன் 559.
 அலகு - விளக்குமாறு 589.
 அலங்கலையுடைய கொன்றை (அலங்
 கல் - தார்) 958, 959.
 அலங்காரத்தன்-அலங்கு காத்தன் 232.
 அலங்குதல் - அரைசுதல் 49, 232,
 864, 959.
 அலத்தல் - அலமருதல் 921;- மிடி
 யுறுதல் 827, 829.
 அலந்தவர் - அலந்தமகளிர் 952;
 -மிடியுற்றவர் 827.

அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி   கௌள்

அலந்தான் - அலமந்தான் 922.
 அலந்து-அலவுற்று 552;-வருந்தி794.
 அலப்பிய - அலைத்த 447.
 அலமந்து - (திரிந்து) 694.
 அலமரல் - சுழலாதே கொள் 189 ;
 - சுழலுதல் 695, 723, 783.
 அலமர்லமருண்கண் 723.
 அலமரலுண்கண்ணார்-(தம் வயத்தா
 தற்குரியாரைத் தேடிச்) சுழல்
 கின்ற மையுண்கண்ணையுடைய
 பரத்தையர் 441.
 அலமரனேய் - சுழலுதலுடைய காம
 நோய் 785.
 அலமராதே கொள் 534.
 அலமருதல்-சுழலுதல் 463;-சுழன்று
 திரிதல் 767, 937;-மனந்தடுமாறு
 தல் 277.
 அலர் - பழிமொழி 113, 662, 749;
 -மலர் 191, 902.
 அலர்கூழி வருத்துதல் 955.
 அலர்கென 368.
 அலர் செய்தல் - அலரை உண்டாக்
 குதல் 676.
 அலர் செல்லாச் சினை 174.
 அலர்தல் - அடிக்கொள்ளுதல் 457;
 - அடிபரத்தல் 365; - பரத்தல்
 731; - பெருத்தல் 90; - மலர்தல்
 784, 902; - விழுதல் 'பாலோ
 டலர்ந்தமுலை' 479.
 அலர்தூற்றல் 151, 321, 322, 776,
 777, 824, 902.
 அலர் நாணி 465.
 அலர்மாப்பு 430.
 அலர் முலை 90, 365, 457.
 அலர் வீத்த ஆம்பல் - அலர்ந்த ஆம்
 பல் 433.
 அல ரச்சம் 652.
 அலராகின்றமை 266.
 அலரி - (கண்)ணர் 920.
 அலரி, பூ வென்னு மாத்திரையாய்
 நின்றது 386.
 அலரி னலர்க் 368.
 அலருக்கு நாணிக் காம நோயை
 மறைத்தல் 465.
 அலரொடுத்தல் - அலரை மிகக் கூறு
 தல் 662.

அலரை உயர்த்துக்கப்படுமபடி கை
 விடுதல் 776.
 அலவல் - அலமருதல் 767.
 அலவலையுடையை 767.
 அலவன் - ஞெண்டு 507, 843, 933.
 அலவன்கண் 507.
 அலவுறல் - வருத்தமுறல் 64, 158,
 552, 553.
 அலறுதல் - கூப்பிடுதல் 310.
 அலைக்கொருகோல்தா 490.
 அலைத்தக்கால் - அலைக்க 843.
 அலைத்தபுண் - நகத்தாலும் எயிற்று
 லும் அலைத்த புண்கள் 406.
 அலைத்தருதல் - அலைத்தலைச் செய்
 தல் 759; - வருத்தத்தைத்தருதல்
 160, 161.
 அலைத்தல் - அடித்தல் 406, 490,
 796;-வருத்துதல் 659, 675, 763,
 824, 841.
 அலைத்தீவாய்-அலைக்கக்கடவாப்419.
 அலைப்ப - வருத்த 824.
 அலைபெற்ற நாடு 39.
 அவ் - அவை 508.
 அவ்வரி - அழகிய சுணங்கு 126.
 அவ்வவ்விடத்தான் 451.
 அவ்வழி - அவ்விடத்து 549, 551,
 594, 621.
 அவ்வழித்தேரை - ஆண்டு வாழ்ந்
 தேரை 943.
 அவ்வாய் - அழகியவாய் 513; - அழ
 கிளையுடைய வாய் 478.
 அவ்விசம்பு - அழகிய விசம்பு 549.
 அவ் விண்ணுட் கூர்ந் கோட்ட
 காட்டுவல் 122.
 அவ்வும் பிறவும் 508.
 அவ்வெதிர் - அவ்வாற வாரத்திற்கு
 எதிரே 538.
 அவசத்தாற் சிறிது துயிலுதல் 785,
 946.
 அவட்கு 487.
 அவண்ணையுரைத்தல் 166.
 அவரவ ருறுபிணி தம்போற் சேர்த்தி
 யது 803.
 அவலன்கொண்டழிதல் 67, 116.
 அவலச்சுவை கருணையெனவும் படு
 மென்பது 205.

அவலநோய் - அவலத்தைச் செய்யுங்
காமநோய் 156; - வருத்தத்தை
புடைய காமநோய் 773.
அவலம் - கேடு 296; - தீது 695; - வரு
த்தம் 67, 116, 835, 952.
அவலம் படுதல் - அவலம் பிறத்தல்
114.
அவலு - அவா 93.
அவனாக் காட்டு 436.
அவனோடு என்னினடை நிகழ்த்து
375.
அவன் வழிற் பிரித்தல் 520.
அவ னாகண் - அவ னுறைகின்ற
இடம் 898.
அவனின், திருந்தடிமேல்வீழ்ந்திக்கு
நோய் தீர்க்கு, மருத்துகீ யாகுத
லான் 383.
அவனுள் வழி - அவனுள்ள இடம்
910.
அவா - வேட்கை 431, 596.
அவாம் - அவாவும் 46.
அவித்தல் - (அணைத்தல்) 917.
அவித்தொழியும் 451.
அவிர் - விளக்கம்; 'பொன்னவரேய்க்
கும்' 126, 871.
அவிர்குழை - விளங்குகின்ற மகரக்
குழை 552.
அவிர்ந்தல் - விளங்குதல் 15, 87, 106,
273, 330, 348, 357, 507, 552,
595, 726, 806.
அவிர்வருதல் - விளங்குதல் வருதல்
639.
அவிழ்தல் - தோற்றுவித்தல்; 'கண்
அவிழ்பனி' 780; கெகிழ்தல் 189,
428; - மலர்தல் 325, 398, 416,
508, 543, 555; - விரிதல் 115,
787.
அவிழ்பு - அவிழ்ந்து 752.
அவுணர் 14.
அவைதாம் என் செய்யும் 59, 60, 61.
அவைப்படிப் பாம்பும் உய்யும் 873.
அவைபுக முயற்கு 468.
அவையத்தார் ஓலை 574.
அவையவை காண 451.
அவையன் மொழியால் ஒழுக்கக்
குறையாடு கூறுதல் 531.

அழகையுடைய நலம் 841.
அழல் - காமத்தீ 852; - நெருப்பு 136,
806, 868, 913; - விளக்கு 752;
- வெம்மை 15.
அழலவிர் வயங்கிழை 852.
அழலன்னவெம்மை 72.
அழலிடை போழ்ந்தவளி 87.
அழலுதல் - வெம்மைசெய்தல் 682,
958.
அழலெடுப்ப 806.
அழற் புறந்தரல் - தழலாலே நிறம்
உண்டாகப்படுதல் 505; - நெருப்
பாற் பண்ணப்படுதல் 324.
அழாஅ 896.
அழி - மிகுதி 824; - வருத்தம் 900.
அழித்தருதல் - அழித்தல் 866.
அழித்தல் - குலைத்தல் 392; - கெடு
த்தல் 661; (-மாற்றுதல்) 233,
310; - முறித்தல்; 'சிறையழித்து'
602.
அழிதக்காள் 213.
அழிதக - நெஞ்சழியும்படியாக 887;
- வருத்தம் தரும்படியாக 900.
அழிதல் - குலைதல் 407; - கெடுதல்
189, 253, 900; - நீங்குதல் 67;
346; - நெஞ்சழிதல் 67, 803.
அழித்துரு நெஞ்சுத்தேம் 437.
அழிபடர் - நெஞ்சழிகின்ற நினைவு
614; - மிக்க கினைவு 824.
அழிய - மிக்ககுதிக்கையினால் 499.
அழியாதி-நெஞ்சழியாதேகொள் 88.
அழியாதேகொள் 88.
அழியு நோய் - நெஞ்சழியும் நோய்
824.
அழிவல் - நெஞ்சழிவேன் 116.
அழிவில் கூட்டத்திற்குரிய பொருள்
கள் 528, 914.
அழிவு - அழிதல் 807; - கெடுதல் 100;
- நெஞ்சழிவு 35; - வருத்தம் 323.
அழிவுதல் - கெடல் 355; - வருத்த
முறுத்தல் 323.
அழுக்கையாவது; அவலமும் கருணை
யும் 205.
அழுக்க - கெடும்படியாக 393.
அழுக்க லார் - இரக்கத்தை யுடைய
ஊர் 128.

அழுங்குதல் - வருத்துதல் 955, 956.
 அழுத்திய - அழுத்தின 832.
 அழுதலு மழுஉம் 941.
 அழுந்து 561.
 அழுந்துதல்-ழுங்குதல் 'நோயுளழுந்
 தாதவனை 934.
 அழுவம் - பாப்பு 136, 761.
 அழுவேன்போலவும் 794.
 அழுஉம் 941.
 அள்ளிக்கொள்ளல் 430.
 அளபெடை மிகுஉ மிகாவலறு பெயர்
 'கொழீஇ' 644.
 அளவிற்படுதல் 597.
 அளவு 134, 494.
 அளவு அளவையெனப் பெயர்; திரி
 சொல்லாய் நின்றது 108.
 அளவை - அளவில் 106, 107.
 அளி - அருள் 614; -அளித்தல் 102.
 141, 156, 323, 403, 793; -முயக்
 கம் 116; - வரைந்து கொள் 791.
 அளிக்கும் - அருள் பண்ணு நிற்கும்
 819; -(உயிரை) அளியாநிற்கும் 76.
 அளிக்கை - அளித்தல் 862.
 அளித்தக்கால் - அளிக்க 767; - கூட
 845, 846, 847.
 அளித்தக்காற் போன்று - அளித்த
 பொழுது போன்று 265.
 அளித்தல் - அருள் செய்தல் 138,
 317, 325, 861; - கொடுத்தல் 69;
 - தலையளி செய்தல் 300, 418,
 603, 794.
 அளித்தாங்கு 791.
 அளித்திவ்வுலகு - அளிக்கத்தக்கஇவ்
 வுலகு 884.
 அளித்து - அளிக்குந் தன்மையுடை
 யது 861.
 அளித்தென் உயிர் - அளிக்கத்தக்க
 என் உயிர் 712.
 அளித்தோம்புதல் 606.
 அளிதல் - குெகிழ்தல் 242.
 அளிபெறான் 283.
 அளிமதி - அளிப்பாய் 781.
 அளிய - அளிக்கத்தக்க 773, 913.
 அளியர் - அளிக்கத்தக்கார் 289.
 அளியன் - அளிக்குந் தன்மையன்
 864.

அளியின்மை - அருளின்றி வருத்து
 தல் 444.
 அளை - முழை; - (நண்டு வளை) 816,
 844; -மோர் 685, 694, 697, 710.
 அளைதல் - தீண்டெல் 160.
 அற்புதம் 246.
 அற்றக்கால் - அற்றவிடத்து 421.
 அற்றம் - ஆற்றதி 915; -குற்றஞ்செய்
 தல் 30.
 அற்று - அத்தன்மைத்து 379.
 அற - நீங்கும்படி 114; - போம்படி
 'பாயிருளநீக்கும்' 853.
 அறக்கடவுள் 104, 916, 929.
 அறக்கழிவுடையன 203, 206.
 அறக்கழி ஷடையனவற்றின் தோழி
 தலைவிக்குப் படைத்து மொழிதல்
 203.
 அறஞ்சாரான் மூப்பேபோல் அழித்தக்
 கான் 213.
 அறஞ்செய்தல் இருமைக்கும் பயன்
 தருமென்பது 757.
 அறத்தால் வெற்றிபுறமென்பது 72.
 அறத்தொடு நிலைவகை எழு:—
 எளித்தல், ஏத்தல், வேட்கையுரைத்
 தல், கூறுதல், உசாவுதல், ஏதிடு
 தலைப்பாடு, உண்மை செப்புக்கிளவி
 என இளம் பூரணமும் எளித்தல்,
 ஏத்தல், வேட்கையுரைத்தல், கூறு
 த லுசாதல், ஏதிடு, தலைப்பாடு,
 உண்மை செப்புக் கிளவி என நச்
 சினுர்க்கினியரும் பிரித்துக்
 கொண்டு அவற்றிற் கேற்ப மேற்
 கொளும் காட்டியுள்ளார்; (தொல்
 பொருளி கு 13) 217, 227, 328,
 329, 716, 888.
 அறத்தொடு நிலை வாய்த்தவாழ் 222.
 அறத்தொடு நீற்குங்காலமும் நிர்ப்பவ
 ரும் நிற்கும் முறையும் 216, 217.
 அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு -
 அறத்தொடு நின்ற என் கூற்றைத்
 தாய் நெஞ்சாற் கண்டு 221.
 அறநூல்கூறியவழி 591.
 அறநூற்குத்த உலகியல் புரைத்தல்
 59.
 அறநெறியே வெற்றிக்கு முதலென்
 பது 914.

அறப்பவன் றும்பப் சவர்க்க முறல்
746.

அறம் - அறக் கடவுள் 914, 929;
- அறதூல் 591; - நீதிதூல் 799.

அறம்புரி நெஞ்சுத்தவன் 253.

அறம் பொரு ளின்பமாகிய பொருள்
108.

அறம்பொரு ளின்பமென் றம்முன்று
ஒன்னென் திறஞ்சேரார் 876.

அறம் வளர்த்த நாயனார் - (சிவபெரு
மான்) 613.

அறமல்லாதன செய்வார் உறையும்
நீலம் பயனளியாதென்பது 220.

அறமாவது :- 800.

அறல் - அற்று வருதலையுடைய நீர்
156, 158; - அறுதலையுடைத்தா
யிருத்தல் 428; - அறுதியையுடை
யது 173, 330, 789; - அறுதியை
யுடைய நீர் 181, 185, 191; - அறு
தியையுடைய மணல் 149; - நீர் 84;
- நீரறுதல் 147.

அறல்சாரம்பொழுது - நீர்த்து ஒடு
தல் சுருங்கின இளவேனிற
காலம் 147.

அறல் வார்தல் - அறலுண்டாம்படி
ஒழுக்கல் 165; - அறுதலையுடைத்தாய்
ஒழுக்கல் 428; - அறுதியுடைத்தாய்
ஒழுக்குதல் 198, 428.

அறலையுடைய கதுப்பாகிய அணை
430.

அறவினை 606, 941.

அறன் - அறக்கடவுள் 103; - அறஞ்
செய்தல் 69; - தூல் 379.

அறனறிதல் - அறத்தை அறிந்து
போதுதல் 864; - அறம்செய்து
முறைமையை அறிதல் 149; - அற
நெறியறிதல் 917.

அறனறிந் தொழுகு மங்களுனைத்
திரனிலாரெடுத்த தீமொழி யெல்
லாம், நல்லவைபுட்படக் கெடுதல்
917.

அறனிலி 255.

அறனிழ லெனக் கொண்டாய் ஆய்
குடை 608.

அறனின்றி அயல் தூற்றும் அம்
பலை நாணுதல் 25.

அறனுமா ரதுவே - அது அறனும்
புகழுமாம் 875.

அறனென - ஒரு மணமென 379;
- அறத்தை செய்யுமென்று 608.

அறனோக்கிக் கூறுவீர் 116.

அறஅது 945.

அறஅலின்று - நீங்குதலின்றாய் 944.

அறிகரி 418.

அறிகல்லாய் - அறியாய் 581.

அறிகல்லேன் 378.

அறிகு - அறிவேன் 113.

அறிக்குவன் 469.

அறிஞர், காரிய முடித்தற்குக்காலம்
வருந்துணையும் அடங்கியிருப்பா
ரென்பது 176.

அறிதி - அறியக்கடவை 377; - அறி
வை 343, 883.

அறிதிர் - அறியமாட்டார், இகழ்ச்சிக்
குறிப்பு 943; - அறிவீர் 114.

அறிந்தனிராயின் 37, 830, 868.

அறிந்தியாது - அறியாமல் 353.

அறிந்தும் அறியாதிவ்வூர் 874.

அறிந்துவைத்தும் 354, 355, 444,
874.

அறிபவர் நெஞ்சுத்துக் குறுகிய கரி
யில்லை 779.

அறியவும் பெற்றாரேயோ 772.

அறியா - உணராமல் 647.

அறியாதிர்போல - அறியாதிருந்திர்
போல 42.

அறியாமை - அறியாமலொழுக்குதல்
828.

அறியான் போறல் 269.

அறியினும் - அறிந்திருந்தேனாயினும்
725.

அறியே னென்னும் 32, 33, 34.

அறிவரு குழந்தேன்க 790.

அறிவல் - அறியவேண்டா 720; - அறி
வேன் 543.

அறிவன் - கண் 226.

அறிவாராமை - அறியவொண்ணாமை
296.

அறிவாலே ஆராய்ந்த அடக்கம் 857.

அறிவானமைந்தார் 176.

அறிவித்து 848.

அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி. கூஅக

அறிவில்லாதவர் பிறர் செல்வ முற்
நிருந்தபோது அதனை நுகர்ந்து
அவர் மிடித்தபோது உதவா
திறப்பெரென்பது 139.

அறிவில்லாதவரை மாக்களென்றல்
491.

அறிவுடை யந்தண னவளைக்காட்
டென்றோனே 436.

அறிவு நிறையோர்ப்புக் கடைப்பிடி
யென்னும் ஒழுக்கம் ஆடவர்க்
குரியன:—“அறிவென்பது என்
னோவெனின், ‘எப்பொரு ளெத்
தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்,
மெய்ப் பொருள் காண்ப தறிவு’
(குறள் - 355) என்றாகலின்,
எப்பொருளாயினும் அப்பொருட்
கண் நின்று அம் மெய்மையை
அறிவது. நிறையென்பது என்
னோவெனின், காப்பன காத்துக்
கடிவன கடிந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம்.
ஓர்ப்பென்பது ஒரு பொருளை
ஆராய்ந்து உணர்த லென்பது.
கடைப்பிடி யென்பது கொண்ட
பொருண் மறவாமை” என இறை
யனா ரகப்பொருள் 2-ஆம் சூத்திர
வுரையில் எழுதப்பட்ட டிருக்கும்
விளக்கம் இங்கே அறிதற்பாலன.
355.

அறிவு நெஞ்சிற்குக் காவலென்பது
857.

அறிவுறுத்தல் - சுறுதல் 864.

அறி வெனப் படுவது பேழையார்
சொல்லோன்றல் 828.

அநீதியு - அறிவித்தற்கு 502.

அநீதியினென் - அறிவித்தேன் 874

அறசேரடுக்குதல் - ஆறுமெய்பெறுதல்
880.

அறசுனை, நிகழ்காலம் 81; - நீரற்ற
சுனை 79.

அறுத்திவோன் 314.

அறுதல் - நீங்குதல் 101.

அறுதி 886; - நிச்சயம் 419, 903,
948.

அறுதியிட்ட அற்றை நாள் 676.

அறுதியிட்டே வந்த காரியம் 419

அறுதியிடல் 278.

அறுதியுடைத்தா யொழுகல் 198.

அறுதியுடையனல்லன் 419.

அறுதியையுடைய மனல் 150.

அறுப்பன - போக்குவன 641.

அறம் - நீங்கும் 689.

அறமுறை வாழ்த்து - முனிவர், பசு,
பார்ப்பார், அரசர்- மழை, நாடு
என்னும் ஆறையும் வாழ்த்து
தல் 2.

அறை - சொல்லுதல் 801; - (உப்புப்)
பாத்தி 860; - பாறை 223, 301,
305, 320, 699, 726; - (மாணிக்கப்)
பாறை 272.

அறை சொல்லுதல் - சொல்லுதலைக்
கெடுக்கல், 801; - (மறை வெளிப்
படுக்கல்) 802; - வஞ்சனையைக்
கெடுத்தல் 897.

அறை கோடல் 803.

அறைதல் - சாற்றுதல் 346, 876;
- தட்டெல் 898.

அறைந்தறைத்து - பலகாலும் சாற்றிச்
சாற்றி 631.

அறைகவ காட்டினர் 898.

அறைபோகும் நெஞ்சு - கீழ் அற்றுச்
செல்லும் நெஞ்சு 408.

அறைபுநர் - சொல்லுவார் 165.

அறைபுரல் 239, 258.

அறைவனர் - சாற்றுவனர் 657.

அண்சாரியை பெறுது நின்ற அகா
வீற்றுப் பல வறிசொல் 28.

அன்பில்லாத மகனிரிடத்துப் பெறு
கின்ற இன்பநுகர்ச்சி தீதென்பது
440.

அன்பிலி 519.

அன்பிலை - அன்புடையை யல்லை
779.

அன்பினதகலம் 14, 82, 109, 111.

அன்பினற பிணித்து 853.

அன்புறுகிவிபான் 861.

அன்புறுதருந இறைச்சிப்பொருட்கட்
சட்டுதலும் வற்புறுத்தலாம் 73.

அன்பெறுது எதிர்காலத்துப் பகா
மூர்த்தி நின்ற அகாவீற்று வினைச்
சொல் ‘தகைப்ப’ 28.

அன்பெனப் படுவது தன்கிளை
செருஅமை 827.

அன்மொழித் தொகை ஒரு சொல்
நீர்மைத்தாய்ப் பெயர்த் தன்மை
யெய்தி முடிக்கும் சொல்லோடு
புணர்ந்துழி விரியாய் அல்வழிப்
புணர்ச்சியாதல் 309.

அன்மொழித் தொகையும் ஆகு பெய
ருள் ஒருவகை யென்பது 309.
அன்விசுதி தனித்தன்மையில் வரு
தல் 354.

அன்றி 172; - அல்லநாக 183;-அன்
றாக 392.

அன்றியது - அல்லாதது 408.

அன்றியென்பது - செய்தெனச்சுக்
குறிப்பென்பது 158.

அன்றில் உசாவுதல் 851.

அன்றில் பின்னமடலிலுறைதல் 801.

அன்றிலின் செய்தி-801.

அன்று - அல்ல 223, 224.

அன்றோ 384, 400, 401, 402;-அல்ல
வோ 720.

அன்ன - அத்தன்மைய 909;-அவை
போல்வன 409.

அன்னங்கள் தன்னிடத்தே விட்டுப்
போகாத இமயமலை 549.

அன்னச் சேவல் தலைவனுக்கு உவ
மை 948.

அன்னத் துவியாற் செய்த மெல்லிய
சேக்கை 87, 433, 932.

அன்னத்தைத் தாமதாபிலைமறைக்கு
மென்பது 422.

அன்னதேல் 544.

அன்னப்புள் என்பு உருகி மிக்க அன்
போடு புணர்தலால் அதன் துவிக்கு
மென்மை பிறர்க்குமென்பது 432.

அன்னப்புள் புணர்ச்சியால் மெய்
யுருகுமென்பது 432.

அன்னப்பெடை அழகிய கையை
யுடைய தென்பது 417.

அன்னப்பெடை தலைவிக்கு உவமை
948.

அன்னப்பெடை நீருள்ளே தோன்
றும் மதிநிலைத் தன்சேவலென்று
கருதுதல் 422.

அன்னப்பெடை புணர்ச்சியால் உருகி
உதிர்ந்த வயிற்றின் மயிர் எஃகிப்
பெய்த அணை 432.

அன்ன மென் சேக்கை - அன்னத்
துவியாற் செய்த மெல்லிதாகிய
சேக்கை 931.

அன்னர் - அத்தன்மையர் 854.

அன்னவகையால் 555.

அன்னவர் - அத்தன்மையர் 521.

அன்னவான் சேவற் புணர்ச்சி 948.

அன்னவை 630.

அன்னன் 710.

அன்றர் - அத்தன்மையர் 58;- ஒப்
பவர் 407, 560.

அன்றான் - அத்தன்மையையுடைய
வன் 289.

அன்னேன் - அத்தன்மையையுடை
யேன் 871.

அன்னே-அத்தன்மையை 502, 593;

- செவிவித்தாய் 310, 733, 766;

- நற்றாய் 733.

அன்னேநோதக்கதோ வில்லேம னின்
னெஞ்சு, மன்னேநெஞ்சாகப் பெ
றின் 690.

அன்னையோ - அத்தன்மையையோ
374, 690, 713.

அன்னையோ என்பது, அம்மையோ
என இதழ்ச்சி குறித்து வருதல்
568, 581; - வருத்தம் அல்லது

அச்சம் குறித்து வருதல் 948;
வியப்புக் குறித்து வருதல் 509.

அன்னோ - ஐயோ 867.

அன - அவை 98.

அனம் - அன்னப்பாறை 342.

அனிச்சம் - அனிச்சப்பூ 86, 543.

அனே - அளவு; 'கொள்வன' 943.

அனேத்தற்கு 454, 455, 928.

அனேத்தாக 466, 543, 698, 710, 729.

அனேத்து - அத்தன்மைத்து 956;

- அவ்வளவு 454, 455, 577.

அனைய என்பது நெஞ்சறி சுட்டாய்
நிற்பல் 872.

அனையர் 59, 60, 61.

அனையரும் பண்பு - அத்தன்மைத்
தாகிய அரிய நற்குணம் 271.

அனையவை - அத்தன்மையவை 88;

- அவை 98, 99, 361, 362.

அனையன் - அத்தன்மையையுடைய
வர் 59, 60, 61, 781.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   கஅறு

அனையன - அத்தன்மையன 332.
 அனையையோ 453.
 அனையரை - (அந்த எல்லை) 797.
 ஆ - பெண் பசு 485, 700.
 ஆஅர் தளிர்க்கு மிடைச்சென்றார் -
 ஆச்சாரமார் தளிர்க்கும் காட்டிடைச்
 சென்றவர் 900.
 ஆ, ஓவாய் நிறநல் 615.
 ஆக்கம் - அமைத்துக்கோடல் 240,
 959; - இலாபம் 54; - செல்வம்
 189, 212, 213, 846, 850.
 ஆக - ஆயிருக்க 418, 419, 420;
 - ஆவதாக 390.
 ஆகம் - மார்பு 34, 90, 91, 217,
 237, 390.
 ஆகமுறத்தழுவுல் 217.
 ஆதற்பாலன் 63.
 ஆதாமை 627.
 ஆதிய - ஆகவேண்டி 237.
 ஆகின்ற 697; - ஆகாநின்றது 759,
 917; - உண்டாகா நின்றது 247,
 852.
 ஆகின்றென்பதை இறத்தகாலமாக
 வும் கொள்ளல் 248.
 ஆகுதலான் - ஆகையினால் 383.
 ஆகுதம் - ஆவேம் 490.
 ஆகுபெயர் - 4, 52, 55, 58, 87, 186,
 213, 329, 446, 454, 525, 527,
 562, 589, 597, 621, 656, 775,
 872.
 ஆகுபெயராக்கிப் பொருள் கொள்ளு
 தற்குக் காரணம் 775.
 ஆகுபெயரென்றற்கும் குறிப்புமொழி
 யென்றற்கு முள்ள காரணம் 176.
 ஆகுலம் - வருத்தம் 393.
 ஆகுவல் - ஆயிருப்பேன் 450.
 ஆகென 882.
 ஆங்க, அசை 451, 460, 466, 518,
 685, 874; - அங்ஙனம் 660; - அங்
 னனே 674; - உரையசை; - அங்ங
 னே யென நின்றது 508, 554.
 ஆங்கண் - இடம் 898; - எழாம்வேற்று
 மையுருபு 'ஊராங்கண்' 374, 661.
 ஆங்கவேனத் தனிச்சொற் பெற்று
 ஐஞ்சீரெடுக்கிவந்தகலிவெண்பா 520.
 ஆங்கனம் - அங்ஙனம் 157.

ஆங்கிற - அவ்விடத்தினின்று குறி
 யிடமேபோ 383.
 ஆங்கு - அக்காலம் 9, 226; - அத்தன்
 மை 368; - அப்படியே 574, 880;
 - அப்பருவத்து 59; - அப்பொழுது
 224, 318, 321, 683, 776, 899,
 933; - அப்போது 390; - அவ்வி
 டம் 627, 633, 646, 647, 879,
 944; - அவ்விடத்தே 408; - இடம்
 131, 351; - கண் மெய்யிடத்து
 871; - தன்னிடத்தினின்றும் 896;
 - முற்பிறப்பு 876.
 ஆங்கு முதலியன படர்க்கைக்கண்
 அடக்கப்படுதல் 471.
 ஆங்கென்பது அசையாய் வருதல்
 27, 40, 55, 88, 98, 103, 118,
 140, 152, 157, 161, 166, 171,
 183, 189, 194, 213, 221, 265,
 278, 323, 351, 361, 403, 407,
 455, 575, 609, 759, 785, 797,
 803, 808, 836, 841, 850, 854,
 917, 948, 952, 956, 961.
 ஆங்கென்றும் அசை நிலை ஆங்க
 என இறுதி விகாரமாய் நின்ற
 தென்னும் கொள்கை 518.
 ஆங்கே - அக்காலத்தே 915; - அப்
 பொழுதே 490, 713, 819, 914,
 933; - அவ்வாத்திக்காலஞ் செல்கி
 ன்ற காலத்தே 911.
 ஆச்சாரமார் தளிர்க்கும் காடு 904.
 ஆசாரஞ் செய்தல் 483.
 ஆசிரியச் சரிக்கத்து நற்றயலடி நாத்
 தோயும் வருமென்பது 93.
 ஆசிரியச் சரிதகம் 727, 732.
 ஆசிரியர் - (தொல்காப்பியர்) 11, 206.
 ஆசிரியர் நல்லத்துவனார் 11.
 ஆசிரியர் நல்வத்துவனார் 11, 962.
 ஆசிரியற்குப் பொருளியாமை, கல்வி
 யிடத்தே தப்புப்பண்ணிக் கோட
 லாமென்பது 955.
 ஆசிரியன் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்
 கினியன் 962.
 ஆசிரியன் மனம் வருந்தப் பொரு
 ளியாது கொண்ட கல்வி, நாடொ
 றும் தேயுமென்பது 955.
 ஆசினிப்பணவை 241.

ஆனினிப்பலாவின் பழம் 242.
 ஆசு - குற்றம் 647.
 ஆசுரத்திற்கும் பாங்கி நிமித்த மாதல் 634.
 ஆசுரமாகிய கைக்கிளை 628.
 ஆசையாகிய சங்கிலி 98.
 ஆட்டிடைபார் 688.
 ஆட்டினம் 645, 724.
 ஆட்டுதல் - அலைத்தல் 658, 688, 911.
 ஆடமை வெற்பன் 265.
 ஆடல் - ஆளுதல் 872.
 ஆடல்வேண்டி - ஆடுதற்கு 604.
 ஆடவர் கோலம் 402.
 ஆடவர், தம்மேல் அன்புற்ற மகளிரை அவர் வருந்தும்படி கைவிடுதல் 942, 951.
 ஆடவர்தார் மகளிர் முயக்கத்தார் குழைதல் 721.
 ஆடவர் நடைக்கு யானை நடை உவமை 315.
 ஆடவர் நெஞ்சு, மகளிர் நலத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு சழன்று திரிதல் 711.
 ஆடவர், மகளிர் கூந்தலிற் றயிலுதல் 656.
 ஆடவர், மகளிர் தோளிற் றயிலுதல் 656.
 ஆடவர், மகளிரை முயர்குமிடத்தே கொண்டாடுதல் 420.
 ஆடவர், மயிர்முடி கூடி இளமை முதிர்ந்து காமச் செவ்வி அறிந்து கனவொழுக்கத்திற்கு உரியாதல் 729.
 ஆடவர் முகத்துக்கு மதி உவமை 951.
 ஆடவர், முன்கையில் தொடி அணிதல் 503.
 ஆடவரால் திறக்கப்படும் முறுவல் 749.
 ஆடற்றகைகள் - ஆடுதலாலுண்டான அழகையுடையவள் 706.
 ஆடி - அனைந்து 187; - ஆடுதலால் 603; - துகர்த்து 428, 443; - விளையாடுகையினால் 726.
 ஆடிய - ஆடல் வேண்டி 604.

ஆடியளித்தி - (அளித்தாடுகி) 582.
 ஆடு - அசைப்பாய் 872; - யாடு 688; - வெற்றி 100, 677.
 ஆடுங்கால் 6, 8, 9.
 ஆடுதல் - அசைதல் 265, 673; - உண்ணுதல் 162; - உலாவுதல் 245; - செல்லுதல் 591; - திரிதல் 435, 640; - துடித்தல் 77; - துகர்த்தல் 428, 443, 579, 932; - புணருதல் 580; - விளையாடுதல் 420, 422, 436, 453, 494, 726.
 ஆடுப - நீராடுவார் 234.
 ஆடுமார் - விளையாடவேண்டி 555.
 ஆடுவபோலும் 181.
 ஆடுபழில் 100.
 ஆடை - துகில் 317, 882.
 ஆடை கழுவுவானே வாயிலென்றல் 435.
 ஆடையால் மூஉய் அகப்படுப்பேன் 882.
 ஆடையிலுள்ளதுகளை விளக்கக் கார்தெறிர் நிற்பல் 484.
 ஆடையைப் பூத்தொழிலையுடைத்தாகிய கரையினையுடையதாகச் செய்தல் 735.
 ஆண்டகை - ஆளுந்தகைமை 287.
 ஆண்டபொருண் முடிவு 880.
 ஆண்டலைக்கின்ற பறழ்மகனே 568.
 ஆண்டலையின் செய்தி; 568.
 ஆண்டாண்டு 198, 548.
 ஆண்டாய் - அடிமைத்தொழில் கொண்டாய் 697.
 ஆண்டார் - கர்த்துப்போந்தவர் 338.
 ஆண்டு - அவ்விடம் 114, 450, 550, 683.
 ஆண்டை - அவ்விடம் 87, 117.
 ஆன்பாற் பச்சாசு 394.
 ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை 531.
 ஆணம் - நேயம் 10.
 ஆணொழி லண்ணல் 58.
 ஆணொழின் முற்றுதல் - ஆண்தன்மையின் அழகாகிய மதிலைச் சூழவிட்டிருத்தல் 866.
 ஆணை - ஏவல் 867.
 ஆணை கடக்கிற்பார் - ஆணையைத் தப்புவார் 483.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கூஅதி

ஆத்திரையம் 5.

ஆதல் 392.

ஆதி - ஆதிடென்னும் நெடுஞ் செலவு
(குதியின் ததி) 586.

ஆதியுரு - பழைய உரு 591.

ஆதியென்னும் நெடுஞ்செலவு 588,
589.

ஆதிரையான் - ஆதிரைநாளை புடைய
இறைவன் 961.

ஆபத்தம்பம் 5.

ஆபோற் படர்த்தக 485.

ஆம் - ஆயிருக்கும் 503; - ஈர் 292;
- போலேயிருந்தது 'செல்வானம்'
375.

ஆம்பல் நிரையிதழ் 447.

ஆம்பல், மதியையநோக்கி மலர் 433.

ஆம்பலின் வெள்ளிதாகிய மலர் 433.

ஆம்பலென்னும் பண் 679, 703.

ஆம்பற் குழல் என்பது: 702.

ஆம்பற் குழலால் குய்செய்தல் 702.

ஆமாயிருந்தது 932.

ஆமுனியா ஏறுபோல் வைகற் பதிண்
மரைக், காமுற்றுச் செல்வாயோர்
கட்டுத்திக் கள்வனை 700.

ஆமென்பது செற்றமுறிப்பில் வருதல்
501.

ஆப் - தேடு 912.

ஆய்காது - அழகிய காது 552.

ஆய்ருடை - அழகிய ருடை 608.

ஆய்கோதை - அழகிய மாலை 441.

ஆய்ச்சாதி 674, 676.

ஆய்ச்சாதித் தலைவி அசைகின்ற
இமிலையுடைய ஏற்றைத் தழு
விய வெல்புகழுயர்நிலைத் தலைவன்
முகத்தைக் கண்ணிமையாது
பார்த்தாளென்பது 674.

ஆய்ச்சாதித்தலைவி, தமர் கோப்த்த
தையும் அயலார் பொறுகிருந்த
தையும் கேட்டு அவர் அவர் கூறி
யது நன்று; அன்றே என்னெஞ்சு
கலந்து விட்டது, இனி அவர்
கொடுக்கு நாளிற் செய்வதென்
னென மகிழ்ந்து கூறுதல் 666.

ஆய்ச்சாதித்தலைவி போரேற்றை
அடக்கியவரோட்தலைவனாகப்
பெற விரும்புதல் 661.

ஆய்ச்சியர், காதலர் கையினைந்து
குரவையாடுதல் 683.

ஆய்ச்சியர் குரவைக்கூத்து 648.

ஆய்ச்சியர், குரவையாடலில் அரசன்
நீடு வாழுமாறு தெய்வத்தைப்
பரவுதல் 666.

ஆய்ச்சியர், தம் காதல்மிகுதியால் தம்
காதலரைக் கையினைந்து குரவை
யாடித் தென்னன் வாழ்கெனக்
கானம்பாடியது 679.

ஆய்ச்சியர் தயிர் கடையும் போது
அஃது அவர்மேல் புள்ளி புள்ளி
யாகத் தெறித்தல் 685.

ஆய்ச்சியர், தலைக்கு வெண்ணெய்
தேய்த்துக்கொள்ளுதல் 734.

ஆய்ச்சியர், தெய்வத்திற்குப் பால்
மடை கொடுத்தல் 707.

ஆய்ச்சிறுமியர், களவொழுக்கத்தில்
ஆடவரால் இரகசியமாகத்தொய்யி
லெழுதப் பெறுதல் 716.

ஆய்ச்சிறுமியர், களவொழுக்க
நிகழ்ச்சியால் நாய்க்கு அஞ்சிக்
காட்டி லொளித்தல் 734.

ஆய்சிலம்பு - அழகியசிலம்பு 348, 358.

ஆய்சிறை வண்டு - அழகிய சிறகினை
புடைய வண்டு 748.

ஆய்சுதை மாடம் - அழகினைபுடைய
சாந்து வாரின மாடம் 586.

ஆய்த்தியர் 700.

ஆய்த்தியமே 695.

ஆய்த்தியமே - ஆய்த்தியமே 695.

ஆய்தல் - ஆராய்தல் 132, 197; - ஆராய்ந்து
பார்த்தல் 250.

ஆய்தலென்பது உள்ளத னுணுக்க
மாகிய குறிப்புணர்த்துதல் 585.

ஆய்துவி யன்னம் - மெல்லிதாகிய
குட்டு மயிரினைபுடைய அன்னம்
342, 417.

ஆய்தொடி - ஆராய்ந்திட்ட தொடி
360; - தோள் மெலிந்த காலத்துச்
செருகலா மென்று ஆராய்ந்த
தொடி 927.

ஆய்த்தாணை - முசிந்த புடைவை 585.

ஆய் நலம் - ஆராய்ந்த நலம் 790;
- கெட்ட நலம் 777; - துணுகிய
நலம் 778.

ஆய்நுதல் - அழகிய நுதல் 231, 323, 917.

ஆய்பு - ஆராய்ந்து 667.

ஆய் பூ வடம்பி னைல் 912.

ஆய்மலர் 840.

ஆயத்தார் 455, 881.

ஆயத்து னெடுத்தாய்ந்த இளமை 98.

ஆயம் - பெருந்தாயம் 845; - மகளிர் திரள் 98, 152, 270, 549, 715, 726, 767.

ஆயம், கோதைபோல ஒழுங்குவிட்டு விளையாடுதல் 767.

ஆயமகள் - ஆய்ச்சாதியிற் பிறந்த மகள் 626, 674, 690; - ஆயர் மகள் 646, 647.

ஆயமகள் - ஆய்ச்சாதியிற் பிறந்த மகள் 676, 733.

ஆயர், எருமைப்பேட்டின் கொம்பைத் தெய்வமாக வைத்துக்கொண்டு பெண்பிள்ளைக் கலியாணஞ் செய்தல் 731.

ஆயர், ஏற்றின்கொம்பிடை நுழைதல் 660.

ஆயர், ஏற்றின்கொம்பை மார்பு கொடுத்து ஏற்றல் 660.

ஆயர், ஏற்றின்மேலே பாய்ந்தேற்தல் 660.

ஆயர் ஏற்றைஊருதற்குப் பாதவர் அம்பி ணர்தல் உவமை 683.

ஆயர், எழுகள் போர் செய்யாமற் பிரிதற்கு அவற்றினாலே சில எழுகளைச் செலுத்தி விலக்குதல் 682.

ஆயர் ஏறுதழுவிய வாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டி, அவன் ஏறுதழுவிய தலைவனை விருப்பொடு கோக்கியதைத் தன்னுள்ளேகூறுதல் 666.

ஆயர் ஏறுதழுவிய வாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டி இக் குாவை புள் அவனைப் பரகேம் வாவென அவன் உடம்பட்டுத் தான் அலாச்சம் நீக்கினமையும் தன்னை அவன் வருத்தினமையும் பாட, பன்பு தோழி நமர் அவற்கு நன்னைக் கொடை கோர்தாரெனல் 651.

ஆயர் ஏறுதழுவியவிட்டு, குாவை யாடுதல் 638.

ஆயர் ஏறுதழுவிகின்றமை தலைவிக்குத் தோழி காட்டல் 619.

ஆயர் ஏறுதழுவாதலைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டல் 638.

ஆயர் ஏறுதழுவும் வகை 671, 672.

ஆயர்க்குக் களவொழுக்கம் நிகழ்தல் 663.

ஆயர் கருந்துவ ராடை யு டி த் த ல் 695.

ஆயர் களவு நிகழ்ந்த பின்னும் ஏறுதழுவி வரைகின்றதாகக் கூறுதல் 663.

ஆயர் கறவைக்கலம் வைத்த உறியையும் கழு, சூட்டுக்கோல்முதலியன இட்டுச்சுருக்கிய தோற்பையையும் கொண்டையன் குழலையும் உடைய ராயிருத்தல் 680.

ஆயர் காயாம்பூக் கண்ணி சூடுதல் 645, 695.

ஆயர் குருந்தம் பூக் கண்ணி சூடுதல் 714.

ஆயர் குழலாறுதல் 625, 680, 748, 807.

ஆயர் கொல்லேற்றின் சினத்திற்கும் அஞ்சாது அதனைத் தழுவ்தல் 662.

ஆயர் கொன்றை சாயா வெட்சி பிடவு முல்லை கஞ்சக் குல்லை, குருந்து கோடல் பாங்கர்ப் பூக்களாற் செய்த கண்ணையைச் சூடுதல் 638, 639.

ஆயர், திருமணக்காலத்து வீட்டிற்குச் செம்மண் பூசி முற்றத்து இளமணல் பெய்து எருமைப்பேட்டின் கொம்பைத் தெய்வமாக வைத்தல் 173.

ஆயர் துவருட்டின் ஆடை அணிதல் 634.

ஆயர், தெய்வம் இவளுக்கு இவனைக் காட்டிற்றேன்று மகிழ்தல் 691.

ஆயர் தோளின்மேலே கைக்கோலை வைத்திருத்தல் 626.

ஆயர், நீரை முன்னர்க் கோலான்றி நிற்தல் 695.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூஅள்

ஆயர், பலமலர் விரவிய தாரண்தல்
620, 719.

ஆயர் பிடா, செங்காந்தள், காயா
முதலியவற்றைக் கலந்து கட்டிய
கண்ணி அணிதல் 620.

ஆயர் மகளிர் - ஆம்மகளிர் 715.

ஆயர்மகளி ரியல்பு 715, 731.

ஆயர், மகளைக் கொடுக்கக் கொண்
டிருக்கும் கருத்தை ஆய் ச்சி யர்
பாட்டிலே தோன்றப்பாடித் கு
வை யாடுதல் 638.

ஆயர் மணங்கு செய்தற்குத் தண்ணு
மையில் தாளத்தளராமல் எழுப்பு
தல் 634.

ஆயர், மன்றத்தில் தாளத்தைத்
புடைய குரவைக் கூத்தாடுதல்
634.

ஆயர், மாலைக்காலத்திற் குழலாது
தல் 625, 748, 807.

ஆயர் முல்லைக் கண்ணி யணிதல்
688.

ஆயர் முல்லையும் குருந்தும் முடியிற்
குடுத்தல் 728.

ஆயர், வேந்தன் இனிதிருந்து வாழ்
வதற்குத் தெய்வத்திற்கு மடை
கொடுத்தல் 702.

ஆயரும் ஏறகளும் பொருகின்ற
களத்திற்கு இரு பெரு வேந்தர்
பொருங்களும் உவமை 674.

ஆயரும் ஏறகளும் பொருதற்கு
வேங்கைப் புலிகளும் களிந்நி
யானைகளும் பொருதல் உவமை
646.

ஆய வெள்ளம் 243.

ஆயன் குடிவந்த முல்லைக் கண்ணி
பைக் களவுகாலத்து ஆய்ச்சிறுமி
குடுத்தல் 733.

ஆயன் தலைவனாய் ஏறதமுவினமை
சுற்றத்தார் கண்டு சீன்று கூறுதல்
629.

ஆயனை - ஆயனும் தன்மையை
புடைய 724.

ஆயிடை - அவ்விடத்து 202.

ஆயிதழ் - அழகிய இதழ் 86, 159,
500, 508, 721; அழகிய இதழ்போ
லுங் கண் 883; அழகினைபுடைய
இமை 881.

ஆயிதழுண்கண் 721.

ஆயிரங்கண் 668.

ஆயில், ஆலென விகாரமாதல் 137.

ஆயிழாய் - அழகிய இழையினைபுடை
யாய் 519; - ஆராய்ந்தஇழையினை
புடையாய் 133, 157, 168, 455,
526, 581, 959.

ஆயிழை - ஆராய்ந்த இழை 256,
365; - ஆராய்ந்த இழையினைபுடை
யாய் 141, 538, 929, 938;
- திருந்த இழை 952.

ஆயின் - ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாயின்
846; - (ஆனால்) 156, 187, 188,
202, 374, 448, 455, 581.

ஆயினு மென்பது ஆனு மெனக்
குறைந்து நிற்கல் 355.

ஆயனை - ஆயினும் 25, 26, 27, 488.

ஆயும் - (இரை கவர்ந்த இளைப்பால்)
உயர்ந்து பரக்கும் 549.

ஆர் - காமம் 409.

ஆர்க்குந்தேன் 146, 165.

ஆர்கல் - உவகையர் - நிறைந்த செருக்
கினைபுடைய உவகையர் 667.

ஆர்கை - உண்டல் 447.

ஆர்த்தல் - ஆரவாரித்தல் 321, 538,
603; - ஒலித்தல் 671, 941; - (சுரும்
பிடுவெலிக்கும் வண்டிடுவெலிக்கும்)
156, 163, 174, 197, 770; - மிக
ஆரவாரித்தல் 787.

ஆர்த்துதல் - நிறைவித்தல் 623.

ஆர்தல் - நிறைதல் 363, 364, 513;
- துயர்தல் 170.

ஆர்ந்து, அருந்தென விகாரமாதல்
125.

ஆர்ப்ப - ஆர்க்கும்படிபாக 186; - ஆர
வாரம் ஏழ் 621; - ஆரவாரிப்ப
197, 348, 353, 418, 445, 514,
554, 586, 748; - ஆரவாரியா நிற்க
749; - ஒலிப்ப 495, 941; - பாட
811.

ஆர்ப்பது - அலர்துற்றும் கொடுமை
180.

ஆர்ப்பரித்து 632.

ஆர்ப்பார்ப்ப - ஆரவாரிப்ப ஆரவா
ரிப்ப 473.

ஆர்ப்பு - ஆரவாரம் 95, - ஒலி 478.

ஆர்பு - ஆர்த்து 671.

ஆர்வு - அனுபவித்தல் 253.
 ஆர்வுற்ற - நிறைவுற்ற 284.
 ஆர்வுற்றபூசல் - பசப்புற்ற வருத்தம் 929.
 ஆர்வுற்றார் - துன்பப்பட்டார் 253.
 ஆர்வுற்று - மகிழ்ச்சி தைவுற்று 662.
 ஆர - நிறைய 704; - துகை 170, 513.
 ஆராரூர் - பொறுத்தற்கரிய மணக் கவந்தி 365; - பொறுத்தற்கரிய வருத்தம் 271, 758.
 ஆராரூரெவம் 365.
 ஆரந்தாரொடு துயல்வா 841.
 ஆரம் 317, 469; - முத்துவடம் 841.
 ஆரம், மேற் கலங்கனும் கீழ்ப் பல முத்துவடங்களும் உடைத்தாயிருத்தல் 32.
 ஆரம ரோட்டென்னுத்துறை அகத்தும் வருமென்பது 95.
 ஆரல் - ஆரல் மீன் 447; - கார்த்திகை 386.
 ஆரவாரித்தல் 156, 802.
 ஆரவாரியாநிற்கும் 763.
 ஆரா - அமையாத 237, 704; - நிறையாத 442.
 ஆராக் கவவு - அமைதிபெறாத முயக்கம் 538; - நிறையாத முயக்கம் 544.
 ஆராக் கனை காமம் - நிறையாத செறந்த காம வேட்கை 563.
 ஆராத சிறுதுவலை 431.
 ஆராத - ஆராமல் 931; (பொருத்தாதபடி) 'துயிலாராத' 936.
 ஆராமல் 932.
 ஆராமை - அமையாமை 237, 276.
 ஆராய்ந்தணிக் கார் 500.
 ஆராய்வது 45.
 ஆராத - நிறைந்தவழி 79.
 ஆரிடை - அரிய இடம் 96; - அரிய வழி 42, 101, 102, 118, 299, 300; - தொலையாத வழி 15, 31, - வருத்தற்கரிய இடம் 211; - வழி 283.
 ஆரிருள் - நிறைந்த இரக்காலம் 763; - போக்குதற்கரிய இருள் 943 - வருத்தற்கரிய கக்குல் 624.

ஆருயிர் - அரிய உயிர் 161, 532, 645, 867, 897, 927; - பெறுதற்கரிய உயிர் 353.
 ஆல் - ஆயிருக்குமாயின் 380, 448; - ஆயில் 136, 380, 469, 470.
 ஆல், அசையாய்வருதல் 67, 837; - ஆயப்பொருட்டாய் வருதல் 424.
 ஆலம் - ஆலமரம் 621.
 ஆலமர் செல்வன் - ஆலின் கீழ் அமர்ந்த இறைவன் 479; - ஆலின் கீழ் இருந்த இறைவன் 494.
 ஆலமர் செல்வ னணிகரால் மகன் விழா - ஆலின் கீழிருந்த இறைவனுடைய மகனாகிய பிள்ளையார் (முருகக்கடவுள்) திருவிழா 494.
 ஆலமரத்தை அங்கு உறையும் தெய்வ மகிழ் அணிதல் 683.
 ஆலவாய் 557.
 ஆலி - ஆரவாரித்து (மக்கள்தொழில்) 921.
 ஆலுதல் - ஆரவாரித்தல் 150; - கூவுதல் 151, 156, 164, 182, 196.
 ஆலும் ஒழிவும் பல அடுக்கி ஒரு சொல்லொடு முடிந்தனவென்பது 174.
 ஆலுருபு இடப்பொருளில் வருதல் 323.
 ஆவது - ஆம் தன்மை 307.
 ஆவி - புகை 199.
 ஆவிரம் கண்ணிக்குப் பொற்றகடு உவமை 871.
 ஆவிரம் பூ 858.
 ஆவிரம் பூவுக்குப் பொன் உவமை 860, 871.
 ஆவிரை 856.
 ஆவிரைப் பூ 864.
 ஆழ்தல் - அழுந்துதல் 834, 835.
 ஆழ் துயரம் - அழுந்தின துயரம் 948.
 ஆழி - சக்கரம் 832.
 ஆன்பவர் கலக்குற அலைபெற்ற நாடு பாழ்படுதல் 39.
 ஆன்பவர் கலக்குற அலைபெற்ற நாடு பிறவரசன் நிழலடைதல் 146.
 ஆன்பவன் - தொழில் கொள்கின்றவன் 904.
 ஆள்வல் - ஆண்டு போதுவேன் 502.

அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி கூஅக

ஆள்வினைக்கு - எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி நிமித்தமாக 37.
 ஆள்வினைத்திறம் - முயற்சியிடம் 103.
 ஆள்வல் - அடிமைத்தொழில் கொள்ளுதல் 697.
 ஆளாபஞ் செய்து பாடுதல் 814.
 ஆளிய வருவான் - ஆளவரும் அரசன் 747.
 ஆற்றகில்லாது 886.
 ஆற்றல் கலையின் மாம் தழைத்தற்கு நதலிற் குறைகாட்டா தறனாநிற் கொழுகியவன் செல்வ யிருதல் உவமை 150.
 ஆற்றல், ஆற்றென விகாரமாதல் 917; - வலிமை 107, 544.
 ஆற்றல் கோய் - வலியையுடைய காம கோய் 107.
 ஆற்றலர் - ஆற்றார் 157.
 ஆற்றாக்கால் - இயவாதபோது 264, 323.
 ஆற்றாதவர் - பிரிவாற்றாதவர் 525.
 ஆற்றாது - நடத்தாமல் 372.
 ஆற்றாமை - செய்யமாட்டாமை 570; - நடத்தாமை 372; - பொறுக்க மாட்டாமை 936; - மாட்டாமை 541, 553, 805, 824, 886.
 ஆற்றாமை கூறி வரைவுகடாவுதல் 783, 804.
 ஆற்றாமையே வாயிலாகத் தலைவியுழைத் தலைவன் செல்லுதல் 398, 548.
 ஆற்றாமை வாயிலாகத் தலைவன் வந்துழி, காமத் கிழத்தி வெளிப்படக் கூறுதல் 420.
 ஆற்றாமைவாயிலாகத் தலைவியுழைத் தலைவன் வலிந்து புஞ்சல் 531.
 ஆற்றார் - பொறுத்திருப்பர் 263.
 ஆற்றான் - செய்யான் 791; - மாட்டான் 785.
 ஆற்றிடைக்குறை 293.
 ஆற்றியார் - செய்தவர் 162.
 ஆற்றின் - நெறியால் 544, 666.
 ஆற்று - வலி 915.
 ஆற்று கிற்பார் - நிகழ்த்துவார்; வினைத்திரிசொல் 696.
 ஆற்றுகேன் - வல்லென் 872.

ஆற்றுதல் - இவ்வாழ்க்கை நடத்துதல் 827; - செய்தல் 49, 186, 319; - செலுத்துதல் 202; - தீர்த்தல் 75; - நடத்துதல் 942, 950; - நிகழ்த்துதல் 696; - போர்த்தொழிலை நடத்துதல் 'அடன்மாமே லாற்றுவேன்' 877.
 ஆற்றுத லென்பதொன் றலந்தவர்க்குதவதல் 827.
 ஆற்றுநீர்கழிதல்: இளமை கழிதற்கு உவமை 117.
 ஆற்றுப்படுக்த செய்யுள் 59.
 ஆற்றுப்படுதல் - வழிப்படுத்தல் (போக்குதல்) 39, 508.
 ஆற்றுவன் - பொறுத்திருப்பான் 156.
 ஆற்றோம் - நடத்தமாட்டோம் (செய்யோம்) 'தீமை பொறையாற்றோம்' 541.
 ஆரல்லமொழி - அறநெறிபல்லாத தீமொழி 941.
 ஆற்றி அங்கணர் 2.
 ஆறாக 450, 631.
 ஆற்றிநிப் பொருள் வெஃகல் 64, 147.
 ஆறு- அறநெறி 941; - உலக வொழுக்கம் 367; - ஒழுக்கம் 746; - தன்மை 'சாமாறு' 367; - நெறி 64, 147, 544, 715, 746; - பழைய வழி 37; - வழி 15, 26, 27, 42, 56, 116, 119, 577, 596.
 ஆறு அங்கமாவன 5.
 ஆறு கொள்ளல் - வழியாகக் கொள்ளுதல் 864.
 ஆறுதல் - சினந்தன்தல் 221; - தனிதல் 917.
 ஆறுமயங்குதல் - பழைய வழிகள் மயங்குதல் 37; - வழிதப்பி வருதல் 577.
 ஆறுமேய் பெறதல் 530, 545, 557, 681, 862, 880.
 ஆன்ற ஒலி - அடங்கிய ஒலி 784.
 ஆன்றவ டடக்கம்போல் அலர் செல்லரச்சினை 174.
 ஆன்று - அடங்கப்பட்டு 761.
 ஆன்றோர் - அமைந்த சான்றோர் 548, 868.

ஆன - அமையா 98, 189; - இமையாத 138, 165, 193, 317, 323, 495, 523, 555, 585.

ஆனது - அமையாதே 746, 762, 867; - அமையாமல் 131, 523, 555; - மேன்மேலே 27, 603.

ஆனப்படர் மிக்க நெஞ்சு - அமையாத வருத்தமிக்க நெஞ்சு 926.

ஆனப் பரிய அவன் - அமையாத செலவுகளையுடைய ஞெண்டுகள் 816.

ஆமை - அமையாமை 138, 189, 317, 323, 746, 896, 926.

ஆவிரூப்பு - அமையாத வீரப்பம் 555.

ஆனம் - ஆயினம் 354.

ஆனருபு இடப்பொருளில் வருதல் 415, 772, 783, 797, 799, 882, 925, 947; - தொழப் பொருளில் வருதல் 414.

ஆனன் - பசுத்திரனில் 626.

ஆனேற்றவர் பூண் - இடபத்தையுடைய விளங்குகின்ற பூண் 507.

ஆனேற்றக்கு மன்னர் உவமை 689.

ஆனேற்றக்கொடியோன் 143.

ஆனேற்றெலிக்கு இடியின்முழுக்கம் உவமை 726.

ஆனேறு - ஆனில் எ.ழ 144; - இடபம் 507.

ஆனேறு மழையிடத்துத்தலைசாய்த்து நடத்தல் 738.

இஃதொத்தன் - இவனெருத்தன் 364, 370, 377, 386, 500, 527, 643, 857.

இஃதொத்தன் என்பதன் ஆராய்ச்சி 386.

இஃதொத்தி 896, 909.

இஃதொன்று 502, 503.

இஃதொ 387, 933; - இத்தன்மைத்தொ 878; - இதுவோ 384, 914.

‘இக’ என்பது ‘இகா’ என நறு சிரித்து வருதல் 674.

இகத்தன்மையு - புறப்படுதலைச் செய்வனே 348.

இகத்தா - போம்படி 358.

இகத்தல் - கடத்தல் 64, 658; - கைவிடுதல் 51, 886; - நீங்குதல் 609; - விட்டு நீங்குதல் 758.

இகந்தவை - நீங்கின பொருள்கள் 609.

இகந்தொரீஇ 51, 75, 92.

இகரம் முன்னிலை யொருமை எதிர்மறை வினைமுற்று விருதியாய் வருதல் 108.

இகர வீறு தகரத்தையூர்ந்து எதிர்காலம் பற்றி வருதல் ‘ஒத்தி’ 517.

இகல் - பகை 694; - போர் 751; மாறுபாடு 293, 657, 671, 811.

இகலாட்டி - மாறுபாட்டையுடையவனே 694.

இகலி - மாறுபட்டு 387, 388, 450, 674.

இகலிதம் பணி - மாறுபாடுகளைக் கொடுக்கும் பணிக்காலம் 834.

இகலிருள் - மாறுபாட்டையுடைய இருள் 746.

இகவாய் - கடவாய் 470.

இகழ்ச்சிக்குறிப்பு 376, 378, 436, 437, 533, 573, 685, 720, 944.

இகழ்த்து சிரித்தல் 917.

இகழ்மலர்க்கண்ணன் 841.

இகன்மற - மாறுபாடுகட 811.

இகன் மிகு கேமியான் - போரின்கன் மிகுவின்ற சக்கரப் படையை யுடைய மாயோன் 751.

இகா - தாழ்ந்த 689.

‘இகா, முன்னிலையை; அது காணவந்த திரிந்ததென்பது’ 674.

இகுத்தல் - தாழ்த்தப்படுதல் 578; - தாழ்த்தல் 815.

இகுதருகடாம் - சொரிதலைச் செய்யுமதம் 856.

இகுதருதல் - வீழ்தல் 909.

இகுதல் - விழுதல் 789.

இகுப்ப தாழ்த்தாட்ட 815.

இகுபு - இற்று 180.

இகுவன் - கரைந்து தாழ்வன் 835.

இகுனை - இனையோனே 645; தோழி 250, 251, 389; (மலாடார் சொல் சேநாட்டார் சொல்) 643.

இருளை யி ிஃ தொ ன்று கண்டை

யிஃதொத்தன் 643, 645.

இங்குலிகம் - சாதிவிங்கம் 86, 358.

இங்குலிகம்எழுதினமரத்தாகை 358.

இசை - இசை 61, 160, 182, 267.

276, 677; - பாட்டு 901; - புகழ்

64, 679, 902.

இசைத்தல் - ஒலித்தல் 52, 189,

197, 550; - கூறுதல் 77.

இசைநிம்ப - பாட்டு அடங்க 901.

இசைநிறை 284, 925.

இசைநிறை யாவது: 247.

இசைப்ப - ஒலிக்கையினால் 657.

இசைபரந்து உலகேத்தல் 147.

இசை, யாழுக்குப் பயன்படாமை 61.

இசையின் - முழுக்கோடே 660.

இட்டு - போகட்டு 509.

‘இட்டு’ எ ன் னும் இடைச்சொல்

அசைநிலையாப் வருதல் 622.

இட்டுப் பிரிதலைச்செய்தல் 322.

இட்டுப் பிரிவிரங்கலையும் அருமை

செய்தயார்த்தலையும் பின்பு நூல்

செய்தோர் ஒரு வழி த் த ண த்த

லென்று பெயர் கூறினரென்பது

324.

இட்டுப்பிரிவு 271.

இட்டுவைத்துப் பிரிதல் 762.

இடக்கண்ணி - அலர்த்தகண்ணி 626.

இடக்க ரடக்குதல் 531.

இடத்தல் - பிளத்தல் 623, 644.

இடத்து நிகழ்பொருளின் நெழில்

இடத்திற்கு ஏறி நிற்கல் 232.

இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில்

இடத்துமேல் நின்றது 48, 144.

இடத்தே 437.

இடக்கிட்டு - பிளந்துபோகட்டு 623,

644.

இடப்பொருள் காலத்தோடு மயங்கல்

382.

இடப்பொருள் 415.

இடப இலைச்சினை 491.

இடபத்தையுடைய விளங்குகின்ற

பூண் 508.

இடம் - காலம் 214, 382, 758, 761.

இடம்பட - இடமுண்டாம்படி 652.

இடம்படல் (இடமாகக்கடவது) 861.

இடம்பெற்றுத் தழால் 333.

இடரிய - வருத்தத்தைச் செய்த

623.

இடல் - சொல்லுதல் ‘மொழியிடல்’

410.

இடவழுவுமைதி 102, 485.

இடவாய் வலவாய் பெயர்தல் 872.

இடன் - இடம் 549, 760; - உலகம்

783; - காலம் 765; - செல்வம் 18.

இடனின் நி யிரச்சோர்க் கொண்

நியாமை இழிவு 18.

இடி - உருமேற்றின் இடி 299, 621.

இடி. எற்றின் இடிப்பிற்கு உவமை

622.

இடிக்குக்கேளிர் 24.

இடித்தல் - (கர்ச்சித்தல்) 94.

இடி நெருப்புமித்தல் 241.

இடிய - இடித்துபோம்படி 871.

இடியுமிழ் பிங்கிய விரவுப் பெயல்

241.

இடியுமிழ் வானம் 879.

இடுக்கண் - வருத்தம் 232, 832.

இடுக - (அணிக) 503.

இடுதல் - இட்டு வைத்தல் 915;

- உகிர்த்தல் 871; - குத்துதல்

133, 839; - கொடுத்தல் 864;

- போகடுதல் 131, 622, 623, 646.

இடும்பை - காமநோய் 872; - துய

ரம் 837; - மனவருத்தம் 864;

- மிம 264, 756; - வருத்தம் 615,

765, 789, 799, 802, 835, 878,

909.

இடும்பைநோய் - இடும்பைபையத்

தரும் (காம) நோய் 835.

இடுமணல் 152, 159, 494, 775,

783, 819, 839, 843.

இடுமருப்பியானே 133, 839.

இடுமுள் நெடுவோலி 79.

இடுவித்துக்கொண்டு 436.

இடை - (காட்டின்) இடம் 900;

- இடுப்பு 348, 355; - இடையீடு

32, 35, 133; - உள் 422; - (சம

யம்) 25; - தடுத்தல் 25; - நடு 31,

87, 330, 375, 468, 479, 552,

673, 682, 747, 822, 864, 871;

- பெயர் (இடப்படுவது) 707.

இடைக்குறை (ஒத்தன்) 370.
இடைக் குறைந்து நின்றல்; ஒருத்தன் - ஒத்தன் 364.
இடைகொண்டு 25, 65.
இடைச்சுரத்துப் புலம்புஞ் செவிலியை எதிர்வருவார் கண்டு தெருட்டுதல் 56.
இடைதெரியா வேள நிருவரும் 707.
இடைநிலைப் பருவத்தாளானமை 492.
இடைநிலைப் பாட்டின்றி வந்ததரவினைக் கொச்சகக் கவிப்பா 184.
இடைநிலைப்பாட்டு 23, 50, 105, 181, 184, 291, 452, 565, 938.
இடைநிலைப் பாட்டு (கவியுறுப்பு) ஆறடி முதல் இரண்டடிவாறும் வருமென்பது 448.
இடைநிலைப் பாட்டு ஒத்தாழிசைக் கவியுள் தாழம்பட்ட ஓசையின்றி வந்தது 798, 854.
இடைநிலைப் பாட்டு ஒத்தாழிசைக் கவியுள் தாழிசை யென்றற்குஞ் சிறிது பொருந்திவந்தது 319.
இடைநிலைப்பாட்டு, கொச்சகக் கவியுள், தாழிசையின்றி வந்தது 48.
இடைநிலைப் பாட்டு, தாழம்பட்ட ஓசையின்றி இரத்தியான் வந்தது 854.
இடைநிலைப் பாட்டு, தாழிசை யில்லாது வந்தது 781, 782.
இடை நின்ற காலம் 747.
இடைநின்ற நம்பு 52.
இடைப்பட்டு 378.
இடைப்படுத்தல் - இடையிடுதல் 199.
இடைப் படுத்தல் - இடையீடு படுத்தல் 32, 35.
இடைப்பாட்டு 248.
இடைபட - (ஏனைப்படைக்கு) நடுவே நிற்கும்படி 822.
இடையீட்டைத் 605.
இடைமுலை - முலையிடை 80, 440.
இடையன் கொன்றமரம் 414.
இடையாய ஒத்துவகை 5.
இடையிகரம் உராமாகத் திரிந்து வழங்குதல் 509.

இடையிட்ட - இடையேஇட்டுவைத்த 173; - இடையிலே இட்டுமுடித்த 330.
இடையிட்டது 272.
இடையிட்டிப் பிரிதல் 766.
இடையிடைக் கள்வர்போ னேக்கினும் கோக்கும் 375.
இடையிடை சொற் சேடி வந்த கொச்சகம் 809.
இடையிரவு 282.
இடையின்றி 67.
இடையீடு 134, 279.
இடையீடு படாமல் தழுவுதல் 32
இடையீடுபடுதல் 35, 211, 275.
இடையும் - வருத்தும் 461.
இடையூறஞ்சுதல் 269.
இடையூறுபடுதல் 113.
இடைவிடாது புணர்தல் 386, 387, 388.
இணர் - இதழ் 539, 787; -கொத்து 175, 267, 336, 350, 377, 550, 630, 638; - பூங்கொத்து 142, 165, 277, 404, 420, 470.
இணர்க்கொன்றை 630, 638.
இணருழ்த்த மரம் 175.
இணை 596.
இணைதல் - கூடுதல் 95, 776.
இணைந்த 839.
இணைந்த மலராற் செய்த கோதை 424.
இணைப்படைத்தானை 95.
இணைபட நிவந்த நிலமென் சேக்கை 432.
இணைப்பு - (தம்மிற்) கூடி 776.
இணைமோனை 457.
இணையிரண் டியைந்தொத்த முறை 457.
இணையெதுகை 14.
இணை யென்னும் இடைச் சொல் முன்னிலையையையாய் வருதல் 232.
இணைம் - பரண் 218.
இகழ் - (புவின) இதழ் 86, 159, 178, 276, 316, 386, 425, 440, 457, 464, 468, 508, 527, 613, 671, 761, 925; -(இமை) 25, 522,

532, 553, 881; - உதடு 435;
- பூ 183, 447.
இதழ் நீலம் - நீலப்பு 585.
இதன் கருத்தால் முற்பட்டவற்றின்
கும் யாம் கூறியதே பொருளென்
றுணர்க 126.
இதுவாகும் 550.
இதுவும் ஒன் றுடைத்து 81.
இது வொன்றுடைத்தென எண்ணல்
132.
இதோளி, சுதோளியெனச் சுட்டு
நின்று நின்றல் 741.
இத்திரன் ஆயிரம் கண்களையுடைய
னென்பது 669.
இத்திரன் இமையோர்க்கும் எழிலிற்
கும் இமைவனென்பது 604.
இத்திரன், காஞ்சிறப்பு நீங்குதற்கு
மருத நிலக்கவர் அங்கு விழவு
செய்தமைக்க வெளிப்படுவெனென்
பது 604.
இத்திரன் மருதத்திற்குத் தெய்வ
மென்பது 604.
இம்மலை 806, 807.
இம்மென்னும் துறை 198.
இம்மென 752-இம்மென்னும் துறை
பிறக்கும்படியாகச் சத்திக்க 197.
இம்மென இமிர்தல் - இம்மென்
னும் துறைபட ஒலித்தல் 770.
இம்மைப் பிறப்பினுள் துரப்பார்
கொல் 183.
இம்மையும் மறமையும் 92.
இமயமலையில் அன்னப்புள் என்றும்
உறையுமென்பது 549.
இமிர்தர-ஒலித்தலை உண்டாக்க 197.
இமிர்தல் - ஒலித்தல் 186, 277,
387, 470, 555, 685, 770.
820; - சிறிதொலித்தல் 787;
- பாடுதல் 752; - வண்டிடுவொ
க்கு வருதல் 193.
இமிர்த்தார்த்தல் - ஆளாபத்து செய்து
பாடுதல் 811; - சிறிதேயொலித்து
மிக ஆரவாரித்தல் 787.
இமிர்த்திம்மென 752.
இமிர்ப்புதுதல் - ஆரவாரித்துச்
சென்று ஊதுதல் 463; - ஒலித்
துத் தாளை ஊதுதல் 258.

இயில் - குட்டேறு (இடபத்தின்
முரிப்பு) 633, 671, 674, 681.
இமிழ் கானல் - ஒலிக்கின்ற கடற்
கரை 790.
இமிழ்தல் - முழங்குதல் 677, 800.
இமிழ் திரை - ஒலிக்கின்ற திரை
770; - முழங்குகின்ற திரை 762.
இமிர்சை - முழங்குகின்ற திரை
160.
இமிழ்சை மண்டை உறி - பால்
பற்றற் சேவுதலைச் செய்த கற
வைக் கலக்கல் வைத்தல் உறி 679.
இமை கூம்பல் 425.
இமைத்தல் - விளங்குதல் 348, 513.
இமைப்பின் 522.
இமைப்புவரை - கண்ணிமைத்
தொழில் நீகழுந் காலத்தின்
எல்லை 121.
இமையத்துப்பரும் - இமையத்துக்கு
வடதிசையிலேயும் 677.
இமையம் - இமயமலை 549, 677.
இமையவில் வாங்கிப் சாஞ்சுடை
மந்தனை 208.
இமையா காட்டத் திரைவன் 8.
இமையாமை - துயிலாமை 368.
இமையெடுத்தல் - இமையை விழித்
தல் 914.
இயக்கர் - கடை 241.
இயக்கன் - இயக்குபவன் 581.
இயக்கி - தொடுத்தல் 479.
இயக்கல் - போகல் 519.
இயங்குதல் - துடித்தல் 841; - திரிதல்
218.
இயங்குநர் 15.
இயங்குவதோர் பொறி 937.
இயங்கெயில் - திரிபும் 958.
இயம் - வாச்சியம் 660, 671.
இயம்புதல் - ஒலித்தல் 6.
இயல் - இயல்பு 524, 586, 815;
- உழுநலன்பு 18; - சாயல் 164,
332, 348; - நடக்கம் 338;
- பொதல் 307.
இயல்பு - இலக்கணம் 715.
இயல்பு விளி 473.
இயலசைதானே ஒழியசையாய் நிற
மல் 530.

இயலார்தொடி - அசைத லார்த்த
தொடி 552.

இயலி - அணுகி 495.

இயலியாள் - திரிதரும் நிலைமைய
ளாயினாள் 941.

இயலுதல் - நடத்தல் 160, 332.

இயலும் - திரியும் 314; - நடக்கும்
332, 358, 514; - போகின்ற
385.

இயலுவாய் - நடக்கின்றவனே 567.

இயற்கை - இயல்பு 124.

இயற்கை நலம் 22, 777, 916.

இயற்கைப் புணர்ச்சி 322, 854,
944.

இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கண் தெளிவாகப்
படுத்தி இட்பிபிரிதலைச் செய்து
மன்னர் அருமை செய்தயார்த்தல்
323.

இயற்கைப்புணர்ச்சிப் பின்னர்த்
தெய்வத்தாலே பிரியேனென்று
தெளிவ்த்தல் 777.

இயற்பட [6] மொழிந்தது 231.

இயற்படப் பாடாமை 232.

இயற்படமொழிதல் 230, 232, 233,
248, 251, 254, 255, 264, 820.

இயற்படமொழிந்து எந்ந் மறுத்தல்
243.

இயற்பட மொழிவது 810.

இயற்படித்தல் 230, 231, 233, 236,
237, 248, 251, 253, 254, 255,
264, 810, 820.

இயற்படித்த வாய்பாட்டான்வரைவு
கடாவுதல் 243.

இயற்பு - செலுத்தி 586.

இயற்புயது - பண்ணினது 443.

இயற்புயாள் - பண்ணப்பட்டாள்
337.

இயற்புதல் - படைத்தல் 682.

இயன் - வாசகியம் 197.

இயன்ற - செய்து 420 - சென்ற 67;
- பண்ணின 790.

இயன்றபோல் - செய்தவை போல
836.

இயைத்தார் - கூடுதலைத் தந்தார்
194.

இயைதல் - கூடுதல் 423, 424, 425,
620; - சேர்தல் 457; - பொருந்
துதல் 101.

இயைந்ததை - பொருந்தினது 402.

இயையு 620, 770, 787.

இயையுதல் 770, 787.

இயையுமன் 322.

இயைவது - கூடும் நிலைமை 951.

இயைவதோ 101, 102, 103.

‘இர’ என்பது முன்னிலையின்றிப்
படர்க்கைப் பன்மை விருதியாய்
வருதல் 374.

இரக்கமாகிய உரிப்பொருள் 962.

இரக்குவேன் வந்தனென் - இரந்து
கொள்வேனாக வந்தேன் 900.

இரக்கை 16.

இரக்கற் பொருட்கு முன் னின்ற
கருப்பொருள் இரைச்சிப் பொரு
ளாய்ந்ந் உபகாரப்பட்டு நிற்கல்
771.

இரக்கற் பொருள் 771.

இரக்கிசையினிது 182.

இரக்கிய - ஒலிக்கும்? 241.

இரக்குதல் - இடித்தல் 282; - இரக்
கல் கொள்ளுதல் 805; - ஒலி
த்தல் 182, 242, 609, 612;
- கூறுதல் 495.

இரட்டிப்பு 231.

இரட்டிற் மொழிதல் 536.

இரட்டைக்கதவு 538.

இரட்டையாய் வந்து சேரும் பலகை
கள் தம்மிற் பொருந்தின கதவு
494.

இரண்டடிக்க கொச்சகம் 575.

இரண்டாவது சிறுபான்மை ஒழிந்து
நிற்கல் 445.

இரண்டாவது விரியாதுநிற்கல் 475.

இரத்தல் - (கெஞ்சுதல்) 14, 17,
25, 123, 383.

இரத்தலுற் தெளித்தலும் 530.

இரத்தவர் நசை வாட்ட லாகாதென்
பது 613.

இரந்து குறையுதுதல் 357.

இரப்பவ னெஞ்சும்போற் புல்லெ
ன்று புறமாறி 756.

இரப்பவும் இயைவதோ 101.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௧௧

இரப்பார் மேலுள்ள கா த லி னு ல்
அவர்க்குச் சீரியப் பொருளைக்
கொடுத்தல் 373.

இரப்பான்போல் எளிவந்துஞ் சொல்
லும் 287.

இரலை (-கலைமான்) மருப்பிற்றிரிந்து
மறிந்துவிட் டாடி 95.

இரவில் வண்டு மூல்லையை உதுதல்
400.

இரவிக்குறி கீகழ்ச்சி 395.

இரவு - இரத்தல் 878; -இராக்காலம்
212, 282, 283, 297, 301, 313,
395, 400, 538, 763, 810, 832,
851, 878, 879, 884, 921.

இரவுக்குறி எற்றுக்கோடல் 283.

இரவுக்குறி பெறுதல் 282.

இரவுக்குறியது எதம் 313.

இரவு வருவானைப் பகல் வருகவென்
றது 297.

இரா - இரவு 40, 283, 495, 884,
908.

இராக்கத மனம் 379.

இராவணன் கயிலைமலையை யெடுத்
தது 209.

இராவகல் 40.

இரிபு - கெட்டு 658.

இரிவுறல் - கெடுதலுறல் 554.

இருக்குமது - இருப்பது 246, 922.

இருக்குவான் - இருப்பேன் 882.

இருக்கோ - இருக்கவோ 731.

இருகால் 'அருவித்து' என் றது
அருவிப்பன்மை போக்கிற்று 244.

இருகால் விளித்தல் முகமறகு 327.

இருகாலாவதும் 849.

இருக்கங்குல் 391.

இருங்கடல் - கரியாடல் 508, 832.

இருங்கழி - கரியகழி 773, 807,
951; - பெரிய கழி 761.

இருங்கழி நெய்தல் 925.

இருங்காப்பு - பெரிய குறம்பு 710.

இருங்குடியாயர் - பெரிய குடியிற்
பிறந்த ஆயர் 667.

இருங்குயில் - கரியவாகிய குயில்கள்
182, 187, 197, 555.

இருங்கூத்தல் 363; - கரி தா கிய
மயிர் 90; - கரிய கூத்தல் 255,

301, 324, 363, 460, 552, 597,
768; - பெரிய கூத்தல் 817.

இருக்கூத்தல் 720.

இருக்கீர்ச்சின்னம் 635.

இருசீராடி 692, 722.

இருசீரானென்று 949.

இருச்சிலாபு - கரியமலை 220.

இருஞ்சோலை 250.

இருடிகர் ஆவதிபன்னி அழலை
எழுப்பல் 807.

இருடிகர், காமவேட்கை இல் லா
சருத்தல் 706.

இருடிபைக் கட்டவுளென்ற கூறுதல்
560.

இருத்துமோ - இருப்பேயோ 715.

இருதலைப்புள் தலைவன் தலைவிக்கு
உவமை 532.

இருதலைப்புள்ளின் செப்தி 532.

இருதலையும் ஒத்தகாமம் 110.

இருதங்கள் இடையிட்டது 194.

இருத்தன்ன - இருந்த தன்மையவாக
549.

இருத்துமயி - கரியதும்பி 160, 463,
770, 787.

இருதிலம் பெயர்ப்பன்ன எவ்வன்
கூர் மருண்மலை 833.

இருப்பு - இருக்கத்தக்க இடம் 464.

இருபாத் குழிப்பொருள்கூறிச் செவி
ல் அறந்தோடு நித்தல் 218, 227.

இருபெரு வேந்தர் 674.

இருப்பின ரெடுத்தினை ந்திமிற்
ஞரால் 668.

இருமடர் வடியன்ன உண்கண் 388.

இருப்பு - படைக்கலம் 389.

இருப்புக் - பெரிய புக்கோறு 688.

இருப்புவி - (சுவைக்கப்புவி) 249,
293, 393, 646.

இருப்புறம் - பெரிய முதுகு 728.

இருப்பெண்ணை - கரியபனை 801,
864.

இருமுதுகுரவர்க்கேழே நீற் கின் ற
பின்பு 729.

இருமுது குரவரினஞ் சிறத்தோன்
கலவனென்பது 61.

இருமுத்தீர் 37, 910, 913.

இருமுன்று (சிறுதாயம்) 846.

இருமை - கருமை 160, 163, 182, 187, 197, 220, 250, 255, 301, 324, 363, 391, 460, 463, 508, 552, 555, 577, 597, 668, 688, 720, 768, 770, 773, 787, 801, 807, 832, 864, 910, 913, 925, 951; - பெருமை 37, 249, 293, 404, 646, 667, 710, 728, 761, 817, 833.

இருவகைக்குறிப் பழைப்பாகிய விடத்துத் தலைவிக்குரிய களவி நிகழ்தல் 282.

இருவகைக் குறியும் பிழைத்தல் 311
இருவாய் - நாமிருவரும் 239, 258.
இருவீசம்பு 630.

இருள் - இரா 759, 763, 901;
- இருட்சு 875; - (இருட்சு) 212, 247, 256, 262, 282, 295, 301, 303, 611, 746, 751, 756, 768, 802, 805, 879, 896, 928, 943, 950; - (மயக்கம்) 67.

இருள்துங்கிறவரை 262.

இருள்துங்குசோலை 303.

இருள்போழுக் கொடியின்னு 879.

இருளிய - இருண்ட 241, 358.

இருளுமழிருகூடல் 301, 768.

இருளுறு கூந்தலார் 875.

இருளொடு - இரக்கால்தால் 901.

இரை - (பறையின்) உணவு 761, 818, 822.

இல் - இல்லை 17, 354, 366, 484, 626, 689, 759, 902, 917; - குடிப் பிறப்பு 731; - சிற்றல் 453; - வீடு 136, 401, 414, 426, 460, 490, 596, 711, 714, 730.

இல்பொருளுவமை 47, 264.

இல்லத்துக்காழ் - தேற்றுவவினுடைய விதை 884.

இல்லதுகாய்த லென்பது களவின் கட்டுபோலாது தலைமகற்கு இல்லாததனை உண்டாக்கிக்கொண்டி காப்தல் 564.

இல்லம் - வீடு 570.

இல்லர் - இல்லிடத்தார் 733.

இல்லவா - பொருளில்லாதார் 951.

இல்லவா ரொழுக்கம்போ லிருங்கழி மலர் கூம்ப 951.

இல்லறத்தே நின்று முன்புள்ள மாசுறுத்து வானப்பிரத்த னாதல் 98.

இல்லறத்தைத் தருகின்ற களவொழுக்கம் பிறர்க்குத் தீங்கு போல் கோன்றுதல் 275.

இல்லறமே அறங்களில் தலையான அறமென்பது 61.

இல்லாகின்று 759, 917.

இல்லாயின் - இல்லையாயின் 484;
- உளரல்லையின் 902.

இல்லானும் - இல்லையாயினும் 354.

இல்லியல்பு - குடிப்பிறப்பிற்கு இயல்பு 731.

இல்லே - இல்லில் உறைகின்றவர் களை 310.

இல்லென்கிளவி இன்மை செப்பு மிடத்து ஐகார ஆகாரங்களைப் பெருது இயற்கையாய் வருதல் 47.

இல்லென இடத்தோர்க்கொன் றியாமை இழிவு 17.

இல்லேல் - இல்லையாயிருக்குமாயின் 366.

இல்லையாமாயிருந்து 932.

இல்லோர் - வறியோர் 287.

இல்லோர் புனக் கலையைத் தணக்க வல்லான் பால்வாழ்த்தாரன்மையு முடையன் 287.

இல்வழி - இல்லாதஇடத்து 440, 441; - இல்லாத என்னிடத்து 723; - இல்லாதகாலத்து 604.

இல்வாழ்வாற்கு வருவிருந் தோம்பி மனைவிபுடன் கூடியிருத்தலே பொருளென்பது 55.

இலக்கணப் பிழைப்பன்று 151.

இலக்கணப்போலி 130.

இலக்கணம் - இயல்பு (முறைமை) 716.

இலக்கண வழக்கன்று 597.

இலங்கு கோலவிர்தோடி - விளங்குகின்ற கோற்றெழில் விளங்குந் தோடி 614.

இலங்குதல் - விளங்குதல் 49, 87, 128, 133, 161, 243, 285, 303,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கக்கள்

331, 407, 614, 780, 783, 867.
925.

இலங்குநீர்ச் சேர்ப்பு 780.

இலங்குநீர்த்தண் ணீர்ப்பு 783.

இலங்குமருவித்து 243.

இலங்கெயிற் றின்னதை மாதர் 867.

இலங்கெயிற் 331, 407, 867.

இலங்கெயில்வளை 49, 285, 780.

இலம் - உடையேமல்லைம் 523.

இலவம் பூச்சிருப்பகற்குச் சிவபெரு
மான் திருமேனி உலகை 143.

இலவம் பூவுக்கு நெருப்பு 180.

இலேசினற் கொள்ளல் 417.

இலேசு 104, 214, 215, 860.

இலேன் - உடையே னல்லேன் 534,
540; - (வேறு) உடையே னல்லேன்
914.

இலை - இல்லாய் 454; - இல்லை 603.

இலைகூம்புதல் - இலை குவிதல் 756,
836.

இலை தீர்த உலவை 75.

இலவகைப்பட்ட ஈம் 63.

இலவகைப்பட்டன 135, 832.

இலவாலிலே பேயுண்டி 134.

இவ்விருந்த சான்றீர் - இவ் விடத்
திருந்த சான்றீர் 864.

இவ்வுலகத்தியற்கை 124.

இவடகு 47, 48, 49, 707.

இவண் - இவ்விடம் 392, 608, 609.

இவர்தால் - பரந்து பாராதேவிகள்
577.

இவர்தல் - பரத்தல் 300, 687, 824.
843; - பரந்து வருதல் 751;

- வந்து தோன்றுதல் 961.

இவர்த் தாங்கு - பாய்த்தாற் போல
519.

இவளை நீ துற்த்தை - இவ்வனம்
நன்மை செய்தவளை அங்ஙனம்
குறைந்துநீற்றீ துற்த்து 791.

இவற் கொத்தவை - இவன் வடிவின்
கொத்தவை 500.

இவையிற்றை 10.

இழந்ததை - இழந்தது 823.

இழந்திலேன் 933.

இழப்பதை அருளுவார் - இழப்ப
தற்கு அருளுவதைச் செய்வார் 147.

இழவாக்கால் - இழவாத காலத்து
322.

இழிதருதல் - குதித்தல் 321; - வீழ்
தல் 428, 762.

இழிதல் - குதித்தல் 281; - தாழ்தல்
438, 572.

இழிந்தமீன் - எச்சரிசை கடந்தமீன்
765.

இழிந்தோர் கூற்றை உயர்ந்தோர்
கூறவன் னுமைத்தல் 528, 590.

இழிபு - இழித்து 657.

இழிவு சிறப்பு 99, 771.

இழை - அணி 169, 554; - அணி
கலன் 538; - கலம் 348; - துகில்
343; - புண் 33, 254, 453, 752,
791, 852; - மலராய் பூண் வடி
வாகக் கட்டினது 631.

இழைத்தல் - எழுதுதல் 387; - சமை
த்தல் 219; - செய்தல் 715.

இழை சிறுத்துவர் 33.

இழையணி கொழுத்தினடேர் 606.

இழை பணியல் கல் - மேகலையணிந்த
அல்குல் 398.

இழை மலர் தேர்ப்பதைதல் 604.

இழையழைபாடம் 245.

இழை மாகாய் - இழை மாவடி 697.

இழை மாகாய் போழ்த்தன்ன கண்
697.

இளமை - (யௌவனம்) 93, 109.

இளமைச்செருக்கு 706.

இளமைச்செவ்வி 18, 65.

இளமைச் செவ்வி முதிர்வு 17.

இளமை தீர்ச்சிற் 563, 575.

இளமை தீர்ச்சிற்மாயி பெருந்தினை
575.

இளமைப்பய னின்றிப்போதல் 81.

இளமைப்பருவச் செவ்விக்கு ஒத்த
பாத்தையர் 425.

இளமைப் பருவத்தா ளானமை 492.

இளமையதருமை 14, 82, 109, 110.

இளமையதருமை கூறல் 94, 105,
115.

இளமையாவது குழவிப் பருவமொழி
ந்து காமச்செவ்வி நிகழ்வதொரு
காலம் 99.

இளமையானுணராதாய் 354.

இளமையும் காமமும் ஓராங்குப்
பெற்றார், வளமை வீழைக்க
துண்டோ 109.
இளமையும் காமமும் நின் பாணி
நில்லா 80.
இளவேணிற் காலத்திற் தும்பி
கொங்குதேருமென்பது 163.
இளவேணிற்காலத்தில் வண்டு புதிது
உண்ணுகல் 146.
இளவேணிற்காலத்தில் வண்டு மூல்
லைத்தாதுண்ணுதல் 193.
இளவேணிற் பருவம் 962.
இளவந்தொழுவுதது 205.
இளமை 98.
இளைய செவ்வி 429.
இளைய மாவடுவைப் பிளந்தாலொத்த
கண் 698.
இளையவர் தழுஉடும் எக்கர் 494.
இளையவ ரைம்பால் 158.
இளையார் - இளைய பிள்ளைகள் 861.
இறக்கிழத்தி, உள்ளப் புணர்ச்சியானு
தல் மெய்யுறு புணர்ச்சியானுதல்
வரையப்படுதல் 537.
இறச்செறித்தல் 243.
இறப்பரத்தையர் 400, 413.
இறப்பும் 346.
இற்றவை - முறித்தவை 499.
இற்றுவரியின் - இத்தன்மைத்தாக
வருத்துமென்று அழியின் 915.
இற்று - இத்தன்மைத்தா யிராகின்
றது 741, 915.
இற்றெனக் கிளத்தல் 93.
இறத்தல் - கடத்தல் 17, 189; - கட
ந்துபோதல் 903, 944; - கைவிடு
தல் 913; - பொருள் வயிற்பிரிதல்
(செல்லுதல்) 15; - போதல் 66,
353; - மிகுதல் 61, 923; - (நீர்)
வற்றதல் 185.
இறத்திரால் - இறப்பிராயின் 136.
இறந்ததுசுழீஇய செச்ச உம்மை 125.
இறந்திராய் - கழிந்து போகின்ற
வனோ 345; - போகின்றவனோ
358.
இறந்து படுத்தாது நின்றதை 763.
இறந்துபடுதல் 892.
இறந்துபாடு 114, 169, 609.

இறந்துபாடு தோன்றக் கூறல் 128.
இறப்பின்னல்லால் - போவதின்றி
708.
இறப்பும் எகிரும் மரபிற் பிறழாமல்
வருகல் 41.
இறல் - கேடு 124.
இறால் - (தேனின்) அடை 219,
242, 254.
இறலிற்றேன் 243.
இறலுக்குத் திங்கள் உவமை 254.
இறத்தது - தங்கினது 539.
இறத்தத்த - வந்துவிட்ட 747.
இறத்தால் - தங்குநிலைச் செய்தல்
149; - வந்துவிடுதல் 159, 186,
951.
இறத்தல் - சென்றுவிடுதல் 83, 694,
956; - தங்குதல் 563, 633, 783;
- நிறுத்தப்படுதல் 657.
இறதல் - முறிதல் 671.
இறதி - கேடு 186; - முடிவுகாலம்
64.
இறதிக்கண் இரண்டாவது தொகுத்
தல் 80.
இறதிநிலை 778.
இறதி நிலையுரைக்கு சரிதகம் 35.
இறபிறபு 658, 660.
இறவரை - அடிவரை (பக்கமலை)
519; - பக்கமலை 262; - முறித்த
மலை 242.
இற - இறந்துபடும் செய்கை 110;
- இறவைன் 346, 759; - சுத்து 363,
928; - திரட்சி 824; - முன்கை
25, 49, 100, 138, 321, 343,
399, 455, 503, 763, 781, 791.
இறைகொள்ளுதல் - இறுத்தலைச்
செய்தல் 783; - தங்குதல் கொள்
ளுதல் 163, 188, 463, 549, 822.
இறச்சி - கேயம் 52, 951.
இறச்சிப்பொருள் 27, 38, 231,
240, 244, 245, 247, 255, 259,
771.
இறச்சிப்பொருள் திணைப் பொ
ருட்கு உபகாரப்பட்டு நிறுத்தல்
27, 38.
இறச்சிப்பொருள் தோன்றியவாறு
244.

இறைச்சி பொருட்டிறத்தாய் நிறம் 240.
இறைச்சி பொருட்டிறத்தே தோன்றிற்று 245, 247, 255.
இறைச்சியிடத்தே பொருள் பிறத்தவாறு 231.
இறைச்சியிற் பிறந்த பொருள் 259.
இரைஞ்சுதல் - கவிழ்தல் 299, 351, 457; - வணங்குதல் 370, 428, 796, 948; - வீழ்ந்து கிடத்தல் 26.
இறைப்பேன் 914.
இறையிறை - சுந்துதொறும் சுந்துதொறும் 928.
இறைவன் - அரசன் 759; - சிவபெருமான் 210.
இறைவன் திரிபுரத்தை எய்தது 958.
இறைவன் படைக்கக் கருதிய பொழுது அதற்குரியனாய் அயன் தோன்றினனென்பது 15.
இறைவன்படை வடிவமான தாலி 515.
இறைவனை ஒத்தபொருள் 960.
இறைவி - உமை 210.
இன் - இனிமை (இன்னம் ரிளவேனில்) 186.
இன் இடைநிலையில் நகரம் திரியாமல் நிறைவு; 'போயின்று' 134.
இன் என்பது அசையாய் வருதல் 107; உவமச்சொல்லாய் வருதல் 95.
இன் சாய லொண்டொடி - இனிய மென்மையினையுடைய மகள் 873.
இன் சாயன் மார்பன் 392.
இன்பத்தி னிடத்து உன் னுறையப் பொருண்மை வருதல் 34.
இன்பம் 43, 68, 861, 876.
இன்பு 300, 606, 683, 951.
இன்மலர் - கண்ணுக்கினியமலர் 463.
இன்மை - பொருளின்மை 264.
இன்மையதிழிவு 14, 109, 111.
இன்மை யுரைத்தார்த் கதாநிறைக்க லாற்றாக்கால், தன் மெய் துறப்பான் 264.
இன்றி - இன்றாக 410; - இன்றாய் 25, 881; - இன்றியிருக்க 590.
இன்றியமையாத அருள் 301.

இன்றியமையாத அன்பு 300.
இன்றியமையாத காதல் 300.
இன்றியமையேன் 713.
இன்றியிலே 365.
இன்றிக்கிளவி - கேட்டகாலத்தும் காரிபத்தும் இனிய கிளவி 132, 134.
இன்று - இந்நாள் 124, 591, 595; - இன்றாக 55; - இன்றாகவும் 522; - இன்றாய் 944; - இன்றி 121, 667.
இன்றனை 763, 818.
இன்றனைப் பிரிந்தார் - முன்பு இனிய துணையாய் பின்பு பிரிந்தார் 801.
இன்ன - இத்தன்மைத்தாகிய 874; - இன்றியமையாத 299, 300, 301.
இன்னகை - இனிய நகையினை யுடையாய் 534.
இன்னகை நல்லாய் 550.
இன்னகை யிலங்கெயிற்றுத் தே மொழித் துவர்ச்செவ்வாய் 331.
இன்னகை மெய்தினன் இழந்த தன்னலனே - இழந்தகலத்தை இனிய அகமகிழ்ச்சியோடு எய்தினன் 903.
இன்னதனைக் குடம்பால் போதும் - இத்தனை குடம் பால் கறக்கும் 705.
இன்னதனைக் குடம்பால் போது மென்று கருதப்படும் பசு 724.
இன்னதனைக் குடம்பால் போது மென்று சுட்டுநிலையுடைய பசு 688.
இன்னது 202, 299, 326.
இன்னம் 726.
இன்னவை 246.
இன்னன் - இத்தன்மையை யுடையவன் 645.
இன்ன - பொல்லாங்கு 377, 759.
இன்ன இடும்பை - இன்னதாகிய வருத்தம் 878.
இன்னாங்கு - வருத்தம் 90.
இன்னாங்குப்பயக்குஞ் சூளுறவு 529.
இன்னாதொல் சூனெடுத்தல் 529.
இன்னாத பழைய சூளுறவு 529.

இன்னைவந்நை 378.
 இன்னை 299, 322, 474.
 இன்னைநோய் - பொறுத்தற்கரிய
 நோய் 878.
 இன்னிசை முரசு 677.
 இன்னிசை யெழில் 101.
 இன்னிழல் 76.
 இன்னும் - இன்னமும் 383, 582,
 603.
 இன்னுயிர் 49, 176, 526, 854,
 900, 902, 910.
 இன்னுயிர் போத்தருமருத்துவர் 854.
 இன்னுயிர் ரன்னும கெனைத்தொன்
 றுந் தீதினமை. என்னுயிர் காட்
 டாதோ மற்று 900.
 இன்னுயிரன்னுன் - (கணவன்) 900,
 902.
 இன்னுரைச்செதும்பாற்றுஞ் செவ்வி
 295.
 இன்னுறல் வியன்மாற்ப 55, 615.
 இன்னை - இத்தன்மையையுடையை
 559.
 இன்னோர் - இத்தன்மையோர் 120.
 இனங்காப்பார் - கோவலர் 901.
 இனநீரை - இனமாகிய பசுக்கள்
 680, 726.
 இனம் 119 136, 202, 606, 783,
 811, 901; - சுற்றத்தார் 226;
 - துள் 188, 293, 550, 646, 704,
 818; - பசுத்திரன் 681, 698, 901.
 இனவண்டு 145, 156, 258, 811.
 இனி 129, 455, 482, 490, 956;
 - இக்காலத்தே 802; - இப்பொ
 முது 3, 6, 90, 113, 407, 453,
 591, 776, 941; - மேல் 523.
 இனிதல்லாத முயக்கம் 467.
 இனிது 428; - இனிதாயிருக்கும்
 377, 378; - நன்றாக 805.
 இனிதும் நின்னுதே 299, 300,
 301, 473, 474, 475.
 இனிய சொல்லி யின்னுக்குப் பெயர்
 த்தல் 90.
 இளைதல் - இரங்குதல் 901; - கெடு
 தல் 789; - வருந்துதல் 21, 48, 65,
 361, 785, 807, 929.
 இளைதி - வருந்துகின்றும் 802.

இளைந்து நொந்தமுதனன் 884.
 இளைநலம் - வருந்துதற்குக் காரண
 மான நன்மைகள் 76.
 இளைபவன் - அழகின்றவன் 457;
 - வருந்துமவன் 65.
 இளைபு - கலங்கி 948; - கெட்டு 789;
 - வருந்தி 192, 767, 948.
 இளைபுகு நெஞ்சம் - வருந்திக் கெடு
 கின்ற நெஞ்சு 192.
 இளையல் - வருந்தாதே கொள் 152.
 இளையவன் - இத்தன்மைய ளான
 வன் 49.
 இளையன் 295, 453.
 இளையன் - இத்தன்மையன் 104,
 271, 351.
 இளையிருள் - வருந்துதற்கு ஏது
 வாகிய இருள் 295.
 இளையும் - வருந்தா நிற்கும் 784.
 இளையை - இத்தன்மையை 349, 615,
 960.
 இளை வனப்பின் மாயோய் - கண்
 டார் வருந்தும் அழகினையுடைய
 மாயோனே 701.
 இளைவித்தல் - வருந்துவித்தல் 945.
 ஈக்கல்லான் 202.
 ஈகை - கொடை 175, 287, 578;
 - பொன் 173.
 ஈகைப்போர் 578.
 ஈகையங்கண்ணி - பென்னாற்
 செய்த அழகிய கண்ணி 173.
 ஈகைவளம் - கொடையின் பெருமை
 578.
 ஈங்காக இருந்தாயோ - இவ்விடமே
 நினக்கு இருப்பிடமாகக் கருதி
 இருந்தாயோ 383.
 ஈங்கீத்தை - என்னிடத்தே தருவாய்
 519.
 ஈங்கு - இங்கே 470, 473; - இப்
 பொழுது 735; - இவ்விடம்
 101, 102, 138, 383, 389,
 419, 455, 483, 510, 514, 537,
 567, 585, 590.
 ஈங்கு முதலியன தன்மைக்கண் அடக்
 கப் படுதல் 471, 519, 928.
 ஈங்கெம்மில் வருவதை 464, 465,
 466.

சங்கே வருவா எவ்வன் யார் கொல்
336.

சங்கை இளவேனிறிற் காலத்து மலரு
மென்பது 168.

சண்டு - இவ்விடம் 15, 418; - இவ்
விலகம் 611, 612; - என்னிடம்
373.

சண்டுதல் - திரளுதல் 96, 621, 843;
- மிகுதல் 902.

சண்டு நீர் - கடல் 611; - மிகுகின்ற
நீர் 902.

சுத்த - தந்த 860, 866, 868, 872.

சுத்த பயம் - கொடுத்ததனு லுள்ள
பயன் 360.

சுத்தவை-கொடுத்தவையிற்றை 500.

சுத்தார் - கொடுத்தார் 707.

சுத்தை - தருவாய் 519.

சுதல் 372; - அளித்தல் 615;
- கொடுத்தல் 254.

சுதல் வேண்டும் 296.

சுத லிரந்தார்க்கொண் றுற்றதுவாழ்
தலிற், சாதலுங் கூடுமா மற்று
372.

சுதலிற் குறை காட்டா தறனயிற்
தொழுகிய தீதிலான் செல்வம்
போல் மரம் நந்தல் 149.

சுதோர் புலத்தகைப்புத்தேனில் 490.

சுதோளி 741.

சுயன்மூதாய் செம்பவளத்துக்கு
உவமை 507.

சுயன் மூதாய் மழை பெய் புலத்துப்
பரத்தல் 507.

சுர் - சுர்க்கு (ஆர்க்கு) 176; - சுரம்
119, 210; - நெய்ப்பு 176, 961.

சுர் என்று விளியேலாது குறுகி நின்
றது 'சான்றவிர்' 865.

சுர்க்கு, மாவிலையின் உறுப்புக்குப்
பெயராதல் 176.

சுர்ஞ்சடையந்தனை 208.

சுர்த்தல் - இழுத்தல் 473, 603;
- எழுதுதல்; - 818, 900.

சுர்த்தண் ஆடையை - சுரத்தினால்
தண்ணீராகியஆடையையுடையை
317.

சுரநறுங் கமழ்கடா அம் 121.

சுரடி மிக்க தாழிசை 415.

சுரடியா நென்று 692.

சுரணி - இரண்டணி; ஆடவர்கோஸ
மும் மகளிர்கோலமும் 401.

சுரணிக்கேற்ற ஒடியாப் படிவத்துச்
சூர் 563.

சுரம் - அருள் 67, 246, 499, 758,
915.

சுரமாய்விட்டன புண் 579.

சுரமைசுற்று - இரண்டாய் அமைந்த
காற்சரி 505.

சுரிடை - இரண்டுபுறம் 507.

சுரிதழலரி - சுரமான இதழையுடைய
பூ 386.

சுரிர்ண்டு (சிததாயம்) 846.

சுரைந்து (பெருந்தாயம்) 846.

சுரொற் றுடனிலையாய்ச் செய்யுட்
கண் போலு மென்னுஞ் சொல்
வின் இறுதியில் னகாரமும் மகார
மும் வந்துநிற்கல்: 'போண்ம்' 642.

சுரோதி - நெய்த்த ஒதி 199; - நெய்
ப்பினையுடைய ஒதி 961.

சுற்று (புனிற்று) அச்சப்பொருளில்
ஒன்றென்பது 737.

சுற்றுகம் குற்றிய லுக்கமாய்த் திரி
ந்து வருதல் 509.

சுற்றுப்போலி 75.

சுற்றுமிசையுகரம் முற்றுச்சொல்லில்
மெய் யொழித்துக்கெட்டு நிற்கல்:
'போண்ம்' 815.

சுற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்
கெட்டு மகரஞ் சந்தியாற்கெடல்
'காமரு நல்லெழில்' 278; 'காமரு
நோக்கினை' 474.

சுற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்
கெடுதல் 38, 278, 329, 474.

சுன்றனுமை 159.

சுன்றவன் திதிலைபோல் சுர் பெய்யுந்
தளிர் 174.

சுன்று - சுளுநின்று 619; - உண்
டாக்கி 185.

சுளு 220.

சுளுதல் - உண்டாக்குதல் 185, 320,
626; - (தளிர்ந்தல்) 191; - பூத்தல்
168.

உக்க - சிந்திக்கிடந்த 484.

உச்சத்து மேலும் - தலைக்குமேலும்
570.

உக்கன்ன - உதிர்ந்தாம் போன்ற
702.

உக்காண் - அவ்விடத்தே பாராய்
933.

உக்குவிடும் - கரைந்துவிடும் 860.

உகம் 597.

உகிராற்செய்த வடு 435, 490, 527,
544.

உகுத்தல் 777.

உகுத்தீவாயோ - பாழேபோக்கக்கட
வைபோ 420.

உகுதல் - அழிதல் 181, - உதிர்தல்
464; - கரைதல் 860; - கெட்டுப்
போகுதல் 65, 803; - கெடுதல் 192,
437; - சிந்துதல் 763; (- விழுதல்)
294.

உச்சிப் பொழுது 445.

உச்சி மலை 233.

உச்சி மிதித்தல் - தலையிலே மிதித்
தல் 662.

உச்சியம் பொழுது 570, 700.

உசவுதல் - உசாவுதல் 763.

உசா அம் - உசாவுவான் 920.

உசாதிர் - உசாவா நின்றர் 899.

உசாவக் கடவோம் 573.

உசாவுகோ - உசாவுவேனோ 46.

உசாவுதல் 289, 328, 567, 851.

உசாவுந்துணை. 861.

உசாவென்பது சூழ்ச்சி யென்னும்
பொருளில் வருதல். 46.

உகுந்துகை 110.

உட்கிற்று - அஞ்சிற்று 645, 646.

உட்குதல் - அஞ்சுதல் 490, 611, 757.

உட்கொள்ளுதல் - கருதுதல் 141,
543.

உட்பகையாய் வருதல் 440, 441.

உட்பட 270, 771, 776, 777, 927.

உட்பட மறைத்தல் 270, 776, 777.

உட்படுதல் - அகப்படுதல் 604;
- கட்டிவைத்தல் 711.

உடங்கு - சேர 79, 668.

உடம்பட்ட உரையாட்டால் மறுத்தல்
123.

உடம்பட்டு நீப்பார் - ஒரு காரியக்
கூற்றால் உடன்பட்டு மனத்தால்
உடன்படாதார் 725.

உடம்படுதல் - உடன்படுதல் 88,
204, 231, 383, 725.

உடம்படுவித்தல் 385.

உடம்புயல் கியானை 79, 85.

உடம்போடு என்னுயிர் புகுவன் 630.

உடல் - (உடம்பு) 590.

உடலுதல் - கோபித்தல் 633.

உடலும் உயிரும் ஒன்றாய்த் தலை
இரண்டாகிய புன் 533.

உடற்றுதி - உடற்று நின்றும் 522.

உடன் - சேர 179, 226, 262, 619,
620, 632, 658, 662, 667, 671,
805.

உடன் பட்டமை 217.

உடன்பாட்டுக்கு எதிர்மறை யாகக்
குறிப்பாற் பொருள்கூறுதல்: 'அறி
தினென்றது, அறியமாட்டீர்என்ற
இதழ்ச்சிக்குறிப்பு' 944.

உடன்பாடு 430.

உடன்வாழ்பகை - ஒன்றாய் வாழப்
படுகின்ற உட்பகை 461.

உடன்வாளாது - ஒருவர் கூறியது
ஒருவர் கூறுதே 412.

உடன்சக்கால - கோபிக்க 15.

உடன்மவர் - கோபித்தவர் 435.

உடன்று - கோபித்து 675.

உடனுறை வாழ்க்கை 559.

உடித்தவை 506.

உடை - ஆடை 668; - உடித்தல் 478;

- உடைய 417, 463, 490; 668.

உடைகழ லந்துகில் - உடித் தல்
கழன்ற அழகினையுடைய துகில்
478.

உடைத்து - உடையச் செய்து 136;
(- உடையது) 35.

உடைதல் - நெஞ்சுழிதல் 194.

உடைந்தபூ - அலர்ந்தபூ 463.

உடைந்தன்று - உடைந்தது 550.

உடைப்பொதி - தன்னுடைய கட்டி
வைத்த பொருள் 846.

உடையு - அழிந்து 65.

உடைமை - செல்வம் 355.

உடைமையதுவார்ச்சி 14, 109, 111.

உடையதை - மனத்திலுடைய காரியம் 106.

உடையரோ 720.

உடையவர் 490.

உடையேனல்வேன் 917.

உடையையோ நீ 800, 801, 802.

உண்கடன் வழியொழிந்து இரக்கும் கால் முகனும் தாம், கொண்டது கொடுக்குங்கால் முகனும் வேறுகுதல், பண்டு மீள்வுலகத் தியற்கை 124.

உண்கண் 48, 77, 90, 98, 152, 179, 225, 227, 276, 299, 349, 353, 365, 388, 406, 424, 441, 490, 503, 509, 597, 602, 613, 646, 701, 719, 721, 766, 780, 807, 881, 920, 932, 947.

உண்கயம் 85.

உண்கு - நுகர்வேன் 541.

உண்கும் - உண்பேன் (?) 720.

உண்ட எச்சில் போல நின்றது 85, 541.

உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை உண்டனபோலக் கூறல் 97, 130.

உண்டாங்கு - உண்டாற்போல 444.

உண்டாநதல் - உண்டென்று கூறுதல் 458.

உண்டி - உண்பாய் 509.

உண்டிக்காலத்தும் வந்திலையென்றல் 451.

உண்டித்தை - உண்பாய் 510.

உண்டு - (உள்ளது) 202, 294, 534, 569; - நுகர்ந்து 130, 138, 495; (- பட்டு) 218.

உண்டேல் - உண்டாகில் 212.

உண்ணல், பொதுவினை பெண்பது 310.

உண்ணலும் உண்ணேன் 129.

உண்ணிய - உண்டற்கு 508.

உண்ணர் வறப்படப் புலர்வாடும்கா 42.

உண்ணுதல் (- குடித்தல்) 439; திணனுதல் 263, 818; - நுகர்தல் 130, 474, 495, 597.

உண்ணுநீர் வேட்டேன் 310.

உண்ணுமது - உண்பது 379.

உண்ணுமவர் 31.

உண்ணேம் - நெஞ்சின்கோய் 189; - மனத்தில் உண்டாகிய கோய் 360.

உண்ப - நுகர்வன 551.

உண்மை செப்பலென்னும் அறத் தொடு நிலை 328.

உண்மை நலன் - இயற்கை நலன் 913.

உண்ப்பதில் 130, 295, 961.

உணர்சல்லான் - அறியான் 932.

உணர்ச்சி ஏழாவன: 203.

உணர்ந்தல் - தீர்த்தல்; ஊடலுணர்த்தல் 819.

உணர்ந்திய - ஊடலுணர்த்துவதற்கு 441.

உணர்தல் - அறிதல் 415, 454, 455, 458; (- நினைதல்) 298; - புலவரிக்குதல் 451, 516.

உணர்ந்தின் அவன்வயின் வணக்கம் 302, 304.

உணர்ந்தவர்கைபோல் இணரூழ்த்த மரம் 175.

உணர்ந்தியாய் - அறியாய் 26.

உணர்ந்து முன்பாது 837.

உணர்ப்பவன் 433.

உணர்மின் - உணர்வீதாக 871.

உணர்வுடையது போல (நெஞ்சை நோக்கி) நகைபற்றிக் கூறுதல் 772.

உணராம் - உணராமாய் 367.

உணராமை 354, 455, 610, 779.

உணரிய - ஊடலுணர்த்துவதற்கு 450.

உணல் - குடித்தல் 116, 273.

உணவுகளை விளைத்தற்கு மதியின் கதிர் காரணமென்பது 169.

உண இய - உண்ணவேண்டி 668.

உத்தம விலக்கணங்கள் ஒன்றும் யானை 399.

உத்தம் - விடை 909.

உத்தரியம் 586.

உத்தி - தெய்வகுத்தி 586; - (பாம்புப் படத்தின்) பொறி 273.

உத்தி பொறித்தல். - திருவைப்பொறித்துவைத்தல் 595.

உத்தியெறிந்துவிடல் 390, 391.

உதயகிரி 961.
 உதவி 559.
 உதவிய - பாதுகாத்த 158.
 உதவியார்க்கு உதவவேண்டும் என்
 பது 955.
 உதிர்ந்து உகல் - உதிர்ந்து சிந்துதல்
 763.
 உதிர்புகல் - கழன்றுவிழல் - 168.
 உதுக்காண் - அவ்விடத்தே பாராய்
 699; - உவ்விடத்தே பாராய் 912,
 913.
 உதோளி 741.
 உப்பியல் பாவை மழைத் துளியாற்
 கரைதல், தலைவனுயிர் (காமநோ
 யால்) தேய்தற்கு உவமை 860.
 உப்புப்பாத்தி 860.
 உபகாரப்பட்டு சிந்தல் 27, 38, 771.
 உபாயம் 937.
 உம்பரும் (அந்தப்பக்கத்தும்) 677.
 உம்மீற்று வினையெச்சம் விரைவு
 தோன்ற நிற்றல்: 'நடக்கலும்'
 224.
 உம்மீறு பன்மையுணர்த்தி முன்னி
 லையாய் நிற்றல் 177.
 உம்மை, இசை நிறை 895, 925.
 உம்மை, இழிவு சிறப்பு 771.
 உம்மை, எச்சவும்மை 78, 601.
 உம்மை, எண்ணுமமை 125, 445.
 உம்மை, எதிர்மறை 155, 603.
 உம்மை எதிர்மறையாகலான் உகரக்
 கெடாவிடு நின்று வல்லுப்பலகை
 யெனவருதலு முண்டென்பது
 569.
 ஆம்மை, ஐயவுமமை 110, 114,
 289.
 உம்மை, சிறப்பு 62, 99, 110, 155,
 270, 429, 444, 461, 549, 603;
 சிறப்புமமை 271.
 உம்மையை மாறுதல் 155.
 உமக்கு - நுமக்கு 864.
 உமாதேவி 10.
 உமிழ்தல் 241, 321, 927.
 உமை - உமாதேவி 208.
 உமையமர்ந்து-உமையோடே பொரு
 ந்தி 208.

உய்த்தல் - கொண்டு செல்லுதல்
 698; - செலுத்துதல் 221, 603,
 683, 756.
 உய்த்துக் கொடுப்பது - கொண்டு
 சென்று கொடுப்பது 698.
 உய்த்துக்கொண் டெணர்தல் (ஒரு தந்
 திர உத்தி) 114, 131.
 உய்த்துரைத்தல் - (வெகுட்சி பிறவா
 மல்) செலுத்திக் கூறுதல் 221.
 உய்தல்-பிழைத்தல் 723, 836, 866,
 873.
 உய்யா அருநோய் - பிழையாமைக்
 குக் காரணமான அரிய காம
 நோய் 866.
 உய்யா இடும்பை - பிழையாமைக்குக்
 காரணமான துன்பம் 905.
 உய்யா விழுமம் 902.
 உய்வு 474.
 உயக்கம் - வருத்தம் 115.
 உயங்குதல் - வருத்துதல் 46, 59,
 79, 84, 548, 841, 936; - (மிக்)
 வருத்துதல் 899.
 உயப்போருவான் - பிழைக்கப்
 போகின்றவன் 136.
 உயர் - எயிறு; 'வெண்பல் மீயுயர்
 தோன்ற நகாஅ' 881.
 உயர்குரல் 273.
 உயர் சீர்த்தி - பார்த்த மிக்கபுகழ் 494.
 உயர்த்தாராய்தல் 99.
 உயர்த்துச் கூறல் 331; (தன்மைப்
 பன்மை) 367.
 உயர்தல் - இல்லையாதல் 570;
 - உயரமாதல் 65, 136, 208, 447,
 499, 549; - போதல்; நீக்கத்தின்
 கண் நிற்றல் 803.
 உயர்திணை அஃறிணையாகி ஒப்புமை
 கருதாது உவப்பின்கண் திணை
 மயங்கி வருதல் 514.
 உயர்திணை அஃறிணையாய்ச் சிறப்
 பின் கண் திணை மயங்கி வருதல்
 479.
 உயர்திணை அஃறிணையாய்ச் செற
 வின்கண் திணை மயங்கி வருதல்
 571.
 உயர்திணை ஆஃறிணையினை 359.

உயர்திணைக்கண் தொழிலிற் பிரிந்த ஆனெழி மிகுசொல் 359.
உயர்திணை மருங்கின் ஒழிந்துஞ் சிறு பான்மை வருமென்றவின் இரண்டாம் வேற்றமை உருபு விரியாது வருதல் 475.
உயர்திணையாக்கி உவமவாயிற் படுத்தல் 803.
உயர்திணையிடத்துத் தொழிலிற் றேன்றும் ஆனெழி மிகுசொல் 359.
உயர்ந்தகுடை 612.
உயர்ந்தபொருள்-யிக்கப்பொருள் 548.
உயர்ந்தவன் விழவு - காமன் விழா 165.
உயர்ந்தோர்மாட்டு வந்த கைக்கிளை 381.
உயர்நிலை - உயர்கின்ற நிலைமை 674.
உயர்நிலை யுலகம் - உயர்ந்த நிலைமையையுடைய சுவர்க்கம் 869.
உயர்வு 728.
உயருலகு - சுவர்க்கம் 862.
உயரொழில் யானை 399.
உயல் - பிழைக்கும்படிக்குச் செய்வது; 'உயலாகும்' 866.
உயவு - வருத்தம் 354.
உயவுத்தேர் 913.
உயவுதல் - வருத்துதல் 723.
உயவுநோய் - வருத்தத்தையுடைய காமநோய் 194; - வருத்தும்நோய் 723.
உயிர் - உயிரோ (மகனே) 479; - (பிராணன்) 40, 479, 569, 746, 752, 883, 884, 902, 910, 933.
உயிர் ஒருகாற்றென்பது 648.
உயிர்க்கும் - நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளும் 199, 841, 920.
உயிர் சாதல் 458.
உயிர் செகுத்தல் - உயிரைப் போக்குதல் 444, 818, 873.
உயிர்செய்யு மருந்து 776.
உயிர்த்தல் 360, 884; - நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளுதல் 106, 199, 920; - வெடித்தல்; 'பூவுயிர்த்தல்' 881.
உயிர்த்தலும் உயிர்த்தல் 325.
உயிர்தவச்சிறிதே 851.

உயிர்தாங்குதல் 85.
உயிர்திறம் பெயர்ப்பான் - உயிரை உடம்பிடத்தே நின்றுப் போர்க்கும் கூற்றுவன் 614.
உயிர்தேய்தல் 861.
உயிர்ப்பன்மை 394.
உயிர்ப்பு - இளைப்பாறுதல் 194, 864; - வருத்தக் தீருதல் 874.
உயிர்ப்புக்கொடுத்தபாலை 124.
உயிர்பெய்த பாலை - உயிர்ப்புக் கொடுத்த பாலை 124.
உயிர் பொதியவழிக்குங்காலை - உயிரை அச்சுனைப் பொதித்து நின்ற உடலினின்றும் போக்குங்காலம் 752.
உயிர்போலச் சிறந்த தோழியரோடு உசாவுதல் 289.
உயிர்வாழ்தல் 25, 133, 526, 769, 794.
உயிர் வெளவலிற் புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை 31.
உயிரும் உயிர்பெய்யும் தமக்குக் கூறிய மாத்திரையை இறந்தொலிக்கலும் உண்டென்பது 71.
உயிரொஞ்சுதல் 867, 897, 927.
உயிரொஞ்சு துயர் செய்தல் 364.
உயிரையுண்ணுங் கூற்றுவன் 673.
உயிரை வாழ்த்தலுஞ்செய்யேன் 129.
உயிரோடு - உயினைப் பொருத்துத் தன்மையோடு 947.
உயிரோடு போர்ப்படி படைதொடல் 695.
உயிரொன்றும் உடம்பாண்டு மென்றல் 522.
உயல் 85, 119, 230, 239, 258.
உயவு - வலி 304, 954.
உயவுக் கதிர் தெறும் - வலியினை யுடைய ரூபிற் சடும் 791.
உயவுத்தகை-வலியின்றகைமை 756.
உயவுகீர் - பரக்கும் கடல் 151; - வலியினை யுடைய கடல் 821, 954.
உயவுகீர்ச்சேர்ப்பு 791, 954.
உயவுவிலி 304.
உயற்பாட்டு 251.
உயன் - அறிவு 881, 892; - பற்றுக் கோடு 412.

உருளுடை உள்ளத்தை - வலியுடைத்
தாசிய மனத்தை யுடையை 80.
உராய் - பரந்து 961.
உரித்தன்ன-உரித்தாற்போன்ற 570.
உரித்து 667.
உரிது - உரித்து 455, 548, 861.
உரிப்பொருட்டலைவினை முருகனாகக்
கூறுதல் 316.
உரிப்பொருள் ஐந்தென்பது 11.
உரிப்பொருள் முகவிலுந் கருவி
லுஞ் சிறந்ததென்பது 962.
உரிது - உருவி 280.
உரு - சிறம் 478, 620, 642, 653,
- வடிவு 355, 437, 562, 682, 821.
உருக்கிய நன்பொன் - உருக்கி ஓட
வைத்த நல்ல பொன் 739.
உருட்டு வண்ணம் 180.
உருத்தல்-கோபித்தல் 832;-ருஞ்சுழ
லுதல் 221; - வெவ்விதாதல் 95,
645.
உருத்தெழுகல் - ருஞ்சு அழன்று
எழுதல் 221; - வெவ்விதாபெழு
தல் 632.
உருப்பசியும் திலாத்தமையும் அழ
கிய மகளிர்க்கு உவமையாகக்
கூறப்படுதல் 707.
உருப்பசி வாலாறு 707.
உருப்பு - வெப்பம் 101.
உருபு மயக்கம் 437, 539, 589, 627,
729.
உரும் - உருமேறு 662, 726.
உருமி னதிருந்குரல் 726.
உருமு - உறுமேறு 273.
உருமுறம் முரசு 662.
உருமேறு 283.
உருமேறு இடித்தலால் குறவர் துயி
லெழுதல் 275.
உருமேறு காந்தட் குலையை அர
வென்று கருதி எறிதல் 273.
உருவம் - (அழகு) 653; - கூறு 845,
846; - நிறம் 642; - வடிவு 6,
591, 960.
உருவுதல் - (உருகுவுதல்) 243.
உருவுபற்றிய பண்புவம் 390.
உருவுவம்போலி 263.
உருவு வெளிப்படுதல் 172.

உருவெஞ்சுர திடைகாட்டும் உடை
கழ லந்துகில் 478.
உருள்கலன் - உருண்டசட்டி 478.
உருளமை முக்காழ் 508.
உருளிழாய் - தலையிற் கிடந்தசையும்
தலைப் பாளையை யுடையவளே
360.
உரை - உரைத்தல் 295; - சொல்லு
தல் 57, 550; - புகழ் 603, 634;
- வார்த்தை 934.
உரைநி - கேய்க்க 733.
உரைக்கல்லாதவர் 370.
உரைக்கல்லான் 202.
உரைகேட் புழியெல்லாம் செல்
வேன் 934.
உரை செல் வுயர்ந்து - புகழ் உயர்
ந்து நடக்கும்படியாக 931.
உரைத்ததை 168, 193, 194, 361;
வினைத்திரிசொல் 454.
உரைத்தாங்கு - உரைத்தாற்போல்
733.
உரைத்தீயின் - உரைப்பையாயின்
715.
உரைத்தீவார் - கூறுவார் 441.
உரைத்தைக்காண் - கூறிக்காண்;
உரைத்துக்கா னென்பது உரைத்
தைக்காணென வினைத்திரி சொல்
லாயிற்று 212, 213.
உரைப்பினை - உரைக்குமளவும் ;
திசைச்சொல் 910.
உரையசை 508, 554.
உரையல்-கருதேக்கொள் 541;-கூறு
தல்; படுத்தலோசையாற் ரெழுதிற்
பெயராயிற்று 554.
உரையாக்கால் - உரையாதபொழுது
440, 441.
உரையாதி - உரையாதேக்கொள் 157.
உரையாதேக்கொள் 157.
உரையாமல் - சொல்லாமையை
(பெயர்) 459.
உரையிற்கொள்க 962.
உரையிற்கோடல் 233.
உரைவகைநடை நான்கு 526.
உலக்கை 230, 239, 258.
உலக்கைப்பாட்டு 251.
உலகத்தியற்கை 124.

உலகத்துக்கேட்டும் அறிதியோ 883.

உலகநடை யிறந்ததோர் உவமை கூறி, அதனோடு தலைவன் ஈரத் தினை ஒப்பித்தலிற் பெருமைபற்றி வந்தது: 'சீருட் குவளை வெந்தற்று' 246.

உலகம் - நன்மக்கள் 878; -நிலம் 11, 141, 287, 326, 606, 731, 746, 779.

உலகவழக்கு 874.

உலகியல் கெட்டமயக்கம் 941.

உலகியல்தப்பி 941.

உலகியல்வழக்கு 845.

உலகியற்சொல் 5.

உலகு - உலகத்தார் 136, 145, 783, 833; -உலகம் 65, 548, 761, 799, 833.

உலண்டின் (பட்டுப் பூச்சியின்) செய்தி 622.

உலப்பு - உதவுதல்? 138.

உலம்வரும் - நெஞ்சு சுழலுவான் 920.

உலமந்தாய் - அலமந்தார் 455.

உலமரல் - உழத்தல் 723; - வருந்துதல் 494.

உலமர லுயவுநோய் 723.

உலமரலென்பதைச் சொற்புற நடையாற் கொள்ளல் 455.

உலமருதல் 455, 852.

உலர்ச்சி 43.

உலவை - மரக்கொம்பு 75.

உலறுதல் - காய்தல் 961; - வற்றுதல் 65.

உலைதல் - அசைதல் 494.

உலைமுக்கு 327.

உலையாமை - நெஞ்சு வருந்தாமை 145, 147.

உவக்கு நான் - விரும்பின நான் 278.

உவகைக் கூத்து 510.

உவகையர் 667.

உவகையன் 237.

உவத்தல் - மகிழ்தல் 222, 510, 749.

உவந்து - மகிழ்ந்து 222, 415, 422.

உவப்பினால் திணைமயங்குதல் 514.

உவமச் சொற்கள், தூல் செய்கின்ற காலத்து வினைமுதலியவற்றிற்கு

ஒதிய வாய்பாட்டான் வருதல் பெருவழக்கென்பது 363.

உவமச்சொற்களை வினைமுதலியவற்றிற்குப் பாருபடுத்துணர்த்தின் என்பது 90.

உவமத்தின்கண் உரிய வாய்பாட்டன்றி வேறு வாய்பாடும் அருகி வருமென்பது 180.

உவமப்பொருளாலே சொல்லுவான் குறிக்கப்பட்ட பொருளைக் கூறு பாட்டியலால் தெளியும்பக்கமுண்டென்பது 332.

உவமப்போலி 252, 400, 418, 429.

உவமப்போலி ஐந்தனுள் கூடாய் பொருளோடு பெயரித்தல் 246.

உவம விசேடம் 762.

உவம வருபு 9, 117, 161.

உவமை கூறவொண்ணாத வருத்தத் தையுடைய காமநோய் 777.

உவமை பலபொருள் விடவி வருதல் 501.

உவமைபோலக்கூறி எதிர்மறுத்தது 334.

உவறுதல் - ஊறுதல் 843.

உவா - இனையமகளிர், 596, 597; - யானை 596, 597.

உழக்கி - மிதித்து 513, 682.

உழக்கியாங்கு-பொருகாற்போல 646.

உழக்கு-(மூங்கிலாற்செய்த ஓர் அளவு கருவி) 590.

உழக்குதல் 242, 513; - துடைத்தல் 276, 658; - பொருதல் 646, 660.

உழத்தல் - அழுத்துதல் 101, 202, 759, 785, 790, 800, 808, 824, 835, 930; - தங்குதல் 437, 438, 473; - வருத்துதல் 46, 166, 209, 210, 295, 323, 901.

உழப்ப - அழுத்த 101, 106, 845, 846, 848.

உழலை மரம் 682.

உழவர் 159, 411.

உழவாடியாகி யிருப்பான் (?) 850.

உழவு 387.

உழி - இடம் 913.

உழினை - கொற்றான்; குடநாட்டார் வழக்கு 871.

உழிஞரூயான் 957.

உழிஞரூயின் செய்தி 871.

உழுத்தம் பணியாரம் 572.

உழுதாய் 387.

உழுவது 386.

உழுவலன்பு 18.

உழுவாய் 387.

உழுவை - புலி 9, 264, 280.

உழை - இடம் 138, 308, 320, 483, 941; ஏழாம்வேற்றமுமயுருபு 370, 382, 489.

உழை மான் 84.

உள் - உள்வாய் 866; - நெஞ்சம் 189, 911; - மனம் 360.

உள்வழி - இருக்கின்ற இடம் 911.

உள்வழியன் 877.

உள்வாய் (- உள்விடம்) 867.

உள்ளங்கொண்டுகன்றவர் - என் நெஞ்சத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்டு நீங்கினவர் 758.

உள்ளத்துக் கிளைகள் - உள்ளத்திற்குப் பொருந்தின சுற்றம் 136.

உள்ளதுவர்த்தல் - தலைவன் செய்கின்ற தலையளியை வெறுத்தல் 466.

உள்ளப் புணர்ச்சியுற்ற தலைமகன் வரைதல் வேண்டிப் பாங்கற்கு உரைத்தல் 348.

உள்ளம் 49, 80, 108, 136, 367, 375, 418, 500, 603, 749, 758, 867, 878, 901, 913.

உள்ள மடிந்திருத்தல் 192.

உள்ளமொடு 647.

உள்ளல் - நினைத்தல் 113, 305, 969.

உள்ளலு முள்ளுபவோ - நினைத்தலை யுஞ் செய்வாரோ 960.

உள்ளா - நினையாத 399, 495, 500, 534, 923.

உள்ளா தமைந்தோ ருள்ள முள்ளி லுள்ள முள்ளு ருவந்தே 749.

உள்ளாதவர் - நினையாதவர் 929.

உள்ளாது - நினையாமல் 437, 749.

உள்ளாய் - நினையாய் 480.

உள்ளார் - நினையார் 151, 156.

உள்ளான் - இருந்தான் 944.

உள்ளான் ஓலி 784.

உள்ளிடப்படுதல் - கூட்டிக்கொள்ளப் படுதல் 868.

உள்ளிமெணி 348, 418, 781.

உள்ளில்லாத உள்ளம் 750.

உள்ளிளிர் 31.

உள்ளுதல் - நினைத்தல் 114, 421, 749, 768, 882, 921, 960.

உள்ளுதொறு - நினைக்கும்பொழுதெல்லாம் 194.

உள்ளுவது 33.

உள்ளுள் உருகுவான் 364.

உள்ளுறுத்தல் 789.

உள்ளுறை 252, 823.

உள்ளுறை ஐந்து: உடனுறை, உலமம், சுட்டி, நகை, சிறப்பு 211; தொல். பொருளி. சூ. 48 பார்க்க. உள்ளுறைப்பாற் படுவதாகிய அவையன்மொழியால் ஒழுக்கக் குறை பாடு கூறுதல் 531.

உள்ளுறைப் பொருள் 214.

உள்ளுறை யுவமத்தால் தலைவியது விழுமங் கூறல் 214, 215.

உள்ளுறையுவமத்திற்கு ஏனையுவமம் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது 261.

உள்ளுறையுவமம் 211, 219, 232, 233, 236, 243, 252, 262, 263, 264, 265, 268, 275, 282, 294, 299, 304, 315, 321, 400, 418, 423, 429, 434, 440, 448, 469, 762, 775, 784, 789, 819, 827, 840, 845, 955.

உள்ளுறையுவம மன்மை 259.

உள்ளே உள்ளே உவந்து உள்ளும் நெஞ்சம் 750.

உளநான் 109.

உளப்பாடு 331, 367.

உளம் - உள்ளம் 473.

உளம்புநர் - அலைப்பார் 128.

உளர் 165.

உளர்தல் - அசைதல் 671, 718;

- ஆற்றுதல் 675; - உலர்த்தல் 734;

- தடவல் 46; - (கூந்தலை) வகிர்தல் 437; - வாசித்தல் 811.

உளர்தீ - தடவாரின்றாய் 46.

உளவன்றோ 138.

உளன் - இருந்தான் 943.
 உளன வென்னுயிரையுண்டு - யான்
 சிறிதுயிருடனையிருக்கும்படி என்
 னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு 354.
 உளி இரண்டாம் வேற்றுமைப்பொரு
 ளில் வருதல்: 'முறையுளி' 621;
 மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருள்
 படுவதோ ரிடைச்சொல் 451.
 உளை 777; - கழுத்தின் மயிர் 449;
 - தலையாட்டம் 586.
 உளைதல் - உடம்படாமை 882; - நெஞ்
 சளைதல் 361, 861.
 உளைந்தியாய் - வருந்தாய் 579.
 உளைவு - வருத்தம் 494.
 உற்ற 201, 243, 524, 609, 854,
 881.
 உற்றருள் 243.
 உற்றது - உற்ற வருத்தம் 359, 881,
 941.
 உற்றன்று - உற்ற அன்று 854.
 உற்றனார் - அன்புநீர் 932.
 உற்றனார்போல வினவுகிற 932.
 உற்றார் - சேர்ந்தவர் 232, 236.
 உற்றியா, பெயரெச்ச மறைத்திரி
 சொல் 572.
 உற்றியான் - உறன் 861.
 உற்று - சேர்க்கையினாலே 726.
 உற 217, 277, 490, 671.
 உறக்கமுணர்தல் (- துயிலெழுதல்)
 275.
 உறல் - உறுதல் 51, 52, 165, 320;
 - முயக்கம் 55, 615.
 உற லாறு கமழ் கடாஅத் தொல்கிய
 வெழில்வேழம் 51.
 உறவுப்பால் இருந்து உறுதியல்லன
 கூறுவார் 92.
 உறழ்கலி 23, 523, 535, 727, 732.
 உறழ்தல் - ஒத்தல் 180, 656, 845;
 - மாறுபடுதல் 33, 136, 301, 386,
 534, 549, 646, 660, 662, 768.
 உறழ்ந்து கூறுதல் 253, 363, 385,
 520.
 உறழ்ந்து கூறும் பெருந்திணை 575.
 உறழ்ந்து சொல்லுதல் 524.
 உறழ்பொருட்டு அண்மையிற் கொச்ச
 கக்கலி 511.

உறஅ அனாச - நடுவுநிலைமை செய்
 தலன்றி ஒருபாலுறாத கூற்றமே
 944.
 உறஅமை 80.
 உறஅலின் - அழுந் துகையினால்; விகா
 ரம் 407.
 உறநிற்கவும் - மிகவும் 270.
 உறித்தாழ்ந்த கரகம் 57.
 உறினும் - போர்செய்தாலும் (?) 95.
 உறிஇ - அழுத்தி 739; - உற்றதனால்
 723; - உறுத்தி 88, 354, 882;
 - உறுவித்து 931.
 உறிஇய - உறுத்தின 365, 866, 915.
 உறிஇயாங்கு - (அடையச்செய்தார்
 போல) 869.
 உறிஇயான் - உறுத்தியவன் 866.
 உறிஇயான் - உறுத்தினவன் 881,
 926.
 உறிஇயினுன் - உறுத்தினவன் 254.
 உறுகால் - மிக்க காற்று 94.
 உறுகென 103.
 உறுதல் - அடைதல் 201, 854, 881,
 915; - (அழுத்துதல்) 217; - அளை
 தல் 524; - அன்புறுதல் 932;
 (- உறுதியாகச் சொல்லுதல்) 243;
 - கிடத்தல் 860; - செய்தல் 544;
 - சேர்தல் 103; - தீண்டதல் 86,
 87, 277; - மிகுதல் 209, 213,
 419, 490, 671, 846, 875; - மோ
 துதல் 818; - வருத்தமுறுதல் 388.
 உறுதி - அறுதி 716.
 உறு துயர் - மிக்க துயர் 846.
 உறுப்பின்கிழமையல்லாத தந்திழமை
 பயிலாது வரும் குறிப்பு ல்லை
 முற்று 233.
 உறுப்பினை உணர்வுடையது போற்
 கூறல் 413.
 உறுப்பு (- அவயவம்) 337.
 உறுப்புடைத்தாக நெஞ்சைக் கூறல்
 722.
 உறுப்புடையதுபோலே நெஞ்சுக்கு
 உள்ளமுண்டெனல் 868.
 உறுப்புநிலை ஒத்துப் பாவேறுபடும்
 கொச்சகம் 291.

உறுப்பும் உணர்வும் மறுத்தலுமுடையதாக நெஞ்சினையும் எதிர்பெய்து கொண்ட தலைவனுருவையும் கூறுதல் 796.

உறுபு - பெய்தல் (உறுதல்) 116.

உறுபுலி - (வேங்கை) 209.

உறுமேறு பாம்பை எறியுமென்பது 274.

உறுவளி - மிக்க காற்று 499.

உறுவென்பது உறுத்தென்னும் பொருளில் வருதல் 75.

உறுவோய் - வருத்தமுறுகின்றவனே 448.

உறுஉந்துரைவன் - முழங்குந் (?) துறைவன் 839.

உறுஉம் - உறுத்தும் 75, 606.

உறை - இடைவிடாமற் பெய்யுந் துளி 928; - உறைதல் 324, 615; - தங்குதல் 278; - துளி 762, 928, 937; - மழைத் துளி 860.

உறைத்தருதல் - உதிர்ந்தலைச் செய்தல் 159; - துளித்தலைச் செய்தல் 457.

உறைத்தல் - உதிர்ந்தல் 223; - துளித்தல் 98, 780, 811.

உறைதல் - ஒத்தல் 699; - தங்குதல் 120.

உறைதல், உறையென விகாரமாய் நிற்கல் 278.

உறைப்பவும் - துளியாக விழவும் 780.

உறைபவர் - உறைகின்றவர் 145, 147.

ஊக்கி - ஆட்டுவரபாக 203.

ஊக்குதல் - ஆட்டுதல் 203, 810, 820; - கருதுதல் 495; - முயலுதல் 878.

ஊகம் - கருங்குரங்கு 262.

ஊங்குதல் - ஆடுதல் 816.

ஊசல் - ஊஞ்சல் 202, 810.

ஊசற்சீர் 817.

ஊசற்பாட்டு 817, 819.

ஊட்டலென் - ஊட்டாமல் 494.

ஊட்டிவா - உண்ணப் பண்ணுவித்துவா 310.

ஊட்டுதல் - நுகர்வித்தல் 115.

ஊடல் தீர்கின்றான் 457.

ஊடல் தீர்ந்தது 531.

ஊடல் தீர்வான் 520.

ஊடல் புலவி துளி என்னும் மூன்று 524.

ஊடலுங் கூடலுமாகிய காமச்சிறப்பு 604.

ஊடலுணர்ந்துதல் 441.

ஊடலுணர்ந்துமவழி 450.

ஊடலுணர்வன சொல்லல் 513.

ஊடற்கண் தலைமகள் வெகுட்சி கூறியது 522.

ஊடற்பகுதியை மருத்ததுட் கோத்தல் 575.

ஊடறுத்தல் 87, 300.

ஊடியார் 413, 436.

ஊடி புணர்வான் 381.

ஊடுதல் (பிணங்குதல்) 407, 449, 523, 524; (பறவையின்தொழில்) 433, 463.

ஊண்யாது மிலளாகி 941.

ஊண்மலை 305.

ஊதுதல் - குழலை யூதுதல் 625; - சத்தித்தல் 197, 292, 463, 770; - வண்டு நுகருதல் 182, 258, 399, 559, 787.

ஊதைக்காற்று 796.

ஊதைபஞ் சேர்ப்பன் 796.

ஊர் 128, 317, 336, 455, 676, 699, 874.

ஊர்க்கரணிவந்த பொதும்பர் 336.

ஊர்க்கெலாம் ஆகுலமாகி விளைந்ததை 393.

ஊர்க்கொடுமை மழையைநீக்குமென்பது 46.

ஊர்காவலர் இரவில் ஊர்காத்தல் 890.

ஊர்காவலர், கள்வரால் நேருந்திங்கை யெண்ணி அவரைக் காணுதிருக்கவும் கண்டேமென்றல் 483.

ஊர்தால் - பரத்தல் 428.

ஊர்தல் - எறுதல் 202, 262, 586, 591, 596, 597, 652, 660, 683, 877, 879; - கழல் 49, 100, 614; - கழன்று விழுதல் 790; - கூடுதல் 597; - செல்லுதல் 218; - தழுவுதல் 683; - பரத்தல் 47,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ௧௦௧௧

97, 156, 614, 761, 791, 941;
- மேலிதல் 756; - மேலே தோன்
றுதல் 950; - மேலே வருதல் 924.
ஊர்தி - கட்டில் 87.
ஊர்த்த - புணர்ந்த 589.
ஊர்த்தாடல் - எறியாடுதல் 202.
ஊர்ப்பலி 392.
ஊர்பவர் - ஏறுபவர் 660.
ஊர்பு - எறி, 282; - பரந்து 671;
- மேலேதோன்றி 950.
ஊர்வனவாகக் கூறலிற் பறமென்
றார் 569.
ஊர்வான் - தள்ளுகின்றவன் 643.
ஊர்விடை - பரந்து திரிகின்ற இடம்
303.
ஊர - ஊரனை 399, 411, 417, 422,
428, 433, 439, 443, 457, 463,
488; - பரக்கும்படியாக 454;
- பாக்கையினால் 941.
ஊரல் - ஏறுதேகொள் 591.
ஊரலர் துற்றல் 902.
ஊரவர் 435, 445, 579, 927.
ஊரவர்க்கெல்லாம் பெருகையாதல்
927.
ஊரவிர் - ஊரிலுள்ளார் 947.
ஊரன் - மருதநிலத்திலேவன் 399, 405,
411, 412, 417, 422, 428, 433,
439, 443, 447, 457, 463, 468.
ஊராங்கண் - ஊரிடத்து 374.
ஊராண்மை 420.
ஊராண்மைக்கொத்த படிபடத்து -
ஊராளுந் தன்மைக்குப் பொருந்
தினதொரு கொடுமையை
யுடைத்து 531.
ஊரார் முதலிய அறுவகையோர்
கூற்று 221.
ஊராசிரி தேவகுலம் 414.
ஊரிலுள்ளார் சேரபுகிரித்தல் 446.
ஊரின் - ஏறின் 591.
ஊரீர் - ஊரிலுள்ளீர் 923.
ஊழ் - அலர்ச்சி 107; - அலர்தல்
267; - முறை 370, 685, 773;
- முறைமை 294, 763, 921.
ஊழ்த்தல் - அலர்தல் 107, 143,
149, 175, 179, 404.
ஊழ்த்து விழுகின்றபூ 49.

ஊழ்ப்ப 149, 180, 197.
ஊழி - முறைமை 606.
ஊழிக்காலம் 799.
ஊழ்த்தி 669.
ஊழி முடிவில் ஊழ்த்தியும் கணிச்சி
யுந் காலனும் கூற்றுவனும் உயிர்
களை உண்ணவேண்டி அவற்றை
விடாமல் சமுத்த தீர்த்தல் 669.
ஊழிமுடிவில் பல்லுளும் வருத்த
முதல் 624.
ஊழுறு கோடல் - முறைமையுற்ற
கோடல் 294.
ஊழென்பது ஊழியெனத் திரிந்து
608, 806.
ஊற்றாக - உறுதியாக 933.
ஊற்றின்பம் 126.
ஊற்றுக்கண் - பலரும்வந்து சேரு
தலை யுடைப காண் 644.
ஊறு - இடைபுறு 106; - வருத்தம்
147.
ஊறுதல் 33, 51, 85, 116.
ஊன்றி 950, 951.
ஊன்றும் 570.
ஊடு - கத்தரிக்க 173.
ஊக்கர் 765, 789, 816, 824, 826,
843, 845; - இம்மையில் 152, 494,
775, 783, 821.
ஊக்கர் துக்கச்சி 152.
ஊக்கர்பாழ்த்து அடல்வா 158.
ஊக்கருக்குக் குன்று உவமை 789.
ஊக்கருக்கு லவடி உவமை 816.
ஊக்கையர்க்கு உரை என்றல் 442.
ஊக்கையர்க்கு உரையென விரத்தல்
439.
ஊச்சம் - உடம்பினையொழித்து உயிர்
போன இடம் (எஞ்சியது) 955.
ஊச்சவுண்மை 603.
ஊசாது - ஒழியாமல் 255, 392,
478.
ஊசாமை - ஒழியாமை 324.
ஊசியது 49, 148.
ஊசுதல் - கெடுதல் 107; - கை
கடத்து நிற்றல் 725; - பிரித்தல்
749; - போகா நிற்றல் 927;
- போதல் 364, 749, 867, 897;
- விட்டுப்போதல் 749.

எஞ்ஞான் லும் 947.
எட்டுத்திசு 293.
எடாதேகொள் 469.
எடுக்கல் செல்லாது - எடுத்தலாற்
றுது 209.
எடுக்கல்லா - சமக்கமாட்டாத் 705.
எடுத்த - உண்டாக்கிச் சொன்ன
917; - ஏன்னை 657.
எடுத்தசொல் - பலகாற் கூறியகூற்று
455; - பலகாற் கூறிய சொல் 454.
எடுத்த நறவின் குலையலங் காந்தள்
232.
எடுத்தரற்றுதல் - உயர்த்துக் கூப்பிடு
தல் 295.
எடுத்தல் - உயர்த்தல் 98, 295, 775;
- உயர்த்துப் புகழ்தல் 878; -
உயர்தல் 232; - எடுத்தனைத்தல்
203; (- துக்குத்) 269; - மிகக்
கூறுதல் 662; - மிகுத்தல் 436;
- விழித்தல்; 'இமையெடுத்து' 914.
எடுத்தாய்தல் - உயர்த் தாராய்தல் 98.
எடுத்து - உயர்த்து 775; - கூட்டி (?)
430.
எடுத்தேத்துதல் - மிகுத்துக் கொண்
டாடுதல் 436.
எடுத்தோதல் - பலகாலங் கூறுதல்
453.
எடுப்புதல் - (நெருப்பை) எழுப்புதல்
806; - (துயிலைப்) போக்குதல்
422, 425, 426.
எண், ஒரு செய்யுளுதப்பு 11.
எண்கையாய் 3.
எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்குன்றிய
கொச்சகம் 750, 760, 953.
எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங் குன்
றிய கொச்சக வொருபோகு 11.
எண்ணுதல் (- கணக்கிடுதல்?) 189;
- கருதுதல் 132; - குழ்தல் 34,
959; - நினைத்தல் 408.
எண்ணுப் பெயர் எண்ணுடைப்
பொருண்மேல் ஆகுபெயராய் நிற்
றல் 4.
எண்ணுமை 129.
எதிர் - எதிர்ப்பெயராய் 913; - (நேர்)
266, 422, 484; - மாறு 585.
எதிர்காலத்துநிகழ்கின்றநகழ்வு 284.

எதிர்கொள்ளுதல் 197, 555, 620
935.
எதிர்கொள்ளுமை 48.
எதிர்கொள்ளு - எதிர்கொள்ளப்பட்டு
935.
எதிர்ந்தல் - எதிர் 'கொள்ளுதல்' 48;
- ஏறட்டுக் கொள்ளுதல் 620.
எதிர்ந்தன்று - மேற்கொண்ட தன்
மைத்து 532.
எதிர்பெய்துகொண்ட தலைவ னுரு
796.
எதிர்பெய்துகொண்டு கூறுதல் 945.
எதிர்மறை 9, 66, 603, 609, 946.
எதிர்முகமாக மகிழ்ந்து நோக்காமை
299.
எதிர்வளி - காற்றின் எதிரே 484.
எதிரது நோக்கிற்று 525.
எதிரல்ல - மாறல்ல 585.
எதிரிதழ் லீலம் பிணைந்தன்ன கண்
ணாய் 585.
எதிரிய - எதிர்கொண்ட 143, 163;
- ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற 495;
- தோன்றின 739.
எதுகையினைந்த அடி 875.
எந்தை பெயர் 485.
எப்பொருளையுங் காட்டுகின்ற
ஞாயிறு 947.
எம்பால 175, 286, 800, 801, 802.
எம்மினுங் காட்டில் 141.
எம்மெனவருஉங் கிழமைத்தோற்றம்
110, 225.
எம்வீழும் காமர் 572.
எம் 27.
எமக்கு நியாநை 525.
எமர் 662, 675; - எம்முடையசுற்றத்
தார் 713, 718.
எய்த்தல் - இளைத்தல் 355.
எய்தந்தார் 929.
எய்தமை - வருத்தினமை 852.
எய்த வுரைத்தல் - பொருந்தக் கூறு
தல் 881.
எய்தாத இடங்கள் 448.
எய்திய - பெற்றவை 360.
எய்துதல் 673; - அடைதல் 386,
903; - சேர்தல் 671; - பெறுதல்
822, 902, 959.

எய்துதல் வேட்கை - பெறுதலா
 னுள்ள விருப்பம் 959.
 எய்யாய் - அறியாய் 776, 777.
 எய - எய்கையினாலே 958.
 எயில் - மதில் 839; - முப்பாய் 958.
 எயிற்புறம் - (மதிற்பக்கம்) 956, 957.
 எயிற்றமிழ்காறு - தீரீர் 33.
 எயிற்றினீரை துகர்தல் 932.
 எயிற்றுவு 407, 435, 527, 590.
 எயிறு 407, 757, 932; - விழுத்து
 எழுந்தது (பல்) 353.
 எயிறு அழுத்தின இதழ் 435.
 எயிறுணல் - (எயிற்றிலுறிய நீருணல்)
 720.
 எயிறு (பல்லின் புறத்துச் சதை)
 தோன்றப் பெருகச்சிரித்தல் 887.
 எயிறும் பல்லும் வெவ்வேறு 353,
 354.
 எரி - (காமத்)தீ 187; - செருப்பு
 83, 136, 180, 187, 267, 277,
 417, 464, 641, 861, 923, 935,
 958.
 எரிதிகழ் கணிச்சியோன் 641.
 எரிதுதி - தீக்கொழுந்து 935.
 எரிமேய்தல் - செருப்புத் தின்னுதல்
 83.
 எரிவலஞ் செய்வான் 417.
 எரிவேங்கை 267, 277.
 எரு 64.
 எருக்கம்பூ 858.
 எருக்கின் பிணையலம் கண்ணி 864.
 எருக்குதல் - வருத்துதல், போக்கு
 தலுமாம் 484.
 எருத்தம் - கழுத்து 673.
 எருத்து - கழுத்து 95, 118, 293,
 430, 633, 643, 646, 655, 658,
 668, 671, 699.
 எருத்துவலிய எழும்போக்கிரலை 75.
 எருமை - கூற்றவன்; ஆகுபெயர்
 624.
 எருமைப்பெடை 730.
 எருமையாகிய பேடு 731.
 எல் - ஒளி 285; - பகல் 799.
 'எல்' என்பதன் தடைவிடை 86.
 எல்லா - எடா 371, 377, 388, 710,
 714, 720, 729, 736; - எட 189,

192, 250, 252, 255, 370, 406,
 407, 484, 490, 496, 499, 687,
 719, 910.
 எல்லாம் - எல்லாரும் 714; (- முழு
 தும்) 377; (- யாவையும்) 426,
 533.
 எல்லாமென்பது சிறுபான்மை முன்
 னிலைக் கண்ணும் படர்க்கைக் கண்
 னும் வருமென்பது 597.
 எல்லாமென்பது படர்க்கைக்கண்
 வருதல் இடவழு வறமை என்பது
 597.
 எல்லாமென்னுஞ் சொல் உயர்
 தீணக்கண் உண்பாட்டித் தன்
 மைக்கே வருமென்றும், அது
 படர்க்கைக்கண் வருதல் இலக்
 கண வழக்கு அன்று மருஉவென்
 றும் கூறுவர் 597.
 எல்லாமென்னுஞ் சொல் சிறு
 பான்மை முன்னிலைப் பன்மைக்
 கண் வருமென்பது 870.
 எல்லாவென்பது (உபரிதீணை யொரு
 மையாகிய) இருபாற்றும் பொது
 வென்பது 371, 376.
 எல்லாவென்பது எல்லாவென்பதன்
 விளியுருபென்னும் கொள்கை
 192.
 எல்லாவென்பது மகனை விளித்தற்
 கும் வருதல் 491, 496.
 எல்லாவென்பது எல்லாவென விளி
 யேற்கு மென்றும் கொள்கை 723.
 எல்லி-இரக்காலம் 317, 559, 914.
 எல்லியகாலை - இராவான காலம்
 914.
 எல்லியாய் 481, 932.
 எல்லினை - விளக்கத்தினை யுடை
 யாய் 448.
 எல்லிரும் - நீங்க எல்லிரும் 857,
 881, 932, 948.
 எல்லை - அளவு 223; - நாளை 724;
 - பகல் 726, 773, 799, 865,
 914; - மாணகாலம் 800.
 எல்லைக்கு வரம்பாய் இடுப்பைகூர்
 மருண்மலை 799.
 எல்லைத்து 160.
 எல்லையு மிரவுந்துயிறுத்தல் 773.

எனும்பு 659.

எவ்வத் திரை - மணவருத்தமாகிய
திரை 865.

எவ்வ கோய் - எவ்வத்தைத் தரும்
கோய் 474; - வருத்தத்தைத் தரு
கின்ற காமகோய் 864; - வருத்
தத்தை யுடைய காமகோய் 775,
777, 791.

எவ்வம் - வருத்தம் 35, 57, 61, 254,
269, 345, 365, 633, 712, 803,
833, 834, 836, 910, 911, 935,
936.

எவ்வம்படவன்மின் - வருத்தமுருதே
கொள்ளுமின் 61.

எவ்வம்படவேண்டா 57.

எவ்வழுழ்பார் - வருத்தத்திலே
தங்கும் மகனார் 473.

எவ்வாயம் - எவ்விடத்தும் 163, 197,
681, 958.

எவன் 38, 92, 106, 124, 140,
157, 187, 188, 189, 365, 374,
382, 448, 455, 526, 537, 543,
559, 595, 601, 835, 836, 856,
881, 883, 943.

எவன் குறித்தனை - எத்தன்மைடா
தக் கருதினம் 443.

எவன் கொல் - எத்தன்மையது கொல்
34, 106, 883.

எவன் கொடோ 374, 455, 720, 835,
836, 856.

எவன் கொடோ 187, 188, 189.

எவன் கொடோ - என்னகாட்டி கொல்
கின்றம் 157; - என்னகாட்டித்
கொடோ 943.

எவன் கொடோ - என் கொடோ
வருத்திற்றது கூறின் 923.

எழ - கட்டிப்படியாக (உயர்) 172.

எழில் 8, 34, 51, 87, 96, 101,
106, 107, 117, 136, 149, 152,
158, 165, 233, 236, 263, 267,
277, 299, 314, 342, 349, 353,
363, 388, 407, 459, 585, 658,
767, 817, 852, 856, 866, 867,
938.

எழில்மல ருண்கண் 299, 353.

எழில் மல 585, 938.

எழில்வாணை 399.

எழில்வரைத் தன்றி கவிதல் - அழ
தைத் தெடுக்குமனவன்றி மிகவருத்
தல் 158.

எழில்வண்பு - உறுப்பழகும் தோற்
றப்பொலிவும் 107.

எழில் வாடுதல் 87.

எழிலி-மேகத்திற்குரிய ஞாயிறு 101.

எழிலுண்கண் 77, 179, 227, 406,
503, 509, 602, 766, 811, 817,
881.

எழி லெஞ்சு மயில் - லீலி யுகிரந்த
மயில் 852.

எழின்மறை 34.

எழின்மேனி 87, 233.

எழின்மலம் 96, 342, 458, 459, 747.

எழின்மலம் - எழச்சியையுடைய மீலம்
90.

எழிநு - எழுந்திருந்து 850.

எழீறிய - வாசித்த 426.

எழீறியவை - எழுப்பியவை (வாத்தி
யம் வாசிப்பவை) 197.

எழுந்த தடக்கைவேழம் 136.

எழுகல்லா தென்முன்னர் 502.

எழச்சி 358.

எழச்சியையுடைய கலம் 761.

எழுத்தாபாய்ச்சி 5.

எழுத்தாபாய்பெறாத மழலைச்சொல்
479.

எழுதலும - கொன்றம் 761.

எழுகல் - கோன்றகல் 853; - போ
கல் 746.

எழுதுகரும்பு 719, 904.

எழுதுகோ - எழுதுவேனோ 714.

எழுதுகோ - எழுந்து துணிந்த
இவை 659.

எழுதுகல் 119, 714, 904; - குழித்தல்
501.

எழுத்தசொல் - பிறந்தசொல் 413.

எழுத்தாச்சால் - மிகு ஆவாரித்
தல் 660; - மிக ஆவாரித்தல்
358.

எழுந்திசைத்தல் - மிகு ஒலித்தல்
657.

எழுப்புமலை 681.

எழுப்பு - எழுந்து 658.

எழுவகை அறத்தொடு நிலை 888.
எழுஉக - எழுப்புவார்களாக 633.
எழுஉம் - உணரும் (துயிலெழும்) 273; - உயர்ந்துபோம் 683.
எள்ளல் - இகழ்கின்ற இகழ்ச்சி 594; இகழ்த்திருத்தல் 496.
எள்ளறு காதலர் - இகழ்த்திருத்தல் நீங்கின காதலர் 194.
எள்ளி நகிலும் வருடம் 375.
என்னுதல் - இகழ்ச்சல் 53, 150, 180, 183, 192, 375, 413, 503, 747, 758, 882, 928.
என்னு - இகழ்த்து 501.
என்னுமார் வந்தாரே யிங்கு 483.
எளித்தல் 227.
எளிது 367, 384, 697.
எளியம் - எளியேம் 710.
எளியவோ - எளியவாயிருக்குமோ 116, 647.
எளிவரல்-எளியரால் தன்மை தோன்றல் 287.
எற்காட்டி - எனக்குக் காட்டி 740; - எனக்குக் காட்டுவாய் 944.
எற்கு - எனக்கு 519.
எற்சிறை செய்தான் 881.
எற்பாட்டின் பின்னது மாலையென்பது 750.
எற்பார்த்துதுவோய் 448.
எற்றம் - துணிவு 915.
எற்றமில்லாட்டி - துணிவில்லாதான் 915.
எற்றமென்பதேஉரிச்சொல்லென்பது 915.
எற்றமமு - வெட்டாசமு 507.
எற்றி - துணிந்து 932.
எற்சிறு - எறியுஞ்சிறு 811.
எறித்தபடை - கலப்பையின்றைக்கும் படைவான் 569.
எறித்தருகதிரி 56.
எறிதர - எறிதலைச் செய்ய 436.
எறிதல் - அலைத்தல் 838; - (தேன்) கொட்டெதல் 710; - தன்னுதல் 180; - நுகர்வித்தல் 955, 956.
எறிதிறை 765, 790, 843.
எறிதிறை யிமிழ்கானல் 790.
எறிந்தவை-அழுந்தப்பட்டவை 178.

எறிந்தற்று 490, 496.
எறிபந்து - அடிக்கின்ற பந்து 848.
எறிமுடி 609.
எறியா - அடித்துக்கொண்டு 929.
எறியாது விடாது - நுகர்வியாமற் போகாது 955.
எறிபாவான் - வெட்டாதவான் 507.
எறழ் - வலிமை 25, 293.
எறழ்கோக் கிலை 95.
எறழ்முன்பு - மிக்கவலி 293.
என் - எங்கனே உண்டாயிற்று 725; - என்றுகூறு 371.
என்செய்தான் - என்ன வருத்தமுற்றான் 896.
என்செய்வாம் - என்செய்யக் கடவோம் 366.
என்ப, இசைசிறை 284; - என்பார் 728.
என்பதென்பது, பிரிவி லசைநிலையாய் வருதல்: 'என்பதோ' 789, 790.
என்பவை, தொழிற்பெயர் 817.
என்பாலல் பாராட்டுவதோய் - என்னுடைய குடியின் பகுதியிடத்தன அல்லகாகிய பாராட்டுக் கேட்டு மகிழ்த்தவனே 510.
என்பிழைப்பு 796.
என்பீர் - என்று கூறுகின்றவர்களே 896.
என்பேன்ம னநிலையே யவற்காணின் 406, 407.
என்மகன் 484.
என்மனஞ்ஞென்பது: 753.
என் வாய்க்கேட்டு - யான் கூறக் கேட்டு 515.
என்றானே 434, 436.
என்றி - என்று கூறுகின்றாய் 793; - என்று கூறுவை 392; - என்று சொல்லாநின்றாய் 767.
என்றிவை - என்ற இவை 630.
என்றிரம் (-என்செய்தி) 114; - என்னிடம் 712.
என்று - இப்படியிப்படி 861.
என்றும் - எங்காளும் 431.
என்றற்கு 131.

இன்னமை என்மெய் தொடு - என்று
 கூறுமைக்கு என்மெய்யைத்தொட்
 டிச் சூளுறுவாயாக 383.
 இன்னும் 211, 212, 213, 299.
 இன்னுள் - என்று கருதானாய் 777.
 இன்னுள் - என்று கருதானாய் 824.
 இன்னும் - எப்படியாயினும் 872.
 இன்னினி - யானென்பதொரு தன்
 மையினி 901.
 இன்னீர் அறியாதீர் போல இவை
 கூறின் நின்னீர் அல்ல கெடிக்
 தகாய் 42.
 இன்னும் 32, 33, 34, 289, 290,
 386, 571.
 இன்னுயிர் காட்டாதோ 900.
 இன்னுற்ற - என்னைச்சேர்த்த வருத்
 தங்கள் 289.
 இன்னுற்ற வெவ்வம் - எனக்குற்ற
 வருத்தம் 910.
 இன்னுற்றாய் - என்ன காரியத்திற்
 குச் செய்தாய் 544.
 இன்னெஞ்சம் பிணிக்கொண்டவன்
 -என்னெஞ்சத்தைத் தன்னன்பாற்
 பிணித்தல் கொண்டவன் 255.
 இன்னெஞ்ச மென்னோடு சில்லாமை
 நனிலெவ்வத், தன்னலங் காத்தா
 ளோத்தலைப் படுமாறெவன்கொலோ
 856.
 இன்னை - என் தமையன் 698; -என்
 தலைவன்) 543.
 இன்னை அருளாதபடியால் 835.
 இன்னைக்காணப்பண்ண (- எனக்குக்
 காட்டி) 865.
 இன்னைச் சொல்லும்சொல் - இன்னை
 நோக்கித் கூறும் சொல் 287.
 இன்னைப் பொறுக்கல்லா நோய் செய்
 தாய் 569.
 இன்னை மறைத்த லெவனாகிய மென்
 டல் 269.
 இன்னமன் 225.
 இன்னமர்க் குய்த்துடைத்தான் யாப்
 221.
 இன்னையு மறைத்தான் 269, 775,
 776, 777.
 இன்னொடு நிற்கல் எளிதன்றோ 384.
 இன்னோ 156, 523.

இன்னோர்கள் - எத்தன்மையுடை
 யோர்கள் 615.
 இன்னோரும் - எல்லோரும் 615.
 இன்னோற்றனர் கொல் 223.
 இன்னோற்றனை கொல்லோ 567.
 என - என்று சொல்லா நிற்க 55;
 - என்று சொல்லும்படியாக 9;
 - எனமகிழ்து 691.
 'என்' என்பது அசையாய் வருதல்
 49, 676.
 எனப்பட்டது - என்று சொல்லப்பட்ட
 தது 548.
 எனப்படான் 444.
 எனப்படுதல்-என்று புகழ்த்து சொல்
 லப்படுதல் 290.
 எனப்படுவது 827.
 எனவாங்கு 226, 332, 937;
 அசை 61, 67, 76, 108, 126,
 131, 247, 271, 296, 318,
 355, 414, 420, 426, 437, 442,
 445, 470, 625, 749, 765, 773,
 781, 824; - அங்கு அசை 9, 27,
 35, 40, 55, 88, 98, 118, 140,
 152, 161, 166, 171, 183, 194,
 213, 265, 278, 285, 323, 345,
 351, 361, 403, 408, 455, 759,
 785, 803, 808, 836, 841, 902,
 948, 952.
 எனவாங்கு, பொருள்பெறுத தனிச்
 சொல் 356.
 எனவு முறைத்தனரோ 74, 75, 76.
 எனவு முளவன்றோ 138.
 எனவென் கிளவீ இசைப்பொருண்
 மை குறித்துவருதல் 39.
 எனவெனெச்சத்தால் உவமம்வருதல்
 342.
 எனேத்தாலும் - சிறிதும் 928.
 எனேத்தானு மெள்ளினு மெள்ளலன்
 சேர்வன் 928.
 எனேத்தும் - சிறிது 731; - சிறிதும்
 307.
 எனேத்தொன்றும் - சிறிதொன்றும்
 902; - யாதொன்றும் 900.
 எனைய - எத்தன்மைய 738.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.   கண்கள்

எணையதுஉம் - எப்படியும் 854.
 ஏ அசைநிலையாய் வருதல் 533.
 ஏள, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு 376, 377;
 378, 387, 533, 574; இசைநிறை
 377.
 ஏள இஃதொத்த னுண்லன் 377.
 ஏளர் - அழகு 707, 714, 721, 867,
 943.
 ஏளிருவர் 707.
 ஏக்கழுத்தம் 151.
 ஏக்கற்று - ஆசையாற்றாது 415.
 ஏகாரம், தேற்றம் 368.
 ஏகாரம், பரிநிலை 318.
 ஏகுதல் - போதல் 101, 161.
 ஏங்கியழுதல் 767.
 ஏற்குதல் - அழுதல் 106, 789, 790,
 929, 947.
 ஏகம் (- பழக்கின்று) 460.
 ஏடா 522, 541; (- எல்லாவற்றின்
 காண்க. பக்கம் 1013.)
 ஏடா என்பது மகனை விளித்தற்கண்
 னும் வருதல் 496.
 ஏடி (எல்லாவற்றின் காண்க. பக்கம்
 1013)
 ஏணி - கண்ணேழம் 219.
 ஏணியிழைத்தல் 219.
 ஏத்தலும் எளித்தலும் 227.
 ஏத்தகு - பாடுவேன்; தனித்தன்மை
 முற்று 231, 232.
 ஏத்துதல் - கொண்டாடுதல் 436;
 புகழ்தல் 145, 258, 444; - வாழ்த்
 துதல் 138, 230.
 ஏத்தால்வரும் துன்பம் 313.
 ஏதப்பாடு - குற்றம் 483.
 ஏதப்பாடு ண்டென்றப் புரிசை வியலுன்
 னோர் கவ்வணக்கானது கண்டே
 மென்பார் 483.
 ஏதம் 529; - குற்றம் 724.
 ஏதம் வாராமற் சூழ்தல் 453.
 ஏதில் - வேறு 393, 591.
 ஏதில்நாடு - அயல்நாடு 147.
 ஏதில் - (உத்தரமலர்லாதன சில) அய
 லானவை 909; - எதிலாயிருப்ப
 வை 365.
 ஏதிலவர் - (காமகோய்க்கு) அயலா
 னார் 861.

ஏதிலார் 725; - அயலினுள்ளார் 927;
 உறவுபோல இருந்து உறுதியில்
 லன் கூறுவார் 92; - எம் சுற்றத்
 தார் (அயலார்) 714; - எதிலாரா
 கிய யான் 124; - பகையாயவர் 475;
 (- பரத்தையர்) 464, 466, 501.
 ஏதிலான் (- பரத்தை) 484.
 ஏதிலான் - அயலான் 689; - பகை
 யாசன் 149, 689.
 ஏதினாடு - புதியநாடு 141.
 ஏது - காரணம்; வடமொழி திரிந்து
 விகாரமாய் நின்றது 767.
 ஏதுப்பொருண்மை கருவிக்கண் அட
 ன்குமென்பது 151, 366.
 ஏத்தி - உயர்த்து 585.
 ஏத்தியில் - ஏத்தின குட்டேறு 668.
 ஏத்திய குடை - எடுக்கப்பட்ட குடை
 57.
 ஏத்துகோட்டி எழில்யானை 349.
 ஏத்தெழில்-உயர்த்த அழகு 90, 585.
 ஏத்தெழின் மார்பன் - உயர்த்த அழ
 கியையுடைய மார்பன் 585.
 ஏ.ஞ்சாலா இடம்பையெய்திக் கூறி
 னது 352.
 ஏ.ஞ்சான்ற உவகை 819.
 ஏமம் - காவல் 609, 867.
 ஏம முரசம் 609.
 ஏமரா தேமரா வாறு 928.
 ஏமுற்றன்று 445.
 ஏமுற்றாரியார் 942.
 ஏமுறுதல் - உயிர் வாழ்தல் 185;
 - பித்தேறுதல் 444, 445, 723,
 736, 915, 941; - மயக்கமுறுதல்
 152.
 ஏப்க்கும் - ஓக்கும் 96, 116, 126,
 176, 276, 277, 385, 595, 668,
 777, 816, 817, 843, 871;
 - பொருத்தம் 385, 582.
 ஏப்க்குமென்பது அருகிப் பயவுமை
 யில் வருதல் 116.
 ஏய்த்தலென்பது உருவுவமத்தின்
 கண் அருகிவருதல் 96.
 ஏய்ப்ப - ஒப்ப 209, 385, 668,
 816; - பொருந்த 254.
 ஏர் - அழகு 49, 285, 408, 569,
 780, 874; - எழுச்சி 159, 357, 780.

‘ஏர்’ என்பது உவம வுருபாய் வருதல் 390, 594, 781, 789, 867.

ஏந்தருதல் - எழுதிந்நல் 783; - எழுச்சிதருதல் 159; - எழுதலைச் செய்தல் 786; - தோன்றுதல் 158, 751.

ஏர்பு - எழுத்து 487.

ஏர்முறுவலான் - அழகினை யுடைத்தாகிய முறுவலை யுடையான் 874.

ஏராவது: 358.

ஏருரு - எழுச்சியை யுடைத்தாகிய வடிவு 357.

ஏரென-ஏரால் வந்த வருத்தமென்று கூறும்படியாக 867.

ஏல் - ஆயில் 720; - ஆயின் 26, 544, 881.

ஏல் என்பது ஏர் என்பது போல எழுச்சியென்னும் பொருளில் வருதல் 563.

ஏவல் செய்தல் 58, 725.

ஏழ்புண ரின்னரிசை 61.

ஏழாம் வேற்றுமையுருபு நீற்குமிடத்து அதற்கேற்ப ஒரு பெயரை முதற்கட் சேர்த்துப் பொருள் கூறுதல் 202.

ஏழு உணர்ச்சி 203; தொல். கா. கு. 23 பார்க்க.

ஏழைத்தன்மை - அபிமான உடைய குணம் 333.

ஏழையர் - டேயையர் 200.

ஏழையிரும்பார் 688.

ஏழைய - (அபிமான உடைய யுடைய) 729.

ஏற்றல் - எதிர்கொடுத்தல் 632; - எழுந்தருத்தல் 80; - ஏற்றுக்கொள்ளுதல் 621; - பொருத்துதல் 87; - மயக்கம் நீக்குதல் 203; - மீட்டுகொள்ளல் 680.

ஏற்றவர் - பகைவர் 685.

ஏற்றவர் புலம்பெட்ட திறைகொள்ளல் - பகைவர் நிலையென்னும் பெயர் செட்டித்தன்மையினாலென்னும் பெயர்பெயரும்படி அவர்காட்டைத் திறைகொள்ளுதல் 685.

ஏற்றனர் - எதிரே கொடுத்தார் 632.

ஏற்றின் குரலுக்கு உருயின் குரல் உவமை 726.

ஏற்றின் கொம்பிற்குப்பிறை உவமை 642.

ஏற்றின் கொம்புகளைக் கூரியனவாகச் சீவி விடுதல் 621.

ஏற்றின் சீவிய கொம்பிற்குக் குத்தா லிப்படை உவமை 621.

ஏற்றின் முழக்கிற்று இடிமுழக்கு உவமை 660.

ஏற்றிலுடைய கொம்புகள் படுதலை மார்பிலே யேற்றவர் 673.

ஏற்றுக்கொள்ளல் - எதிர்கொள்ளல் 419.

ஏற்றுச் சரவு 772.

ஏற்றுதல் - ஏறச்செய்தல் 681.

ஏறத் தெளிவித்தல் 581.

ஏற்றுத்திறான் - ஏறுகிப் ஊர்தியை யுடையவன் (சிறன்) 960.

ஏற்றெருமை - ஏறுகிய ஏறுமையை யேறுகின்ற கூற்றுவன் 623, 644.

ஏற்றொழுதல் - மயக்கம்நீங்கி யெழுதல் 203.

ஏற்றை - ஆனேறு 681; இஃது ஏற்றிற் கு ஐக்காவீற்றதோர் பெயர் 682.

ஏற்றுக்கொண்டிருந்து போகதெல் 765.

ஏற்றுக்கொண்ட அளவிலும் 481.

ஏற்றுக்கொள்ளுதல் கூற்ற 481.

ஏற்றுக்கொள்ளுதல் 509, 621, 800, 928, 951.

ஏற்றுக் கொட்டல் 365.

ஏறுத்தழுவுதல் - ஆடைநடக்கையா லே சிறிதேறத் தழுவுதல் 735.

ஏறுத்தெளிவித்தல் 582.

ஏறு வருகின்ற நிலைமை 300.

ஏறுதேக்கொள் 591.

ஏறியமடற்றிறம் 856, 870, 885, 886.

ஏறிய மடற்றிறமான பெருத்திறை 865, 876.

ஏறு - அழித்தல் 15; - ஆண்மான் 84, 118; - ஆனேறு 626, 700, 765; - உருபேறு 282; - ஏறுமை 419; - ஆண் 644; - சுருவேறு 501.

ஏறுதல் - ஏற்றுகொண்டு மாறு பட்டு முழக்குதல் 681.

ஏறுகள் பறையொலியாலும் பலர் ஆர்ப்பாலும் எதிர்த்தல் 657.

ஏறுகளுக்கு வீரர் உவமை 681.

ஏறு, காலால் வெட்டி தீரெழுப்புதல் 681.

ஏறுகோடற் கைக்கொடியன் ஆப்ச்சியர் குழவைக்கூதலவந்து வேட்டுவ வாரிக்குரிய வெறையாட்டி வீரவா தென்பது 648.

ஏறுகோடற் கைக்கொடியன் குழவையாடலும் தெய்வத்தை வாழ்த்த லும் அச்சரை வாழ்த்தலும் விராப் வருமென்பது 648.

ஏறுகோள்-ஏற்றைத் தழுவுதல் 683.

ஏறுதல் - ஊர்தல் 202, 262, 586, 591, 596, 597, 652, 660, 683, 877, 879; (-கடல் ஏறுதல்) 916; (மேலுறுதல்) 447, 691.

ஏறு தழுவினுக்கு உயர் இவ னென வந்த கைக்கொ 655.

ஏறு, மழைபெய்தகாலத்தில் சோட்டு மண் கொள்ளுதல் 681.

ஏறு விடுகின்ற விழவு 632.

ஏறென்பது எருமைச்சாதியின் ஆ ணுக்கும் பெயராய் வருதல் 644.

ஏறெடு - ஏற்றெடு 85.

ஏனல் - கிளைப்புணம் 202, 218, 230, 317; - புணம் 304.

ஏனல் காவலர் 317.

ஏனலிதனத்து 218.

ஏனதிப்பட்டம் 481.

ஏனதிப்பாடி - ஏனதிப் பட்டங் கட டினுறெருவன் ஏற்றிய பரத்தையர் சேர் 481.

ஏனதிப்பாடியம்-ஏனதிப் பாடியிடத் தேம் 481.

ஏனைப் பசாசு 302.

ஏனையவை - மற்றவை 655.

ஏனையான் - பணவான் 746.

ஏனையுவம், 41, 211, 261, 268, 282, 315, 321, 418, 429, 434, 440, 464, 823, 840.

ஏனையுவம், உள்ளுறையுவமத்திற் குச் சிறப்புக்கொடுத்து உள்ளுறையுவம்போலத் திணையுணர்தலைத் தள்ளாது நின்றல் 315, 321.

ஏனையுவம், உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துத் தானும் உள்ளுறையுவம்போலத் திணையுணர்தலைத் தள்ளாது நின்றல் 211, 268, 282.

ஏனையுவம், உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றல் 429.

ஏனையுவம், கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றல் 440, 823, 840.

ஏனையுவம், திணைப்பொருட்கு உவமையாய் நின்றல் 41.

ஏனையுவம், பயவாவலின் வினையுவம் மாத்திரையை மேல் வருகின்ற கருப்பொருட்குக் கொடுத்த அதனைச் சிறப்பித்து நின்றது 418.

ஏனென் - ஏனேபோன் 144.

ஏ - வியப்பு 332.

ஏனைய - ஏனையே 15, 51.

ஏனையுறு துற்றிலும் 12

ஏனையுற்தல்-ஏனையுற்தலை புறைய கூர்தல் 586; - ஐவகைப்பட்ட கூர்தல் 675.

ஏனையுற 663, 717, 894.

ஏனையுறபெற்ற குறவெண் பாட்டு 663, 677.

ஏனையுறபெற்ற கொச்சகம் 663.

ஏனையுறபெற்ற கொச்சகவெண்பாட்டு 663.

ஏனையுற முக்கியமென்று தொடர்ந்த கொச்சக வெண்பா 677.

ஏனையுறபெற்ற 703, 918.

ஏனையுறபெற்ற வெள்ளைச் சரிதகம் 456.

ஏனையுறபெற்ற குறவெண்பாட்டு 686, 692.

ஏனையுறபெற்ற கொச்சக வெண்பா 692.

ஏனையுறபெற்ற சரிதகத்தான் இற்ற சரிவெண்பாட்டு 709.

ஏனையுறபெற்ற கொச்சக வெண்பாட்டு 663, 686.

ஏனையுறபெற்ற பாட்டு 605.

ஐஞ்செருக்கியும் ஆறுமெய் பெற்றும்
வந்த கலிவெண்பா 557.

ஐஞ்செருக்கிவந்த கலிவெண்பா 592.

ஐஞ்செருக்குகல் 530, 545, 557,
565, 592, 605, 663, 686, 692,
709, 862.

ஐதாகிய மயிர் 945.

ஐதாய்க் கழல்கின்றதுகில் 506.

ஐத - நொய்து 173; - மேல்லது
317, 360, 506.

ஐதகழல் ஒருகிரை பூத்துகில் 506.

ஐதயிர்த்தல் 360.

ஐதேய்த்தன்று - வியப்பை புடைத்
தாய்த்தேய்த்து 332.

ஐத்தடியான்வந்த இடநிலைப்பாட்டு
854.

ஐத்திணையையும் மாறி மாறிக்கோத்
தல் 12.

ஐத்திரத்தொடக்கத்து லியாகாரம் 5.

ஐத்துபகுதி (ஐம்பால்) - ன் பெயர்
கள் 174.

ஐத்துபடை - பஞ்ச சயனம் 66.

ஐத்துவகைப்படப் படுத்த படுக்கை
433.

ஐத்துவகையாகக் கூட்டின படுக்கை
133.

ஐத்திலம் - காந்தி, உடன்போக்கும்,
இக்கிழந்தியும், காமக்கிழந்தியும்,
காதற் பாத்நதையு மெனப்பட்ட
ஐவகைக் கூட்டல் 537.

ஐம்பால் 348, 353, 358; - ஐந்து
பகுதியையடைய மயிர் 173;
கூத்தல் 819; - மயிர் 158, 781.

ஐம்பால், மகளிர்க்குப் பொதுவாகக்
கூறப்படுதல் 819.

ஐம்பாலார் (- மகளிர்) 819.

ஐம்பொற்களை அடக்குதல் 419.

ஐய - ஐயனே 46, 108, 125, 136,
203, 301, 474, 779; - வியக்கத்
தக்க 159, 415, 714; - வியக்கத்
தக்கன 466.

ஐயக்கிளவி தலைவற் குறித்தாய் ஒரு
தல் 372.

ஐய கேட்டமன் 136.

ஐய கேண்மின் 137.

ஐயங்கொண்டென்னை அறியான் வி
வெணேல் 946.

ஐயத்தாலென்னைக் கதியாதி 543.

ஐயநிலை யுவமம் 336.

ஐய நிதிர்ந்த சுணங்கனி மென்முலை
714.

ஐயம் 490, 543, 612, 946.

ஐயர் - இருடிகள் 806; - தமையன்
மார் 221.

ஐயன் 258.

ஐயன்மார் - தமையன்மார் 691.

ஐயிருதலையின் அடக்கர் கோமான்
208.

ஐயென்னு முரிச்சொல் ஐயவென
சுறு திரிதல் 415.

ஐயென்னுமுரிச்சொல் ஐயவெனப்
பெயரெச்சக் குறிப்பாய் நிற்தல்
159.

ஐவகைக் கூத்தல் மகளிர் இளமைப்
படுவத்திற் குறித்தென்பது 125.

ஐவர் - தருமன் முகலிய ஐவர் 136,
660; - பலதேவன், ஞாயிறு,
காமன், சாமன், சிவபெருமான்
என்ற ஐவர் 143.

ஐவனத்தின் செய்தி 258.

ஐவனமாகிய வெண்ணெல் 259.

ஐவன வெண்ணெல் - ஐவனமாகிய
வெண்ணெல் 258.

ஐவா யாவது என்றது; தலைவியை
378, 379.

ஒக்கலாகாக் குணன் 513.

ஒக்கலாக் குணன் 512.

ஒக்கும் 561, 595.

ஒசுதல் - வீரோத்தல் 554.

ஒசுத்து ஒல்கி - மிகவும் சாய்த்து
வீரோத்து 457.

ஒட்டியபோர் - ஒட்டுதலையுடையா
ளது கலவிப்போர் 580.

ஒடியாப்படியும் - கெடாத விரதம்
563.

ஒடியெறிதல் - ஒடியவெறிதல் 413.

ஒடிவதுபோல நுசப்பு 538.

ஒடி, ஆலாக்குக 563.

ஒடி என்னும் உருபோடு 'கூட' என்ப
தும் சேர்ந்து வருதல் 87.

ஒடுக்கம் 294, 318.

ஒடுங்காமை - ஒன்றற்குக் கொடாமை 393; - மடிக்கிராமை 236.

ஒடுங்கா வயத்திற் கொடுக்கேழ்க் கடுங்க, ணிரும்புலி கொண்மார் நிறுத்த வலையுளோர், எதில் குறுநரி பட்டற்றால் 393.

ஒடுங்குதல் - ஒடுங்கி நோக்குதல் 416; - கிடத்தல் 106; - கூசுதல் 454.

ஒண்முறாய் 203.

ஒண்குடர் ஞாயிற்று விளக்கத்தான் ஒளிசாம்பும், ண்பகல் மதியம் போல் நலஞ்சாயந்த அணியாட்டு 764.

ஒண்டித்தி 363.

ஒண்டொடி - ஒள்ளியதொடி 445; - ஒள்ளிய தொடியினை யுடைய வன் 873; - ஒள்ளிய தொடியினை யுடையாய் 537.

ஒண்டொடி 365, 374.

ஒண்ணுதல் - ஒள்ளிய துலையுடையான் 941; - ஒள்ளிய தென்றி 34, 595, 881.

ஒண்ணுதல் 193, 675.

ஒன்புண் 513.

ஒண்மை - விளக்கம் 495.

ஒத்ததோ - ஒக்கதோ 349; - பொருந்தினதோ 324.

ஒத்தல் 425, 500, 515; - ஒப்பொத்தல் 457; - தகுதல் 349; - பொருந்துதல் 77, 292, 324, 531, 879.

ஒத்தவையிற்றை 501.

ஒத்தன் - ஒருத்தன் 364, 370, 377, 386, 500, 681, 857.

ஒத்தாழிசை - ஒத்த தாழ்த்த இசை 23.

ஒத்தாழிசைக்கலி, தாவிய லொவ்வாது அதனகப்பட்டுவந்த சரிதகத்தான் இறுதல் 962.

ஒத்தாழிசையிற் சொற்சோடி வாரா தென்பது 750.

ஒத்தி - ஒப்பாய் 515, 516; - ஒருத்தி 896, 909.

ஒதுக்கம் - நடையாலுண்டான வரி; ஆகுபெயர் 527.

ஒதுக்கரியதெறி - போதற்கு அரிய வழி 961.

ஒதுங்குதல் - நடத்தல் 241.

ஒப்ப 385; - பொருந்த 562.

ஒப்பனை (அலங்காரம்) 543.

ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல் 354, 355; - (உவமையஞ் செய்தல்) 246.

ஒப்பித்துவைத்து 355.

ஒப்பின்வகை பத்து 572.

ஒப்பினும் - ஒக்கிருப்பினும் 515.

ஒப்பென 203, 762, 946.

ஒப்பென? என்பது வினாயவென்னும் பொருளில் வருவதோர் இடைச்சொல் என்பது 946.

ஒரங்கு - ஒருபடிப்பட 304.

ஒரான் - சீங்கான் 643.

ஒரீது - தீர்த்த 158; - சீங்கி 51, 75, 92, 102, 463, 868.

ஒருக்கு - ஒருக்கு 661.

ஒரு கலியின் குழிசைகளுள் ஒன்றை இடப்பொருளோடும் ஒன்றை இடத்தியல் பொருளோடும் உவமை கூறல் 39.

ஒருகால் (- ஒருமையம்) 877; (- ஒருமுறை) 388, 390.

ஒருகாழ் 586, 733.

ஒரு குழையவன் - யமுனையால் அளிக்கப்பட்ட ஒரே குழையையுடைய பலராமன் 667.

ஒருகுழை யொருவன் 142.

ஒருகோ ஓடையா நிருவரும் துறவறத்து நின்றாடலின் உலகியலின் ஆராயப் படா என்பது 58. ஒருக்கு 348, 387, 455, 483, 508, 620, 640, 646, 652, 667, 691, 714, 913, 928, 961.

ஒரு ஞான்று - ஒருநாள் 202.

ஒருத்தல் - யானை 21, 119; - யானைத் தலைவன் 281.

ஒருத்தனென்பது (ஒத்தன் என) இடைக்குறைந்து நின்றது 365.

ஒருத்தி 538, 552, 553, 877, 920; - ஒப்பிலாதவன் 871.

ஒருதலை 548.

ஒருதிடம் 428.

ஒருகான் 140, 202.
 ஒருகலை 391, 454, 823, 833, 882,
 901, 931.
 ஒருப்பட்டு 534.
 ஒருபடிப்பட்ட மாறுபாடு 81.
 ஒருபடிப்பட 306, 834, 890.
 ஒருபடியிலே எல்லையில்லாத இடம்
 பைகளை உறுவித்து 932.
 ஒருபாட்டிலே பல மெய்ப்பாடுவரின்
 முடிந்தபொருளார் பிறக்க மெய்ப்
 பாட்டையே கூறுதல் 10.
 ஒருபால் 549.
 ஒருபாற்ற 941.
 ஒரு பெருமை 374.
 ஒரு பொருட்பன் மொழி 129.
 ஒருபொருள் போன்ற நிரால் 564,
 597, 603.
 ஒருபொருள் துலாமை 82, 134,
 395.
 ஒருபொருள் ததவிய கட்டளைக் கவி
 வெண்பா 111.
 ஒருபொருள் ததவியருதல் 111,
 114, 312, 717.
 ஒருமன மாட்டினம் 516.
 ஒருமைக் கேண்மை - வேற்றுமை
 யில்லாத கூட 330.
 ஒருமைப் பன்மை மயக்கம் 16, 137,
 278, 460, 878.
 ஒருமொழி - ஆணை 663.
 ஒருமொழிப் புணர்ச்சி 237.
 ஒருவர் உட்பு பனர்குறைய, பிறர்க்
 குறையென்பது 130.
 ஒருவர் எல்லா ஆவையென்கனாலும்
 மட்டுகுறையா டொட்டில் கூடா
 சென்பது 337.
 ஒருவர் குறையு, பிறர்க்குதவையென்
 பது 131.
 ஒருவர்த் தனத்தல் 320, 324,
 761.
 ஒருவன் - ஒப்பில்லாதான் 201,
 318, 943; - தலைவன் 301.
 ஒருவன் தன் சகப்பொருள் பெருமை
 தன் பிறர்க்கு இத்தல் மட 451.
 ஒருவோன் - அத்தன்நாயையுடை
 மேன் ஒருவன் 871.
 ஒருவாது - நீக்காமல் 759.

ஒருவாற்றும் கூறுதல் 333.
 ஒருவினைப் பொருளில்வருதல் 302.
 ஒருவினையாக முடித்தல் 755.
 ஒரு - நீக்கு 521; - நீக்குவாயாக
 524.
 ஒரும - அகலம் 729.
 ஒரும மோனை 458.
 ஒருமனை - ஒரோவொருமை 109.
 ஒரும வொன்ற 9.
 ஒல்காமை - கெடாமை 662; - சா
 யாமை 253, 516.
 ஒல்கிடம் - மிடித்த காலம் 138.
 ஒல்குதல் - ஒதுக்கிப் பார்த்தல்
 494; - ஒதுங்குதல் 348, 554;
 - கெடுதல் 51; - நடத்தல் 734;
 - பிடித்தல் 604; - மிடித்தல் 138;
 - மேற்படுதல் 784; - வணங்குதல்
 554; - வளைதல் 457.
 ஒல்குடி - அலைபெற்று 145.
 ஒல்லா - பொருந்தா 66.
 ஒல்லாங்கு - பொருந்தும் வழி 26.
 ஒல்லாதார் - பகைவர் 832.
 ஒல்லாது - பொருந்தாது 290, 675.
 ஒல்லுதல் - பொருந்துதல் 26, 66,
 97, 98, 321, 322, 408.
 ஒல்லும் - பொருந்தும் 199, 321,
 408.
 ஒல்லென - ஆவாரப்ப 448.
 ஒல்லென நீக்குதல் - விடையப்போக்
 கால் 759.
 ஒல்லென - பொருந்தேம் 454.
 ஒல்லெ - விடைய 356, 924.
 ஒல்லெதோ - பொருந்துவதோ 97.
 ஒல் - ஆவாரம் 414.
 ஒலிக்கை - ஒலித்தல் 275.
 ஒலி கூட்டலான் - தழைக்கின்ற கூந்
 தலையுடைபாள் 921.
 ஒலிகொண்ட சம்மை - ஆவாரக்
 கை மாறாமல் தன்னிடத்தே
 கொண்ட ஆவாரம்; சம்மையை
 ஒலி விசேடித்து தின்றது 414.
 ஒலி செக்கெல் 468.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல் 386; - (ஆடை)
 வெளுத்தல் 435.
 ஒலித்தார்ப்ப 445.
 ஒலிப்ப - விளக்க 484.

ஒவ்வா - பொருத்தா 454.
ஒவ்வாதி - ஒவ்வாதே கொள் 516, 517.
ஒவ்வாதே கொள் 517, 518.
ஒவ்வான் - தனக்கு சிகரில்லாதவன் 659.
ஒவ்வானெனப் பெயர்தல் 659.
ஒழிக்கும் - தவிர்க்கும் 699.
ஒழிக்கினி 35.
ஒழித்தான் - கைவிட்டவன் 418.
ஒழிதல் - இறந்துபடுதல் 15; - தவிர் தல் 55; - நீற்றல் 'பசுலொழிய' 943; - நீங்குதல் 900; - போதல் 451.
ஒழித்தவர் (- மற்றவர்) 109.
ஒழிந்திருத்தல் - கைவிட்டிருத்தல் 128.
ஒழிந்து - போக்கி 948.
ஒழிய - ஒழிந்துகிடக்க 490; - நீங்க 900.
ஒழியச்செய்தே 731.
ஒழியசை 184, 541.
ஒழியசையாகிய சொந்தோடி 503.
ஒழுக்கம் - (இல்லறம்) 951; - நடக்கை 612, 746.
ஒழுக் உயிரை வாங்காது விரைய உயிரை வாங்கும் நின் வடிவு 355.
ஒழுக்கக் குவில்தல் 951.
ஒழுக்கத் தேயுமாறுபோல 106.
ஒழுக்குதல் - நடத்துதல் 560; - சிகழ்த்துதல் 149; - னீளவளர்தல் 680; - போதல் 217.
ஒழுகுவார் - நடத்துவார் 560.
ஒள்வளை 925.
ஒள்வீ 242.
ஒள்ளிதழ் 527.
ஒள்ளிழாப் 495, 676.
ஒள்ளிழை - ஒள்ளிய இழையினை யுடையார் 656, 861; - ஒள்ளிய பூண் 33, 768.
ஒள்ளரு - ஒள்ளிய உருவம் 136.
ஒளி - அழகு 165, 360, 402, 901; - விளக்கம் 125, 128, 140, 164, 317, 322, 402, 436, 439, 472, 667, 764, 864, 913.

ஒளித்தல் 115, 759, 768, 913, 925.
ஒளித்தாங்கே 914.
ஒளியிழாய் 102, 193.
ஒளியோடற்பான் 65.
ஒளிர்ந்தல் 330; - விளங்குதல் 577, 653.
ஒளி ரவி நறல் 330.
ஒளிவாடல் - ஒளிகெடல் 366.
ஒளிறவேல் - விளங்குகின்ற வேல் 301.
ஒற்கம் - வருத்தம் 955.
ஒற்ற - அடிக்க 554; - தாக்க 457.
ஒற்றி 684; - சேர்த்து 681.
ஒற்றிசை நீடல் 74.
ஒற்றுதல் - தழுவுதல் 645; - தீண்டி தல் 494; - (முத்திரையிடெல்) 502; - மோதுதல் 433; - வேவு பார்த்தல் 332.
ஒறுக்குவேன் - ஒறுத்துக் கொள்ளு வேன் 593.
ஒறுப்பது 355.
ஒறுப்பின் 355.
ஒன்றறிந்தான் 287.
ஒன்றன்கு றுடை யுடுப்பவரே யாயினும், ஒன்றிறார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை 109.
ஒன்றின முடித்தல் 860.
ஒன்றிறார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை 109.
ஒன்று 46, 132, 186, 331, 371; - சிறிது 17, 18.
ஒன்று, இப்பான்போ லெளிவர்தஞ் சொல்லும் உலகம் புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன் 287.
ஒன்றுதல் - பொருந்துதல் 549, 676, 899.
ஒன்றென முடித்தல் 224, 366, 528, 590, 713, 733.
ஒன்றோ 737.
ஒன்னுதார் 157; - பகைவர் 349.
ஒ, அசை 113, 537, 633, 689, 865, 946; இசைச்சிக் குறிப்பு 573; எதிர்மறை 9, 40, 156, 609.
ஒ 887, 914, 915; இரக்கக்குறிப்பு 892, 942; வருத்தக் குறிப்பு 917; வியப்புக் குறிப்பு 720.

ஒது என வியத்தல் 602, 631, 689.

ஒகாரத்தை இரக்கமாக்கிக் கூறுதல் 771, 772, 773.

ஒகாரத்தை ஐயமாக்கி உரைத்தது நிற்க, இரக்கமாக்கிக் கூறலுமாம் 771, 772, 773.

ஒகாரம், அசை 395; இழிவு செம்பு 99; எதிர்மறை 9, 66, 99, 107, 110, 125, 127, 893, 946; ஐயம் 225, 578, 892; தெரிநிலை 885; பிரிநிலை 179, 917; மறைபுணர்த்தல் 384; வினா 372.

ஒங்கிய - உயர்ந்த 266, 652, 821; - வளர்ந்த 292.

ஒங்கிரும் பெண்ணை 864.

ஒங்குகல் - (அரிவால்) மிகுதல் 931.

ஒங்கு திரை 791.

ஒங்குபர் எழில்பாளை - உத்தமவிலக்கணங்கள் ஒங்கும் சிறந்த அழகியுடைத்தாகிய யாளை 399.

ஒச்சி - உயர்த்திக் குறுகின்று 230; - ஒட்டி 553.

ஒச்சதல் - உயர்த்துதல் 230; - ஒட்டதல் 553.

ஒசை வேற்றுமைசெய்தல் 537.

ஒசை வேற்றுமைபால் எதிர்மறைப் பொருட்டாதல் 'ஒக்கும்' எனத்தன தொவ்வாமை கூறுவான் 561.

ஒசை வேற்றுமைபால் வினாவதல் "அஃதறுமாறு" 689.

ஒடவைத்த பொன் 852.

ஒடற்பான்-கெடுவான்; முற்று வினைத்திரிசொல் 66.

ஒடி 422, 846, 912, 935.

ஒடியுழி - ஒடிய இடம் 913.

ஒடின்று - ஒடிற்று 632.

ஒடுகல் 447; - கழலுதல் 189, 321, 925; - கழன்று போதல் 138; - கெடுதல் 95, 103, 106, 322, 824; - பரத்தல் 273; - வினாத்துசெல்லுதல் 103.

ஒடை - படம் 513, 595.

ஒத்தினையுடைய அந்தணன் 418.

ஒதம் - (கடலின் வாய் வெள்ளம்) 771, 773, 834, 916.

ஒதம் வடிவம் 916.

ஒதம் பிரிவு 97.

ஒதி - மகளிர் தலை மயிர் 199, 961.

ஒதுடையந்தணன் - ஒத்தினையுடைய அந்தணன் 417.

ஒதுதல் - கூறுதல் 453.

ஒதை வெரீஇ - ஆவாரத்திற்கு வெருவி 447.

ஒப்பெப்பல் - பாது காப்பது செய்வென் 924.

ஒம்பினகொண்மே - பாது காத்துக் கொள் 131.

ஒம்பு-தவிர் 120; - பரிசுரி 244; - பரிசுரித்துக் கொள் 598; - பாதுகாப்பாயாக 604.

ஒம்புதல் - ஈடத்துதல்; 'காத்தோம்பும்' 759; - பரிசுரித்துக் கொள்ளுதல் 719, 794, 943; - பாதுகாத்தல் 131, 132, 145, 202, 490, 606, 808, 936; பாதுகாத்துக் கொள்ளுதல் 718, 823; - பெணிக்கொள்ளுதல் 737.

ஒம்புதல் வேண்டும் - பாதுகாத்தலை விரும்பும் 305.

ஒம்புமின் - பாதுகாப்பீதாக 936.

ஒய்தல், துணுக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தல்; 'ஒய் களிறு' 46.

ஒர் - ஒப்பில்லாத 655; - ஒர்ந்துபார் 130, 429, 941.

ஒர் என்னுஞ் சொல் உகம் பெற்றுவருதல் 420.

ஒர்க்கும் - ஒராரிக்கும் 317.

ஒர்த்த சிசைக்கும் பறைபோனின் நெஞ்சத்து வேட்டதே கண்டாய்களு 550.

ஒர்த்தல் - கருதுதல், 282, 294, 550; - குழ்தல் 51.

ஒர்தல் - நினைதல் 57.

ஒர்ப்பது - கருதுவது 577.

ஒர்ப்பின் - ஒர்ப்பராயின் 318.

ஒர்ப்பு 355.

ஒர் பொருள் தோன்றிற்றல் 579.

ஒர்யாட் டொருகால் வரவு - ஒர்யாண்டிட்டு ஒருகால் வருகின்ற வரவு 431.

ஒர்வு - ஒர்தல் 253.

ஒர்சைச்சீர் 804.

ஓரடியான் இரண்டு 727.
 ஓரடியான் ஒன்று 131, 368, 376,
 677, 732, 918, 929, 949,
 ஒன்னர் 130.
 ஓராங்கு - ஒருபடிப்பட 80, 551;
 - ஒரு தன்மைப்பட 881; - ஒன்
 ரு 685; - சேர 169.
 ஓராதி - ஓராதேகொள் 528.
 ஓரமை 57, 318, 430, 741.
 ஓரி - ஆண்பிள்ளையின் தலைமயிர்
 728.
 ஒருங் கண் - ஆராய்ந்து பார்ப்புங்
 கண் 299.
 ஒருங் அரு 270, 601.
 ஒருயிர் புள்ளி னிருதலை யுள்ளொ
 ன்று போலெதிர்ந்தற்று 532.
 ஓரைப்பாலவ 491.
 ஓரைமகளிர்-வினையாட்டினை யுடைய
 மகளிர் 447.
 ஓரையயர்தல் - ஓரைப்பாவையைக்
 கொண்டு வினையாடிதல் 488.
 ஒலுறுத்துதல் 251.
 'ஒலை' என்பது அசுக்கா மூலலாத
 ஓராயியாகிய புல்லின் உறுப்
 பாப் வருதல் 575.
 ஒலைக்கு அசுக்கல்-வினையாட்டில் 574.
 ஒலையில் எழுதுதல் 944.
 ஓவா - மாருத 424, 478, 480.
 ஓவாது - மாருமல் 481.
 ஓவாமை - ஒழியாமை 645, 920;
 - மாருமை 800.
 ஓவான் - ஒழியான் 643.
 கசரம் சிறுபான்மை எதிர்காலங்
 காட்டி வருமென்பது 289.
 கங்குல் - இரா 161, 294, 323, 391,
 624, 793, 882.
 கங்குலான் - இரவிடத்தே 399, 771.
 கஞ்சங்குல்லை - கஞ்சா 639.
 கஞ்சன் முதலியோர், கண்ணனைக்
 கொல்லக் கேசியை அனுப்பின்
 ரென்பது 646.
 கஞலிய - நெருங்கிய 143.
 கஞன்றியு - நெருங்கியது 784.
 கட்கினிய மலர் 463.
 கட்டுத்திக் கள்வனை 700.
 கட்டளைக்கலி 11.

கட்டளைக்கலி வெண்பா 111.
 கட்டளைக்கலி வெண்பாட்டு 44.
 கட்டளையடி 73.
 கட்டளையடியல்லாத கலியடி 217.
 கட்டளையன்றியிற்று 391.
 கட்டளையாகிய வெள்ளைச் சரிதகம்
 471.
 கட்டளை யொத்தாழிசை 23.
 கட்டிதல்-தொடுத்தல் 916.
 கட்டுமுள்ளால் வேலிபடுத்தல் 81.
 கட்டுரை - புனைந்துரை 90.
 கட்டுவடம் 327.
 கட்டுவடமாகிய அழுத்திற் கட்டுதலை
 யுடைய வல்லிகை 587.
 கட்டபுலஞாயிற்றல் 3.
 கட்டபுலஞாயதோர் அமைதித்தன்மை
 யடுத்து நாணுவவாயிற்று புறத்து
 வினையாடும் பருவத்தாற் பால்
 திரிந்த பெண்மக னென்னும்
 பெயர்ச் சொல் 361.
 கடக்க - வெல்வாளுக 685.
 கடக்கிற்பார் 483.
 கடத்த - காட்டிடத்தன்மை 638.
 கடத்தல் - வெல்லுதல் 516, 685.
 கடத்திர் - போவீர் 46.
 கடந்ததில் - எதிரின் அடுத்தல் 14;
 - மாயஞ் செய்து கொல்லாது
 வென்று கொல்லுதல் 151; - வெ
 ன்று கொல்லுதல் 624, 666.
 கடப்பமத்தை அங்கு உறையும்
 தெய்வமகிழ அனாதல் 683.
 கடப்பு - மிக்ககொடுமை 350; - மிகுதி
 402.
 கடம் - காடி 58.
 கடம் பூணுதல்-கடன்களை (பிரார்த்
 தனைகளை) மேற்கொள்ளுதல் 282;
 - கடனாக ஏத்டிக் கொள்ளுதல்
 383.
 கடமைத் துறைப் படுத்தல் 394.
 கடல் 442, 508, 683, 800, 882,
 917, 925, 928.
 கடல் ஒத்த வடிந்த காலத்து ஒலி
 குறைந்திருத்தல் 771.
 கடல், தான் உலகத்தைத் தோற்று
 வித்து மீண்டு தன்னிடத்தே
 ஒடுக்கிக் கொள்ளும் தன்மை 834.

கடல், தான் பாதுகாக்கின்ற கரை
யை அழித்தல் 954.

கடல், தியில் களிஞ்சுவும் திரை
யொலி பறையாகவும் புள்ளினம்
காலாளாகவும் கொண்டு அரசர்
படை யெழுச்சி போலத் தோற்று
தல் 954.

கடல் புல்லென் - கடல் தன்னிறத்
தோன்றும் புற் கென 925.

கடல்முனம் - கடற்பரப்பு 761.

கடலாகிய தெய்வத்தை கோக்கி
நின்னிற்பிரியே நென்று தெளி
வித்தல் 815.

கடலில் முத்துப் பிரத்தல் 508.

கடலின் புளாளுற்றத்தைப் பூக்களின்
மணம் போக்குதல் 789.

கடலி னலை, துண்புணர் வலம்புரி
மருப்பாகவும் காற்றுப் பாசனாக
வும் கொண்டு களிறு எயிலைக்
குத்துதல்போல ணற்குன்றுகளைக்
குத்தி அக்களிறுபோலமுழங்குதல்
839.

கடலுக்குத் திருமாலும் அதன் கரை
யிற்கிடக்கும் ஞாழன் முதலிய
வற்றின் மலருக்கு அவன் தாரும்
உவமை 787.

கடலுக்குத் திருமாலும் சுரும்பின்
இசைக்கும் பாடலும் தும்பியிசை
க்கு யாழிசையும் உவமை 770.

கடலுக் குள்ளே 683.

கடலூர்த்து 924.

கடலைப் பார்த்து வருந்திக்கூறுதல்
800.

கடலொடு புலம்புவோன் 917.

கடலோத நீர் 832.

கடவர் 697.

கடவுட் கடிசகர் - தெய்வங்களை
புடையதாகிய மிகுதிகளை புடைய
கோயில்கள். 499.

கடவுட் கடிசகர் தோறுயிவனை வலங்
கொளீஇ வா 499.

கடவுட்குக் கடம்புணுதல் 283.

கடவுட் பாட்டினுள் உரிப் பொருண்
மைபற்றி வரும் பாட்டு மருத்
தலத்துத் தலை மகன் பெயர்
கூறுதல் பெயர் படக் கோத்

தமை யானும் ஊடற் பொருண்
மையின் வேறுபாடுண்மை அடிக
559.

கடவுண்மை - கடவுட்டன்மை 506.

கடவுதல் - செலுத்துதல் 152, 183,
199.

கடவுபு - செலுத்தா நின்ற 777;
- செலுத்தி 461.

கடவுமதி 841.

கடவுள் வாழ்த்து - கடவுளை வாழ்த்
துதல் 2.

கடவுள் வாழ்த்து முத்தமிழ்க்கும்
பொது; இயற்றமிழில் வருங்கால்
கொச்சக வொருபோகாய் வரு
மென்பது 11.

கடவுளர் மாட்டுப் பிரிந்து வந்த தலை
மகனைத் தலைவி புணர்ச்சி மறுத்
தல் 559.

கடவுளரைப் பரத்தையராகக் கூறு
தல் 565.

கடவுளைப் பரவுதலின் பயனிலே
அரசன் வெற்றிபெறுக வென
வேண்டிதல் 686.

கடவுறாஉம் - கடிதாகச் செலுத்தும்
305.

கடற்கரைக்கும் கடலுக்கும் பலராம
னும் அவன் நீலஉடையும் உவமை
775.

கடற் றண்டேர்ப்ப 822.

கடன் - காடி 18; - முறை 451;
- முறைமை 864, 869.

கடன் வாங்கும் காலத்து முகமலர்ந்
தும் கொடுக்குங் காலத்து முகம்
வாடியும் வேறு படுதல் பண்டும்
உலகியற்கை என்பது 123.

கடனிற்து செயல்குழந்த பொருள்
பொருளாகுமோ 18.

கடாஅக் களிற்றினுங் கண்ணஞ்சா
வேறு 626.

கடாஅத்த - மத்தையுடைய 136,
280.

கடாஅத் தினம்பிரியொருத்தல் 119.

கடாஅம் - செலுத்தும் 403; - மதம்
351.

கடாஅய் கண் - (வேட்கை) செலுத்
தின கண் 719.

கடாஅயார் - கூறினவர்கள் 719.
கடாம் - மதம் 51, 191, 292, 351, 399, 856; - மதம் பதினான்கு (மதத் திக்கு) ஆகு பெயர் 399, 400.
கடாம் பதம் - மதம் பதம் 598.
கடி (- கலியாணம்) 326; - காவல் 199, 513; - சிறப்பு 667; - பதுமை 490; - மனம் 220; - மிகுதி 292, 433, 499, 552, 554; - வரைவு 710; - விளக்கம் 704.
கடி கயம் - மிகுதியையுடைய குளம் 433, 552.
கடிகல்வாய் - கடியமாட்டாய் 748, 749; - போர்கமாட்டாய் 748.
கடிகா - மிகுதியையுடைய பொழில் 554.
கடிகை - கட்டுவடம். 586.
கடிகொள்ளுதல் - காவல்கொள்ளுதல் 119, 434, 772, 882.
கடிகுணை - மணத்தையுடைய சுனை 272.
கடித்தது - வெப்படுத்திற்று 596.
கடிதல் - ஓட்டுதல் 128, 202, 305, 553; - விலக்குதல் 519.
கடிதிற்பிரந்ததோர் வெறு 521.
கடிது-392, 610; கொடிது. 338. சீக்கிரம். 217.
கடிதும் - போக்கிலிடுவேம் 224.
கடித்தது 610-தவிர்த்தது 454.
கடித்தீவார்-வெறுப்பவர் 440.
கடிமலர் - மணத்தையுடைய மலர் 161, 197, 840.
கடிமனை - வரைவினையுடைய இவ் வறம் 132.
கடிய - கடியவாயிருக்கும் 72.
கடியர் - கடியராயிருப்பவர் 526.
கடியரணம் - காவலையுடைய அரண்கள் 513.
கடியிடி - கடியஇடி 671.
கடியுடை மார்பு-புதுமையை யுடைய மார்பு 490.
கடுவழித்துப் பாராமல் மெத்தென விழித்துப்பார்த்தல் 946.
கடுகு - கடுகி 51.
கடுங்கண் - தறுகண்மை 30, 264, 393.

கடுங்க ணுருவை 264.
கடுங்குறிது 21, 136, 333.
கடுங்காப்பு - கடிய காவல் 294.
கடுங்குறையருடைய 88.
கடுங்குளி - கடிதாசிய கூளி 3.
கடுஞ்சினர் 95, 668.
கடுஞ்சூல் - முத்தூல் 711; - முத் தூல் 236.
கடுஞ்சோல் 593.
கடுஞ்சோல் - ஐயுறவுக்கூறியசோல் 454.
கடுத்தும் - ஐயற்றம் 132.
கடுத்தெழுதல். 958.
கடுத்தாம் - கடுத்தாசம் 79.
கடுத்திண்டேர் 152, 183, 195, 403, 765.
கடுத்தியு யார்ப்பு 95.
கடுகவை. - கடிய குற்றம் 79.
கடும்பகல் - உச்சியப்பொழுது 569
கடும்பகன் ஞாயிறு. 924.
கடும்பகை 759.
கடுப்பனி - கடிய பனி 171, 835.
கடுப்புனல் 168, 217.
கடுமை - வெட்கம் 42, 81.
கடுவய நாகு 737.
கடுவன் - ஆண்மகன் 233.
கடுவிசை 852.
கடுவிசைக் கவினை 241.
கடை - இறந்து பதம் காலம் - 49; - இறந்துபாடு 80, 168, 609; உயர் போகும் பருவம் 277; - வாயில் 470.
கடைஇ - (உயரச்) செலுத்தி 815.
கடைஇய - செலுத்தின 26 - வீழ் வித்த 461.
கடைக் கண்ணுற் கொல்வான் போ னோக்கி நகைக் கூட்டம் செய்தா னக் கன்வன் மகன் 311.
கடைக்குறை 603.
கடைக்குறைத்து; நீலம். நீல் 183.
கடைக்குறைத்து நீற்றல் 474.
கடைக் கூட்டல் - இறந்துபாட்டைக் கூட்டிதல் 168; இறந்து பாட் டைச் சேர்த்துதல் 609.
கடை கொளப்படுதல் 49.
கடைகொளல் - முடிவடைதல் 370.

கடை குழன்ற ஐம்பால் 348, 353.

கடை குழன்ற மயிர் 31.

கடை குழன்று தழை கின்ற ஐம்பால் 874.

கடைந்த மோனக் கையாலலைத்தல் 700.

கடைநா ளிதுவென் றறிந்தாரு யில்லை 80.

கடை நிலலாதி - வாயிலில் நிலலாதே கொள் 470.

கடைப்பிடி 355.

கண் - அருள் 375, 526; - இடம் 475, 630, 735; - ஞானக் கண் (அறிவு) 805; - நிரம் 623; - விழி 98, 138, 188, 198, 321, 332, 459, 780, 881, 943.

கண், இட மாகி, ல் 77.

‘கண்’ என்றும் பொருளாவது, கண் கொண்டும் இடைக்காலம் லா ளுணர்த்தப்படும் இடப்பொருண் ணம் 202.

கண் காலத்தின்கண் வந்தது 16.
கண் கவர்பு - கண்கள் விருப்பி 348.
கண் கவர் புள்ளினம் - போக்கிரர் கண்ணை வாங்கிக் கொள்ளுர் அழகை யுடைய பழவைத்தினம் 818.

கண்கள் பெய்கின்ற வருத்தம்பால் மெய்முழுதும் வருத்திகலின் மெய்முழுதும் கண்ணால் என் றது 706.

கண்களையுடைய வருண்டகை 845.

கண்களோ - கண்களென்று கூடப் படுமோ 225.

கண்காணுத்தற்கு - கண் காணுத் தன்மைத்தாக 609.

கண் கூடுதல் - தலை கூடுதல் 336.

கண்காய்தல் - அன்புதீய்தல் 475;

- கண்கள் பாராதிருத்தல் 661.

கண், சிறிது துயில்வற்றுக் கலங்கு தல் 946.

கண் சேந்து - கண் சிவந்து 221.

கண்ட கனவு, 540.

கண்டது 537, 549, 559, 785.

கண்டபொழுதே 697.

கண்டவர் 779.

கண்டவிடத்தே 437.

கண்டவிரெல்லாம் - என்னைக்கண்ட நீங்கெல்லாம் 870.

கண்டறியாதேன் 225.

கண்டன்று - கண்டது 379.

கண்டனம் 58.

கண்டனென் 882.

கண்டாங்கே - எதிர்ப்பட்ட அப்பொ முதே 713; - கண்ட அவ்விடத்தே 882.

கண்டாய் - கண்டு கூடியும் 793; - காண் 733.

கண்டாயோ 562, 563.

கண்டார் கிறமுறைசெய்ய முருவு 561, 562.

கண்டார் கூற்று 756, 886.

கண்டார் கூற்று, காவில் இன்றென் பது 953.

கண்டார் கூறியதாகஉரைத்தல் 953.

கண்டார் தலங் கவளங் கொள்ளும் ப. த்தை வேழம் 596.

கண்டார், வானா நெதிரும் பிரிவின் கண் தலைவன் வளைவிடை வைத்து வைத்த குற்றழிப் பிரித லால் தலைவி வருத்தயதனைக் கூறுதல் 950.

கண்டார் வியத்தல் 938.

கண்டார் விடந்து கூறுதல் 949.

கண்டாருள் 603.

கண்டுக - தோலிலே யுன்று நிரா யாகப் பலகிறித்து மணியை வைத்துத் தைத்துக் கழுத்திற் கட்கும் குதிரையணி 586, 589.

கண்ட - காண்பாய் 543.

கண்டாய் - காண்பாய் 528.

கண்டார், வினாவோடு சிவணி நின்ற அசை 708.

கண்டோ 941.

கண்டு - கூறப்பட்டு 379; - மனத் தாலே கண்டு 784.

கண்டு வைத்து 444, 633, 729, 873.

கண்டேம் 483.

கண்டை - காண்பாயாக 704; கொஞ் சால் ஆராய்ந்து பாராய் 675; - பாராய் 386, 643; - மனத்

தாலே கண்டாய் 710; - மனத்
தான் ஆராய்த்துபார் 386, 644,
645, 658.

‘கண்டை’ என்பது அசைநிலையாய்
வருதல் 704.

கண்டைகா - காணாய் 673.

கண்டைப்பாய் - காண்பாய் 534.

கண்டோர் கூறியது 876.

கண்ணஞ்சாரமை - கறுகண்மை 626.

கண்ணர் - கண்ணையுடையார் 495.

கண்ணன் - கண்ணையுடையன் 553,
706.

கண்ணன், கஞ்சன் முதலியோர் வா
விட்ட குகையைப்பின்பு அடித்
தானென்பது 646.

கண்ணன், மல்லரை மறஞ்சாய்த்தா
னென்பது 833.

கண்ணார்ந்த நலத்தார் - கண்ணுக்கு
நிறைந்த நலத்தினை யுடையமகளிர்
364.

கண்ணாரக் காணல் - கண்ணிறையக்
காணுதல் 472.

கண்ணி 155, 173, 316, 440, 464,
470, 496, 508, 527, 543, 585,
624, 676, 688, 689, 695, 705,
733, 735, 865, 871.

கண்ணிமை 425.

கண்ணியும் தாரும் 543.

கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை 138.

கண்ணின்று கூறுதலாதற்கு 202.

கண்ணினால் - கண்ணால் 697.

கண்ணின் ரதல் வார - கண்ணி
னுடைய நீர் காமத்தியாத் சுவறி
அறுதலையுடைத்தாய் ஒழுக 428.

கண்ணினு முகத்தினு அருபவன் 881.

கண்ணிர்க்கடல் 923.

கண்ணீர்த் துரிக்குத் திரி உமிழ்
நெய்த்துவி உவமை 98.

கண்ணீர் நகிலின்மேல் வடிதல் 457,
932.

கண்ணீர்வாடி முகத்திற்குப் பெயல்
சேர்ந்த மகி 920.

கண்ணீரழல் 913.

கண்ணீருகுதற்கு (வடக்கினின்று)
முத்துகுதல் உவமை 489.

கண்ணுடைக்கோலன் - கண்களுடை
யவாகிப கோலையுடையவன் 675.

கண்ணுதல் - கருதுதல் 434, 464.

கண்ணு கோர நடுக்கினன் - கண்
ணும் உருக நின்று நடுக்கினான்
364.

கண்ணன் - தொழில் 507.

கண்ணுரதல் - இடத்தல் 273 ;
- எதிர்ப்படுதல் 674.

கண்ணுறு பூசல் கைகளோந்தாங்கு
190.

கண்ணுறையாக - கண்ணுற கண்டு
சிறுசம்படியாக 586.

கண்ணென்னும் பெயர் மாத்திரை
யாய் சித்தம்; இரும்பிர் வடியன்ன
உண்கண் 389.

கண்ணெணி யிறைத்துத் தேன்
கொள்ளுதல் 219.

கண்ணெடு தொடுத்தனை கோக்கி
யும் அமைபார் 34.

கண்ணேத் தொழ்க்குக்கின் - கண்
வேறெரு வகைவ கோக்குதலைத்
தவிர்க்கும். 723 699.

கண்ணேட்டமுடையது யிருந்தான்
204.

கண்ணோடாது - நம கொன்று கண்
னோட்டஞ் செய்யாமல் 828.

கண்ணோத்தல் 54, 873; - காணோட்
டஞ் செய்கல் 911.

கண், தன்னிடத்துள்ள வகைவப்
பிதர் காட்டவும் காணுகென்பது
609.

கண் பசுத்தல் 276, 459, 490, 902.

கண் பசப்ப கோப்பெய்யும் பாத்கை
மை 490.

கண் பசலீர்நற் கொள்ளுதல் 721.

கண்பாநிருத்தல் - கண் துயிலா
நிருத்தல் 66, 285 509, 947.

கண்படுதல் 296.

கண் பயங்கொட - பல்லுயிரும் தன்
கண்களாய் கொள்ளும் பயங்கொ
டம்படி 950.

கண்பணி - கண்ணீர் 509, 613, 789.

கண்பாமல - கண் இமைத்தலை யில
வாயிருத்தன 674.

கண்பாயல் - கண்ணுறக்கம் 523, 923.

கண்பாயல் கொண்டியைபவால் 423.
கண் பீர்போலப் பசுத்தல் 902.
கண் புதைத்தல் 217.
கண் புலம்புகொண் டினையும் - கண்
தனிமைகொண்டு வருத்தும் 807.
கண் பூத்த - கண்கள் பொலிவு
பெற்று 632.
கண்பெரினல்லால் - கண்ணினில்
அருணைக்கிண்பெயிலன்றி 526.
கண் பைதலவாதல் 881.
கண்பொடிவது - கண் தீய்ந்துபோ
வது 675.
கண் பொன்போலப் பசுத்தல் 459.
கண்போல் இருபறல்வாரும் பருவம்
182.
கண்மாறுதல் - அருள்மாறுதல் 375;
- இடமாறுதல் 284.
கண் வாங் கிருஞ்சிலம்பு 220.
கண் வெறுகொள்ளும்படி ஒளிவிடு
தல் 439.
கண் வேளாண்மைசெய்தல் 627.
கணங்குழை - திரட்சியுடைத்தாகிய
குழை 430.
கணங்கொ ளிடுமணல் - திரட்சி
கொண்ட இடுமணல் 819.
கணம் - திரட்சி 553, 668.
கணமணி-திரட்சியுடைய மணி 673.
கணமலி சுற்றம் - திரட்சி மிக்க சுற்
றம் 233.
கணவரைக் கூடித் துயிலைப்பெற்ற
கண்கள்போலே நாமரை முகவி
யன குவிதல் 751.
கணவனால் நுகர்ந்து நீக்கப்பட்ட
தலைவியின் வாட்ட நிலைக்கு வண்
டால் நுகர்ந்து நீக்கப்பட்ட பூவின்
வாட்ட நிலை உவமை 942.
கணவனெடுசெத்தார் சுவர்க்கம்
புகுவொன்பது 905.
கணிகாரம் - கோங்கு 896.
கணிகூறும் நல்ல வேளையில் வரை
தல் மரபென்பது 227.
கணிச்சி - குந்தாலிப்படை 620,
642, 668, 669; - மழு 16.
கணிச்சியோன் - சிவபெருமான் 15,
641, 668.
கணிதம் 5.

கணை - அம்பு 221, 350, 572, 758,
947.
கணைக்கால மலர் - திரண்ட தண்டு
களையுடையவாகிய நாமரைமலர்
751.
கணைக்காலென்பது, நீர்ப்பூக்களுட்
பலவற்றுக்கு வருமென்பது 751.
கணைகழி கல்லாத கல்பிறற் காரிடை
- பெருக்குந் கல்லின் நெருக்கத்
தால் அம்பு ஓடாத அரியவழி 118.
கணைத்தொடை - அம்புதொடுத்தல்
95.
கணையம் 136.
கத்திரிகை 174, 199.
கதகாய் - கோபத்தையுடைய நாய்
911.
கதம் - கோபம் 675, 737.
கதவ - கோபத்தினையுடையன 351.
'கதவ' என்பது வகர சுற்றான் வந்த
அஃறிணைப் பன்மை வினைக்குறி
ப்பு 351.
கதவம் - கதவு 412, 538, 595.
கதவு 494.
கதவை வேந்தெறி வுடையதாகச்
செய்தல் 839.
கதழ்தல் - விரைதல் 136.
கதழ்பெயல் - வினைத்து வருகின்ற
மழை 630.
கதழ்விடை-விரைந்த எறு 638, 644.
கதழ்வை - விரைந்து செல்வை 900.
கதழ்மி 136.
கதன் - கோபம் 624, 656, 662.
கதனஞ்சான் - கோபத்தையஞ்சான்
624, 662.
கதியாதி - கோபியாதே கொள் 495
543.
கதியோடி 846.
கதிர் - ஒளி 472; - கிரணம் 51, 57
65, 76, 102, 106, 160, 169
428, 589, 612, 662, 751, 799
832, 883, 943, 950; - சூரியன்
15, 266, 272, 791, 899, 935
958; - தானியத்தின் கதிர் 230
468.
கதிர்விடு முக்காழ்-மின்னும் ஒளிவிடு
கின்ற மூன்று வடம் 472.

கதுப்பறவணைத்துஞ்சுதல் 430.
 கதுப்பாகிய அணை 430.
 கதுப்பு - கூந்தல் 263, 317, 538;
 - மயிர் 32, 149, 155, 231, 399,
 602, 733, 961.
 கதுமென 298, 367; - கடுக 364,
 510, 870, 941; - கடுகி 495; -
 விரைய 273, 422.
 கதுமெனக் கலங்குதல் 422.
 கச்சுருவத்தின் வழுவிப் பெருந்திணை
 சிதழ்கல் 893.
 கச்சுருவம் 885.
 கந்து - பற்றுக்கோடு 759.
 கம்பல் - படாம் 392.
 கமழ்கடாஅம் 51, 119, 292.
 கமழ் கண்ணி 155, 638.
 கமழ் கதுப்பு 399.
 கமழ் குதல் - கமழ்கின்ற கொத்தா
 கிய மயிர் 176.
 கமழ் தண்டாது 763.
 கமழ்தல் 404, 437, 478, 602, 721.
 கமழ்துறத் தேறல் 439.
 கமழ்தறும் பூங்கோதை - மிகவும்
 நாறுகின்ற பூமாலை 330.
 கமழ் நாற்றம் 161.
 கமழு நின் சார்கிறுற் குறிகொண்
 டான் - கமழ்கின்ற நின்னுடைய
 சந்தனத்தாலே பிறர் முயக்கத்
 தைத் தாண்டருதுகலை மனத்தாற்
 கொண்டவன் 469.
 'கய' என்னும் உரிச்சொல், கயம்
 எனத் திரிந்துவருதல் 437.
 கயத்திற் பூத்தபூ, பின்பு குவிதல்
 747.
 கயத்துப்பு, மாலைக்காலத்துக் கூம்பு
 தல் 833.
 கயந்தலை - மென்மையையுடைய
 தலை 472, 513; - யானைக்கன்று
 73.
 கயந்துகள் படல் 116.
 கயம் - குளம் 168, 178, 179, 191,
 246, 433, 552; - நீர்நிலை 85,
 116; - மென்மை; துவட்சியை
 யுணர்த்திற்று 437.
 கயம்பூத்தபோது 747.
 கயமலர் - கயத்தின்மலர் 454, 833.

கயமல ருண்கண்ணாய் 201.
 கயல் மகளிர் கண்ணுக்கு உவமை
 602, 920, 922.
 கயலுமிழ் நீர்போலக் கண்பணி
 கலுழ்தல் 321.
 கயலேர் கண் - கயலையொத்த கண்
 789.
 கயனணி பொதும்பர் 197.
 கயிறு 472, 711.
 காத்திப்பென் - மறைப்பேன் 225.
 காகம் - கமண்டலம் 57; - குண்டி
 கை 826; - கிரகம் 311.
 காத்தல் - மறைத்தல் 160, 465,
 537, 756.
 காத்ததுஉம் - காத்த களவொழுக்க
 மும் 733.
 காத்தாங்கே - மறைத்தாற்போலே
 883; - மறைத்தபொழுதே 878.
 காத்தான் - மறைத்தவன் 856.
 காத்திருக்கற் பாலன்கொல் - மறைத்
 திருக்கக் கடவனே 912.
 காத்து - அடக்கி 2; - ஒளித்து 499;
 - மறைத்து 537.
 கரப்பவன் - மறைகின்றவன் 756.
 கரப்பன் - மறைப்பேன் 883.
 கரப்பென் - மறைப்பேன் 160.
 காகம், முதலையி லொருசாதியென்
 பது 641.
 கரி - சான்று 779.
 கரிகரயந்த கவலை - வெந்த கரியினை
 யுடைய பலவழி 960.
 கரிகுறுதல் - சான்றாய்க் கூறுதல்
 464.
 கரிபொய்த்தான் கீழிருந்த மாம்
 கவினவாடல் 187.
 கரியமால் 557.
 கரிவறல் - கரியினை யுடைய வறந்த
 நிலம் 83.
 கருக்குவளைப்பு விற்றல் 399.
 கருந் கூத்து - தண்ணிய நாடகம்
 393.
 கருங்கோட்டு நறுப்புண்ணை 770.
 கருணை 205.
 கருதியாய்க்கு 848.
 கருதுதல் 495.
 கருந்துவாரடை 695.

கருப்பம் 159.

கருப்பொருட்டு எண்புவமம் சிறப்
புக்கொடுத்து சிற்றல் 418, 440,
828, 840.

கருப்பொருண் மயங்குதல் திணை
மயங்குறுதலில் அடங்குமென்பது
755.

கருப்பொருண் இறைச்சிப் பொரு
ளாய் நின்று இரங்கற் பொருட்டு
உபகாரப்பட்டு சின்றது 771.

கரும்பணி - (எழுதிய) கரும்பினது
அழகு 818.

கரும்பமன்ற தோள் - எழுதுகரும்பு
நெருங்கின தோள் 719.

கரும்பின் கழை - கரும்பங்கோல்
236.

கரும்பின் கிளையையும் சினையென்று
கூறுதல் 236.

கரும்பின் பூவைக் காற்றதத் தூற்று
தல் 170.

கரும்பு 387, 472.

கரும்பும் வல்லியும் மகளிர் தோளில்
எழுதுதல் 455.

கரும்பெல்லா நின்னுழவன்றோ 387.

கரும்பெழுது தொய்யில் 383.

கரும்பம் - காரியம் 631.

கரை 144, 549, 603, 832, 874;
954; - ஆடையின் கரை 441;
- எல்லை 934.

கரைகவர் கொடுங்கழி 818.

கரைகாணப் பெளவம் 836.

கரைமரம் நத்தல் 149.

கரையமலம்பு 791.

கரையேறவிவோர் 604.

கல் 86, 241, 960; - அத்தகிரி 883,
950, - மலை 17, 76, 151, 225,
314.

கல்சேர்தல் - அத்தகிரியைச் சேர்
தல் 751, 756, 761, 832, 883.

கல்பிறங் காரிடை 118.

கல்யாணம் 735.

கல்ல - கல்லிடத்தன 636.

கல்லாக்குறள் - (மகளிரைக் கூடும்
முறையைக்) கல்லாத குறளானே
569.

கல்லாது முகிர்த்தவன் கண்ணில்லா
நெஞ்சம்போற் புல்லிருள் பரத்
தருஉம் 805.

கல்லாப்பொதுவினை - சாதித்தன்மை
கல்லாதபடி இயல்பாகப்பட்ட
இடையனத் தன்மையையுடைய
718.

கல்லாமை காட்டியவன் - கல்லாத
தன்மையுடைய காட்டியவன் 879.

கல்லாவாய்ப் பாணன் - வாயிலாய்த்
திரிகின்றதொழியப் பாட்டைத்
திருந் தக்கல்லாத வாயினையுடைய
பாணன் 426.

கல்லியாணம் 731.

கல்லென்பது ஓசைப்பொருண்மேல்
வருதல் 39.

கல்லியாலுண்டாம் வளப்பம் நாடோ
றும் செய்துகொள்ளும் செயலென்
பது 99.

கல்வியைப் பொருளென்று கூறு
மிடத்துச் சிறந்தஅடைகொடுத்துக்
கூறுவிரென்பது 518.

கலக்கம் 836, 901; - மனக்கலக்கு
தல் 910.

‘கலக்கம்’என்பது சொல்லத்தகாதன
சொல்லுதல் 913.

கலக்க மெய்துதல் 918.

கலக்கிய - கலக்கவேண்டி 941.

கலக்குதல் - கலக்குவித்தல் 759.

கலக்குற - கலக்குமுறும்படி 39.

கலக்குறல் 653, 725.

கலக்குறோய் - மனக்கலக்கம் உறு
கின்ற காமகோய் 927.

கலக்குறாஉம் - கலக்க முற நின்றுது
168.

கலக்கையினுலே 630.

கலக்கஞர் - மனக்கலக்குகின்ற வரு
த்தம் 614, 917.

கலக்கன்மின் - கலக்காதே கொள்
ளும் 900.

கலங்கி 442; - கலங்க என்ன 867.

கலங்கிய - கலங்கின 802, 884.

கலங்குபு - கலங்கா நின்று 188.

கலங்கியான் - கலங்கினவன் 614.

கலங்குவன் 152.

கலங்குவார் 365.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௬௬

கலஞ்சிதை யில்லத்துக் காழ்கொ
ண்டு தேற்றக் கலங்கியரீர் தெளி
தல் 884.

கலத்தல் - கூடுதல் 794, 952.

கலந்த கோய் 285.

கலந்தியலுதல் - கூடித்திரிதல் 314.

கலந்து 513; - கூடி 217.

கலப்பேன் - கூடுவேன் 406.

கலம் - அண்கலத்தின் வரி 496;

- அண்கலம் 151, 500; - காலைக்

கலம் 698, 738; - பாத்திரம் 713,

830; - மடக்கலங்கள் 822, 836.

கலவிப்போர் 579, 580.

கலன் 27; (- சட்டி) 478.

கலி - கலிப்பு 671; - செருக்கு 667.

கலிக்கு உறுப்பாய் வரும் ஆசிரியம்

அறுசீடையும் ஐஞ்சீடிய முடிகி

ஒரு தொடராய் வருதல் 226.

கலிசெழு கூடல் - ஆரவாரம் பொ

ருத்தின மதுரை 549.

கல்கேழர் - செருக்குப்பொருத்தின

னர் 317.

கலங்கம் - உத்தரீயம் 416; - துகில்

416, 552; - புடைவை 339.

கலித்தொண்கலை நல்வந்துவனார்

(நல்லந்துவனார்) இம்முறையே

கோத்தாரென்பது 962.

கலிப்பா, தாவு சரிதகம் என்னும்

இரண்டு உறுப்பாலும் அருகி வரு

மென்பது 112.

கலிப்பாவில் அறுசீடி முடிகியலும்

ஐஞ்சீடி முடிகியலும் வருமென்

பது 228.

கலிப்பாவில் அறுசீடியாகிய சுழி

செடி லடியும் ஐஞ்சீடியும் வரு

மென்பது 226.

கலிப்பாவிற்குரிய இலக்கணம் 23.

கலிப்பாவின் அடி பதின்மூன்றெழு

த்து முதலாக இருபது எழுத்து

சுருக வருமென்பது 73.

கலிப்பாவுக்கேயன்ற ஏனைப்பாக்களு

க்கும்வேறும் ஒருபொருள்தோன்ற

நிற்றல் சிறிதுளவென்பது 44.

கலிப்பா வுறுப்பில் முதலடி முடிகிய

லாயும் முச்சீராயும் வருதலுண்

டென்பது 641.

கலிப்பிணையுடைய உருமு 671.

கலிமாப் பூண்டதேர் 777.

கலிமான் - மனச்செருக்கிணையுடைய

குதிரை 449.

கலியாணம் 225.

கலியில் அளவடிக்கண் சீர் கூறும்

வருதல் 218.

கலியில் சிறபான்மை வஞ்சித்தனை

வருதலுங் கொள்க 208.

கலியுறுப்பாக வந்த செய்யுள் 68.

கலி வஞ்சியுரிச்சீர்பெற்றும் வரு

மென்பது 23.

கலவெண்பா 663, 735.

கலவெண்பாட்டினிலக்கணம் 44.

கலவெண்பாட்டு 709, 717.

கலவெண்பாட்டு ஐஞ்சீடிக்கி வரு

தல் 738.

கலவெண்பாட்டு, ஒரு கெடுவெண்

பாட்டும் மூன்று வெண்பாட்டும்

தனிச்சொல்லும் சரிதகமும் பெற்

று வருதல் 713.

கலவெண்பாட்டு, சரிதகத்தா னிறு

தல் 709.

கலவெண்பாட்டு, தாவும் போக்கும்

பாட்டிடை கிடைத்து ஆசிரியச்

சரிதகத்தா லிறுதல் 875.

கலவெண்பாட்டு, பதினோடியான்

ஒரு பொருளை துல்லி வருதல் 42.

கலவெண்பாட்டு, பலவகை வெண்

பாக்களான் வந்து வெண்ணைச் சரி

தகத்தான் இறுதல் 894.

கலவெண்பாட்டு, பன்னீரடியினிக

ந்து ஒருபொரு ணுதலாது வரு

தல் 717.

கலவெண்பாட்டு, பாட்டிற் பொரு

ளோடே வேறும் ஒரு பொருள்

தோன்ற நிற்றல் 44.

கலவெண்பா, தாவும் பாட்டும் சரி

தகமு முடைத்தாயும் வருமென்

பது 735.

கலவெண்பா, பன்னீரடியான் வரு

தல் 111.

கலவெண்பாவின் ஈற்றுச் சீர், தா

லிறுதிப்பாலத் தேமாவா லிறுதல்

476.

கலிவெண்பாவின் வேறுபட்டுவந்த
கொச்சகம் 265.
கலிவெண்பாவழற்பின் வேறுபட்ட
கொச்சகம் 227.
கலிவெண்பாவழற்பின் வேறுபட்டு
வந்த கொச்சகக்கவி 583, 649.
கலுழ் - கலக்கம் 168, 748,
கலுழ்கண் - கலங்கினகண் 946.
கலுழ்தால் - கலக்கத்தைத்தால் 835.
கலுழ்தல் - அழுதல் 777; - கலங்கு
தல் 66.
கலுழ்தி - கலங்குவை 544.
கலுழ்ப - சொர்வன 295.
கலுழ்பு - அழுதல் 138; - அழுது
98; - கலங்குதலாலே 776.
கலுழ்பேங்கினன் - கலங்கி அழுதான்
948.
கலுழாக்கால்-விழாத காலத்து 321.
கலுழும்போய் - கலங்குதற்கு எது
வாகிய காமபோய் 277.
கலை - என்கோவையாகிய மேகலை
339, 340; - கலைமான் 76.
கலைஇய - கலந்த 943.
கலைஇய போய் - (மனத்தைக்) கலக்
கின காமபோய் 719.
கலைகளெல்லாம் (யாழ் முதலிய அறு
பத்துநான்கு) முற்றக்கற்று முநர்
ந்த பத்தையார் 424.
கலைமான், தன் பண்ணக்குத் தான்
நின்று தன் நிழலைக் கொடுத்து
உயரை அளியா நிற்கல் 76.
கவ்வயது 590.
கவ்வை - அவர் 579, 603, 661;
- ஆரவாரம் 400, 402.
கவண்கல், வேங்கைமலர் முதலிய
வற்றைச் சிதைத்தல் 241.
கவணையர் 317.
கவணையால் யானையை ஒட்டிதல்
128, 241.
கவர்களை - ஒருவையொருவர் மூய
யுருத்தற்குக் காணமான களை
572.
கவர்தல் - தனக்காக்கிக் கொள்ளு
தல் 818; - தின்னுதல் 42; - விரு
ம்புதல் 348.
கவர்பு - வாசிக்கப்பட்டு 52.

கவர்பொரு ணுட்டம் 204.
கவலை - பல்வழி 960; - மனக்கவலை
694.
கவலைகொ ணெஞ்சு - பல நினைவு
கொண்ட நெஞ்சு 835.
கவலைத்து - பல வழியினைபுடையது
960.
கவலையால் - பிறர்க்கு மனக்கவலை
செய்தலோடு 694.
கவலி - முயங்கி 193.
கவலியார் - தழுவிய தாயர் 495.
கவலு - முயக்கம் 93, 538, 544.
கவலுக்கை - அகத்திடுதலையுடைய
கை 179.
கவலும் 472.
கவளங்கொள்ளுதல் 595.
கவற்றின் செய்தி 844.
கவற்றை (உழக்கிலிட்டு) உருட்டிதல்
844.
கவருட்டத்தில் முன்னே மனைகட்டு
தற்கு ஈனந்தாகிய தாயம் இட
வேண்டுமென்பது 846.
கவருட்டத்தில் விரும்பின தாயம்
விழப்பெற்றவன் மனம் ஆக்கம்
பெருகுதல் 846.
கவருடிப் பொருளை விழ்த்தவர் துய
ருந்து அதனைப் பழிப்பென்பது
847.
கவருதிதலில் வேட்கை தவிடாதென்
பது 843, 844.
கவருதிதற்குப் பந்தயமாகப் பொருள்
கட்டிவைத்தல் 847.
கவறு வடிவுற்றிருத்தல் 844.
கவிகள் - பாடல்கள் 194.
கவிகைப் புலையன் - (யாழ் வாசித்த
லாற்) கவிழ்ந்த கையினைபுடைய
பாணன் 578.
கவிழ்தல் 659, 909.
கவிழ்ந்தன 632.
கவின் - அழகு 39, 87, 121, 141,
144, 155, 168, 173, 178, 197,
212, 237, 266, 308, 323, 350,
353, 402, 458, 517, 586, 609,
699, 776, 790, 794, 811, 961.
கவின்பெறு பெண்ணார்மை 699.
கவினிய-அழகுபெற்று வளர்ந்த 272.

கவினியை - அழகுடையையானும்
793.

கவுன் - கன்னம் 292.

கவையாரம் - கலத்தை அகத்தீட்டிக்

கிடக்கின்ற ஆரம் 32.

கழகம் - சூதாட்டிடம் 843.

கழல்தல் - ஒடுதல் 682.

கழறிய - கோபத்திற்கு 454.

கழறிய கூற்று 275.

கழறகை 278.

கழறதல் - (இடித்துரைத்தல்) 28;

- கோபத்தல் 519, 615.

கழறவல் - கழறவேன் 779.

கழி - உப்பங்கழி 761, 789, 820;

- கோல் 642; - மீகுதி 350.

கழிதல் - இரந்துபடுதல் 202; - விதி
தல் 657.

கழிந்த இளமை 94.

கழிந்த நீர்போல இளமையும் மீளா
தென்பது 117.

கழிந்தவை 437.

கழிந்தாங்கே 572.

கழி செய்தல் 925.

கழிப்பி - கழியா கின்றும் 726.

கழிப்புக் குவித்தற்கு உள்ளக் குவிதல்
உவமை 901.

கழிப்பூத்தமலர் 784.

கழிப்பு, மாலைப்பொழுதிற் கூம்பு
தல் 807, 901, 951.

கழிப்பு - விட்டுச்சென்று 657.

கழிபெரு நல்கல் 35.

கழி முள்ளி 826.

கழிய 548, 900.

கழியிடத்துப் பூத்த செய்தல் 443.

கழியுவகை 149, 168.

கழியுவகையார் கூறயது 158, 185.

கழீஇய - மிக்க 768.

கழுத்தின் மயிர் 449.

கழுத்து 633, 706.

கழுத்து மெத்தை 596.

'கழும்' என்னுமுரிச்சோல் திரட்சி
புணர்த்துமென்பது 339.

கழும - மயங்கும்படி 336.

கழுமி 604.

கழுவாவது கரத்தற்கரிய பசுக்க
ளாக் கரத்தற்கு இரண்டிலையுஞ்

சிலி மாலையாகக் கட்டிக் கழுத்தில்
இடுவது 680.

கழை - கோல் 236; - மூக்கில் 136.

கழை செல் 239.

கள் - தேன் 428.

களவர் படர்த்தத்து போல 483.

களவடைக் காணுது கண்டேமென்
பார் 483.

களவன் - கண்டு 527.

களவிற்குறுதல் கண்டார்க்கு இன்
தென்பது 953.

களவு - களவொழுக்கம் 537, 774.

களவு இடையிட்டிட இடத்துத்
தலைவியும் தலைவனும் வருத்தித்
துயிலின்றி யிருத்தல் 275.

களவுகாலத்துச் சூளுறவு போற்
கெடுமோ 529.

களவுகாலத்து, தலைவன் தன்வயி னுரி
மையும் அவன் வயிற் பரத்தை
யும் கூடற்குரியதென்பது 819.

களவுகாலத்தும் தலைவியுடலைத் தலை
வன் வணங்கித் தீர்த்தல் 819.

களவுகாலத்தொழுக்கம் எழுத்துக்
காட்டுதல் 121, 123.

களவு நிகழ்த்து ஏறத்தெய்வ வரை
கின்றதாகக் கூறுதல் 663.

களவுப்புணர்ச்சியிலும் தலைவன் தலை
விதோளிற் கரும்பெழுதுதல் 818.

களவு வெளிப்பட்டயின் வரைவு
நிகழ்தல் 227.

களவு வெளிப்படுப்போன் தலைவன்
னென்பது 226.

களவொழுக்கம் ஒழுக்கிய தலைவன்
இடையிட்டிப் பரிந்து தோன்
முறைபனைவிடொடு புணர்ச்சி
யெய்தி இருத்தல் 766.

களவொழுக்கம் நிகழ்த்த நாளிற்
கூறியவை 113.

களவொழுக்கம் பார்ப்பாருக்கும்
உணடென்பது 319.

களவொழுக்கம் பேரின்பத்தைத்
தருமென்பது 237.

களர் - கள்ளன் களிப்பு 553;

- களிப்பு 597; - செருக்கு 402.

களிகை, கழிகையெனத் திரிந்துநிற்
தல் 586.

கனிதிகழ் கடாத்த கடுங்கனி 136.
 கனிப்பிக்கும் 434.
 கனி பட்டார் - கனித்தல் பிறந்தவர் 437.
 கனிபட்டான் - கள்ளுண்டு கனித்த வன் 619.
 கனிற்றின் அன்பு 75, 236.
 கனிற்றினம் 115, 293, 646.
 கனிற்றினங்காட்டில் தழகண்மை யை யுடைய ஏறு 626.
 கனிற்றுக்கோடு உலக்கையாக 239.
 கனிற்றொருத்தல் 21.
 கனிமன்றோன் 333.
 கனிநியங்காரிடை 301.
 கனிது - ஆண் யானை 74, 136, 169, 307, 364, 374, 640, 822, 839, 954; - யானை 46.
 கனிதுதரு புணர்ச்சி 217.
 கனிது தூமத்தால் வெகுருதல் 659.
 கனிமென்பது பன்றியையும் உணர்ந்துமென்பது 293.
 கனிமென ஆர்ப்பவர் - கனிது வந்த தென்று ஆரவாரிப்பார்கள் 317.
 கனிமொடு புல்பொருதுதலுக்கும் 276.
 களை - கைவிடு 378.
 களைகுவை - போக்குவை 715.
 களைஞர் - களைவார் 161.
 களைதக்க - களைதல் தக்க 370.
 களைதாராப்பொழுது - போக்குதலைச் செய்யாத காலம் 759.
 களைத்ததுபோல - போக்கினாற்போல 952.
 களைத்தனன் - போக்கினென் 326.
 களைத்தியின் - களைவீராக 884.
 களைத்தீவாய் 615.
 களைநர் - போக்குவார் 354.
 களைமதி - போக்குவாய் 803.
 களைமோ - களைவாய் 830.
 களைவார் - போக்குவார் 914.
 கற்பம், வேதாங்கங்களுள் ஒன்றென்பது 5.
 கற்பிடத்து, தலைவி ஊடுதல் 484.
 கற்பித்தான் - தூல்முதலிய கற்பித்த ஆசிரியன் 955.
 கற்பினுள், தலைமகன் சேயிடைப் பிரியுங்காலத்துத் தோழிகூறுதல் 24.

கற்பினுள், பிரிவாற்றுதல் வேண்டப் படாதென்பது 18.
 கற்பு - கற்பனை 17, 20.
 கற்புக்கடம்புணல் 328.
 கற்புக்காலம் 524, 528.
 கற்புடை - மகளிர் குலதெய்வத்தை யன்றி எல்லார்க்கும் பொதுவான தெய்வத்தை வாழ்த்தலாகாதென்பது 104.
 கற்புடைமகளிரை எல்லாரும் தொழு தேத்துதல் 20.
 கற்பென்னுந் கைகோள் 451, 544.
 கற்றல் 480, 714.
 கற்றகிசையருவி 276.
 கற்றகுதல் - ஆரவாரித்தல் 151 ; - ஒலித்தல் 250, 671.
 கறவைக்கலம் 698, 738.
 கறவைதம் பதிவயிற் கன்றமர்வீருப் பொடு மன்றிறை புருதர 752.
 கரு அ வெருமை - கறக்கப்படாத காட்டெருமை 944.
 கறிவனர் சிலம்பு 317.
 கறுக்கு - கறுப்பன் 86.
 கறுவு - கறுவுதல் 209.
 கறைப்பட்டு - கடமைத்துறைப்பட்டு 392.
 கன்றி - மனங்கன்றி 519.
 கன்றிய தெவ்வர் - மாறுபாட்டிற் பட்ட புகைவர் 516.
 கன்றினிடத்துத் தாய்ப்பசுவிற்கு அன்புமிகுதியென்பது 485, 712, 737, 752.
 கன்று 485, 698, 712, 713, 720, 736.
 கன்னசாமரை 587.
 கன்னி 557.
 கன்னியர் பயன்படும் பருவத்து ஈன் றோர்க்குப் பயன் படாரென்பது 61.
 கனங்குழாய் - பொன்றாற் செய்த கனவிய குழையினையுடையாய் 72; - பொன்றாற்செய்த குழையினையுடையாய் 350.
 கனங்குழை - பொன்றாற் செய்த மகர்க்குழை 475, 639; - பொன்றாற் செய்த மகர்க்குழையினையுடையான் 881.

கனக்குழையவர் 401.
 கனம் - பொன் 402.
 கனலப்பண்ணுதல் 952.
 கனலி - ஞாயிறு 102, 805.
 கனலுதல் - எரிதல் 853, 936;
 - காந்துதல் 198, 914; - கொதித்
 தல் 806.
 கனலு நோய் 401, 936.
 கனலிய குழை 75.
 கனலிற் கண்டபொருள் உதவா
 தென்பது 920.
 கனலிற்கண்டு 298, 793.
 கனலிற் புணர்ச்சி 224, 749.
 கனலின்கண் அரற்றல் 133.
 கனலின்கண், தனமனத்தில் முன்
 நினைப்பபட்டது காணப்படுமென்
 பது 298, 785, 797.
 கனலின்கண், வாய்வெருவிக் கூறுதல்
 909.
 கனலின் நிலையிட்டுரையல் 554.
 கனலினது தோற்றம் 857.
 கனலினால் - கனலின்கண் 323.
 கனலினால், (அல்லது) கனலினுள்
 - கனவிடத்தே 549, 797, 882;
 - கனலின்கண் 947.
 காவலு நெய்திய செல்வத் தனைய
 தே 415.
 கனலி னிலையின்றும் காமம் 920.
 கனலு 323, 540, 549, 555, 556,
 856, 882, 909; - பொய் 415;
 - பொய்யான காலம் 298.
 கனலுதல் - கனல்காணுதல் 132.
 கனலு நிலை யுரைத்தது 793.
 கனலுபோல், தெருளு மருளு மயங்கி
 வருபவன் 909.
 கனலெனப்பட்டது 548.
 கனற்றல் 952.
 கனற்றி - (நெஞ்சைக்) கனலப்
 பண்ணி 440.
 கனன்று - கொதித்து 806.
 கனலாக நெஞ்சுத்து விரும்பியது
 தோன்றுமென்பது 550.
 கனலகடாம் - செறிந்தமதம் 399.
 கனலகதிர் - செறிந்த கதிர்கள் 76,
 102; - செறிந்த கிரணங்களை
 யுடைய ஞாயிறு 958.

கனலகதிர்க் கனலி 102.
 கனலகாமம் 563.
 கனலகடர் - செறிந்த கிரணம் 266;
 - செறிந்த சுடரையுடைய ஞாயிறு
 756.
 கனலதல் - செறிதல் (முயங்குதல்)
 434.
 கனலதுளி - செறிந்ததுளி 101, 923.
 கனலதொறும் 434.
 கனலபெயல் - செறிந்த மழை 273,
 295, 540, 738; - நெருங்கின
 மழை 284.
 கனலியருள் வானம் - செறிந்தஇருளை
 யுடைய மேகமே 928.
 கனலட்சுமி 268.
 கா - காவமுரம் (இரண்டு பக்கங்களி
 லும் பண்டங்களைக்கட்டித் தோ
 ளிற் சுமக்கப்படும் மரம்; காவடித்
 தண்டு என்று கூறப்படும்) 884,
 892; - சோலை 164, 556, 574;
 - பொழில் 350, 420, 549, 550,
 554.
 'கா' என்னும் அசைநிலையிடைச்
 சொல், காண்டியென்னும் முன்
 னிலை வினையொடு நின்றது 608.
 காக்கிற்பான் - காக்கின்றவன் 463,
 காக்குமிடம் 382.
 காசமை பொலங்காழ் - மணிகள்
 இடையிடையமைந்த பொன்
 மணிகளையுடைய வடம் 506.
 காஞ்சித்தாது 187.
 காஞ்சித்தா துக்கன்ன தாதெரு மன்
 றம் 702.
 காஞ்சித்துறையணிகல்லூர் 443.
 காஞ்சிப்பூவிறுது 187.
 காஞ்சிப்பூவுக்கு மனம்தன் உவமை
 143.
 காட்சி - அறிவு 574, 756; - காணு
 தல் 393, 473.
 காட்டகம் 960.
 காட்டது கடுமை 80.
 காட்டல் - காட்டி மகிழ்தல் 475.
 காட்டாயேல் 913, 943.
 காட்டாறு 726.
 காட்டி - காட்டுவாய் 944; - காணப்
 பண்ணி 406, 433, 466, 496.

காட்டிய - காட்டவேண்டி 871;
 - காட்டுதற்கு 600.
 காட்டியவன் 879.
 காட்டிற்று 691.
 காட்டினை 371.
 காட்டமோ - காட்டுவாய் 911, 913,
 943.
 காட்டியாய் - காட்டாய் 911.
 காட்டு-காண்டி 434, 435, 436, 489.
 காட்டுச்சார் 741.
 காட்டுத்தி, விசம்புற ஓங்கி வெம்மை
 செய்தல் 959.
 காட்டுதல் - அறிவித்தல் 371.
 காட்டுவது 470.
 காட்டுவர் - காட்டித்துன்புறுவர் 873.
 காட்டுருமைகள் 945.
 காட்டைப்போதல் 46, 78, 113.
 காடி - ஊறுகாய் 708.
 காடிமந்தான் கொல்லோ 444.
 காடு 42, 72, 75, 76, 88, 116, 714.
 காடுகெழு செல்விக்குப் பேய்கூறும்
 அல்லல்போல்வன அரற்றெனப்
 படும் 533.
 காண் 740, 741.
 'காண்' என்னும் முன்னிலை வீனை
 காண்டையெனத் திரிதல் 82.
 காண்கு - காண்பேன் 501, 882.
 காண்கும் - காண்போம் 476.
 காண்குவல் 318.
 காண்குவிழிப்ப - காண்பேனாக
 விழிப்ப 882.
 காண்குவேன் 924.
 காண்டக்காய் 740.
 காண்டக - காட்சிதரும்படி 797.
 காண்டகுமதி - காட்சிதகுமதி 612.
 காண்டகை - கண்ணை பார்க்குந்தன்
 மை 568.
 காண்டல்-கண்டுமகிழ்ந்திருத்தல் 473.
 காண்டலும் காண்பவோ 961.
 காண்டிகா - அருளிப்பாராய் 608,
 609.
 காண்டை - காண்பாய் 80, 909; -
 நெஞ்சாலே கருதுவாய் 555.
 காண்டைப்பாய் - காண்பாய் 534;
 -(காரியமென்று நினைத்துப்) பார்ப்
 பாய் 523.

காண்பதாகத் தங்குதல் 594.
 காண்பது - செய்வது 834; - படைப்
 பது 832.
 காண்பல் - கண்டிருப்பேன் 767,
 768.
 காண்பாங் கொல்லோ 198.
 காண்பாம் 198, 881.
 காண்பாய் - நெஞ்சாலே காண்பாய்
 544, 729.
 காண்பான் - காண்பதாக 594.
 காண்பின்றுகிர் - காட்சியினியிப் பல
 ளப் பலகை 513.
 காண்மார் - காண்டற்கு 31, 88;
 -காணவேண்டி 638.
 காண்மின் 513, 948.
 காண்வர - காட்சிவரும்படியாக 790.
 காண் - காண்கையினால் 451; - கா
 ணும்படி 402.
 காணல் - விளங்க அறிதல் 483.
 காணவேண்டி 179, 639.
 காணு - கண்டு 633; - காணுதன் 83.
 காணுது - (தகாதென்று) ஆராயாது
 454; - காணுமல் 85, 422; - நினை
 யாதே 540.
 காணுது கண்டேமென்பார் 483.
 காணுமல் 702.
 காணுமை - காணுகப்படி 771.
 காணுமை நினைத்தல் - கண்ணை
 காணுமல் நெஞ்சால் நினைக்கை
 834.
 காணுமை யுண்ட கடுங்கள்ளி மெய்
 கூர நாணுது சென்று நடுங்க
 உரைத்தல் 733.
 காணுய் - மனத்தான் ஆராய்ந்து
 பாராய் 201.
 காணுன் 202, 882.
 காணிக்கை 491.
 காணிகா 672, 673.
 காணிய - காண்டற்கு 429, 430;
 - காணவேண்டி 178; - மனத்
 தான் ஆராய்தற்கு 252.
 காணிய வாவாழி தோழி 252.
 காணிரர் - காணுகிருக்கின்றீர் 118;
 - காணுகிருக்கீர் 58; (காணீர்,
 குறுகி நின்றது) 59.
 காணின் 461, 714.

காணுங்கடை 521.
காணுங்கால் - காணுமிடத்து 473,
613, 614.
காணுங்கோள் 942.
காணுதல் - 719; - கருதுதல் 556;
- கூறுதல் 379; - நெஞ்சாற்
கண்டு வைத்தல் 27; - மனத்தால்
ஆராய்தல் 201; - விளங்க அறி
தல்; கேட்டலுமார் 784.
காணுநர் - கண்டார் 866.
காணூஉ - கண்டு 500.
காணேமல்லேம் கண்டனம் 58, 59.
காணேன் 943.
காத்து ஒம்புதல் - பாதுகாத்தல் 132;
- பேணிக்காத்தல் 145, 147;
- பேணிக்காத்து நடத்தல் 759.
காதல் (- இரப்பார்மேலுள்ளகாதல்)
372; - காதலித்தல் 416, 766,
800; - வேட்கை 15, 603, 873.
காதல்கொள் காமம் கலக்குற 725.
காதல்கொள் வதுவைநான் 416.
காதல்செய்துகன்றார் 800.
காதல்செய் தருளாது துறந்தார்
766.
காதலர் 32, 71, 88, 102, 148,
149, 168, 176, 179, 189, 194,
198, 679, 683, 748, 758, 759,
836, 854, 917, 952.
காதலவன் 923.
காதலன் 393, 428, 552, 923, 948.
காதலார் - காதலிக்கப்பட்டார் 92.
காதலால் உள்ளவாறு அறியாமை
113.
காதலித்தவர் 83.
காதலித்து 586.
காதலிற் புணர்ச்சி 71.
காதலை - காதலித்தலை யுடையாய்
299, 690.
காதலைச் சிறப்பித்தல் 525.
காதலோர் 22, 197.
காதற் காமம் சிறந்ததென்பது 725.
காதற்சொல் 339.
காதற்சொல் யானையென ஒப்புமை
கருதாது காதல்பற்றி வருவது
514.
காதற் பரத்தை 492.

காதற்பரத்தை வந்து கோபித்துத்
தீங்கு கூறுதல் 464.
காதினார் 639.
காது - செவி 475, 552, 586.
காந்தக்குலையை அரவென்று மயங்
குதல் 272.
காந்தப் பூவுக்கு நெருப்பு 621.
காந்தன்முறை மகளிர் கைக்கு உவ
மை 261.
காந்தன்முறையி லிருக்கும் தும்பிக்கு
மகளிர் கைவிரலணியான தாள்
உவமை 259.
காந்தன் 220, 320, 357.
காந்தனக்குலையைப் பாம்பென்று
கருதி உருமேறுஇடித்தல் 272.
காந்தளில் தேன்தொடுத்தல் 232.
காந்தா நிற்கும் 198; - கனலும்
937.
காந்துதல் 917, 937.
காப்ப 10.
காப்பது 212.
காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்
தொழுகும் ஒழுக்கம் 419.
காப்பியாத்தல் - அரக்கிலச்சிணையிடு
தல் 574.
காப்பின் வரு உணர்த்தல் 319.
காப்பு - குறும்பு 710.
காபாலம் - சிவபெருமான் கூத்துள்
ஒன்று 9.
காபாலமென்னும் பெயர்க்காரணம்
9.
காம்பு - பூவின் தண்டு 179.
காம்புத்தி - மூங்கிலிழைதலாற் பிற
ந்ததி 958.
காமக்கடப்பு 526.
காமக்கடல் 343, 866.
காமக் கடும்பகை 867.
காமக்கிழத்தி 418, 427, 443, 592.
காமக்கிழத்தி, உள்ளப்புணர்ச்சியானா
தல் மெய்யுறு புணர்ச்சியானாதல்
வரையப்படுதல் 537.
காமக்கிழத்திஉள்ளுறையுவுமங்கூறல்
418, 429, 434.
காமக்கிழத்தி ஊடறீர்தல் 462.
காமக்கிழத்தி ஊடிச்சொல் லு த ல்
537.

காமக்கிழத்தி, தலைவன் ஆற்றுமை வாயிலாக வந்துழி வெளிப்படக் கூறுதல் 420.

காமக்கிழத்தி, தலைவன் தேரேற்றிக் கொண்டு வந்த பரத்தையரை மூன லும் சேரிப்பரத்தையரைப் பின் னும் நுகர்ந்து விடியற்காலத்துத் தலைவிமனையில் செல்கின்றாணென, ப்புலந்து கூறுதல் 444.

காமக்கிழத்தி, தலைவன் வேறு ஒரு பரத்தையை வதுவை அயர்ந்த தற்குக் காதற் பரத்தை கோபித்த லால் அவன் அவளோடு ஊடி வேரோர் சேரியிலே சென்று வதுவை யயர்ந்தவனே நினைந்து வருந்துங்கால் அவுல்தமர் காதற் பரத்தை கோபத்தை நீக்க அவன் மீண்டுபோய் அவளிடத்தே தங்குகி ன்ருனெனப்புலந்துகூறுதல் 464.

காமக்கிழத்தி பரத்தையர் சேரியிற் சென்றுவந்த தலைவனோடு ஊடிப் பின் ஊடல் தீர்தல் 462.

காமக்கிழத்தி, பரத்தையர் சேரியினி னும் வந்த தலைவனோடு ஊடி அவன் சென்று சார்தலால் ஊடல் தீர்தல் 410.

காமக் கிழத்தி, பரத்தைய ரிடத்து மறைந்தொழுகும் தலைவனுடன் ஊடி அவனொற்றுமை கண்டு தன் ஆற்றுமையுஞ் சொல்லி ஊடல் தீர்தல் 537.

காமக்கிழத்தி, பரத்தையிற்பிரிந்து வந்த தலைவனோடு ஊடி அவன் சென்றுசார ஊடல் தீர்தல் 427.

காமக்கிழத்தி, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனோடு ஊடிச் சில கூற அவன் நீ இவைகூற ஏழுற்றையோ எனல் 443.

காமக்கிழத்தி புலந்து கூறுதல் 444, 464.

காமக்கிழத்தியார்க்குப் பிறக்கும் புலவி 537.

காமக்கிழத்தியர் சேரிப் பரத்தையாற் புலந்து தலைவனோடு கூறுதல் 541.

காமக்கிழத்தியாகிய குதிரை 591.

காமக்கிழத்தியை, தலைவன் அறநூல் கூறிய வழியால் பெரிய மணஞ் செய்தல் 591.

காமக்குதிரை- விருப்பத்தையுடைய குதிரை 586.

காமக்குறிப்பு 305.

காமச்செவ்வி 20, 729.

காமச்செவ்வி நிகழ்ந்த பரத்தையர் 400.

காமஞ்சாலா இளமையோள் 336, 709, 766.

காமஞ்சான்ற இளமையோள் கண் நிகழ்ந்த கைக்கிளை 372, 376.

காமஞ்சான்ற இளமையோள் கண் நிகழ்ந்த கைக்கிளை சிறப்பின்றென் பது 372.

காமத்தால் மகளிர்நெஞ்சு வானுற் திசையும் துழாவுதல் 927.

காமத்தீ 915, 958.

காமத்திக் கொளுந்திச் சுடுதல் 187.

காமத்தீ நீருட் புகினும் சுடும் 915.

காமத்து மிகுதித்தான் அரசனை கோக்கிச் சான்றோர் கூறியதாக லின் மருதத்துக் கோத்தார் 605.

காமத்து மிகுதிமம் 605, 886.

காமத்தை எழுப்பும் பொருள்கள் 156.

காம தன்மம் 81.

காமநிலை உரைத்தல் 26.

காமநோய் 309, 768, 860, 928.

காமநோய் இயல்புதிதற்குக் காரண மாமென்பது 861.

காமநோயாகிய படை 867.

காமநோயால் மேனி கணலுதல் 402.

காமநோயைக் கண் புலப்படுத்துதல் 777.

காமநோயைத் தோள்புலப்படுத்துதல் 776.

காமநோயை நுதல் புலப்படுத்துதல் 776.

காமம் 80, 109, 563, 762, 880, 884, 921, 941, 952.

காமம் நிலைபெறுத லின்றென்பது 921.

காமம், நிறையுழிதற்குக் காரணமா மென்பது 860.

காமம் பெரிது 851.

காமம் வேறெருபாற்றினது கொல்
லோ 941.

காம மறிந்து மறியா திவ்வீர் 874.

காம் முணர்ந்தும் - காமநோயின்
வருத்தத்தை யுணர்ந்து வைத்தும்
. 873.

காம முனைஇயான் 921.

காமர் - காமனார் 572; - விருப்பம்
195, 217, 474.

‘காமர்’ என்பதன் ஆராய்ச்சி 474.

காமர் கடுந்திண்டோர் 195.

காமர் கடும்புனல் 217.

காமர் கழல் - விருப்பத்தையுடைய
கழல் 166.

காமர்ப்பூந் கடற்சேர்ப்ப 843.

காமரு, விகாரம்; மருவும், ஈற்றமிசை
புகரம் மெய்யொடுந் கெட்டு மக
ரம் சந்தியாற் கெட்டது 278.

காமரு நல்லெழில் - விருப்ப மருவிய
நல்ல எழுச்சி 277.

காமரு நோக்கினை - விருப்ப மருவு
கின்ற அழகினை யுடைய 474.

காமவேள் விழவு 152, 165, 193.

காமன் ஓவியத் தொழிலில் வல்ல
னென்பது 871.

காமன் காலக் கட்டிக்கொண்டு நின்
கணையை எனக்குத் தாவேண்டு
மென்று இரப்பேன் என்று தலைவி
கூறுதல் 947.

காமன் கொடியாகிய மகரம் 502.

காமன் கோயில் 707.

காமன் சிலையாகிய எழுதுகரும்பு
904.

காமன் சுருக்கொடியை யுடையவ
னென்பது 945.

காமன் மாயேன்மகனென்பது 708.

காமன் விழா 193.

காமனதானையால் காமநோயாகிய
படைவந்து ஆனெழில் முற்றி
உடைத்து உள்ளழிக்குமென்பது
867.

காமனம்புகள் பிரிந்தாரை வருத்து
மென்பது 945.

காமனுக்கு இளவேனிற் காலத்து
விழா நிகழ்த்தல் 165, 197.

காமனுக்குச் சாமனென்னு மொரு
வன் தம்பியென்பது 144.

காமனுக்கு விருந்திதல் 556.

காமனுக்கு விழா நிகழ்த்தல் 193.

காமனையும் முல்லை நிலத்திற்குத்
தெய்வமாகக் கூறுதல் 708.

காமுற்ற - விரும்பின 488.

காமுற்று 700.

காமுறல் - வேண்டிக்கோடல் 102.

காமுறுதல் - விருப்பமுறுதல் 700;
- விரும்புதல் 685.

காய்குவன் - கோபிப்பாள் 470.

காய்கை - கோபித்தல் 522.

காய்சினம் 51.

காய்தல் - கெடுத்தல் 272; (-கோ
பித்தல்) 492, 622; (- சுடுதல்)
960.

காய்ந்த நோய் - மெய் வெதும்புதற்
குக் காரணமான காமநோய் 759.

காயா - காயாம்பூ 620, 638.

காயாதி - வருந்தாதேகோள் 533.

காயார் தன்பொழில் - காயாம்பூவை
யுடைய குளிர்ச்சி பொருந்திய
சோலை 699.

காயாம்பூந் கண்ணி 647, 695.

காயாம்பூந் கண்ணிப் பொதுவன்
645.

காயாம்பூவார் கண்ணி செய்தல் 647.

காயாம்பூவுக்கு நீலமணி உவமை
620, 626.

காயாம்பூவுக்கு மயிலின் கழுத்து உவ
மை 647.

காயாமை - கோபியாதிருத்தல் 488.

காயுந்தவிலேன் - காய்கைக்குக்
காரணமாவதோர் தவறுடையே
னல்லேன் 522.

காயேம் 488, 539.

கார் - கருமை 602; - கார்சாலம் 671;

-மழை 48, 212, 680, 704, 936;

- மேகம் 173.

கார்சாலம் 406, 671.

கார் தலைக்கொண்டு பொழியினுந்
தீர்வது போலாதென் மெய்க்கன
லுநோய் 936.

கார்பெற்ற புலன் கவிற்பெறுதல்
212.

கார்முற்றி - கார்காலம் முதிர்ந்து
404, 406.

கார்க்குறைந்து - கருங்குட்டத்தாலே
காலங் கையுங் குறைந்து 392.

காரண காரியப்பொருட்டாய் இறந்த
கால் முணர்த்தும் செயவெனெச்
சம் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்து
நின்று பிறவினை கொள்ளுதல் 37.

காரண காரியப்பொருட்டு 942.

காரண காரியம் 155.

காரணத்தைக் கருவிக்கண் அமைத்
தல் 366.

காரணம் 494, 748, 942.

காரணமானவையிற்றை 28.

காரணமின்றிக் கலங்குவார் 365.

காரி 644 ; - காரிய எருது 623 ;
-காரிய ஏறு 639, 653, 656, 658-
667.

காரிகதனஞ்சான் 662.

காரிகை - அழகு 151, 548, 748,
840.

காரிகைத்தோளென்றது, இகழ்ச்சி
685.

காரிகை நல்லார் - அழகினையுடைய
மகளிர் 551.

காரிகை நீர்த்து 548.

காரிகைபெற்ற தன்கவின் 776.

காரியக்கற்றால் உடன்பட்டு மனத்
தால் உடன்படாதிருத்தல் 725.

காரியங்கள் 960.

காரியமென்று கருதல் 26.

காரியமென்று நினைத்துப் பார்த்தல்
523.

காரிய வாசகம் 129.

காரெதிர் கலியொலி கடியிடி யுருமு
671.

காரெதிர் தளிர்மேனி 353.

கால் - அடி 309, 524, 595, 604;
-இடம் 473; - ஓடுகால் 168, 336;

- காற்று 183, 517, 554; - தடவை
604; - நின்னிடம் 578.

கால், காலங்காட்டுதல் 53.

கால்கிளர்தல் - படையெழுச்சியாய்ச்
செல்லுதல் 954.

கால்கோள் - அடிக்கொள்ளுதல் 495.

கால் தளர்தல் 218.

கால் புல்லிக்கொண்டு-காலேக்கட்டிக்
கொண்டு 947.

கால்பொர துடங்கல் கறங்கிசை
யருவி 276.

கால்பொரல் - காற்றடித்தல் 276.

கால்பொருபூவிற் கவின்வாடல் 517.

கால் வல் தேர் - உருளை யோடுதல்
வல்ல தேர்; வினைத்தொகையாத
வின் மருவின்பாத்தியவாய் நின்
மது 480.

காலங்காட்டிப் படுத்தலோசையாற்
செயப்படுபொருண்மேல் நின்ற
வினைப்பெயர் 79.

காலத்திற்றேன்றிய கொண்மூ 487.

காலம் - காலம் என்னும் செய்யு
ளுறுப்பு 301 ; - காலன் 668 ;
- பொழுது 172.

காலம் தூதாய் வருதல் 142.

காலம் மயங்கிவருதல் 161, 172,
804.

காலன் வலியிற் சிறந்தவென்பது
668.

காலனுங் கூற்றும் 668.

காலனென்பவன் கூற்றுவன் ஏவ
லாளனென்பது 670.

காலாட்படை 954.

காலாலே வெட்டி நீற்றை எழுப்பு
தல் 681.

காலீற்று வினையெச்சம் 212, 521.

காலீற்று வினையெச்சம் நிகழ்வும்
எதிர்வும் பற்றி வருதல் 100.

காலீற்று வினையெச்சம் பிறவினை
கொண்டு முடிந்தது 193.

காலீறு, இறந்தகாலம் பற்றி வருதல்
193.

காலே - காலம் 753, 914, 924;
- நாட்காலே 681; - பள்ளியெழுச்சி
முரசு 426.

காலேதான் - நாட்காலே 924.

காவல் - காத்தல் 292.

காவற்பாங்கி னுங்கோர் பக்கத்தில்
தலைவன் கூறியவற்றைக் கற்பிய
லுள் தலைவன் பகுதியின்கிய தரு
திக்கண் தலைவி பரத்தையராகக்
கூறுதல் 565.

காவற் பிரிவு 107.

காவாது-காத்துக்கொள்ளாதே 519.

காவா விடுதல் 338.

காவி 819; - (குவினா) எக்கரடித்த
லால் வருந்தல் 819.

காவுமரத்தின் இருதலையிலும் பண்
டங்களைக்கட்டித் தோளிறிற் சுமத்
தல் 884, 892.

காழ் - கண்ணி 688; - தண்டு; 'வண்
ங்கு காழ் வங்கம்' 553; - தொடை
733; - யரிக்கோல் 21; - முத்து
வடம் 32, 351, 469, 489, 506,
513, 586; - விதை 884.

காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற்று 21,
333.

காழகம் - கைச்சரடி 48; - துகில்
552; - நீல ஆடை 441.

காளி 557.

காற்சரி 506.

காற்புறம் - புறங்கால் 916.

காற்றினும் காட்டில் ஓரெல்லையில்
அகப்பட்டு நில்லாமை 116.

காற்றுடைக் களைபெயல் 273.

காற்றுப்போல் வந்த கதழ்விடைக்
காரி 644.

காற்றை யொக்கும் கடிய திண்ணிய
தேர் 183.

கான்யாறு - காட்டாறு 728.

கானக நாடன் 219.

கானம் - காடு 28, 46, 76, 685,
697, 734, 923.

கானல் - கடங்கரை 77, 784, 790,
816, 826, 912, 925.

கானலஞ் சேர்ப்பன் 793, 797.

கானவன் - (குறவன்) 241.

கிடக்கை 158; - கடல் 820.

கிடந்தவன் 374.

கிடப்ப 660.

கிடவாதோ 840, 841.

கிண்கிணி - சதங்கை 478, 505,
514, 586.

கிண்கிணி ஆர்த்தல் 478, 586.

கிண்கிணி மணித்தார் - சதங்கை
தண்டை, சிறு மணிகள் கோத்த
தார் 445.

கிழக்கு 488.

கிழமை - உரிமை 647.

கிழவ நின்னோ ரென்னது பொரு
டான், பழவினை மருங்கிற் பெய
ர்பு பெயர்புறையும் 120.

கிழவன் - உரிமையுடையோன் 248.

கிழவி பாராட்டு - தலைவன் தலைவி
யைப் பாராட்டுதல் 34.

கிழவோன் விளையாட்டு, காமத்தின்
மிசுதியைக் காட்டுமென்பது 424.

கிழவோன் மன்னை வாரலென்றல்
301.

கிழிதல் 242, 441.

கிளத்தல் - சொல்லுதல் 817.

கிளர்த்தல் - உயர்த்தல் 668, 671;
- விளங்குதல் 143, 166, 443,
473, 513, 652, 841.

கிளவி - கூற்று 125; - மொழி 748,
901; - வார்த்தை 176, 725, 879.

கிளவி கூறல் 69, 820.

கிளவித் தலைவன் 412.

கிளவியாய் 116, 132, 161.

கிளி 332, 433.

கிளி கடிதல் 202, 304.

கிளி நினை கவர வந்துவீழ்தலும் அவ
ற்றைக் கொடிச்சியர் கடிதலும்
305.

கிளிபுரை கிளவி 87, 116.

கிளி, மாவடுவுக்கு உவமை 433.

கிளை - சுற்றம் 136, 189, 314, 476,
827; - மரக்கொம்பு 102.

கிளைத்தல் - கீறுதல் 384.

கிளையழியவாழ்பவன் ஆக்கம் புல்
லெனல் 189.

கீழ் - கீழிடம் 188, 209.

கு, ஏழாம் வேற்றுமைப்பொருளில்
வருதல்: 'அதற்கென்னோய் பாடி
வேண்' 935.

குசை - (கடிவாளத்தில் சேர்த்து முடி
யும் கயிறு) 588.

குட்டம் பட்ட தாவு 648.

குட்டேறு - ஏற்றின் புறக்கழுத்துக்
கும் முதுகுக்கும் இடையே உயர்
ந்து தோன்றும் உறுப்பு 633,
672, 674, 681.

குடஞ்சுட்டவர்-இப்பசு இன்னதனைக்
குடம்பால் போதுமென்று சுட்டு
தலையுடைய பசுவிடையர் 687.

குடஞ்சுட்டு - இன்னதனைக் குடம்
பால் போதுமென்று கருதப்படும்
பசு 704, 724.

குடநாட்டார் வழக்கு 871.

குடம்பை - கூடு 754.

குடர் 623, 642, 658.

குடர் சரிதல் 624.

குடர் வெளியில் வந்ததை வயிற்றன்
இடுதல் 642.

குடவாய் - குடம்போலத் திரண்ட
இடம் 494.

குடி-(வங்கிசம்) 652, 667; - குடிமக்
கள் 64, 188, 463, 808; - பருகு
தல் 510.

குடி கூவுதல் 64.

குடிப் பழுதாமென்று அஞ்சுதல் 731,
880.

குடிப்பிறந்தார்க்கு வரைந்துகொண்டு
இல்லறம் நிகழ்த்தல் வேண்டு
மென்பது 775.

குடிப்பிறந்தார் பேதையார் யிருப்ப
ரென்று நன்மக்கள் அவரைச்
சிறப்பித்துச் சொல்லுதல் 290.

குடி பதிப்பெயர்தல் 463.

குடிபுறம் காத்தோம்புஞ் செங்கோ
லான் 808.

குடிமக்கள் அரசன் கோல்கோடின
வருந்திக் கூவுவரென்பது 65.

குடிமக்கள் தாயிருக்குமிடத்துப் பகை
யரசரால் துன்பம்வந்துழி, அவ்
விடத்தைவிட்டுக் காக்கின்ற அரசன்
நாட்டுத் தங்கி, தம் அரசன்
பகைதணித்தபின்பு அங்கு வருவ
ரென்பது 463.

குடிமை - ஒழுக்கம் 840.

குடியின் பகுதியிடத்தன 510.

குடை - கவிதை 463, 500, 608,
612, 747; - குடையோலை 130.

குண்டுகை 827.

குணக்கு - கிழக்கு 487.

குணங்களைப்பாராட்டுந்தோழன் 430.

குணங்களையெல்லாம் நுகர்தல் 921.

குணனுணப்பட்டோர் 131.

குத்துதல் 209, 590, 641, 658,
673, 681, 682.

குதிரைக்கு மணிகட்டுதல் 426.

குதிரை, காற்றுப்போற் கடிதாய் நட
த்தல் 591.

குதிரையுடலணி 591.

குதிரையுடலில் பக்கரை கவ்விக்
கொண்டிருத்தல் 590.

குதிரை யூர்தல் 591.

குதிரையோ வீரியது - குதிரையோ
கீரியது 589.

குதிரை வழங்கி வருவல் - குதிரை
யேறிவருவேன் 585.

குந்தாலிப்படை 621.

குயில் ஆலுதல் 150, 156, 164,
182.

குயில் ஆனது அகவும் 555.

குயில் இளவேனிலம் கூவுதல் 556.

குயில் எள்ளுதல் 150, 183, 192.

குயில், காஞ்சித்தாதிஸ் அனோந்து
கூவுதல் 187.

குயில் விளித்தல் 187.

குரல் - இசை 182; - ஓசை 273,
726, 770; - கதிர் 220,
230, 304; - கொத்தாகிய மயிர்
176, 524, 525; - கொத்து 282;
- பற்றம் 325, 437, 562; - மயிர்
524; - மொழி 881.

குரல்பயிற்றும் - குரலாலே பலகா
லுஞ் சொல்லும் 447.

குரல்வாங்குதல் - கதிர் பறிதல் 220.

குரலமை ஒருகாழ் - பற்றமைந்த
ஒரு மாலே 325.

குரவர் - (இருமுதுகுரவர்) 729.

குரவர்தக்கிணை கொடுக்க வேண்டு
மென்பது 955.

குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவீத்
தல் 715.

குரவை 647, 661; - கைகோத்தாடுங்
கூத்து 223.

குரவைக்கூத்து 634.

குரவை தமிழ் யாடல் - குரவை கை
கோத்து ஆடுதல் 223.

குரவைப்பாட்டு 685.

குரவையாடல், ஏறுகோடற் கைக்
கிளையுள் விராஅய் வருமென்பது
648.

குரவையாடுதல் 661.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ௧௦௪௫

குரவையின் செய்தி 683.

குரங்கூந்தல் - பற்றத்தினை யுடைத்
தாகிய மயிர் 437, 562.

குரங்கூந்தால் - கொத்தான கூந்தலை
யுடையாய் 910.

குரனெச்சி 282.

குரால் 653, 668.

குரால் நிறத்தவாகியகண் 656.

குராலேறு 655.

குரு - நிறம் 622.

குரு இருவர் :- வியாழம், வெள்ளி
606.

குருகின் உயிர்த்தல் 325.

குருகின் செய்தி 763.

குருகினத்திற்குத் தாழம்பூ உவமை
827.

குருகு - உலைத்துருத்தி 325; - ஒரு
வகைப் பறவை 763; - வளையல்
946.

குருகொலியைத் தேர்மணி யொலி
யென்று மயங்குதல் 784.

குருதக்கினை 955.

குருதி (- அரத்தம்) 642, 681, 685.

குருதிய - குருதியையுடைய 681.

குருதியாற் கைவழுக்குதலால் மணலை
அள்ளிக் கைபிசைந்து உடம்பை
யும் திமிர்தல் 683.

குருந்தம்பூ 368, 726.

குருந்தம்பூங் கண்ணிப் பொதுவன்
714.

குரும்பை 344, 494.

குருஉ - நிறம் 672.

குருஉக்கட் கொலையேறு 662.

குருஉக்கண் - குரால் நிறத்தவாகிய
கண் 656; - நிறத்தையுடைய கண்
662.

குருஉச் சேகில் - நிறத்தையுடைய
சிவந்தெறு 672.

குல்லை 638.

குலத்தியல்பு 674.

குலதெய்வம் 104, 227.

குலமகளிரைத் தீவாளுக்குசெய்து வரை
ந்துகொள்ளுதல் 418.

குலை - கொத்து 232, 264, 272,
763.

குலைத்தல் (- நெகிழ்த்தல்) 394.

குலைப்பதன் தோற்றங்காண் 622,
623, 624.

குலைப்பது (- ஆட்டுவது) 622.

குலையலங் காந்தள் - கொத்துக்கள்
அசையும் காந்தள் 232.

குலையுடை வாழை 242.

குலைவன - அசைவன 494.

குவளை 246.

குவளையென்றது கண்ணை 388.

குவிந்திராதே கொள்ளும் 872.

குவிமூலை - குவிந்தமூலை 688.

குவிமூலை 932.

குழக்கு - குழவிப் பருவத்துக்கு 697.

குழங்கை அணியும் துகிலை, அசன்
அகத்தேயுள்ள வடங்கள் தோன்
றத் திரைத்தல் 506.

குழங்கை, அத்தத்தாவென்று சொல்
லுதல் 474.

குழங்கை இழுத்து விளையாடுதற்கு
முத்தை விளிம்பில் அரும்பாக
அழுத்திப் பவளத்தால் செய்த
வட்டப்பலகை சுமக்க யானைப்
பொய்ம்மை செய்தல் 473.

குழங்கைக்கு இடப இலைச்சினை யணி
தல் 491.

குழங்கைக்குத் தாயார் அம்புலிகாட்டு
தல் 475.

குழங்கைக்கு முத்தும் மணியும்
கோத்த முக்காரமும் அதற்குமேல்
நிலமணி மாலையும் சூட்டுதல் 508.

குழங்கைக்கு (ஆண் குழங்கைக்கு)
முருகன் உவமை 479.

குழங்கைக்கு வாளும் மழுவும் பவ
ளத்தாற்செய்த இடபமும் இசை
த்த பிள்ளைப்பணி பூட்டுதல் 507.

குழங்கை சிறுதேருருட்டுதல் 480,
508.

குழங்கை, செவ்வாயால் தந்தை
மார்பை நனைத்தல் 470.

குழங்கை தந்தை மார்பிற் பாய்தல்
519.

குழங்கை, தந்தை மார்பின் முத்து
வடத்தையும், தலையின் மாலையையும்,
இழுத்து விளையாடுதல் 470.

குழங்கை, தாய் காகிற் குழையை
எடுத்துக் கொண்டுபோய் மீண்டு

கொண்டுவந்து கொடுக்கையில்
அவன் குழந்தையைத் தூக்கிக் கூர்
தலில் வைத்துக்கொள்ளுதல் 475.
குழந்தை பொன்னாற்செய்த மழுவை
யும் வானையும் உடைய அணிகலம்
அணிதல் 515.

குழந்தை மணிகள் இடையிடையே
அமைந்த பொன் வடத்தையும்,
பவள வடத்தையும், துகிலையும்
ஒன்றன்மேலொன்றாக உடுத்தல்
506.

குழந்தை, மழலைச்சொல்லைக் கூறுங்
கால் அதன் வாயினின்று நீர்வடி
தல் 479.

குழந்தை யிருக்குமிடத்துத் தாய்
செல்லுதற்குக் கன்று யாத்துழிச்
செல்லும் ஆ உவமை 485.

குழந்தையின் காலிலே காற்சரியும்
கிண்கினியும் அணிதல் 506.

குழந்தையின் காலிலே கிண்கினி
அணிதல் 478.

குழந்தையின் காலிலே செச்சை யணி
தல் 473.

குழந்தையின் தலை மெல்லிதா யிரு
க்குமென்பது 513.

குழந்தையின் தலையில் முக்காழ் அணி
தல் 472, 513.

குழந்தையின் தலையிலே பொலம்
பிறையும் சுட்டியும் அணிதல் 478.

குழந்தையின் மழலை இனிதென்பது
480.

குழந்தையின் வாய்க்கு மணி (பவ
ளம்) உவமை 469, 478.

குழந்தையின் வாய்நீர் அதன் மார்பி
லுள்ள அணிகலங்களை நனைத்தல்
479, 513.

குழந்தையைத் தந்தை மார்பின் மா
லையை அறுத்து விளையாடும்படி
தாயார் சொல்லுதல் 476.

குழந்தையைத் தாயார் அது கற்ற
சொற்களைச் சொல்லவேண்டிதல்
480.

குழந்தையைத் தாயார் கூந்தலில்
தூக்கிவைத்துக்கொள்ளுதல் 475.

குழந்தையைத் துன்பத்தணிக்குமருந்
தென்றல் 482.

குழமகன் 361.

குழல் - குழலோசை 807, 901;
- கூந்தல் வகையுள் ஒன்று 174;
- புல்லாங்குழல் 625, 680; - வங்கி
யம் 182.

குழல், கையென்னும் ஓசையைச்
செய்தல் 748.

குழவி - குழந்தை 606.

குழவித்திற்கள் 640.

குழவி தளர்ந்தடை காண்டல் இனி
தென்பது 473.

குழவியென்பது; இவற்றிற்கு வரு
மென்பது 197.

குழவியென்னும் இளமைப்பெயர்
வருடைக்கு வருதல் 262, 308.

குழவியைப் பார்த்துறாஉந் தாய்போ
லுலகத்தும்ழைசூரத்தளித்தோம்பும்
நல்லாழி 606.

குழவிவேளில் - இளவேளில் 197.

குழவீ 475.

குழீஇ - கூடி 596, 923; - திரளப்
பட்டு 640.

குழீஇயவை - திரண்டவை 653.

குழ - திரள் 136.

குழை - தழை 443; - மகாக்குழை
538, 552, 595.

குழைக்கு அருப்புத்தொழில் வேலை
செய்தல் 657.

குழைக்க-(முயக்கத்தாற்)குழைவித்த
441; - வருத்தின 721.

குழைகல் - செவ்வி குலைதல் 80,
413, 544.

குழையுங் குழைவு - நுடங்கும் நுடக்
கம் 572.

குழையென்னு முறுப்பு மரத்திற்கு
வருதல் 443.

குளகமர்ந் துண்டயானை 263.

குளகு 263; - இலையுண்ணும் விலங்
குணவு 249, 251.

குளங்கள் 179.

குளம்பு - குரம் 589.

குளனணி தாமரை 126.

குளித்தல் - (நீராடல்) 603; - மறை
தல் 603.

குளித்தாங்கே-குளித்தஅவ்விடத்தே;
குளித்த, கடைக்குறைந்தது 603.

குளித்தொழுகுதல் - மறைந்து ஈடத்
தல் 603.

குற்றம் 222, 263.

குற்று - குறுதல்செய்து 240.

குற்றெழுத்து இடையில் நின்ற ஒற்
றெழுத்தை மாத்திரை மிகுத்து
விராஜய் நிற்பல் 75.

குற் றெழுத்து றெட் டெழுத்தினை
மாத்திரை மிகுத்தற்குக் கூடுதல்
71.

குற்றெழுத்து றெட்டெழுத்தினை
மாத்திரை மிகுத்து விராஜய் நிற்
றல் 71.

குற்றேவல் மகன் 22.

குற்றேவல் மாக்கன் 575.

குற்றேவற் றேழி 122.

குறங்கறுத்தல் 314.

குறவர் 220.

குறவர் இரவிற் புன மேயவரும்
யானையைக் கவண்கல்லால் விலக்
குதல் 241.

குறழா 392.

குறள் - குறளன் 567.

குறள - குறளனே 569.

குறளன் 568, 573.

குறி - அடையாளம் 392, 564;

- கருத்து 502; - குறிக்கப்படும்

குணங்கள் 515; - குறிப்பு 790;

- குறியிடம் 316, 392, 412, 420,

437, 540; - முகூர்த்தம் 226.

குறிக்கொண்டு - நியித் த ன் க ளை ப்
பெற்று 627.

குறிக்கொள்ளுதல் 717.

குறிகொண்டான் 469.

குறி செய்தல் - குறித்தல் செய்தல்
593; - குறியிட்டுவிடல் 661; - குறி
யிடம் செய்தல் 702.

குறிஞ்சிக்குக் கொற்றவையுந் தெய்வ
மென்பது 223.

குறிஞ்சிக்குப் பயின்ற மயில் பாலைக்
கண் இளவேளிற்சண் வருதலின்
பொழுதொடு புள்ளு மயங்கிற்று
151, 152.

குறிஞ்சிக்குரிய இறைச்சியாற் காட்
டின் கொடுமைகூறிச் செலவழுகு
குவித்தல் 38.

குறிஞ்சித்தலைவன் சுரபுன்னை மாலை
அணிதல் 217.

குறிஞ்சித்தினையோடு கைக்கிளை
மயங்கிவந்தது 342.

குறிஞ்சித் துறைப்பாற் பட்ட துறை
புறுப்பு 342.

குறிஞ்சியிற் சிறுபான்மை உவமப்
போலி கொள்ளுதல் 252.

குறிஞ்சியுள்ளும் மலை வேறுதல் 243.

குறித்ததன்மேல் 3.

குறித்தது கொள்ளாது போகாக்
குணனுடையன் 375.

குறித்தல் - கருதுதல் 371, 414,
510, 720.

குறித்தனை - கருதியை 448.

குறித்தாங்கே - குறித்தபடியிலே
490.

குறிப்பாலன்றிக் கூற்றும் கூறுமை
204.

குறிப்பானுணர்தல் 382.

குறிப்பிற்று 138, 140.

குறிப்பினை பாட்டுடைத் தலைவனைக்
கிளவித் தலைவனாகக் கூறுதல்
406.

குறிப்பு - ஐம்பொறி; ஆகுபெயர் 57;

- கருத்து 464, 682; - மனக்

குறிப்பு 569, 580.

குறிப்புப்பெயர் 4.

குறிப்பு மொழி 357.

குறிப்பு வினையெச்சம் அகர வீற்றா
னன்றி வேறீற்றான் முடிக்குஞ்
சொல்லை விசேடித்து வருதல் 80.

குறிப்பு வேறுகொளல் 269.

குறிப்பெச்சம் 893.

குறிபார்த்து 282.

குறிபிழைத்துழிப் புலந்தது 286.

குறிபெறாஅன் 284.

குறி பொய்த்தார் 543.

குறியதன் இறுதிச்சினை கெட்டுநி
றது 93.

குறியா கூறல் 269, 270.

குறியால் அழைக்கின்ற அழைப்பு
294.

குறியிட்டு விடுதல் 661.

குறியிடம் 316, 412, 420.

குறியி னெழுப்புமை மருடல் 284.

குறிவாய்த்தல் - குறியிடத்தே தப்பா
மல் வருதல் 561, 789, 790.
குறுகன்மின் - முயங்காதே கொள்
நுங்கோள் 412.
குறுகி நின்றல் 865.
குறுகினம் - குறுகினேம் 881.
குறுகுதல் - அணுகுதல் 280.
குறுஞ்சுளைக்கு நுங்கின் வெட்டின
கண் உவமை 699.
குறுநரி 393.
குறுநில மன்னன் 800.
குறம்பு 687.
குறம்பூழ், காடையென்று வழங்கப்
படுமென்பது 578.
குறம்பூழ்ப்போர் 577, 578.
குறம்பூழ், மருதத்திற்குமுரித்தென்
பது 577.
குறுமாக்கள் - சிறிய பிள்ளைகள் 494.
குறுமறுகி - அண்ணிதாக மனம்
சுழன்று 675.
குறுமாக்கள் - சிறிய அறிவில்லாத
மகளிர் 488.
குறுமுயால் 911.
குறுவட்டா 572.
குறுவாம் 250, 251, 252.
குறுவெண்பாட்டில் ஐஞ்சீரடி வரு
தல் 820.
குறுவெண்பாட்டு 663, 686, 692,
727.
குறை 149; - என்பு 660; - காரியம்
318, 541; (- குற்றம்) 830.
'குறை' என்பதன் பொருள் 687.
குறைக்கும்வழிக் குறைத்தல்; 'தகை
ப்பு' 28.
குறைக்கொள்ளி 317.
குறை கூறுதல் 233; - வருத்தத்
தைச் சொல்லுதல் 418.
குறைந்தார்போலே வந்து நின்றல்
421.
குறைந்து 392.
குறை நயத்தல் 287.
குறைநயப்பக் கூறுதல் 363.
குறை நயப்பித்தது 375.
குறை நயப்பித்தல் 289, 370.
குறை நாளால் - குறைகின்ற நா
ளிடத்தே 672.

குறைநேர்தல் 287, 363, 370, 381.
குறைபடா வாறு - குறைபடாதபடி
375.
குறைபடேம் - குறைபட்டுவருதற்குக்
காரணமான 107.
குறை மறுமைக்கு ஏற்பன சொல்
லுதல் 370.
குறை முடித்தல் 383, 928.
குறையா - குறையாத 657.
குறையிரந்து நின்றல் 288.
குறையுற்று நிற்கின்ற காலத்து 375.
குறையுறுவு 375.
குறையுற வுணர்தல் 371.
குன்றக னன்னாடன் 245.
குன்றத்து - திருப்பரங் குன்றினிட
த்தே 563.
குன்ற விழுவரை - மலையிடத்து உறு
கின்ற (?) அடிவரை 519.
குன்றழல் வெஞ்சரம் 136.
குன்று 254; - உதயகிரி 961; - திருப்
பரங் குன்று 151.
குன்றுபோல் வாலெக்கர் - மலைபோல்
உயர்ந்த வெண்மையை யுடைய
இமெணல் 789.
கூஉய்க்கூஉய் - அழைத்தழைத்து
382.
கூட்டத்தாற் ருழந்தமயிரைக் கோ
லஞ்செய்தல் 32.
கூட்டம் - புணர்ச்சி 749.
கூட்டமுண்மை யறிந்தமை தோற்று
வித்தல் 381.
கூட்டுகை 169.
கூட்டுணல் - கொள்ளைகொண்ணெண்
னுதல் 411.
கூட்டுவேம் - கூட்டி நுகரக் கட
வேம் 708.
கூடல் - மதுரை 151, 165, 172,
194, 349, 549, 555.
கூடலிழைத்து ஆராய்தல் 888.
கூடலின் நீலோற்பலம் 349.
கூடலின் மதில் 549.
கூடற்சுழியின் செய்தி 888.
கூடாது - பொருந்தாது 55.
கூடியார் புனலாடப் புணையாயமார்பு
436.

ஆரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ௧௦௬௬

கூடுதல் - உண்டாதல் 555, 731;
- சேர்தல் 265.

கூடுதல் வேட்கையாற் குறிபார்த்து 282.

கூடுதலுறுதல் 333.

கூடும் (சாதலுங் கூடும்) 372.

கூத்து 393, 510.

கூதிர்க்காலத்து யாறு நீர்பெருகல் 168.

கூந்தல் - சடை; 'கூந்தற் கடவுளர்' 564; - மகளிர் தலையிற் 90, 125, 183, 231, 255, 324, 363, 437, 460, 465, 475, 521, 531, 552, 562, 577, 586, 597, 675, 733, 817, 875, 943.

கூந்தல் வீசேர்ந்து வண்டாரக்கும் கவின்பெறல் 460.

கூந்தலில் தகரமும் நானமும் நாறுதல் 562.

கூந்தலின் மணம் நாறுதல் 465.

கூந்தலென்பது குதிரைக் கழுத்தின் மயிர்க்குப் பெயராய் வருதல் 645.

கூந்தற் குதிரை - கழுத்தின் மயிரையுடைய குதிரை (கேசி) 645.

கூந்தற்கோடு - மயிர்முடி 437.

கூந்தற் றுயில்பெறும் 656.

கூப்பி - குவித்து 232.

கூப்பிடுதல் - கூக்குரலிடுதல் 65; (- பெருங்குரற் போடுதல்) 211.

கூம்பல் - பொருந்துதல் 'இமை கூம்பல்' 425.

கூம்புதல் - குவிதல் 465, 751, 756, 761, 807, 833, 901, 951.

கூம் - கூப்பிட்டு 210.

கூர்கிற்பார் - மிகுவார் 66, 67.

கூர்தல் - உறுதல் 269; - மிகுதல் 102, 203, 254, 270, 355, 755, 799, 852, 921, 935, 937; - வளைதல் 168.

*கூர்நுதி மடுத்து 314.

கூர்மையையுடைய அழகு 364.

கூர - மிக 490; - மிகா நிற்க 517; - மிகுக்கையினாலே 733.

கூரிய அழகு 34.

கூருகிர் 544, 589.

கூரொயிறு 353, 701, 932.

கூழவட்டி - நெல்லையுடையவர்கிய வட்டி 706.

கூழை - (மகளிர் தலையின்) மயிர் 336, 688, 689, 691, 734, 741.

கூழை மோனை 437.

கூளி 3, 101, 623.

கூற்றம்-கூற்றுவன் 107, 260, 672, 838, 945.

கூற்றம், உயிர்செய்கின்ற நெரடுமை முதலியவற்றை ஒலையில் எழுதிவைத்துக்கொண்டு தண்டிக்கு மென்பது 945.

கூற்றம் நெடுநிலைமை செய்தலன்றி ஒருபால் உறாதென்பது 945.

கூற்றம் வரினும் தொலையான் 260.

கூற்றம் வேண்டிருவங் கொண்டதோ வென்பது 338.

கூற்றமாகிய அலர்ச்சி 107.

கூற்றமு மூப்பு மறந்தார் 80.

கூற்றின் குறிப்பறியாதவன் 373.

கூற்றினைப்போலச் சினத்தல் 15.

கூற்று-இறைவன் 645; - கூற்றுவன் 213, 624, 668, 669, 757; - வார்த்தை 523.

கூற்று நகத்துபோலும் 757.

கூற்றுவன் உயிர்களை, உலகத்துறையும் எல்லையிலே நிறுத்துதல் 615.

கூற்றுவன், பிறை எயிராகப் பல்லுயிரையுஞ் சேரக் கோடற்கு நகுவது போலு மாலெக்காலம் 757.

கூற்றுவன், மன்பகையின் வாழ்நாளிறுதியில் உயிருண்ணுதல் 672.

கூற்றுவன் முறைசெய்தலிற் சிறந்தவெனப்பது 614.

கூற்றுனை யொத்த மறவன் 660, கூற்றெச்சம் 256.

கூற - சொல்ல 213; - சொல்லி விலக்க 126.

கூறத் தகாதன கூறல் 918.

கூறத்தகாதன கூறுதல் மடத்தை யிறத்தபொழுது துண்டாமென்பது 893.

கூறநூணணி 269, 270.

கூறாதே கொள் 541.

கூறாமற் குறித்ததன்மேல் 3.

கூறியது மருமை 828.

கூறிய வாயில் கொள்ளாக்காலத்
தலைவி கூறியது 365.
கூறின் - கூறுவையாயின் 532, 710.
கூறு - கூறுங்கூற்று 561; - கூறுவா
யாக 729; - சொல்வாய் 480,
526, 539, 570.
கூறுதலாற்றான் 202.
கூறுநர் - கூறுவார் 164.
கூறுப 909.
கூறுபாட்டையுடைய உறுப்பழகு
107.
கூறுமாயமோ-கூறுங்கூற்றோ பெரய்
561.
கூறுவ கூறும் 285.
கூறுவனபோலவும் கேட்பன போல
வும் ஞாயிறுமுதலியவற்றை யன்
றிப் பிறவற்றையும் (முயலை)
நோக்கிக் கூறுதல் 911.
கூறுவாமென்றது, உயர்த்துக் கூறல்;
உளப்பாடு அன்று 331.
கூறுவென் 290, 488.
கூண் 50, 567.
கூண் ஓரடியால் வருதல் 219.
கூண் சீர்முழுதம்வருதல் அளவடிக்க
குறித்தென்பது 48.
கூண் புறப்பட்டு நடக்கின்றவன் 568.
கூனி 572.
கூனின் பிறப்பு 572.
கூணைத் தனிச்சொல் லென்பாரு
முளர் 220.
கெச்சை 473; - வாயில்லரச் சதங்
கை 588.
கெச்சை, உள்ளிடுமணியுள்ளது 473.
கெட்டாங்கு 917.
கெட்டான் 64.
கெட்டு - தவிர்த்து 'வினைக்கெட்டு'
526.
கெடுக்குமது 804.
கெடுக்குமவர் 78.
கெடுத்தது பெற்றோர்போற் கொள்
ளுதல் 688.
கெடுத்தல் - பேர்க்குதல் 950.
கெடுத்தான் 941.
கெடுதி - தோன்றாமற்போதி 522.
கெண்டை - கயல் 652.
கெழீஇ - கெழுமி 596.

கெழீஇய - பொருந்தின 781.
கெழு - பொருந்திய 773; - பொருந்
தின 671, 685; - மிக்க 428.
கெழுமுதல் 596, 682.
கெழுமும் 668.
கெழுவுறுதல் - கெழுமுதலுறுதல்;
(நிறைதல்) 956.
கேள் எரினி 25, 71.
கேசாரி - குதிரையின் பிடரி 587.
கேசாரியின் மயிர் 587.
கேட்கில் 689.
கேட்குநபோலக் கூறுதல் 883.
கேட்குநபோல ஞாயிற்றைக்கூறுதல்
900.
கேட்குநபோலப் பொழுதொடு கூறு
தல் 748, 759.
கேட்டருளி 237.
கேட்டல் - கேட்டு மகிழ்ந்திருத்தல்
474.
கேட்டாங்கு - கேட்குமப்பொழுதே
270.
கேட்டை - கேட்பாய் 494; - கேட்பா
யாக 287.
கேட்டமின் - கேட்டிராக 136, 857,
896, 932.
கேட்டவாய் - கேட்பாய் 559.
கேட்டவா யாயின், வினை யெச்ச
வினைத்திரிசொல் 560.
கேட்டை - கேள் 550.
கேட்டைக்காண் 370.
கேட்ப 480, 631.
கேட்பில் - கேட்கில் 689.
கேட்புழி - கேட்கலாமிடம் 934.
கேடில் விழுச்செல்வம் 518.
கேண்மின் மற்றையு 15, 51, 910.
கேண்மை 368; - உறவு 225; - நட்பு
140.
கேதாரி 587.
கேழ் - வரி 393.
கேள் - உறவானவர் 132; - உறவு
412; - கணவன் 222, 909;
- கேள்வன் 911; - தோழி 685.
கேள்வர் 902.
கேள்வர்த் தொழுதெழல் 220.
கேள்வன் - கணவன் 685, 884,
915, 928, 929, 943, 952.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   கட்டுக்க

கேள்வி 97.
 கேள்வியந்தணர் 199.
 கேளவ னமக்கவன் 412.
 கேளாமை 702.
 கேளாமோ 909, 932, 941.
 கேளாய் 391.
 கேளாளன் - கேளாக ஆளுந்தன்மை
 யுடையவன் 627.
 கேளீர் - உறவானவர் 370; - கேளீர்
 943.
 கேளீர்கள் (தன்னைச் சேர்ந்து
 வாழும்) சுற்றத்தார் 956.
 கேளீர் புணரும்பொழுது 914.
 கேளினி 3, 331, 345, 348, 358,
 448, 453, 585, 767.
 கேளீர் (விளி) 943.
 கேளே - தோழி 684, 685.
 கை 412, 503, 944; - உலக ஒழுக்
 கம் 578, 581; - ஒழுக்கம் 282,
 285; - யானைக்கை 79.
 கைக்காணி 501.
 கைக்காணியாக இடுதல் 491.
 கைக்கிளை 12, 376, 628, 703, 718,
 723.
 கைக்கிளை ஏறுதழுவினாற்கு உரிய
 ளிவனென வருதல் 646.
 கைக்கிளை, சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொ
 ள்ளுமென்பது 610.
 கைக்கிளை பெருந்திணைக்குச் சிறு
 பான்மை தலைவரும் தலைவியரும்
 பலராய் வருத லுண்டென்பது
 628.
 கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் உரிப்
 பொருளல்லாத அகத்திணையென்
 பது 12.
 கைக்கொள்ளல் - கொள்ளல் 639.
 கைகடத்தல் 160, 485, 519.
 கைகடவாமல் 597.
 கைகவித்தல் 255, 483; - விலக்கு
 தல் 382.
 கைகளைந்தாற்கு 190.
 கைகோளிரண்டற்கும் பொதுவாகப்
 பொருள் கூறுதல் 782.
 கைகோளிரண்டினும் கூறத்தகாத
 வாய்பாட்டாற்கூறுவது கைக்கிளை
 யெனப்படுமென்பது 373.

கைகோளிரண்டினும் கூறத்தகாதன
 கூறலிற் காமஞ்சூன்ற இளமை
 யோளாக நிகழ்ந்த கைக்கிளை 376.
 கைச்சரடு 48.
 கைசெய்த நலம் 452.
 கைசெய்த பூண்கள் 453.
 கைசேர்த்த - தூக்கிவைத்த 826.
 கைசேர்ந்தனள் 553.
 கைத்தங்கா - (நின்) னிடத்தேதங்கி
 466.
 கை தூவலை 307.
 கைதூவாரை - கையொழியாமை
 480.
 கைதை 787.
 கைதோயல் 712.
 கை நிமிர்தல் - கைகடத்தல் 856.
 கைநில்லா - கையின் எல்லையில் நி
 லா 499.
 கைநீவி 160; - கைகடந்து 484,
 519.
 கைநெகிழ்பு பொய்யாக வீழ்ந்தேன் -
 கைநெகிழ்ந்து வீழ்ந்தேனாக அவன்
 கருதும்படி பொய்யுண்டாக வீழ்ந்
 தேன் 203.
 கைப்பட்டுக் கலங்கிப் புணர்ச்சி நிகழ்
 ந்தமை கூறுதல் 327, 338.
 கைப்பட்டுக் கலங்கிய வருத்தம் 327,
 328.
 கைப்பட்டுக் கலங்குதல் 326, 328.
 கைப்படுக்கப்பட்டாய் - அகப்படுக்
 கப்பட்டாய் 561; - அகப்படுத்திக்
 கொள்ளப்பட்டாய் 392.
 கைப்படுத்துதல் - தெளிதல் 600, 601.
 கைப்படுத்தேன் 600.
 கைப்படுதி - காண்பை 601.
 கைப்பற்றுதல் - கையால், வலிதிற
 பிடித்துக்கொள்ளுதல் 377; - கை
 யாற்பிடித்தல் 508, 642.
 கைப்போர் - புதிய போர் 578.
 கைபிணைந்து 683.
 கைப்பிணைந்து - கையைக் கோத்து
 683.
 கைபுனைதல் 46, 136, 513, 689.
 கைபுனைவேழம் - கையாற் புனைந்த
 வேழம் 472, 513.
 கைம்மா - யானை 128.

கைம்மாறி - ஒழுக்கத்தைக் கைவிட்டு
392.

கைம்மாறு 285, 916, 955.

கைம்மிக 354, 690, 824, 835.

கைம்மிகுதல் - ஒழுக்கத்தெல்லையைக் கடத்தல் 465; - கடத்தல் 277; - கைகடத்தல் 509.

கைமணற் கொண்டு தூவல் 392.

கையறு - கையிடத்தது 740.

கையதை - கையிடத்தது 507, 740.

கையற்ற கங்குல் - உயிர்களெல்லாம் செயலற்றுத் துக்காரணமான கங்குல் 771.

கையறவு 893, 903.

கையறவெய்துதல் 911.

கையறுதல் - செயலறுதல் 785.

கையறு நெஞ்சு - செயலற்ற நெஞ்சு 406, 806, 836.

கையால் மலர்த்தினபூ 467.

கையாற்றாள் - கையாற் கடியமாட்டாள 553.

கையாற்றை யுடையவர் 492.

கையாறு 490, 946; - உயிர்ப்பின்றி வீனையொழிந்து அயர்தல் 134; - செயலறவு 835; - வீனையொழிந்தயர்தல் 168.

கையின் - கையாலே 479.

கையின் முகை மலர்ந்தன்ன முயக்கிற் றகையின்றே 466.

கையுறை - கைக்காணி 489, 500.

கையொடு கண்டாய் - கையோடே பிடித்துக்கொண்டாய் 581.

கையொடு கோட்பட்டாய் - கையோடே பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டேம் 733.

கையோடு பிடித்துக்கொள்ளப்படுதல் 734.

கையோடே பிடித்துக்கொள்ளுதல் 582.

கைவடு 559.

கைவழுக்குதல் கீர மணலை அள்ளிக் கையைப் பிசைதல் 683.

கைவளை 245.

கைவிடுதல் 40, 117, 423, 463, 909; - எறிதல் 241; - கைவிடுவாயாக 93.

கைவிளக்கு 883, 891.

கொக்கை உரித்தாற்போன்ற வீளைந்த மடுப்பையுடையாய் 570.

கொங்குறைத்தல் 159.

கொச்சகக்கலி 238, 291, 692, 722.

கொச்சகக்கலிப்பா 228.

கொச்சகத்தில் ஐஞ்சீரடியும் வருதல் 248.

கொச்சகத்தில் ஒழிந்த பாவும் வந்து மயங்குதல் 227.

கொச்சகத்தில் சரிதகம் முடுகி வருதல் 227.

கொச்சகம் 122, 677, 688, 732, 750.

கொச்சகம் இடை நிறமல் 218.

கொச்சகம் இரண்டடியான் வருதல் 727.

கொச்சகம், தரவு, குறுவெண்பாட்டு, நெடுவெண்பாட்டு, வழியசை புணர்த்த சொற்சீரடி, முடுகியலோடும் ஐஞ்சீரடியோடும் வந்த கொச்சக வெண்பா, தனிச்சொல், சரிதகம் பெற்று வருதல் 663.

கொச்சகவெண்பா 238, 248, 677, 692.

கொச்சக வொருபேராகு 1.

கொச்சக வொருபேராகு எண்ணி டையிட்டுச் சின்னம்குன்றி வருதல் 831.

கொட்குதல் - சுழலுதல் 944; - பரத்தல்; 'கொட்குங்கண்காரங்கொல்' 896.

கொட்டி - கொடுகொட்டி 8.

கொட்டிக் கொடுத்தல் - காட்டிக் கொடுத்தல் 580.

கொட்டை (- தாமரைக் கொட்டை) 444.

கொட்ப - சுழலும்படி 927; - சுழன்று சுழலும்படி 610.

கொட்பனபோல் - சுழன்று திரியுமாறுபோல 668.

கொட்பித்தான் - சுழலப் பண்ணி வன் 928.

கொடி - ஒழுங்கு 241, 640; - கீழ்த்திசை 878, 961; - துகிற்கொடி 172, 502, 606; - பூங்கொடி 175, 348, 550, 554.

கொடிச்சியர் - குறத்தியர் 232.
 கொடிச்சியர், தம் குறைந்த முருகன்
 உறையும் மலையைத் தொழுதல்
 232.
 கொடிச்சியர் மலைபாடித் தினை குறு
 தல் 230.
 கொடிஞ்சி 509.
 கொடிது - கொடுத்தொழில் 51,
 615, 803.
 கொடிப்பின்னல் 494.
 கொடியின்னு - ஒழுங்கினையுடைய
 மின் 879.
 கொடியவும் கோட்டவும் நீரின்
 நிறம்பெறப் பொடியழற் புறந்
 தந்த பூவாப்பும் பொலன் கோதை
 324.
 கொடியவை 779.
 கொடியன்ன தகையார் - கொடியை
 யொத்த அழகினையுடையார் 550.
 கொடியியல் - கொடிபோன்ற நுடக்
 கம் 338; - கொடியின தியல்பு
 524.
 கொடியை 780.
 கொடிற்றுப்புண் - புணர்ச்சிக் காலத்
 துக் கவுவரிடத்துச் செய்யும் வடுக்
 கள் 580.
 கொடுக்குமது 698.
 கொடுகொட்டி 6; - சிவபெருபான்
 எல்லாவற்றையும் அழித்து நின்
 னுட்குக் கூத்து 7.
 கொடுங்குழி 789.
 கொடுங்குழாய் - வீளைந்த மகரக்
 குழையையுடையாய் 88, 824.
 கொடுங்கேழ் - வீளைந்த வாரி 393.
 கொடுங்கொட்டி, கொடு கொட்டி
 யென விகாரம் 7.
 கொடுங்கோலரசன் 932.
 கொடுங்கோ லரசனிலுங் காட்டில்
 932.
 கொடுஞ்சினை - வீளைந்த தாமரை
 முகை 508.
 கொடுஞ்சி 509.
 கொடுத்தவையிற்றை 501.
 கொடுந் தொழில்கள் 563.
 கொடுத்தொழு - வீளைந்த தொழு
 711.

கொடுப்போல் - கொடுப்பாரை(?)
 போல் 154.
 கொடுமரம் - வில் 79.
 கொடுமரம் தேய்த்தார் - வில்லாற்
 கொல்லப்பட்டவர் 79.
 கொடுமடாய் - வீளைந்த மடுப்பை
 யுடையாய் 570.
 கொடுமிட ஞஞ்சிலான் 196.
 கொடுமை 255, 307, 459, 610,
 611, 944.
 கொடுமை கூறுதல் 519.
 கொடுவாரி - வீளைந்த வாரியினையுடைய
 புலி 297.
 கொடை நேர்தல் 652; - கொடுத்த
 லைப் பொருத்துதல் 662.
 கொண்கன் - நெய்தற்றலைவன்
 780, 830.
 கொண்ட, உவமவுருபு 161; - எடுத்த
 500.
 கொண்ட[க்]கால் - கொண்டகாலம்
 53.
 கொண்டது கொடுக்குங்கால் முகம்
 வேருகுதல் 123.
 கொண்டல் - மேகம் 681.
 கொண்டாடுதல் 91, 420, 424, 480,
 634, 641.
 கொண்டார் - னைக்கொண்டவர் 639;
 - கொண்டவர் 53.
 கொண்டிறத்தல் - கொண்டிபோதல்
 40.
 கொண்ட - (எடுத்துக்)கொள் 392;
 - கொண்டி தண்டிப்பை (கொள்
 வை) 944.
 கொண்டி - தழுவி 644; - நின்ற;
 'கார்தலைக்கொண்டு' 936.
 கொண்டி கூறல் 34, 929, 938, 949.
 கொண்டினைக் கழிதல் 60.
 கொண்டினை 227; - ஒருவர் கூற்றினை
 ஒருவர் கொண்டுகூறுதல் 223;
 - கொண்டினைச் செய்யுள் 223.
 கொண்டிபலர் தூற்றும் கௌவை 850.
 கொண்டெடுத்து மொழிதல் 218,
 227.
 கொண்டென - கொண்டதாக 958.
 கொண்டார் - கொள்ளுதற்கு 393;
 - பறித்துக் கோடற்கு 447.

கொண்ம - மேகம் 487, 653.
 கொண்மூக்குழி - மேகத்தோடுகூடி 923.
 கொண்மே 131.
 கொணர்ந்த - கொண்மேபாந்த 481.
 கொணர்ந்துய்த்தல் - விடுதல் 429.
 கொதித்தல் 961.
 கொம்பு - மரக்கிளை 175, 181, 188.
 கொய்குழை அகை காஞ்சி 443.
 கொய்தல் - சுத்தரித்தல் 586; - பறித்தல் 550.
 கொய்தளிர் மேனி - கொய்யப்படும் தளிர் போலும் நிறம் 701.
 கொயல் - பறித்தல் 154.
 கொல், அசை 633; ஐயம் 367.
 கொல் களிற்று - கொல்கின்ற களிற்று 659.
 கொல்யாளை 250, 346, 833.
 கொல்லர் வண்டி - மாடு இழுக்கும் கூடுகட்டிய வண்டி 705.
 கொல்லரப்பண்டி 705.
 கொல்லாவண்டி 705.
 கொல்லிப்பாவையின் செய்தி 339.
 கொல்லுதல் - கெடுத்துவிடுதல் 801; - கொலைசெய்தல்; 'கொல்லேறு'
 கொல்லும் ஓவும், அசை 935.
 கொல்லேறு 626, 646, 675, 685.
 கொல்லேறு கொண்டான் 685.
 கொல்லேறு கோடல் 687.
 கொல்லு - கொல்லுபிறற்றினை 220.
 கொல்லு குரல்வாங்கி யீனா 220.
 கொல்லோ 567, 944.
 கொல்வான்போ னோக்கி 311.
 கொலை மலிசிலை 632.
 கொலையஞ்சா வினைவர் 65.
 கொலையுண்கண் 701.
 கொலையேறு 647, 656, 661, 662, 684.
 கொலைவர் - கொலைத்தொழிலையுடைய வேடர் 79.
 கொலைவன் - இரைவன் 640; - கொலைத்தொழிலை வல்லவன் 943.
 கொலைவெங் கொள்கை 131.
 கொழுதி - கிழித்து 454.
 கொழுந்தினையுடைய நெருப்பு 853.

கொழுநர் - கணவர் 708.
 கொழு நிழல் - கொழுவிய நிழல் 336.
 கொழுவிய நிழல் 339.
 கொள்க - கேட்பதாக; 'ஒரு மொழி கொள்க' 662.
 கொள்கலம் - கொண்டிருக்கும் கலம் 830.
 கொள்குலை 626.
 கொள்கை - கொள்ளுதல் 407; - கோட்பாடு 131.
 கொள்வதை - வைத்துக்கொள்ளுவது 475.
 கொள்வன 490.
 கொள்வனை - பிடித்துக்கொள்ளுமளவும் 943.
 கொள்வான் - தொடுத்திரு 'எங்கூந்தல் கொள்வான்' 531; - கொள்கின்றவன் 602; - தழுவும்வன் 656; - வாங்குவான் 500.
 கொள்ளல் - தீண்டாதே; 'கூந்தல் கொள்ளல்' 521.
 கொள்ளாதி - எடாதேகொள் 469, 470.
 கொள்ளுதல் - உட்கொள்ளுதல் (கருதுதல்) 621, 681, 710, 824; - கைப்பற்றுதல் 375; - தழுவுதல் 656, 658, 671, 672, 674, 685; - மேற்கொள்ளுதல் 850; - வாங்குதல் 645.
 கொள்ளும் - கொள்ளுங்கள் 176.
 கொளல் 516; - வாங்கிக் கோடல் 877.
 கொளவிடா - தழுவக்கொடாதே 671.
 கொளீஇ - கொளுத்தி 586; - பிடித்து 570.
 கொளுத்தல் - ஏவி விடுதல் 911; (- சுழித்தல்) 588.
 கொளுவுதல் - கொளுத்துதல் 911.
 கொளை - கோட்பாடு 57, 189, 824.
 கொற்றி - கொற்றவை 533.
 கொன், காலமுணர்ந்துதல் 367; - பயனின்மை 254.
 கொன்றனர் - கெடுத்துவிட்டார் 801.
 கொன்றை 630, 638.

கொன்றைக்காயைத் திறந்து குழல்
சமைத்தல் 680.

கொன்றைத்தார் 9.

கொன்றை, தாராகப்பூத்தல் 959.

கொன்றையர் தீங்குழல் 679.

கொன்றையவன் 882.

கொன்னுள் - பயனின்மையை
ஆளுகின்றவன் 254.

கோ - அரசன் 647, 685; - தந்தை
737.

கோங்கந்தாதுக்குப் பொன் உவமை
180.

கோங்கம் 180.

கோங்கம்பூ 897.

கோங்கமலர்ந்த மலைக்குப் பொன்
னணி யானை உவமை 254.

கோங்கின் செய்தி 739.

கோங்கின் முகை 344.

கோட்சாற்றுதல் - ஏற்றைத் தழுவுச்
சாற்றுதல் 638; - ஏறுகொள்ள
வல்லேனென்று சாற்றுதல் 660.

கோட்ட - மரக்கொம்பிலுள்ள பூக்
கள் 324.

கோட்டம் - கோயில் 488, 707;
- வளைவான இடம் 571; - வளைவு
688.

கோட்டிடை 622, 647, 660, 676.

கோட்டின் - கொம்பிலே 688.

கோட்டினம் - எருமைத்திரள் 643;

- கொம்பையுடையனவாகிய எரு
மையினம் 675.

கோட்டுப்பூ 748.

கோட்டுமண் கொள்ளல் 681.

கோட்படுதல் - பிடித்துக் கொள்ளப்
படுதல் 733; - விழுங்கப்படுதல்
673.

கோட்பாடு 131, 160.

கோடல் - கார்தள் 638; - கொள்ளு
தல் 449, 519, 687.

கோடல், செங்காந்தல் பூவிற்கும்
பெயராய் வருதல் 619.

கோடம்பூ உகுதல், மகளிர் கைவளை
உகுதற்கு உவமை 49, 294, 763.

கோடு (- ஊதுங் கருவி) 317; -
கொம்பு (எருமையினது) 675;

(எற்றினது) 622, 624, 641,

642, 646, 647, 658, 660, 661,

672, 673, 676; (தாழையினது)

793; (புன்னையினது) 770;

(யானையினது) 210, 239, 320,

349, 595; - சிசுரம் 350; - பக்கம்

6, 407; - கூந்தலின் முடி 437;

- வளைவு 882.

கோடுதல் - வளைதல் 65.

கோடு முதலியவற்றை குறித்துக் குறி
செய்தல் 317.

கோடிய ரகல்குல் 6.

கோடுவாய் கூடாப் பிறை - வளைவு
தன்னிடத்து முழுதுங் கூடாத
இளம்பிறை 882.

கோடுழி லகல்குல் 409.

கோடேர் தகல்குல் 705.

கோடை - கோடைக்காலம் 115,
961.

கோடை உலகத்தைக் சும்படியாகப்
பெய்யாமற்போன மேகம் 933.

கோடைக்காலம் 938, 961.

கோண்மா - சிங்கம் 519.

கோத்தல் 508, 811.

கோத்தார் 12.

கோதை 311, 476, 631; - பூமலை
466, 552, 630; - மகளிர் மாலை
309, 387, 441, 528, 553, 601;
- மாலை 324, 363, 406, 437,
714, 796, 912.

கோதை குழைய முயங்கல் 80.

கோதையர் 671.

கோதையாய் 766.

கோதையார் 423.

கோதையாள் 316.

கோப்பது 834.

கோபத்தார் பல்காலும் புருவம் ஏறி
முறிதல் 603.

கோமான் 209.

கோயில் 488, 574, 707.

கோரம் - கொடிது 589.

கோல் - அம்பு 220; - ஊன்றுகோல்
695; - கோற்றெழில் 507, 614;

- செங்கோல் 65, 516; (- தடி)
490, 796; - தாற்றுக்கோல் 307;

- திரட்சி 357; - மூங்கிலின்

கோல் 302; - வீணையின் நரம்பு 52.
கோலஞ்செய்தல் 126, 169.
கோலம் - அழகு 683.
கோலமென்பது கோலெனக் கடைக் குறைதல் 357.
கோலின் காரியத்தைக் கண்கள் செய்தமைபற்றிக் கண்களுடைய வாகிய கோல் என்றான் 676.
கோவலர் 680, 807.
கோவலர் குழலிசைத்தல் 748.
கோவினம் 687, 688; - பசுத்திரள் 643.
கோவை - வடம் 506.
கோள் 658; - குலை 305; - கொள்ளுதல் 662; - கொள்ளும் நிலை 659; - கோடற்றொழில் 657; - புள்; மனத்தாற் குறித்துக் கொள்ளப்படுவது; ஆகுபெயர் 38; - மறைத்த தன்மை 658.
கோளாளர் - ஏறுகொள்ள வல்லார் 626.
கோற்றொடி 132.
கோற்றொழில் 507, 614.
கோன் - அரசன் 573.
கொவை - ஆலர் 454, 579, 884; - ஆரவாரம் 704.
சக்கரப்படை 49, 655, 834.
சக்கரப்படையையுடைய மாயோன் 754.
சங்கிலி 596.
சடை 2, 210.
சண்பகம், பருவம்பொய்யாது மலரு மென்பது 961.
சண்பகமலருக்குச் சிவபெருமான் திருமேனி உவமை 961.
சத்தியுஞ் சிவனும் ஒன்றாகிய வடிவைப் பாடுதல் 564.
சதங்கை 445, 588.
சதங்கைத் தண்டை 588.
சதங்கை தேரையின் வாய்போலும் வாயையுடையதென்பது 515.
சந்தம் - சந்தல் 5.
சந்தனத்தில் நறியன பலவுங் கூடு மென்பது 60.
சந்தனத்தைக் கைவடுக் கொள்ளப் பூசுதல் 559.

சந்தனம் மலைக்குப் பயன்படாது பூசிக்கொள்வார்க்கே பயன்படு மென்பது 59.
சந்தன வுரல் 230.
சந்தன வுலக்கை 258.
சந்திரக் கிரகணம் 97, 674.
சந்து செய்வார் 281.
சந்து செய்வித்தல் 134.
சந்தோகா 5.
சந்தோபிசுதம் 5.
சம்பிரதானம் 437.
சம்மட்டி - சவட்டை 587.
சமன் - நடு 594, 621.
சமைத்தல் (- தயாரித்தல்) 190.
சமைந்திருந்தவர்கள் 626.
சர்ச்சரை 495, 643, 669.
சன்னியாசம் 98.
சாஅய் - சாய்ந்து 474, 780; - பஞ் சாயப்பாலை 913; - மிடித்து 370.
சாஅய்ச் சாஅய் - அசைந்தசைந்து 473; - (ஒழுந்) மெலிந்து மெலிந்து (வந்து) 198.
சாக்குத்தி - சாம்படி குத்தி 672; - சாவக் குத்தி 622.
சாடுதல் 626, 680, 682, 684; - குத்துதல் 671; - திறத்தல் 314; - துடைத்தல் 623, 624, 672; - விரும்பியாங்கு வடுச் செய்தல் 'கூருகிர் காடிய மார்பும்' 544.
சாதல் 372, 458.
சாதின்குலிகம் 86.
சாதித்தன்மை 719.
சாதிலிங்கம் 436.
சாந்தம் - சந்தனம் 59, 441, 469, 544, 559.
சாந்த மரம் - சந்தனமரம் 258.
சாந்து - சந்தனம் 349, 407, 585; - மயிர்ச் சந்தனம் 734.
சாந்துரல் - சந்தனமரத்தாற் செய்து உரல் 230.
சாந்துவாரின மாடம் 588.
சாந்துளர் கூழை - மயிர்ச்சந்தனம் பூசி உலர்த்தின மயிர் 734.
சாம்புதல் - குவிதல் 943; - கெடுதல் 364, 465, 764.
சாம்புலம் - புலர்கின்ற நிலம் 465.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதிரீ கட்டுள்

சர்மரை - கன்ன சாமரை 586.
 சாமவேதம் 5.
 சாமன், சாமன் தம்பியென்பது 144.
 சாமனா - காமன் தம்பி 572.
 சாமனா தமையனாகிய காமனா 573.
 சாமாநெளிது 367.
 சாய்குவன் - வருந்துவன் 469.
 சாய்த்தல் - கெடுத்தல் 314, 468, 832; - சாய்த்திருத்தல் 'தலை சாய்த்தார்' 222.
 சாய்தல் - கெடுத்தல் 464, 764; - தேய்தல் 475; - வாடெல் 84.
 சாய்ப்பாவை - தண்டான் கோரையைக் கிழித்துச்செய்த பாவை 454, 916.
 சாய்மார் - சாய்தற்கு 474.
 சாய - அலைவுபெற்ற 901; - கெடுத்தற்கு 14, 151.
 சாயல் - ஐம்பொறியால்துகரு மென்மை 392; - மென்மை 152, 254, 392, 549, 559, 567, 853, 871.
 சாயலாய் 811.
 சாயலாய் 66.
 சாயலின் மார்பன் 256.
 சாயலின்மார்பு - மென்மையாலினிய மார்பு 574; - மென்மையினிதாகிய மார்பு 721.
 சாயலுக்குத் தண்ணீர் உவமை 254.
 சாயவிடல் 517.
 சாயினன் - மெலிந்தனன் 765.
 சாயினும் - மெலியினும் 721.
 சார்ச்சார் - சார்ந்த சார்ந்த இடங்கள் 597.
 சார்ச்சாரல் 79.
 சார்தர - சேர 256.
 சார்தல் - தழுவதல் 656, 659, 660.
 சாரல் - பக்கமலை 320; - மலைச்சாரல் 234, 266, 273, 294, 301, 308, 314.
 சாராது - சாராமல் 661.
 சாரான் - பொருந்தாமல் 213.
 சால் - அமைந்த 154, 166, 479, 757.
 சால்பு - அமைதி 913; - அமைதிக்குணம் 517.
 சாலகம் - சாளரம் 494.

சாலா - அமையா (போதா) 527;
 - அமையாத 458.
 சாலுதல் - அமைதல் 57, 107, 321, 348, 291, 603, 673.
 சாளரங்களிலே ஒதுங்கிப் பார்த்தல் 465.
 சாற்றுதல் 660.
 சாறு - விழவு 631, 632.
 சான்ற - அமைந்த 147, 653;
 - பொருந்தின 600.
 சான்றவர் - அமைந்தவர் 759; - அறிவுடையோர் 226, 370.
 சான்றவீர் - சான்றார புள்ளீர் 868;
 - நற்குணங்களுள்லாம் அமைந்தீர் 864.
 சான்றார் - அமைதியை யுடையோர் 713.
 சான்றான் - அமைந்தவன் 708.
 சான்றீர் 878, 884, 936.
 சான்று 188, 465.
 சான்று பொய்த்தவன் 187.
 சான்றோர் 753, 863.
 சான்றோர், அரசனாகிய தலைவன் நீங்கியிருந்ததற்குத் தலைவி புலவி நீட்டித்து ஆற்றளாயவழி அவட்கு நிகழ்ந்த காமத்து மிகுதித்ததை அவ்வரசனை நோக்கிக் கூறுதல் 605, 611.
 சான்றோர், இடருறும் பிறவயிருக்கு நெஞ்சுருகி அவற்றை உபக்கொள்வ ரென்பது 874.
 சான்றோர் செய்யுட்களுள், காலம் மயங்கி வருதல் 751.
 சான்றோர், தம்புகழ் கேட்குங்கால் நாணித் தலைசாய்ப்ப ரென்பது 751.
 சான்றோர், திங்களைப் பாம்புசென்று மறைக்குங்கால் அதன்மேல் தமக்குள்ள காதுகாட்டித்துன்புறுவ ரென்பது 873.
 சிகண்டி 624.
 சிகரம் - மலையின் உச்சி 351.
 சிகழிகை - துஞ்சு 586; - மயிர்முடி 325.
 சிங்கக்கான்மேல் தைத்த தூங்கு கடம்பு 87.

சித்திரமெழுதுகின்றவன் உயிர்ப்புக
கொடுத்தபாவை, தான் அழியுமள
வும் அக்குறிப்போடு நிற்தல் 124.

சிதிரினம் - வண்டின் திரள் 188.

சிதறி 242.

சிதறு - சிதறுவாயாக 101.

சிதை செய்தல் - சிதைத்தலைச் செய்
தல் 881.

சிதைத்ததை - கெடுத்தது 276, 277.

சிதைத்தல் - அழித்தல் 309, 470;
- கெடுத்தல் 199; (- பசப்பித்தல்)
816.

சிதைத்தல் - கெடுத்தல் 114, 481, 543,
836; - (நிறம்)கெடல் 543.

சிதையாமை - கெடாமை 401.

சிதைவு - கேடு 822.

சிந்தடி யோரடியான் ஒன்று 727.

சிந்தாமணி - சீவக சிந்தாமணி 845.

சிரகம் - கரகம் 310.

சிரற்றது - கோபியாதபடி 597.

சிரறுதல், சிதறுதல்மேல் நின்றது
528.

சிரறுபு - வேறுகி 527.

சிரிக்கும்போது பல்லின் மேலெயிறு
தோன்றுதல் 887.

சில்பூந் கலிங்கம் 339.

சில்லை - சிலுவைக்குணம் 688.

சில - சிறிது 433.

சிலகோ லவிர்தொடி 507.

சில சொற்களில் இடையிகரம் உகர
மாய்த் திரிந்து வழங்குமென்பது
509.

சில சொற்களில் ஈற்றிகரம் சூற்றிய
லுகரமாய்த் திரிந்து வழங்குமென்
பது 509.

சிலநிறை வால்வளை 90.

சிலம்பரியார்ப்பு 348, 353.

சிலம்பார்ப்பு இயலியான் 941.

சிலம்பிடத்திற்கிடந்த சுருவடிவாகிய
மூட்டுவா யரும்புகள் 552.

சிலம்பு - காலணி 348, 353, 358,
418, 781; - பக்கமலை 285; - மலை
220, 317.

சிலம்பு, ஒருவர் கூறியதையே கூறு
மென்பது 285.

சிலம்புதல் - ஒலித்தல் 210, 273,
538.

சிலமழைபோல் தாழ்ந்திருண்ட கூந்
தல் 943.

சிலுவைக்குணம் 688.

சிலை - சிலைத்தல் 671; - வில் 221.

சிலைக்கின்ற நிலைமை 671.

சிலை செறி செயிர் 632.

சிலைப்பவை - முழங்குமவை 680.

சிலைவல்லான் - வில்லைத்தொழில்
கொள்ள வல்ல காமன் 901.

சிலைவல்லான்போலுஞ் செறிவிஞன்
901.

சிலைவல்லில் 94.

சிலத்தல் - கோபித்தல் 83, 538,
544; - செந்நிறம் கொள்ளுதல்
407, 448, 527.

சிலந்தனை - கோபித்தாய் 544.

சிலந்து - கோபித்து 83, 538.

சிலப்பு - செந்நிறம் 454.

சிலபெருமான் அந்தணர்க்கு அரு
மறை பல பகர்ந்தாரென்பது 2.

சிலபெருமான் அயன்றலையை அந்
கையிலே ஏந்திக் காபாலமென்னும்
கூத்து ஆடினரென்பது 6.

சிலபெருமான் ஆதிரைநாளை யுடைய
யாரென்பது 961.

சிலபெருமான் இமயமலை மூங்கிலை
வில்லாகக் கொண்டாரென்பது
210.

சிலபெருமான் உமாதேவி தாள்
மொத்த ஆடினரென்பது 10.

சிலபெருமான் எட்டுக்கையுடையது
ரென்பது 3.

சிலபெருமான் கங்கையைச் சடையின்
ஒருகற்றி லடக்கினரென்
பது 3.

சிலபெருமான் (ஒருத்திரன்) கூற்
றுவனெஞ்சைப் பிளந்து குடரைக்
கூளிக்கு ஆர்த்தினரென்பது 624.

சிலபெருமான்கையிலுள்ள பறை பல
வாத்தியங்களையும் ஒலித்ததென்
பது 6.

சிலபெருமான் கொன்றை மாளையைத்
தோளிலே அணிந்தாரென்
பது 9.

சிவபெருமான் கொன்றைமாலையை
புடையவரென்பது 958.
சிவபெருமான் கொன்றையொடு மதி
சூவிவரென்பது 890.
சிவபெருமான் திருமேனிகொண்டு
நின்றாலும் வாக்குக்கும் மனத்திற்
கும் எட்டாதவரென்பது 4.
சிவபெருமான் தேவர் வேண்டத் திரி
புர மெரித்தாரென்பது 14.
சிவபெருமான் நீரைச் சடையிலே
கரந்தாரென்பது 960.
சிவபெருமான் நீலமணி மிடற்றின
ரென்பது 3.
சிவபெருமான் நுதலில் பிறையணிந்
தாரென்பது 655.
சிவபெருமான் பகளைக் கண் இழப்
பித்தாரென்பது 137.
சிவபெருமான் பல வடிவுகளையும்
மீண்டு தன்னிடத்தே ஒடுக்கின
ரென்பது 6.
சிவபெருமான் பிரமன்முதலியதேவர்
வேண்டத் திரிபுர மெரித்தாரென்
பது 15.
சிவபெருமான் புவித்தோலை உடுத்
தாரென்பது 9.
சிவபெருமான் மிடற்றுக்கு நீலமணி
உவமை 890.
சிவபெருமான் முப்புரத்திலே தீயைச்
செலுத்தினரென்பது 3.
சிவபெருமான் வில்லாகக் கொண்ட
மலையின்பெயர் 208, 209.
சிவபெருமானுடைய கணிச்சி எரி
சுற்றி விளங்கு மென்பது 642.
சிற்றாறு 697.
சிற்றில் 309, 882.
சிற்றில் புனைதல் - சிற்றிலிழைத்து
விளையாடுதல் 714, 730.
சிற்றுபகாரம் 454, 455.
சிற்றூர் 704.
சிற்றெண் 635.
சிமகர், ஆர் சுற்றுப்போலி 75.
சிமத்தல் 102, 270, 701; (- இன்றி
யமையாததாதல்) 921; (- மிததல்
140, 294, 428, 632.
சிமந்தவன் (கணவன்) 932.
சிமந்தன் 250.

சிமந்தன் 37.
சிமந்தான் - கணவன் 61.
சிமந்து - மிக்கு 632.
சிமப்பில்லா ஆசுரமாகிய கைக்கிளை
628, 634.
சிமப்பிளை 667, 826.
சிமப்பு 495; - இன்றியமையாமை
37; - தலைமை 143, 154, 348,
404, 603, 822, 826, 920.
சிமப்புச்செய் துழையார்ப் புகழ்
பேத்தி மற்றவர் புறக்கொடையே
பழிதாற்றும் புல்லியார் 138.
சிமப்புச்சொல் 479.
சிமப்புடைப் பெருந்திணை 885.
சிமப்புடைப் பொருளைத் தானினிது
கொத்தல் 233.
சிமப்புமமை 564.
சிமப்புறுப்பு 140.
சிமப்பென்னும் உள்ளுறையுமம்
428.
சிமிது 138, 203, 570, 872, 911;
- மிக இன்று 368.
சிமிது துயிலேற்றுக் கலங்கின கண்
946.
சிமிதென்னுது சிலவென்றல் மருஉ
434.
சிறிய மணிக்கு நரம்பூ உவமை 673.
சிறிய மூங்கிலாகிய குழல் 754.
சிறியவன் - கொடுத்ததற்கு மனஞ்
சிறியனானவன் 63.
சிறியவன் செல்வம் சேர்த்தார்க்கு
நிழல் செய்யாதென்பது 62.
சிறு கண் - சிறிய இடங்கள் 490.
சிறுகளி யேருண்கண் 597.
சிறுகாலை - நாட்காலம் 593.
சிறுகளி 433.
சிறுகுடி (குறிஞ்சிக்கு) 273, 305;
(முல்லைக்கு) 634, 701.
சிறுகுடியிரே 219.
சிறுகுடியோர் 316.
சிறுகுதல் - சிறுத்தல் 694.
சிறுகுழல் 802.
சிறுசோறு மடுத்து - சிறு சோற்றைச்
சமைத்து ஆயத்திற்கு இட்டு 360.
சிறுதாயம் (- சாரிண்டு இருமூன்று)
846.

சிறுதினை 323.

சிறுதுறு 87, 754.

சிறுதே ருருட்டல் 480.

சிறுநனி - மிகச் சிறிதுபொழுது 80.

சிறுபட்டி - சிறியவனாகிய காவலில்
லாதவன் 309; - காவலின்றி
வேண்டியவாறொழுதுவாய் 501.

சிறுபாகர் - ஏறமாட்டாத பாகன்
597.

சிறுபுறஞ் சார்தல் 249, 256.

சிறுபுறம் - புறக்கழுத்து 256.

சிறுபூன 66.

சிறுமி - சிறியவனே 392.

சிறுமியர், குளப்பூப்பறித்தற்கு ஓடும்
சிலம்பொலியால் பறவைகள்
உயர்ந்த கொம்பிலேறிப் பல்குரல்
பயிற்றுதல் 448.

சிறுமியர் சிற்றிலிழைத்தல் 882.

சிறுமியர், சிறுவர்கள் கையிலுள்ள
விளையாட்டுப்பொருள்களைப் பெற
வேண்டி அவர்கள் பின்னே செல்
லுதல் 916.

சிறுமியர் மணலால் உண்டுகளைச்
செய்துவிளையாடல் 311.

சிறுமியர் மரப்பாளையாலும் மரப்
பாலையாலும் விளையாடுதல் 359.

சிறுமியர் விளையாட்டில் பிறர் மனை
யிற் பாடி ஐயமேற்று ஏற்றவற்
றைப் பிறர்க்குக் கொடுத்தல் 360.

சிறுமியர் விளையாட்டுக்கள் 359, 361.

சிறு முத்தன் - சிறிய குழமகன் 360.

சிறு முல்லை 675, 741.

சிறுவர், சிறுமியர்விளையாட்டுக்குரிய
பாலைகளைக் கொண்டு ஓடுதல்
913.

சிறுவர், சிறுமியர் விளையாடுகையிற்
செய்யுந் குறுப்புக்கள் 309.

சிறுவர், பனங்குரும்பைக் கொடிப்
பின்னலை இழுத்து விளையாடுதல்
495.

சிறுவர் விளையாட்டுச்செயல்கள் 311.

சிறுவர், விளையாட்டுப் பொருள்களைக்
காட்டிச் சிறுமியரைத் தம்பின்னே
வரச்செய்தல் 916.

சிறுவரை - சிறிதாகிய காலம் 564;
- சிறிது நாழிகை 564.

சிறுவித்தமிடுதல் - ஒருகாற் சிறுதாய
மிடுதல் 848.

சிறுவெதிர் - சிறிய மூங்கில் 752.

சிறை - சிறகு 280, 784.

சிறைத்தல் 471; (- தடுத்தல்) 492.

சிறைப்புறத்தானாக 851.

சிறைப்புறம் 393, 505.

சிறைப்புறமாகக் கூறுதல் 258, 265.

சிறைப்புறமாகக் கேட்டல் 230, 239,
249, 253, 493.

சிறையழித்தல் - அணையை முறித்
தல் 602.

சின்மழை 170.

சின்மொழி - சிலவான மொழியினை
யுடையாய் 159, 349, 823;
சிலவாகிய மொழியினை யுடை
யாள் 781.

சின்னன்குன்றிய கொச்சகம் 750,
760, 953.

சின்னம் 11, 635.

சின்னீர் - சிலவாகிய நீரோடுகால்;
ஆகுபெயர் 186; - சிறியநீர் 73.

சினக்கை 16.

சினத்தால் - சினத்தோடே 603.

சினந்தெறுதலின் - சினத்தாற் சுடு
கையினால் 51.

சினம் - கோபச் தீரமை 83, 95,
115, 299, 656, 671, 811, 873;
- வெம்மை 51, 102, 914, 917.

சினம்பற்றி வருதல் 525.

சினவல் - சினத்தல் 15, 734.

சினவாதே கொள் 484.

சினவுவது - சினக்கின்றகுறை 543.

சினவுவாய் - சினப்பாய் 521, 737.

சினை - (மரத்தின்) கொம்பு 102,
128, 162, 174, 186, 189, 191,
233, 267, 280, 499, 555, 683,
748, 749; - சிறிய கொம்பு
770; - (தோரினுறுப்பாகிய) தா
மரை முகை 508.

சினைஇ - சினந்து 14, 539, 554.

சினைஇய வேந்தன் - சினந்த அரசன்
956.

சினைக்கு முதல் வந்தது 501.

சினைப்பு - கோட்டுப்பு 748.

சினைய - கொம்புகளையுடைய 63.

இனையலர் வேம்பு 550.

இனையவும் சீனையவும் 154.

இனையொடு சினையுலமம் 343.

இனையாடுதல் 102.

இனையினை முதலொடு முடிதல் 350,
445, 554, 696, 705.

இனையினை முகன்மேல் நிற்கல் 189.

சீஇ - சீவி 620.

சீத்தல் - கெடுத்தல்; 'இருள் சீக்குஞ்
சுடர்' 611; - போக்குதல் 411,
746, 950.

சீத்தை - கெட்ட தன்மையுடைய
வனே 571; - கை விடப்பட்டவன்
519; - கைவிடப்படாமலான் 500;
- சீ கெட்டது 590.

சீர் - அளவு 597; - கனம் 863;
- சீர்மை 597, 874; - தலைமை
60, 404, 447, 622, 652, 667,
671; - தாளம் 633; - தாள முடி
ந்துவிடுங் காலத்தினைத் தன்னிட
த்தே உடையது 6, 7; - பாட்டு
'ஊசற்சீர்' 817; - புகழ் 165,
826.

சீர்த்தக - கனம்பட 863.

சீர்த்தி - மிக்கபுகழ் 494.

சீர்மிகு சிறப்பினேன் - புகழ் மிகு
கின்ற தலைமையினையுடைய தக்
கணமூர்த்தி தேவர் 826.

சீர் முற்றுதல் - தலைமை முதிர்ந்தல்
404.

சீர்வகைக் கலி 11, 400.

சீர்வகைக் கலிவெண்பா 82, 134.

சீர்வகைக் கலிவெண்பாட்டு 312.

சீர்வகையடி 209.

சீர்வகையான்வருங் கலியடி தலை
விரவி நிற்கல் 135.

சீர்வகை யொத்தாழிசை 23.

சீர - சீர்மையுடைய 196.

சீரார் சேயிழை - தலைமை நிறைந்த
சிவந்த சிலம்பு முதலியன 447.

சீரார் ஞெகிழம் - தலைமை நிறைந்த
சிலம்பு 538.

சீரென்றது; தாள அறுதியையுடைய
ஊசற்பாட்டை 817.

சீற்றம் - சினம் 645.

சீறடி 85, 508, 539, 941.

சீறருங் கணிச்சியோன் 15.

சீறரு முன்பினேன் 620.

சீறுங்கால் - சீறுமிடத்து 900.

சீறுதல் - கோபித்து அடித்தல் 'சீறச்
சிவந்தநின் மார்பும்' 527; - கோ
பித்துப்பற்றுதல் 543.

சுக்கிர நீதி 606.

சுட்டி - ஓர் அணிகலம் 479, 587;
(- வட்ட வடிவு) 624, 669.

சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ளாக்
கைக்கிளை 610.

சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ளப்
பெருந்தினை 865.

சுட்டுப்பொருள் 131.

சுடர் - ஆதித்தன் 455; - ஒளி 358;
- கிரணம் 266, 756; - ஞாயிறு
277, 611, 751, 761, 783, 833;
- ஞாயிறே 901; - பிறை 10, 353;
- மதியம் 623; - விளக்கு 823.

சுடர்காய் சுரம் 126.

சுடர்கொண்ட நறுநுதல் 363.

சுடர்த்தி - கொழுந்தினை யுடைய
நெருப்பு 853.

சுடர்த்தொட 378.

சுடர்த்தொடஇ - ஒளிபொருந்தின
வீரையினையுடையாய் 309.

சுடர்தல் - விளங்குதல் 639, 859.

சுடர்நுதல் - பிறைபோன்ற நுதல்
353.

சுடர்நுதால் 87.

சுடர்நோக்கி மலர்ந்தாங்கே படிந்
கூம்பு மலர் 465.

சுடர்விரிந் தன்ன சுரிரெற்றிக் காரி
623.

சுடரிழாய் 160, 194, 287, 310.

சுடருள் இருடோன்றியற்று 247.

சுடுதரும் - சுடுதலைச்செய்யும் 867.

சுடுதல் 187, 913, 915.

சுடுபடை - சூட்டுக்கோல் 679.

சுடுபொன், எக்காலமும் பொன்
னென முக்காலத்திற்கும் உரிய
பொன்னின் இயல்பு கூற்றிது;
சுடு பொன்னென வினைத்தொ
கையாகாமை உணர்க (?) 506.

சுண்ண நீறு - சுண்ணமாகிய நீறு
595.

சுணங்கணி பூணகம் 390.
 சுணங்கணி மென்முலை 714.
 சுணங்கணி யாகம் 34.
 சுணங்கணி வனமுலை 363.
 சுணங்கிற்ரு வேங்கை மலர் உவமை
 350, 390.
 சுணங்கு 109, 191, 350, 459, 714,
 878.
 சுணங்குக்கும் மாமை நிறத்திற்கும்
 பூவும் தளிரும் உவமை 234.
 சுதை மாடம் - சாந்துவாரின மாடம்
 586.
 சும்மை - ஆரவாரம் 414.
 சும்மையை ஒலி விசேடித்துநின்றது
 414.
 சுமட்டினன் - சுமையினையுடையன்
 706.
 சுமப்ப - சுமந்துநிப்ப 472.
 சுமை 539.
 சுரத்தல் 499; - பெய்தல் 606.
 சுரத்தைப்போதல் 58, 922.
 சுரந்தவான் - நீரைச் சுரந்த மேகம்
 613.
 சுரபுன்னை 308, 321.
 சுரபுன்னைப்பூ 218, 320.
 சுரம் 85, 126, 128, 136, 958;
 - காடு 37, 42, 51, 65, 113,
 116.
 சுரம்போகியார் - சுரத்தைப் போன
 வர் 921.
 சுரமுள்ளல் - காட்டைப் போகநினை
 த்தல் 113.
 சுரி - சுட்டி; 'சுரிநெற்றிக்காரி' 623.
 சுரிதகத்தின் குறுமைக்கு எல்லை
 கூறப்படவில்லையென்பது 62.
 சுரிதகம் 9, 41, 49, 62, 67, 79,
 99, 118, 131, 141, 214, 663,
 677, 686, 692, 713, 735, 755,
 758, 820.
 சுரிதகம் இடைநிலைப்பாட்டின் பொ
 ருள் முடிவுகாட்டி வருதல் 23.
 சுரிதகம் ஐஞ்சேரடுக்கி வருதல் 708,
 709.
 சுரிதகம் தரவியலொத்து வருதல்
 214.
 சுரிதகம் தரவிற்சுருங்கிவருதல் 769.

சுரிதகம் தரவின்பொருள் கொண்டு
 இறுதல் 215.
 சுரிதகம் தரவின் மிக்கதாயும் வரு
 தல் 105.
 சுரிதகம் தரவேடு ஒத்து வருதல்
 108.
 சுரிதகம் தாழிசைப் பொருளோடு
 போக்கியற்பொருளையுங்கொண்டு
 புரைபடாது வருதல் 55.
 சுரிதகம் முடுகிவருதல் 227.
 சுரிதகமாவது, ஆதிப்பாட்டிலும்
 இடைநிலைப் பாட்டிலு முள்ள
 பொருளைத் தொகுத்து முடிப்பது
 535.
 சுரிநெற்றிக் காரி 623, 667.
 சுரிவளர் பித்தையர் 30.
 சுருக்குதல் 679.
 சுருக்கி யியலுவாய் 567.
 சுருங்குதல் 42.
 சுரும்பார் கண்ணி 508.
 சுரும்பாற்றப் படுத்தல் - சுரும்பு
 னைப் போக்குதல் 508.
 சுரும்பிமிர் கானம் 685.
 சுரும்பினெலிக்கு யாழொலி உவமை
 189.
 சுரும்பு 156, 197, 277, 387, 752,
 779.
 சுரும்பு இம்மென இமிர்தல் 752.
 சுரும்பு இமிர்தல் 186.
 சுரும்பு, புன்னையில் மலருஞ் செவ்வி
 பார்த்து நுகருதற்கு ஆரவாரித்
 தல் 770.
 சுரும்பொலிப்பாட்டும், தும்பியொலி
 யாரும் 770.
 சுரையம்பு - மூட்டுவாயையுடைய
 அம்பு 42.
 சவர்க்கம் 61, 747, 862, 956.
 சவல் - சேசாரியின் மயிர்; ஆகு
 பெயர் 589; - தோட்கட்டு 336,
 585, 626; - தோள் 9, 57.
 சவறுதல் 429, 789.
 சவை - இனிமை 880.
 சவைத்து - நுகர்ந்து 85.
 சவைமை செய்து நிற்தல் 181.
 சமீலவது (-சமீலம்) 935.
 சமீலுதல் 711.

சுழற்றுதல்-சுழலப்பண்ணுதல் 883.
சுழிப்பட்ட மகற்குக் கரைநின்றார்
அஞ்சலென் றுலும் உயிர்ப்புண்
டாம் 874.

சுளகாற் புடைத்தல் 240.

சுற்றத்தாரிடை வரைதலாற் பிறந்த
நான் தாங்கலரிதென்பது 223.

சுற்றத்தாருக்கு உதவவேண்டுமென்
பது 956.

சுற்றம் 233, 294.

சுற்றமாகிய பரத்தையர் 425.

சுற்றமைவில் 30.

சுற்றிய - சூழப்பட்ட 507.

சுற்று - காற்சரி 505.

சுற்றுதல் - சுட்டுதல் 325, 386;
- சூழ்ந்துகொள்ளுதல் 711.

சுறவிலுடைய திரள் 772.

சுறவு நெய்தனிலத்திற்கே உரித்தா
கக் கூறப்படுதல் 772.

சுற-சுறவடிவாகிய மூட்டுவாயரும்பு
552.

சுற ஆக் கொடியான் - காமன் 944.

சுறமருப்பாற்செய்த பலகை 814.

சுறமீன்-இனமீ னிகன்மாறடுவென்ற
சினமுடையது 811.

சுறவின் ஆண், ஏறெனப்படுதல் 502.

சுற வேறு - சுறவிலேறு 501.

சுறவேறு மாலையில் கடிகொளல்
772.

சுனை 26, 48, 79, 154, 272, 274,
275, 276, 295, 332; - கல்வி
டத்து நீர்நிலை 155; - சுனையுட்
பூளழும் இடம் 334.

சூட்டுக்கோல் 680.

சூட்டுமயிரினையுடைய அன்னம் 418.

சூடியபூ, பிறர்க்குப் பயன்படாதென்
பது 131.

சூடுதல் 508, 641, 882, 900.

சூதாடுதல் 844, 847.

சூர்கொன்ற செவ்வேலான் 563.

சூரபன்மா, முகம் குதிரை முகமும்,
உடல் மக்களுடலும் உடையவ
னென்பது 563.

சூர மகளிர் 300.

சூல்வயா - சூலான் உண்டான வயா
நோய் 236.

சூழ்த்து - சூழ்தலைச்செய்து 398.

சூழ்கல் - ஆராய்தல் 55, 61, 290,
384, 735; - உசாவுதல் 326;

- எழுதுதல்; 'தொய்யில்சூழின
முலை' 780; - கருதுதல் 17, 283;
(- சுற்றுதல்) 136, 416, 428,
453, 508, 613, 640, 657, 711;
- தங்குதல் 'மராத்து நெடுமிசைச்
சூழு மயிலாலுஞ் சீர்' 196.

சூழ்த்தவை - நுகரக்கருதியவை 421.

சூழ்த்தார் (- துணிய்தார்) 732, 735.

சூழ்பு - சூழ்ந்து 160.

சூழ்வதை - சூழ்கின்ற காரியம் 32.

சூழ்வலோ - சூழவேனோ 117.

சூழாதி - நினையாதேதொன் 108.

சூழாதே - கருகாமல் 42.

சூழும் வயங்குநீர் - சூழ்ந்து விளங்கு
கின்ற நீர் 775.

சூள் - சூளுறவு 430, 450, 509,
528, 540, 543, 701, 943.

சூள்பேணுன் பொய்த்தான் 243.

சூள்வாய்த்த மனத்தவன் - சூளுற்ற
மனத்தையுடையவன் 956.

சூளுறவான் வந்த ஏதம் 529.

சூளுறவு 485, 529, 956.

செக்கர் - சிவந்த நிறம் 933; - செக்
கர்வான் 757.

செக்கர்கொன் பொழுது - செக்கர்
வானத்தைக்கொண்ட அந்திக்கா
லம் 783.

செக்கர்வான் 757.

செக்கர் வானம் 783.

செசில் - சிவந்த ஏறு 672.

செசுத்தல் - போக்குதல்; 'உயிர்
செசுத்தல்' 818, 873.

சென்கார்த்தப்பூ 621.

சென்கார்த்தனரும்பிற்கு யானையின்
குத்தி வாங்கின கொம்பு உவமை
321.

சென்காரி 673, 676.

சென்கோல் 609, 808.

செண்டுவெளி - வையாளி வீதி 588.

செத்து - கருதி 203, 273.

செத்தென்பது, குறிப்பு உணர்த்தி
வரும் உரிச்சொல்லென்பது 203.
செதும்பு - சின்னீர் 295.

செதுமொழி - பொல்லாவாகியசொல்
411.
செந்தீச் செவ்வழல் - செந்தீயால்
உண்டான விளக்கு 752.
செந்துகிர்க் கோவை 506.
செந்துல் 642.
செந்நெவிடைப் பூத்த முள்ளரைத்
தாமரை 468.
செப்பிக் கூறல் 44.
செப்பினுள் வைகிய கோதை 413.
செப்பீ - சொல்லுவாய் 560.
செப்பு - சொல்லு 564; - பூச்செப்பு
413.
செப்புவேன் - கூறுவேன் 911.
செம்பஞ்சு 66.
செம்பாகம் - செம்பாதி வடிவு 513.
செம்பாதி வடிவு 515.
செம்மல் - தலைமை 114, 170;
- பின்னை 500.
செம்மலை - தலைமையை யுடையது
237.
செம்மற்று - தலைமையையுடையது
233.
செம்மறு வெள்ளை 667.
செம்மாத்தல் - இறுமாத்தல் 704.
செம்மால் - தலைவா 495, 508, 515.
செம்முல்லை 698, 700.
செம்மை - செவ்விதாக நிகழ்த்துதல்
516; - நடுநிலைமை 606; - மு
றைமை 92.
செம்மையி னிகந்தொரீஇப் பொருள்
செய்வார்க் கப்பொருள் இம்மை
யும் மறுமையும் பகையாவ தறி
யாயோ 92.
செய்கோ 187, 188, 189.
செய்ததன் பயம் பற்றுவிடாது 361.
செய்தல் - உண்டாக்குதல் 935;
-கொடுதல் 'கோய்செய்யும்' 490.
செய்தவ றில்வழி யாங்குச் சினவு
வாய் 521.
செய்தனைத்தற்கோ 455.
செய்தி - செய்கின்றாய் 157; - செய்
வை 943; - செயல் 712; - தொ
ழில் 606.
செய்து - செய்கையினாலே 767.

(செய்தென்னும்) உகரவீறு சிறு
பான்மை நிகழ்காலம்பற்றி வரு
மென்பது 621.
செய்தென்னும் வினையெச்சத்திற்கு
நிகழ்கால வாய்பாடும் சிறுபான்
மை யுண்டென்பது 621.
செய்தென்னும் வினையெச்ச விருதி
யாகிய உகரம் கடதற்க்களை ஊர்
ந்து இயல்பாய் நின்றலேயன்றி
வேறு சிலவற்றை ஊர்ந்து இகர
மாய்த் திரிந்தும் நிற்குமென்பது
37.
செய்தெனெச்சத்திற்குச்செயவெனப்
பொருள்கூறுதல் 928.
செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெ
னெச்சமாகத் திரித்தல் 727, 835,
852, 928.
செய்தெனெச்சம்: 'தெரியா' (?) 708.
செய்தெனெச்சம் காரண காரியப்
பொருட்டாய்த் தனக்குரிய வினை
முதலா னன்றிப் பிறவினைமுதலா
லும் முடிதல் 36, 82.
செய்தெனெச்சம் காரண காரியப்
பொருட்டாய் நிற்கல் 198.
செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலத்துக்கு
முரித்தாய் வருதல் 25.
செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலமுணர்த்
துதல்; 'என்று' 621.
செய்தெனெச்சம் பெயரெச்சத்தொடு
முடிதல் 1, 815.
செய்தெனெச்சம் பெயரெச்சத்தொடு
முடிந்து அது பெயரொடு முடி
தல் 3, 4, 331.
செய்தொழில் 609.
செய்ந்நன்றிக்கேடு கூடாதென்பது
955, 956.
செய்ந்நன்றியறிந்துஉதவுதல் அவசிய
மென்பது 955.
செய்ப 92.
'செய்பு' என்னும் வாய்பாட்டு வினை
யெச்சம் தன்வினைமுதல் வினை
கொண்டு முடிதல் 641.
'செய்பு' என்னும் வாய்பாட்டு வினை
யெச்சம் நிகழ்காலங் குறித்து வரு
தல் 100.
செய்புறம் 715.

அருட்பத முதலியவற்றின் அகராதி கௌரூ

செய்புன் - புன்செய் 241.

செய்ப்பெனெச்சம் 553.

செய் பொருள் - செய்யும் பூசனை யாகிய , பொருள் 133; - தேடும் பொருள் 49, 80, 103, 161.
செய்யக்கடவேம் 367.

செய்யவன் - திருமகள் 155.

செய்யவேண்டும் 689.

செய்யா - செய்யாதனவற்றை 604.

செய்யாத சொல்லிச் சினவல் 483.

செய்யாமாபிற் றெழிப்பித்து அடக் குதல் 97.

செய்யாமாபினை செய்தனவாகக் கூறு தல் 796.

செய்யாமொழிவது - செய்யாதனவற் றைப் பெரிதாகச் சொல்லுவது 601.

செய்யாய் - செய்யோளே 90.

செய்யாவென்னுமெச்சம் 254.

செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டி வினை யெச்சம் வினைமுதல்வினையென்கொண்டு முடிதல் 251.

செய்யுண் முடிவு 556.

செய்யும் (பெயரெச்சம்) என்பது வினையும் உருபுமாகிய இருநிலை மைத்தென்று கொள்க 464.

செய்யுள் விகாரம்; பெய்தல், அக ரம் 360.

செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தம் 5.

செய்யுளொன்றனுள், பலதொடை வரின் அதனை முதலி லுள்ள தொடையாற் பெயரிடுதல் 72.

செய்யைச் செறுவென்பது அருவா நாட்டி வழக்கு 411.

செய்வது - செய்யுள் காரியம் 378, 455, 883; - செய்வதொரு படிது 554; - செய்வதொரு பரிகாரம் 689.

செய்வன சிறப்பு - செய்யும் சிறப்பு 495.

செய்வினை - செய்யுள் காரியம் 46, 114; - செய்யுள் தொழில் 125, 952.

செய்வு - செய்தல் 47; - பண்ணுதல் 505.

செயப்படுபொருட்கட் காலங்காட்டி நின்ற தொழிற்பெயர்: 'தேயத் தார்' 79.

செயல் 98, 544; - (பொருள்) தேடி தல் 17, 18.

செயல்கூழ்ந்த பொருள் பொரு ளாகு மோ 17, 18.

செயலை - அசோகு 96.

செய்வென்னும் அகரவீறு செய்தென் னும் உகரவீறுதல் திரிந்து நிற்கல் 37.

செய்வென்னும் தெரிநிலை வாய்பாட் டிற்குரிய குறிப்பெச்சம்: 'புதிது - புதிதாக' 168.

செய்வெனெச்ச உவம உருபுகள், தொழிற் பெயரில் தொழிலொடு முடிதல் 386.

செய்வெனெச்சக் குறிப்புச்சொல்லா கிய வழியென்னும் வினையெச்சம்: 'விவேழி' 809.

செய்வெனெச்சங்கள் செய்வெனைச் சத்தொடு முடிந்து அது பின் தொழிற்பெயர்த் திரிசொல்லொடு முடிதல் 755.

செய்வெனெச்சங்கள் பிறவினை கொ ள்ளுதல் 552.

செய்வெனெச்சங்கள் பெயரெச்சத் தொடு முடிந்து அது பெயரொடு முடிதல் 169.

செயற்கை நலம் 777.

செயற்பாலது - செய்தற் பகுதியை யுடைய காரியம் 455.

செயிர் - குற்றம் 672.

செயிர்சினம் - குற்றத்தைச் செய்யும் சினம் 115.

செயிரயர்தல் - குற்றத்தைச் செய் தல் 632.

செயிரி - குற்றத்தைச்செய்து 672.

செயினல்லால் - செய்தொழுகுமதல் லது 952.

செரீஇய - செருகிவைத்த 468.

செரு - ஊடுதல் 544; - போர் 83, 148.

செருக்கு 420, 537; - சுளி 402.

செருக்குத் தோன்றத் தோள்வீசுதல் 706.

செருக்குறித்தார் - கோபிக்கக் கருதி
னவர் 510.

செருகிவைத்தல் 706.

செருந்திக்கு ஞாயிறு உவமை 143.

செருந்தி நெய்தற்குரித்து 787, 788,
789.

செருமிகு சினவேந்தன் 83.

செருமிகு நேமியான் - போரின் கண்
மிகுகின்ற சக்கரத்தையுடைய
திருமால் 787.

செல் - போ 114, 484, 741.

செல்க 203.

செல்கதிர் ஞாயிறு 115, 943.

செல்கம் - செல்வேம் 271.

செல்லல் - செய்தல் 106; - செல்
லாதே கொள் 490; - வருத்தம்
382, 803.

செல்லற்க 346.

செல்லாக்காலேச் செல்கெனக் கூழி
விடுத்தல் 468.

செல்லாது நிற்றலிலேன் 924.

செல்லாதே கொள் 492.

செல்லாமை 659; - ஆற்றாமை; 'எடு
க்கல் செல்லாது' 209; - செய்
யாமை 299; - நீங்காமை 'மெல்ல
விணர் செல்லாக் கொடி' 377.

செல்லார் - ஒழுகார் 109.

செல்லா விடுவாயேல் - செல்லா
தொழிவையாயின் 564.

செல்லாள் 435.

செல்லுதல் - செய்தல் 572; - தேய்
தல் 951; - நடத்தல் 473.

செல்லுமது 698.

செல்லுமவர் - செல்லுபவர் 737,

செல்லுமென் னுயிர்ப்புறத்திலுத்தந்த
மருண்மாலு 951.

செல்லுயிர் 85.

செல்லுக் குடிப்பிறந்தார் 906.

செல்லவ் கடைகொள் 370.

செல்வத்தாற் பெயர்த்தா லொல்லு
தோ 96.

செல்வத்தாற் போத்தந்த நுமர் 355.

செல்வத்தின் சிறப்பு 72.

செல்வத்துட் சேர்ந்தவர் வளனுண்டு
மற்றவ ரொல்கிடத் துலப்பிலா
வுணர்விலார் 138.

செல்வத்தை மேலேமேலேவளர்க்கும்
முயற்சியில்லாதவனுடைய குடி
நாடோறும் தேயுமென்பது 956.

செல்வம் 149, 191, 805; - (பாக்கி
யம்) 685.

செல்வம், அறஞ் செய்தலையும் பகை
யழித்தலையும் இன்ப நுகர்ச்சியை
யும் தருமென்பது 72.

செல்வம் பகையழிக்குமென்பது 70.

செல்வமகள் 305, 339.

செல்வமுடையவர் சேர்ந்தவர்களைப்
பாதுகாக்க வேண்டுமென்பது 63.

செல்வமென்றது, துறவறத்திற்குச் சேர்
தற்குக் கற்ற கல்வியை 97.

செல்வர் - சக்கரவர்த்திகள் 410.

செல்வன் 479, 494, 666, 701.

செல்வாய் 699.

செல்வானம் 375.

செல்வுழி - செல்லுமிடத்து 604;

- செல்லுமிடத்தை 738.

செல்வறுதின்தேர் - உருட்டெல் உறு
கின்ற தின்னியதேர் 508.

செல்வேம் - போகாநின்றேம் 736;
- போவேம் 700.

செல்வேன் - செல்லா நின்றேன்
871; - சென்று தேடுவேன் 934.

செல்வோய் - போகின்றவனே 80.

செல் - போதற்கு 27.

செல் - போதல் 726.

செல்வயர்தல் 46.

செல்வமுங்க்கூறல் 50, 89.

செல்வமுங்கல் 24, 45.

செல்வமுங்கலின் முல்லையாமெனின்
ஆகாது (பாலை) 23.

செல்வமுங்கினமை 44, 104.

செல்வமுங்குவித்தமை 14, 22, 63,
104, 105.

செல்வமுங்குவித்தல் 29, 38, 81,
82, 109, 135.

செல்வு - செல்லுதல் 55, 263;
- நடை 572; - போக்கு 28, 108.

செல்வம் - செல்லுதல் செய்தேயும்
572.

செல்வு மறுத்தல் 121.

செலின் - சென்றேனாயின் 465;
- போகின் 936.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி   ௧௦௯௭

செலீஇய - செல்ல 49.
 செவ்வரி 457, 544.
 செவ்வழல் - விளக்கு 752.
 செவ்வழி - செவ்வழி என்னும் பண் 748.
 செவ்வழிப்பண் மாலைக்கு உரித்தென் பது 904.
 செவ்வழிப்பாட்டு 904.
 செவ்வழி யாழிசை - (வண்டுகளின்) செவ்வழிப்பாட்டு 901.
 செவ்வன் கூறாமை 111.
 செவ்வாய் - சிவந்தவாய் 331, 469.
 செவ்வி - அழகு 138; - காலம் 197, 283, 295.
 செவ்விப்பூ 243, 428.
 செவ்விமாலை 539.
 செவ்விய - வஞ்சனையில்லாதன 113.
 செவ்விய தீவிய சொல்லியவற்றெடு, பைய முயங்கிய அஞ்ஞான்றவை யெல்லாம், பொய்யாதல் யான் யாங் கறிகோ 113.
 செவ்வியான் அலராது கையினாலே வலிய அலர்ந்துதலின் முகை அலர்ந்தாற்போல 467.
 செவ்விரல் 501.
 செவ்விரல் சிவப்பூர - சிவந்த விரல் மிகச் சிவப்புப்பாக்க 454.
 செவ்விறை-சிவந்த தலையாட்டம் 586.
 செவ்வேல் 563.
 செவி 36, 282, 411.
 செவி கருவியாக ஓர்த்தல் 294.
 செவி சாய்த்தல் 578.
 செவி சுவைகொளல் 880.
 செவி செறுவாக 411.
 செவிமறை - செவிமறுவாயிருக்கின்ற ஏறு 624; - செவி மறையா யிருக்கின்ற ஏறு 688.
 செவிமுதல் - காதடியில் உள்ள கொம்பு 645; - செவியிடம் 426.
 செவிலி, அலர் கூறக்கேட்டுத் தலையியைக் கடுஞ்சொற் சொல்லி இற் செறித்தல் 243.
 செவிலி, இடைச்சுரத்து முக்கோற் பகவரை வினவுதல் 56.
 செவிலி, இருபாற் சூடிப்பொருள் கூறி அறத்தொடு நின்றானெனத்

தோழி கொண்டெடுத்து மொழிதல் 227.
 செவிலி, உடன்போன தலையியைத் தேடிச் சேறல் 59.
 செவிலி, நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நிறல் 217.
 செற்றார் - செறப்பட்டவர் 350; - பகைத்து அலர் கூறுகின்ற மகனார் 661.
 செற்று - கோபித்து 313.
 செற்றசொல் - செறலினும் கூறுஞ் சொல் ('இஃதொத்தன்' என்புழி, இஃது) 377, 414, 436, 571.
 செறாஅச்செங்கண் 325.
 செறாஅது - கோபியாதே 944.
 செறாஅமை - கெடாதிருத்தல் 827.
 செறாமை - முகமாறாமை 372.
 செறித்தல் 596; - அடைத்தல் 294; - இடுதல் 259.
 செறித்தல் 539, 648; - உறவாதல் 911; - கூடுதல் 226; - நெருங்குதல் 324, 577, 632, 923.
 செறிதுயர் 848.
 செறிதொடி 543.
 செறிந்தோர் முறுவலார் 874.
 செறிமுறை - செறிந்த முறைமை 125; - சேரும் முறைமை 562.
 செறிய - செறிகையினால் 437.
 செறியக்கட்டுதல் - நெருங்கக்கட்டுதல் 507.
 செறியாப்பரத்தை - அடங்காத பரத்தைமைக் குணம் 502.
 செறிவளை 790.
 செறிவளை நெகிழ்த்தான் 772.
 செறிவினான் - காமன் 901.
 செறிவு - ஒருவரோ டொருவர்க்கு உறவு 828; - நெருக்கம் 423; - வேட்கையடங்கியிருத்தல் 901.
 செறிவுற்றேம் 437.
 செறிவெனப்படுவது கூறியது மறுஅமை 828.
 செறின் - வருத்தின் 465.
 செறு - செய் (வயல்); அருவா நாட்டு வழக்கு 411, 447.
 செறுத்தல் 660; - அடைத்து வைத்தல் 936.

செறுத்து நோக்குதல் 737.
 செறுதக்காய் - செறுக்கத் தக்கவனே
 564.
 செறுதக்கான் - கோபித்தல் தக்கான்
 500.
 செறுதல் - கோபித்தல் 54.
 செறுவைச் செய்யென்பது பன்றி
 நாட்டு வழக்கு 412.
 சென்ற இளமைதாற்கு 109.
 சென்றதமையுமோ 538.
 சென்றனைகளையுமோ 830.
 சென்றாற்கு 737.
 சென்றாய் 772.
 சென்றார் 637.
 சென்றீ - செல் 564; - செல்வாய்
 544; - செல்வாயாக 470; - சென்று
 குறைமுடிப்பா யாக 927; - நில்
 லாமற் போ 713.
 சென்றீமோ - செல்வாய் 390.
 சென்றீவாய் - போதலைச் செய்ய
 வேண்டும் 495.
 சென்றுவிடுதல் - போருக்குப் போ
 ய்த் தங்கியிருத்தல் 85.
 சென்றுழி - சென்றவிடத்து 822.
 சென்றோர் மூகப்பப் பொருளுங்கிட
 வாது 109.
 சென்னவை யரவம் 49.
 சென்னி - தலை 470, 478, 513, 688;
 - தலைமை 258.
 சேன - சிவந்த ஏறு 645.
 சேளய் - சிவந்த ஏறு 656.
 சேக்கை - படுக்கை 65, 87, 132,
 482, 852, 931.
 சேகா - சேவகா 589.
 சேகில் 672.
 சேட் சென்றாய் - நெடும்பொழுது
 நின்று வாங்கினாய் 454.
 சேட்படுதல் - நெடுங்காலத்ததாதல்
 898.
 சேடி 491, 496, 501.
 சேடியருடன் மகற்போக்கிய தலை
 மகன் 487.
 சேடியரொடு மகற்போக்குதல் 493,
 498.
 சேடியல் வள்ளம் - பெருமை யிய
 னற வெள்ளிவட்டில் 433.

சேண் (- தூரம்) 609.
 சேணம் 66.
 சேணுயர்விடல் வெற்ப 273.
 சேத்தல் - சிவத்தல் 349.
 சேதிகை - குதிரைக்குரித்தானதொரு
 சித்திர விசேடம் 590.
 சேதிகையென்னும் பெயரையுடைய
 தொழில் 590.
 சேந்து - சிவந்து 221, 349; - தங்கி
 495.
 சேப்பு - தானேருன்றும் கிழங்கு
 443.
 சேம்பிலைச்சளகாற் புடைத்தல் 240.
 சேம்பிலை சளகா 239.
 சேய் - சிவந்த ஏறு 640, 653, 668.
 சேய்த்து - தூரம் 699.
 சேய்நாடு 163.
 சேய்நின்று - சேயனாய் நின்று 481;
 - முன் நில்லாது ஒரு சிறைப்போய்
 நின்று 483.
 சேயார் - சேணிடைப் பிரிந்தவர்
 159.
 சேயிழாய் 361.
 சேயிழை - சிவந்த சிலம்பு முதலியன
 447.
 சேயுயர்வெற்பன் 227.
 சேயுயருதச்சீர் - மிகவுயர்ந்த ஊசற்
 பாட்டு 817.
 சேயுறைதல் - தூரிய நிலத்தேயுறை
 தல் 952.
 சேயேன் (- உறவில்லாதேன்) 202.
 சேர்த்தலும் 481.
 சேர்ந்த - சேர்ந்து மறைத்த 658.
 சேர்ந்தார் (- அடைந்தவர்) 612.
 சேர்ப்ப - சேர்ப்பனே 761, 775,
 787, 822, 954.
 சேர்ப்பன் 796, 797; - கடலைச்சேர்
 ந்த நிலத்தையுடையவன் 954.
 சேர்ப்பு - கடற்கரை 820.
 சேர்பு 416, 428.
 சேர (- ஒருமிக்க) 916; - சேராநிந்த
 882.
 சேரன்முரசு 823.
 சேரி 544; - சேரியிலுள்ளார் 270;
 - நெரு 392.

சேரிப்பரத்தையர் 400, 412, 414, 444, 448, 458.

சேரிப்பரத்தையர் தலைவன் மனைவியரை இகழ்ந்து வந்து அவர் மனைதொறும் அவனைத் தேதெலால் அவர் வருந்தி அழுகனரென்றல் 458.

சேரியாற் செல்லல் - சேரி தோறுஞ் செல்லல் 414.

சேவடி சிவப்ப - சிவந்த அடி மிகச் சிவக்குப்படி 577.

சேவல் 749.

சேவலன்னம் 422.

சேவற்புணர்ச்சி 948.

சேறல் - செல்லுதல் 548, 685.

சேறி - செல்லா நின்றாய் 699.

சேறு சுவைத்தல் 85.

சேறும் - போவேம் 713.

சேனை (- படை) 694.

சொரிதல் 115, 267, 489.

சொரியக் குத்தி - சரியும்படி குத்தி 623.

சொருகுதல் 759.

சொல் 194, 367, 413, 420, 454.

சொல்ல 332, 841.

சொல்லக்கடவேம் 367.

சொல்லவோம் பென்றார் 718.

சொல்லறியாப் பேதை 731.

சொல்லாட்டி - சொல்லை யுடையவளே 696.

சொல்லாடிக் காண்பேன் - வார்த்தை

சொல்லிப் பார்ப்பேன் 341.

சொல்லாதி - சொல்லாதே 696.

சொல்லால் தரப் பட்டவன் 631.

சொல்லிய சொல் 729.

சொல்லிய பொய் 172, 183.

சொல்லியவாறெல்லாம் 715.

சொல்லியான் - சொல்லப் பட்டவன் 704.

சொல்லினவும் 738.

சொல்லினு நெய்தலோவிலர் 852.

சொல்லினுமறியாதாய் 355.

சொல்லினுள் - சொல்லால் 852.

சொல்லினை 119.

சொல்லுகுத்தியாயோ 420.

சொல்லுஞ் சொல் 287, 685.

சொல்லுதல் 51, 372, 448, 483.

சொல்லுத லுற்றுரைக் கல்லாதவர் போலப் பல்லாழ் பெயர்ந்தென்னை நோக்கும் 370.

சொல்லுமவ ரல்லர் 88.

சொல்லுனபோலவும் கேட்குநபோலவும் ஞாயிறு முதலாகக் கூறப் பட்டவையன்றிப் பிறவற்றையுங் கூறுதல் 883.

சொல்லுவான் குறிப்பினைப் பொருளறியவருஞ் சொல் 345.

சொல் லெச்சம் 893.

சொல்லெச்சமும் குறிப்பெச்சமுமாக ஆசிரியர் தம் பேரறிவு தோன்றச் செய்யுள் செய்தல் 893.

சொல்லெதிர் பெறுஅன் சொல்லி இன்புற்றது 356.

சொல் (வினை) வருவித்தல் 152.

சொல்வரைத் தங்கினர் 22.

சொல் வல்லைன் 879.

சொல்வான்போலே இருந்தது 375.

சொற்கள் 480.

சொற்களான் - சொல்லைக் கொள்ளான் 379.

சொற்சீர் 291.

சொற்சீரடி 184, 199, 530, 575, 592, 598, 649, 686, 703, 727, 750, 760, 769, 809.

சொற்சீரடி ஒத்தாழிசையிலும் உறழ்கலியிலும் கனிச் சொல்லாயல்லது வாராதென்பது 181.

சொற்சீரடி முச்சீரான் வருதல் 938.

சொற்சீரடி வந்த கொச்சகம் 686, 953.

சொற்சீரடி வந்தமையிற் கொச்சகம் 769.

சொதிடம் 5.

சொர்தல் - ஒழுகுதல் 232; - கவிழ்தல் 658; - வாடுதல் 527; - விழுதல் 763.

சொர்ந்து - உதிர்ந்து 440.

சொர்ந்துகல் - வாடி உதிருதல் 464.

சொர்ந்து வீழ்கதாப்பினுள் 317.

சொர்பதன் - நெஞ்சுழிந்த செவ்வி 332.

சொர்பு - விழுந்து 25.

சோர்வ 489.
 சோலை 250, 295, 303, 560.
 சோழன்முரசு 823.
 சோறு 360, 494.
 ஞாங்கர் - ஆங்கண் 303; - இடம் 398.
 ஞாண் - காண் 46.
 ஞாய் - நின்தாய் (இதுமுன்னிலைப் பெயரடியாகப் பிறந்த முறைப் பெயர்) 690.
 ஞாயர் - தாய்மார் 480; - நின்தாய் மார் 509.
 ஞாயர் மாட்டைப்பால் - நின்தாய் மாருக்குப் பட்ட கூற்றையுடைய பால் 510.
 ஞாயிற்றின்கதிர் மரம்வெம்பத்தெறு தல் 64.
 ஞாயிற்றினொளி ஆகாசத்திடத்திலும் பூமி யிடத்திலும் பரவுமென்பது 916.
 ஞாயிற்றுப்புத்தேள் மகன் - கன்னன் 695.
 ஞாயிற்றுமுன்னர் இருள்போல மாய்ந்தது 256, 929.
 ஞாயிற்று விளக்கத்தால் பகலில் மதி ஒளிசாம்புதல் 764.
 ஞாயிற்றை (நோக்கி)த் தலைவனை நாடென்று கூறுதல் 934.
 ஞாயிற்றை நன்மக்கள் உயர்த்துப் புகழ்கல் 878.
 ஞாயிற்றோடு பகல்போதற்கு அரசு னோடு நல்லாழிச் செல்வம் போதல் உவமை 806.
 ஞாயிறு 51, 746, 764, 832, 883, 900, 913, 924, 934, 943, 950.
 ஞாயிறு அத்தகிரியடைதல் 757, 761.
 ஞாயிறு, உலகத்தை எவ்வுயிர்க்குந் தோற்றுவித்தல் 754.
 ஞாயிறு கடலினிமீதே தோன்றி இருளைக் கெடுத்தல் 612.
 ஞாயிறு கண்பயங்கெடப் பெயர்தல் 950.
 ஞாயிறு கதிர் வாங்கிமறைதல் 832.
 ஞாயிறுகதிர்வாயாகப் பகலைக்கான்று விழுங்குதல் 754.

ஞாயிறு தெறுதல் 15.
 ஞாயிறு பசுலாற்றி மலை சேரல் 746.
 ஞாயிறுபடுதற்கு அரசன் இறுதி உவமை 747.
 ஞாயிறு பாலைக்குத் தெய்வ மென்பது 103.
 ஞாயிறு மழையையும் காற்றையுந் தருதல் 103.
 ஞாயிறு மேகத்துக்கு உரியதென்பது 101.
 ஞாயிறு விசம்பிற் பரத்தல் 428.
 ஞாயிறு வேண்டுக்தொண்ட காரியங்களை மறத்தென்பது 945.
 ஞால - நான்கு விழும்படி 683.
 ஞாலம் - உலகம் 158, 178, 185, 487, 611, 683, 751, 775, 921, 950; - ஞாலத்திலுள்ளார் 935.
 ஞாலமூன் மடித்தாய முதல்வன் - உலக மூன்றையும் தனதிருவடியாலே யளந்த எப்பொருட்டும் அடியாயிருக்கின்றவன் 775.
 ஞாலுதல் - தாழ்தல் 961; - நாலுதல் 586, 683.
 ஞாழல் கொழுநிழலையுடைய தென்பது 336.
 ஞாழலின் செய்தி 787.
 ஞாழலுக்குச் சாமன் உவமை 143.
 ஞாழற்பூ நெய்தற் குரித்தென்பது 342.
 ஞாழற்பூ, பசப்பிற்கு உவமை 816.
 ஞான்ற 479.
 ஞான்ற - நாள் 113, 202, 645, 646, 695, 697, 712, 902, 947.
 ஞியிறு 787.
 ஞெகிழ்த்தல் - மெலிவித்தல் 818, 883.
 ஞெகிழ்தல் - அலர்தல் 619; - ஞெகிழ்தல் 440; - மெலிதல்; 'தோண் ஞெகிழ்பு' 948.
 ஞெகிழ்தொடி - ஞெகிழ்ந்த தொடி 440.
 ஞெகிழ்ந்தவை 242.
 ஞெகிழ்பு - ஞெகிழ்ந்து 494; - மெலிந்து 932, 948.
 ஞெகிழம் - சிலம்பு 538, 552, 603.
 ஞெகிழி - குறைக்கொள்ளி 317.

ஞெண்டு 507.

ஞெண்டுக்குத் தேருருள் உவமை 934.

ஞெண்டு, சிவந்த நிறத்தையும் புள்ளி
களையும் உடையதென்பது 934.

ஞெலிபு - சுடைந்து 619.

தக்கணமூர்த்தி 613, 827.

தக்கணமூர்த்தி தேவர் ஆலமரத்தில்
தம்முன் குண்டுகை தூக்கி வைத்
தாரென்பது 827.

தக்கதோ 351, 951.

தக்கவிர்போலும் - தகுதிப் பாட்டினை
யுடையீர் போலேயிருந்தீர் 933.

தக்கார் 526.

தக்கு நின்றல் 592.

தக - பொருந்த 144.

தகப்பனார் பெயரைத் தன் பிள்ளைக்கு
இடுதல் மாபு 451.

தகரம் - மயிர்ச்சார்தம் 562.

தகரம் சிறுபான்மை .எதிர் காலம்
காட்டி வருமென்பது 517.

தகவு - தகுதிப்பாடு 420.

தகாஅய் - தகுதிப்பாடுண்டாகாய் 781.

தகுதிப்பா டில்லாதவை 421.

தகுதிப்பாடு 781, 853, 934.

தகுதிய தமைதி 14, 82, 109, 111.

தகை - அழகின்தன்மை 883; - அழகு
107, 149, 170, 226, 230,
233, 259, 277, 323, 330, 350,
386, 405, 458, 468, 550, 595,
632, 644, 645, 704, 714, 749,
775, 776, 817, 948; - தகைமை
75, 138, 166, 523, 756, 783,
944; - தன்மை 364, 761.

தகைத்தல் - தடுத்தல் 26, 27, 28,
38, 341; - விலக்குதல் 548, 696.

தகைத்து - தகைமையை யுடைத்து
632; - தடுத்து 341.

தகைப்ப - தடுப்பன 28.

தகைப்பன - தடுப்பன 26, 27.

தக்கம் - தகையும் 38.

தகைமலர் - அழகினை யுடைத் தாகிய
மலர் 457.

தகைமை - தகுதிப்பாடு 853.

தகைமைப் பாடோதான் 465, 466.

தகையோதான் - தகைமைப்பாடோ
தான் 464.

தகைவண்டு 107.

தகைவு - விலக்குவார் 779.

தங்காது - (இது செய்யத்தகா
தென்று) மீளாதே 779.

தங்கிற் 910.

தங்குதல் 22; - தாழ்க்கநிற்கல் 495,
683.

தகைசகரையும்படி கையாற் பிடித்தல்
580.

தட்டுதல் - அறைதல் 'பறை தட்டு
தல்' 898; - தடுத்தல் 595.

தட்ப - தடுக்க 402, 478; - தடுக்கும்
படி 603; - தடுத்துக் கொள்ள
552.

தடக்கை 136, 209, 325, 595.

தடம் - குளம் 107; - பெருமை 723.

தடமலர் த் தண்டாழை - வளைவை
யுடைத்தாகிய மலரை யுடைய
நாழை 811.

தடமென்றோள் 18, 90, 145, 231,
301, 343, 721, 723, 815.

தடவால் - பெருமை இடையறாது
வருதல் 781.

தடவுபு - வளைந்து 619.

தடி - தகை 660.

தடிதல் - வெட்டுதல் 699.

தடுமாற்றம் 921.

தடுமாற்று 42.

தடுமாறுதல் 711, 773; - ஐயமுறு
தல் 336; - பிறந்திறந்து தடுமா
றித் திரிதல் 799; - மனந் தடுமாறு
தல் 401.

தடைஇய மென்றோள் - பெருத்த
மெல்லிய தோள் 559.

தடையின - பெருத்தன 277.

தண் - குளிர்ச்சி 115.

'தண்' என்பது, இழிவை உணர்த்தி
வருதல் : 'தண்கழகம்' 'தண்
பொன்' 845.

தண்கதிர் மதியம் 761.

தண் கமழ் நறுந்தேறல் - குளிர்த்
நறியகள் 439.

தண் கழகம் 843.

தண்கா - குளிர்த் பொழில் 164,
350, 420.

தண் குரல் - மெல்லிய மொழி 881.

தண் சாரல் 234.
தண் சேர்ப்பு 761.
தண்டளிர் 458.
தண்டாத் தீஞ்சாயல் - அமையாத
இளிய மென்மை 549, 559.
தண்டாத் தீஞ்சாயல் பாதத்தை வியன்
மார்பு 559.
தண்டாரை - அமையாரை 442,
511, 574, 661.
தண்டார் - குளிர்ந்தமாலு 217, 349,
350, 552, 777.
தண்டாழருவி 234.
தண்டான் கோரையைப் பறித்துக்
கிழித்துப் பாவையாக்குதல் 454.
தண்டு - ஓடத்தின் ஒருறுப்பு 553.
தண்டுதல் - அமைதல் 511.
தண்டுலென் - அமைவேன் 510.
தண்டுளி 540.
தண்டுறை 428, 468.
தண்டை 445.
தண்ணைத் துறைவ 781.
தண்ணருவி நறுமுல்லை 176, 193.
தண்ணறல் - குளிர்ந்த அறுதியை
யுடைய மணல் 149.
தண்ணறுங் கோங்கம் 254.
தண்ணறுஞ் சாந்து 316.
தண்ணறும் பிடவம் 630.
தண்ணிது - இழிந்தது 844, 845.
தண்ணிய நாடகம் 395.
தண்ணீர் தேற்றாங் கொட்டையால்
தேற்றும்போதே தெனியலுறுதல்
884.
தண்ணீர் பெறுஅத் தமொற் றருந்
துயரம், கண்ணீர் நனைக்கும் கடு
மைய காடு 42.
தண்ணுமைப் பாணி 633.
தண்ணுமையில் தாளம் தளராமல்
எழுப்புவார்களாக 634.
தண்ணென 169, 495.
தண் பணி - நீர் 457.
தண் பணி வைகல் - குளிர்ந்த பணிக்
காலம் 466.
தண் புலம் 619.
தண் பொழில் - குளிர்ந்த பொழில்
726.
தண் போது 107.

தண்மை - குளிர்ச்சி 357, 612, 961,
தண்கல் - நீங்குதல் 430; - பிரிதல்
138.
தணந்தன் றலையும் 402.
தணந்து - இட்டுவைத்துப் பிரிந்து
762.
தணிக 945.
தணிக்கல் - ஆறுதல் 872; - போக்
கல் 287, 481.
தணிதல் - ஆறுதல் 299, 914.
தணிந்தீக - தணிவதாக; வியங்கோட்
டிரி சொல் 102.
தணிப்ப - போக்க; 'இறைபகை
தணிப்பு' 463.
தணியா நோய் - மீளாத காம நோய்
166.
தணிவில் வெங்கோடை - மாறுத
வில்லாத வெய்ய கோடை 115.
தத்தம் 500, 680, 708.
தத்தம் நிலைமைக் கேற்பச் செல்வத்
தைக் காலம் நீட்டிப்ப நின்ற
தேதெல் 110, 111.
தத்துதல் 596.
தத்துபு - பாய்ந்து 643.
தத்துவப் பொருள் 98.
ததர்பதெல் - சிதறுதல் பதெல் 544.
ததராயன் 137.
ததும்புதல் - ஒலித்தல் 423.
ததைதல் 233; - நெருங்குதல் 420,
697.
தந்த - கொண்டுவந்து சூட்டின 714.
தந்தவுலக்கை 230.
தந்தனைத் தந்தகோ; தந்த, விகாரம்
455.
தந்தாங்கே - தந்த அப்பொழுதே
710.
தந்தார் 183; - இட்டவர் 503.
தந்தார் 503.
தந்திட்டது - தந்தது 691.
தந்திட - ஏறக்கொண்டு வந்து போக
டுகையினால் 765.
தந்து - கொடுக்கப்பட்டு 871; - கொ
ண்டுவந்து 705.
தந்தை 488, 496, 499, 503, 516,
624, 691.

தந்தைதொடி மகன்கைக்கண்டு புலத்
தல் 498, 503.

தந்தையரொப்பர் மக்களென்பதன
லந்தமில் சிறப்பின் மகப்பழித்து
நெருங்கல் 512.

தந்தையாலுற்ற வருத்தம் 473.

தந்தைவரை வுடம்படுதல் 239,

தந்தலம் 124, 900.

தப்பாத மொழிக்கு வைகல் உவமை
195.

தப்பாதவான் தானே - தவறாமல்
வெட்டுகின்ற வாட்படை 604.

தப்பித்தான் - தப்புப் பண்ணிக்
கொண்டவன் 955.

தப்பினேன் 534.

தப்பு 519; - தவறு 354.

தப்புப் பண்ணிக் கொண்டவனுடைய
கல்விப் பொருள் நாடோறுத் தேடி
மென்பது 955.

தப - கெடும்படி 822; - கெடும்படி
யாக 463.

தபுத்த - கொன்றன 578.

தபுத்தல் - கெடுத்தல் 805.

தபுதல் - அறுதல் 574, 614; - நீங்கு
தல் 'பழிதப்பு'ரூபிதே' 900.

தம்பலம் - தாம்பூலம் 392; தாம்பூல
மென்னும் வடமொழித் திரிவு 395.

தம்பாலவர் 510.

தம்புகழ் கேட்டார்போல் தலை சாய்
த்து மரந்துஞ்ச 751.

தம்புல வேறு பரத்தா - தாம் மேயும்
புலத்திலே ஏறு பரத்தலைச் செய்ய
வேண்டி 683.

தம்மின் - தருமின் 555, 557.

தம்மின்றி 133.

தம்முட் புணர்ந்த ஒருமணர் தானறி
யும் 731.

தம்முனே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்
சியர் 58.

தம்முன் - தமையன் 572.

தம்மையர் - தமையன்மார் 220.

தம்மோடே கூட 134.

தமக்கினிதென்று வலிதிற் பிறர்க்
கின்னா செய்வது நன்றாமோமற்று
377.

தமர் 425, 447, 705, 779.

தமர்வரைவு மறுத்துழி அறத்தொடு
நிற்றல் 216.

தமனியம் - பொன் 586.

தமியரே 289.

தமியவே தேயும் - தானே தானு
கத்தேயா நிற்பன் 955, 956.

தமியார் - தனித் திருப்பவர் 180.

தயங்குதல் - அசைதல் 169, 170,
217, 232.

தயிர் கடைதவினாற்சில புள்ளிகள் பர
த்தல் 685.

தயிர்ப் புள்ளியோடு குருதி மயக்குறத்
தழுவுதல் 685.

தர்ப்பணனன் 137.

தரங்கககு 697.

தரத்தா 600.

தரப்பட்டவன் 631.

தரல் - தருதல் 109; (- பெய்வித்தல்)
218.

தரனும் - தந்த அளவில் 392.

தரவகப்பட்ட இடைநிலைப் பாட்டு
452.

தரவகப்பட்ட தாழிசை 449.

தரவடி நான்கும் வெண்பாவாயும்
மற்றவை வேறாயும் வருதல் 45.

தரவிணைக் கொச்சுக்கலிப்பா 184.

தரவிணைக்கொச்சுக்கம் 112, 114, 384.
தரவிணைக் கொச்சுக்கம் தனிச் சொலி
ன்றி ஆசிரியச் சரிதகம் பெற்று
வருதல் 831.

தரவியலொத்து இறுதி நிலையுரைத்த
சரிதகம் 778.

தரவின் பொருளாயும் சரிதகத்து
உடன் கொண்டு கூறல் 89.

தரவின் கண் ஐஞ்சேரடி வருதலிற்
கொச்சுக்கமாய்க் சலிவெண்பாட்
டின் வேறுயிற்று 148.

தரவின் பாகமாகிய சரிதகம் (பாகம் -
பாதி) 35.

தரவின் பெருமைக்கெல்லை பன்னீ
ரடி யென்பது 141.

தரவின் மிக்க சரிதகம் 104.

தரவின் விகற்பமாகிய தாழிசை 183,
184.

தரவின்றாகித் தாழிசை பெற்றுவரும்
கொச்சுக் கொருபோகு 957.

காவு 6, 16, 25, 32, 38, 46, 52, 65, 85, 106, 116, 125, 127, 129, 137, 144, 150, 211, 663, 677, 727, 735.

தரவு சுற்றடி குறைந்து வருதலையும் உடைத்து 638, 652.

தரவு கொச்சகங்கள் 598.

தரவு தனக்குப்பேரெல்லையாகிய பன் னிரண்டடியையும் இகந்து பதின் மூன்றடியான் வருதல் 447, 452.

தரவு பன்னிரண்டடியான் வருதல் 134.

தரவும் போக்கும் பாட்டிடைமிடை ந்த கலிவெண்பாட்டு ஆசிரியச் சுரிதகத்தான் வருதல் 869.

தரவும் போக்குமின்றிக் கொச்சகம் பல தொடர்ந்து இறுதல் 511.

தரவு மூன்றடியான் வருதல் 957.

தருக்கிய - மிக்கு நடக்கின்றவை 420.

தருக்கு - மனச்செருக்கு 662.

தருக்குதல் - மனஞ் செருக்குதல் 420; - மிகுதல் 420.

தருகல்லாய் 952.

தருகிற்கும் பெருமை - தாவல்ல பெருமை 218.

தருகிற்குமோ 45.

தருகிற்பாய் - தருவாய் 914.

தருகுமை 883.

தருதல் (- கொடுத்தல்) 71, 548; - கொண்டு வருதல் 666.

தருதலுந் தருகல்லாய் 952.

தருமணல் - கொண்டுவந்து குவித்த மணல் 730.

தருமன் முதலியோர் துரியோதனது யரைக் கொன்றது 660.

தருமோ - தருவானோ 685.

தருவதோ 68.

தருஉமார் - தருவதற்கு 625.

தலவகாரம் 5.

தலை 392, 581, 701; - இடம் (அதனி டத்தே 559, 958; - அவ்விடத்தே 935, 958; - உலகிடத்தே 799; - எம்மிடத்தே 113; - என்னிடத்தே 866, 936; - தம்மிடத்தே 463,) (- கோடி) 'தாம்பி னொருதலை

பற்றி' 736; - தலையாய அறம் 61; (- பிரம கபாலம்) 9; - பூவிதழின் உச்சி 428; - மேலே 350, 496, 554.

தலைஇய - இடத்தேகொண்ட 321.

தலைக்கூடி - கூடியிருந்து 445.

தலைக்கை கொடுத்தற்றொழில் 441.

தலைக்கொண்ட நெஞ்சு - அவளிடக் கைப் பற்றிக்கொண்ட நெஞ்சு 867.

தலைக்கொண்டு-என்னிடத்தே நின்ற 936; - தலைமைப்பாடு கொண்டு 490; - தனக்குள்ளாக்கிக்கொண்டு 914.

தலைக்கொள்ளுதல் 441; - (இடத் தைக்) கைக்கொள்ளுதல் 958; - மேலிடுகை 442.

தலைக்கோதை - நெற்றிக்கட்டு 401.

தலைக்கோலம் 155, 327, 468, 469, 596.

தலைக்கோலம் பொன்னாற் செய்தல் 961.

தலைச்சென்று - அதனிடத்தே செ ன்று 659.

தலை சாய்த்தல் 222, 561, 751.

தலைத்தந்தி-எம்மிடத்தே தந்து 113.

தலைநின்றொழுகும் பரத்தையர் தம் சிறப்புணர்த்தி அணிதல் 498.

தலைப்படுதல் - எய்துதல் 389; - கூடு தல் 856; - பெறுதல் 359; - மனை வாழ்க்கையிலே படுதல் 721.

தலைப்பணியாகிய மெத்தை 596.

தலைப்பாளை - ஓர் அணிகலம் 360.

தலைப்பெய்து - எந்தலையிலே இட்டு 581.

தலைப்பெயல் - முற்பட்ட மழை 619.

தலைப்பெயின் 389.

தலைமக்களுள் நடுவேணந்திணைக்குரிய வார்க்குச் சில குணங்கள் ஆகா வென்பது 525.

தலைமகள் உள்ளப் புணர்ச்சியின் உரி மைபூண்டிருத்தல் 713.

தலைமகள் ஊடி - புணர்வான்போல அரிதாக உடன்படல் 381.

தலைமகள் கூற்று அறிவர் கேட்பா ராக) வருதல் 881.

தலைமகள் தலைமகன் பிரிவுணர்ந்து
அவனுடன் கூறுதல் 112.

தலைமகள், 'நாடோறும் வதுவையயர்
ந்துவரும் தலைவனோடு நீ ஏன்
ஊடவில்லை' என்ற தோழிக்குக்
காரணம் கூறுதல் 447.

தலைமகள், புதல்வர்குத் தலைமகளி
லும் தான் சிறந்தாளாய் அவன்
விரும்பிய பரத்தையர் மாட்டுச்
செல்லாமல் புதல்வனைத் தன்பாற்
சிறைசெய்தல் 490.

தலைமகள் புலவிக்ணகற்புக்காலத்து
அவளுயர்வும் தலைமகன் ருழிவு
முரியவென்பது 524.

தலைமகள், மகனைப் புத்தேளிர் கோட்
டம் வலஞ்செய்விக்கச் சேடியரு
டன் போக்கி அவன் நீட்டித்து
வந்த வழி மாயப்பரத்தை உள்ளிய
வழியாற் தலைமகன் சிறைப்புறத்
தானாகக் கூறல் 487.

தலைமகள் முனிர் துரைத்தல் 381.

தலைமகள் வாயின் மறுத்தல் 404.

தலைமகளறிவு தலைமகற்கு அறிவுறுத்
தல் 269.

தலைமகள் ஆற்றுமை 537.

தலைமகள் ஆற்றுமை வாயிலாகப்
புக்குக் கூடுதல் 404.

தலைமகள் குலம் கூறியது 316.

தலைமகள் கூற்று, கண்டோர் கேட்
பராக நிகழ்தல் 864.

தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்
லல் 487.

தலைமகள் நிறையுடைமை கூறிய
வாறு 205.

தலைமகளும் தலைமகளும் அந்தணர்
முதலாகிய நான்கு வருணத்தி
லும் ஆயர் வேட்டுவர் குறவர் பர
தவரென்னும் தொடக்கத்தினும்
உளராவரென்பது 705.

தலைமைப்பாடு 389, 492.

தலையளி 321.

தலையளி செய்தல் 603, 932.

தலையிட்ட - தலைமேல் ஏறட்டுக்கொ
ண்ட 509.

தலையிட்டதே கிடந்து மின்னும் ஒளி
விடுகின்ற மூன்று வடம் 473.

தலையும் - மேலேயும் 401, 402.

தலையுற முன்னடிப்பணிவான் போல
795.

தலையெடுக்க மாட்டாதிருத்தல் 503.

தலைவரும் விழுமநிலை யெடுத்துரைத்
தல் 36.

தலைவன் அருமைசெய் தயர்த்தல்
810.

தலைவன் அருமைசெய் தயர்த்துப்
பின் வந்துழித் தலைவி எள்ள
அவன் அவனோடு உறழ்ந்து கூறி
நகையாடிக் கூட்டதிற்கு உடம்படு
வித்தல் 385.

தலைவன் அல்ல குறிப்பட்டு மீளுதல்
279.

தலைவன் ஆற்றுமையிருதியாற் சென்
மை கூறுதல் 531, 533.

தலைவன் ஆற்றுமையே வாயிலாகச்
செல்லுதல் 599.

தலைவன் ஆற்றுமைத் தலைவியை
நோக்கி இகனனம் வருத்துவையா
யின் நீ செய்தவம் இல்லையாம்
எனல் 357.

தலைவன் ஆற்றுமைத் துனியைத்
தீர்த்தற்குத் தலைவியை அணுகச்
செல்லல் 486.

தலைவன் இரந்து பின்னின்மவன்
மடலேறியவழித் தலைவியின் தமர்
அஞ்சி அவனைக் கொண்டுவந்து
கொடுத்தல் 876.

தலைவன் இரவில் வேலே துணையாக
வருதல் 301.

தலைவன் இருவகைக் குறியும் பிழை
த்தவிடத்துக் காட்சி யாசையிற்
கலங்கி வேட்கையின் மயங்கி
தலைவி மனைக்கண் உண்டிக் காலங்
கருதிவந்து தன் ஆற்றுமை மிகுதி
யால் அவனை முன்கைபற்றி நலி
தல் 312.

தலைவன் இளவேனிற்காலங் குறித்
துப் பிரிதல் 142, 962.

தலைவன் இன்னகைப் புதல்வனைத்
தழீஇ இழை யணிந்து அவன்
வாயிலாக வருதல் 467.

தலைவன் ஊடுதல் 484.

தலைவன் ஐயுற்றுத் துணிந்து நெஞ்
சொடு கூறல் 341.

தலைவன் ஓதற் பிரிவால் பெறும்
பயன் கூறல் 98.

தலைவன், கடவுளானாக்கண்டு தங்கி
னே னெனல் 559.

தலைவன்கண்ணி அவன் பரத்தை
மையை அவனுக்கு உட்பகையா
யிருந்து தலைவிக்குரைத்தல் 440.

தலைவன்கண்கழந்த மிக்க தலையளி,
வஞ்சமென்று தலைவி உட்கொண்டு
பிரியுங்கொலென நினைத்தற்கு
நிமித்தமாதல் 34, 35.

தலைவன், களவில் தலைவி அணிகலங்
களைக் கிடக்குமுறைமையிலேகிடக்
கத் திருத்துதல் 453.

தலைவன், களவில் தலைவி தோளில்
கரும்பு முதலியன எழுதல் 455.

தலைவன் (களவில்) தொய்யிலெழுது
தல் 453.

தலைவன் கற்புக்காலத்துக் கடவுள்
ரையும் குாவரையும் புதல்வனை
யும் குளுறுதல் 529.

தலைவன் கற்புக்காலத்து மொழி
நலம் பாராட்டுதல் 90.

தலைவன் காதற் பரத்தையரொடு
ஊடுதல் 464.

தலைவன் காமக்கடப்பினுள் பணிந்து
கூறுதல் 526.

தலைவன்காமக்கிழத்தி(தலைவி)? யிடத்
தும் குளுறுதல் 541.

தலைவன் காமக்கிழத்தியொடு உறை
பதி கடந்துபோய் நுகர்ச்சி எய்து
தல் 164.

தலைவன், காமஞ்சாலா இளமையோள்
யோள்வயிற் களவொழுக்க மொழு
குதல் 766.

தலைவன் காமஞ்சாலா இளமையோள்
வயின் தருக்கிச் சொல்லிச் சொல்
லெதிர்பெறான் இன்புறுதல் 336.

தலைவன், கூந்தலினையிற்றுயிலல் 126.

தலைவன் கூற்று மறுத்துரைப்பது
போல் உவமைப்பற்றி வருதல் 725.

தலைவன் கொண்டுதலைக் கழிந்துழி
இடைச்சூர்த்துக் கண்டோர் செவி
லயைத் தடுத்தல் 60.

தலைவன் சிறைப்புறத்தாலாகத் தலைவி
மகனுக்குரைத்தல் 472.

தலைவன் சிறைப்புறமாகத்தோழி தலை
விக்குக் கூறியது 393.

தலைவன் செய்யும் பண்டையில் சிறப்
புக்கள் அவன் பிரிதற் குறிப்புக்
காட்டித் தலைவிக்கு அச்சஞ்செய்
தல் 33.

தலைவன் சொல்லாது பிரியுங்காற்
செய்யுந் தலையளிகள் 32.

தலைவன் சொல்லிப் பிரிதல் 68.

தலைவன் சொல்லி யின்புறம் குறிப்பு
மொழி புறத்தார்க்குப் புலனாகாது
அகதது நிகழ்ச்சியறியும் மனைவி
யார்க்குப் புலனமென்பது 373.

தலைவன், தலைவி அடிமேல் வீழ்ந்து
அருளென்றல் 582.

தலைவன், தலைவி அடியிற் பணிந்து
ஊடல் உணர்த்த வருதல் 442.

தலைவன், தலைவி ஐம்பாலழகுகண்டு
மயங்குதல் 359.

தலைவன், தலைவிக்குத் தொய்யில்
எழுதுதல் 916.

தலைவன், தலைவிக்கு விளையாடத்
தாமரைப் பூக்கொடுத்தல் 718.

தலைவன், தலைவிகண்ணிடத்துநாவாற்
றொழில் செய்தல் 152.

தலைவன், தலைவி கற்பிடத்து ஊடிய
வழித் தேற்ற அவன் தேருத
போது அவன் ஊடுதல் 484.

தலைவன், தலைவி கூந்தலைத் தான்
வேண்டியவாறே கோலங் கள்
செய்து முடித்தல் 32, 126.

தலைவன், தலைவி செய்குறியைப்
பிழைத்தலாற் புலந்தவழித் தோழி
சொல்லெடுப்புதற்குத் தலைவி கூறு
தலும் சிறுபாண்மை உண்டு 284,
286.

தலைவன், தலைவி தன்னையும் உடன்து
கொண்டுபோக வேண்டுமென்ற
வழிச் செல்லுமநிலம் சூரமென்று
மறுத்துக் கூறுதல் 85.

தலைவன், தலைவி துணிபோக்குதற்கு
மறைந்து வருதல் 483.

தலைவன், தலைவி தோளிற் றுயிலு
தல் 132.

தலைவன், தலைவிரெஞ்சைத் தம்மிடத்
தே கொண்டு நீங்குதல் 758.

தலைவன், தலைவி பால் கூறிட்டு ஊட்டு
கின்ற வழி சிறைப்புறமாகப் புரு
தல் 505.

தலைவன் தலைவி புதல்வனோடு வீளை
யாடுகின்ற மனையறத்தினைக் காண
வேண்டி மறைந்து அவள் பின்னே
நிற்றல் 482.

தலைவன், தலைவி மாட்டுக் காமங்
கையிக்ந்துழித்தாழ்ந்து கூறுதல்
526.

தலைவன், தலைவி மாறு கூறிய பொ
ழுது அவளை ஆற்றுவித்துப் பிரி
யக்கருதிச் செல்வமுங்குதல் 44.

தலைவன், தலைவி மின்னினுடக்கமும்
கதைத் தோற்றமும்போலத் தன்
வடிவுகாட்டி என்னெஞ்சை வெள
வித் தன்னவன் கரந்தாளென்று
மடவார நினைத்தல் 857.

தலைவன், தலைவி முலையின்மேல்
தொய்யிற் குழம்பால் கொடி எழு
துதல் 904.

தலைவன், தலைவி யழகுசெருதற் கஞ்
சிச் செல்வமுங்கல் 22.

தலைவன், தலைவி யாற்றுகொன்று
குறித்த பருவம் வருமுன் வருதல்
168.172.

தலைவன், தலைவியின் அடி முன்னே
தன் தலையுற வணங்குதல் 795.

தலைவன், தலைவியின் இருண்ட கூர்
தலைக்கண்டு அறிவு முதலியன
இழத்தல் 359.

தலைவன், தலைவியின் இழை திருத்து
தல் 33.

தலைவன் தலைவியின் நெற்றி வியர்
வையைத் துடைத்தல் 34.

தலைவன், தலைவியுறுத்திய காமமாகிய
கடலை மடல் புணையா நீந்துதல்
866.

தலைவன், தலைவியை ஆற்றிடைக் கை
யதுவிலையச் சேர்தல் 739.

தலைவன், தலைவியை ஆற்றுவித்துப்
பிரிதல் களவொழுக்கத்து இலக்
கணமன்றென்பது 886.

தலைவன், தலைவியை உடன்கொண்டு
பெயர்தல் வேண்டுமென்ற தோ
ழிக்குக் காட்டது கடுமைகூறி
விடுத்தல் 87.

தலைவன், தலைவியை எல்லாவென
வீளித்துக்கூறல் வழுவா யமையு
மென்பது 485.

தலைவன், தலைவியைக் கருதி இரவுக்
குறிக்கண் ஏதத்திற்கு அஞ்சாது
வருதல் 213.

தலைவன், தலைவியை நின்னிற்பிரியே
னெனத் தெளிவித்தல் 841.

தலைவன், தலைவியை நோக்கி அருள
வேண்டுமெனல் 737.

தலைவன், தலைவியை நோக்கி இவன்
நீங்கிற் பரத்தையரிடத்தல்லது
நீங்காநென்ற ஊகத்தாலே யான்
செய்யாத சொல்லிச் சினவாதே
என்றல் 543.

தலைவன், தலைவியைப் பாராட்டியது
அவட்குச் செய்பொரு எச்சமும்
வினைவயிற் பிரிவும்உணர்த்தல் 35.

தலைவன், தலைவியை யளித்தற்கு
மழை உலகளித்தல் உவமை 141.

தலைவன், தன்றவறு பெரிதாகிய இட
த்துத் தலைவிமுன் பணிந்து கூறு
தல் 483.

தலைவன், தன்னெஞ்சோடு உசாவி
னது 372.

தலைவன், தன்னொடு நன்மையையும்
அவனொடு தீமையையும் புணர்த்
துக் கூறியது 356.

தலைவன், தான் மடலூர்த்தவாறும்
அதனால் தலைவியை அடைந்தவா
றும் தன் பாங்காயினோர்க்குக் கூறு
தல் 856.

தலைவன், தூதுகண்டு புலம்பல் 167.

தலைவன், தோழி இயற்பழிக்கத்
தலைவி இயற்பட மொழிவது
கேட்டு வந்து அவரோடும் ஊசலை
ஊக்குதல் 810.

தலைவன், நகையாடிக் கூட்டத்தை
விரும்பிக் கூறிய மொழிக்குத்
தலைவி உறழ்த்து கூறல் வழுவாயி
னும் அவனும் நகையாடிக் கூற
லின் அமையுமென்பது 385.

தலைவன் நாடோறும் வதுவை யயர்ந்து வருதல் 447.

தலைவன்பரத்தைமை மேலிடுகையாலே பெண்டிர் புலத்தல் 442.

தலைவன்பரத்தைமையைத் தலைவி கூறியபோது அவன் 'நீ கனவு கண்டாயோ' என்றல் 540.

தலைவன், பரத்தையர்க்கு வீடு சமைத்து அதிலே அவரைக் கொண்டுவந்து யிருக்கச் செய்தல் 425.

தலைவன், பரத்தையர் கூட்டத்திற் பிறந்த இன்பம் கருதி அவரைக் காவல் கொள்ளல் 435.

தலைவன், பரத்தையர் புலவியால் அழுந்தின வடுக்களை நாணமின்றி விட்டு வைத்தல் 429.

தலைவன் பரத்தையர் வருதற்கு இல்லம் சமைப்பித்தல் 429.

தலைவன் பரத்தையராரும் துணங்கைக் கூத்தில் தலைக்கை கொடுத்தல் 441.

தலைவன் பரத்தையரிடத்துப் புலப்பட ஒழுகாது மறைந்தொழுகுதல் 536.

தலைவன் பரத்தையருடனே புனவிடத்தே விளையாடுதல் 402.

தலைவன் பரத்தையருடைய தாரைத் தன் தாராக மயங்கி யணிதல் 529.

தலைவன், பரத்தையரைத் தேரேற்றி வரச் செய்தல் 426, 444.

தலைவன், பரத்தையரோடு பாசறைக் கட்டெல்லுதல் 163.

தலைவன், பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து ஆற்றமடைவாயிலாகப் புக்குத் தெய்வ மகளிர் பொய்த லயர்வதோர் கண்கண்டேனெனத் தலைவிக்கு ஊடல் தீரக் கூறுதல் 548.

தலைவன், பரத்தையை வதுவையயர் தல் 423.

தலைவன், பாணனைத் துண்டிலாக இட்டுப் பரத்தையரை அகப்படுத்தல் 509.

தலைவன் பாராட்டுதலாற் தலைவி ஐயுறுதல் 132.

தலைவன்பாற் சென்ற நெஞ்சு 770.

தலைவன், பிரியக் கருதியதனால் பள்ளியிடத்துக் கணவிற்கூறுதல் 123

தலைவன், போக்கின்கண் தலைவியைப் புகழ்தல் 90, 91.

தலைவன், மகளிர் தோளில் கரும்பு எழுதுதல் 904.

தலைவன் மகளிருடலை அப்பொழுதே வணங்கி உணர்த்தல் 819.

தலைவன், மகளிரோடு துணங்கைக் கூத்தாடுதல் 402.

தலைவன், மடலூர்ந்து தலைவியை யெய்துதல் 856.

தலைவன் மடலூர்பவன் ஆவிரங்கண்ணி சூடல் 871.

தலைவன் மடலூர்பவன், ஆவிரம்பூவோடு எருக்கங்கண்ணியுஞ் சூடி மடன்மாலை மணிகளொலிக்க னறுதல் 864.

தலைவன் மடலூருங்கால் கிழியில் தலையிருவொடு தன் உருவும் எழுதுவது உண்டென்பது 859.

தலைவன் மடலேறுகின்றவன் சான்றோர்க்குக் கூறுதல் 863.

தலைவன் மடலேறுவேனென்றவன் கண்டார்க்குக் கூறுதல் 870.

தலைவன் மார்பிற்சந்தனம் பரத்தையர் கோதை முயக்கத்தால் மறுப்படுதல் 441.

தலைவன், மார்பிற் பல்காழ் முத்தனியாராம் அணிதல் 469.

தலைவன் மார்பிற் பிறர் கூந்தலின் மணம் நாறுதல் 465.

தலைவன் மார்பு, பரத்தையர் புனலாடத் தெப்பமாதல் 436.

தலைவன் மார்பு மலையை வருத்துவதாகக் கூறுதல் 841.

தலைவன் மாலூர்தலைக்கண்டார்அது குறித்து வருந்துதல் 879.

தலைவன், முற்பிறப்பில் யானுமவளும் வேறல்லமென்று கருதுதல் 380.

தலைவன்முன் தலைவி தன்னைப் புகழ்தல் 521.

தலைவன் வந்து தலைவி துயர் நீக்குதற்கு, கண்ணுறு பூசலைக் கைகளைத் தல் உவமை 190.

தலைவன் வாவு அறிவுக்கும் குறி
மயங்குதலால்; தலைவி அல்ல குறிப்
படுதல் 294.

தலைவன் வரைந்து கொள்வலெனச்
சூளுறுதல் 956.

தலைவன்வரைந்துகோடற்குக் தோழி
பொய்யுரை படைத்தல் 393.

தலைவன் வரைபாயக் கருதுதல் 859.

தலைவன் வரையாது வந்தொழுகு
தல் 837.

தலைவன் வரைவிடைவைத்து வேற்
தற்கு உற்றுழிப் பிரிதல் 950.

தலைவன் வரைவுவேண்டியிடல் 728.

தலைவன் வரைவொடு வந்துபணிந்து
தலைவியடிபைச் சேர்தல் 906.

தலைவன் வலிந்து சென்றதனைத்
தலைவி துனியால் மறுத்துக்கூறு
தல் 532.

தலைவன் வற்புறுத்திச்செல்லுதல் 71.

தலைவன் வினைவலபாங்கினன், கா
மஞ்சாலா இளமையோளாகிய
வினைவல பாங்கிற் நலவியைக்
கண்டு ஏமஞ்சாலா இடும்பையெய்
திக்கூறியது 704.

தலைவன் வினைவலபாங்கினன், கா
மஞ்சாலா இளமையோளாகிய
வினைவல பாங்கிற் நலவியைக்
கண்டு ஏமஞ்சாலா இடும்பையெய்
திச் சொல்லெதிர் பெறாஅன்
சொல்லி யின்புறல் 700, 709.

தலைவன் வினைவலபாங்கினன், வினை
வல பாங்கிற் நலவியை நோக்கிச்
சொல்லுதல் 720.

தலைவன் வேட்கையால் அறிவினெல்
லையில் நிலலாமைக்கு, யானை
மதத்தாற் பரிகோலெல்லையில்
நிலலாமை உவமை 334.

தலைவனளியின்மைகண்டும் அவன்
பொய்மொழியை நம்புதற்கு, நஞ்சு
உயிர் செருத்தலை அறிந்தும் உண்
னுதல் உவமை 444.

தலைவனாட்டிலுள்ளன கூறித் தலைவிக்
கேற்ற உவமைதோன்றச் செய்தல்
263.

தலைவனிடத்தினின்றும் புதல்வனைச்
சிறைத்தல் 471.

தலைவனுக்குத் தலைவியை அன்பா
னன்றிப் பொருள் காரணத்தால்
பாராட்டெல் வழுவென்பது 34.

தலைவனுக்குத் தலைவியைப்பற்றிச்
சொல்வதே இன்பமென்பது 356.

தலைவனுடம்பி லுற்ற நகக்குறி பற்
குறிகளுக்கு நண்டின் நடைவடு
உவமை 527.

தலைவனுத் தலைவியும் உறழ்த்துகூறித்
தலைவி கூடக்கருதிய பெருத்தினை
377.

தலைவனுத் தலைவியும் மணியும் அத
னிற்பிறந்த நீரும்போல வேறல்ல
ரென்பது 892.

தலைவனுத் தலைவியும் மூப்பு வரு
வதன்முன் துறத்தல் 127.

தலைவனும் தலைவியும் வினைவல பாங்
கினரிலு முண்டென்பது 727.

தலைவனுயர்மொழிக்குத் தலை வி
உறழ்த்து கூறுதல் 385.

தலைவனொஞ்சு மகளிரழகினால் அவ
ரைப் பற்றுதல் 867.

தலைவனைத் தலைவி என்னை யென்றல்
543.

தலைவனைத் தோழி நெருங்குதல் 423.

தலைவனைப் பிறப்புப் பற்றி மிகுதி
படக் கூறுதல் 316.

தலைவி, அகமலியூட லகற்சிக் கண்
வேற்றுக் கிளவி கூறுதல் 599.

தலைவி அல்ல கூற்றுக் கூறுதல் 718.

தலைவி, ஆயத் திடைத் தலைவனைக்
கண்டதும் கூறியனவும் தோழிக்
குக் கூறி அவனை வரைவுகடாவீ
யாய்க்கு அறத்தொடு நிற்கவேண்டு
மென்றல் 715.

தலைவி ஆற்றாது தூதுவிடக்கருதுதல்
154.

தலைவி இயற் படமொழிதல் 249.

தலைவி, இருவகைக் குறியும்பிழைத்த
விடத்துக் காட்சியாசையிற் களம்
புக்குக் கலங்கிக் கையறுதல் 311,
312.

தலைவி உறழ்த்து கூறுதல் 368.

தலைவி, ஊடற்கணினியும் தலை
வினைக் கொடிய நென்றல் 230.

தலைவி ஊழிப் பொருதபோரில் தலைவன் கலங்குதல் 529.

தலைவி எமஞ்சான்ற உவகைக்கண் தான் ஊழியவாறும் மகிழ்ந்தவாறுங் காட்டி அவன் வயிற் பரத்தைமை கூறுதல் 819.

தலைவிக்குத், தலைவன் பாராட்டுதலைச் செவ்வனங் கொள்ளாது பிழைக் கொள்ளல் வருவென்பது 34.

தலைவி, களவு காலத்தும் தலைவன் பரத்தைமைக்கு ஆற்றா ளாதல் 789.

தலைவி களவு வெளிப்பட்டதென்று அஞ்சுதல் 732.

தலைவி, கற்பினுட் பிரிவாற்றாது எம்மையும் உடன் கொண்டு சென்மினென்பது 42.

தலைவி, கற்பினுள் புலவிக் காலத்தில், தலைவன் இராற்றாரைத்தலை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் 288.

தலைவி, கற்புக்காலத்தில் தலைவனுறும் பொய்ச்சூளுறவிற்கு அஞ்சுதல் 529.

தலைவி, காப்பு மிகுதிக்கண் ஆற்றாது தலைவன்பாற் சென்ற நெஞ்சை நோக்கி அழிந்து கூறுதல் 795.

தலைவி, காவலிலே அகப்பட்டு வருந்துதற்கு, மயில் வலைபிலே அகப்பட்டு வருந்துதல் உவமை 795.

தலைவி, காவற் பாங்கினுங்கோர் பக்கத்திற் தலைவன் கூறியதைப் பரத்தையாக்கிக் கூறுதல் 605.

தலைவி, குழந்தையைத் தழுவி விளையாடும் விளையாட்டில், பரத்தையிற் பிரிந்து வந்து தன் வரவு அறியாமற் சென்று நின்ற தலைவன் ஊடலுணர்வன சொல்ல அவன் உறழ்ந்து கூறி மகன்வாயிலாக ஊடல் தீர்த்தது 477.

தலைவி, குறிப்பான் அன்றிக் கூற்றால் வழிபாடு மறுத்தல் 700.

தலைவி, கூட்ட முண்மை யுணர்ந்த தோழிக்கு உண்மை கூறுதற்கு அஞ்சிய அச்சம் நீட்டித்துக் கூறியது 453.

தலைவி கூற்று, சினம் பற்றியதாயினும் தலைவன் காதலைச் சிறப்பித்து வரின் அமையு மென்பது 368.

தலைவி, கைப்பட்டுக் கலங்கிய வருத்தத்தைக் களைந்தே நென்று உரையென்று தோழிக்கு உரைத்தல் 328, 327.

தலைவி, கையற வெய்திய பொழுதில் தலைவன் பெயரும் பெற்றியும் புணர்ச்சியுமாகிய கூறத்தகாதன கூறுதல் 893.

தலைவி, தங்கிய ஒழுக்கத்துக் கிழவினை வணங்கி, எங்கையர்க் குரையென இரத்தல் 439.

தலைவி, தலைமகன் தன தொழுக்கத்தைக்காந்து உணர்த்தும்வழி மடனழிய நிற்கல் 594.

தலைவி, தலைவன் அல்ல குறிப்பட்டு மீண்டதனை என் பிழையாகக் கருதுவனென்று கவன்று ஆற்றா ளாதல் 279.

தலைவி, தலைவன் அன்புறுதக்கன கூறக் கேட்டு அவற்றைக் கூறித் தலைவர் வருவரெனத் துணிந்து கூறுதல் 68, 79.

தலைவி, தலைவன் ஆற்றாமை வாயிலாக வலிந்துபுக்கு நெருங்கிக் கூடியிடத்து அவனுடனுடிச் சில சொல்லி அவன் ஆற்றாமை கூறுவது கேட்டுத் தான் ஊடல் தீர்தல் 531.

தலைவி, 'தலைவன் இளிவந்தன செய்யவும் யான் நாணுமடனு நீங்கிநிலேன்' என்று தன் பெருமை தோழிக்குக் கூறுதல் 330.

தலைவி, தலைவன் 'இனிச் செல்லா' நென்பது இடமும் காலமும் பற்றி அறிந்த காலத்தில் ஊடல் உள்ளத்தால் அவனைச் செல்கெனக் கூறி விடுத்தல் 468.

தலைவி, தலைவன் ஏதிலாற் புணர்ந்த மையை அவன் கண்ணி முதலியவற்றால் அறிதல் 464, 465, 466.

தலைவி, தலைவன் கணிகழ்ந்தது நினைந்து தோழிக்குக் கூறுதல் 132, 165.

தலைவி, தலைவன் கழிபெரு நல்கலால்
அவனெண்ணங்களை யறிதல் 34.

தலைவி, தலைவன் காமஞ்சாலா இள
மையோள்வயிற் களவொழுக்க
மொழுகி இடை யிட்டுப் பிரிந்து
தொன்முறை மனைவியரொடு கூடி
யிருந்ததனை அறிந்து ஆற்றளாய்
ஆற்றமை கண்டு வினவிய தோழிக்
குக் கூறுதல் 766.

தலைவி, தலைவன் குறிப்பறிதல் வே
ண்டி வேற்றுமைக் கிளவி கூறு
தல் 531.

தலைவி, தலைவன் குறிப்புக் கண்டு
ஐயப் படுதல் 34.

தலைவி, தலைவன் கூற்றைப் பொய்
யாக் கோடல் 566.

தலைவி, தலைவன் கைப்பட்டிக் கலங்
கிப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தமை கூறி
அதனைத் தமர்க்கு உரையெனத்
தோழிக் குரைத்தல் 327, 328.

தலைவி, தலைவன் குளுநவை யெடுத்த
வழிப் பொய்ச் சூளஞ்சி ஊடல்
தீர்தல் 529.

தலைவி, தலைவன் சென்ற காட்டது
கடுமை நினைந்து ஆற்றளாய்த்
தெய்வங்களைப் பரவலாமோ வென
ஆராய்தல் 100.

தலைவி, தலைவன் சொல்லாது பிரிந்த
பொழுது அவன் செய்த தலையளி
கள் பற்றுக்கோடாக ஆற்றுதல் 32.

தலைவி, தலைவன் தோண்மேலா
னெனக் கனவு காணல் 785.

தலைவி, தலைவன் பண்பின்மையைப்
பிறர்கூறத் தான் நாணுதல் 270.

தலைவி, தலைவன் பதியகந்து நுகர்ந்
தமை கூறுதல் 164.

தலைவி, தலைவன் பரத்தமை கண்டு
புலவாது பொறுமை கடனெனக்
கொள்ளுதல் 451.

தலைவி, தலைவன் பரத்தையரொடு
விளையாடுவா னெனப் பொறுமை
கூறுதல் 165, 166.

தலைவி, தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து
வந்தவழி இரத்தலும் தெளித்தலு
மாகிய ஈரட்டத்தும் அவன் முன்
தன்னைப் புகழ்தல் 521.

தலைவி, தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து
வந்து ஆற்றாமையே வாயிலாகப்
புகழித் தாழ்த்த காரண மென்
னென, புதுப்புனலாடித்தாழ்த்த
தென, இன்ன புதுப்புனலே யாடி
யதென நெருங்கிக்கூறுதல் 599.

தலைவி, தலைவன் பாராட்டலால்
அவன் பிரிவு உணர்தல் 132.

தலைவி, தலைவன் பிரியின் இறப்ப்
பென்பது 66.

தலைவி, தலைவன் பிரிவுணர்த்திய
காலத்து எம்மையும் உடன் கொ
ண்டு சென்மி னென்றல் 115,
128.

தலைவி, தலைவன் புறப்பெண்டிர்
மாட்டுப் போகியவழி வெகுளுதல்
498.

தலைவி, தலைவன் முன் தன்னைப்
புகழ்தல் அவன் பரத்தையிற்
பிரிந்து வந்து தெளிவித்தற் கண்
உண்டென்பது 528.

தலைவி, தலைவன் மெய் வடுவாலும்
இதழ் சோர்ந்த கண்ணியாலும்
அவன் பரத்தமையை மெய்ப் பித்
தல் 527.

தலைவி, தலைவன் வந்த காலத்துக்
கூந்தலணிதல் 460.

தலைவி, தலைவன் வருகையால் அழகு
பெறுதல் 211, 212, 213.

தலைவி, தலைவன் வருத்தத்தைத்
தோழிகூற அதனை யேற்றுக்கொள்
ளாது உறத்தலில்(ல்)வழுவா(யினும்)
நாண்யிருதியார் கடிதின் உடம்
படாமையின் அமைபுமென்பது
364.

தலைவி, தலைவன் வருவான் என்று
உயிர் தரித்தல் 797.

தலைவி, தலைவன் வரைவிடைப்
பிரிந்து நீட்டித்துழிப் பிரிவாற்ற
கில்லாது நாணுவரை யிறந்து
சுலங்கிமொழிந்து அறிவழிந்து
அவன் வந்து சார்தலால் தெளிதல்
886.

தலைவி, தலைவன் வாராக் காலத்துப்
புதல்வன்செயற்கு மகிழ்ந்து ஆற்றி
யிருத்தல் 434.

கலித்தொகை

தலைவி, தலைவன் வாளாணெதிரும்
வென்றியைத்தோழிக்குக் கூறுதல்
171.

தலைவி, தலைவனருளி ன்மையைத்
தோழிக்கும் மறைத்தல் 269.

தலைவி, தலைவனுலுற்ற வருத்தம்
நீங்குதற்குப் புதல்வனைக் கொண்டு
பொழுது போக்குதல் 473.

தலைவி, தலைவனாற்றாமை கண்டருளி
செஞ்சு ஏவல் செய்ததென வே
ரோர் பொருள்பயப்பத் தன் அன்
பினைக் கரத்தல் 461.

தலைவி, தலைவனிறந்து படுவனென்று
துணி தீர்தல் 486.

தலைவி, தலைவனின்கில் ிறங்கெட்டு,
கூபன் பொலிவு பெறுதல் 464,
465.

தலைவி, தலைவனுடன் உறழ்ந்து
கூறிக்கூடக் கருதிய பெருந்திணை
377.

தலைவி, தலைவனுறுதலால் மெய்யில்
அழகும் மனத்தில் மகிழ்ச்சியும்
உடையனாதல் 949.

தலைவி, தலைவனைக் கனவிற் கண்டு
வளைக்க முயன்றதாகக் கூறுதல்
882.

தலைவி, தலைவனை நோக்கி நிற்பணி
வை நின்றபெண்டிர் கொள்வொன்
றல் 582.

தலைவி, தன் மகனைப் பாராட்டிப்
பரல் கூறிட்டு ஊட்டுதல் 505.

தலைவி, தன் வயினுரிமையும் அவன்
வயிற் பாத்றையும் கூறுதல் 224,
769.

தலைவி, தன் வருத்தம் ஆயத்திற்கும்
புலப்படாமை மறைத்தல் 271.

தலைவி, தன்றுயிலைத் தலைவன் வாங்
கிக்கொண் டொளித்தா னென்றல்
769.

தலைவி, தன்னடியில்தலைவன் வணங்
கியவுடன் ஊடலீர்தல் 535.

தலைவி, தன் னானும் மடனும் நீங்கிய
திறத்தைக் குறிப்பானன்றிக் கூற்
ருளும் அறிவித்தல் 282.

தலைவி தன்னுள்ளே அழிந்து கூறு
தல் 504.

தலைவி, தன் னெஞ்சு தலைவன்
பகுதியிற் பட்ட தெனல் 768.

தலைவி, துனியில் தலைவ னுண்மை
யிற் பழி படக் கூறுதல் 531.

தலைவிதுனியைத் தலைவன் போக்கு
தல் 483.

தலைவி, தேறுதலொழிந்த காமத்து
மிகுதிறத்தால் தலைவன்மடலேறிக்
தன்பால் வரும்படி காமன் காலைக்
கட்டிக்கொண்டு கணையிரப்பே
னென்றல் 947.

தலைவி, தேறுத லொழிந்த காமத்து
மிகுதிறத்தால் மன்றத் திருந்த
சான்றோ ரரியத் தன் துணைவன்
பெயரும் பெற்றியும் அவனொடு
புணர்ந்தமையும் தோன்றக் கூறி
யும் அழுதும் அரற்றியும் பொழு
தொடுபுலம்பியும் ஞாயிறு முதலிய
வற்றொடு கூறத்தகாதன கூறுதலு
முடையளாவ னென்பது 886.

தலைவி, (தோழி, தலைவனை வரைதல்
வேண்டி) இயற் பழித்தவழி இயற்
பட மொழிதல் 248.

தலைவி, தோழியாற் கூற்றுகிழ்த்து
தல் 79.

தலைவி, தோழியினுற்பைத் தன்
னுறுப்பென்றல் 225.

தலைவி, தோழியை ஆற்றுவித்தல் 69.

தலைவி, தோழி வற்புறுப்பவும் வன்
புறையெதிரழிதல் 168.

தலைவிதோளில் தலைவன் தொய்யி
லெழுதுதல் 110.

தலைவி, நலந்தாராயெனத் தலைவனை
வளைத்தல் 794.

தலைவி, நாணமிக்கவழித் தோழி
யோடு உசாவுதல் 382.

தலைவி, நாணும் மடனும் நீங்கிய
சொல்லைத் தோழிக்குக் கூற்றாற்
கூறுதல் 310.

தலைவி, நிமித்தங்கூறித் தோழியை
ஆற்றவித்தல் 69.

தலைவி செஞ்சு, தலைவன் கிரிதளித்த
லாலும் செகிழ்தல் 767, 768.

தலைவி செஞ்சு, தலைவன்பாற் பல
முறை போய்வருவதற்கு, கடலோ
தம் தடுமாறுதல் உவமை 773.

தலைவி, நொதுமலர்வரைவிற்கு மண முரசியம்பியவழித் தமர்க்கு அறத் தொடு நிற்கும்படி தோழிக்குக் கூறுதல் 327.

தலைவி, பரத்தையர்சேரிச்சென்ற தறியாளென வுற்ற தலைவனோடு ஊடியும் உறழ்த்தும் சொல்லிப் பெயச்சுளஞ்சி ஊடல் தீர்தல் 524.

தலைவி, பரத்தையர் சேரிச்சென்ற தறியாளென வுற்ற தலைவனோடு ஊடி உறழ்த்துகிறித் தோழியாயி லாக ஊடல் தீர்பவன் தன்னெஞ் சொடு கூறுதல் 520.

தலைவி, பரத்தையர் சேரியிற்சென்று வந்த தலைவனோடு ஊடிப் பின் ஊடல்தீரக் கருதிக் கூறுதல் 457.

தலைவி, பரத்தையர் தாம் உற்றனவா கக் கூறிய துன்பங்களைப் புலவி யில் தலைமகற்குக் கூறுதல் 459, 460.

தலைவி பரத்தையரில்லிற் புதல்வன் செல்லாமற் சிறைத்தல் 492.

தலைவி, பரத்தையரைக் குதிரையாக் கிற் கூறுதல் 584.

தலைவி பரத்தையரைப் பூழாக்கிக் கூறுதல் 577.

தலைவி பரத்தையரை யானையாகக் கூறிப் புலத்தல் 593.

தலைவி பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக மக னுக்கு உரைத்தல் 471.

தலைவி, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன்மெய்க்கண் தவறுகண்டு ஆற்றாளாய் அவனை நீக்கிவிடுத்து தல் 486.

தலைவி, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து கடவுளர்கட் டங்கினே னென்ற தலைவற்குப் புலந்து கூறுதல் 659.

தலைவி, பருவ வரவின்கண் ஆற்றாது இறந்தது சிந்தித்துக்கூறுதல் 62.

தலைவி, பருவ வரவின்கண் தோழி வற்புறுப்பவும் ஆற்றாளாய் வன் புறையெதிரழிதல் 158.

தலைவி, பாங்கியை மறைத்தல் 365.

தலைவி, பிரிதலுற்ற தலைமகன் குறிப் புக்கண்டு கூறுதல் 132.

தலைவி, பிரிவிடை மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றாது தோழிக்கு உரைத் தல் 753.

தலைவி, பிரிவிடை மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றாளாதல் 832.

தலைவி, பிரிவிடை மாலைப்பொழுது கண்டு கழிய ஆற்றாதிருக்கையில் தலைவன் வர அவன் அகமலர்தல் 756.

தலைவி பிரிவிடை மாலைப்பொழுது கண்டு புலம்புதல் 746.

தலைவி, பிரிவிடை யாற்றாது மாலைப் பொழுது கண்டு புலம்பித் தோழி கேட்ப அதனோடு புலத்தல் 746.

தலைவி பிரிவிடை யாற்றாமை, தலை வன் வந்து சார்தவன் நீங்குதல் 805, 832.

தலைவி, புணர்ச்சி நீகழ்த்தமை செவி விக்கு உரைப்பாயாகவென்று தோ ழிக்குக் கூறுதல் 326.

தலைவி புலவி நீட்டித்தல் 605.

தலைவி மகப் பழித்து நெருங்குங் கூற்று 517.

தலைவி, மகனைக் கடவுட் கடிநகர் வலம் கொண்டு வருதற்குச் சேடிய ருடன் போக்கி அவன் நீட்டித்து வந்துழி அவனை மாயப்பரத்தை உள்ளிய வழியின்கண் அவன் கையிற் தந்தைதொடிகண்டு புலந்து தன்னுள் அழிந்து கூறுதல் 498.

தலைவி, மகனை நோக்கித் தலைவனை இன்ன குணத்து ஒத்திரு; இன்ன குணத்து ஒவ்வாதே என்று கூறு கையில், மறைந்து புக்க தலைவன் ஊடல் உணர்வன சொல்லல், அவன் மகன் வாயிலாக ஊடல் தீர்தல் 512.

தலைவி, மகனைப் பாராட்டுதல் 505.

தலைவி, மகனை வினையாடுவித்துக் கொண்டுவரச் சேடியொடு போக்கி அவன் நீட்டித்து வந்தவழி மாயப் பரத்தை உள்ளிய வகை சிறைப் புறமாகக் கேட்டு வந்த தலைவனைக் கண்டு புலத்தல் 493.

தலைவி, மறுத்தெதிர் கோடல் 701.
தலைவி மனத்தில் தலைவியுயர்வும்
கிழவோன் பணியும் புலவியுள்
நிகழ்தல் உண்டென்பது 534.
தலைவியது ஆற்றுமை கூறிக் தோழி
வரைவு கடாவுதல் 774.
தலைவியுஞ் சுற்றமும் முதலும் சினைபு
மாயிருத்தல் 27.
தலைவியுடன்போக்கில் செவிலி தேடி
வருதல் 59.
தலைவியுந் தோழியும் தலைவன்கண்
நிகழ்ந்த கூற்றனைக் கூறி நின்றலும்
பாலைத்தனையென்பது 110.
தலைவியுந் தோழியும் வரைவு கடி
தின் முடிதற் பொருட்டு வரை
யுறை தெய்வத்திற்குக் குரவை
யாடுதல் 217.
தலைவியை, அன்றில் வருத்துதல்
803.
தலைவியைக் கடல் வருத்துதல் 803.
தலைவியைக் குழல் வருத்துதல் 807.
தலைவியை, வாடைவருத்துதல் 160.
தலைவி வருத்தத் தலைவன் பொருள்
வயிற் பிரிதல் அன்பன் மென்பது
21.
தலைவி, வரைவிடையாற்றாத
பொழுது அவளுற்ற கவின் கண்டு
வினவிய தோழிக்கு அவன் தான்
கண்ட கனவுநிலையுரைத்தது 793.
தலைவி, வரைவு நீட ஆற்றாதபோது
அவளாற்றாமையை அவளைக்
கொண்டே தலைவற்கு அறிவிக்கக்
கருதிய தோழி அவன் சிறைப்
புறத் தானாக அவளை வற்புறுக்க,
அவள் வன்புறையெதி ரழிந்து
கூறுதல் 851.
தலைவி வரைவு நீட ஆற்றளாய
பொழுது, தோழி தலைவன் முன்
செய்தது கூறி ஆற்று வித்தல்
810.
தலைவி, வரைவு நீட ஆற்றளாயின
விடத்து அவளுடன் தோழி முரு
கனைப் பாடுபவன் போலத் தலை
வனைப்பாட அவன் ஆற்றுதல் 258.
தலைவி, வரைவு புறத்தகாய வழி,
தன்னுயர்வு தோன்ற மறுத்துத்

தலைவன்வரையும்படி நீ கூறென்று
தோழிக்குக் கூறுதல் 728.
தலைவி, வாயிலாய் வந்தார்க்கு மறுத்
துத் தலைவனது பழிகளை வெளிப்
படையாகக் கூறுதல் 424.
தலைவி விருந்து கண்டு ஊடல் மறத்
தல் 449.
தலைவி வினைவல பாங்கினன், ஆற்
றிடைக் கண்டு விலக்கி நகையாடிச்
சில கூறிய வினைவல பாங்கிற்
றலைவனோடு கூட்டத்திற்கு உடம்
படுதல் 718.
தலைவி வினைவல பாங்கினன், வினை
வல பாங்கிற் றலைவன் ஆற்றிடைக்
கண்மெலக்கிச் சிறிது கூறிய வழி
அவனோடு கூடலுறுகின்றான் கூறு
தல் 723.
தலைவி வினைவல பாங்கினன், விலக்
கிய தலைவனோடு சில மொழி
கூறிக் குறியிடக் கூறுதல் 736.
தலைவி, வினைவல பாங்கினன், வெண்
னெய் கொடைக்குச் சென்ற
விடத்து மெய் தீண்டித் தனது
ஆற்றாமையை அறிவித்த வினை
வல பாங்கிற் றலைவனுக்கு ஈண்டுப்
பிறர் அறிவர், நாளைக் கன்றோடு
சேறுமென இடம் கூறுதல் 710.
தவ - கெடும்படி 934; - மிகும்படி
805; - மிகும்படியாக 54.
தவச் சிறிது - மிகச் சிறிது 851.
தவஞ் செய்தவர் விரும்பிய நுகர்ச்சி
களை நுகர்தல் 163.
தவநெடிது - மிகவும் நீட்டித்த
தெனக் கூறும் நிலை 488.
தவமுயன்றோர் சுவர்க்கம் பெறுதல்
862.
தவல் - கெடுத்தல் 843; - கெடுதல்
114.
தவலருஞ் செய்வினை 114.
தவலி யோய் - கேடில்லாத காம
கோய் 834.
தவழ்தல் 225; - படர்தல் 'தவழ்
கொடித்தளவம்' 630.
தவறுதல் சரலாவோ - தப்பாதலுக்கு
அமையாவோ 527.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி கௌரவ

தவறிலீர் மற்கொலோ - தவறுடை
யீரல்லீர் போலே யிருந்தது 941.

தவறு 689 ; - குற்றம் 345 ; - தப்பு
294, 354, 355, 430, 503, 519,
522, 526, 528, 534, 537, 540.

தவிர்த்தல் - தடுத்தல் 500 ; - போக்
குதல் 232.

தவிர்தல் - அவிதல் 'தவிருமென்
னெஞ்சுத் துயிர்திரியா மாட்டிய
தி' 883; - இருத்தல் 117 ; - தங்
குதல் 499, 500, 601.

தவிர்ந்ததை - தங்கின பழையை 603.

தவிர்-தவிர்ந்தல் 659; - தவிர்ந்து 463.

தழீஇ - அணைத்து 'வட்டி தழீஇ'
706; - அணைத்துக்கொண்டு 217;

ஆடி 'குரவை தழீஇ' 647;

தழுவி 109, 426, 552, 596,

671, 734, 902.

தழீஇயவன் - தழுவினவன் 643.

தழீஇயினர் - முயர்க்கினவர் 571.

தழும்பு 430.

தழுவுமவர் 631.

தழுவுமவன் - தழுவுபவன் 656.

தழுஉ - குரவை 646, 661, 683;
- கூடி 494.

தழுஉ அயர்தல் - குரவைக்கூத்தாடு
தல் 646.

தழை 630, 631, 780.

தளர்தல் 217, 332, 633; - இளைத்
தல் 494; - குலைதல் 188; - சிறிது

சாய்தல் 126; - வருந்துதல் 737.

தளர் நடைசாண்டலினிது 473.

தளர்பு - ஆற்றாமல் 188; - தளர்ந்து
348.

தளர்பொல்கி - தளர்ந்துநடந்து 734.

தளராதவர் 188.

தளரியலவர் 402.

தளரியால் - மனந்தளர்கின்ற இயல்
஁பினையுடையாய் 724.

தளவும் - செம்முல்லை 697, 699;
- முல்லை 630.

தளவு - முல்லை 137, 638.

தளவும் முல்லையும் வெவ்வேறென்
பது 699.

தளி - மழை 116, 307, 323, 619;
- மழைத்துளி 87.

தளிபொழி தளிரன்ன எழில்மேனி
- துளியைச் சொரியப்பட்ட தளி
ரையொத்த அழகினையுடையமேனி
87.

தளிர் 96, 117, 149, 156, 158,
174, 191, 350, 458, 823, 883,
896.

தளிர்குடுதல் - தளிர் விரவினமலை
குடுதல் 900.

தளிர்ந்தல் - மனமகிழ்தல் 900.

தளிர், நிழலிலுள்ளது நிறம்பெறு
தென்பது 117, 295.

தளிர்மேல் வீழ்த பூந்தாதுக்கு மாய
வண் மேனிச்சுணங்குஉவமை 191.

தளிர்மேனி 87, 233, 353.

தளிர் விரவினமலை 904.

தளிர்நீன 191.

தளிருக்கு மாயவன்மேனி உவமை
191.

தலை - முறுக்கு 189, 357, 428.

தலைத்துக் கொள்ளாநின்றல் 552.

தலைவிட்ட - முறுக்கு அவிழ்ந்தன
457.

தலைவிட்ட காதலர் - மனம் நெகிழ்
ந்த காதலர் 748.

தலைவிடுதல் - அலருதல் 428; - நெ
கிழ்தல் 439; - முறுக்கு நெகிழ்
தல் 416, 457.

தலைவிரவின கொச்சகம் 820.

தற்கண்டார் - தன்னைக் கண்டார்
595.

தற்சேர்ந்த - அதனைச்சேர்ந்த 948.

தறுகண்மை 31, 265, 395, 626,
736.

தறைதல் - தட்டையாதல் 392.

தன்கிளை செறுமை 827.

தன்குறிப்பு 762.

தன்குறிப்பை ஒன்றன்மேலேற்றிக்
கூறும் உவமை விசேடம் 762.

தன்மயத்திரர் 136.

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றில்
அம்மீறு வருங்கால் ககரம் எதிர்
கால முணர்த்தி வருதல் 239.

தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று உளப்
பாட்டிலன்றி உயர்ந்துக் கூறலில்
வருதல் 331.

கலித்தொகை.

தன்மை, மென்மை என்னும் பொரு
ளில் வருதல் 887.

தன்மையொ டுத்தபெயர் 'யாய்'
717.

தன்மையொ டொட்டியபெயர் 'யாய்'
717.

தன்வயினுரிமை 769

தன் றுணைப் பிரிந்தயாஅந் தனிக்கு
ருகு குசவுமே 763.

தன்னலம் 503, 595.

தன்னலம் பாடுவி 503.

தன்னிலன் - தனக்கென ஒரு நெஞ்
சுடையளவல்லன் 420.

தன்னிலொத்தமுறை 125.

தன்னுட்கையா நெய்திடுகிளவி 799.

தன்னுயிர்போலத் தழீஇ யுலகத்து
மன்னுயிர் காக்கும் இம்மன்னனும்
902.

தன்னெஞ் சொருவந் கினைவித்தல்
945.

தன்னை 502; - அவனை 882.

தன்னைப் பிறர்போலக் கூறுதல் 362,
859, 927.

தன்னைப் பிறன்போற் கூறுதல் 511,
522, 661.

தன்னைப் பிறன்போற் கூறிற்றுகாது
522.

தன்னையர் 217.

தன்னையறியாது சென்றேன் 310.

தன்னை வினவுவார்க் கேதிலசொல்வி
909.

தன்னொடு மைந்தனிடை உறவு 520.

தனக்குச் சென்ற அருளினால் 218.

தனிக்குழல் - தனித்த குழல் 748.

தனிச்சொல் 9, 23, 40, 49, 61, 67.

76, 88, 98, 108, 118, 126,

127, 131, 140, 148, 213, 663,

677, 686, 692, 713, 727, 755,

778, 820.

தனிச்சொல், அசைநிலையாகி வருதல்
62.

தனிச்சொல், ஒரு கலியில் பல வரு
தல் 347.

தனிச்சொல், பொருள்பெற்று வரு
தல் 93, 157, 778.

தனிச்சொல் பொருள்பெறுது வரு
தல் 366.

தனிசு - கடன் 124, 697.

தனிசு கடவாரிடத்துக் கொடுத்தவர்
கள் அவரவர்களுக்குள்ள பண்டங்
களை உசாவுதல் 697.

தனித்த மலர்கள் 416, 428, 457.

தனித்தன்மை முற்று 232.

தனித்து ஒழிதல் - தனியே நீங்கு
தல் 730.

தனித்தே தாழும் - என்னை நீக்கித்
தான் அவனிடத்தே தாழும் 407.

தனியவர் 802.

தனியினெஞ்சே - தனிமையான மன
த்தைத் தனக்கு உரித்தாக்குதலில்
லாத நெஞ்சு 407.

தா என்னுந் கிளவி, கொடுப்பான்
பொருளாய்க் கொள்வான் கட்
செல்லாதவற்றை இரத்தற் கண்
னும் வருதல் 794.

தாஅய - பாய்ந்த (பாந்த) 685.

தாஅழ்ந்த 728.

தாக்கணங்கு போலத்தாக்குதல் 418-

தாக்குதல் - போர்செய்தல் 280, 297,
811.

தாக்குபு - தாக்கி 139, 681.

தாகம் தாமெனத் திரிதல் 81.

தாங்கருந் காமம் 762.

தாங்காச்சினம் - பிறரால் தாங்க
வொண்ணாத சினம் 873.

தாங்குதல் - இளைப்பை ஆற்றுதல்
117; - காத்தல், 'செல்லுயிர்தாங்
கும்' 85; - பாரமென்று பொறுத்
தல் 147; - பொறுத்தல் 72, 115,

296, 451, 489, 854, 924.

தாங்குதல் தேற்றுவிரும்பை 864.

தாட்கூட்டாகிய நீலக் கடைச்செறி
261.

தாடிக்கு இரலை மருப்பு உவமை 95.

தாடிக்குகிலமான்கொம்புஉவமை 95.

தாண்டில் 117.

தாதலிழ் தண்போது - தாதை அல
ர்ந்த குளிர்த்தபூ 107.

தாது - பூந்தாது 107, 149, 162,

179, 187, 191, 336, 440, 442,

458, 763.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ௧௦௮௭

தாது சுணங்கிற்கு உவமை 458.
 தாதுகுழ் கூட்தல் 716.
 தாதுகுழ் தாமரைத் தனிமலர் 416.
 தாதுசேர்த்து இதழ்வனப் பிழத்த
 நின்கண்ணி 440.
 தாதுண்ணுதல் 193, 234.
 தாது தேர் பறவை - தாதுதத்தேடி
 யுண்ணும் வண்டு 124.
 தாதுதேர் வண்டின்கிளை 476.
 தாதுமைத்தல் 223.
 தாதெருமன்றத்துக் குரவையாடுதல்
 702.
 தாதெரு மன்றம் 646.
 தாபுத வாகைத்துறை 565.
 தாம் - தாகம் 79.
 தாம்பிற் பிணித்து - தாம்பாற் கட்டி
 715.
 தாம்பு 736.
 தாம்பூலம் 395.
 தாமரை 40, 357, 416, 428, 439,
 443, 457, 463, 468.
 தாமரைக் கண்ணியை 316.
 தாமரைக் கழிமுறை 433.
 தாமரைக் கொட்டை 443.
 தாமரை, குளத்துக்கு அனியாமென்
 பது 126.
 தாமரைப்பாசரும்பு 126.
 தாமரைப்பூ, புதல்வற்கு உவமை 501.
 தாமரைப்பூவிற் சாயந்திருக்கும் கதி
 ருக்கு ஆடுபவன் முகத்துத் தொம்
 கும் வயந்தகமென்னும் அணிகலம்
 உவமை 468.
 தாமரைப் பொய்கை 40.
 தாமரை மருத்திற்கு உரிய பூவென்
 பது 26, 316, 317.
 தாமரை மலர் 267.
 தாமரை முகை (தேருறுப்பு) 508.
 தாமரை யல்லியிலே திருமகள் வீற்றி
 ருத்தல் 268.
 தாமரையிலே அன்னத்தை மறைத்
 தல் 422.
 தாமரையிலையும் பூவும், குடைக்கும்
 புதல்வற்கும் உவமை 501.
 தாமரை யின் மலர் - தாமரையினது
 கட்கினிய மலர் 463.
 தாமரை வளையம் 358.

தாமறி புணர்ச்சியர் 58.
 தாய் - தாவி 124; - அன்னை 489,
 606.
 தாய்கிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துத்
 கொளல் 119.
 தாய் - அளந்த 'ஞாலமூன் மடித்
 தாய்' 775; - பார்த 191, 714.
 தாயம் (குதாட்டக் குழுவக் குறி)
 846.
 தாயர் 495, 500.
 தாயர் கொடுப்பப் புதல்வன் கொண்
 டமை 503.
 தாயாகின்ற முறைமை நீக்கினமை
 491.
 தாயிர் - தாயாக் தன்மையுடையிர்
 58.
 தாயின - பார்த்தன 660.
 தாயுயிர் பெய்த பாவை 124.
 தார் 350, 445; - ஒழுங்கு 565;
 - (துழாய்) மாலை 196; - பூமாலை
 405, 841, 871; - மார்பின் மாலை
 543, 579; - மாலை 9, 217, 349,
 413, 539, 643, 667, 721, 777,
 784, 787.
 'தார்' என்பது மகளிர் மாலைக்கும்
 அருகி வருதல் 529.
 தார்கொண்டான் தலைக்கோதை தடு
 மாறிப் பூண்ட நின் ஈரணி 401.
 தார், பலமலர் விருதுலை யுடைத்தா
 கக் கட்டப்படுதல் 719.
 தார்மணி பூண்ட தமனிய மேகலை
 586.
 தாரகலம் - தாரையுடைய மார்பம்
 564.
 தாவாத - வருத்தமில்லாத 519.
 தாவார் - கெடார் 134.
 தாவாவிருப்பு - கெடாதவிருப்பு 485.
 தாவினுள்ளம் - வருத்தமில்லாத உள்
 ளம் 667.
 தாழ்க்க நிறம் 496.
 தாழ்க்கவேண்டி 654.
 தாழ்க்துப்பு 32.
 தாழ்குரல் - தாழ்ந்த கதிர் 230.
 தாழ்கொடி நறுமூல்லை 749.
 தாழ்சடை 653.
 தாழ்சினை 233, 749.

தாழ்செறி கடுங்காப்பிற் றாய்-தாழிட்டு
அடைத்தாற்போலும் கடியகாவலை
யுடைய தாய் 294.

தாழ்த்தல் 654; - தாமதித்தல் 81,
403, 494.

தாழ்த்திருத்தல் 632.

தாழ்தல் - குலைதல் 'முடிதாழிருங்கூர்
தல்' 552, - குறைதல் 420; -
சிறிது குலைந்து வீழ்தல் 336; -
சோர்த்தல் 'பொலம்பிறை யுட்
டாழ்ந்த புனைவினை யுருள் கலன்'
478; - தங்குதல் 57, 155,
183, 407, 507, 597, 847; - தா
ழ்ந்து கிடத்தல் 439, 668, 946,
- நிறங்குறைதல் 585; - நீளுதல்;
'சில மழைபோ ருழ்ந் திருண்ட
கூர்தல்' 943.

தாழ்த்து 154; - தாழ்ச்சையினாலே
765.

தாழ்நீர முத்து - தாழ்ந்த கடலிற்
பிறந்த முத்து 817.

தாழ்பு - தாழ்த்து 22, 923.

தாழ்விலை 375.

தாழ - தங்கும்படி 735; - தங்கும்
படியாக 780.

தாழும்பட்ட ஓசை 35, 452, 854.

தாழும்பட்ட ஓசையின்றிவந்த இடை
நிலைப் பாட்டு 798.

தாழும்பழத்திற்குக் குண்டுகை உவ
மை 827.

தாழம்பூ அணிதல் 331.

தாழருவி 285.

தாழாது - நீட்டியாது 538.

தாழாமல் 814.

தாழிசை 9, 20, 27, 34, 40, 49,
54, 55, 61, 67, 76, 87, 93, 98,
103, 108, 117, 126, 127, 131,
140, 147, 213, 686, 778.

தாழிசை, இரண்டடியாலும் வருதல்
127.

தாழிசை இரண்டாய் வருதல் 957.

தாழிசைக்கு ஈடி. சிற்றெல்லையென்
பது 446.

தாழிசை, தரவகப்பட்ட மரபிற்றுகி
வருதல் 769.

தாழிசை நான்கு வருதல் 686.

தாழிசைப்பொருளை யுள்ளுறுத்துத்
தரவு உள்ளுறையுமவந்தருதல் 789
தாழிசை மூன்றும் எனையுமமாய்
நின்று கருப்பொருளோடு கூடிச்
சிறப்பியாது தானே திணைப்பொ
ருள் தோற்றுவித்து நிற்கல் 41.
தாழிசையல்லா இடைநிலைப்பாட்டு
782.

தாழிசையுள், எனைய மூன்றடியாக
ஒன்று நான்கடியாய் வந்தமையிற்
கொச்சகக் கலியாயிற்று 291.

தாழிசையென்றற்கும் சிறிது பொ
ருத்தின இடைநிலைப்பாட்டு 319.

தாழிசையெனவும் இடைநிலைப்பாட்
டெனவும் படுமென்பர் 771.

தாழிட்டு அடைத்தல் 294.

தாழிருந் கூர்தல் 255, 597.

தாழை 743, 912.

தாழை தேன்றுளித்தல் 814.

தாழைப்பூ 827.

தாழை முடக்கையுடையதென்பது
846.

தாழையின் செய்தி: 811, 814.

தாழை வீழ்க்கயிற்றாசல் 811.

தான் - கைவிரலணி 259; - திருவடி
117; - தினையரிதான் 698; - மாத்
தின் அடி 267; - முயற்சி 170,
624, 659, 956.

தாளம் 7, 8, 9, 634.

தாளாண்பக்கம் 14, 82, 109, 111.

தாளாண்மை - முயற்சி 627.

தாளிலாண்குடி. தானாகவே தேயுமெ
ன்பது 956.

தாற்றுக்கோல் 308.

தான் 202, 269, 282, 455, 609,
731, 926.

தான்குறித்ததொன்று 492.

தானக்கோல் 52.

தானே தானாகத் தேயாரிற்றல் 955.

தானே 603; - துகில் 946; - படை
95, 172, 808; - புடைவை 585.

தானே பற்றுவேன் 946.

திகழ்தரும்-விளக்கத்தைத் தருகின்ற
292.

திகழ்தல் - விளங்குதல் 116, 136,
317, 472, 641, 841, 958.

கிகிரி - சக்கரம் 49, 662; - தேரு
ருள்போன்ற ஆண் ளெண்டு 933.

திங்கட்கண்ணியான் 961.

திங்கட்குழவி 475.

திங்கள் 254, 640.

திங்க ளரவுயிற் நீர்க்கலா ராயினும்,
தங்காதல் காட்வெர் சான்றவர்
873.

திங்களிற் கிடக்கின்ற மறு 645.

திங்களுட் டத்தோன்றியற்று 245.

திங்களுட் டோன்றி யிருந்த குறு
முயால் 911.

திங்காள் 927.

திசை 926.

திசைகாவல் கொளற்கொத்த களிறு
294.

திசைச்சொல் 910.

திசை திசை - திசைதோறும் 146.

திண்டேர்-திண்ணியதேர் 152, 170,
183, 195, 403, 494, 508, 600,
606, 784.

திண்டோள் 634.

திண்ணிதாக 691.

திண்பிடி - திண்ணியகுசை 586.

திணிதல் - செறிதல் 'அயிரிணி
நெடுங்கதவு' 839.

திணைநிலைப் பெயராகிய கிழவர் கிழத்
தியர் 619.

திணை மயங்கி வருதல் 453.

திணையுணர்தலைத் தள்ளாது நிற்கல்
211.

திணையும் பாலும் விளங்க நில்லாத
சொற்கள், குறிப்பான் அவை
யுணர நிற்கல் 345, 801.

தித்தி 363, 364.

தித்தியாகிய வரி 364.

திதலை 159; - துத்தி 174.

திமிர்தல் - பூசுதல் 683.

திமிரி - திமிர்ந்து 683.

திமில் - குட்டேறு 668; - மரக்கலம்
843, 954.

திமிலுக்குக் களிறு உவமை 954.

தியாக முரசு 823.

திரண்டதோள் 277, 348.

திரண்ட நேரரி முன்கை 357.

திரள் - திரட்சி 343.

திரிக்க 140, 160.

திரிக்குழாய் உருக்கும் நெய், கண்
ணீர்த்துளிக்கு உவமை 98.

திரிசொல் 557.

திரிதர - திரிதலைச்செய்ய 594.

திரிதருதல் 371, 414, 417, 445,
509, 659, 882.

திரிதருதல் 194, 417.

திரிதல் 591, 608; - வேறு படுதல்
911.

திரிந்து நிற்கல் 589, 601.

திரிந்துவிழ் தாடி 95.

திரிபு - திரிந்து 658; - வேறுபட்டு
226.

திரிபுரம் இயங்குவதென்பது 958.

திரிபுரம் தீமடுத்தது 2.

திரிபுறீஇ - மனத்தைத் திரிவுறுத்தி
88.

திரிமருப்பு ஏறு - திரிந்த கொம்பினை
யுடைய (மான்) ஏறு 84.

திரியுமிழ் நெய்யேபோற் நெண்பனி
யுறைத்தல் 98.

திரு - திருமகள் 53, 267.

திரு, கிழவரின்னேரென்னுதுபொது
வாய் நல்வினை யுள்ளாரிடத்தே
பெயர்ந்துறையுமென்பது 119.

திருகுதல் 624.

திருத்தகும் - அழகுபெறும் 213.

திருத்தாச் சுமட்டினள் 706.

திருத்துவர் 33.

திருதராஷ்டிரன் 137.

திருந்தடி 495; - நன்றாகிய அடி 383.

திருந்தாத செய்தல் - நன்மையாகாத
காரியங்களைச் செய்தொழுதுதல்
952.

திருந்திய யாக்கையுள் மருத்துவ
ஹூட்டிய மருந்து பலித்தல் 108.

திருந்தியூய் 366, 391.

திருந்திழை 387, 811; - (பெண்)
879.

திருந்திழைக் கொத்த கிளவி கேட்டு

- திருந்தின இழையினை யுடையா
ளைத் தான் பெறுதற்குப் பொருந்
தின வார்த்தைகளைத் தான் கூறத்
கேட்டு 879.

திருந்திழை மென்றோள் 387, 811.

திருந்துபு - திருந்தி 480.

திருந்தெயி நிலங்குநின் நேமொழி
161.

திருநெஞ்சர் 556.

திருநயக் திருந்தன்ன தேங்கமழ்
விதல்வெற்பு 267.

திருநலம் - திருவின் நலம்போன்ற
நலம் 841.

திருநள்ளாறு 556.

திருநான் - திருவிழா 39.

திரு நிலையு வீங்குசோற் மகன்
மனை - செல்வம் நிலைபெற்ற, மிகு
கின்ற சோற்றையுடைய அகன்ற
மனையிடம் 494.

திருதுதல் - அழகிய துதல் 731.

திருப்பரங்குன்றிலும் வையையெக்க
ரிலும் பரத்தையருடன் விளையா
தெல் 152.

திருப்போல்பவன் 929.

திருமருதந் துறைக் காவே போலும்
காக்கள் 164.

திருமருத முன்றுறை 146.

திருமறு - திருவாகிய மறு (ஸ்ரீவத்ஸ
ம்) 653.

திருமறு மார்பன் 653.

திருமாமெய் - அழகிளையுடைய மாந்
தனிர்போலும் நிறத்தினையுடைய
மெய் 631.

திருமால் 686, 701.

திருமால், பாம்பினையிலே பள்ளி
கொள்ளுதல் 677.

திருமால் மகனாகிய காமன் 872.

திருமால், மதியைக் கோள்விடுத்தா
ரென்பது 658.

திருமால், மூன்றுலகையும் திருவடி
யால் அளந்தாரென்பது 775.

திருமால்மையைத் தலையிலுலே வணங்
கிக் கையிலுலே தொட்டுச் சூறறு
தல் 701.

திருமாலின்தார், பலமலரை யுடைய
தென்பது 787.

திருமுகம் 97.

திருமுக மிறைஞ்சினன் 457.

திருமுடங்கை 556.

திருவாகிய மறு 655.

திருவாலவாய் 586.

திருவிழாக்காலத்துப் பொலிவுற்ற
இடம், அதுகழிந்த பிறழைநாளில்
பொலிவுழிந்து தனிமை யுறுதல்
39.

திருவைப் பொறித்துவைத்தல் 596.

திரை - அலை 433, 603, 652, 765,
800, 819, 836, 839, 843, 865.

திரைத்த பூந்துகில் 506.

திரை தந்திட - திரை ஏறக்கொண்டு
வந்து போகுகையினால் 765.

திரைதரு முந்நீர் 934.

திரைதுகில் - திரைத்த துகில் 506.

திரைப்பு 735.

திரையிட்ட மணல் 826.

திரையுறப் பொன்றிய புலவயி னல்
லதை யிரையுயிர் செகுத்துண்
ணுத் துறைவன் 818.

திரையொலிக்கின்ற ஓசை 954.

திரையொலிக்குப் பறையொலி உவ
மை 954.

தில்ல 749.

தில்லை - நெய்தனிலத்துக்கு உரித்
தாகக் கூறப்படும் ஒரு மாம் 826.

திலகத்தன் 896.

திலகமென்பது சாந்து முதலியவற்
றைக் குழைத்தணியும் நெற்றிக்,
குறிக் கன்றியும் ஓரண்கலத்துக்
கும் பெயராமென்பது 552, 595.

திலோத்தமை வரலாறு 707.

திலைஇ - திலைத்து 630.

திலைத்தல் - புணர்ச்சி 710; - விளை
யாதெல் 881.

திறஞ்சேரந்தான் ஆக்கம்போல்திருத்
தகும் 213.

திறத்து - இடத்தே; - ஏழாம் வேற்
றுமையுருபு 103, 361, 403, 453,
712.

திறப்பட 221.

திறம் 250, 265; - கூறு 93, 100,
256, 428, 481, 614, 800, 815,
817, 845, 864, 876; - கூறுபாடு
390; - பண்களுளொன்று 460;
- வழி 606.

திறல் - வலிமை 147, 634, 653.

திறல்சான்ற பெருவன்பு 147.

திருவதில் - செல்லுதற்குத் திருவதாகிய இல் 490.

திருன் 379, 522, 657, 917; - கூறு 681; - கூறுபாடு 103, 212; - நற்குணம் 519; - வகை 803, 850.

திறை - கப்பம் 104, 170, 685, 879.

திறைபெற்ற நாடு 142.

தின்றி - தின்பாய் 392.

தின்னுமது 819.

தின - தின்றுவிட 834.

தினப்படல் - இரையென்று திண்ணப்படுதல் 943.

தினை 323.

தினைக்கால் - தினையரிந்த தாள் 698.

தினை தளிபெறத் தகைபெற்றிருந்து நின் அளிபெற நந்துமிவளாய் நுதல் கவினே 323.

தி 752.

திக்கடைதல் 621.

திக்காமம் இழிந்தோர்க் குறித்தென்பது 378.

திங்கட்குருப்பு - இனிய கண்ணிடத்தே தோன்றின கரும்பு 236.

திங்கதிர் - இனிய கிரணம் 336.

திங்கதிர் மதி 97.

திங்கரை - இனிதாகிய நீரையுடைய ஆற்றங்கரை 149.

திங்கனி - இனிய பழம் 305.

திங்களவியார் 132.

திங்கிலுள்ள பயன் பற்றுதல் விடாபென்பது 361.

திங்கு செய்தவர் கிளையொடு தாரும் கெடுவொன்பது, மரம் கிளையன்றி வேரும் வெம்புதற்கு உவமை 65.

திங்குடையேமல்லேம் 485.

திங்குரல் 182.

திங்குழல் - இனிதாகிய குழல் 680, 807.

திஞ்சாயல் 549, 559.

திண்டலர் 631.

திண்டாதேசொள் 521, 537.

திண்டெல் 424, 433, 568, 737;

அனாதல்; 'மலர் திண்டி...வாடை வந்து' 160; - வரைந்துகொண்டு

கூடுதல் 850.

தித்தோன்றியற்று 245.

திதிலன் திதுடையே னல்லேன் 440.

திதிலான் செல்வம் நந்துதல் 149.

திதிலேம் 484, 495.

திதிலேன் 440.

திதின்மை 528, 543, 900.

திதின்றி யுயந்தாங்கு 836.

திதின்று - திதின்றி 667.

திதோ இலேன் 534.

திந்த - கரிந்த 75.

திநீர் - இனிய நீர் 33.

திம்பால் 494, 713, 830.

திமெத்தல் 2, 806.

திமை - கொடுமை 187, 188, 271, 541.

திமை நினைவனன் 271.

திமைபல கூறிக் கழறல் 278.

திமொழி - தியமொழி 917.

திய குணத்தையுடையோர் பிரர்க்கு இனிமைசெய்ய அறியாரென்பது 64.

தியாரைப்போல உடற்றுதி - தியமக்களை உடற்றுமாறுபோல உடற்று நின்றும் 522.

தியினுள் கடிதவர் சாயலிற் கனலு கோய் 853.

தியுள் நீர் பெய்தக்காலே சினந்தனியும் 914.

தியேனலேன் 539.

திர்க்கலார் 873.

திர்க்கவேண்டும் 789.

திர்க்குமருந்து 383.

திர்க்புவேன் 495.

திர்க்குவேன்போலே இராநின்றது 815.

திர்தல் - அறுதல் 146, 612, 652;

- ஆறுதல்; 'திர்வது போலாதென் மெய்க்கனலும் நோய்' 936; - நீர்குதல் 163, 212, 603; - மாறுதல் 103.

திர்ந்தன்று - அற்றது 332; - போயிற்று 938.

திர்ந்து - இன்றி 'படர்தீர்து' 339.

திர்ப்பது - மாற்றத்தக்கது 213.

திர - (மயிர்) நீங்குதலால் 392; - நீங்கும்படி 487.

திராத்தேற்றம் 333.

திராமுயக்கம் - நீங்காத முயக்கம்
431.

தீவிய - இனிய 133.

தீவினை, பயனுட்பாது விடாதென்
பது 956.

துகடபு காட்சி 574.

துகள் 484, 671; - பழுது 387;
(- புழுதி) 116, 621, 632; - பூந்
துகள் 437.

துகள் போகத்துடைத்தல் 49.

துகிர் - பவளப்பலகை 513.

துகிர்க்கோவை - பவள வடம் 506.

துகில் 478, 506, 668, 946; - சிறு
ந்த உடைவகையுள் ஒன்று 480.

துகிம்போர்வை - துகிலாம்போர்த்த
போர்வை 391.

துகிற்றலை 890.

துகைத்தல் 624, 659.

துச்சாசனன், துரோபகையின் கூந்
தலிலே கையை நீட்டின நென்
பது 623.

துச்சாசன நெஞ்சை வீயசேனன்
பிளந்தானென்பது 623.

துஞ்சு - (மரந்) துயில்கொள்ள 751.

துஞ்சலை - துயில்கொள்ளாய் 935.

துஞ்சாகிய சிவந்ததலையாட்டம் 587.

துஞ்சாரோய் - துயிலாத காமரோய்
914.

துஞ்சு குழல் - ஐம்பால் வகையுள்
ஒன்று 331.

துஞ்சுதல் - இறந்துபடுதல் 450;
- துயிலுதல் 80, 250, 297, 303,
430, 700, 914, 926.

துஞ்சை - ஐம்பால் வகையுள் ஒன்று
174.

துடக்கிக் கொள்ளாதிற்றல் 552.

துடக்குதல் - அகப்படுதல் 509.

துடி - ஒரு வாசகியம் 75, 95.

துடியடிக்க கயந்தலை 73.

துடிப்பினுதல் 619.

துடிப்பு 357; - துடிப்புப்போலும்
(காந்தள்) அரும்பு 619.

துடைத்தல் - ஒப்பமிடுதல் 739;
- தடவுதல் 580.

துடையா - துடைத்து 909.

துணங்கை - மகளிராடு துணங்கைக்
கூத்து 425.

துணங்கைக்கூத்து 402, 441.

துணங்கையாடுதல் 398.

துணர் - கொத்து 242.

துணிகடல் - தெளிந்த கடல் 822.

துணிகயம் - தெளிந்த குளம் 179;
- தெளிந்த நீர்நிலை 116.

துணிகிற்தல் - துணிதல் 289.

துணிதரல் - துணிதலைச் செய்தல்
202.

துணிதல் (- நிச்சயித்தல்) 659.

துணிந்தது - அறுதியிட்டு வந்த காரி
யம் 418.

துணிந்தனார் 15, 51.

துணிநீர் - தெளிந்த நீர் 174.

துணிப்பு - துணிந்து 27.

துணியக் கடவாம் 892.

துணிவாம் - துணியக்கடவாம் 884.

துணிவிலன் - அறுதியுடையளல்லன்
418.

துணுக்கென்றல் 521.

துணை 43, 422, 432, 463, 466,
762, 801, 818, 821, 838;
- இரண்டு 90; - (பரந்தையர்) 193,
400.

துணைச்சுட்டுக் கிளவி கிழவியநாதல்
326, 456.

துணைதரல் - துணையார் தன்மை
யைத் தரல் 152, 758.

துணைமலர்க்கோதை - இணைந்த மல
ராற்செய்த கோதை 423.

துணையமை தேரழியர் 351.

துணையல்லை 952.

துணையாக - இம்மை மறுமைக்குத்
துணையாக 417.

துணையார் - தேரழியர் 776.

துணையும் - அளவும் 918.

துணையெனப் புணர்ந்தவன் 18, 615.

துணைவினை ஒருகாலத்து எய்துதல்
25.

துடைத்தல் - நெருங்குதல் 233, 342,
630, 671, 674.

துடைப்பு - நெருங்கி 179.

துப்பு - பவழம் 178; - வலி 656.

தும்பி 259, 463, 673, 770, 787.

தும்பி, இளவேனிற்காலத்து, கொங்கு தேர்தல் 163.

தும்பிக்குத், தான் என்னும் கைவிரலணி உவமை 259.

தும்பி, கருநிறமுடைய தென்பது 160, 260.

தும்பி, காந்தன் அலருங் காலம் பார்த்திருத்தல் 260.

தும்பி, புலியையும் யானையின் புகர் முகத்தையும் வேங்கைச் சினை யென மயங்குதல் 280.

தும்பியதுகிலை, சுரும்பு, வண்டு, தேன், மிருதகனென்பது 182.

தும்பியினெலிக்குக் குழலொலி உவமை 182.

தும்பியினெலிக்கு யாழொலி உவமை 160.

தும்பியினெலிக்கு விறலியர் கானம் உவமை 197.

தும்பி, வீயகம் புலம்ப வேட்டம் போதல் 280.

துமித்தல் - இடையே விலக்குதல் 737.

துய்த்தல் - நுகர்தல் 746, 921.

துய்ய கூந்தல் 623.

துயர் 161, 176, 793, 869; - வருத்தம் 271, 322, 691, 759, 801, 811, 921, 925, 928, 929, 951.

துயர்கூர 102, 921.

துயரம் 830, 836, 948.

துயருழத்தல் - வருத்தத்திலே வருத்துதல் 295; - வருத்தத்தே அழுத்துதல் 101, 106, 202, 845.

துயல்வர - அசைத்துண்டாக 841; - அசைய 478.

துயில் 163, 273, 277, 426, 459, 656, 673, 770, 773, 794, 935.

துயில் துஞ்சம் - துயிலைக்கொண்டு வருத்தம் 450.

துயிலேற்றல் - உறக்கத்தைப் பொருத்துதல் 87.

துயிற்சான்றிரே - துயில்கொள்ளக் கருதிய சான்றிரே 936.

துயிற்றம் - துயிலப்பண்ணும் 935.

துரப்ப - உருற்றுகையினாலே 108.

துரால் - செற்றை சூப்பை 589.

துரியோதனன் 660.

துரியோதனன் சூழ்ச்சியால் அரக்கு மாளிகையை நெருப்புச் சூழ்ந்தது 136.

துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை 193, 292; - யாற்றிடைக்குறை 165.

துரோணசாரியனைக்கொன்ற சிசண்டியின் தலையை அச்சுவத்தாமா திருகினென்பது 624.

துரோபதையின் கூட்தலிலே துச்சாசனன் கையை நீட்டினென்பது 623.

துலங்கு ஊர் தி - தூங்கு கட்டில் 87.

துலாக்கோல் 253.

துவ்வா 572.

துவ்வாமை - நுகராமை 126.

துவக்குண்டது 596.

துவக்குதல் 587.

துவாச்ச செவ்வாய் - இயல்பான சிவப்பாற் சிவந்த வாய் 331.

துவார்மணல் - சிவந்த மணல் 912; - சிவப்பையுடைத்தாகிய மணல் 155; - புலர்ந்த மணல் 173.

துவார்மணற் கானல் 912.

துவாராடை - துவருட்டின ஆடை 634, 695.

துவருட்டின ஆடை 634.

துவலை 431, 433.

துவற்றுதல் 170.

துவன்றுதல் - நிறைதல் 667, 668.

துழாவும் - துழாவா நிற்கும் 926.

துள்ளல் - துள்ளுதல் 574.

துள்ளலோசை, ஒழுகு நடைத்தன்றி இடையிடை யுயர்ந்துவருதல் 69.

துள்ளலோசை விராய்த் தலை வகை ஒன்றிக் கொச்சுமாதல் 227.

துள்ளிவந்த எட்டடித் தாவு 35.

துள்ளினமை 111.

துள்ளுநகை 688.

துள்ளுநர் 31.

துளங்குதல் - அசைதல் 674, 681.

துளி - (தளி) 101, 141, 344;

-துளிக்கல் 85; - மழை 284, 864

துளியிடை மின்னுப்போற் றேன்றியொருத்தி, ஒளியோ றெருவென்

னைக்காட்டி யளியளென் னெஞ்
 சாறு கொண்டான் 864.
 துனிபைச் சொரியப்பட்ட தனிர் 87.
 துனை (- தொனா; துவாரம்) 242.
 துறக்கப்பட்டோர் 130.
 துறக்கம் - சுவர்க்கம் 746, 868, 902.
 துறக்குநர் - துறப்பவர் 88.
 துறக்குமவன் 265.
 துறக்குவனல்லன் 247.
 துறக்கல் 198, 425, 647, 793, 800,
 913, 914, 923; - அருமைசெய்
 கயர்க்கல் 322; - கைவிடுதல் 101,
 246, 247, 773, 900, 921, 925,
 927, 959; - நீக்குதல் 423, 932;
 - பிரிதல் 106.
 துறந்ததை - துறந்தது 789, 790,
 791.
 துறந்தவன் - துறக்கப்பட்டவன் 114.
 துறந்தார் 133, 766; - மறந்தார்
 160.
 துறந்துள்ளார் - துறந்து வினையார்
 101, 192.
 துறப்பாய் - கைவிடுவாயா யிராநின்
 ருய் 840, 841.
 துறப்பாயேல் - துறப்பையாயின் 26.
 துறப்பார்கொல் 182.
 துறப்பான் - துறக்கின்றவன் 234;
 - துறக்குமவன் 264.
 துறப்பு - நீக்கம் 66.
 துறை - (கடற்)றுறை 822; - நீர்
 துறை 191, 197, 443, 549,
 621, 643.
 துறைச்செல்லான் 435.
 துறை துறை - துறைதொறும் துறை
 தொறும் 155.
 துறைபோதல் - முடிவுபோதல் 408.
 துறையுறுப்பு 342.
 துறைவ 826, 839.
 துறைவன் 800, 818.
 துன்பத்திற் றுணையாயமடல் 861.
 துன்பர் துணையாக நாடி னதுவல்
 லது இன்பமுமுண்டோ வெமக்கு
 43.
 துன்புற்றார் 951.
 துன்புறுஉந் தகைய - துன்பமுறுத்
 துந் தகைமைய 75.

தன்னருஉந் தகைய 76.
 தன்ன-பொருந்தாத குறைகள் 767.
 தன்னான் 246.
 தன்னுதல் - அணைதல் 710; - சேர்
 கல் 422, 490; - நெருங்குதல்
 101 - (வருகல்) 932.
 துணி - கையிசுத்த ஊடல் 428; - நீக்
 கம் 66; - வெறுப்பு 90, 759.
 துணிகொள்ளல் - வெறுப்புக்கொள்
 ளாதே 192.
 துணிக்க நிலைமை 485.
 துணிக்கல் - வெறுத்தல் 767.
 துணித்து நிற்றல் 484.
 துணிப்பேன் - துணித்திருப்பேன்
 407.
 துணியாலே வருந்திய பரக்கையர்
 தம் வருந்தமுணர்த்தி அணிதல்
 498.
 துணைதால் - விரைதலைத் தருகல்
 183; - விரைந்து செல்லுகல் 948;
 - விரைந்து வருதல் 759, 917.
 துணைதல் - விரைதல் 550, 920.
 துணையுநர் 920.
 துனைவரு நெஞ்சம் - விரைதல்வரு
 நெஞ்சம் 956.
 து - வலி 408, 800, 932.
 தூக்கிலி - (மனத்தால்) தூக்குதலில்
 லாதவன் 382.
 தூக்கு - தாளத்தின் இடைநிகழுந்
 காலத்தது 8.
 தூக்குகல் 679; - அசைத்தல் 499,
 793; (-சீர்தூக்கிப் பார்த்தல்) 296.
 தூங்குதல் வெஞ்சரம் 116.
 தூங்கா நிற்றும் (- தொங்கும்) 683.
 தூங்கிலை வாழை 303.
 தூங்கு கட்டில் 87.
 தூங்குதல் - அசையா நிற்றல் 508;
 - (ஊசல்) ஆடுதல் 811, 815
 - செறிதல் 116, 262, 303
 - (தொங்குதல்) 264, 683, 826,
 884.
 தூங்கு நீர் இமிழ் திரை 762.
 தூண்டில் 509.
 தூதாடுதல் - தூதாய்ச் செல்லுதல்
 591; - தூதாய்த்திரிதல் 435.
 தூது 148, 157, 176, 182, 198.

து துகண்டு தலைவன் புலம்புதல் 167.

து துணம் புறவு 342.

துதை - சிறுபாலை 358.

துநிற வலம்புரி 838.

துமதி - தாயமதி 174.

துமமெடுத்தல் 659.

துயநிறம் - வெண்ணிறம் 839.

துர்பு 671; - நிறைந்து 756.

துரிய நாடு 161.

துரிய நிலம் 953.

துவ 392.

துவறத்துறத்தல் - வலியில்லையாம்

படி துறத்தல் 747, 800.

துவி 66; - சிறகு 433; - சூட்டுமயிர்,

(உச்சிக்கொண்டை) 342.

துவி மெல்லினை 432.

துவி யன்னம் - சூட்டுமயிரினையுடைய

அன்னம் 417.

துவியன்ன மென்சேக்கை - அன்

னத் துவியாற்செய்த மெல்லிய

படுக்கை 87.

துவியென்பது இன்னவற்றிற்கு

வருமென்பது 433.

துற்றல் - தாற்றுக்கை 321.

துற்றுதல் 382, 824, 850, 902;

- பலரறியக் கூறுதல் 138; - வெ

றுரியாகக் கூறுதல் 25.

துற்றுபு 170.

துறு (- செழுகள்) 37.

தென்கடல் 761.

தென்கண்ணி - விளங்கிய கண்ணி

633.

தென்பணி - தென்னிதாகிய (கண்

ணி) நீர் 98.

தெண்மணி 426.

தெப்பம் 343, 837, 866, 952.

தெய்வக் கடி யயர்தல் - தெய்வத்

திற்குச் சிறப்புச்செய்தல் 667.

தெய்வத்தாற் கண்டதெளிக்கு 543.

தெய்வத்திற்குப் பலியாகச் சமைக்

கும் பால் 707.

தெய்வத்திற்குமடைகொடுத்தல் 702.

தெய்வத்திற் நெளித்தல் 777.

தெய்வத்திற் நேற்றுதல் 604.

தெய்வத் திறநோக்கித் தெரு ம ர ல்

102, 103.

தெய்வத்துதிப்பு 8.

தெய்வப்புணர்ச்சி நிகழ்த்தமை 330.

தெய்வம் 222, 604, 647, 691, 824.

தெய்வம் பரவுதல் 647.

தெய்வம் பராயது 102.

தெய்வம்போல மணத்தல் 430.

தெய்வமகளிர் பொய்த லயர்வதோர்

கூறு 548.

தெய்வமஞ்சலென்பது களவிற்கும்

உரித்தென்பது 227.

தெய்வமாகிய தேர் 429.

தெய்வ வழிபாட்டால் கருதியது

நிறைவேறுமென்பது 233.

தெய்வவுத்தி 587.

தெரிகளை நோக்கிச் சிலைநோக்கிச்

கண்ணென்று ஒருபக லெல்லாம்

உருத்தெழுந்து ஆறி 221.

தெரிகல்லா இடை - தெரியாதஇடை

348.

தெரிகோதை 528, 601.

தெரிதல் - ஆராய்தல் 455, 543,

874, 880, 910.

தெரிதி 48.

தெரிநிலை 685.

தெரிநிலையென்பது ஒரு பொருளை

ஐயப்பதெல்லா துணிதலு மின்றி

ஆராயும் நிலைமை 332.

தெரிபு தெரிபு 641.

தெரிமலர்க்கண்ணி 543.

தெரிமுத்தம் 552.

தெரியல் - மாலை 958.

தெரியா - விளங்கி 707.

தெரியினர் ஞாழல் - விளங்குகின்ற

கொத்தினையுடைய ஞாழற்பூ 787.

தெரியிழாய் 222, 262, 521, 544,

726.

தெரியிழை 554.

தெரு 309, 365, 418, 480, 494,

500, 941.

தெருட்டெல் 57, 825, 831.

தெருமர்திட்டு - அலமர்து 810.

தெருமரல் - தெருமருதல் 731;

- மனஞ்சுழலாதேகொள் 103, 148.

தெருமருதல் - அலமருதல் 222;

- சுழலுதல் 117; - மனஞ் சுழலு

தல் 932.

தெருள் - தெளிவு 874; 909.
 தெருளாதவன் 825.
 தெருளாமற் காப்பது 212.
 தெருளுதல் - தெளிதல் 582, 768;
 - விளங்குதல் 262.
 தெருளும் மருளும் மயங்கி வருபவன்
 909.
 தெவ்வர் - பகைவர் 166, 516.
 தெவிட்டாமற் கூடுதல் 701.
 தெழி 699.
 தெள்ளரிச் சிலம்பு 418.
 தெள்ளிதின் - தெள்ளிதாக 667.
 தெள்ளியேம் 882.
 தெளி 701, 823.
 தெளிக்கு - தெளிவிப்பேன் 528,
 543.
 தெளிக்குநர் - தெளிவிப்பார் 165.
 தெளித்தசொல் 613.
 தெளித்தல் 884; - தெளிவித்தல்
 811, 903.
 தெளிதல் 726, 913.
 தெளிதல்வேண்டும் 601.
 தெளிந்த மணியோசை 426.
 தெளிந்தனம் 961.
 தெளிந்தேம் 533.
 தெளிப்பவும் - குளுறவும் 484.
 தெளிப்பான் - தெளிவிப்பான் 796.
 தெளிப்பேன் - தெளிவிப்பேன் 604.
 தெளிவகப்படுத்தல் 322.
 தெளிவித்தவன் 943.
 தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற்கூறு
 தல் 134.
 தெற்றென-தெளிய 910, 914; - தெ
 ளியும்படியாக 448.
 தெற - சுட 800; -சுடும்படியாக 932.
 தெறப்பட்டு 79.
 தெறல் - கொல்லுதல் 931; - சுடுதல்
 115.
 தெறிப்ப - வீழ்வன 457.
 தெறுகை 16.
 தெறுதல் 51; - அழித்தல் 70; - சுடு
 தல் 15, 64, 791, 799, 958.
 தென்னவற் தெளித்த தேனம் போல
 இன்னகை யெய்தினன் இழந்த
 தன் னலனே 903.

தென்னவன் பாண்டியன் 603
 652, 662, 903.
 தென்னவன், தொல்லிசை நட்குடி
 யொடு தோன்றிய நல்லினத்து
 ஆயர் 652.
 தென்னவ னுயர்கூடல் 349.
 தேளத்து - தேயத்து 49.
 தேனம் 903.
 தேங்கமழ் கதுப்பு 399.
 தேங்கமழ் புன்னை 787.
 தேங்கமழ் விறல்வெற்ப 267.
 தேன்கொள் பொருப்பன் 701.
 தேட்கடுப்புக்கு உடனே மருந்திட்டுத்
 தீர்த்தல் 710.
 தேடிவருதல் செவிலிக்கு உரித்தென்
 பது 59.
 தேம்பாய வவழிநீலத் தலர் 349.
 தேம்புதல் - கெடுதல் 413; - வருந்து
 தல் 596.
 தேமூசுதல் - தேனிணம் மொய்த்தல்
 292.
 தேமொழி - இனிமையுடைத்தாகிய
 மொழி 103, 161, 331, 474, 780,
 866.
 தேய்த்தார் - கொல்லப்பட்டவர் 79.
 தேய்தல் - மாய்தல்; 'தேயா நோர்'
 செய்தான்? 817.
 தேய்ந்தன்று - தேய்ந்தது 332.
 தேயா விழுப்புசுழ்த் தெய்வம் 647.
 தேயும் - தேயாநிற்பன் 955, 956.
 தேர் 152, 170, 183, 195, 307,
 403, 414, 419, 426, 429, 479,
 494, 600, 604, 606, 765, 777,
 786, 830, 841, 850; - கொல்லா
 வண்டி 704; - பாகன், ஆகுபெயர்
 446; - பேய்த்தேர் 46, 84, 133.
 தேர் ஈதல் 254.
 தேர்க் கொடுஞ்ஜினை 508.
 தேர்கு - தேடுவேன் 883.
 தேர்தல் - ஆராய்தல் 60, 132, 445,
 463, 599, 882; - தேடுதல் 124,
 201, 476, 822, 932.
 தேர்நிலையுரைத்தல் - ஆராய்ச்சிநிலை
 கூறுதல் 45.
 தேர்ப்பாகனுக்குத் தேர் தெய்வம்என்
 பது 429.

அருட்பத முதலியவற்றின் அகராதி   க0க்கள்

தேர் பறவை பறத்தல்போலச் செல்லுதல் 195.

தேர்புடைத்த மறுகு 600.

தேர்மண் டொரியென்று குருகொலியை மயங்குதல் 784.

தேர்மயங்கிவந்த தெரிகோதையநல்லார் 528.

தேர்வருபதம் 790.

தோற்றகோட - பேய்த்தேரை நீரென்று கருதி உண்டற்பொருட்டு 84.

தேரிற் கொடிகட்டெல் 606.

தேரின் செலவுக்குக் காற்றின் செலவு உவமை 183, 307.

தேருக்கு இழையணிந்து கொடிகட்டித் தல் 606.

தேருக்கு மணியழுத்துதல் 495.

தேருருள், ஆண்டுண்டுக்கு உவமை 934.

தேருர்தல் 913.

தேரை (தவளைவரை) நீருள்ளே வாழுதல் 944.

தேரையின் வாய்போலும் வாயையுடைய சதந்கை 515.

தேரைவாய்க் கிண்கிணி - தேரையின் வாய்போலும் வாயையுடைய சதந்கை 514.

தேரொடு திரிதரும் பாகனைப் பழிப்போமோ 414.

தேரொலெந்த விருந்து - தேரிலே கொண்டெந்த விருந்து 449.

தேவபாணி 10, 40.

தேவர் கள்ளைஉண்ணல் ஆகாதென்று நீக்கினரென்பது 606.

தேவர்ப்பராயிற்று 10.

தேற்றல் - தெளிவித்தல் 455, 528, 884.

தேற்றுகொட்டையாற்றெளிந்தநீர், தலைவினைச் சார்ந்ததனால் நலம் பெற்ற தலைவிக்கு உவமை 884, 892.

தேற்றுதோன் - அறியாதவன் 263.

தேற்றுமை - மாட்டாமை, 'தாங்குதேற்று விடும்பைக்கு' 864.

தேற்றுமை தன்வினையாய் நிற்கல் 553.

தேற்றாய் - அறியாய் 455; - தெளிவியாய் 544.

தேற்றார் - தெளிவித்துக்கூறார் 927.

தேற்றுவினுடைய விதை 892.

தேற்றான் - அறியான் 553.

தேற்றி - தெளிவித்து 604, 913; - தெளிவிப்பாய் 442.

தேற்றித் தெளித்தவன் 943.

தேற்றிய - தேற்றுகற்கு 440.

தேற்றிய சிறப்பு - தெளிவித்ததனால் உள்ள சிறப்பு 823.

தேற்றிய பாகன் - குன்றம் பாகன் 429.

தேற்றுதற்கு இருகாற்கூறிப் பின் விசேடித்துக் கூறுதல் 245.

தேற்றேம் - தெளிவியேம் 528.

தேறல் - கள் 439; - தெளிதல் 367, 540.

தேறி - தெளி 539; - தெளிந்து 168.

தேறியான் - தெளிந்தவன் 613.

தேறினேன் - தெளிந்தேன் 564.

தேறியல்வேண்டும் - தெளிதல்வேண்டும் 601.

தேறு கள் - தெளியும் கள் 941.

தேறுதல் - தெளிதல் 444, 509, 913.

தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறம் 896, 940, 942.

தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறம் பெரும்பாலும் தலைமகட்கே உரித்தென்பது 885.

தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறமாகிய பெருந்திணை 909, 920.

தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறமாகிய பெருந்திணையை நெய்தலுட்கோத்தது, சாக்காடு குறித்த இரங்கற் பொருட்டாதலின் 885.

தேறுநீர் 2, 117.

தேறுவது - தெளியுந்தன்மை 725.

தேறெனத் தேற்றுதல் 913.

தேன் 232; - தேனினம் 146, 197, 555, 820; - தேனி 242; - பூமணம் 231.

தேன் துளித்தல் 814.

தேன் தொடா 219.

தேனின் இரூல் 219.

தேனினம் (தேனியின்கூட்டம்) 165.

தைஇ - அழுத்தி 472 ; - உடுத்த
391, 780; - எழுதி 453; - குடி
729.

தைஇய - உடுத்த 775 ; - உடுத்தின
506; - கட்டின 476, 714; - செருகி
வைத்த 705; - பண்ணப்பட்ட 337,
852.

தைஇனர் - கட்டினர் 630.

தைத்திரியம் 5.

தையலாய் 258, 715.

தையலார் 948.

தையால் 203, 913.

தையிய 152.

தையினீ ராடிய தவம் 359.

தையினீராடுதல் சிறுமியர்க்கு உரிய
தென்பது 359.

தையுபு - கட்டி 155.

தையெனக் குழல் ஒலித்தல் 748.

தையவால் - தடவுதல் 325.

தொக்கிருத்தல் - கிரண்டிருத்தல் 412.

தொக்கு - கிரண்டு 652.

தொகல்வேண்டும் பருவம் 799.

தொகுதல் - கிரளுதல் 107, 571.

தொகுபு - கிரண்டு 181; - தொக்கு
620.

தொகும் - வறிதுபட்டிருக்கும் 465.

தொகை - தொகுத்துக்கூறுதல் 226.

தொட்டை - துளைத்தன 682.

தொட்டுவந்த நீ 504.

தொட்டேன் - தொட்டுச்சுளுற்றேன்
573.

தொடக்கத்துத்தாய் - (பரந்தைமை)
தொடங்குகின்ற காலத்துள்ளாகிய
தாய் 489.

தொடக்கி 441.

தொடர் - சங்கிலி 98 ; - தொடர்ச்சி
465; - பிணிப்பு 126.

தொடர் தொடராதல் - துவக்குண்ட
தே சங்கிலியாதல் 595.

தொடர்ந்து செல்லல் - விடாமற்
செல்லுதல் 668.

தொடர்நோய் - இடையறாத நோய்
924.

தொடர்பு - உறவு 138, 140, 247;
- தொடர்ச்சி 780; - நட்பினுணை
டான (காம)நோய் 947.

தொடர்வரை வெற்பன் 247.

தொடலுந் தொட்பான் 333.

தொடா 219.

தொடாஅல் - தீண்டாதேகொள் 537.

தொடி 197, 324, 353, 440, 507,
552, 610, 614; - வளை 309.

தொடி, ஆடவரும் முன்கையில் அணி
தலுண்டென்பது 503.

தொடி, செருகப்படுவது 923.

தொடி செறித்த தோள் 596.

தொடிசெறி யாப்பமை அரிமுன்கை
324.

தொடி, தோள்மெலிந்த காலத்துச்
செருகுதற்கு உரியதாதல் 927.

தொடிநிறை முன்கையான் 132.

தொடிநிலை நெகிழ்தல் 161.

தொடிப்பொலி தடக்கை 209.

தொடிபொலி தோள் 538.

தொடிககள் - விழலி 197.

தொடி முத்தையழுத்திச் செய்ததற்
குத் தாமரை வளையம் உவமை
358.

தொடிய - தீண்டுதற்கு 525.

தொடியுட்பட நெகிழ்கின்ற தோள்
840.

தொடியும் உகிரும் படையாக வடுச்
செய்தல் 435.

தொடியுற்ற வடு 466; - தொடியழுந்
தின வடு 543.

தொடியோர் - தொடியினையுடைய
(இளைய) மகளிர் 513.

தொடிவடு - தொடித்தழும்பு 430.

தொடஇய - தீண்டுதற்கு 537, 737;
- (வட்டியைப்) பிடித்தற்கு 697.

தொடஇய செல்வார்த் துமித்தெதிர்
மண்டுந் கடுவயநாகு 737.

தொடஇயர் - தீண்டுதற்கு 573.

தொடு - தொழு 737; - தொட்டுச்
சுளுறுவாயாக 283.

தொடுகு - தொட்டுச் சுளுறுவேன்
581.

தொடுத்தகோல் பிழையாமை - தொ
டுத்த அட்புகள் இலக்குத்தப்பாமை
220.

தொடுத்தது, தொடுத்தென விகார
மாயிற்று 34.

தொடுத்தல் - வளைத்துக்கொள்ளுதல் 794; - வளைத்துப்பிடித்துக்கொள்ளுதல் 882; - வைத்தல் 232, 254.
தொடுதல் - தீண்டுதல் 710.
தொடுதல் - இடுதல் 501, 503; - தீண்டுதல் 173; - துளைத்தல் 683.
தொடுப்பேன் போலவும் 794.
தொடுவழித் தொடுவழி - தீண்டத் தீண்ட 808.
தொடை 734; - தொடுத்தல் 95, 201.
தொடைச்சுவடு கொடுத்துக் கூறுதல் 184.
தொடைச்சுவடு படுத்துக் கூறுதல் 181.
தொய்யகம் 595; - தலைக்கோலம் 155; - பூரப்பாளை 596.
தொய்யல் 327.
தொய்யலத் தடக்கை 325.
தொய்யில் 325, 595, 740, 780, 913; - குழம்பு 383; - தொய்யிலெழுதுந் குழம்பு 714.
தொய்யில் சிதைத்தான் - தான் எழுதுந் தொய்யிலை எழுதாமற் கெடுத்தவன் 883.
தொய்யில் செய்தல் - தொய்யிற் குழம்பான் எழுதுதல் 455.
தொய்யில் துறந்தார் 133.
தொய்யிலின் செய்தி 890, 891.
தொய்யிலெழுதவும் வல்லன் 900.
தொய்யிலெழுதுதல் 109, 386, 595.
தொய்யிற் குழம்பு 455, 904.
தொல்கதிர் திகிரியான் 662.
தொல்கவின் - இயற்கை நலம் 22, 145.
தொல்காப்பியர், கருப்பொருளாகிய தெய்வத்தினை முதற்பொருளோடு கூட்டிக் கூறியது தெய்வ வழி பாட்டு மரபுபற்றியதென்பது 102.
தொல்குடி - பழையதாகிய குடி 667.
தொல்லிசை - பழையபுகழ் 652.
தொல்லியல் 950; - பழையதாகிய குலத்தியல்பு 674; - பழைய உழவ லன்பு 18.
தொல்லாழி - பழையதாகிய ஊழிக் கோலம் 799.

தொல்லெழில் - இயற்கை நலம் 106, 233; - இளமைக்காவத்து அழகு 158.
தொல்வலி மராமும் 621.
தொல்லியனகர் 348.
தொல்வினை - பழவினை 746.
தொலைத்தல் - கெடுத்தல் 249; - கொல்லுதல் 258.
தொலைதல் - கெடுத்தல் 97, 101, 145, 233; - தோற்றல் 758.
தொலைபு - கெட்டு 106.
தொலைவாகிய யிரந்தோர்க்கொன்றியாமை இழிவு 17.
தொலைவு - முன்புண்டாய்ப் பின்பு இல்லையாதல் 17.
தொழுவத் தொழுதான் 129, 333.
தொழில் 509, 609, 950.
தொழில்கள் 876.
தொழில் மாத்திரை 418.
தொழிலின்றொழில், தொழிலுடைய தன்மேல் நிற்கல் 759.
தொழிலுவம் 23.
தொழிற்பெயர் 817; - தொழிலின் பெயர் 527, 555; - வினையாலணையும் பெயர் 79.
தொழிற்பெயர், ஆகுபெயர் 527.
தொழிற்பெயர்த் திரிசொல் 755, 925.
தொழிற்பெயரில் தொழிலொடு (செய்வெனெச்சம்) முடிதல் 386.
தொழின்மரபுதல் - (பாகனுக்குச்) செய்யவேண்டிய தொழிலைத் தவிர்தல் 856.
தொழிஇது 661; - தொழிலையுடைய வன் 644.
தொழு - தொழுவம் 737.
தொழுதி - (பறவைத்) திரள் 447; - (புலித்) திரள் 646.
தொழுதெழல் 220.
தொழுதேத்த 18, 612.
தொழுவம் 688.
தொழுவை - மடு 163.
தொழுவ 674, 686; - தொழு 668; - தொழுவம் 620, 640, 646, 653, 660.
தொழுவம் 364.

தொன்முரண் - பழைதாசிய மாறு
பாடி 249, 853.

தொன்முறை மனைவி 282.

தொன்முறை மனைவியர் 766, 768.

தொன்மை - இயற்கை நலம் 615;
- பழமை 662.

தொன்று - பழைதாக 883.

தொன்னலம் - இயற்கை நலம் 101,
151, 459, 776.

தொன்னல மிழந்தகண் 459.

தொன்னிலம் 647.

தோட்டி 339, 525.

தோட்கிழவன் 248.

தோட்டக்கை - தோளாகிய தடக்
கை 595.

தோட்டமலர் - இதழ்களையுடையன
வாகிய மலர் 404.

தோட்டவறுண்டோ 294.

தோட்டார் கதுப்பு 741.

தோட்டி 595; - யானையை நடத்துங்
கருவி 596, 856.

தோட்டி, யானையைத் தான் வேண்டி
யவர நெருக்காதபடி விலக்குவது
856.

தோடு - இதழ் 155; - திரட்சி
'தோடுதத் தாழ்ந்தது' 155;-(பனங்
குரும்பையின் மேலுள்ள) முகிழ்
494.

தோண் ளெகிழ்த்தான் 818, 883.

தோண் ளெகிழ்பு 932.

தோண் ளெகிழ்பு வலா நெகிழ்ந்தனன்
948.

தோண்டிதல் 683.

தோணலம் உண்ணுதல் 130.

தோணலமுண்டான் - கணவன் 941.

தோணெகிழ்த்தான் 898.

தோணெகிழ்புற்ற துயர் 202.

தோணெகிழ் விடல் 516.

தோய்தல் 86, 712; - செறிதல் 161,
539; - தழுவுதல் 647; - தீண்டு
தல் 225, 234.

தோய்ந்தார் - கூடினவர் 233; - முய
ங்கினவர் 469.

தோயலம் - கூடக் கடவே மல்லேம்
461.

தோயின - செறிந்தன 156.

தோலாமோ - தோலாதிருப்பேமோ,
தோம்பேமன்றோ 442.

தோழன் 430.

தோழி 31, 148, 152, 176, 197, 213,
218, 230, 239, 252, 265, 269,
278, 304, 308, 323, 326, 333,
365, 373, 392, 448, 609, 729,
785, 797, 816, 830, 841, 851,
941.

தோழி அல்ல குறிப்படுதல் 294, 393.

தோழி, 'அவர் வருதுமென்ற காலம்
இஃதன்றோ' என வன்புறையெதி
ரழிந்த தலைவியைத் தலைவன் வர
வுணர்ந்து அவர் வந்தாரென ஆற்று
வித்தல் 191.

தோழி, இரவுக்குறி அலராமென்றஞ்
சித் தலைவினை நீக்கி நிறுத்தக் கருது
தல் 393.

தோழி, இரவுக் குறிவந்துநீங்குந் தலை
மகனை எதிர்ப்பட்டுத் தலைவியது
நிலைமைகூறிவரைவுகடாவுதல் 207.

தோழி, இரவுவருவானை 'இஃது எமக்
குத் துன்பத்திற்குக் காரணமாகா
நின்றது' என்று கூறிப் 'பகல்வருக'
என்றல் 297.

தோழி, உவமப்போலி கூறுதல் 252.

தோழிக்கு, தலைவிக்கு வந்த வருத்தத்
தைப் பரிதரித்தல் கடனாதலின்
அறிவு உரியதாகுமென்றல் 122.

தோழிக்கு முகமறாகத் தலைவி இரு
கால் 'தோழி' என்றாள் 327, 329.

தோழி, களவின்கண் தலைவி குறிப்பி
னால் தலைவற்குக் கூறுதல் 285.

தோழி, களவின்கண் தலைவி செயலை
எழுவகை யுணர்ச்சியாலும் உணர்
ந்தபின் அவள் தன்னை மறையா
திருத்தற்காகச் சிலப்படைத்துமொழி
தல் 203.

தோழி, களவு வெளிப்பட்டதென்று
அஞ்சிச் சொல்லிய தலைவிக்கு நமர்
நின்றனை அவற்கே கொடுக்கச் சூழ்ந்
தாரென்று அச்சம் நீக்குதல் 732.

தோழி, களவு வெளிப்பட்ட பின்
வரையாது பொருள்வயிற் பிரிந்து
வந்தானை எதிர்ப்பட்டு, தலைவி ஆற்
றுமைகூறி வரைவு கடாவுதல் 774.

தோழி, கற்புக்காலத்துப் பரவுக்கடன் கொடுத்தற்குத் தெய்வத்தை ஏத்கியவழித் தலைவனும் ஏத்துதல் 223.

தோழி கூற்றன்மையுணர்க 68, 79.

தோழிகூற்றும், தலைமகள் குறிப் பெணப் படுமென்பது 205.

தோழி, சொல்லாதுபிரியலுற்ற தலைவன்குறிப்பறிந்து பொருளது நிலையாமை கூறி அவனைச் செலவழங்குவித்தல் 50.

தோழி சொல்லெடுப்புதற்குத் தலைவி சிறுபான்மை கூறுதல் 286.

தோழி, தலைமகற்குக் குறை நேர்ந்த பின்னும் அவனோடு உறழ்ந்து சொல்லி அவனது நீக்கத்துக்கண் அவன் குறை மருமைக்கு ஏற்பன சொல்லித் தலைமகளைக் குறை நயப்பித்தல் 370.

தோழி, தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்து, அவன் தன்மையும் அவன் தனக்குக் கூறுவதும் அது தன்னால் பொறுக்கவொண்ண திருத்தலும் அவன் கருத்தும் தலைவிக்குக் கூறி அவன் குறை நயப்ப, தன்னுள்ளே சொல்லுதல் 287.

தோழி, தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்து அவனிலைமை தலைமகளுக்குக் கூறி அவளுரைத்த மாற்றத்தால் அவள் குறிப்பறிந்து அவளுடனகையாடிக் கூட்டமுண்மை அறிந்தமைதோற்று வித்தல் 381.

தோழி, தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்து தலைமகளோடு உறழ்ந்து அவனது குறைநயப்பக் கூறுதல் 363.

தோழி, தலைமகளைப் பின்சென்று வரவுவிலக்குதல் 316.

தோழி, தலைவர் பிரிந்திருக்க வல்லால்லமெனத் தலைவிக்குச் சொல்லி வற்புறுத்துதல் 154.

தோழி, தலைவற்குக்குறைநேர்ந்து வாயிலாகிக் குறைநயப்பக் கூறியவழி, தலைவி அவன் கூற்றினை ஏற்றுக் கொள்ளாது மறுத்தல் 365.

தோழி, தலைவற்குத் தலைவி நிலைமை கூறி 'இவ்விடையே நின்றோழியினு

ளாயிற்று என எனது பிழைப்பாக்கி அவனை ஆற்றலிப்பாய், நீ உரைத்த தே உரையாம் அவட்கு' என அவளாற்றுகைகூறி வரைவு கடரவுதல் 279.

தோழி, தலைவன் ஒருவழித் தணந்த விடத்துத் தலைவியதாற்றுகைகூறி வரையக் கருதியுயரின் இஃகிடமெனச் சொல்லுதல் 781.

தோழி, தலைவன் குறித்த காலங்கண்டாற்றாத தலைவி நிலைகண்டு, தானும் ஆற்றாளாய் அவட்குக் கூறுதல் 196.

தோழி, தலைவன் குறித்த காலத்து வரவில்லையென்று ஆற்றாத தலைவியை 'அவர் வரவிற்கு இக்காலம் தூதாய் வந்தது நீ ஆற்றுவாயாக' என வற்புறுத்துதல் 142.

தோழி, தலைவன் கூறியதனை அவற்குக் கூறுதல் 97.

தோழி, தலைவன் செய்த குறியறிதற்குச் சென்றவழி நிகழ்ந்ததாக ஒரு பொய்யை நாடக வழக்கும் உலகியல் வழக்குமாகப் புனைந்துரை வகையாற் படைத்துக்கொண்டு மறுநாள் அவன் சிறைப்புறமாகத் தலைவிக்குக் கூறுதல் 393.

தோழி, தலைவன் தன் வரவு அறிவிக்கும் குறி மயங்குதலால் அல்லகுறிப்பட்டதனை அவனுக்கு மறுநாட் கூறுதல் 294.

தோழி, தலைவன் நாடோறும் வதுவையயர்ந்து வருதற்குப் பொருளாதல் 447.

தோழி, தலைவன்பால், 'நின்னருளின் மையைத் தலைவி எண்ணெய் முட்டமறைத்தான்' என்று கூறுதல் 270.

தோழி, தலைவன், மானடி தேர்வான் போல் வந்து தன்னோயை முன்னத்திற் காட்டினனென்றல் 201.

தோழி, தலைவன் முன்பு கூறியவற்றை அவற்குக் கூறிச் செலவழங்குவித்தல் 82, 109.

தோழி, தலைவன் வரைய வருகின்றமை தலைவிக்கு உரைத்தல் 217.

தோழி, தலைவனது ஒழுக்கமும் வாய்மையும் புகழங்கூறி அவனைவரைவுகடாவுதல் 842.

தோழி, தலைவனீங்கியபின்னர்த் தலைவியோடு உசாவியது 374.

தோழி, தலைவனெருங்கத்தகாத புலவியின் முழுதிய தலைவி பக்கத்தாளாவிருந்து அவன் புலவியைக் கெடுத்தல் 523.

தோழி, தலைவனை இயற்பழிக்க, தலைவியைப்பட மொழிதல் 249.

தோழி, தலைவனை இரவுக்குறிக்கண் எதிர்ப்பட்டு அக்குறியது ஏதமுதலியன கூறி வரைவுகடாவுதல் 313.

தோழி தலைவனை உயர்த்திக் கூறுதல் 288, 316.

தோழி, தலைவனை விளித்துக் கூறலின் வருவாயமைந்தது 371.

தோழி, தலைவிகருத்தறிந்து உடம்பட வேண்டுமென்னும் கருத்தால் தலைவனோடு உறழ்ந்து கூறுதல் 373.

தோழி, தலைவி கம்பு மிகுதியும் களவொழுக்கம் அலராகின்றமையும் அவளாற்றாமையும் கூறித் தலைவனை வரைவுகடாவுதல் 266.

தோழி, தலைவி காலவரவுகண்டு ஆற்றாளாயினவிடத்து அக்காலத்தை நோக்கி அழகிதாசுச் செய்தாமெனச் சொல்லி, தலைவிக்கு நங்காதலர் வரவுகூறி வந்துகாண் இது; நாம் விருந்தயர்வோமெனல் 173.

தோழி, தலைவிதோளை என்றோ னென்னென்று கூறுதல் 110.

தோழி, தலைவியதாற்றாமையுடன் தலைவனை வரைவுகடாவுதல் 783.

தோழி, தலைவி யாற்றாமை கண்டுபிப் பிரிந்ததலைவன் மீண்டு வந்தா னென்ற கூறுதல் 99.

தோழி, தலைவியாற்றாமையுடன் தலைவனைச் செலவழங்குவித்தல் 135.

தோழி, தலைவி யாற்றாமையும் ஆற்ற வித்த லருமையும் கூறி ஒருவழித் தணந்து வந்த தலைவனை வரைவுகடாவுதல் 320.

தோழி தலைவியின் அச்சத்தை நன்னிமித்தங்கண்டு போக்குதல் 625.

தோழி, தலைவியின் உறுப்பைத் தன்னுறுப்பென்றல் 225.

தோழி, தலைவியின் தந்தையை, 'எந்தை' என்றல் 375.

தோழி, தலைவியுறுப்பினைத் தன்னுறுப்பாகக் கூறப்பெறமென்னும் வருவமைதி 202.

தோழி, தலைவியை உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்கண் களவுகாலத்து நிகழ்ந்தமைகூறி ஊடல் தீர்த்தல் 820.

தோழி, தலைவியைப் புணருமுன் தன்னைப் பணிந்து பின்னின்ற தலைவனைப் பின்புதான் பணிந்தொழுதுதல் 302.

தோழி, தன்னாலும் தலைவியாலும் இடையீடு படுதலின்றித் தலைவனால் கூட்டத்திற்கு இடையூறு தோன்றியவழிக் கூறுதல் 113.

தோழி, தன்னுட்கையா நெய்க்கிடு கிளவியால் தலைவி ஆற்றாளாயின வாறு தலைவற்குக் கூறுதல் 799.

தோழி, தனக்கு அறத்தொடு நின்ற தலைவிக்குத் தடர் வரைவுடன் பட்டமை சொல்லுதல் 687.

தோழி, தாயர்க்கு அறத்தொடு நின்றல் 217.

தோழி, தான் செலவுவிலக்கவும் பிரியக்கருதிய தலைவனை 'நீ பிரியின் இவன் இறந்துபடும்' எனச் சொல்லிய வாய்பாட்டால் மறுத்தல் 112.

தோழி, தூதுவந்தமை தலைவிக்குக் கூறுதல் 148.

தோழி, தெருளாத தலைவனைத் தெருட்டி வரைவுகடாவுதல் 825.

தோழி, பகற்குறி நேர்வான்போல இரவுக்குறி விலக்கல் 301.

தோழி, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து தன்னை வாயில்வேண்டிய தலைவனுக்கு வாயினேர்வாள் நெருங்கிக் கூறுதல் 422.

தோழி, பருவங்கண்டு வன்புறையெதிரழிந்து ஆற்றாளாய தலைவிக்குத் தலைவன் வரவுணர்ந்து கழியுவகையாம் கூறுதல் 185.

தோழி, பருவங்கழிவதற்கு முன்னே
லைவர் வருவரெனத் தலைவியை
ஆற்றுவித்தல் 962.

தோழி, பருவவரவின் கண் வன்புறை
யெதிராழிந்து ஆற்றாத தலைவியைத்
தலைவன் வரவுணர்ந்து கூறி
ஆற்றுவித்தல் 178.

தோழி, பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத்
தலைமகனாதாற்றாமையும் இளமைய
தருமையும் கூறி விலக்குதல் 94.

தோழி, பிரிவுணர்த்திய தலைமகனை
நெருங்கி உடம்பட்ட வாய்பாட்
டால் மறுத்தல் 312.

தோழி, பொருள்வயிற் பிரிந்த தலை
வனை நினைந்து ஆற்றாத தலைவி
யை 'அவர், தாம் குறித்த பருவத்
துத் தப்பாமல் வருவர்' என்று
கூறி ஆற்றுவித்தல் 953.

தோழி, முன்னர் மெய்கூறி வழிநிலை
பிழையாமல் நின்று பின்னர்ப்
பொய்யாக வழிநிலை பிழைத்துச்
கூறும் வழுவமைதி 206.

தோழி, மெய்யினும் பொய்யினும்
வழிநிலை பிழையாமல் தலைவிக்கு
உரைத்தல் 204, 205.

தோழியர் 351.

தோழியாய் 733.

தோழியும் தலைமகளும் தானவனென்
னும் வேற்றுமையின்றி இருத்தல்
41.

தோழியும் தலைவியும் உறழ்ந்து கூறு
தல் 364.

தோழி யுயர்வும் கிழவோன் பணிவுங்
கொள்ளுதல் 288.

தோழி, வரையாது வந்தொழுகும்
தலைமகற்குத் தலைவி யாற்றாமை
யும் இவ்வொழுக்கம் புறத்தார் அறி
யப்படுகின்றமையும் கூறி வரைவு
கடாவுதல் 292.

தோழி, வரையாது வந்தொழுகும்
தலைவனை நெருங்கி வரைவுகடாவு
தல் 837.

தோழி, வரைவிடையாற்றாத தலை
விக்குத் தலைவனை நெருங்கிவரைவு
கடாயதும் அவன் வரைவுமுயற்சி
யால் வருதலிடையிட்டதும் தமர்

வரைவெதிர்த்ததும் கூறி அவனை
ஆற்றுவித்தல் 272.

தோழி, வரைவிடைவைத்துப் பிரியக்
கருதிய தலைவனைத் தலைவியாற்றா
மைகூறிச் செலவு விலக்கி வரைவு
கடாவுதல் 843.

தோழி, வரைவு நீட்டித்துழித் தலை
விய தாற்றாமைகூறித் தலைவனை
வரைவுகடாவுதல் 954.

தோழி, வரைவு நீட்டித்துழிப் பகற்
குறி வந்து நீங்குத் தலைவனை எதி
ர்ப்பட்டு அவனை நாணுநெஞ்சலைப்
பவரைவு கடாவுதல் 821.

தோழி, வரைவுநீட ஆற்றாத தலைவி
நிலைமையைத் தலைவற்குக் கூறி
அவனை நெருங்கி வரைவுகடாவு
தல் 779.

தோழி, வரைவுநீட ஆற்றாத தலைவி
யை, 'அக்காலத்து யான் இயற்
பழிக்க, நீ இயற்பட மொழிவது
கேட்டுவந்து ஊசலையாட்டினவன்
இக்காலத்து வருத்தமறிந்து
வரைந்துகொள்வன்' என ஆற்று
வித்தல் 810.

தோழி, வரைவு மலிந்துகூறுதல் 207.
தோழி 767.

தோள் 90, 132, 145, 165, 189,
214, 220, 231, 265, 301, 332,
343, 348, 353, 387, 455, 481,
522, 538, 579, 609, 626, 656,
671, 694, 719, 785, 793, 815,
948. (-கை) 624.

தோள்சேர்ந்தார் - தோளைச்சேர்ந்த
பரத்தையர் 435.

தோள் தகைவாடச்சிதைத்ததை 277.

தோள் துறத்தல் 793.

தோள் நீத்தான் 815.

தோள் நெகிழ்ந்தன 198.

தோள் பசுத்தல் 226.

தோள் பிரியாமை 18.

தோள் மணந்தவன் - தோளைக் கூடி
னவன் 811.

தோள் மெலிந்தகாலத்துச் செருகலா
மென்று ஆராய்ந்ததொடி 927.

தோள் வரைதல் 214.

தோள்வாட 400.

தோளதீர் பகஞ்சேரத் துவற்றுமிச்
சின்மழை 170.

தோளாளத் துறப்பரம் 840.

தோளாய் 324.

தோளாள்பவன் 901.

தோளரிடை 671.

தோளரிணை 121, 596.

தோளரிணடையும் விலாவுக்குள்ளே
விசுதல் 573.

தோளிலே கரும்பை எழுதுதல் 383,
455, 818.

தோளிறுயிலுதல் 134, 656.

தோளைக் கூடினவன் 815.

தோளொடு பகைபட்டு 412.

தோற்பை 680.

தோற்றம் 659; - விளக்கம் 107, 757,
862.

தோற்றரவு 622, 624, 660; - தோற்
றம் 658.

தோற்றவரை எள்ளி நகுதல் 758.

தோற்றான் - (இழந்தவன்) 'காரிகை
தோற்றான்' 840.

தோற்றுதல் - தோற்றுவித்தல் 941.

தோற்றுவித்து நிற்கல் 20, 859.

தோற்றுவித்து நின்றது 20, 22.

தோன்றக் கூறுதல் 726.

தோன்ற நின்றது 701.

தோன்றல் 726.

தோன்றமை - தோன்றாமல் 881.

தோன்றியற்று 245.

தோன்றியின் செய்தி : 630.

தோன்றிற்று 352.

தோன்றுதல் 468, 487, 633, 652,
680, 706; - விளங்குதல் 805, 911.

தோன்றுதி 943.

தோன்றுமவன் - தோன்றுகின்றவன்
643.

நக்கது - கூடியது 852; (- புணர்ந்
தது) 933, 934; - மகிழ்ந்தது 360.

நக்கதுபோலும் - நக்காற்போலும்
757.

நக்காககே-சிரித்ததுப்பொழுதே 881.

நக்கு - சிரித்து 374, 729; - புணர்
ந்து 933.

நக்கு என்னும் எச்சம், ஒள்ளிகாகிய
என்னும் வினையொன்றை 960.

நக - சிரிக்கும்படி 445.

நகர் - இல் 426; - (தேவர்)கோயில்
499; - மனை 113, 326, 348, 425,
494, 500, 785; - மனைவி ; ஆகு
பெயர் 55.

நகர்கொள்ளா அலர் - மனையினுள்ளா
ரால் அடக்கவொண்ணாத பழி
மொழி 113.

நகர்வாயில் - மனைவாசல் 595.

நகலின்று - ஒளிகெட்டு 896.

நகா - நக்கு 537.

நகாஅ - சிரித்து 881.

நகாஅலர் 881, 882.

நகாமை - நகாதிருத்தல் 574.

நகார் - எயிறு ; ஆகுபெயர் 561.

நகான்மின் - சிரியாதே கொள்ளும்
921.

நகினும் - சிரித்தாலும் 375.

நகுக 915.

நகு தக்கன்று - சிரித்தற்குத் தக்க
காரியம் 128.

நகுதரும் - நகுதலைச்செய்யும் 909.

நகுதல் - கூடி மகிழ்தல் 573; - சிரித்
தல் 758, 915; - புணர்தல்; 'நக்கு
நலனு மிழந்தான்' 933.

நகுதலும் நகூஉம் 941.

நகுதிரோ 881.

நகுபவன் 881; - சிரிது மகிழ்பவன் 428

நகுபவு நகுப 856.

நகும் - நகுவான் 519.

நகுவனபோ னந்தின் கொம்பு 181.

நகூஉம் 921, 941.

நகை - அகமகிழ்ச்சி 903; - இகழ்ச்சி
927; - எயிறு 435; - ஒளி 173,
673; - சிரித்தல் 694, 769; - சிரி
ப்பு 331, 489, 595, 604, 948;
- நகுநய மறைத்தலென்னும் மெய்
ப்பாடு 853; - மகிழ்ச்சி 867,
949; - மனமகிழ்ச்சி 311; - முத்த-
மாலை 552; - முத்துவடம் 478;
- வினையாட்டு 66, 88.

நகைக்குறிப்பு 367, 387, 388, 390,
391.

நகை குறித்தல் - நகை செய்தலைக்
குறித்தல் 710; - வினையாட்டைக்
குறித்துக் கூறுதல் 88.

நகைக்கூட்டம் - மனமகிழ்ச்சியைத் தருங்கூட்டம் 311.
 நகை சேர்ந்த இதழ் - எயிறு அழுந் தின இதழ் 435.
 நகைப்பொருள் தோன்ற நிறம் 386
 நகைமுகங்காட்டு - சிரிப்பினையுடைய முகத்தை முத்தங் கோடற்குக் காட்டு 489.
 நகைமுக வேழம் - சிரிப்பை முகத்தே யுடைய வேழம் 595.
 நகை மொழி நல்லவர் - மகிழ்ச்சியை த்தரும் மொழியினையுடைய நல்ல மகளிர் 230.
 நகையாக 948.
 நகையாடிச் சொல்லுதல் 83.
 நகையாடுதல் 381, 385, 718.
 நகையின் மிக்கதன்காமம் 941.
 நகையொடு - விளக்கத்தோடு 478.
 நகையொழிந்து நாணுமெய் நிற்ப 948.
 நச்சல் - விரும்புதல் 55.
 நச்சியார் - நச்சினவர்கள் 517.
 நச்சபவோ 52.
 நகை - நச்சப்படும் வார்த்தை 613; - நச்சுதல் 613.
 நகைசூ 773; - நச்சி 295; - நச்சு கையினாலே 198; - நச்சுதலால் 284.
 நகைசூயாள் - நச்சினவன் 614.
 நகைசூயோர் - நச்சினோர் 361.
 நகைகொண்டு நிழல்சேர்ந்தார் 147.
 நகைவோட்கை - நச்சின ஆகை 561; - நச்சுதன்மேலுள்ள வேட்கை 284.
 நஞ்சு உயிர் செகுத்தல் 444.
 நடட - நிலை பெறுத்தின 652.
 நடடார்க்குத் தோற்றலொணாதோன் 260.
 நட்பு 281, 853; - உறவு 278, 296.
 நடக்கலும் 224.
 நடலை - நடப்பு 582.
 நடாதுக் கரும்பு-எழுது கரும்பு 719.
 நடபுத்தல் 319.
 நடப்பு 582.
 நடு 133; - நடுவு நிலைமை 51, 805.

நடுக்கம் 152; - யாதானு மொரு பொருளை இழக்கின்றோமென வரு மன நிகழ்ச்சி 88.
 நடுக்கு - நடுக்கம் 132, 746, 757, 833.
 நடுக்குரைத்து - நடுக்கமான மொழி சலாக் கூறி 931.
 நடுங்குநர் - நடுங்குகின்ற வருத்தம் 711, 712; - நடுங்குதற்குக் காரண மான வருத்தம் 323.
 நடுங்கற்காண் - நடுங்காதே கொள் 106.
 நடுங்குகின்ற வருத்தம் 712.
 நடுங்குதல் 88, 166, 364, 733, 789, 835.
 நடுங்கு நோய் - நடுங்குகின்ற காம நோய் 835; - நடுங்குதற்குக் காரண மான காம நோய் 789.
 நடுநாள் - இடையாமம் 241, 284, 769.
 நடுயாமத்துச் சென்றமை கூறுதல் 771.
 நடுயாமம் 165, 771, 866.
 நடுயாமம் உசாத்துணையில்லாததென் பது 866.
 நடுவண் 622.
 நடுவணது 11.
 நடுவுநிலைத்திணை 16.
 நடுவுயர்ந்து - நடு இல்லையாய் 570.
 நடை 417, 479; - ஒழுக்கம் 57, 354, 603; - ஒழுகுதல் 106.
 நடைநவிலாது பொருள்பெற்ற தனிச் சொல் 778.
 நண்ணி - அணுகி 191; - தீண்டி 433.
 நண்ணியார் - முயங்கினவர்கள் 470.
 நண்பகல் - உச்சிக்காலம் 764.
 நணி - கிடந்து 386.
 நந்தியாள் - ஆக்கம் பெருகினவன் 845, 846, 847.
 நந்துதல் - அழகுபெறுதல் 323; - செருக்குதல் 465; - நிறைதல் 178, 321; - பெருகுதல் 191, 723; - மிகுதல் 181; - விளங்குதல் 752.
 நம்பி மூத்தபிரான் (-பலதேவன்) 144, 197, 669, 775.

நம்பிழைத்தபிரான், ஒருகுழையுடைய
நென்பது 144.

நம்பிய - நச்சியிருக்கின்ற 696.

நம்புண்டல்-நம்புதலைச்செய்தல் 289.

நம்மருளாக் கொன்னுளன் 252.

நம்மினும் தாம் பிரிந்துறைத லாற்ற
லர் 157.

நம்முள் 93, 290, 573.

நமக்கு - நம்மை 627.

நமர் - நம்முடைய சுற்றத்தார் 223,
455, 735.

நயத்தல் - விரும்பிக்கூறுதல் 248 ;

- விரும்புதல் 66, 115, 120, 154,

267, 719, 847, 883.

நயந்த - விரும்பிய 534.

நயந்தலை மாறுவார் - நின்னிடத்தே
அன்பு ஒழிவார் 472.

நயந்தவர் 719.

நயந்தனை 120.

நயந்தான்கே - விரும்பின அக்காலத்
தே 915.

நயந்தார் 175, 543.

நயந்து 368 ; - விரும்பி 66, 154,
267, 455, 847, 871, 883.

நயந்தோர் - விரும்பி வந்தோர் 254.

நயப்பாடு 368.

நயப்பித்தல் 548.

நயப்பு - விரும்புதல் 368.

நயம் - அருள் 361, 362 ; - அன்பு
472 ; - பண்பு 756 ; - விரும்பம்
175, 326, 723, 880.

நயவந்து - விரும்பம் வந்து 199,
237.

நயவரவு - நயப்பாடு வருதல் 368.

நயவரு தடமென்றோள் 723.

நயன் - அருள் 51 ; - உறவு 780 ;

- கலந்த உறவு 805 ; - நட்பாக்

கும் உபாயம் 281 ; - நலம்பாடு
779.

நயனிலாளன்-உறவில்லாதவன் 793.

நாந்த நா றிருந் கூந்தல் 324.

நாந்தம்புனைவக்கூந்தலிற்குடிகல் 327.

நரம்பின் நீங்குரல் நிறுக்குந் குழல்

182.

நரம்பு 52, 197, 880 ; - நரம்போசை
748.

நரம்பொலி, வண்டொலி சுரும்
பொலிகளுக்கு உவமை 197.

நாலுதல் - ஒலித்தல் 231 ; - கூப்பிட
தல் 793.

நாறி - ஆரவாரிக்கின்றும் 801.

நரி 393.

நரைவருமுன் துறத்தல் வேண்டு
மென்பது 127.

நல்கல் - அருளுதல் 40, 375, 420 ;
- தலையளி 35.

நல்காது - அருளாமல் 475.

நல்காமை - அருளாதபடியால் 835 ;

- அருளாமை 375, 423, 943.

நல்கி - அருளி 472 ; - அன்புற்று
613.

நல்கியான் - காமிக்கப்பட்டவன் 859.

நல்கு - அருள் 541.

நல்குதல் 780 ; - அருளுதல் 423,

541, 569, 835 ; - அன்புறுதல்

613 ; - காமித்தல் 859 ; - கூடுதல்

'நீயருளி நல்கப்பெறின்' 737 ;

கொடுத்தல் 952 ; - வரைந்துகொ

ள்ளுதல் 884.

நல்குநர் - அருளின கணவர் 130.

நல்கூர்ந்தார் செல்வமகள் 305, 339.

நல்லது கற்பித்தார் 719.

நல்லத்துவனார் கோத்தார் 11.

நல்ல நகாஅலிர் - நல்ல சிறப்பினை
யுடையராவீர் 881.

நல்ல நாளில் வதுவைசெய்தல் மரபு
448.

நல்லவர் - நல்ல மகளிர் 230, 621 ;

- பரத்தையர் 441 ; - மகளிர் 430,

639.

நல்லவாறுடக்கம்போல் நயம் வந்த

கொம்பு 175.

நல்லவை யுட்படல் - நன்மக்கள்

இருக்கின்ற அவைக் கண்ணே

ஆராய்ச்சிப் படுதல் 917.

நல்லந நெறியிற்றி யுலகாண்ட வர

சன் 799.

நல்லாய் 223, 341, 343, 365, 387,

550, 570, 581, 601.

நல்லார் - நல்ல மகளிர் 337, 496,

719 ; - நல்லவர் 633 ; - நன்மக்கள்

287 ; - பரத்தையர் 406, 407,

425, 524, 543; - மகளிர் 470,
548, 551, 657, 661, 710.
நல்லார்கட்டோன்று மடக்கமுமுடையன் 287.
நல்லா ருறுப்பெல்லாங் கொண்டியற்றியாங்கொல் 337.
நல்லாறு - நல்ல தருமநூலின்நெறி 746.
நல்லிறை 759.
நல்லினம் - பசுவினம் 652, 724.
நல்லூர 399, 417, 428, 433, 439, 443, 463.
நல்லூரன் 447.
நல்லூழி 606, 805.
நல்லெழில் 77, 277, 541, 884, 938, 948.
நல்லெழின் மார்பன் 884, 938, 948.
நல்லேறு 631, 674, 681, 726.
நல்லேன் 696.
நல்லேமன் 175.
நல்வாயில் 499.
நல்லினையாற்றிருந்திய யாக்கையில் மருந்து பயன்படுமென்பது 108.
நலங்கரந்தாள் 856.
நலஞ்சாய்தல் 151, 764.
நலஞ் சாய்ந்தவணியாள் - நன்மை கெட்ட முகத்தினையுடையவன் 764.
நலஞ்சிதைத்தல் 451, 883.
நலத்தகை 406, 696.
நலத்தார் - நலத்தினையுடைய மகளிர் 364.
நலத்தைச் சூழ்ந்து திரியும் நெஞ்சிற்கு மத்தைச் சுற்றித் திரியும் சுயிறு உவமை 711.
நலத்தை நுகர்வித்தல் 400.
நலந்தாராயோவெனத் தொடுப்பேன் 794.
நலந் தோற்றாள் 840.
நலம் 49, 76, 101, 151, 158, 180, 298, 342, 413, 423, 451, 458, 459, 464, 465, 495, 513, 551, 595, 609, 615, 711, 780, 794, 823, 840, 847, 856, 883, 884, 900, 952; - அழகு, 323, 595;

-நன்மை 76, 87, 150, 325, 478, 723, 764; - நிறம் 96.
நலம் பாடுதல் 780, 877, 900.
நலம் பாராட்டுதல் 90.
நலம்புதி துண்டிள்ளா நாணிலி 495.
நலம்பெறுதல் 87, 325, 478, 884.
நலம் வாட்டுவர் 76.
நலம் வாடுதல் - அழகு கெடுதல் 146, 323.
நலம் வெளவி 234.
நலமிழக்கல் 615, 823.
நலமுண்ணுதல் 130, 495, 941.
நலன் - அழகு 25, 106, 124, 321, 766, 835, 921, 923.
நலனுண்பட்டோர் 130.
நலனுணல் 130, 474, 836.
நலிதரின் - வருத்துலைச் செய்வையாயின் 392.
நலிதருதல் 323, 884; - நலிதலைக் கொடுத்தல் 523.
நலிதரும் - நலியும் 379.
நலிதல் 158, 310, 354, 884; - (மிக) வருத்துதல் 158; - வருத்துதல் 853.
நல்வந்துவனார் 893.
நலகண்டம் 903.
நலநாடு - நலகண்டமெனக் கூறுபடுத்தின உலகம் 898.
நலிலுதல் - பயிலுதல் 779.
நலை - சூற்றம் 49, 79.
நள்ளிருள் 929.
நளி - செறிந்தவிடம் 303; - பெருமை 107.
நளியிருந் கங்குல் - பெருமையை யுடைய கங்குல் 793.
நளியு - செறிவு (நெருங்கிய ஆசை) 647.
நற்கறிந்தனம் 250.
நற்கு - நன்றாக 140.
நற்றாய் அறத்தொடு நின்றவழி, வெகுண்ட தந்தையும் தன்னை யரும் பின் வெகுட்சிநீக்கி உய்த்துக்கொண் டெனர்தல் 221.
நற்றாய், தந்தைக்கும் தன்னையர்க்கும் குறிப்பால் அறத்தொடு நின்றல் 221.

நற்றாய், தன்னையர் முதலியோர்க்கு
அறத்தொடு நிறமல் 217.
நற்றாய், மகள் களவொழுக்கத்தில்
தந்தையையுந் தன்னையன்மாரை
யும்போல வெகுளாது செவிலி
யைப்போலக் கவலுதல் 221.
நற்றாகலம் 564.
நற்றோழி 818.
நற்றோ விழைத்தகரும்பு 387.
நறவின்முலை ஏற்றின்கொம்பை ஒத்
திருப்பதுபோலும் 673.
நறவினை வரைந்தார்க்கும் வரையார்
க்கு மவையெடுத்து அறவினையின்
புறாஉ மந்தனை நிருவர் 606.
நறவு 941; - கள் 606; - தேனாற்
சமைத்தது 942; - நறும்பூ 543;
(- வாசனை) 232.
நறவுண்டார் மயங்குகல் 941, 947.
நறநீர் - கள்ளாகிய நீர் 595.
நறம்பூ 502, 543.
நறம்பூ, கைவிரலுக்கு உவமை 325,
501.
நறம்பூவோடு நிலப்பூ அணிச்சப்பூ
முல்லைப்பூச் சேர்த்துத் தொடுத்த
மாலையை மார்புக்கு அணிதல் 543.
நறவிதழ் - நறம்பூ 501.
நறுங்கமழ் கடாம் - நறியவாகக் கம
ழும் மதம் 119.
நறுங்காடி - நறிய ஊறுகாய் 708.
நறுங்காந்தள் 320.
நறுங்கோதை 363.
நறுஞ்சார்தம் 59.
நறுஞ்சாந்தினை - நறிய சந்தனத்தை
யுடையை 316.
நறுஞ்சாரல் 320.
நறுந்தண்டகாம் 562.
நறுந்தண்டார் 217.
நறுநற - நறியகள் 595.
நறுநிலம் 98.
நறுநுதல் 80, 90, 120, 322, 360,
363, 374.
நறுநுகால் 106, 202, 289, 549,
675, 823.
நறும்பொழில் 823.
நறுமுல்லை 125, 165; - நறிய
முல்லை 399, 749.

நறுமை - அழகு 91.
நறுவடிமா 242.
நறுவீதாழ்புண்ணை - நறியதாகிய பூத்
தங்கினை புண்ணை 847.
நறுவிய நனஞ்சாரல் 273.
நறை - புகை 621, 640, 657, 671.
நன்கு 360; - நன்றாக 779.
நன்கு ம தி க் கு ம் மகனல்லாதவன்
500.
நன்பகல் என்பது உச்சிப்பொழு
தென்னும் பொருளில் வருதல்
445, 699.
நன்பொன் - நல்லபொன் 739.
நன்மக்கள் ஆற்றுகின்ற காமம் 941;
நன்மலை நாடன் 250.
நன்வாய் - நன்றாகிய உண்மை 555.
நன்றறை கொன்றனரென்பதனால்,
தீங்கே செய்தமை கூறினான் 802.
நன்றாமோ - இன்பத்தைத் தருமோ
377.
நன்றாயினும் 956.
நன்றி மறக்கக்கடாதென்பது 955.
நன்று - நல்லதொன்று 326; - நன்
மை 247; - நன்றா யிருந்தது 591;
- மிகவும் 589.
நன்று தீது 883.
நன்றும் - பெரிதும் 559.
நன்றே - பெரிதும் 590.
'நன்றே' என்னும் குறுத்தொகையும்
அது 211.
நன்னகர் 326, 595.
நன்னர் நடு - நன்மையுடைய நடுவு
நிலைமை 805.
நன்னர் நறுநுதல் 120.
நன்னர் மொழி 120.
நன்னாடன் 245.
நன்னாடு 463.
நன்னாள் 223,
நன்னிமித்தங்கண்டு அச்சத்தைப்
போக்குதல் 625.
நன்னிமித்தங்கூறித் தெளிவித்தல்
619.
நன்னிமித்தம் 626.
நன்னுதல் - நன்றாகிய நுதல் 830,
896; (- நன்றாகிய நுதலையுடைய
வன்) 872.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி கக்கன்

நன்னுதனல னுண்டுதறத்தல் 830.

ன்னுதால் 331, 823, 909.

நனஞ்சாரல் 273, 314; - அகற்சியை யுடைய சாரல் 266, 314.

நனவில்தான் செய்தது மனத்த தாக லின் கனவிற்காணுதல் 298.

நனவிற்புணர்ச்சி 749; - வெளியி லுண்டால் கூட்டம் 223, 224.

நனவின் வாரா நயனிலாளன்-வெளி யாகவாராதஉறவில்லாதவன் 793.

நனவினால் - நனவின் கண் 947,

நனவினால், கனவினால் என்பன இடப்பொருள் 415.

நனவினால் வேறாகும் வேளா முயக் கம் 415.

நனவு 549, 920; - அகலம் 224; - உண்மை 415; - சாக்கிர அவத்தை 224; - பகல் 323; - போர்க்களம் 224; - மெய் 785; - மெய்யான காலம் 298; - வெளி 223, 793, 797.

நனிகொண்ட சாயலான் 66.

நனிச்சிவந்த வடு - மிகுதியையுடைத் தாய்ச் சிவந்த வடு 407.

நனிபற்றுதல் - மிகப் பிடித்தல் 324.

நனி - மிகுதி 66, 106, 192, 198, 324, 407, 428, 457, 820, 952.

நனியிக 714.

நனியேய்க்கும் - மிகவும் பொருந் தும் 385.

நனை - அரும்பு 143.

நனைகவுள் 292.

நனைத்தா - நனைத்தலைச் செய்யா நிற்க 478.

நனைத்தரும் அவ்வாய் - நனைத்தலைச் செய்யும் அழகிய வாய் 513.

நனைத்தல் 42, 469.

நா 411.

நாகப்பாம்பின்தலையில் மணி உண் டென்பது 274.

நாகம் - சுரபுண்ணை 217.

நாகு - இளமை 712; (- பசுவின் கிடாரி) 705, 737; (- பெண் பசு) 726.

நாஞ்சில் - கலப்பை 51.

நாஞ்சிலான் (- பலராமன்) 196.

நாட்காலம் 445.

நாட்காலமேகம் சிவந்திருத்தல் 681.

நாட்டம் - ஆராய்ச்சி 779.

நாட்டம் நிகழ்தல் 456.

நாடக வழக்கும் உலகியல் வழக்கு மாகப் புனைந்துரை வகையாற் படைத்துக் கூறுதல் 393.

நாடக வழக்கென்பது: 393.

நாடகேன் 210, 314.

நாடன் 219, 258.

நாடு 39, 652, 677,

நாடுங்கால் - ஆராயுங்கால் 100.

நாடுதல் - ஆராய்தல் 43, 98, 154, 194, 281, 490, 805; - தேடிக்கொண்டு வருதல் 934; - தேடுதல் 435, 738, 913, 914, 943.

நாடுவென் 912.

நாடுவேன் 882.

நாடோறும் 320.

நாண் - நாணம் 223, 368, 407, 856, 909, 921, 933, 948; - (வில்லின் நாணி) 94.

நாண் ஆடவர்க்கு 253.

நாண், உயிரினுஞ் சிறந்ததென்பது 941.

நாண் தாங்குவார் 223.

நாண்புடை - நாணொலி 94.

நாண்மீன் 38; - நானாகியமீன் 657.

நாண் - நாணும்படி 508.

நாண்டப் பெயர்த்த நயவரவு 368.

நாண்டப் பெயர்த்தல் 290.

நாண்த்தால் தலையிறைஞ்சுதல் 949.

நாண்முனை 33.

நாண் முனையை மகளிர் பல்லுக்கு உவமை கூறுதல் 604.

நாணி இறைஞ்சுதல் - நாணிக்கு விழ்தல் 299.

நாணில் நெஞ்சும் 767.

நாணிலன் 374, 377, 523.

நாணிலி 252; - நாணமில்லாதவன் 534; - நாணமில்லாதவனே 738;

- நாணமில்லா திருக்கின் தவன் 252; - நாணில்லாதவன் 495.

நாணின்மை செய்தேன் 202.

நாணினகொ ரோழி 816.

நாணுச்சிதை 602.

நாணுதல் 269, 422, 465, 733;

- கூசுதல் 25.

நாணு நிலை 230.

நாணு நிறைய முணர்கல்லாள் - (மக
ளிர்க்கு இயல்பாகிய) நாணையும்
நிறையென்னுந் குணத்தையும்
தாங்குதல் வேண்டுமென்று அறி
யாள் 932.

நாணு நெஞ்சலைப்ப வரைவு கடாவு
தல் 821.

நாணெடுக்கம் - நாணு லொடுக்கி
யிருக்கும் ஒடுக்கம் 318.

நாணெலியால் பகைவரை முதுகு
காண்டல் 94.

நாப்பண் - நடு 314, 359, 494 ;
- நடுவே 457.

நாப்பெய்த மணி 871.

நாம் 152, 157, 250, 464, 560,
661, 685, 726; - நீர்; இடவழு
வமைதி 485.

நாம், படர்க்கையுள்பாடு 102.

நாம்பாட 247, 820.

நாம் வேறல்லம் 380.

நாமக்காலத்து உண்டெனத் தோழி
ஏழுறு கடவுளேத்தியது 223.

நாமம் - அச்சம் 166.

நாமமர் காதலர் 152.

நாமென்பது, முன்னிலையுள்பா
டாய் வருமென்பது 102.

நாய் 131.

நாய் முயலுக்குப் பகைஎன்பது 911.

நார் 811.

நாராயணியம் 5.

நாரைக்கு முக்கோல் கொண் ட
காவலாயதாரி உவமை 783.

நாரை, காமவிற்பம் நுகர்ந்தறியாத
தென்பது 793.

நாரை, பகலில் பல்லுயிர் வருத்தி
இரைகவர்த்து மாஸையில் ஆரவா
யின்றி இருத்தல் 783.

நாரை, தாழைக்கோட்டில் இருந்து
கூப்பிடுதல் 793.

நால்வகை நிலம் 11.

நால்வகை வருணத்தாரும் கள
வொழுக்கத்துக்கு உரியவென்பது
319.

நாலுகின்ற மூன்றுவடம் 515.

நாலுதிக்கும் 757.

நாவாகிய ஏர் 412.

நாவிற்குத் தண்ணீர் பெறாஅத் தடு
மாற் தருந்துயரம் 42.

நாவின் வல்லார் 879.

நாவுழவர் 411.

நாவுளழுந்து தலைசாய்த்து 561.

நாழி 590.

நாழிகையின் முகூர்த்தம் 568.

நாழிப்போழ்த்து - நாழிகையின்
முகூர்த்தம் 568.

நான் 174, 199, 416, 448.

நான்கழித ஹுமைக் காண்டை 80.

நான்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய
பொய்யன்றி 172, 173.

நான்வரை யிறவாது 189.

நாளணி - நாட்காலத்து அணியும்
அணி 562.

நாளது சின்மை 80, 82, 109, 110,
115.

நாளது சின்மை முதலியன 14.

நாளினும் - நாடோறும்; இன், அசை
106.

நாளுக்குநாள் குறையும்பொருளுக்கு
மதிதேய்தல் உவமை 106.

நாளும் 38, 354, 423, 442, 563,
711.

நாளும் புள்ளும் போக்கைத் தகைத்
தல் 40.

நாளையும் 713.

நாளோடே கூடிவந்தார் 195.

நாற்சீரடி முடுகியல் 663.

நாற்றச் செவ்வி குலையாமல் வந்
தமை கூறுதல் 430.

நாற்றஞ்சரல் நளிபொய்கை 107.

நாற்றமட 161, 316, 399, 524; - புழுகு
முதலியவை; ஆகு பெயர் 525.

நாற்றிசையு நடுக்குறா உ மடங்கற்
கால - நாலுதிக்கும் சேரநடுக்க
முறும் ஊழி முடிவாகிய கரலம்
757.

நாழிருங்கூந்தல் - நாறுகின்ற கரிய
கூந்தல் 577, 627.

நாறுகதுப்பு 231, 263.

நாறுதல் 357, 539, 562, 675.

நான்கு வருணத்துப் பெண்பாலா
 ரும் தலைவரோடு ஊடுவரென்பது
 521, 525, 531.
 நான்மறை இவையென்பது 6.
 நான்மாடக்கூடல் 555, 556.
 நான்முகன் 682.
 நானம் - புழு 562.
 நிகண்டு 5.
 நிகரொக்கும் 634.
 நிகழ்கால முணர்ந்தும் செய்தெ
 னெச்சம் (என்று) 621.
 நிகழ்ந்து நினைந்துவருந்துதல் 106.
 நிச்சம் - நாடோறும் 711.
 நிம்பிரி - பொறுமை தோன்றும் குறி
 ப்பு 165.
 நிம்பிரியாகிய வெறுப்பு 113.
 நிமிர்தல் - கடத்தல்; 'தோட்டிகை
 நிமிர்த்தான்கு' 856; - வளர்தல்
 357.
 நிமிர்தோள் - நெடிய தோள் 633.
 நிமிர்பு ஆலும் சூயில் - ஏக்கழுத்தஞ்
 செய்து ஆரவாரிக்குஞ் சூயில் 150.
 நியமம் மறந்துத் தப்பார் 518.
 நியாய முரசு 823.
 நிரப்பமில் யாக்கை - வடிவொத்த
 வில்லாத யாக்கை 571.
 - ரம்பா நீடத்தம் - தொலையாத
 நீண்ட காடு 79.
 நிருத்தம் 5.
 நிரை 132, 695; - ஒழுங்கு 90, 98;
 - (யானைத்) திரள் 79.
 நிரைகதிர்க் கனலி 805.
 நிரைகதிர் ஞாயிறு 934.
 நிரை களிற் 822.
 நிரைத்த - நிரைத்தாற்போன்ற 619.
 நிரைத்தல் 125; (- வரிசையாய்க்
 கிடத்தல்) 79.
 நிரைத்தன்ன 638, 696.
 நிரைதியில் களிஞ்சு 954.
 நிரைதொடி 353, 441, 832.
 நிரைதொடி 603.
 நிரை நிரை 671.
 நிரைப்போது 494.
 நிரைபு 671.
 நிரையசைதானே ஒழியசையாயிற்று
 530.

நிரையிதழ் 161, 447.
 நிரைவளை 304, 824.
 நிரைவெண்பல் 90, 881.
 நிலல்லா 80, 499.
 நிலல்லாதி - நிலல்லாதே கொள் 470.
 நிலல்லா நின்றது 232.
 நிலல்லென நிறுத்தான் 332.
 நிலல்கிளையா - நாணத்தால் நிலத்
 தைக் கீறி 384.
 நிலம் 51, 115, 150, 351, 404,
 680, 734.
 நிலம் பூத்தமரம் 150.
 நிலம் வரையாது வந்த கைக்கிளை
 342, 343.
 நிலவுக்காண்பதுபோல அணிமதி ஏர்
 தர 751.
 நிலவுமிழ் வான்நிற்காள் 927.
 நிலவுலகம் - மண்ணுலகம் 701.
 நிலவுவேல் - புகழ்ச்சி நிலைபெறும்
 வேல் 67.
 நிலவெக்கர் 816.
 நிலன் 896, 909, 926; - நிலத்தி
 லுள்ளார் 194.
 நிலனெருங்கு மயங்குதலின்று 161,
 751.
 நிலா 161, 767, 896; - நிலல்லாய்
 193.
 நிலாமுற்றம் 586; - நிலவின் பயன்
 கொள்ளுதற் குறித்தாய் மேலே
 வேயாத மேற்றளம் 858.
 நிலா வீசம் பொழுது 925.
 நிலாவேய்க்கும் வயங்கொளி யெக்
 கர் 816.
 நிலை 230, 833; - தன்மை 143, 795,
 869; - நிலைமை 619; - படி 931.
 நிலைஇய - நிலைபெற்ற 494, 932.
 நிலைஇய கற்பினான் 17.
 நிலைக்களம் 514.
 நிலை நிலலாமல் 106.
 நிலைப்பால் - நிலைகளின் கூறு 515;
 - நிலைமைப் பகுதி 522.
 நிலைபெறில்லாத பொருள் 52, 53.
 நிலைமண்டில வாசிரியச்சுரிதகம் 369.
 நிலைமை 136.
 நிலைமொழி யொற்றுநின்ற வழிப்
 புளிமாவாம் 540.

நிலையலை - நிலைபெறுடையை யல்லை 270.
 நிலையழிதல் - பழையதன்மை கெடுதல் 794.
 நிலையாது - நிலைநில்லாமல் 106 ; - நிலை யில்லாமல் 861.
 நிலையாமையை உணர்ந்தவர் எல்லார்க்கும் பயன்படும்படி கொடுப்பொன்பது 176.
 நிலையில்லாப் பொருள் 54.
 நிலையின்மைக்குக் கொடுங்கோலரசு உவமை 54.
 நிலையின்மைக்குத் திரு உவமை 53.
 நிலையின்மைக்கு யாழ் உவமை 52.
 நிலையின்று - நிலைபெறுதல் இன்றாயிருந்தது 920.
 நிலையுமோ - நிலைபெறுமோ 106, 107.
 நிலையுயர் கடவுள் - யான் நிற்கின்ற நிலைமை உயர்த்தற்குக் காரணமான கடவுள் 283.
 நிவத்தல் - உயர்தல் 432; - ஒங்குதல் 170; - மேலெழுதல் 958 ; - மேலோங்குதல் 357; - வளர்தல் 336.
 நிழல் 63, 76, 117, 179, 336, 371, 422, 466, 500, 567, 608, 612, 868, 877; - அருள் 117.
 நிழல் சேர்ந்தார் 145; - நிழலாக வந்தடைந்தார் 147.
 நிழல்போற் மிரிதருவாய் 371.
 நிழல் - நிழலிடத்தன் 704.
 நிழலினின்ற தளிர் வெளுத்தல் 117.
 நிழற்கயத்தான், நீருட் குவளைவெந்தற்று 246.
 நிற்கண்டார் 343.
 நிற்கமாட்டாதே இளைக்கும் இடை 355.
 நிற்காணின் 461.
 நிற்குறவும் 27.
 நிற்குறுவது 140.
 நிற்ப 660.
 நிற்பழிக்குங் கால் 360.
 நிற்பல் 671; - அடங்கல் 'செவ்வழியாழிசை நிற்ப' 901; - நிற்குந் தன்மை 924.

நிறம் 150, 170, 324, 422, 464, 507, 960; - மருமம் 314, 350, 758.
 நிறீஇ - நிறுத்தி 713, 799.
 நிறுக்கல்லா - நிறுத்தமாட்டாத 799.
 நிறுக்கல்லேன் - நிறுக்கமாட்டேன் 569.
 நிறுக்கும் குழல் - நிறுத்தும் வங்கியம் 182.
 நிறுக்குவேன் - நிறுத்துவேன் 356.
 நிறுத்தல் 671; - தூக்குதல் 'நான் வரை நிறுத்து' 172; - நிறுத்துகல் 332, 393, 614, 657, 662, 851.
 நிறுத்தற்றால் - நேரே நிறுத்தினாற்போல 572.
 நிறுத்தன்ன - நிறுத்தினாற்போன்ற 569.
 நிறுத்து (ஏவல்வினை) 403; - நிறுத்தி 183, 864.
 நிறுத்தென்கை நிட்டித் தருகுவை - என்முன்னே நிறுத்தி என்கையிலே உன் கையை நிட்டித் தப்பாமல் தருகுவை 883.
 நிறுப்பல் - நிறுத்துவேன் 544.
 நிறுப்பவும் - நிறுத்தவும் 322.
 நிறுப்பாம் 851.
 நிறுப்பென்மன் 159.
 நிறுமார் - நிறுத்தற்கு 620.
 நிறை 355, 368, 569, 661, 752, 828, 898; - ஒரு குணம் 188, 419, 461; - நிறுத்துதல் 541.
 நிறைக்கல் - நிறைத்தல் 264.
 நிறைத் தரல் - மிகுதலைச் செய்தல் 761.
 நிறைதல் - பெருகுதல் 932.
 நிறைநீவுதல் - நிறுத்தலைக்கைகடத்தல் 159.
 நிறைபுகுதல் - நிறையப்புகுதல் 752.
 நிறைபுனல் - பெரும்புனல் 463.
 நிறைமதி 877.
 நிறைமல்க 932.
 நிறையழி காமநோய் 860.
 நிறையழி கொல்யானை 346.
 நிறையாற்றா நெஞ்சுடையேய் 541.
 நிறையாற்றான் - மனத்தை நிறுத்துதலை மாட்டார் 785.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி கக்கந்

ிறையானது - நிறுக்குமளவில் அமை
 யாதே 762,
 ிறையுடைமையாற் காமக் குறிப்பு
 நிகழ்தல் 205.
 ிறையென்பதன் பொருள்: 419.
 ிறையெனப்படுவது மறைபிற
 ரறியாமை 828.
 ிறைவதை 549.
 ிறைவனே கொட்பித்தான் 928.
 ிறைவு 106, 936.
 ின்கண்ணு கென்கண் மன 225.
 ின்கண்ணும் காண்பென்மன் 225.
 ின்கண் பெறினல்லா லின்னுயிர்
 வாழ்கல்லா, என்க னெவனோ
 தவறு 526.
 ின்குணங்களைப் பாராட்டும் - ின
 க்கு நற்குணங்கள் உளவாகக்
 கொண்டாடும் 430.
 ின்பா லுண்ணிய 508.
 ின்பெண்டிர் 597, 702.
 ின்போல்வார் 568.
 ின்முகம் காணு மருந்தினேன் 366.
 ின்வயின் 544.
 ின்வெய்ய னாயின் 690.
 ின்றதை - ின்றது 401.
 ின்றலை - ின்னிடத்து 830.
 ின்றவ நிலலானும் 354, 855.
 ின்றீத்தை - இவ்வனே நிற்பாயாக
 657.
 ின்றியல் - நிற்கல்; தொழிற்பெயர்த்
 திரிசொல் 924; - நின்றலைச் செய்
 தல் 928.
 ின்று நனிபிரிவி னஞ்சிய பையுள்
 581.
 ின்னணங்குற்றவர் - ின்னால் வரு
 த்தமுற்ற பரத்தையர் 459.
 ின்னருந்தியோர் 803.
 ின்னோகு 131, 577.
 ின்னிது செய்தார் - ினக்கு இவ்
 வருத்தம் செய்தார் 910.
 ின்னிற் காட்டிற்சிந்தமகளிர் 701.
 ின்னிற் பிரியவென் 120.
 ின்னிற் பிரியேனஞ்சல் 120.
 ின்னிற் பிரியேனஞ்ச லோம்பு 120.
 ின்னிற் பிரியேனென்று தெளிவித்
 தல் 852, 853.

ின்னின் விடாஅ நிறல்போற் றிரி
 தருவாய் 371.
 ின்னின், றிமைப்பு வரை வாழான்
 மடவோள் 121.
 ின்னின்றி யமையலென் யானென்
 னுமவன் 289.
 ின்னி னீழிந்ததோ கூனின் பிறப்பு
 572.
 ின்னீரவல்ல 42.
 ின்னுற்ற அல்லல் - ினக்குற்ற
 வருத்தம் 910.
 ின்னே எவன் பிழைத்தேன் எல்லா
 யான் 694.
 ின்னேப்பிரியேன் 916.
 ின்னே வெருஉதும் 521.
 ினக்கியாம் யாரே மாகுதும் 490.
 ினக்கொத்த நல்லார் 425.
 ினேஇ 332; - ினேந்து 738.
 ினேஇயன் 98.
 ினேத்தல் 351, 834, 883.
 ினேத்துக்காண் 109, 956.
 ினேதல் 382, 884; - ஆராய்தல் 59.
 ினேதுயர் உழப்பவன் - ினேத்தலா
 லுண்டான வருத்தத்திலே வருந்
 துகின்றவன் 295.
 ினேந்தசொல் - ினேத்ததனால் பிற
 ந்தசொல் 108.
 ினேப்பதொன் றறிகிலென் 290.
 ினேப்பதொன் றுடையென்மன் 100.
 ினேப்பினுன் கண்ணுள்ளே தோன்
 றும் 928.
 ினேயா - ினேத்து 896, 909.
 ினேயுநன் - ினேத்து 785.
 ினேயுபு - ினேத்து 453; - ினேயா
 - ின்று 351.
 ினேயுமென் னுள்ளம்போல் நெடுந்
 கழி மலர்கூம்ப 901.
 ினேவனன் - ினேத்தான் 271.
 ினேவாடு நெஞ்சம் - ினேவு கெடு
 கின்ற நெஞ்சம் 412.
 ினேவீற்று 53.
 ிக்கிய - நீக்குதற்கு 928.
 ிக்குதல் - பிரித்தல் 681; - போக்கு
 தல் 943.
 ிக்குவேன் போன்மன் 811.
 ிங்கலம் 236.

நீங்காயிகவாய் 470.
 நீங்கின்று - நீங்கிற்று 808.
 நீங்கு 710.
 நீங்குதல் 734; - கழுவதல் 181;
 - போதல் 737.
 நீசெய்த வருளின்மை 269, 270.
 நீட்டித்தது 488.
 நீட்டித்தல் - தாழ்த்தல் 403, 494.
 நீட்டியான் (- நீட்டினவன்) 622.
 நீடிப் பிரிந்தீர் புணர்தம்மின் 555.
 நீடிய வானீர்க்கிடக்கை 820.
 நீடியாமல் 450.
 நீடிருவிடாகம் 210.
 நீடிலைத்தாழை 912.
 நீடின்று - நீட்டித்தலில்லை 729
 நீடுதல் - நீட்டித்தல் 66; - நீடுதல்
 79; - வளருதல் 439, 447, 468.
 நீடு நினைந்திரங்கல் 333.
 நீண்டு தோன்றுயர் குடை 612.
 நீண்மதில் 549.
 நீண்மருப்பு 671.
 நீண்மருப் பெழில்யாணை 314.
 நீண்மாடக் கூடல் 194.
 நீண்மார்பு 661.
 நீணகர் - உயர்ந்த மனை 785.
 நீணாகம் - நீண்ட சுரபுன்னை 217.
 நீணிழல் 117.
 நீத்த - நீக்கப்பட்ட 26, 40.
 நீத்தக்கடைகைவிட்டவிடத்து 941.
 நீத்தல் 17, 725; - அருளாதொழிதல்
 290; - கைவிடுதல் 80, 179, 445,
 523, 582, 610, 763, 815, 898,
 932, 943, 951, 960; - பிரிதல்
 25, 35, 40, 921; - போதல் 423,
 896, 952.
 நீத்தலு நீப்பவோ 960.
 நீத்துதல் 762; - அரிதாகக்கடத்தல்
 25.
 நீல்கி னுண் டென்னுயிர் 569.
 நீயலேன் - நீன்னிற் பிரியேன் 853.
 நீயுந் தவறிலை 345, 503.
 நீர் 79, 116, 117, 310, 321, 411,
 543, 595, 784, 884; - கடல் 60,
 611, 950; - கழி; ஆகுபெயர் 454;
 - தன்மை 602; - நீர்மை 96,
 603; - நீருற்று 85.

நீர் அற்று ஓடுதல் சுருங்கின இள
 வேனிற் காலம் 147.
 நீர்க்கவா அம் - தண்ணீருண்டற்கு
 அவாவும் 46.
 நீர்க்கால் - நீரோடுகின்ற கால் 336.
 நீர்க்கிடக்கை 820.
 நீர்க்கினிதென் றுண்பவோ நீருண்
 பவர் 378.
 நீர்க்குவிட்டாங்கு 346.
 நீர்க்குவிட்டு ஊர்தாயும் நீ 597.
 நீர்கள் இல 117.
 நீர்ச்சுழி 874.
 நீர்ச்சேர்ப்பன் - நீர்மையையுடைய
 சேர்ப்பன் 820.
 நீர்த்து - நீர்மையை யுடைத்து 548.
 நீர்த்துறையிலும் மரத்தினடியிலும்
 தெய்வங்கள் உறைதல் 622.
 நீர்நிலை 958.
 நீர் நீத்த மலர் 40.
 நீர்நீத்த வறுஞ்சனை 26.
 நீர்நீத்து கண்ணன் - நீரிலே கிடந்து
 நீந்துகின்ற கண்ணையுடையவன்
 762.
 நீர்ப்புணை - நீரைக்கடக்குந் தெப்பம்
 343.
 நீர்மாறாத கண்ணுக்கு நீர்வீழ் இதழ்;
 உவமை 425.
 நீர்முற்றி மதில்பொருடும்பகை 405.
 நீர்மை - தன்மை 699.
 நீர்விக்கினன் 310.
 நீர் விளையாட்டில் சாதிலிங்க நீரெறி
 தல் 436.
 நீர்வீழ்ச்சி மலைக்கு அழகுசெய்யு
 மென்பது 292.
 நீர - நன்றாகிய நீர்மையை யுடைய
 42; - நீரிடத்தனவாகிய 433; - நீர்
 களையுடைய 191.
 நீரலர் நீலம் 902.
 நீரவீழ் நீலம் 398.
 நீரற்றநிலத்திற்பயிர்புல்லெனல் 211.
 நீராலும் தவமென்பது 359,
 நீராதல் - உருகுதல் 364.
 நீயார்செறு - நீர்நிறைந்த செய் 447.
 நீயார் சிழவ குடஞ்சுட்டினம் 704.
 நீரின்மைநிலையே பாலிலிலத்திற்குச்
 சிறப்பென்பது 42.

ரின்றி நிறம்பெறப் பொடியறழ்புறந்
தந்த பூவாப்பூ 324.
நீரினுஞ் சாயலுடையன் 254.
நீருக்குப் பளிங்கு உவமை 178, 192.
நீருட் குவளை வெந்தற்று என்றது
மருட்கை யுவமம் 246.
நீருட் புகினுஞ்சுடும் 915.
நீருண்டல் 117, 378, 595.
நீருணிழற்போற்கொளற்கரியள் 877.
நீரு ணிழற்போ னுடங்கிய மென்
சாயல் 567.
நீருள்ளம் - நீர்மையையுடையனெஞ்சு
603.
நீருட்டுதல் 310.
நீருற்று அடங்குதல் 85,
நீரைச் சிறிதென்றது சிலவென்றல்
வழக்காம் 73.
நீரைச் செறுத்தல் 936.
நீரோடு கால்கள் 186.
நீலக் கடைச்செறி 261.
நீலநீருடை - நீலத்தினது நீர்மையை
யுடைய ஆடை 775.
நீலப்பட்டாற்செய்த மெல்லிய படுக்
கை 433.
நீலப்பூ 585.
நீலப்பூ அல்லியையுடையதென்பது
543.
நீலம் - ஒரு நீர்க்கொடி 91; - கருந்
குவளை 398; - நீல ஆடை 734;
- நீலத்தையுடைய ஆடை 714; - நீல
மலர் 494, 508, 543, 902.
நீலம், ('நீல்' எனக்) கடைக் குறைந்
தது 183.
நீலம் பிணைந்தன்ன கண்ணாய் 585.
நீலமணி 125, 460.
நீலமணிக் கடிமை 586.
நீலமணி கழிநீருக்கு உவமை 762.
நீலமணி கூந்தற்கு உவமை 460.
நீலமணி, மயிற்விக்கு உவமை 858.
நீலமணியை நீ எனக்கு ஒவ்வா யெ
ன்று ஏசும் கரியகூந்தல் 460.
நீலமலர் 388.
நீலிதழுண்கண்ணாய் 183.
நீலாமை - நீலகாமை 326.
நீலுதல் 120, 296; - அறுத்தல் 98;
- கடத்தல் 434; - கழலுதல் 763;

-கைகடத்தல் 159; - கைவிடல்
"நீர்நீலிக் கஞன்றபூ" 784; - தட
வுதல் 310; - துடைத்தல் 34, 49;
- பூசுதல் 125, 559; - விடப்படுதல்
519.
நீழல் 463.
நீள், காலத்தின் நீட்சியை உணர்த்
திற்று 816.
நீள்கதி ரவிரமதி 106.
நீள்கழை நிவந்தபூ 170.
நீள்சரம் 921.
நீளிரை - சேயிடம் 199; - நீண்ட
வழி 25, 67
நீளிரு முந்நீர் 37.
நீளுதல் 37, 106, 117, 170, 174,
194, 314, 549, 661, 671, 921;
- நெடிதாத்தல் 612; - வளர்தல்
172, 439.
நீளுயர் கூடல் 172.
நீலம்பால் 173.
நீறு 595.
நீரெடுப்பவை 680.
நீனிற் வண்ணன் - நீல நிரம்போ
லும் நிறத்தையுடைய மாயோன்
658.
நுகத்துப் பகலாணி 517.
நுகர்ச்சி 152, 191.
நுகருதல் 770.
நுங்கின் தடிக்கண்ணிலுள்ளநீர் சுனை
யின் நீருக்கும் அதன் நீர் நிறைவு
சுனையின் நீர் நிறைவுக்கும் உவமை
700.
நுங்கின் தடிக்கண் - நுங்கினது வெட்
டின கண் 699.
நுங்குதல் 567; - விழுங்குதல் 325,
751.
நுசப்பு - இடை 6, 353, 538, 694,
824, 943.
நுடக்கம் 175.
நுடங்கல் - அசையா 276.
நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடு பழ
கினும் பெண்ணறிவேன்பது பெ
ரும்பேதைமைத்தே 290.
நுண்ணிதாய்த் தேரன் றுநுசப்பு 706.
நுண்ணிழையுணை 335.
நுண்ணூல் 386.

நுண்ணெழில் - கூரிய அழகு 34.

நுண்ணேர் - கூரிய அழகு 357,

நுண்பொறிமான் 263.

நுண்பொறி வெள்ளை 624.

நுணவரி 781.

நுணங்கமைத்திரள் - நுண்மையை
புடைய மூங்கில் 343.

நுணங்கிறை - அசைகின்ற இறை
யினை புடையார் 156.

நுணங்கெழில் - கூரிய அழகு 363.

நுதல் - நெற்றி 34, 168, 332, 353,
468, 495, 595, 896; - மத்தகம்
267, 832.

நுதல் நீவுதல் 34, 120.

நுதல் பசுத்தல் 140, 198.

நுதல் பசந்து நாம் அழகிழப்ப 147.

நுதல் பசப்பூர்தல் 156, 608, 791.

நுதல் பீரலரணிகொள்ளுதல் 322.

நுதலவர் 278, 360.

நுதலின் நலத்தை நுகர்தல் 830.

நுதலிற்றேன்றிய பசலை மறைதல்
782.

நுதற்கவின் 323.

நுதற்குத் திலகம் முதலியன தீட்டாக்
கால் மெய்யெல்லாம் கோலஞ்
செய்தாலும் அவை கோலமாய்த்
தோன்றுவென்பது 140.

நுதற் பசப்பு 917.

நுதி 941; - கொழுந்து; 'எரிநுதி யா
மம்' 935; - நுனை (நுனி) 171;
- முனை 314, 657, 777; - தலை
624, 625.

நுத்தை 248, 348, 349, 473, 474,
475, 490, 503, 509, 515, 516,
517.

'நுத்தை' என்பதன் விளக்கம் 349.

நுத்தை நிலைப்பாலு ளொத்த குறி
யென்வாய்க் கேட்டொத்தி 515.

நும்மகள் நுமக்கு மாங்கனையனே 59.

நுமர் - நுஞ்சுற்றத்தார் 345, 354;

- நுமமுடைய சுற்றத்தார் 719;

- நுமமுடைய தாய்மார் 496.

நுரை 295.

நுவலாதி - கூறுதே கொள் 255.

நுவலுதல் - கூறுதல் 133, 934;

- புசுழிந்து கூறுதல் 609.

நுழைத்தல் - சொருகுதல் 759.

நுழைதல் 254; - புருதல் 660.

நுழைநொசி மடமருங்குல் - நோக்கி
ஞர் கண்ணென்று நுழைந்து பார்
கும் நுண்மையாலே அவர்க்கு அந்
யாமையைக் கொடுக்கும் மருங்குல்
363.

நுனை 171; - நுனி 881; - முனை 624
நுபுரப்புட்டில் - சதங்கை த்தண்டை
856.

நுபுரம் 495.

நுபுரமும் சிலம்பும் வெவ்வேறணிகல
மாகவும் கூறப்படுமென்பது 588.
நூல் 386, 508; - வாய்க்கயிறு 871
நூல் கண்டது 379.

நூற்றவர் - நூரியோனுகிகள் 660.

நூற்றவர் தலைவன் - நூரியோதனன்
313.

நூடுக்கினை - நூறுக அடுக்கினை 767.

நூனெறி - நூல்வழி 606.

நெகிழ்த்தல் - மெலிவித்தல் 899.

நெகிழ்த்தார் 161.

நெகிழ்த்தான் 898, 923.

நெகிழ்தல் 544, 767, 948; - அவிழ்
தல் 173, 357; - சதுலுதல் 245;
- நிலைகுலைதல் 106, 254; - மெலி
தல் 138, 198, 202, 516.

நெகிழ்ந்த - நெகிழ்கின்ற 840.

நெகிழ்ந்ததை - கழன்மறு 824.

நெகிழ்ந்தன 198, 948.

நெகிழ்பு 106, 138, 189, 202, 321,
473.

நெகிழாது 179.

நெஞ்சத்த - நெஞ்சத்திடத்தன 419.

நெஞ்சத்தவன் 253.

நெஞ்சத்தால் - நெஞ்சத்தோடே 192.

நெஞ்சத்துக் குறுகிய கரியில்லை 779.

நெஞ்சத் துயிர்திரியா மாட்டியதீ -
நெஞ்சாகிய அகலில் உயிர் திரி
யாகக் கொளுத்திய காமத்தி 883.

நெஞ்சத்து வேட்டதே கண்டாய்களு
550.

நெஞ்சத்து னோடி யொளித்தாங்கே
துஞ்சாரோய், செய்யு மற னில்
வவன் 914.

நெஞ்சத்தெறியா இளைபேங்கி 929.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி   கதகள

நெஞ்சத்தேம் 412, 437.
 நெஞ்சத்தை உள்ளமென்னும் ஒருறுப்
 புடையது போற் கூறுதல் 888.
 நெஞ்சநோய் 873.
 நெஞ்சம் 152, 187, 192, 445,
 509, 550, 622, 644, 749, 756,
 758, 767, 768, 805, 806, 900.
 நெஞ்சம்பிணித்தல் 255, 509.
 நெஞ்சம் பிளந்திட்டு 622.
 நெஞ்சமழிந்துகல் - நெஞ்சம் அழி
 ந்து கெட்டுப்போதல் 803.
 நெஞ்சமழிவொடு கூம்பும் 807.
 நெஞ்சமறியத் துறந்தானே 900.
 நெஞ்சமொடு - நெஞ்சத்தாலே 956.
 நெஞ்சழி துயர் 322.
 நெஞ்சழிந்திருக்குமது 38.
 நெஞ்சமுங்குதல் - மனம் வருந்துதல்
 955, 956.
 நெஞ்சறி சுட்டு 872.
 நெஞ்சறிந்த கொடியவை-தன்னெஞ்
 சறியவே செய்த கொடிய தீவின
 கள் 779.
 நெஞ்சாலே காணுதல் 730.
 நெஞ்சாறுகொண்டான் - என் நெஞ்
 சைத் தான் வரும் வழியாகக்
 கொண்டி விட்டான் 864.
 நெஞ்சிலார் 647.
 நெஞ்சிலே கூன் ஊன்றுதல் 571.
 நெஞ்சிற் கமிழ்தமயின்றற்று 480.
 நெஞ்சிற்குக் காவலாகிய அறிவு
 857.
 நெஞ்சினார் 647.
 நெஞ்சினேம் 194.
 நெஞ்சினே 131, 159.
 நெஞ்சு 117, 156, 181, 406, 407,
 419, 461, 541, 676, 725, 852,
 898, 926, 943.
 நெஞ்சு ஏவல் செய்தல் 461, 725.
 நெஞ்சுக 65.
 நெஞ்சு கண்ணோடாதுருவிதல் 757.
 நெஞ்சு கனலுதல் 198, 806, 936.
 நெஞ்சுட்க 611.
 நெஞ்சுடன் உசாவுதல் 535.
 நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டிங் கடுத்துந்
 தாம், அஞ்சியதாங்கே யணங்காரு
 மென்னுஞ் சொல் 132.

நெஞ்சு நெகிழ்ந்த செவ்வி 333.
 நெஞ்சுயிர்க்கும் 199.
 நெஞ்சுஞ் றும் 570.
 நெஞ்சே 380, 523, 534.
 நெஞ்சை உறுப்பும் உணர்வும் மறுத்
 தலுமுடையதாகக் கூறுதல் 796.
 நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்துதல்
 419.
 நெஞ்சொடு உசாவுதல் 721.
 நெஞ்சொடு கூறுதல் 533.
 நெஞ்சொடு வினாவுதல் 708.
 நெட்டிருந் கூந்தலார் 675.
 நெட்டிருந் கூத்தற் றுடவுளர் 564.
 நெடிது 351, 609, 909.
 நெடிதுயிரா 909.
 நெடியோன் மகன் - திருமால் மக
 னாகிய காமன் 871.
 நெடிதுள்ளல் - இடைவிடாது நினைத்
 தல் 305.
 நெடுக்கடை - பெரிய வாயில் 470.
 நெடுக்கதவு 839.
 நெடுக்கயம் 168, 454.
 நெடுக்கழி மலர் 901.
 நெடுக்கொடி 172.
 நெடுக்கோடு 839.
 நெடுஞ்சினே 236.
 நெடுஞ்சுடர்த்தி 853.
 நெடுந்தகாய் 40, 42, 549.
 நெடுந்தகை - நெடிய தகையினை
 யுடையான் 67; - பெரிய தகுதிப்
 பாலுடையவன் 453.
 நெடுந்தகை யென்பதன் பொருள்
 41.
 நெடுந்திண்டோர் 841.
 நெடுநகர் 425, 426.
 நெடுநன்மான் நெண்மணி - உயர்ந்த
 நல்ல குதிரையிற் கட்டின தெளி
 ந்த மணியோசை 426.
 நெடுநார் 811.
 நெடுநிலா 161.
 நெடுமலை வெஞ்சரம் 133.
 நெடுமிசை 196.
 நெடுமென்றோள் (மகளிர்க்கு) 353,
 நெடுவரை 241, 297.
 நெடுவெண்பாட்டில் ஐஞ்சீரடி வரு
 தல் 820.

நெடுவெண்பாட்டு 677, 686, 692,
713, 727.
நெடு வெண்பாட்டு, பன்னீரடியின்
இகவாதென்பது 44.
நெத்தப் பலகை யென்பது வல்லி
னது அறை கீறிய பலகை 570.
நெய் 98; -தேன் 254; - புழுகு 125.
நெய்க்கண் இருல் 254.
நெய்கடைபால்-நெய்யைக் கடைந்து
வாங்கினபால் 712.
நெய்தல் 443, 447, 811.
நெய்தல், மாலைக்காலத்திற் குவிதல்
925.
நெய்தலிதழ் 925.
நெய்தலிதழுகண் 225.
நெய்தலில் மாலைவருதல் 750, 751.
நெய்தலில் மாலை வருதற்குச் சமா
தானம் 750.
நெய்தலின் செய்தி 925.
நெய்தலொடு நீடிய நேரித ழாம்பல்
447.
நெய்தற்பூவிற்குது 443.
நெய்தன் மலரன்ன கண் 881.
நெய்த னிலத்துக்குரிய பூ மரங்கள்:
ஞாழல், புன்னை, கைதை, செருந்தி
787.
நெய்தனெறித்தல் - நெய்தற்பூவைப்
புறவித் தொடித்து மாலைகட்டிச்
சூடிதல் 900.
நெய்ப்பு 961.
நெருங்கிக் கூறுதல் 426, 604.
நெருங்குதல் 779, 837; - கோபித்
தல் 534; (- நெருக்குதல்) 272.
நெருநல் - முன்னைநாள் 633.
நெருரை - நேற்று 543.
நெருப்பு 150.
நெருப்புக்கை தொட்டவர் போல
விதித்தல் 734.
நெல் - (மூங்கிலின்) நெல் 250.
நெல்லிற்கான் காராத்துவலை யளித்
தது போலும் 431.
நெற்றிக்கட்டு 402.
நெற்றிச்சிலை - நெற்றியிலே சிலந்த
சட்டியினையுடைய ஏறு 661.
நெறி 602; - நெறித்த மயிர் 330;
- வழி 961.

நெறிகூந்தல் 188.
நெறி செய்த நெய்தல் - புறவி
தொடித்த நெய்தல் பூ 811.
நெறித்தல் - ஒடித்தல் 671.
நெறித் தன்ன - பிடித்து விட்டா
போன்ற 173.
நெறித்து - புறவிதழை யொடித்து
454.
நெறித்துவிட்டன்ன-வலிய முறித்து
விட்டாற் போன்ற 569.
நெறிதாழ் இருங் கூந்தல் - அறல்
தங்கின கரிய கூந்தல் 597.
நெறிந்த குால் - அறல்பட்ட பற்றம்
562.
நெறிப்படுதல் - நெறித்தற் றெழு
லிலே படுதல் 728; - முறைமை
படுதல் 57.
நெறியய்க்குற்ற அத்தம் 79.
நெறியல்லாக் கதி 846.
நெறியறிதல் - நெறியாலறிதல் 226.
நெறியாத்த - நெறியுண்டாகக் (கம்பத்
தோடே) கட்டின 822.
நேமி - சக்கரப்படை 653, 667,
677.
நேமியான் - சக்கரப்படையையுடைய
மாயோன் 751, 787.
நேர்கோல் - நேர் நிற்கும் துலாக்
கோல் 253.
நேர்சிலம்பு - (காலுக்குப்) பொருந்
தின சிலம்பு 353.
நேர்தல் - இணையொத்தல் 357;
- சேர்தல் 561; - நேர்ந்துவிடுதல்
624; - பொருந்துதல் 662.
நேர்மணி - இனமொத்த மணி 586.
நேர்மூக்காழ் 586.
நேர்மூகை - தன்னி லொத்த மூகை
125.
நேரம் 832.
நேராகி - ஒப்பாகி 412.
நேராதார் - பகைவர் 405.
நேரார் - பகைவர் 622.
நேரிசை வெண்பாப்போன்று அதனி
னீண்டு வந்த கலிவெண்பா 312.
நேரிணை - தம்மிலொத்த இணை
551.
நேரிதழ் - ஒத்தஇதழ் 316, 447, 671.

சேரிழாய் - ஒத்த இழையினை யுடையாய் 662.

சேரிழை - ஒத்த இழை 426; - ஒத்த இழையினை யுடையாய் 868.

சைதல் - சுடுதல் 923; - வருந்துதல் 181.

சைவாரா - வருத்தம் வந்து 378; - வருந்துதல் வந்து 647.

சொச்சிப்பாடு - சொச்சிப் பூவிழும் ஓசை 282.

சொச்சிப்பூநள்ளிரவில் உதிர்ந்தல் 283.

சொசிவு - னுண்மை 363.

சொடித்தாங்கு - சொடி சொன்னாற் போல 533.

சொடி பயிற்றுவார் 480.

சொடை - விற்றல் 710.

சொதுமலர் - அயலார் 220, 360, 729, 730.

சொதுமலர் வரைவு 728.

சொந்தீவார் - வெறுப்பார் 440.

சொந்து 181, 522, 884; - வெறுத்து 459.

சொய்யார் - சொய்ய மகளிர் 133.

சோக்கம் - அழகு 67; - அறிவு 91.

சோக்கல் செல்லாது 299.

சோக்கன்யின் - பாராதே கொள்ளுங் கோள் 941.

சோக்க னோக்கம் 376.

சோக்காடு - சோவு 159.

சோக்கிற் பிணிகொள்ளுங்கண் 562.

சோக்கினு நோக்கும் 375.

சோக்கினை - அழகினை யுடையாய் 474.

சோக்கு 873; - பார்வை 48, 417.

சோக்குங்கால் சோக்கிற் தொழுதம் 382.

சோக்குங்கால் சோக்கின் அணங்காக்குதல் 811.

சோக்குதல் 179, 495; - கருதுதல் 67, 116, 756; - திருத்துதல்; புனையிழை நோக்கியும் ' 453; பார்த்தல் 370, 632.

சோக்குபு 201, 332.

சோக்குவீர் 870.

சோதக்க - நோவத்தக்க தொழில் 309.

சோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி 309.

சோதக்கது - சோவத்தக்கதொரு காரியம் 690.

சோதக்காய் - வெறுக்கத்தக்க பரத்தைமையை யுடையாய் 440.

சோதக - நோவுதக 144, 182, 198.

சோதலுமுண்டு 508.

சோய் 158, 160, 181, 202, 230, 254, 285, 323, 360, 365, 447, 481, 490, 509, 582, 924, 945;

- காமத்தீ 198; - காமசோய் 25, 107, 156, 194, 270, 354, 465, 569, 789, 800, 824, 834, 853, 873, 874, 883, 903, 934;

- வருத்தம் 454.

சோய்க் கேதிலா ரெல்லாருந் தேற்றார் மருந்து 927.

சோய்செய்தல் 350, 354, 490, 719, 878, 913, 914.

சோய்சேர்ந்த திறம் - சோதிறம் (பண்வகை) 460.

சோய்த்தலை - சோய்க்குமேலே 401, 496.

சோய்தீர்க்கு மருந்துநீ 383.

சோய்சோக்கு - சோயைச் செய்யும் சோக்கு 873.

சோய்ப்பரலேன் - சோயின் கூற்றேன் 504.

சோய், பொறுக்கலாம் வரைத்தன்றிப் பெரிதாயின் 355.

சோய்மருக்கு அறிநர் 403.

சோய்மலி நிலையளாத் துறப்பாய் 840.

சோய்மலி செஞ்சம் 152.

சோயும் வலையும் கார்த்து மகிழ்செருக்கி 537.

சோயுழ்த்தல் 166, 438, 808, 824, 835.

சோயுள் - காமசோயிலே 785, 934.

சோயுறு வெந்நீர் 884.

சோயொடு - காமத்தீயாலே 198.

சோவ 500.

சோவத்தக்கது 690.

சோவாய் - வருந்தாய் 448.

சோவார் யார் 503.

சோவு 144, 159, 182, 198.

நோவுசேர்ந்த திறப்பண் 460.
 நோவேமோ 412.
 நோவேன் 448, 944.
 நோற்றல் - நல்வினை செய்தல் 223.
 நோற்றனை - நல்வினையைச் செய்தாய் 567.
 நோன்பாகிய வினையாட்டு 360.
 நோன்புயர்ந்தது 571.
 நோன்றல் - பொறுத்தல் 828.
 நோனது - பொருது 749.
 பக்கத்துப் புல்லல் 570.
 பக்கம் 392, 748.
 பக்கமலை 233, 293.
 பக்கரை - குகிளைச் சேணம் 590.
 பக்கு - பை 392.
 பக - பிளக்க 115.
 பகடு - எருது 392.
 பகர்தல் - அருளிச்செய்தல் 2 ;
 - சைமாறாகக் கொடுத்தல் 955 ;
 - விளைந்து கொடுத்தல் 115.
 பகர்பவர் - விற்பவர் 398.
 பகல் - ஞாயிறு 114, 952 ; - துகத்துப் பகலாணி 516 ; - பகற்காலத்தின் ஒளி 901 ; - பகற்காலம் 301, 399, 450, 569, 626, 751, 805, 914, 924, 943 ; - முகுர்த்தம் 221.
 பகலாங்கட்பையென்ற மதியம் 896.
 பகலாற்றி - பகற்பொழுதை முறைமையாற் செலுத்தி 746.
 பகலின் விளங்குநின் செம்மல் - ஞாயிறுபோல விளங்குகின்றநின்மலைமை 114.
 பகற்குறி 282, 283, 286, 821.
 பகற்கொண்ட சுடர்போன்றான் 823.
 பகற்செய்யு மாத்திரை 883.
 பகற்பொழுதிடத்து ஒளி பாழ்பட்ட மதியம் 897.
 'பகன்' என்னும் ஆதித்தன் குருடாயினான் என்பது 137.
 பகன்முனி வெஞ்சுரம் 113.
 பகன்மைப்பூ மணமில்லாத தென்பது 440.
 பகன்மைப்பூவிற்கு வெள்ளிவள்ளம் உவமை 439.
 பகுத்தல் - பிளத்தல் 646.

பகுதிப்பொருள் விசுவதியாய்தல் ; (மருளி) 92.
 பகுதியி னீங்கிய தகுதி 577.
 பகை 92, 170, 176, 405, 412, 461, 463, 724, 759, 924.
 பகைத்தவை எதிரில்லாத மிக்கவலி 293.
 பகைபட்டு - மாறுபட்டு 412.
 பகைமிக்க நெஞ்சம் - பகைகளால் வருத்த மிக்க நெஞ்சம் 749.
 பகைமேற் சென்ற அரசன் திறை பெற்றநாடுகாத்து அதன்கண்தன் னெறி முறைமை அடிப்படுத்தப் பிரிதல் 141.
 பகைமையிற் கடிதவர் தகைமையின் நலியுநோய் 853.
 பகையறு பயவினை - பகை யறுதற்குக் காரணமான நாடாகிய பயனைத் தரும் காவற் பிரிவு 107.
 பகையாயிற் நென்னுங் குறிப்பிற்று 140.
 பகையினோய் - மருந்தில்லாதநோய் ; (காம நோய்) 230.
 பகையென்று தெளிகின்ற கங்கை 3.
 பகை யெனிற கூற்றம் வரினுந் தொலையான் தன் னட்டாக்குத், தோற்றலை நாணுதோன் குன்று 259, 260.
 பகைவர்தோற்றுத் திறைகொடுத்தல் 146.
 பகைவரைக் காலம் வருமளவும் பொறுத்திருத்தல் 830.
 பகைவரைப் பேணிக்காத்து 147.
 பகைவென்று பேணுரைத் தெறுதல் 70.
 பச்சைக்குடை 500.
 பச்சுருவ 881.
 பசுத்தல் 140, 459, 490, 721, 881, 896, 960.
 பசுத்தலுக்குப் பீர்க்கம்பூவை உவமை கூறுதல் மரபு 322.
 பசுந்தவர் பைதனோய் 176.
 பசுந்தன்று - பசுந்தேவிட்டது 198.
 பசுப்பித்தவன் 816.
 பசுப்பு 180, 808, 917 ; - தலைவினைப் பிரிந்திருக்கு மகளிர்க்குப் பிரிவாற்

ருமையான்வருவதொரு நிறவேறு
பாடு 47, 256.
பசப்புத் தலைவன்வரவாற்கெடுத்தற்கு,
இருள் ஞாயிற்றின் வரவாற் கெடு
தல் உவமை 256.
பசப்பூர்தல் - பசப்புப் பரத்தல் 47,
97, 103, 156, 608, 614.
பசப்பொழுங்கு 475.
பசலை 226, 781, 823.
பசலை, மேனியை மறைத்தல் 896.
பசலையன் 896.
பசலையால் உணப்படல் 96, 295.
பசாசு 394, 395.
பசு (சுற்று) கன்று சேர்த்தார் கண்
தறுகண்மையுடன் சீறிச்செல்லு
மென்பது 737.
பசு, கன்றைக்கட்டினவிடத்துக்குச்
செல்லுதல் 485.
பசங்கட் கடவுள் - பசிய நிறத்தைத்
தன்பாகத்தேடிடைய உருத்திரன்
623.
பசங்குர லேன்னல் 304.
பசுத்திரன், மாலேக்காலத்திற்குந் தமர்
விரும்பொடு மன்றாநிறை புருதரு
தல் 752.
பசுத்திரளில் ஏறுமுழங்குதல் 726.
பசுத்திரளில் வைத்துக்கொண்டும்,
ஏனையவற்றிற்கு ஒப்புச்சொல்லப்
படும் நாகு. 705.
பசு(முதற் கன்றீன்றது) பொழுது
விடிந்த காலத்தும் மேயப்போகா
மல் அக்கன்றுகட்டப்பட்டிருக்கும்
தொழுவைச் சூழ்ந்து திரிதல் 711.
பசும்பொன் 896.
பசுமை - செவ்வி; 'பைந்தார்' 539.
பசுமைநீ ரகன் ஞாலம் 158.
பசுவிடையர் 688.
பட்ட - படுதற்குக் காரணமான 417.
பட்டகூறு 510, 511.
பட்டம் - (யானையின் நெற்றி அணி)
515, 595.
பட்டற்று - அகப்பட்ட தன்மைத்து
393.
பட்டன்று - பட்டது 925.
பட்டாம் - மனைவாழ்க்கையிலே பட்
டமோகின்றேம் 721.

பட்டாய் - போளாய் (அத்தமித்தாய்)
901.
பட்டி - காவலில்லாதவன் 309 ;
- காவலின்றி வேண்டியவாறு
ஒழுக்குவாய் 501.
பட்டமோ - படுவாய் 943.
பட்டிழியறியாது 419.
பட்டப்பை - புதைக்கடை 702.
பட்டர் - உள்ளுதல் 807; - நினைவு 10,
28, 66, 130, 156, 295, 399,
614, 824; - வருத்தம் 22, 30,
101, 126, 138, 165, 322, 386,
595, 773; 859, 926.
பட்டர்க்கையை முன்னிலையாகக் கூறி
யது 'இவன்' 307.
பட்டர்கிட்டர் - நடப்பீர் 225.
பட்டர்கூர்கிற்பான் 66.
பட்டர்கூர்தல் - நினைவு மிகுதல் 66,
202; - வருத்தமிகுதல் 165.
பட்டர்தக - பட்டர்தல் தரும்படி 485.
பட்டர்தருதல் - ஒடிவருதலைச்செய்தல்
310; - வருதலைச் செய்தல் 483;
- மீண்டு வருதல் 443.
பட்டர்தல் - நடத்தல் 225; - நினைத்
தல் 463; - நினைதல் 191; - நினை
ந்து செல்லுதல் 97; - போதல்
119.
பட்டர்வித்தல் - உள்ளுவித்தல் 877,
பட்டரணியந்தி - பல்லுயிரும் வருத்
தத்தை அணிகின்ற ஊழி முடிவு
623.
பட்டரன்யின் - வருத்தமுருதேகொள்
ளுமின்; ஒருசொல், பட்டர்யின் என்
பதன் மறையாதலின் 61.
பட்டல் - உறக்கம் 66.
பட்டலை மாலை 904.
பட்டா - துயிலா 947.
பட்டாஅகை - வெற்றிக்கொடி. 626.
பட்டாஅமை - துயிலாமை 947.
பட்டாத்கண் - துயிலாத கண்கள் 423.
பட்டாமை - துயிலாமை 285.
பட்டிதல் 304.
பட்டிபெற் றுண்பவர் 192.
பட்டியுண்பார் - பட்டிபெற்றுண்பவர்
191.
பட்டிவம் - விரதம் 97, 563.

பழறு - கொடுமை 531; - வஞ்சனை 484, 697.

படுகவை - உண்டாவை 386.

படுசடர்கல் சேர்தல் 751.

படுசடர் மாலை 808.

படுத்தலோசையால் வினைச்சொல் பெயர்ச்சொல்லாய் நிற்கல் 294, 533.

படுதல் - அகப்படுத்தல் 910; - அடங்குதல் 465; (- இறத்தல்) 673; - உண்டாதல் 49, 513, 652, 699; - எய்துதல், 356; - ஒலித்தல் 6, 867; - துயிலுதல் 296; - புறப்படுதல் “தெருவிற் பட்டு” 941; - போதல் 954.

படுப்பவர் - மெய்ப்படுப்பவர்; (பூசிக் கொள்பவர்) 59.

படுமழை - சொரியும் மழை 292; - பெய்கின்ற மழை 640.

படுவலை - அகப்படுத்தற்குக் காரணமான வலை 445.

படை 149, 694, 954; - அம்பு 694; - படுத்தல்; (பாப்புதல்) 65; - படைக்கலம் 106, 483, 490; - படைவாள் 569.

படைக்கலங்களில் கொற்றவை உறைவதாகக் கூறுதல் மரபு 304.

படைக்கலம் 304, 492.

படைத்தல் - சிருட்டித்தல் 799.

படைத்தானை - படையினையுடைய படை 95.

படைத்துக்கொண்டு கூறுதல் 393.

படைத்துமொழி கிளவி 269.

படைத்து மொழிதல் 203, 206.

படையமை சேக்கை 65.

படையிடுவான் 707.

படையெழுச்சி 954.

படைவாள்போலே ஓரிடம் கூறும்பு புறப்பட்டு ஓரிடம் முன்னே வளைந்திருத்தல் 569.

பண்டம் 697.

பண்டரங்கமென்னுங் கூத்து, சிவபெருமான் முப்புரம்பென்று ஆடியது: நீற்றை யணிகையால் வந்த பெயர் 8, 9.

பண்டறியாதீர் - பண்டு கண்டறியாதீர் 225.

பண்டறியாதீர்போலநோக்குவீர் 870.

பண்டு - முற்காலம் 600; - முன்பு 386, 399, 559.

பண்டுநாம், வேறல்ல மென்பதொன்றுண்டா? லவனெடு மாறுண்டோ நெஞ்சே நமக்கு 379, 380.

பண்டிமில் வலகத்தியற்கை 124.

பண்டைநீ மொழிந்தக்கால் - பண்டைநீர்மை போனக்கால் 96.

பண்டையவல்ல 540.

பண்டையிற் காட்டிற்கொண்டாடல் 91.

பண்டையிற் பாராட்டல் 90.

பண்ணைமயின்சீர் 633.

பண்ணியாய் 420.

பண்ணினூற் களிப்பிக்கும் பாணை 434.

பண்ணினூட் செவிசுவைக் கொள்ளாது 880.

பண்ணுதல் 582; , கட்டுதல் 7, 705; - சமைத்தல் (தயாரித்தல்) 190.

பண்ணுதலமைந்த முத்தமலை 552.

பண்ணுவீராயின் 875.

பணிபிற்று - பணிபினை யுடைத்து 263.

பணிபின்மை 270.

பண்பு-உண்மை 367; - குணம் 203, 407, 653, 767, 768, 878, 881, 921, 924, 938; - செய்தி 114; - மக்கட் பண்பு 827.

பண்புடை நன்னாடு - நற்குணங்களை யுடைய நல்ல நாடு 463.

பண்புத்தொகை 473.

பண்புப்பெயர், பண்பையுடையதை உணர்த்தி ஆகுபெயராய் நிற்கல் 4, 526.

பண்பெண்ப்பெய்து பாடறிந் தொழுதுதல் 827.

பணவை - பரண் 241.

பணிதல் - தாழ்த்தல் 418, 544, 903; - வணங்குதல் 795.

பணிபு - பணிந்து 166.

பணியா - குளிந்து 392.

பணியாரம் 572.

பணிவு 582.

பணை - (குதிரைப்) பந்தி 350; - பெருமை 36, 118; - மூங்கில் 8, 90, 231, 696.

பணைத்தோள் 214; - மூங்கில்போலுந்தோள் 496, 696.

பணைத்தோளாள் 878.

பணையெருத் தெழிலேற (மான்) 118.

பணையெழிலணை மென்றோள் 8, 165.

பந்துருவம் பெற்றவன் மனம்பேரலநந்தியாள் 845.

பதம் 365; - காலம் 790; - செவ்வி 282, 332, 673, 784.

பதவம் - அறகு 704.

பதி 443; - இருப்பிடம் 749; - ஊர்கள் 463, 752.

பதிபு - பதிந்து 79.

பதினமர் 700.

பதுக்கை - உடலம் மறைய இட்ட இலைக்குவை 79.

பந்தி (-குதிரைப்பந்தி) 350.

பந்துகொண்டோடி 309.

பந்தெறிந்தவயா 234.

பம் ஈறுகிய பண்புப்பெயர்கள் சில 926.

பயக்கிற்பது - பயன்தருவது 360.

பயங்கெட 950.

பயங்கெழு பல்கதிர் பால்போலும் பொழுது 169.

பயந்த - பெற்ற 472; - வளர்ந்த 667.

பயம் - உணவு 158, 169; - பயன் 107, 590.

பயம்பற்று விடாது 361.

பயமலை 258, 263; - பயன்தருகின்ற மலை 230.

பயமழை 321.

பயலை - பசுலை 96.

பயவுவம்போலி 252, 261, 264, 268, 321.

பயவுவம் 418.

பயவுவமை 324.

பயன் 52, 54, 115, 712, 823.

பயன்படு சொற்களைப் பரமே போக்தல் 420.

பயன்படும் பருவம் 60.

பயனில்லாப் புறத்தொழுக்கம் 492.

பயனில் மொழிவாயோ 418.

பயனின்ற மன்றம் காமம் 880.

பயிர் - குறி 702.

பயிர்ப்பு - பிசின் 305.

பயிலுதல் - நெருங்குதல் 646.

பயிற்றுதல் - கற்பித்தல் 480; - கற்றல் 479; - பலகால் சொல்லுதல் 447.

பயிற்றை - பயின்ற திரை 839.

பரங்குன்றில் பரத்தையருடன் விளையாடுதல் 152.

பரண் 219.

பரத்த - பரத்தைமையை யுடையவனே 450.

பரத்தா - பரத்தலைச் செய்ய 683.

பரத்தனும் - பரத்தலைத் தாராநிற்கும் 805.

பரத்தல் 185, 364, 639, 878; - படர்தல் 715.

பரத்தை - பரத்தைமை 442, 502, 559, 571.

பரத்தை ஆர்க்கும் ஒலி 538.

பரத்தை, தலைவன் நெடுமையை அவன் மகனுக்கு அணிந்து அனுப்புதல் 503.

பரத்தை தன்சிறப்பு உணர்ந்திப்புதல் வந்த அளந்தமை கூறுதல் 504.

பரத்தைமை 429, 451, 490, 516, 600.

பரத்தைமைக் குணம் 492, 559.

பரத்தைமை பரத்தையென நிற்கல் 502.

பரத்தைமையாலே வதுவையயர்தல் 452.

பரத்தைமையை ஒவ்வாதே 516.

பரத்தையர் அன்பினற கூடுதல் 538, 593.

பரத்தையர் ஊடுகின்ற மாறுபாட்டால் தலைவன் தார்பற்றுதல் 543.

பரத்தையர்கண் நோக்காற் பிணித்தல் 562.

பரத்தையர் (காதம்பரத்தை) கூட்டமும் அன்பினற கூடுதலின் ஓத்த காமமாம் என்பது 593.

பரத்தையர், கூந்தலுக்கு மயிர்ச்சார்தும் புழுக்கும் பூசுதல் 563.

பரத்தையர், கோபித்தபொழுது தலை
வனைத் தொடியாலும் உகிராலும்
பல்லாலும் வடுவுறுத்தல் 435.

பரத்தையர் கோபித்தபொழுது தலை
வனை நகத்தாலும் எயிற்றாலும்
அலைத்தல் 407.

பரத்தையர் சேரி 400, 423, 440,
457.

பரத்தையர் தம் கையின் வளையாலே
தம் வரவினைச் சொல்லுதல் 413.

பரத்தையர் தலைவன் கழுத்தில் தொ
டியாற்றழும்புறப்புல்லுதல் 430.

பரத்தையர் தலைவன் பிறரை முயங்
கியதை அவன் கண்ணியாலும் சந்
தனத்தாலும் மாப்பிற் பூண்வடு
வாலும் குறிகொளல் 469, 470.

பரத்தையர், தலைவன் புதிய பரத்
தையரைப் புணர்தற்குக் கோபித்
தல் 598.

பரத்தையர், தலைவன் மாப்பில் தொ
டியு முகிரும் படையாக வடுச்செய்
தல் 490.

பரத்தையர் தலைவனைக் கோதைக
ளாலே அடித்தல் 406.

பரத்தையர், தலைவனைத் தொடியால்
வடுவுறுத்தல் 543.

பரத்தையர் தாழுற்ற துன்பத்தைத்
தலைமகளுக்குக் கூறுதல் 459.

பரத்தையர் தேரேறி வருதல் 528.

பரத்தையர் நெஞ்சத்தைத் தன்வச
மாக்கும் தொழில் 509.

பரத்தையர் மயிர்முடி புழுகு முதலி
யவற்றில் அலையப்படுதல் 525.

பரத்தையர் மாட்டும் புணர்ச்சியும்
பிரிவும் ஊடலும் நிகழ்தல் 594.

பரத்தையரது நெஞ்சு வலிதென்பது
419.

பரத்தையருள் ஒருத்தி முதலான்
தலைவனுக்கு உகிர்வடு வாக்க, மற்
றொருத்தி மறுநாள் எயிற்று வடு
வாக்குதல் 435.

பரத்தையரை இல்லிலே கொண்டு
வருதல் 426.

பரத்தையரைத் தேரேற்றிக்கொண்டு
வருதல் 400.

பரத்தையரைத் தேரேற்றி வரச்செய்
தல் 444.

பரத்தையரைப் பூப்பேசிக் கொள்ளு
கின்ற கலியாணம் 401.

பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன்
398, 422, 427, 443, 477.

பரதவர் 683.

பரப்ப - பரக்க 509, 616.

பரப்பகம் 677.

பரப்பு 602, 952.

பரப்புநீர்ப் பணிக்கடல் 800.

பரமாத்திரையம் 5.

பரமார்த்தம் 5.

பரவாமை - பரவுக்கடன் பூணுமை
322.

பரவுதம் - பரவுவேம் 647, 685.

- வாழ்த்துதல் 662; - வாழ்த்து
வேம் 677.

பராஅம் - பரவி 621.

பராசத்தியைப் பூவால் அர்ச்சித்த
கடவுள் 563.

பரி - குதிரை 591, 765; (- நடை
வேசம்) 779.

பரிக்கோல் 22, 333.

பரிக்கோற்காரர் யானையைப் பரிக்
கோலாற் குத்துதல் 21.

பரிகாரப் படுதல் 928.

பரிகாரம் 354, 535, 598, 689, 868.

பரிசு 544; - இயல்பு 861.

பரிதல் - அறுத்தல் 309, 469, 539;

- வருந்துதல் 157, 194.

பரிந்து - கரையற்று 585.

பரிபு-அறுத்து 476, 553; - விரும்பி
641.

பரிமா 640.

பரிய - செலவினையுடைய 816.

பருகித்தை - பருகு 510.

பருதி - வட்டப்பலகை 472.

பருதியஞ் செல்வன் 143.

பருந்து 683.

பருந்து, தான் குறித்ததொன்றை
எடுத்துக்கொள்ளுந் தன்மையதெ
ன்பது 492.

பருமக்குதிரை - காமக்கிழத்தியாகிய
குதிரை 591.

பருமம் - கழுத்து மெத்தை 595;
- குதிரைச் சேணம் 591; - மேக
லையின் ஓர் விசேடம் 591.
பருவம் 145, 759; - காலம் 181,
799.
பருவரல் - வருத்தம் 956.
பல் 125, 595, 696; - பல காரியங்
கள் 287.
பல்கதிர் (ஞாயிற்றுக்கு) 751, 943;
(மதியத்துக்கு) 169.
பல்கதிர் ஞாயிறு-பல கதிரையுடைய
ஞாயிறு 746.
பல்கலை-எண்கோவையாகிய மேகலை
339.
பல்கால் (- பலத்தவை) 448, 604.
பல்காழ் முத்து - பல வடங் களை
யுடைத்தாகிய முத்து 469.
பல்குரல் பயிற்றுதல் 447.
பல்கோட் பலவு 305.
பல்பல கண்டுகை 586.
பல்பொறிக் கடுஞ்சினப்புரக் 668.
பல்லவர் - பல்லினையுடையர் 638.
பல்லவர் - பலர் 657.
பல்லார் - பலர் 374, 935.
பல்லான் - பல பசு 638, 726.
பல்லிதழ் மலருண்கண் 276, 613.
பல்லிதழுண்கண் - பல பூக்களையும்
போலுங் கண் 719.
பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன் 77.
பல்லிருங் கூந்தல் 626.
பல்லூழ் - பலமுறை 685, 773.
பல்லூழ்பெயர்ந்தென்னே நோக்குமற்
றியானோக்கின், மெல்ல விதைஞ்
சுந்தலை 370.
பல்வயினுயிர் 799.
பல்வரி யினவண்டு 145.
பல்வேறு புதல்வர்க் கண்டு நனியு
வந்து கூறுதல் 471, 503.
பலகதிர் ஞாயிறு 913.
பலகாலம் (- பலத்தவையும்) 333.
பலகை 569.
(பல)குளம் குளற்ற பாணன் 430.
பலகை குறித்த பகுதி 269.
பலரினந்தினையும் பைதெனஞ்சு
785.
பலநூறுமாக அடுக்கிக் கூறுதல் 767.

பலபல கட்டுரை 90.
பலர்க்கீத்தபயம் பயக்கிற்பதோ 360.
பலர்கூறுஞ்சொற் பழியாயின் 290.
பலர்த்துயிற்றும் யாமம் 935.
பலர்தூற்றும் கௌவை 850.
பலராமன், நம்பி மூத்தபிரானென
வழங்கப் பெறுதல் 144.
பலராமன் நீல ஆடையெனப்பது
775.
பலராமன் பனைக்கொடியும் வெண்
ணிறமும் உடையவெனப்பது
652, 654.
பலராமன் யமுனையால் அளிக்கப்
பட்ட ஒற்றைக்குண்டலத்தை உடை
யெனப்பது 667.
பலராமன்வெண்ணிறத்தையும் மிக்க
வலியையும் கலப்பைப் படைய
யும் துழாய் மாலையையும் உடை
யவெனப்பது 196.
பலரிடைப்பட்ட பாரம்புச்சாவாதென்
பது 874.
பலருக் திரிகின்ற மன்றம் 713.
பலவகைப்பட்ட ஆசிரியமத விகற்
பம் 151.
பல வல் புலையன் - பலவும் வல்ல
பாணன் 509.
பலவல்லன் 901.
பலவாகிய முப்புரம் 8.
பலவின் பயிர்ப்புறு தீங்கனி 305.
பலவின் பழம் 242.
பலவுஞ் சூள்தேற்றித் தெளித்தவன்
943.
பலவுதா றடுக்கினை 767.
பலவுறு கண்ணுள் - பல அருப்புத்
தொழில் 507.
பலவுறு நறுஞ்சார்த்தம் 59.
பலவென்பதற்கு எல்லாமென்றும்
பொருள் கூறுதல் 7.
பலவொலி கூந்தலான் 921.
பலி 392.
பலிபெறுதல் 316, 394.
பவழம் 472.
பவளப் பலகை 515.
பவளம் 647.
பவழியம் 5.
பழக்கங்கொண்டுபேந்தபாணன் 481.

பழந்தேண்மை 225.
 பழம் 242, 826.
 பழம்பாட்டு 228.
 பழமை 54.
 பழமொழி 133, 905.
 பழவினை - நல்வினை 120.
 பழனத்தபுள் - பழனத்திடத்தனவா
 கிய பறவைகள் 457.
 பழன நிலஞ்சூழ்ந்த ஊரன் 423.
 பழனம் - நீர்நிலைச்செறு ; 'பொது
 நிலம்' 423; - மருத நிலம் 463.
 பழி 55, 133, 284, 290, 295, 356,
 382, 458, 614, 802, 824; - குற்
 றம் 823.
 பழிக்கும்கால் 359, 360.
 பழிசை - பழித்தலையுடையது 680.
 பழித்தல் - குறை கூறுதல் 414.
 பழிதீர்த்த - பழித்தலற்ற 652.
 பழிதீர் முறுவல் சிறிதே தோற்றல்
 713.
 பழிதூற்றதல் 188.
 பழியொடு வருவன செய்யலாகா
 தென விலக்குதல் 20.
 பழைதாக - பாழே போம்படி 499.
 பழைதாகிய குடி 668.
 பழைதாகிய குலம் 674.
 பள்ளி கொள்ளுதல் 771.
 பள்ளிபுக்கது - துயில்கொண்ட தன்
 மை 761.
 பள்ளியெழுச்சி முரசு 426.
 பற்றத்தினையுடைத்தாகிய மயிர் 437,
 563.
 பற்றம் - கொத்து 437, 563.
 பற்றமைந்த மாலை 327.
 பற்று - பற்றுதல் 361.
 பற்றுக்கோடல்லன் 412.
 பற்றுக்கோடாதலை அமைந்தவர் 759.
 பற்றுக்கோடு 27.
 பற்றுதல்-பிடித்தல் 455, 469, 736,
 944; - பிடித்துக்கொள் று த த்
 794, 914, 943, 946.
 பற்று விடுவை 362.
 பற்றத்தை - பற்றத் வண்டுகள் 553.
 பறவைகள் திரையுறப் பொன்றிய
 மீனையன்றி உயிர்செகுத்துண்ணுத
 ளுறை 818.

பறவைகள் புகல்சேர்த்தற்கு ஞாயிறு
 படுதலும் மதியந் தோன்றுதலும்
 காரணமாதல் 761, 762.
 பறவைகள் போகத்தால் அவசமாகி
 மெய்யுருகும் என்பது 434.
 பறவைகள், மாலைக் காலத்தில் தம்
 பார்ப்பைவினைத்துக் குடம்பையைச்
 சேர்தல் 754.
 பறவைகள் யானையொழிந்த படைச
 றுக்கு உவமை 823,
 பறவைகளி னெவ்வியலிந்தநீர்நிலையை
 அது பள்ளிபுக்காற்போல் இருக்
 கின்றதெனத் தன்குறிப்பைஅதன்
 மேலேற்றிக் கூறுதல் 762.
 பறவை (புற) பெடைக்குத் தன் சிற
 கால் துயர்தீர்த்தல் 75.
 பறழ் பறவைக்காகாதாயினும் ஊர்
 வனவாகக் கூறலிற் பறழென்றார்
 569.
 பறழ்கன் 568.
 பற அக்குருகு - உலேழக்கு 325; -பற
 வாக்குருகு, வெளிப்படை; விகாரம்
 329.
 பற அப்பருந்து 944; - குருகு (வீண
 யல்) 946.
 பறித்தல் 699.
 பறிமுறை - விழுந்தெழுந்த முறை
 மை 125, 561.
 பறை 346, 657, 954; - தமருகம் 6;
 - பறத்தல் 463.
 பறை, ஓர்த்த திசைக்குமென்பது
 550.
 பறையறைந்தாங்கு 898.
 பன்மலர் 160, 186, 422, 463, 630.
 பன்மலர் நறும் பொழில் 823.
 பன்மலர்ப் பழனத்த தாமரை 463.
 பன்மாண் - பலபடியாக 554; - பல
 மாட்சி 933.
 பன்மாண் என்பது 288.
 பன்மாணகுதரும் - பலகாலும் நகை
 த்தலைச் செய்யும் 909.
 பன்மாணம்-பல காரியங்களும் மாட்
 சிமைப்படும் 297.
 பன்மைசுட்டிய பெயர்ச்சொல் ஒரு
 மைக்குப் பொருந்தி நிற்குமிடம்
 உண்டென்பது 42.

பன்மை யொருமை உயர்த்தற்கண்
மயங்கி வருதல் 43.
பன்மையொருமை மயக்கம் 53, 501.
பன்மையொருமைமயங்கிற்று; 'அவற்
றுள் யாவோ வாயின' 122.
பன்றி நாடு 412.
பன்னுள் 132, 202, 295, 790.
பன்னிரண்டடியினிகந்ததரவு துள்ள
லோசையான் வாராமை 447.
பன்னீர் - பல்வாகிய நீரோடுகால்;
ஆகுபெயர் 186.
பன்னிரடியினிகந்து ஒருபொருள்
றுதலாது ஆசிரியத்தனை விரவி
வந்த சீர்வகைக் கலிவெண்பா 82.
பன்னிரடியினிகந்து ஒருபொருள்
றுதலிவந்த கலிவெண்பாட்டு 312.
பன்னிரடியினிகந்து தனையும் விரவி
ஐஞ்சீரடியும்வந்து ஒருபொருள்றுத
லாது வந்த கலிவெண்பாட்டு 717.
பனங்குருத்தின் வகிராற் பொத்திப்
புட்டில்செய்தல் 740.
பனங்குரும்பைக்குத் திரட்சியால்
குடம் உவமை 495.
பனங் குரும்பையைக் கொடியாற்
கட்டிப் பின்னிய பின்னல் 495.
பனி 168, 428, 802; - கண்ணீர் 25,
66, 98, 100, 188, 198, 295,
509, 523, 613, 780, 789; -
குளிர்ச்சி 699; - நடுக்கம் 322,
924; - (பூவினகவிதழிலிருக்கி
ன்ற) நீர் 457.
பனிக்கடல் 800.
பனிக்குப் புகை உவமை 171.
பனித்தல் - நடுங்குதல் 322.
பனிதின - பனிக்காலம் அறிவைத்
தின்றுவிட 834.
பனிப்பொய்கை - குளிர்ச்சியை
யுடைய பொய்கை 416.
பனி, பல்லினுனிபொரச் செய்தல்
171.
பனியகண் - நீரையுடையனவாகிய
கண் 66.
பனியானைப் பாடிக்கண் (எதிர்மறை
யடுக்கு) 523.
பனைக்கொடி, பலராமனுக்கு உரிய
தென்பது 652.

பனைமடலாற் செய்த குதிரை 865.
பனையின் மா 947; - பனையின்
மடலாற் செய்த குதிரை 859.
பா - பரத்தல் 106.
பாஅய் - பரந்து 198, 923.
பாஅ லஞ்செவி 36.
பாக்கு இடம் பை 394.
பாக மகன் 473.
பாகர் - பாகன் 597.
பாகன் 403, 419, 429, 838.
பாகன், தேரோடேகூடத் திரிதல்
414.
பாங்கர் 638; ஒருகொடி 714, 715;
- பக்கம் 736.
பாங்கருத் கானம் - பக்கத்தி லுண்
டான செல்லுதற்கரிய கானம்
734.
பாங்கன் கூறுவன கோய்மருங்கறி
நருளடக்கிக் கொண்டு எடுத்து
மொழியப்படுதல் 403.
பாங்கன் மிதித்தம் பன்னிரண்டெண்
பது 634.
பாங்கனே தேர்ப்பாகனாகவு யிருப்
பான்போலும் 403.
பாங்காயினார் 856.
பாங்கி - கோழி 316.
பாங்கு - நல்ல இடம் 77; - பக்கம்
734.
பாசடை - பசிய இலை 443.
பாசடைத் தாமரை 357, 428, 439,
563.
பாசறை 162, 823.
பாசறைப் புலம்பல் 167.
பாட்டங்கால்-முற்றாட்டாகிய தோட்
டம் 714.
பாட்டத்தற்கு - கூடியதற்கு 675.
பாட்டம் - பயிர்செய்கின்ற தோட்
டம் 736.
பாட்டாதல் சான்ற நின் மாயப் பரத்
தைமை 600.
பாட்டிடைமிடைதல் 862.
பாட்டிடைவைத்த குறிப்பு - (உரை
வகை நடையி லொன்று) 526.
பாட்டிடைவைத்த பொருட்குறிப்பா
கிய உரைவகை நடை 341.
பாட்டு 510, 735.

பாட்டுடைத் தலைவனைக் கிளவித்
தலைவனாகக் கூறுதல் 406, 412.
பாட்டுடைத்தலைவனைக் குறிப்பினும்
கிளவித் தலைவனாகக் கூறுதல் 167.
பாட - விழும்படி 476.
பாடத்தை மாறுதல் 125.
பாடல்சால் சிறப்பு 154.
பாடபுரி சாந்து - பாடபுரித் சந்தனம்
407.
பாடபுரித் சந்தனம் 441.
பாடிக்காட்டுதல் 435.
பாடித்தை - பாடி முன்னிலைவினைத்
கிரிசொல் 231, 232, 262, 263,
817, 818.
பாடியம் - பாடியிடத்தேம் 481.
பாடிவகண் - துயிலுதலில்லாத கண்
295, 523.
பாடி - இமைத்தல் 674; - உலக
வொழுங்கம் 827; - உலகியல்
900; - ஒலி 800; - துயில் 100,
295; - பட்டதோல்வி 758; - படி
தல் 239, 660; - (அத்தயித்தல்)
805; - பெருமை 321; - முறிதல்
677; - வீழ்தல் 242.
பாடுகம் வாயின் 661.
பாடுகம் வாவாழிதோழி 239, 242.
பாடுகோ - பாடுவேனோ 872.
பாடுதல் 255, 360, 425, 817, 877;
- சொல்லுதல் 392, 884, 929,
935, 937; - புகழுதல் 563.
பாடுப 900.
பாடுபெயல் நிற்கல் - சொரிகின்ற
மழை மாறாமல் நிற்கல் 538.
பாடுவாம் - பாடக்கடவேம் 230.
பாடுவி - மிகுத்துப் புகழ்கின்றவன்
503.
பாடுவென்ற பாடவும் வல்லேன் 872.
பாடுவற்றல் - கொம்புகள் தம்மேலே
படுதலை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் 660,
671.
பாண் - பாண்மை 509.
பாண்டரங்கக் கூத்தின் சிறப்பு 9.
பாண்டரங்கம், பண்டரங்க மென
விகாரமாதல் 9.
பாண்டரங்கமென்னும் பெயர்க் கார
ணம் 8.

பாண்டலை யிட்ட பலவல் புலையன்
- தலைமேல் ஏறட்டுக் கொண்ட
பாண்மை யாலே வஞ்சனை மைய
மறைத்து வசிகரித்தற் றெழுழில்
பலவும் வல்ல பாணன் 509.
பாண்டிநாட்டில் முத்து விளைந்த
தென்பது 669.
பாண்டிநாட்டிற்சிலபகுதியைப் கடல்
கொண்டதென்பது 652.
பாண்டி மண்டலம் 668.
பாண்டியஞ்செய்வான் - உழவாடி
யாகி யிருப்பான் 850.
பாண்டியற்கு முத்தினும் சிறப்புக்
கூறுதல் 667.
பாண்டியற்கு முரசாற் சிறப்புக் கூறு
தல் 662, 668.
பாண்டியன், கடல்கொண்ட நிலக்
குறைக்குச் சோழநாட்டிலும் சேர
நாட்டிலும் சிலபகுதி கொண்டன
தென்பது 652.
பாண்டியன் படைவிட்ட விடத்துப்
பகைவர் நீங்குதல் 808.
பாண்டியன் புலியொடு வில் நீக்கிக்
கெண்டை பொறித்தானென்பது
652.
பாண்டியன் பொருத பகைப்புலத்து
அரண் உடைதல் 551.
பாண்டியன் முரசு மூன்றாவன:—
வீரமுரசு, தியாகமுரசு, நியாயமுரசு
சென்பன; தன்முரசும், சேரன்
முரசும், சோழன் முரசு மென
பூன்று என்றலுமாம் 823.
பாண்டியன் வேப்பந்தாரினை யுடை
யவனென்பது 551.
பாண்டியனைத் தெளிந்த தேசம் இன்
புற்று வாழுமென்பது 903.
பாண்டியனை மும்முரசுடைய நென்
றல் 822, 823.
பாண்டில் - எருது; தெலுங்குச்
சொல் 704.
பாண்டு 137.
பாண்மை 509.
பாணர் முதலிய வாயில்கள் 400.
பாணன் 444, 460, 481.
பாணன், தலைவன் இல்லற நிகழ்த்து
தற் குரியன பாடாது பரத்தைய

ரிடத்து ஓடுகுதற்கு வேண்டுவன
பாடுதல் 435.
பாணன், தலைவனை உயர்த்திப் புகழ்
தல் 444.
பாணன், தலைவனைப் பண்ணினான்
களிப்பித்தல் 434.
பாணன், பரத்தையரில்லிலே யாழ்
வாசித்தல் 426.
பாணன் பாசறைக்கட்கென்று தலைவ
னைக் கண்டு கூறுதல் 162.
பாணன்பாட்டு, கேட்டோரை அகப்
படுத்துதல் 579.
பாணன் புணையாகப் புகுதல் 602.
பாணன், பொலிக் பொலிக் என்று
புகுதல் 414.
பாணன்முதலியோர், வாயில் ஆதல்
434.
பாணன், யாழ்தழுவித் தலைவனுக்கு
வாயிலாய்த் திரிதல் 426.
பாணனுக்கு யாழ் தெய்வமென்பது
430.
பாணனொடு - பாணனால் 582.
பாணி - கையிடம் 80; - தாளத்தின்
முதலெடுக்கும் காலத்தினை யுடை
யது 9.
பாணித்தல் 111; - தாழ்த்தல் 631.
பாத்துற்றன - பிரிவுற்றன 818.
பாதுகாத்தல் 747, 829.
பாதுகாவாது விடுதல் 245.
பா நிலை வகைக் கொச்சகக் கலிப்பா
329.
பாநிலைவகைக் கொச்சகம் 918, 929,
957.
பாம்பனை 677.
பாம்பு (- இராசு) 911.
பாம்பு உயிர்செகுத்தல் 873.
பாம்புசேர்ந்த திங்கள் மகளிர் பசுப்
புப் பரந்தமுக்கத்திற்கு உவமை 97.
பாம்பும் அவைப்படி லுய்யுமாம் 873.
பாம்பை உருமேறு ஏறியுமென்பது
மரபு 274, 726.
பா மாண்ட பல அனை - பரத்தல்
மாட்சிமைப்பட்ட பலவாகிய அனை
106.
பாய்தல் 399, 621, 658, 671; -
குத்துதல் 513, 839; - குதித்தல்

217; - தழுவுதல் 662; - (தாக்கு
தல்) 'கதவத்தைப் பாய்ந்தது' 539;
- தைத்தல் 350; - பரத்தல் 800;
- முயங்குதல் 413.
பாய்தினுடேர் 170.
பாய்திரை பாடோவாப் பரப்புநீர்ப்
பனிக்கடல் 800.
பாய்ந்த தானை - மடிவிரிந்த புடை
வை 585.
பாய் பரி 765.
பாய்பு - பாய்ந்து 313.
பாய் புனல் - பரந்த புனல் 463.
பாய்மா 864.
பாய்மான் - பாய்ந்து செல்லுங் குதி
ரை 350.
பாயல் - துயில் 65, 132, 156, 202,
751, 929.
பாயல் கொள்ளுதல் - உறக்கத்தைக்
கைக்கொள்ளல் 923; - துயில்
கொள்ளுதல் 523, 833; - படுக்
கையை இடமாகக் கொள்ளுதல்
423.
பாயியர் - பாய்கைக்கு 632.
பாயிருட் பரப்பு 952.
பாயிருள் - பரந்த இருள் 853, 952.
பாயின பசலை - பரந்த பசலை நிறம்
823.
பாயுமவை 681.
பார் - (பாண்டி) மண்டலம் 667.
பார்த்தல் - மனத்தால் நோக்குதல்
282.
பார்த்துற்றன - அவை நம் வருத்தத்
தைப் பார்த்துத் தாமும் வருத்த
முற்றன 818.
பார்த்துறுஉம்-பார்த்து இன்புறுஉம்
606.
பார்ப்பனி கூற்று 525, 531.
பார்ப்பனி செந்தீயைப் பாதுகாத்தல்
134.
பார்ப்பான் உரிப்பொருட் டலைவனாக
வருதல் 316.
பார்வையாகிய பூழின் போர் 850.
பாரத்துவாசம் 5.
பாரா - பார்த்து 392.
பாராட்டாக்கால் 140.
பாராட்டினும் 125, 126.

பாராட்டினையோ 125, 126.
 பாராட்டுதல் 125, 132, 308, 332,
 470, 481, 748; - கொண்டாடுதல்
 90, 423, 430, 634.
 பாராட்டு வந்தோய் - பாராட்டுக்
 கேட்டு மகிழ்ந்தவனே 510.
 பாராட்டைப் பால் 510.
 பாராதே கொள்ளுங்கோள் (கோக்
 கன்மின்) 942.
 பாரித்தல் - பரப்புதல் 429; - பரக்
 கச் செலுத்துதல் 631.
 பாருகற்பத்திய சூத்திரம் 606.
 பால் 121, 169, 508; - பகுதி 586.
 பால் கறந்த கலம் 713.
 பால் கூறிட்டு ஊட்டுதல் 505.
 பால்கொள லின்றிப் பகல்போன்
 முறைக்கொள்காக் கோல்செம்மை
 516.
 பால் சில 433.
 பால்பற்றற்ச் சீவு தலைச் செய்த
 கறவைக்கலம் 680.
 பால்பிரியா வைங்கூந்தல் - ஐம்பாற்
 பகுதி நீங்காத ஐந்து வகையினே
 யுடைய கூந்தல் 586.
 பால்பெருகச் சரக்குமளவு 494.
 பால்வழு வமைதி 43.
 பால் 'வெண்ணெய் எடுக்கப்பட்டது'
 உண்பவர்க்குப் பயன்படாதென்
 பது 712.
 பாலகன், கோபிக்கக் கருதின தாபா
 ரைத் தன்பிள்ளையாட்டால் மன
 மகிழ்ச் செய்தல் 510.
 பாலகன் தலைவியிடமிருந்து தலைவன்
 மார்பிற் பாய்தற்கு, சிங்கம் குன்ற
 விழுவரைப் பாய்தல் உவமை 519.
 பாலவர் - பகுதியிலுள்ளவர் 'தம்பா
 லவரொடு' 510.
 பாலன்ன மேனியான் - நம்பி மூத்த
 பிரான் 775.
 பாலால் விம்மிய முலைக்குக் கூதிர்க்
 காலத்து மேகம் உவமை 488.
 பாலில் மருந்தையிட்டு நெய்யைக்
 கடைந்து வாங்குதல் 712.
 பாலுண்பவர் கொள்கலம் வரைதல்
 ஆடவர் மகளிர் நலனுண்டு அவ
 ரைத் துறத்தற்கு உவமை 830.

பாலைக்கண் மருதம் நிகழ்தல் 162,
 167.
 பாலைக்கு ஞாயிற்றைத் தெய்வமாக்கி
 அவனிறோன்றிய மழையினையுங்
 காற்றினையும் அத்தெய்வப் பகுதி
 யாக்குவர் ஒரு சாரார் 102.
 பாலைக்குத் தெய்வம் அவ்வநிலத்
 தின்றெய்வங்களையென்பது 102.
 பாலைக்குத் தெய்வம் பரிதியுஞ் செல்
 வனும் திகிரியுஞ் செல்வியுமென்
 பர் ஒரு சாரார் 103.
 பாலைக்கு நிலமின்றென்பது 11.
 பாலைக்குரிய முதலுங்கருவும் வந்து
 அதற்குரிய உரிப்பொருள் சிறவா
 மல் நெய்தற்குரிய உரிப்பொருள்
 சிறந்த தரயிற்று 962.
 பாலைச் சிறிதென்னொது சிலவென்றல்
 மருந 434.
 பாலைத்திணையில் பின்பணிப் பருவம்
 வருதல் 170.
 பாலைத்திணையில் வேனிலும் வாடை
 யும் கங்குலும் மாலையும் வந்தது
 157.
 பாலைநிலத்திற்குரிய செய்தி 32.
 பாலைநில வருணனை 83, 85, 115,
 116.
 பாலொடு கோட்டம் புகுதல் 707.
 பாலேர டலர்ந்த முலை - பாலாலே
 விம்மின முலை 479.
 பாலடி - (நிலத்தே)பாவும் அடி 119.
 பாலேறுபட்ட தரவு 486.
 பாலேறுபட்டு ஐஞ்சீரடி வந்த வென்
 னைச் சுரிதகமும பெற்ற கலிவெண்
 பாட்டு 894.
 பாலேறுபட்டுவந்த கொச்சகக் கலி
 628.
 பாலேறுபட்டுவந்த கொச்சகம் 565.
 பாலேறுபடாமையிற் கலிவெண்
 பாட்டு 893.
 பாலேறுபடுங் கொச்சகத்து இடை
 நின்ற கொச்சகம் ஈற்றடி குறை
 யாது வருதல் 223.
 பாவை - (உப்பியல்) பாவை 860;
 - (சாய்ப்பு)பாவை 454, 913;
 - பொய்ம்மை 358, 936.
 பாவைகருஉயிர்ப்புகொடுத்தல் 124.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி கக்கக்

பாலைகொல் 337.
 பாழ்பட்ட மூகம் 39.
 பாழூர் 130.
 பாழே போக்குதல் 420.
 பாளை 263.
 பாற்பயன் கோடல் 945.
 பார்த்துனது - பகுதியாய்விட்டது 941.
 பாறை 700.
 பாறைக்குத் தூங்கும்பிடி உவமை 699.
 பாறையாகிய உரல் 240, 259.
 பானமதி - பால்போன்ற மதி 658, 673.
 பான் மருண் மருப்பு 119.
 பானுள் 539; - யாமம் 165.
 பானுளிரவு - ஒருநாளிற் பாதியாகிய இராப்பொழுது 538.
 பானிறம் 658.
 பானிறவண்ணன் - பலராமன் 652.
 பாளை 705.
 பிசாசு 392, 395.
 பிசின் 306.
 பிடவம் 630.
 பிடவு 638.
 பிடாவின் செய்தி: 619.
 பிடி - குசை 586; - பிடித்தல் 871; - பெண்யாளை 236, 241, 302, 320, 325, 699.
 பிடிமாண்டு - அகப்படுத்துதலாலே மாட்சிமைப்பட்டு 579.
 பிடியமைதூல் - கையாற் பிடித்தல் அமைந்த வாய்க்கயிறு 871.
 பிடியூட்டிப்பின்னுண்ணுங்களிறு 74.
 பிணங்குதல் 554, 819.
 பிணர் - சர்ச்சரை 494, 643, 668.
 பிணி 161; - அரும்பு 357; - காம நோய் 917; - (ஏறு) தழுவுதல் 659; - பசிப்பிணி 115; - பிணித்தல் 255; - (அரும்பின்) முறுக்கு 173, 439; - வருத்தம் 793.
 பிணிகொள்ளுங்கண் - பிணித்தலைக் கொள்ளுங்கண் 562.
 பிணித்தல் - கட்டுதல் 713; - சுற்றுதல்; 'மத்தம் பிணித்த கயிறு' 811; - தன் வசமாக்குதல் 509;

-தொடுத்தல் 811; - வயக்கப்படுத்தல் 853.
 பிணித்தியாத்தல் - தொடுத்துக்கட்டுதல் 856.
 பிணி விடுதல் - அரும்பவிழ்தல் 178; - பின்னினை பின்னலை விடுதல் 183.
 பிணை - பெண் மான் 76, 118, 149, 560, 815, 935; - மான்பிணை 353.
 பிணை இ - தழுவி 633.
 'பிணை' என்பது: 118.
 பிணைதல் - கோத்தல் 683.
 பிணைந்தன்ன - தொடுத்தா லொத்த 585.
 பிணை மான் - பிணையாகிய மான் 656.
 பிணை யலக் கண்ணி - கட்டுதலை யுடைய அழகிய கண்ணி 864.
 பித்தை 30.
 பிதிர்த்தல் 734.
 பிதிர்த்த - சிதறின 714.
 பிதிர் மல்க - துவலையிகாந்த 433.
 பிரம சரியம் காத்தலால் இளமைப் பயன் கொள்ளாமை 65.
 பிரமம் 5.
 பிரயாணத்தை நாளும் புள்ளும் விலக்குதல் 36.
 பிரிசின்மறை 105.
 பிரிகுவர் 88.
 பிரிதல் 161, 198, 521, 548.
 பிரிந்தக்கால் - நீங்கினால் 140.
 பிரிந்தவர் துதல் போலப்பிரிய 168.
 பிரிந்தவழிக் கலங்கல் 249, 256.
 பிரிந்துள்ளார் - பிரிந்து நினையார் 156.
 பிரிந்துறை குழாதி ஐய 108.
 பிரிந்துறைதல் - பிரிந்திருத்தல் 157; - பிரிந்துபோயிருத்தல் 108.
 பிரிந்தோர்க்கு இளவேனில் நோய் செய்தல் 160.
 பிரிந்தோன் 296.
 பிரியலென் - பிரியேன் 120.
 பிரியன்மீன் - பிரியாதே கொள்ளும் 555.
 பிரியாதே கொள்ளும் 555.
 பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை 17, 18.

பிரியற் பிரியும் 308.
 பிரியுங்கால் 53.
 பிரியுமோ 118.
 பிரிவஞ்சாதவர் - பிரிந்துறைதற்கு
 அஞ்சாதவர் 187.
 பிரிவிடை யாற்றாத தலைவி 746,
 756, 832.
 பிரிவி லசை நிலை 789.
 பிரிவீன்பாற் பவெதாகிய ஊடலிற்
 பிறந்த துனி 519.
 பிரிவு - பிரிதல் 681, 777; -பொருள்
 வயிற்பிரிவு 71.
 பிரிவு, நான்குநிலத்திடையும் பொது
 வாய் மயங்கி வருதல் 11.
 பிரிவு நீட்டித்தல் 484.
 பிரிவோய் - பிரிந்திருப்பாய் 121.
 பிழைத்தேன்-தப்பினேன் 581, 694.
 பிழைப்பு - தப்பு 796.
 பிழையாது -தப்பாது 606.
 பிள்ளைப் பணி, திருமாவின் ஐம்
 படைகளின் வடிவமான தாலியே
 யன்றி இறைவன்படை வடிவமான
 தாலிபோலும் 515.
 பிள்ளைப் பணிகள் 491.
 பிள்ளையாட்டு 510.
 பிள்ளையார்திருநாள் - முருகக் கடவு
 ளின் திருநாள் 495.
 பிள்ளையா ரென்று முருகவேளைக்
 கூறும் வழக்கு 495.
 பிள்ளையான் மிடிப்பட்டார் 306.
 பிள்ளையைக் கைவிடல் 494.
 பிளந்திட்டு 622.
 பிளந்து 15.
 பிற - வேறு 419, 490, 695.
 பிறங்கிணர் - பெருமையினைபுடைய
 பூங்கொத்து 165.
 பிறங்கிருஞ் சோலை 250.
 பிறங்கிரு முந்நீர் - மிக்கு வருகின்ற
 கரிய கடல் 913.
 பிறங்குதல் - பெருகுதல் 932;
 - பெருத்தல் 118.
 பிறங்குநீர் (-கங்கை) 960.
 பிறண்மகன் 58.
 பிறத்தல் - தோன்றுதல் 958.
 பிறந்தவழிக் கூற லென்னும் ஆகு
 பெயர் 770.

பிறநான்முடிபினன் முடியினும்
 இலக்கணப் பிழைப்பின்று 151.
 பிறநான்முடிபெனத்தழீஇக் கோடல்
 597.
 பிறப்பு 59; - குடிப்பிறப்பிற்கு உரிய
 ஒழுக்கம் 368.
 பிறப்புப்பற்றி மிகுதிபடக் கூறுதல்
 316.
 பியப்புலகை 572.
 பிறர் 53, 289, 345, 382, 419,
 429, 458, 465, 503, 714, 737,
 824.
 பிறர்க் கின்னா செய்வது நன்றாமோ
 377.
 பிறர்குற்றம் கூறுதல் தேற்றாதோன்
 குன்று 263.
 பிறநோயுந் தந்நோய் போற் போ
 ற்றி அறனறிதல், சான்றவர்க்கெல்
 லாந் கடன் 864.
 பிறர் மகளுக்கு ஒப்புக்கூறு மிடத்து
 இவன் உவமையாய் நிற்பள் என்
 பது 776.
 பிறர் முன்னர்க் கல்லாமை காட்டி
 யவன் 879.
 பிறர் வருத்தம் தம் வருத்தமாகக்
 கொண்டொழுதுவதனை வாரண
 வாசியார் பதமென்றான் 365.
 பிறவித் தமொற்றத்தான் வீடுபெறுத
 லின்மை 265.
 பிறழ்தரும் - இறந்து படுவன் 27.
 பிறழ்தல்-மாறுபட்டுக் கிடத்தல் 646.
 பிறழங்கயல் 602.
 பிறன் பெண்டிர் - தனக்கு அயலா
 யிருக்கின்ற தந்தையுடைய பாத்
 தையர் 500.
 பிறிதவ ணிலையல் - ஓரிடைச் சொல்
 நிக்கின்ற விடத்தே மற்றோரிடைச்
 சொல்லும் நிற்றல் 225.
 பிறிதின் கீழமை யாகிய உடைமை
 பொருள் 233.
 பிறிது 366, 418, 457, 463, 675
 882.
 பிறிது பொருளோடு உவமை கூறாத
 பொருள் தோற்றிய விடத்தே
 நோக்கி முன்ன மரபால் உவமை
 கூறுதல் 761.

பிறிதொடுபடாது பிறப்பொடுநோக்கி முன்னத்தான் உவமை கூறுதல் 751.

பிறை - இளம்பிறை 641, 757, 882; - ஓர் அணிகலன் 478.

பிறை, தொழப்படுமென்பது 935.

பிறைநுதல் - பிறைபோலு நுதல் 608; - பிறைபோன்றநுதலையுடையாள் 653, 776.

பிறைநுதி - நுதியையுடைய பிறை 757.

பிறைபுரைநுதல் - பிறை யொத்த நுதலினையுடையாய் 278.

பிறைபுரையேர்நுதலாய் 408.

பிறையேர் சுடர்நுதல் 781.

பிறையைச் சிவபெருமான் சூடினனென்பது 641, 882.

பின் - பின்னுதல் 296.

‘பின்’ என்பது வினையெச்ச வீரக வருங்கால் இறந்தகாலச் சொற்பற்றி வருமென்பது 98.

பின்செலவும் உற்றியாக் கூனி 572.

பின்பகல் - அந்திக்காலம் 445.

பின்பனியிற் பிரிந்து இளவேனிலில் வருதல் 194.

பின்முறை யாக்கிய பெரும்பொருள் வதுவை 766.

பின்முன்கைத் தொக்க ஆறும் வேற்றமைத் தொகை 445.

பின்னல் 494.

பின்னு - பின்னுதல் 358.

பின்னுதல் - பிணித்தல் 98; - முயங்குதல் 176.

பின்னொடு கெழீஇய - பின்னி முடிக்கின்ற இளமைப் பருவத்தே வந்து பொருந்தின 781.

பின்னென்று பெயர்த்தாற்றும் பீட்டையாளர் 186.

பீடிலார் தொடர்பு 140.

பீடிலா வரசன் 149.

பீடு - பெருமை 140, 642; - (படை) வலி 149; - வலி 53.

பீட்டையாளர் - பெருமையை யுடைய தொழிலை யாளுவார் 186.

பீடு, பெருமையுணர்த்தி வரும் உரிச் சொல் லென்பது 186.

பீடு சேனன் துரியோதனனைக் குறங்கில் உயிரைப் போக்கினு னென்பது 315.

பீர்க்கம் பூ 322, 776.

பீர்க்கு, இளவேனிலிற் பூவாதென்பது 169.

பீரலர், பசந்த கண்ணுக்கு உவமை 902.

பீரலர், பசந்தநுதலுக்கு உவமை 322.

பீரல மணி கொண்ட பிறை நுதல் - பீர்க்கினது பூ வினது அழகைத் தன்னிடத்தே கொண்ட பிறை போலும் நுதல் 776.

பீலி - மயிலிறகு 696; - மயிலுதிர்ந்த பீலி 871.

பீலி முருந்து 696; - மயிலிற கீர்க்கின் அடி 639.

பீள் வாடும் நெல் - சதிர் வாடும் நெல் 431.

புக்க - குதித்த; ‘தொழுவிலுள் புரிபு புரிபு புக்க பொதுவரை’ 641.

புக்கக்கால் - செய்ய; - காலீற்று வினையெச்சம் 561; - செல்ல 676.

புக்க தென் - நெஞ்சு 676.

புக்க வழி - சென்ற விடங்கள் 488.

புக்கவர் 630.

புக்காற்கு - சென்றவனுக்கு 489.

புக்கில் - புறம் இல்லு 540.

புக்கீமோ - செல்வாயாக 431; - செல்வீராக 466.

புக்கு - சென்று 602.

புக - போக 661.

புகர் 668; - குற்றம் 80, 841; - நிறத்தை யுடைய ஏறு 660; - புள்ளி 292.

புகர் நிறத் துகிர் 507.

புகர் நுதல் 320.

புகர் முகக்களிறு 276, 292.

புகரினது நுண்மையை யுடைய மூங்கில் 343.

புகரினம் - புகரை யுடைய பசத்திரள் 676.

புகரேறு 659, 688.

புகல் - உட்புகுதல் 454; - புகுமிடமாகிய மரப்பொந்து, கூடு முதலியவை 762; - விருப்பம் 632.

புத லநல் நின் மார்பு - (பரத்தையர்)
கொண்டாடுதலை யுடைத் தாகிய
நின் ணுடைய அகன்ற மார்பு 469.
புகலுதல் - கொண்டாடுதல் 420, 640,
643.
புகழ் 145, 436, 468, 654, 719, 751.
புகழ்ச்சி மாத்திரையே 231.
புகழ் சா லெழி லுண்ணன் 811, 881.
புகழ் நலன் 766.
புகழ் நேமி 653.
புகழ் பல பாடும் பாணன் 444.
புகழ் பானுக் கூடல் 151.
புகழ்பு - புகழ்தல் 151; - புகழ்த்து
138.
புகழ் பூத்து - (பிறர்) புகழ்தல்
பொலிவு பெற்று 464.
புகழ்பேத்தி - புகழ்த்துவாழ்த்தி 138.
புகழ்மைக்கட் பெரியதோர் புகராகிக்
கிடவாதோ 841.
புகழ்வது 612.
புகற்சி 631.
புகனல் லேறு - புகற்சியை யுடைய
நல்ல ஏறு 631.
புகா - உணவு 698.
புகாஅக் காலே 311.
புகின் - செல்லில் 707; - வீழில் ;
'முலையிடை போலப் புகின்' 647.
புகுத்தல் - புகுதவிடுதல் 653.
புகுத்தனர் - புகுத விட்டார் 620,
653, 668.
புகுத்தார் - புகுத்தார் 172; - வந்தார்
190.
புகுதர்வாய் - புகுதலைச் செய்வாய் 599.
புகுதராக்கரல் - வாராதலிடத்து 426.
புகுதருதல் - புகுதல் 237, 671, 836.
புகுதல் 398, 414; - செல்லுதல் 676,
681; - பாய்தல்; 'வங்கம் புகும்'
553.
புகுதி - புகா நின்றாய் 911.
புகுமுகம் புரிதல் கைக்கிளைக் கண்
வருதல் 661.
புகுவ 83.
புகு வழி 430.
புகூஉம் - புகா நின்றன 422, 816.
புகையழல் 136.
புகையெனப் புதல்குழந்தபனி 171.

புட்டில் - ஓலைப்பெட்டி 740; - கெச்சை
473; - தண்டை 586.
புடை - ஒலி 94; - பக்கம் 645, 714.
புடை குழ்தல் 165.
புடைத்தல் - அடித்தல் 646; - ஆர
வாரித்தல் 600.
புடை பெயர் தல் - நீங்கு தல் 65;
- முயங்குதலைத் தவிர்தல் 106.
புடைவை யென் பது ஆண் பா லா
ருடைக்கும் பெயராய் ப்பண்டு
வழங்கிற்றென்பது 585.
புண் 96, 320, 406, 429, 578, 627,
684, 759.
புண்ணில்லார் - மனத்திற்காம
வேட்கையில்லாதஇருமுகன் 706.
புண்ணில்லார் புண்ணாக நோக்கு
முழுமெய்யும் கண்ணளோ வாய
மகன் 706.
புண் வேலெறிந் தற்று 496, 502.
புணர் குறி - புணர் தற்கு வேண்டும்
நிமித்தம் 627.
புணர்ச்சி - கூட்டம் 71, 98, 132,
223, 224, 276, 420, 749, 880,
948.
புணர்ச்சிக்கு உடன்பட்டுக் கூறுதல்
380.
புணர்ச்சியார் 58.
புணர்ச்சியாற் புலம்பல் - கூட்டம்
பெருமையால் வருந்துதல் 276.
புணர்ச்சி யெதிர்ப்பாடாகலிற் குறி
ஞ்சியுட் கோத்தார் 342.
புணர்தம்மின் 555.
புணர்தல் 463, 464, 548; - கூடுதல்
18, 58, 61, 304, 400, 407,
428, 881, 914; (- பரிசித்தல்)
218; - முயங்குதல் 237.
புணர்த லென்னும் உரிப் பொருள்
வந்த முல்லைப்பாட்டு 692.
புணர்த னிமித்தம் குறிஞ்சிப் பொரு
ளாமென்பது 342.
புணர்தனிமித்தமாதலிற் குறிஞ்சியுட்
கோத்தார் 347.
புணர்திரை - இடைவிடாது வரு
கின்ற திரை 433.
புணர்த்த - கூடிக்கிடந்த 429;
- பொருத்தின 647.

புணர்ந்தக்கால் - புணர்ந்திருக்க 823.
 புணர்ந்தபடியைக் கூறும் கண்ணி
 465.
 புணர்ந்தமை 464.
 புணர்ந்தவர் 148, 168, 175, 179,
 193, 399, 952.
 புணர்ந்தவன் 18, 615.
 புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை 827.
 புணர்ந்து போதல் - கூடிப்போதல்
 136.
 புணர்நிலை - (மிதுனம்) 263.
 புணர்ப்பு - சூழ்ச்சி 135.
 புணர் மருப்பு - இணைந்த கொம்பு
 263.
 புணர்வு - புணர்ச்சி 420.
 புணை - உதவி 914; - தெப்பம்
 343, 836, 952; - வாயில் 602.
 புணை இல்லா எவ்வநோய் - தனக்கு
 உவமை கூறவொண்ணாத வருத்
 தத்தைபுடைய காமநோய் 776.
 புணையாய் மார்பு - தெப்பமாகிய
 மார்பு 436.
 புத்தியானை 594.
 புத்தேன் - தெய்வம் 695.
 புத்தேளிர் கோட்டம் 487, 488.
 புத்தேளிஸ் - புதியவ எல்லம் 490.
 புதல் - சிறுதூறு 171, 174, 439,
 752; - பசிய தூறுகள் 433.
 புதல்வற் புல்லிப் பொய்த்துயில் துஞ்
 சும் 450.
 புதல்வன் 424, 469.
 புதல்வன், பால் உணப்பெற்றதற்குத்
 தாய் அவனை முத்தங்கொண்டு
 மகிழ்ந்திருத்தல் 434.
 புதல்வனும் செல்வமென்பது 511.
 புதல்வனைப் பரத்தைமை குறித்தலா
 வது, தலைவன் புறப்பெண்டிர்
 மாட்டுப்போகியவழி வெகுளுமாறு
 போலப் புதல்வனையும் அவரிடைச்
 சென்றவழி வெகுளுதல் 498.
 புதல்வை - சிறுதூற்றினவை 156.
 புதிதினல் 168, 320.
 புதிது 96; - புதுமை 107, 194,
 495; - பூவினள்ள தேன் 145,
 443.
 புதியனாக நடத்தல் 319.

புதுத்திங்கட் கண்ணியான் - புதிய
 திங்களாகிய கண்ணியையுடைய
 வன் (சிவபெருமான்) 961.
 புது நலம் 158, 748, 786, 941.
 புதுநலம் பூவாடியற்றுத் தாம் வீழ்
 வார் மதிமருள் நீத்தக்கடை 941.
 புதுப்புனல் வெள்ளம் 603.
 புதுப்புனலாதெல் 599, 603.
 புதுமலர்க் கோங்கம் 180.
 புதுமொழி கூட்டுணல் 411.
 புதுவதன் று 124.
 புதுவது 124, 132, 298; - புதிதாக
 416, 793.
 புதுவமலர் - புதியனவாகிய மலர்
 599, 729.
 புதுவன ஈனக் - புதியவாயிருக்கின்ற
 கொடை 578.
 புதுவை - புதியாய் 318.
 புதுவை போலுநின் வரவுமிவள்
 வதுவை நா னெடுக்கமும் காண்கு
 வல் யானே 318.
 புதுவோர்ப் புணர்தல் - புதிய பரத்
 தையரை மணஞ்செய்தல் 448.
 புதைத்து 217.
 புதைதல் - மறைத்தல் 674; - மறை
 தல் 233, 325, 671.
 புதை பெறுதல் - புதைத்தலைப்பெறு
 தல் 225.
 'புய்' என்பது: 210.
 புய்க்கலாது - வாங்கமாட்டாது 210.
 புய்கோடு 320.
 புய்த்தல் 210.
 புயல் - மேகம் 85, 671.
 புரத்தல் - பாதுகாத்தல் 287, 571.
 புரவு - பாதுகாத்தல் 185, 878.
 புரள - அசைய 9.
 புரி - மணம்புரிதல் 160; - முறுக்கு
 94, 98, 233, 267, 472, 494.
 புரிசை - மதில் 405, 411.
 புரிசைவியலுள்ளோர் - மதிலையுடைய
 ஊரிற் காவலாளர் 483.
 புரிதல் - மணம் விரும்புதல் 130,
 131; - மணம் வேறுபடுதல் 183,
 876; - விரும்புதல் 40, 163, 220,
 253.

புரிதலை தனையவிழ்ந்த பூ - முறுக்
குண்ட தலைகள் அம்முறுக்கு நெ
கிழ்ந்த செவ்விப்பூ 428.
புரிதிரிபு - வேறுபட்டித்தப்பதல் 226.
புரிநெகிழ் முல்லை - முறுக்கு நெகிழ்
ந்த முல்லைப்பூ 543.
புரிபு 455; - விரும்பி 96, 455, 660.
புரிபு புரிபு - விரும்பி விரும்பி 641,
653.
புரிபுனை பூங்கயிறு - முப்புரியாக
முறுக்கினை கயிறு 472.
புரியவிழ்ப்பு - தனையவிழ்ந்தபூ 787.
புரியறும் நரம்பு - முறுக்கு அறும்
நரம்பு 880.
புரியுனைக் கவிமான் - புரிந்த உளை
யினையுடைய குதிரை 777.
புரிவமர் புணர்ச்சி 71.
புரிவாடுங் கொள்கை 160.
புரிவு - பின்னுதல் 175; - புரிதல்
(விரும்புதல்) 152, 880; - மனம்
பொருந்துதல் 71.
புரிவுண்ட புணர்ச்சி - ஒருவர் மனம்
ஒருவரிடத்தே புரிதலுண்ட கூட்
டம் 880.
புருவம் 943.
புருவமாகிய திரை 603.
புரை 408; - உயர்ச்சி 54, 805, 934;
- குற்றம் 603, 931.
புரைதல் - ஒத்தல் 6, 98, 119, 178,
263, 278, 357, 408, 469, 620,
657.
புரைதலு நாடி 805.
புரைதலுப் பயனோக்கார் தம்மாக்கம்
முயல்வார் 54.
புரைதீர்த்தான் - உயர்ச்சிதீர்த்தவன்
934.
புரைபடாது வந்தது 55.
புரைம் - பொருந்தும் 326.
புரைய என்னும் உவமச்சொல் மெய்
யுவமத்திற்கு வருதல் 226.
புரையறந் தெளிதல் - தனக்கேற்ற
அறம் இன்னதெனத் தெளிதல்
451.
புரையோர் - குற்றக்கையுடைய மற
வர் 42; - மெய்ப்பொரு ளுணர்ந்
தோர் 97.

புல் 704; - புல்லுதல் 18, 276, 880.
புல்லல் - தழுவாதே கொள் 469;
- தழுவதல் 450, 552, 685, 720;
- முயங்குதல் 570.
புல்லவும் பெற்றாயோ 772.
புல்லாகம் - தான் புல்லுதலையே
விரும்பின இளமைச் செவ்வியை
புடைய மார்பு 18.
புல்லாங்குழல் இளைசற்கு நெஞ்சு
இளைதல் உவமை 901.
புல்லாயோ - புல்லாதிருந்தா யோ
772.
புல்லாராப் புணர்ச்சி - முயங்குத
லமையாத கூட்டம் 276.
புல்லாரா மாத்திரை - புல்லுதனிறை
யாத அளவு 880.
புல்லினை (- கன்னப்பூ) 587.
புல்லிப் புணர்தல் 881.
புல்லி முயங்குதல் - இறுகப் புல்லிக்
கூடுதல் 574.
புல்லிய நிறம் 622.
புல்லியார் - புன்மைக்குணமுடையார்
(புறங்கூறுவார்) 138.
புல்லிருள் - புற்கென்ற இருள் 805.
புல்லிலை வெட்சி 638.
புல்லினம் - ஆட்டினம் 645, 687,
710, 714, 724, 733.
புல் லினிது - புல்லுதற்கு இனிது 377.
புல்லினென் 377.
புல்லியாய் - புல்லுதலைத்தாராய் 571.
புல்லு - சேருதல் 26.
புல்லுதல் - கட்டுதல்; 'கால் புல்லிக்
கொண்டு' 947; - கூடுதல் 914;
- தழுவதல் 646, 671, 768, 785;
- பொருந்துதல் 158, 780.
புல்லுதல் மயக்கும் புலவிக்கணகாமக்
கிழத்தியர் கூற்று கிகழ்தல் 408,
409.
புல்லென் மருண்மலை 924.
புல்லென்ற துறை - பொலிவழிந்த
துறை 833.
புல்லென்ற வனப்பு - பொலிவழிந்த
அழகு 941.
புல்லெனல் - புற்கெனல் 925;
- பொலிவழிதல் 25, 39, 189,
211, 212, 756.

புலக்குவன் - புலப்பன் 470.
 புலத்தகை - புலக்குந்தகுதி 442 ;
 - புலக்குந் தகைமை 490.
 புலத்தல் 554, 746; - வெறுத்தல்
 285, 463, 780.
 புலப்படக்கூறிய கருப்பொருள்கள்
 புலப்படக்கூறாத (மருதத்) திணைப்
 பொருட்கு உள்ளுறையுமமாதல்
 400.
 புலப்பது - புலக்கின்றதொழில் 593.
 புலப்பவர் - வெறுப்பவர் 431.
 புலப்பாருடையர் தவறு 522.
 புலப்பேன் - புலப்பேனென்றிருப்
 பேன் 406.
 புலம் - அறிவு 151, 318; - நிலத்திற்
 பயிர் 211, 212; - நிலம் 83, 119,
 128, 465, 507, 619, 680, 685,
 704, 713; - மேயும் புலம் 661,
 683, 738.
 புலம்பு - தனிமை 39, 49, 65, 102,
 156, 495, 756, 784, 807, 941;
 - தனிமையிடம் 952; - வருத்தம்
 31, 163.
 புலம்புகழ் ஒருவன் - யாவரும் அறி
 வைப்புகழப்படும் ஒப்பில்லாதவன்
 318.
 புலம்புகொள் மருண்மலை 805.
 புலம்புதல் 746, 794; - தனித்தல்
 925; - தனித்து நிற்றல் 494;
 - தனித்துறைதல் 280; - வருந்திக்
 கூறுதல் 917; - வருந்துதல் 179,
 276, 783.
 புலர்ச்சியிலவாகிய புண்கள் 578.
 புலர்ச்சார்த்திற் மென்னவன் 349.
 புலர்ந்த மணல் 174.
 புலர்வாடும் நா 42.
 புலர்வில புண் - புலர்ச்சியிலவாகிய
 புண்கள் 578.
 புலராக்கண் - (நீர்) மாறாத கண்கள்
 425.
 புலவர் 404.
 புலவர்க்குத் தேரும் களிறும் கொடுத்
 தல் 308.
 புலவல் - புலத்தல் 532, 533.
 புலவாதி - புலவாதே கொள் 183.
 புலவாதே கொள் 183.

புலவி 429, 451.
 புலவியாற் புல்லாதிருந்தாள் 552.
 புலவு - புலானுற்றம் 818.
 புலவே னுருவல் 450.
 புலனு - அறிவினையுடைய சான்றோர்
 நா 194.
 புலனு வழுவர் - புலவர் 411.
 புலனுடை மாந்திர் 124.
 புலானுற்றம் 789, 818.
 புலி 30, 209, 249, 276, 293, 317;
 - புலிப்பொறி 652.
 புலிகொண்மார் நிறுத்த வலையு
 ளோர், ஏதில் குறுநரி பட்டற்று
 393.
 புலி நோக்கு 30.
 புலியடி, வாழைக்காய்க்கு உவமை
 264.
 புலி, யானைக்காடில் மறைந்து யானை
 மேற் பாய்தல் 315.
 புலியும் யானையும் பொருதல் 280.
 புலியைக்கண்டு மற்றை விலங்குகள்
 வெருவி ஒடிதல் 318.
 புலியொடுபொருதயானைக்குச் சினம்
 அடங்காதென்பது 299.
 புலைத்தி (- புட்டில் முடைபவன்)
 740; (- வண்ணத்தி); செற்ற
 சொல் 436.
 புலையர்போலப் புன்களேக்கி 333.
 புலையன் - பாணன் 509, 578;
 - புலைத்தொழிலையுடைய பாணன்
 414.
 புழுகு முதலியவை மயிருக்குப் பூச
 தல் 525, 563.
 புழைக்கடை 702.
 புள் - குருகினம் 826; - பறவை 457,
 468, 749, 818; - பறவையொலி
 784; - வானப்பாடி 284, 938.
 புள்ளி 639, 645, 933.
 புள்ளிக் களவன் 527.
 புள்ளியற் காமர் கடுங்கிண்டோர் 194.
 புள்ளினம் 822, 954; - பறவைகள்
 761; - பறவைத்திரள் 772, 818.
 புள்ளும் வழங்காப் புலம்பு கொ
 ளாரிடை 31.
 புற்கென்ற இருள் 806.
 புற்கெனல் 924, 927.

புறக்கொடையே பழிதூற்றும் புல்லி
யார் தொடர்பு 138.
புறங்கடை - இறப்புமம் 345; - புற
மாகிய புறம் 734.
புறங்காண்டல் 94.
புறங்காண்பார் 754.
புறங்காத்தல் - பாதுகாத்தல் 808.
புறங்கால் 914.
புறங்கூற்று 213.
புறங்கூறுவார் 138.
புறஞ்சாய்ந்து - தோற்று 534.
புறஞ்சேர்பு - புறத்தே சேர்ந்து 416.
புறஞ்சேர உயிர்த்தல் - புறத்தே புல்
லுதலால் நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்
ளுதல் 106.
புறத்துழிறையான் 426.
புறந்தால் - உண்டாகப்படுதல் 505;
- காத்தல் 55; - பண்ணப்படுதல்
324; - பாதுகாத்தல் 40.
புறம் 608; - காலம் 715; - (பக்கம்)
416, 453; - புறஞ்சொல் 475;
- புறப்பொருள் 96; - முதுகு 310,
570, 728; (- வெளிப்புறம்) 180,
608.
புறம், இடப்பொருளைக் காட்டும் உரு
பாய் வருதல் 927, 951.
புறம்பழித்து நீவ - முதுகைப் பல
கால் அழித்தழித்துத் தடவ 310.
புறம்புல்லுதல் - முதுகிலே புல்லு
தல் 570.
புறமாறப்பட்டவர் - தனக்குப் புறஞ்
சொல்லுண்டாக அருளைக் கை
விடப்பட்ட மகளிர் 475.
புறமாறுதல் - துவ்விடம் விட்டுப்
போதல் 96; - இருந்தவிடத்தி
னின்றும் எழுந்திருந்து போதல்
53, 756; - என்னிடத்தே (நின்
றும்) மாறுதல் 927; - நின்னிடத்தி
னின்றும் கைவிடுதல் 762; - வேட்
கையை நின்னிடத்தி னின்றும்
கைவிடுதல் 763.
புறவு 75.
புற, கல்லை உண்ணுமென்பது 342.
புன்கண் - பொலிவுழிவு 21; - வறு
மை 287.
புன்கண்மை - மிடி 373.

புன்கம்பூவிற் குப் பொரி உவமை 180.
புன்குருக்கண் - புல்லிய நிறத்தைத்
தன்னிடத்தேயுடைய எருத்து;
ஆகுபெயர் 622, 623.
புன்செய் 242.
புன்மை 749.
புன்னை 770, 787, 820, 840, 847.
புன்னை, கருங்கோட்டது 770.
புன்னைய நறும்பொழில் 823.
புன்னையின் செய்தி: 847.
புனம் - (மலைக்கொல்லை) 202, 223,
872; - மேயும் புலம் 681, 998.
புனல் 168, 217, 399, 463, 503,
602, 603; - நீர் 185, 527.
புனல் தரு புணர்ச்சி 217.
புனல் வெள்ளம் 603.
புனலாடப் புண்ணியாய் - புனலாடும்
படி புண்ணின நீ 420,
புனலாடுதல் 163, 398, 436, 453,
601, 602.
புனலுளாய் - புனலிடத்தே விளை
யாகுகின்றாய் 401.
புனலுரன் 405, 411.
புனவரை - புனத்தையுடைய மலை
871.
புனவளர் பூங்கொடியன்றாய் - புனத்
திடத்து வளர்ந்த பூவையுடைய
கொடியை யொப்பாய் 548.
புன வேங்கை 223.
புனிறு - ஈன்றணுமை 158.
புனைகோ - புனைவேளை 714.
புனைதல் 48, 595, 603, 936; - (சிற
நில்) இழைத்தல் 730; - சுட்டுதல்
'கோதை புனைந்தவழி' 912; - கை
செய்தல் 106, 453; - குடுதல்
155, 735; - செய்தல் 472, 513;
- பொத்துதல் 740.
புனைந்துரை 91.
புனைந்துரை வகையாற் படைத்துக்
கொண்டு கூறுதல் 393.
புனைநலம் 76; - கைசெய்த நலம் 451.
புனை பாவை 936.
புனைமாண் அம்பு - புனைதல் மாட்சி
மைப்பட்ட அம்பு 48.
புனையிழாய் 67, 102, 284, 364.
புனையிழை 453.

புனைவினை 358, 478.

பூ - (தாமரைப்பூ) 168 ; - பூவின் தன்மை 332; - பொலிவு 860; - மலர் 131, 171, 173, 180, 233, 267, 377, 428, 449, 463, 517, 714, 871, 941.

பூக்கவின்கொண்ட புகழ்சா லெழி லுண்கண் 811.

பூக்களின் செறிவு 423.

பூக்களுக்கு விண்மீன்கள் உவமை 386.

பூக்குழாய் 382.

பூங்கட் புதல்வன் 470.

பூங்கண் 296, 873.

பூங்கண் மகளிர் 451.

பூங்கயிறு 472.

பூங்கரை நீலம் - பூத்தொழிலினையுந் கரையினையுமுடைய நீலத்தை யுடைய ஆடை 714; - பூத்தொழிலை யுடைத்தாகிய கரையினையுடைய நீல ஆடை 734.

பூங்கலிங்கம் 339.

பூங்கொடி 548, 571.

பூங்கோதை 330, 387.

பூச்செப்பு 413.

பூசல் - ஆரவாரம் 401; - வருத்தம் 190, 929.

பூசலிடுவேன் - கூப்பிடுவேன் 946.

பூச ரொடங்கினன் - கூப்பிடத் தொ டங்கினான் 392.

பூசனையாகிய பொருள் 134.

பூஞ்சினை 128, 189, 555.

பூட்டு - பூட்டுதல் 403.

பூட்டு மான்நிண்டேர் 600.

பூண் 453, 478, 489, 507, 513, 595, 961.

பூண்க - பூண்பதாக 830.

பூண்கள் பொறித்த வடுக்கள் 407.

பூண்டவை - பூணப்பட்டவை 507.

பூணுகம் 217, 368, 390.

பூணுகம் நோக்கி - பூணுகத்திற் புணர்ச் சியை மனத்தாற் கருதி 368.

பூணிதழ் குறிகொண்டான் - பூண லே கருதுதலை மனத்தாற்கொண் டவன் 470.

பூணுதல் - (மாலை) அணிதல் 401; - அணியப்படுதல் 507.

பூத்தரு புணர்ச்சி 217.

பூத்தல் - பொலிவு பெறுதல் 150, 151, 402, 405, 458, 464, 632; - மலர்தல் 209, 443, 468.

பூத்தலுக்குச் சிரித்தல் உவமை 181. பூத்தொழிலினையுந் கரையினையு முடைய நீலத்தையுடைய ஆடை 715.

பூத்தொழிலை யுடைத்தாகிய கரை யினையுடைய நீல ஆடை 735.

பூந்தண்டார் 349.

பூந்தாது 524.

பூந்தாமரைப்போது - பொலிவை யுடைய தாமரையினது பூ 718.

பூந்துகள் 437.

பூந்துகில் 506.

பூதுதல் - பொலிவுபெற்ற நுதலினை யுடையான் 860.

பூப்பலிவிடல் - பூவைப் பலியாகப் போகவிடுதல் 562.

பூம்பரப்பு - பூக்களையுடைய சோலை 602.

பூம்பொய்கை 399.

பூம்பொறி யானை 280.

பூமயங்கி வருதல் 26, 719.

பூமலி வையை 601.

பூமாறின் கொடி, மென்மையால் அணிகளைப் பொறுத்தலாற்றுமை யால் அணிகலங்களை அணியாத மகளுக்கு உவமை 824.

பூரப் பாளை 360.

பூவடிம்பினவர் 912.

பூவணி வதுவை - பூப்பேசிக் கொள் ளுகின்ற கலியாணம் 400.

பூவல் ஊட்டி - செம்மண்ணைப் பூசி 730.

பூவாப் பூ 324.

பூ விருந்து - பூவினது தேன் 160.

பூவும் புள்ளும் வரைவின்றி மயங்கு மெனவே ஒழிந்த கருவும் மயங்கு மென்பது 962.

பூவுயிர்த் தன்ன புகழ்சா லெழிலுண் கண் 881.

பூவெழில் இழந்த கண் 156.

பூவெழில் உண்கண் - பூவினது அழகையுடைய உண்கண் 227, 503, 509, 807.
 பூவேய்ந்த கடிதகயம் 552.
 பூழ் 582.
 பூழ் பொருத்துமவன் 579.
 பூழாக்கிக் கூறுதல் 577.
 பூழுக்குச்சொல்லக்கடவு பலமந்திரம் 579.
 பூனைப்பூ 858, 860, 872.
 பெட்டி - விரும்ப 544.
 பெடை 632; - அன்னப்பேடு 417; - பெண்ணெருமை 732; - பெண்பறவை 821; - பெண்புற 75.
 பெண் அன்று - பெண் தன்மை அன்று 202, 364.
 பெண்டன்மைக்கேலா நுண்பொருள் 111.
 பெண்டன்மையாற் கூறத்தக்கது கூறல் 44.
 பெண்டிர் 234, 289, 412, 426, 429, 442, 444, 499, 500, 554, 570, 597.
 பெண்டி ராளுக் கிடந்த தெவன் கொலோ 374.
 பெண்டிரா யிருப்பா ருளரோ 537.
 பெண்டிரென்னும் சொல்லின் ஆராய்ச்சி: 374.
 பெண்டு 458.
 பெண்ணின்றி - பெண் தன்மையின்றி 881.
 பெண்ணீர்மை - பெண்தன்மை 699.
 பெண்ணைப் பிணர்த்தோட்டுப் பைங்குரும்பை - பனையினுடைய சர்ச்சரையையுடைய முகிழையுடைய பசிய குரும்பை 494.
 பெண்ணை மடல் - பனை மடல் 801, 864, 877.
 பெண்பாற் பசாசு 394.
 பெண்பிள்ளைக் கல்லியானம் 729.
 பெண்மகன் - பெண் 361.
 பெண்மான் ஆண்மான் விட்டுப் பிரியாதென்பது 118.
 பெண்மை 290, 941.
 பெய்கரும்பு - எழுதுகரும்பு 900.

பெய்தல் - இடுதல் 358, 733; - சொரிதல் 258, 914; - பரப்பதல் 730; - புகுத்தல் 687; - (மழை) பெய்தல் 465, 487, 681; - முடித்தல் 689; - வார்த்தல் 'பெய்தபால்' 433; - விடுதல் 'புகலேறு பல பெய்து' 640.
 பெய்புல மூதாய் 507.
 பெய்மணி - நாப்பெய்தமணி 871.
 பெயர் - புகழ் 108.
 பெயர் சுட்டாய் நிற்கல் 596.
 பெயர்த்தால் - மீட்டல் 96.
 பெயர்த்தல் - ஏறட்டுக்கோடல் 365; - செலுத்தல் 90; - நீட்டல் 645; - போக்குதல் 290; - மறுத்தல் 715; - (மீட்டல்) 6, 368, 868; - மீட்டு ஒடுக்கிக் கொள்ளுதல் 799; - மீண்டும் தன்னிடத்தே ஒடுக்கிக் கொள்ளுதல் 833.
 பெயர்த்தன்மையாய் நிற்கல் 815.
 பெயர்த்தாற்றதல் - மீண்டு செய்தல் 186.
 பெயர்த்திரிசொல் 108.
 பெயர்த்தொற்றி - மீண்டு அடிப்பறித்துச் சேர்ந்து 681.
 பெயர்தர 454, 777.
 பெயர்தருதல் 777; - மீளுதல் 454, 697.
 பெயர்தல் - கைவிடுதல் 370; - போதல் 950; - மீண்டு போதல் 715; - மீளுதல் 120, 202, 351, 659, 694.
 பெயர்தொறும் - மீண்டு வருந்தொறும் 475.
 பெயர்ந்தனன் - தவிர்த்தனன் 108.
 பெயர்ந்தாங்கு - மீண்டு சென்றாற்போல 463.
 பெயர்ப்பெயர்பு - மீண்டுமீண்டு 120, பெயர் மாத்திரையாய் நிற்கல் 368.
 பெயரன்-பெயரையுடையவன் 485.
 பெயரெச்சக் குறிப்பு 159.
 பெயரெச்சத்திற்குக் காரணம் வருதல் கருவிக்கண் அடங்கும் 151.
 பெயரெச்சத்து அகரவீறு அகரத்தின் முன் விகாரப்பட்டு வருதல் 454, 455.

பெயரெச்சம் குறிப்புப் பெயரொடு
முடிதல் 4.

பெயரெச்சமறை 368.

பெயரெச்சமறைத் திரிசொல் 572.

பெயரெச்சவும்மை இடைச் சொல்
வென்பது 464.

பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு
முடிதல் 247.

பெயரைச் சுட்டுப் பெயராகக் கொள்
ளுதல் 174.

பெயல் - 630 ; - பெய்தற் றெழி
லையுடைய மேகம். 344 ; - மழை
241, 295, 299, 540 ; - மேகம்
330, 350.

பெயல்சேர் மகிபோல வாண்முகம்
கோன்ற 920.

பெரிதாயின் - மிகுமாயின் 355.

பெரிது 70, 166, 401, 445, 601,
604 ; - அரிது 851 ; - பெரிதும்
(மிகவும்) 152, 714, 795, 956 ;
- மிக 88 ; - மிகவும் 500.

பெரிகே காம மென்னுயிர் தவச்
சிறிதே 851.

பெரிய அறுகு (-யானையறுகு) 705.

பெரிய உறக்கம் 936.

பெரிய நாரையின்சிறகு சிவந்திருக்கு
மென்பது 783.

பெரியார்க்கு அடியரோ வாற்றாதவர்
525.

பெருக்கு 603 ; - பெருகுதல் 428.

பெருக்கு மாறுது வீழ்கின்ற கண்
ணீர் 428.

பெருகுதல் - பெருகச் சுரத்தல் 494 ;
- பெருத்தல் 96, 694.

பெருங்கடல் 770, 787, 811, 832,
925.

பெருங்கருங்கூத்து - பெரிய தண்
ணிய நாடகம் 393.

பெருக்களிற்றினம் 115, 293, 646.

பெருங்காட்டுக் கொற்றி 533.

பெருஞ் சோற்றுத் திரிசை 306.

பெருத்த 344.

பெருத்தகாய் 480.

பெருத்தகை 38.

பெருத்தண் சண்பகம் 961.

பெருத்தன்மையில்லாதவர், ஒருவன்
கூறியஇரகசியங்களை அவன்பிரிந்த
போது பிறர்க்குரைப்பவரென்பது
140.

பெருத்தன்மை யுடையவர் தமக்கு
உதவி செய்தவர்க்குக் கேடுவரின்
மீண்டு உதவுவாரென்பது 186.

பெருந்தாயம் - (ஈரார்து) 846.

பெருந்திணை 12, 35, 377, 378,
380, 575, 605, 718, 870, 882,
884, 885, 920, 953.

பெருந்திணைக்கட் கண்டோர் கூறு
தல் 884.

பெருந்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள்
526.

பெருந்திணைக்குறிப்பு 885.

பெருந்திணைக் குறிப்புப் புணர்ந்த
பின் நிகழ்ச்சல் 856.

பெருந்திணைக்கே யன்றி ஏனைத்
திணைக்கண்ணும் வணப்பு மிகுதி
கூறப்பெறும் 35.

பெருந்திணை நெய்கற் றிணையொடு
மயங்கி வருதல் 856.

பெருந்திணைப் பகுதி நிகழ்தல் 886.

பெருந்திணை வழுவமைத்தல் 885.

பெருந்திரு நிலையு வீங்குசோற்
றகன்மனை 494.

பெருந்துயிற் சான்றிரே 936.

பெருந்துறை 197.

பெருந்தெரு 480.

பெரு நகை 391 ; - பெரியதோர்
இகழ்ச்சி 927.

பெருநாரையின் மூக்குத் தரையிலே
சென்று குத்துதல் 783.

பெரும்பதவப் புல் 704.

பெரும்பாட்டு 510.

பெரும்பாணன்-பெரியபாணன் 591.

பெரும் பெயர் 450.

பெரும்பெயர்க் கணிச்சியோன் 668.

பெரும்பெயர் மீளி 108.

பெரும் பேதுறுதல் - பெரியதாகிய
பித்தேறுதல் 803.

பெரும்பொன் 386, 388.

பெரும 80, 803, 956 ; - பெருமா
35, 55, 58, 271, 420, 480,
516, 517, 591, 781, 956.

பெருமடற் பெண்ணை 494.
 பெருமணம் 591; - பெண்பிள்ளைக்
 கவியாணம் 730.
 பெருமணித்திண்டேர் - பெரிய மணி
 யழுத்தின திண்ணிய தேர் 494.
 பெருமலை மிளிர்ப்பன்னகாற்றுடைக்
 களைபெயல் 273.
 பெருமலை விடாகம் 640.
 பெருமழைக் கண்ணர் 638.
 பெருமா 271.
 பெருமான் 490; - பெரியோனே
 489.
 பெருமிதம்பற்றிய உவமம் 315.
 பெருமிதவுவமம் 314.
 பெருமைபற்றி ஒப்புமை கொள்ளப்
 பதும் உவமை 246.
 பெருமையன் 218.
 பெருவணப்பு 147.
 பெருவிதுப்பு - பெரிய நடுக்கம் 608.
 பெருவிறல், விறற்சொல் 479.
 பெற்றதை - பெற்றது 400.
 பெற்றம் - பசு 661.
 பெற்ற வழி மலிதல் 249.
 பெற்றவையிற்றை - பெற்ற வற்றை
 360.
 பெற்றோயோ 'காணவும் பெற்றோயோ'
 771.
 பெற்றி 886.
 பெற்றித்து 300.
 பெற்றியார் - தன்மையையுடைய
 வன் 14.
 பெறல் - பெறுதல் 165, 459, 460,
 561, 773.
 பெறலரும் பொழுது 165.
 பெறனைசுவேட்கை 561.
 பெருஅ - பெருமல் நின்ற 672.
 பெருஅது 944.
 பெருஅமல் 392.
 பெருஅன் 282.
 பெறின் 366, 526.
 பெறு கற்பின் - பெறின் 458, 459,
 460; (வினைத் திரிசொல்) 459.
 பெறுதல் 42, 519, 777; - கூடுதல்
 'இவ்விளப் பெறும்' 655.
 பெறுதுமோ - பெறுவேமோ 541.
 பெறுநர் - பெறுகின்றவர் 431.

பெறுபவோ - பெறுவார்களோ 568.
 பெறுவை 301.
 பெறுஉம் - கூடும் 656; - கொள்ளும்
 316.
 பெறேனன் 202.
 பேடு 418; - (எருமைப்பேடு) 731;
 - பெண் பறவை 749.
 பேடுஞ் சேவலுமாகச் சேர்தல் 749.
 பேடை - (அன்னப்) பேடை 948.
 பேணுமை 269, 394; - உட்கொள்
 ளாமை 544; - பரிகரியாமை
 738; - பாதுகாவாமை 913.
 பேணர் - வழிபடாதார் 70.
 பேணன்-பாதுகாவான் 913; - பேணு
 கின் நிலன் 435.
 பேணிக் கொளல் 438.
 பேணுதல் 278, 290, 739, 768;
 - ஒப்பித்தல் 'பேணிநிறுத்தாரணி'
 657; - பரிகரித்தல் 738; - பாது
 காத்தல் 685; - வாராமற் பாது
 காத்தல் "பிறர் நோயும் தந்நோய்
 போற் பேணி" 864.
 பேதாய் - கூற்றின் குறிப்பறியாத
 வனே 373.
 பேதுறுதல் - பித்தேறுதல் 803;
 - மயக்க முறுதல் 149, 345.
 பேதுறுஉம் - மயக்க முறுத் தும்
 156, 343.
 பேதை 729, 948.
 பேதையார் - அறியாதார் 828.
 பேதையை - அறியாமையையுடை
 யை 796; - பேதைத் தன்மையை
 யுடைய 714.
 பேதையோன் 151.
 பேய் 533, 534.
 பேய்த்தேர் 46, 134.
 பேய்த்தேர் இன்னதென்பது 84.
 பேயும் பேயுக் துள்ளல் 574.
 பேரூர் - பெரியவருத்தம் 902.
 பேரமார்க்கண் - பெருத்து அமர்த்த
 கண் 445.
 பேரமருண்கண் 365, 932; - பெரிய
 அமர் செய்யும் உண் கண் 696.
 பேரறிவு 893.
 பேராது 704.
 பேரின்பம் (மிக்க இன்பம்) 237.

பேரூர் - பெரிய ஊர் 704, 936.
 பேரெழின் மலருண்கண் 353.
 பேரேமும் ரூர்ப்பால முன்னின்று
 விலக்குவாய் 723.
 பை 680.
 பைங்குருர்ப்பை 494.
 பைதல் - ரோய் 785; - வருத்தம் 39,
 100, 176, 282, 283, 626, 808,
 861.
 பைதல்-வருத்தத்தையுடையன 881.
 பைதலஞ்சிறுகுழல் 802.
 பைதற்குழலன் 626.
 பைதனெஞ்சு 785.
 பைதனேய் - வருத்தத்தையுடைய
 காம ரோய் 176, 808.
 பைது - ஈரம் 243.
 பைந்தார் - செவ்வி மாலை 539.
 பைந்துணர் - பசியகொத்து 243.
 பைந்தொடி - பசிய தொடியினை
 யுடையாய் 156.
 பை பய - மெத்தென மெத்தென
 508, 756, 861.
 பைய - மெல்ல 913.
 பையச் சொல்லுதல் 113.
 பையப்பைய ஈர்த்தல் 473.
 பையுள் 851; - வருத்தம் 852.
 பையென்ற நெஞ்சம் - குறைந்த
 நெஞ்சம் 748.
 பையென 67, 332, 392, 882;
 - மெத்தென 946.
 பையெனத் தவிர்தல் 67.
 பையெனல் - ஒளிபாழ்படல்; 'பக
 லாங்கட் பையென்ற மதியம்'
 896.
 பொங்கர் - சோலை 156; - மாக்
 கொம்பு 447.
 பொங்கிரு முந்தீர் 910.
 பொங்குதல் 671; - துள்ளுதல் 688;
 - மிக்கெழுதல் 910.
 பொடிதல் - தீய்ந்து போதல் 'தம்
 கண் பொடிவது' 675.
 பொடி மூடி தழல் 506.
 பொடியழல் 324; - பொடி மூடி
 தழல் 506.
 பொடியினையுடைய நெருப்பு 327.
 பொத்திற்று - மூண்டது 928.

பொத்துதல் - கொளுத்துதல் 187;
 - மறைத்தல் 87; - முடைதல் 740.
 பொதி - பொதிதல் 171; - பொதி
 ந்து நின்ற உடல் 752; - பொருள்
 846; - போது 318.
 பொதிதல் - சுவிதல் 925.
 பொதிந்துவிடல் 684.
 பொதியவழி வைகறை 318.
 பொதியின்மலை வேங்கை மலர் 351.
 பொது 551; - சிறப்பின்மை 401.
 பொதும்பர் - இளமரக்கா 197, 336.
 பொதுமகளிர் - ஆய்ச்சியர் 627.
 பொது மொழி பிறர்க்கின்றி முழு
 தானஞ் செல்வர் 410.
 பொதுவர் 627, 641, 671, 674,
 681, 683; - ஆயர் 638; - இடை
 யர் 646.
 பொதுவன் 645, 661, 662, 674,
 691, 714, 720; - இடையன்
 622, 623, 626, 644.
 பொதுவனோடு அவள்தோள் பாரா
 ட்டு - பொதுவன் தோளையும்
 அவன் தோளையும் கொண்டாடி
 634.
 பொதுவனோடு டெண்ணி - பொதுவ
 னோடே கூட்டமென் றெண்ணி
 676.
 பொதுவிய - தழைத்த 619.
 பொய் 172, 183, 245, 285, 442,
 454, 555, 581, 612, 721, 805;
 - வஞ்சனை 509.
 பொய்க்குறி காட்டுதல் 291.
 பொய்கை 107, 168, 399, 416,
 422, 428, 443.
 பொய்ச்சுருள் 524; - பொய்யாகியுள்
 450; - பொய்யாகிய சூளுறவு
 528, 540.
 பொய்ச்சுருளுஞ்சுதல் - பொய்யாகிய
 சூளால் வருத்தம் வருமென்று
 அஞ்சுதல் 451.
 பொய்ச்சுருளுறவு கூடா தென்பது
 956.
 பொய்த்தல் 956; - பொய்சொல்லு
 தல் 187, 534; - பொய்யாக்குதல்
 244, 701.
 பொய்த்தாகிலும் முயங்கல் 391.

பொய்த்தார் - பொய்க்கப்பட்ட பரத்
தையர் 543.

பொய்த்துயில் துஞ்சும் - பொய்யா
கிய துயிலைக்கொண்டு வருந்தும்
450.

பொய்தல் மகளை - (நோன்பாகிய)
வினையாட் டினையுடைய மகளார்
தன்மையையுடைய 360.

பொய்த லயர்தல் 548.

பொய்தலைப்பெய்தல் 393.

பொய்தீர்ந்த புணர்ச்சி - ந ன வி த்
புணர்ச்சி 748.

பொய்திருலகம் - பொய்யற்ற நன்
மக்கள் 878.

பொய்ந் நகா - பொய்யாகவே நக்கு
537.

பொய்ந் நல்கல் 40.

பொய்ப்பது - பொய்யாக்குவது 595.

பொய்ப்பவிடே எம் - பொய்சொல்ல
விடேம் 534.

பொய்ப்பாய் 701.

பொய்ப்பாராட்டல் 333.

பொய் போர்க்கல் - வஞ்சினையை
மறைத்தல் 509.

பொய்ம் மொழி 725.

பொய்யற்ற கேள்வி 97.

பொய்யாக வீழ்தல் 203.

பொய்யாகிய கனவிற்கூட்டம் 227.

பொய்யாகிய வலை 943.

பொய்யாதல் 113.

பொய்யாமை - தப்பாமை 603, 609.

பொய்யா ராகுதல் 961.

பொய்யான காலம் 299.

பொய்யினுற் புரிவுண்ட நம்மையோ
மறந்தைக்க 152.

பொய்யுண்டார்ப்புணர்தல் 430.

பொய்யெல்லா மேற்றி 581.

பொய்யேம் - தப்பாமல் வருவேம்
168.

பொய்யை வியந்து நெஞ்சொடு கூறு
தல் 602.

பொய்வல் பொதுவன் 691.

பொய்வன்மை 420.

பொரி புன்கம்பூவிற்கு உவமை 180.

பொரி, மலர்ந்தன்ன பொறியு மீட
மான் 84.

பொருகரை 144; - நீர் பொருகின்ற
கரை 601.

பொருகளும் போலுந் தொழுஉ 660,
674.

பொருகளிறென்ன தகை சாம்பியுள்ள
ஞருகுவான் போலு முடைந்து
864.

பொருட்சிறப்பு 103.

பொருட்டிறம் - பொருட்கூறு 93.

பொருட்பயன்தருதல் 206.

பொருட்பிணிச் செலவு 35, 161.

பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்
றிற்று 244, 247.

பொருண்முடியாமை காண்க 731.

பொருத்துதல் - கூட்டுதல் 936.

பொருதல் 171, 276, 484, 517,
550, 631, 653; - ஊடுதல் 543;
- தருதல் 673; மாறுபடுதல் 896.

பொருந்தாதார் - பகைவர் 879.

பொருந்திய கேண்மை - இருவர் மன
மும் பொருந்திய நட்பு 140.

பொருந்திய கேண்மையின் மறை
யுணர்ந்து அம்மறை பிரிந்தக்காற்
பிறர்க்குரைக்கும் பீடிலார் 140.

பொருந்துதல் 424, 667.

பொருந்துபு - எதிர்ப்பட்டு 811.

பொருநாகு - எணையவற்றிற்கு ஒப்
புச் சொல்லப்படும் நாகு 704.

பொருப்பன் - பாண்டியன் 195,
550, 677, 701.

பொருப்பென்னும் பெயர் பொதி
யின் மலைக்குப் பயின்று வருதல்
195, 350, 551.

பொருமுரண் - ஊடுகின்ற மாறுபாடு
543; - பொருகின்ற மாறுபாடு
640, 653.

பொரு முரண் யானை 148.

பொருவரும் - ஒப்பு வரும் 653.

பொருவற - ஒப்புமிக 667.

பொருள் 67, 80, 120, 133, 213,
663; - அறம், பொருள் இன்பம்
108; - இனிமையாகிய பொருள்
(இசையின்பம்) 880 (- உபமேயம்)
23; - காரியம்; ஆகு பெயர் 51.

பொருள் இன்பந்தருதலையென்றி உயி
ரையுந் தருமோ வென்றல் 49.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி ககசுநி

பொருள், கிழவரின்னோ ரென்னுது பழலினைப்படி பெயர்ந்து தற்கு மென்பது 119.
 பொருள்கொண்டு புண்செயி னல்ல தை யன்போ டருள்புற மாறிய ஆரிடை யத்தம் 96.
 பொருள் சிறப்புக்குக் காரணமென் பது 104.
 பொருள் செய்தல் - பொருள் தேடி தல் 92.
 பொருள் தரல் - பொருளைத் தேடிக் கொண்டு வருதல் 31.
 பொருள் தேடிதற்கு வெறுப்பின்றி முயலவேண்டுமென்பது 67.
 பொருள் நிலைநில்லாமைக்கு, இடை நின்ற நரம்பறும் யாழும் மாறுந் திருவும் 'அமைச்சுயிர்' வெளவும் அரசனும் உவமை 52, 53, 54.
 பொருள் நின்றழி நிலலாது பலரிட த்துஞ் சென்றதேனும் ஒன்றானும் தனக்குக் கேடின்றி யிருக்குமென் பது 960.
 பொருள் பெற்றதணிச்சொல் 41, 93, 157, 778.
 பொருள் பெற்றுவந்த அடைநிலைக் கிளவி 23.
 பொருள் பெறாத தனிச்சொல் 356.
 பொருள் வாய்செல்லல் 49; - பொரு ளிடத்தே வேட்கை நிகழ்ந்துபோ தல் 80.
 பொருள்வயிற் பிரிதல் 36, 119.
 பொருள்வயிற் பிரிதல் வே ண் டி ம் - பொருள் தேடுகின்ற இடத்தே இவளைப் பிரிந்திருத்தலை நெஞ்சு விரும்பும் 119.
 பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவன் 958.
 பொருள்வயிற் போகுவாய் - பொரு ளிடத்தே வேட்கை நிகழ்ந்துபோ கின்றவினே 80.
 பொருள் வேண்டும் பு ன் க ண் மை ஈண்டில்லை 373.
 பொருளது நிலையின்மை 121.
 பொருளல்லாற் பொருளுமுண்டோ 91.
 பொருளில்லாதார் இல்லறம் போலக் கழியின்மலர் ஒழுக்குவிதல் 951.

பொருளில்லான் இ ள் மை போ ல் புல்லென்றான் 212.
 பொரு ளிழந்தவரைப் பிற நிகழ்வ ரென்பது 53.
 பொருளுக்கு இறைவன் (சிவபெரு மான்) உவமை 960, 961.
 பொருளைத் தீயவழியால் தே த ட் கூடா தென்பது 92.
 பொருடும் 405.
 பொல்லாங்கு 278, 760.
 பொல்லாவாகிய சொற்கள் 411.
 பொலன் காழ் - பொன் மணிகளை யுடைய வடம் 506.
 பொலன் கிண்கிணி - பொன்றாற் செய்த சதங்கை 586.
 பொலங்குழாய் 355.
 பொலஞ் செய் மழு - பொன்றாற் செய்த மழு 513.
 பொலம்பிறை - பொன்றாற் செய்த பிறை 478.
 பொலம்புனை புகழ் நேயி - பொன் னாற் புனைந்த புகழை யுடைத்தா கிய சக்கரம் 653.
 பொலம்புனை மகாவாய் 325.
 பொலம்புனை வேழம் 513.
 பொலமலராவிரை 860.
 பொலன் கோதை 324.
 பொலிக பொலிகவென்று கூறிப் பாணன் புகுதல் 414.
 பொலிதமா - பொலிவதாக 227.
 பொலிகென 667.
 பொலிதல் - பொலிவுபெறல் 209, 359, 402, 506, 538.
 பொலிவு - அழகு 941.
 பொழிதல் - சொரிதல் 87; - பெய்தல் 350, 936, 938.
 பொழிந்தற்று - பொழிந்த தன்மை த்து 613.
 பொழிப்பியைபுத் தொடை 156.
 பொழில் - சோலை 164, 191, 627, 823, 912.
 பொழுதினாள் - காலத்தில் 499; - பொழுதின்கண் 555, 925.
 பொழுது 35, 141, 147, 152, 165, 169, 180, 186, 463, 499, 680.
 பொழுதுபோக்குவேம் 473.

பொழுதுவைகிப் போதல் 727.
 பொழுதொடு தோன்றிய கார் - கார்
 காலத்தோடே தோன்றின அப்
 பொழுது வரும் மழை 680.
 பொழுதொடு புள்ளுமயங்கல் 152.
 பொற்ப - பொலிவுபெற 387.
 பொற் பூண் - பொன்னுற் செய்த
 தலைக் கோலங்கள் 961.
 பொற்பூவாற் செய்த கோதை 327.
 பொருதார் - பொருத அயலார்
 675.
 பொறி (- இயந்திரம்) 937; - ஒளி
 639; - புகர் 258; - புள்ளி 84,
 280, 304, 624, 668.
 பொறிசெய் புனைபாவை - பொறியா
 கச்செய்த புனைந்தபாவை 936.
 பொறித்தபுண் - அழுந்தின வடுக்கள்
 429.
 பொறித்தல் - எழுதுதல் 595, 652,
 740, 913.
 பொறிய மடமான் 84.
 பொறியின்யாத்த புணர்ச்சி - தெய்
 வப் புணர்ச்சி 330.
 பொறியுழுவை - வரியினையுடைய
 புலி 280.
 பொறியொற்றிக் கொண்டாள்வல்
 502.
 பொறி - ஆற்றி 569.
 பொறுக்கல்லா நோய் - பொறுக்கல்
 லாத காம நோய் 569.
 பொறுப்பர் 675.
 பொறை 791; - சுமை 538; - பாரம்
 188; - பொறுக்கும் அளவு 25;
 - பொறுத்தல் 188, 541, 860;
 - பொறுமை 828.
 பொறை நில்லாநோய் - பொறுக்கும்
 அளவில்நில்லாத காமநோய் 25.
 பொறை யாற்றாதுசப்பு - தன் மென்
 மையால் அணிகளைப் பொறுத்த
 லாற்றாத இடை 824.
 பொறை யெனப்படுவது போற்று
 ரைப் பொறுத்தல் 828.
 பொன் 180, 223, 254, 295, 330,
 459; - பசப்பு 388, 389, 390;
 - பொன்னொளி 896.
 பொன் கடவேம் 387.

பொன் கடவை 386.
 பொன் செய்தேன் 896.
 பொன் படுகுவை - பொன் உண்டா
 வை; - பொன்கடவை 386.
 பொன்போலப் பசுத்தல் 459.
 பொன்மலை - அத்தகிரி 788.
 பொன்முதல் - இறத்தல் 818.
 பொன்னுற்செய்த அழகிய கண்ணி
 174.
 பொன்னுற்செய்த மழு 515.
 பொன்னிலுறுத்தி ஒப்பமிட்ட நீல
 மணிபோன்ற மேனி 739.
 பொன்னினுடைய ஒளி சணங்குக்கு
 உவமை 126.
 பொன்னுரை மணியன்ன மாமை
 - பொன்னையுரைத்ததொரு மணி
 யுண்டாயின் அதனை யொத்த
 பசுலைபரந்த மாமைநிறம் 295.
 பொன் னெல்லா முத்தி யெறிந்து
 விடற்கு 390.
 போலு வண்டு 833.
 போக்கரு வெஞ்சுரம் 51, 85, 128.
 போக்கியற் பொருள் 55.
 போக்கிலக்கணமில்லாத ஆசிரியச்
 சரிதகம் 369, 727, 732.
 போக்கின்கண் தலைவன் தலைவியை
 ப்புகழ்தல் 91.
 போக்கின்பின் பாட்டினை வைத்த
 தனல், பாட்டு நாற்சீரான் இ
 [யலு] (று) மென்பது 530, 880.
 போக்கின்றி உற்ற உறழ்கலி 545.
 போக்கு 23, 89, 880; - கவியுறுப்பு
 23; - போனது 96.
 போக்குட் போல் நாற்சீரா னிறும்
 பாட்டு 530.
 போக்குதல் - போகவிடுதல் 382.
 போக்குவினைந்து - போக்கு, தனக்குச்
 செய்யும் வருத்தத்தை நினைந்து
 382.
 போகடுதல் 131, 509, 623, 646,
 707, 765, 862.
 போகாக் குணனுடையன் 375.
 போகாது 579, 711.
 போகாமல் 708.
 போகானரோ 481.
 போகி - பேரய் 490.

போகிய 923.
 போகியார் - போனவர் 921.
 போகுதி - போவை 67.
 போகுவாய் - போகின்றவனே 80.
 போகுவான்போல 136.
 போத்தருதல் - புறப்படவிடுதல் 354,
 355; - புறப்படுதல் 500, 711;
 - போக்குதல் 854; - போதலைச்
 செய்தல் 499, 673.
 போத்தர்தான் - போத விட்டவன்
 217.
 போதர் - போதருவாயாக; விகாரம்
 575.
 போதாநித்தல் 473.
 போதரல் - புறப்படல் 345.
 போதரின் - போதுவாயாயின் 924.
 போதல் - பரத்தல் 913.
 போதவிட்டவன் 218.
 போதவிழ்ப்பணிப்பொய்கை 416.
 போதாயனியம் 5.
 போதினன் - காலத்தான் 568.
 போது 325; - அலரும் பருவத்தது
 299; - பூ 107, 144, 176, 179,
 416, 459, 475, 494, 689, 718,
 747, 762.
 போதுதல் (- ஈடத்தல்) 'அறனை
 அறிந்துபோதுதல்' 864.
 போதுபோற் கொண்டிருடைநிழற்
 ரேன்று நின் செம்மல் 500.
 போதுவல் 83.
 போதெழிலுண் கண் 179, 766.
 போதெழின் மலருண்கண் 299.
 போந்த 762.
 போந்தபொருள் 72, 330, 663.
 போந்து 737.
 போய 901.
 போயவர் 952.
 போயின்று என்ற குற்றுகரம் இன்
 பெற்று னகரம் திரியாமல் நின்
 மது 134.
 போயினர் - போனவர் 198.
 போயினான் 734.
 போர் 3, 405, 447, 513, 514, 528,
 578, 877, 879; (- குதுபோர்)
 846.

போர்க்களம் வென்றவர்க்கு உரித்
 தென்பது 516.
 போர்த்தினம் - மெய்யை மறைத்த
 தினம் 603.
 போர்த்தல் - மறைத்தல் 509, 603.
 போர் தொலைந்தார் - போரிலே
 தோல்வியடைந்தவர் 758.
 போர் தொலைந்திருந்தாரைப் பாடெ
 ன்ளி நகுதல், வருத்தமுற்றவரை
 வருத்துதற்கு உவமை 758.
 போர்ப்பது - மறைப்பது 180.
 போர் மலைதல் 148.
 போர் வாய்ப்பு 579.
 போர்வை 391.
 போர்வையை வாங்கி அழகுபெற
 உடுத்துதல் 391.
 போரார் கதவம் - பலகை பொருத
 நிறைந்த கதவம் 538.
 போரெழித்தல் - போர்செய்தலைமேற்
 கொள்ளுதல் 532.
 போரேறு - பொருகின்ற ஏறு 685.
 போர்வல் - போலேயிராநின்றேன்
 356; - போலேயிருப்பேன் 382.
 போர்வலென ஐயுற்றுக் கூறினான்
 356.
 போல இருத்தல் 936.
 போலவும் 794, 795; - போலேயும்
 794.
 போலாது 53; - போல இருக்கின்ற
 தில்லை 936.
 போலியொழி: வேட்கைநீர், வேணீர்
 130.
 போலும் - ஒக்கும் 674; - போல
 இயாநின்றது 180, 181; - போலே
 யிராநின்றது 835; - போலே யிருந்
 தின் தது 923; - போலே யிருந்தீர்
 933.
 போலுமென் தெவன்கொலோ 835.
 போலுமென் றஜயுற்றுக்கூறுதல் 356.
 போழ் - (பனங்குருத்தின்) வகிர் 740;
 - வகிர் 330.
 போழ்தல் 879; - ஊடறுத்தல் 87,
 153, 300; - பிளத்தல் 330, 527,
 697; - வருத்துதல் 170.
 போழ்திகுடப் படாஅமல் முயங்கியு
 மமையார் 32.

போத்து 900; - காலம் 488, 699,
741, 924; - முகுத்தம் 560;
- முகூர்த்தம் 568.

போற்றாய் 80, 378.

போற்றிக்கேள் - பேணிக்கேள் 378.

போற்றிய - போற்றுதற்கு 581.

போற்றுல்-பாதுகாத்தல் 98, 827;
- பேணுதல் 392.

போற்றுதலென்பது புணர்ந்தாரைப்
பிரியாமை 827.

போதல் 37.

போதி - போல இருந்தாய் 577;

- போலே இராகின்றாய் 911;

- போலே இருந்தாய் 579, 580,
581.

போதிர் - போல இருந்தீர் 58.

போன்ம் 624, 673; - ஓர்சும் 642,

659; - போலும் 622, 672, 811;

- போலுமென்பதன் திரிபு 623.

போன்றதை - போல இருந்தது 455.

போன்றனை 489.

பௌவகீ - எடல்நீர் வந்து ஏறின
கழி 454.

பௌவம் - கடல் 883; - நடுக்கடல்
836.

பௌழியா 5.

மக்கட்பண்பு 829.

மக்கட்பிறப்பு, பெறுதற் கரிதென்
பது 877.

மக்கண் முரி- மக்களிற் பாது 571.

மக்கள் 134, 633.

மக்கள் வெய்துயிர்த்தலுக்குக் கொல்
லன் உலேமுக்குயிர்த்தல் உவமை
325, 327.

மக்கொடை 621, 880.

மகப்பிழித்து நெருங்குதல் 520.

மகர்க்குழை - மகர்க்குழையையுடை
யாய் 88, 552, 596, 639.

மகரத்தின்வடிவுநிறைந்தகுழை 539.

மகரம், கால்மாத்திரையாய் நின்றது
623.

மகரம், லகரம் திரிந்த னகரத்தின்
முன் தன்மாத்திரையிற் குறைந்து
வருதல் 642.

மகரவாய் - மகரவாயாகச் செய்த
தலைக் கோலம் 325.

மகரவாய்நுங்கிய சிகழிகை 325.
மகரவாயாகச் சமைத்த தலைக்கோலம்
327.

மகளிர் 447, 517, 555, 646, 713,
731, 752, 921; - பரத்தையர்
152, 412, 600; - மனைவியர் 767,
768.

மகளிர், இளமையில் வளையிக் அணிவ
ரென்பது 158.

மகளிர், ஊடும் கிளியைப் பால்ஊட்டி
மகிழ்ந்து முத்தம் கொள்ளுதல்
433.

மகளிர்க்கு அல்குல் தோள் கண்ணெ
னும் மூன்றுறுப்புப் பெருகலும்
றுதல் அடி நுசுப்பென்னு மூன்
றுறுப்புச் சிறுகலும் உத்தம இலக்
கணமென்பது 694.

மகளிர்க்கு இடக்கண் துடித்தல் நன்
மென்பது 77.

மகளிர்க்கு இடக்கண் துடித்தலும்
வலக்கண் துடியாதிருத்தலும் நன்
னியித்தமென்பது 627.

மகளிர்க்குக் கணவர் போம்பொழுது
புறந்தொழுதலும் வரும்பொழுது
எதிர்ந்தொழுதலும் வேண்டுமென்
பது 235.

மகளிர்க்குக் கணவரை வழிபடுதல்
முக்கியமென்பது 61.

மகளிர்க்குக் கணவன் இருமுதுகுட
வரிலுஞ் சிறந்தவன் என்பது 61.

மகளிர்க்குக் கருப்பர் தங்கியகாலத்த
வேட்கைநோய் பிறக்குமென்பது
159.

மகளிர்க்குக் கலவியால் றுதலில் விய
அரும்புதல் 34.

மகளிர்க்குக் காமன் வழிபடு தெய்வ
மென்பது 945.

மகளிர்க்குக் கூற்றம் உவமை 338
கொடி உவமை 377, 407, 548
824; கொல்லிப்பாவை உவமை
339.

மகளிர்க்குச் சுற்றத்தாரும் தொய்
லெழுது லுண்டென்பது 716.

மகளிர்க்கு நாண் உயிரினும் சிறந்,
தென்பது 921, 942.

மகளிர்க்கு நாணும் நிறையும் இயல்
பென்பது 932.

மகளிர்க்கு, வீளை சிறந்து அழகுசுரு
மென்பது 140.

மகளிர்கண், ஆடவரை வ்ருத் து
மென்பது 350, 719, 902.

மகளிர் கண்களைப்போல் அவர் மெய்
முடிதும் வருத்துதல் 706.

மகளிர் கண்ணி ரூடுதல் 155.

மகளிர் கண்ணிற்கு உவமையாகக்
கூறப்படும் மலர்கள் செந்தாமரை,
சூவளை, சுருநெய்தல், சுருவீளை,
நறு முதலியன 719.

மகளிர் கண்ணுக்கு இரும்பீர் வடி
உவமை 388; சனைப்பூ உவமை
276, 382; தாமரை மலர் உவமை
217; நீலமலர் உவமை 90, 98,
183, 295, 349, 388, 585, 902;
நெய்தன் மலர் உவமை 225, 881;
மலர் உவமை 353; வென்றவேல்
நுகி உவமை 777; வேல் உவமை
349.

மகளிர் கண்ணும் தோளும் புகழப்
படுதல் 719.

மகளிர்கண், தலைவன் துறத்தலால்
முன்பு தோற்றமலர் இகழும்படி
ஆயிற்றென்பது 841.

மகளிர்கண் நீர்சொரிதற்கு மழை
யேற்ற நீலம் நீர் சொரிதல் உவ
மை 295.

மகளிர்கண் நோக்காற் பிணித்தல்
562.

மகளிர்கண் பசுத்தல் 276.

மகளிர் கண் பேரஞர் செய்தல் 902.

மகளிர், கணவர் கலவியால் அவயவச்
செவ்வி பெறுதல் 212; செயற்கை
நலம் பெறுதல் 390; தோற்றப்
பொலிவடைதல் 386; புதுநலம்
பெறுதல் 749.

மகளிர் கணவரைத் தெய்வமென்று
தொழுநெழுதல் 220.

மகளிர் கணவரைத் தொழுவது அவர்
தமருடைய வெற்றிக்குக் காரண
மென்பது 221.

மகளிர் கணவரைப் பிரிந்தவரை வா
டையும், பணியும்வருத்துதல் 170.

மகளிர் கழுத்திடத்து மகர்க்குழை
ஆடுதலுண்டான அழகு 707.

மகளிர் கற்புக்கு அருந்ததிக்கற்பு உவ
மை 18.

மகளிர் கற்புக்குத் தற்குல் தெய்வத்
தையன்றிப் பொதுவான தெய்
வங்களைத் தொழுதல் இயையா
தென்பது 104.

மகளிர் கற்பு மழைதருமென்பது 103,
218.

மகளிர் காஞ்சித்தழைகொய்தல் 444.

மகளிர் காமவேளைத் தொழுதல் 945.

மகளிர், காமன் பிறர்க்கு மனக்கவலை
செய்தலோடே தன் அம்பை விடு
தற்குக்காரணமாவதென்பது 695.

மகளிர்கூத்து, கண்டார்க்கு விருப்பங்
செய்யுமென்பது 176.

மகளிர்கூத்தல் கலவியால் சூலை
ந்து வீழ்தல் 430.

மகளிர்கூத்தலினையில் தலைவன்துரி
லுதல் 126, 430.

மகளிர் கூத்தலில் வண்டு அரற்றுதல்
8.

மகளிர் கூத்தலிற் புழுபூசுதல் 125.

மகளிர் கூத்தலிற் பூத்தாது அப்புதல்
714.

மகளிர் கூத்தலுக்கு இருள் உவமை
301; நீலமணி உவமை 125;
மழை உவமை 364.

மகளிர்கூத்தலை இளமைப்பருவத்துத்
தாயர் ஐந்துவகையாக முடித்தல்
125.

மகளிர் கூத்தலைக் கணவன் மட்டுமே
தீண்டற் சூரியனென்பது 521,
532.

மகளிர்கைக்குக் காந்தக்குலை உவமை
232; காந்தன் உவமை 261.

மகளிர்கைவளைகழலுந் தற்குக் கோடற்
பூ ஊழ்த்து விழுதல் உவமை 49.

மகளிர் கைவிரலுக்கு நறும்பு உவ
மை 325.

மகளிர்கோலம் 402.

மகளிர் சாயற்கு மயிர்சாயல் உவமை
343, 348.

மகளிர் சிற்றிலிழைத்துவிளையாடுதல்
731.

மகளிர் சிறிது மகிழும் முகத்திற்கு
ஒருபக்கம் பணிவடிய மலரும்
தாமரை மலர் உவமை 429.

மகளிர் சுணங்குக்குப் பொன்னி
னெளி உவமை 126 ; வேங்கை
மலர் உவமை 350, 390.

மகளிர், தம் கலியாணத்தில் நரனால்
ஒடுங்கியிருத்தல் 318.

மகளிர், தந்தொடியாரே தங்கணவர்
மேனி வடுக்கொள்ளும்படியாகத்
தழுவுதல் 399.

மகளிர் தலைமயிரிற் சுத்திரிகை இடை
யிடுதல் 173, 199.

மகளிர் தலைமயிரின் ஐந் துபகுதி: 174,
331.

மகளிர், தலைவரைக் கோதையாலடித்
தல் 406.

மகளிர், தலைவரைப்பாடி ஊசலாடு
தல் 817.

மகளிர், தளிர் விரவின மாலேகுடி,
தாம் ஆடவர்கேல் வைத்த நலத்
தைப் பாடி இன்புறுதல் 904.

மகளிர், தாழம்பூவை வகிர்ந்து இடை
யிட்டுத்தொடுத்த மலை அணிதல்
331.

மகளிர் தைநீராடுதல் 359, 362.

மகளிர் தோள், கண்ட ஆடவரை வரு
த்துமென்பது 343.

மகளிர் தோள், காமக்கடலை நீத்துத்
குத் தெப்பமாமென்பது 343.

மகளிர் தோள் காமச் செவ்வியால்
பெருத்தல் 20.

மகளிர் தோளில், சுணவர் கரும்பெழு
துதல் 382, 388, 719; துயிலு
தல் 134; தொய்யிலெழுதுதல் 387.

மகளிர் தோளில், தொடிசெறித்தல்
538, 596.

மகளிர், தோளுக்கு அணை உவமை
8, 91, 165, 343; அமை மூங்கில்
உவமை 121, 220, 277, 343;
மூங்கில் உவமை 8, 91, 165, 232,
496, 696, 878; வைய உவமை
117, 226, 332, 348, 455, 481,
609, 657, 791, 860; வேழப்பூனை
உவமை 343.

மகளிர் தோளுக்குக் கணவரே உரிய
ரென்பது 248.

மகளிர் நகில் கண்ட ஆடவரைவருத்து
மென்பது 345.

மகளிர் நகிலில் தொய்யிலெழுதுதல்
327, 740.

மகளிர் நகிலின்மேல் கற்பில் ஆடவர்
வெளிப்படையாகத் தொய்யிலெ
ழுதுதல் 716.

மகளிர் நகிலுக்குக் குரும்பை உவமை
345; கோங்கரும்பு உவமை 345,
740; தாமரை யரும்பு உவமை
126; மறை மொக்குள் உவமை
345; யானைக்கொம்பு உவமை 351.

மகளிர் நடைக்கு அன்னநடை உவ
மை 343; மயில்நடை உவமை 332.

மகளிர் நலம், கண்ட ஆடவரை
வருத்துமென்பது 343.

மகளிர் நாண்போகநேர்ந்தால் அஞ்சி
அழுது அரற்றுவரென்பது 897.

மகளிர், நாணத்தாம் பிறரெதிர் முக
நோக்காது நிலத்தை நோக்குவ
ரென்பது 897.

மகளிர் நாணயிறைஞ்சநிலை தலை
வனோந்த (திணை) கதிருக்கு உவமை
230.

மகளிர் மிறத்திற்கு அசோகந்தளிர்
உவமை 96; இளமாவின் தளிர்
உவமை 350.

மகளிர் மூதல் மணம் வீசுதல் 90.

மகளிர் மூதலிற் பாய்ப்பூந்தல் 156.

மகளிர் மூலுக்குப் பிறை புவமை
278, 322, 332, 353, 364, 408,
608, 655, 776, 781, 782.

மகளிர் மூதற் பசப்புக்குப் பீர்க்கம்பு,
உவமை 322.

மகளிர் நோக்குக்குப் பணை மாடு
க்கு உவமை 150, 353; மான்
நோக்கு உவமை 165, 343, 348,
417, 523.

மகளிர் பசந்த முகத்திற்கு, பாம்புசேர்
மதி உவமை 97.

மகளிர் பசுலையால் ஒளிகெட்டமேனி
க்குப் பகல்விளக்கு உவமை 823.

மகளிர் பல்லுக்கு முகை உவமை 353;
முத்து உவமை 390, 594; முல்லை

முகையு முருந்தும் நிரைத்த நிரை
உவமை 638, 696; முல்லையரும்பு
உவமை 125; மௌவல்முகை உவ
மை 90, 149.
மகளிர், பார்வையால் பிறர்க்கு வருத்
தத்தை யுண்டாக்குதல் 812.
மகளிர், பிரிந்த கணவர் வந்தபேரது
தம்கூந்தலை அணிபெறச்செய்தல்
183.
மகளிர் பிறந்தகத்துக்குப் பயன்படா
மைக்கு, சந்தனமும் முத்தும்
யாழிசையும் உவமை 59, 61.
மகளிர் பின்னுக்குக் கரும்பாம்பு உவ
மை 385, 386.
மகளிர் புலவியாற்செய்த வடுக்கள்
452.
மகளிர் புனலாட்டுப்பெறாது ஊடிய
வர், தலைவன்மேல் செப்போடு
சாதிவிக்கத்தை எறிதல் 436.
மகளிர் புனைநலஞ் சிதைக்கும் மாய
மகிழ்ச்சன் 451.
மகளிர் மடப்பத்துக்குப் புறவின்
மடப்பம் உவமை 343.
மகளிர்மாமைக்குத் தளிரும், சுணங்
குக்குத் தாதும் உவமை 458.
மகளிர் மாலைக்காலத்தில் விளக்கேற்
றுதல் 754.
மகளிர், மாலையொண்டு வண்டோச்சு
தல் 553.
மகளிர்முகத்துக்கு மதிஉவமை 332,
385, 697, 920; மதியம் உவமை
379.
மகளிர்முகம், பாம்புசேர்மதிபோலப்
பசப்பூர்தல் 97.
மகளிர்முடியிலுள்ள பூந்துகள், கலவி
யில் தலைவனுடையிற் சிந்திக் கிடத்
தல் 484.
மகளிர் முயக்கத்தால் ஆடவர்தார்
குழைதல் 544.
மகளிர்முன்கைக்குக் கார்த்துட்டுப்பு
உவமை 358.
மகளிர் மேனிக்கு அசோகத் தளிர்
உவமை 96 ; காரோதிர்தளிர் உவ
மை 353; தளிர் உவமை 87, 233.
மகளிர்மொழிக்கு, கிளிமொழி உவமை
87, 116, 332; செவ்வழிப்பாட்டு

உவமை 901; செவ்வழியாழ் நரம்
போசை உவமை 748, 749.
மகளிர்மொழி, கேட்டோர்மயக்கமுறு
தற்குக் காரணமாமென்பது 150;
மகிழ்ச்சியைத் தருமென்பது 230,
760.
மகளிர், வரைவின் பொருட்டுக் குல
தெய்வத்தைத் தொழுதல் 232.
மகளிர் வழியாக நிகழ்த்தும் விழா
632.
மகளிர் வேற்று மகளிர்க்கு அஞ்சித்
தம் கணவரைப் புறம்போகாமற்
காத்தற்கு வாயிலடைத்து வைத்
தல் 708.
மகளிரது சிறப்புறுப்பில் நுதல் ஒன்.
மென்பது 140.
மகளி ரழகால் அவரணிந்த கலம்
பொலிவு பெறுதல் 151.
மகளிரழகின் மிகுதியால் காமனும்
நெஞ்சுழிந்து கைப்படையைப்போ
கவினென்பது 707.
மகளிரழகு, ஆடவரை மகிழ்ச்செய்யு
மென்பது 151; கண்டவர்களை
மயக்கமுறுத்துமென்பது 343.
மகளிரிடைக்கு, (கட்புல ஞானை
யால்) அணங்கு (வருத்தம்) உவ
மை 349; (நுடக்கத்தாற்) கொடி
உவமை 6, 348, 353; (விளக்கத்
தால்) மின் உவமை 349; வஞ்சிக்
கொம்பு உவமை 539.
மகளி ருக்குக் கண்ணீருக்கு, கயல்
உமிழ்நீர் உவமை 321.
மகளிருட் பிரிந்தவர் நுதலுக்குப்
பீர்க்கம்பூ உவமை 168.
மகளிருடைய, கலவியாற் குலைந்து
வீழ்ந்த அழைபுடையகதுப்பு 430.
மகளிருடல் விருந்தால் தீருதல் 449.
மகளி ரெயிற்றுக்கு நாணல் முளை
உவமை 33; முல்லைப்பூ (போது)
உவமை 177; முல்லைமுகை உவ
மை 388.
மகளி ரெயிற்றாறும் நீருக்கு அமிழ்து
உவமை 33, 116.
மகளிரைக் கூடும் முறையைக் கல்
லாத குறளனே 570.

மகளென்பதை மேகலையானும் கலிங்
கத்தானும் அறிதல் 341.

மகளேன் - மகளாயிருப்பேன் 740.

மகளை-மகளார்தன்மையையுடையை
360.

மகரொருத்தி 58.

மகற்கு 676.

மகன் 58, 473, 484, 489, 494,
496, 676, 695, 733, 871.

மகன் வாயிலாக ஊடறிந்தது 477.

மகனல்லான்பெற்றமகன் 500, 519.

மகனல்லை 113.

மகனன்றே 643.

மகனேன் - ஒருமகனாகலானேன் 724.

மகனைப் பாராட்டல் 510.

மகிழ் - மகிழ்ச்சி 33, 152, 537, 780.

மகிழ் செய் தேமொழி 780.

மகிழ் சொகுக்கி 537.

மகிழ்தல் 192, 422, 630.

மகிழ்நன் 451.

மகிழ்ப்பண்ணியே விடுவை 748.

மங்கலமான பண்ணேசை நன்னி
யித்த மென்பது 626.

மங்குல் - திசை 671.

மஞ்சிவ ரடுக்கம் 300.

மடக்குறு மாக்கள் - மடப்பத்தை
யுடைய சிறிய அறிவில்லாத மக
ளிர் 488.

மடங்கல் - ஊழித்தி 668; - கூற்று
14; - மீளுதல் 768.

மடங்கற்கால - ஊழிமுடி வாகிய
காலம் 757.

மடங்காப்போர் - மீளாதபோர் 653.

மடங்கி - மீட்டுக்கொண்டு; மடக்கி
யென விகாரம் 799.

மடங்குதல் - ஓரிடம் முன்னே வளை
தல் 569.

மடங்கெழுநெஞ்சு - அறியாமைபொ
ருந்திய நெஞ்சு 773.

மடஞ்சேர்ந்த சொல்லர் - மடப்பம்
பொருந்திய சொல்லினை யுடையர்
638.

மடந்தை 417.

மட நடை மாயினம் - மடப்பத்தை
யுடைத்தாகிய நடையினை யுடைய
அன்னத்திள் 549.

மடநல்லாய் 343, 714.

மட நல்லார் 470.

மடநெஞ்சு - அறியாமையை யுடைய
நெஞ்சு 771.

மடநோக்கம் 91.

மடநோக்கு 348, 373.

மடப்பத்தை யுடைத்தாகிய மொழி
631, 961.

மடப்பத்தை யுடைய மகளிர் 491.

மடப்பம் 355, 715, 886.

மடப்பம் பொருந்தின சொல் 639.

மடப்பிணை 76.

மடப்பெடை - அறியாமையை யுடைய
பெடை 75, 422.

மடம் - அறியாமை 91, 363, 422,
725, 771, 773; - மடப்பம் 75,
76, 84, 220, 348, 373, 488,
549, 630, 638, 714, 961.

மடம்படுதல் - அறியாமையிலே புகு
தல் 725.

மடமகளிர் 220.

மடமருங்குல் - (நோக்கினார்க்கு) அறி
யாமையைக் கொடுக்கும் மருங்குல்
363.

மடமான் 131, 815; - மடப்பத்தை
யுடையமான் 84.

மடமை - மடப்பம் 354.

மடமொழி 149; - மடப்பத்தை உடை
த்தாகிய மொழி 630, 961.

மடல் - (பனை) மடல் 801, 859, 861,
864; - (வாழை) மடல் 242;
- மடன்மா 871.

மடல்புணையா நீந்துதல் - மடன்மா
ஒரு தெப்பமாக (காமக்கடலை) நீந்
துதல் 865.

மடலூர்தல் 856, 864, 877.

மடலூர் பவனைப் பிறர் இகழ்ந்து
சிரிப்பவரென்பது 857.

மடலேறுதல் - 356, 857, 859.

மடலேறுதற்செய்தி 857, 858.

மடலேறுநதலைவன் தலைவியுருவைக்
கிழியிலெழுதிக்க கையிற் பிடித்தல்
859.

மடலேறுந் தலைவன் 'பாடெனிற்
பாடவும் வல்லேன்' சிறிதாங்கே,

ஆடெணி லாடலு மாற்றுகேன்' என்பது 872.
 மடவர் - அறியாதவர்கள் 633.
 மடவரல் - மடப்பத்தை யுடையார் 58; - மடப்பம் வருதலை யுடையவர் 952.
 மடவரன் மென்னடைப்பேடை - மடப்பம் வருதலினையும் மெல்லிய நடையினையு முடைய (அன்னப்) பெடை 946.
 மடவை - மடவாய் 729.
 மடவோள் 121.
 மடம்பெண்ணை - மடலை யுடைத்தாகிய பனை 494.
 மடன்மா 374, 877.
 மடன்மா, காமங்கடலை நீந்துதற்கு ஒரு தெப்பமா மென்பது 866.
 மடன்மாவிலே மயிற்சிலியும் பூளைப் பூவும் ஆவிரம்பபூவும் எருக்கம்பூவும் தொடுத்துக்கட்டிதல் 858, 871.
 மடனழிதல் 594.
 மடனழிந்த வழுவமைதி 592.
 மடனிறத்தல் 906, 918, 929, 938, 949.
 மடாஅ நறவு 947.
 மடிதல் - கெடுதல் 67; - துயிலுதல் 391.
 மடியன்மின் - மனத்தே வெறுத்துக் குவிந்திராதே கொள்ளும் 871.
 மடியிலான் செல்வம்பெருகுதல் 191.
 மடுக்கும் - கொளுத்தும்; 'தீமடுக்கும்' 806.
 மடுத்தல் 360, 430; - குத்துதல் 314; - செலுத்துதல் 2, 911.
 மடுப்பு 570.
 மடை - பலி 707.
 மண் - நாடு 169, 652, 952.
 மண்டமர் - மிக்குச்செல்கின்ற போர் 8, 374; - மிக்குச் செல்லும்போர் 659.
 மண்டம ரட்ட களிற்னன்னுன்றனை யொரு, பெண்டிராளுக் கிடந்த தெவன் கொலோ 374.
 மண்டராத கூழி - மிக்கு விரும்பிச் செல்லாத சொற்களைச் சொல்லி 697.

மண்டராத சொல்லுதல் - விரும்பாதனவற்றைக் கூறுதல் 537.
 மண்டிலம் - ஆதித்தன் 137; - கண்ணாடி 137; - ஞாயிற்றின் மண்டிலம் 878; - ஞாயிறு 428; - நாடு 137; - மதி 47.
 மண்டிலவாசிரியத்தான் இறுதல் 804.
 மண்டிதல் - மிக்குச் செல்லுதல் 8, 374, 442, 659, 737; - மிகுதல் 680.
 மண்டிநீ ராரா மலிகடல் 442.
 மண்டை 679.
 மண்ணகம் 913.
 மண்ணை 168.
 மண்ணை மணி - கழுவாத நீலமணி 246.
 மண்ணுதல் - கழுவுதல் 460, 691.
 மண்பக 116.
 மண் வெளவி வருதல் 169, 952.
 மணக்குங்கால் - கூடியிருக்குங்காலம் 138.
 மணங்கமழ் கோதை 363, 553.
 மணங்கமழ் நாற்றத்த மலை 316.
 மணங்கமழ் மார்பினை 300.
 மணங்கமழை மார்பாலார் 819.
 மணத்தல் - கூடியிருத்தல் 138; - கூடுதல் 278, 321, 811; - புணர்தல் 132.
 மணந்தக்கால் - புணர 824.
 மணந்தனை விடின - தோள் மணந்தனையாய் விடின (மணந்தால்) 781.
 மண நயந்தனன் 248.
 மண நாயு கதுப்பு 263, 819.
 மண நாயு நறுநுதல் 90.
 மணம் (- கலியாணம்) 225, 248, 400, 414, 423, 560, 591, 731; - வாசனை 90, 263, 300, 316, 363, 553, 819.
 மணம் பண்ணுதல் 591.
 மணம்புக்கக்கால் 560.
 மணமகள் இம்மை மறுமைக்குத் துணையாகக் காத்தவித்தலைக் கொள்கின்ற கலியாணம் 417.
 மணமகள் நாணத்தால் உத்தரீயத்துள்ளே ஒடுங்கி நோக்குதல் 417.
 மணமனை 400, 414, 423.

மணமுழ - மணத்தை உணர்த்தும்
முழுவோசை 423.

மணல் 158, 168, 173, 392, 513,
549, 683, 735, 787, 826, 835,
839, 845, 912.

மணலுக்கு ஐம்பாலும் வேங்கைப்
பூவுக்குப் பொற் கண்ணியும்
உவமை 174.

மண லெக்கர் - எக்கராகிய மணல்
826, 845.

மணவணி காணாமல் கையாற் புதை
பெறுஉந் கண்களும் கண்களோ
225.

மணற் சிற்றில் 309.

மணனெடுங்கோடு 839.

மணி - 295, 422, 824, 864; (-அர
தனம்) 116, 179, 469, 639; -உள்
ளிமேணி: 473; - ஒலிக்கின்ற மணி
673, 871; - தோர்மணி 494; - நீல
மணி 3, 125, 246, 280, 460, 508,
620, 625, 639, 668, 739, 761,
882, 896; - பவளம் 478, 646;
- பளிங்கு 178, 191; - மாணிக்கம்
841.

மணித்தார் 445.

மணிதிகழ் விதன் மலை 116.

மணி நிறத் தும்பி 280.

மணி நிற மலர்ப்பொய்கை 422.

மணிபுரை செவ்வாய் - மணியை ஒக்
கின்ற சிவந்தவாய் 469.

மணிபொரு பசும்பொன்கொல் 896.

மணிபோலத் தோன்று மலை 246.

மணி மரு எவ்வாய் - மணியை ஒக்கி
ன்ற அழகினை யுடைய வாய் 478.

மணி மரு எரிருங்கழி 761.

மணிமிடற்று மாண்மலர்க் கொன்றை
யவன் 882.

மணியழுத்திய திண்ணியதேர் 495.

மணியில் நீர் பிறக்கு மென்பது 892.

மணியேசு மிருங்கூந்தல் 460.

மத்தம் - மத்து 711.

மத்திகை 586.

‘மத’என்னு முரிச்சொல் மிகுதிப்
பொருளில் வருமென்பது 704.

மதம்பிறத்தல் 597.

மதயானை 209.

மதர் - செருக்கு 457, 490, 544.

மதலை - பற்று (ஆதாரம்) 156.

மதவலி - மிகுக்கின்ற வலி 351.

மதனிலன் - வலியளவன் 156.

மதி 174, 332, 385, 422, 433,
612, 657, 746, 783, 911, 920,
935, 943; (- அறிவு) 729, 911;
- திங்கள் 950; (- பூண்சந்தி
ரன்) 97, 106, 336, 379, 751,
786.

மதிசேர்ந்த அரவு - மதியைச்சேர்ந்து
மறைத்த பாம்பு 658.

மதித்தல் 92; - துணித்தல் 784, 785.

மதித்தீத்தை - மதிப்பாய்; மதியென்
னும் முன்னிலையேவற் றிரிசொல்
93.

மதிதிரிதல் - அறிவுவேறுபடுதல் 911.

மதி, நிலவாலே (இருளை) ஒட்டிப்
புறந் காணுதல் 754.

மதி போல நீருள்ளூர் தோன்றுதி
ருயிதே 943.

மதிமருள் வாண்முகம் - மதியென்று
மருளும் ஒளியினை யுடைய முகம்
786.

மதிமொழி - அறிவாகிய சொல் 410.

மதியத்தைத் தேனிருலென்று மயந்
குதல் 219.

மதியம் 761; - பூண்சந்திரன் 219;
- மதி 764.

மதியம் பகலில் ஒளிகெடுதல் 897.

மதியின்கதிர் உணவுக்கை விளைத்தற்
குக் காரணமென்பது 169.

மதியின்கதிர்க்குப் பால்உவமை 169.

மதியினுடைய நிழலை நீரினுள்ளே
காணுதல் 422.

மதியேய்க்குந் திருமுகம் 97.

மதியைநோக்கி ஆம்பல் மலர்தல்
433.

மதில் 405, 549,

மதுகை - வலி 8, 133, 287.

மதுரைக்கு, வையையாறும் ஒருபுறத்
தகமென்பது 405.

மதுரை நீலமலர் 349.

மதுரைப்பெருமுற்றம் விடியற்காலத்
தே அலகாலே சூப்பை அள்ளப்
பட்டிருத்தல் 589.

அருட்பத முதலியவற்றின் அகராதி ககருநு

மதுரை புகழை யுடைய தென்பது
165, 175.

மதுரையில் இளவேனிற் காலத்துக்
காமற்கு அணியயர்தல் 556.

மதுரையிலுள்ளார் இளவேனிற் கால
த்து நூற்புதுமையைக் கொண்டா
டுதல் 194.

மதுவுண்டலின் குணதோஷம்: 606.
மதைஇய நோக்கு - மதர்த்த பார்
வை 817.

மதை இனார் - மிகுதியை யுடையன்
704.

மந்தி குறை கூறும் - மந்தியை ஏனக்
குத் தரவேண்டுமென்று குறையை
க் (கவேண்) சொல்லும் 233.

மந்தியுயங்கல் - மந்திகள் ஊணின்
றி வருந்துதல் 84.

மந்திரம் 5, 579.

மம்மர் - மயக்கம் 784, 874.

மயக்கப்பட்ட டயர்த்தாயோ 91.

மயக்கம் 836, 941.

மயக்கமுதல் (- கலந்திருத்தல்) 685.

மயக்கிய - ஊடலுணர்ந்துதற்கு 440.

மயக்கு - போர் செய்தல் 293; - மய
க்கம் 79, 685.

மயக்குப் படுதல் - மயக்க முறுதல்
738.

மயங்கதர் - (விவங்குகள் பலகாலங்
திரிகையினாலே) மயங்கின அதர்
958.

மயங்கமர் - இருபடையும் தம்முள்
மயங்கின போர் 169.

மயங்கல் 37, 528, 548, 554, 909,
935.

மயங்கினைக் கொச்சகக் கலிப்பா
வெண்பரவினோடும் ஆசிரியத் தி
னோடும் வருதல் 228.

மயங்கியோர் - அறிவு கெட்டோர்
753.

மயங்கிருள் 799.

மயங்கி வந்த 528.

மயங்கினை 577.

மயங்குதல் - கலங்குதல் 528; - கை
யறவு எய்துதல் 900.

மயங்குதி 544.

மயங்குநோய் 509; - மனம் மயங்கு
தற்குக் காரணமான காமநோய்
489.

மயல் - மயக்கம் 67.

மயிர்ச்சந்தனம் 734.

மயிர்ச்சார்தம் 563.

மயிர்முடி 729.

மயிர் வார்த்த வரிமுன்கை மடநல்
லாய் 345.

மயிருக்கு மணந்தரும் பூ முடித்தல்
வேண்டுமென்று அறியாதவள் 689.

மயில் ஆடுதல் 152, 181.

மயில் விலையிலகப்பட்டு வருந்துதல்
795.

மயிலால 196; - மயில் ஆரவாரித்து
ஆடும்படியாக 151.

மயிலியல் 348.

மயிலியலார் 163.

மயிலினடுங்கி 852.

மயிலுதிர்த்த லீலி 872.

மயிலுமன்று 332.

மயிலெருத்து வண்ணத்து மாயோய்
699.

மயிலெருத் துறழணி (- காயாம்பூங்
கண்ணி) 646.

மயிற் லீலிக்கு நீலமணி உவமை 856.

மயிற்பெடை 342.

மரக்கலத்திலுள்ளவர் அது கவிமுங்
காற் செயலற்றுச் கலங்குதல் 37.

மரக்கலத்திற்கு யானை உவமை 822.

மரக்கோட்டம் - மரத்தின் விளைவான
இடம் 571.

மரங்கள் தலையைச் சாய்த்துத் துயி
லுதல் 754.

மரச் (செப்பு) 359.

மரத்தணிசெல வாடிய அந்தளிர் 27.

மரத்தால் பாணையும் பாவையும் செய்
தல் 359.

மரத்தி லுறையும் தெய்வங்களுக்கு
மகிழ்ச்சி யுண்டாகவேண்டி அம்
மரத்தை அலங்கரித்தல் 683.

மரத்திற்கும் மனவறிவு உண்டென்
பது 836.

மரத்துஞ்ச 751.

மரந்த - மரங்கள் தழைக்க 149;

-- மரங்கள் பூப்பெருக்க 192.

மரப்பாவை 859.
 மப்பு - பயிற்சி 90; முறைமை 770.
 மரபுளி - முறைமை 647.
 மரம் 64, 65, 117, 150, 175, 179, 187, 299, 447.
 மரம் பாவத்திற்கு அஞ்சிக் கவின் வாடுமென்பது 188.
 மரம் மலர் விரிதல் சூட்டுக்குரியாரை மணத்தால் அழைப்பது போலிருத்தல் 198.
 மரம் வேரோடு வெம்புதல் 64.
 மரமுதல் 826.
 மரமெல்லா மிலைகூடப் 756.
 மரல் 84.
 மரன் 197, 836.
 மராவும் 621.
 மராவும் பாலுக்கும் வேணிற்ரு முரித்து; வெண்பூக்களை யுடையதென்பது 142.
 மரத்து 196.
 மராமரத்திற்குப் பலராமன் உவமை 142.
 மரீஇ - மருவி 53.
 மரீஇய - மருவிப்போந்த 48; - விரும்பின 399.
 மரீஇயவாறு 590.
 மருங்கறி வாரா மலையினும் பெரிது 296.
 மருங்கு 120; - இடத்தே 297, 639; - எல்லை 296.
 மருங்குல் 363.
 மருட்கை யிறந்தவாறு 893.
 மருட்கையுவுமம் (மருட்கை - அற்புதம்) 246, 247.
 மருட்டலும் மருட்டினன் 325.
 மருட்டுஞ்சொல் - மயக்கிக் கூறுஞ் சொல் 700.
 மருடிர - மருளா நின்றீர் 900.
 மருண்டு - பொய்யை மெய்யாக நினைத்து 442.
 மருண்மாலே 772, 833; - மயக்கத்தை யுடைய மாலே 799; - மயங்குதலை யுடைய மாலே 951; - மருட்சியை யுடைய மாலே 747, 805.
 மருண்மாலைப் போத்து - மயக்கத்தைத் தரும் மாலேக்காலம் 924.

மருணைக்கம் - கண்டார் மருளும் அழகு 67.
 மருத்துவர் (-வைத்தியர்) 854.
 மருத்துவன் துகர்வித்தமருத்து 108.
 மருத்திற்குச் சிறுபொழுது வைகறை யென்பது 401.
 மருத்துச் குறிஞ்சி வருதல் 453.
 மருத்துத்தலைவி நெய்த னிலத்து எதிர்ப்பட்டமை 454.
 மருதநிலத்திற்குரிய தெய்வம், இந்திரன் என்பது 604.
 மருத்தறை கோடலிற் கொடிது 803.
 மருத்திதெற்குப் பூழின் செவிமயிரைப் பறித்தல் 581.
 மருத்தினும் புகைத்தல் 659.
 மருத்து 176, 271, 365, 383, 690, 708, 710, 872, 927; - இனிமை 480; - பரிசாரம் 534.
 மருத்து, நல்வினையால் திருந்திய உடம்பிற் பயன்படுமென்பது 108.
 மருத்து பிறியியாது மில் 366.
 மருத்து பிறிதில்லாப் பெருத்துயரெய்துதல் 341.
 மருந்தையிட்டு நெய்யைக் கடைந்து வாங்கின பால் உண்போருக்குப் பயன்படாதென்பது 712.
 மருப்பியானை 133.
 மருப்பு - (ஏற்றின்) கொம்பு 682, 647, 656, 657, 671, 681, 682, 683; - (மான்) கொம்பு 84, 85; - (யானைக்) கொம்பு 51, 119, 128, 258, 351, 838, 856; - (சூரவின்) மருப்பு 811.
 மருப்புப்பூண் - இடப இலைச்சினை 489.
 மருப்புலக்கை 230.
 மருப்பெழில்யானை 314.
 மருப்பொருத்தல் 280.
 மருமம் 350, 596, 758.
 மருவழி - மருவின இடம் 910.
 மருவின் பாத்தியவாய் நிற்தல் 480.
 மருவு - மருவுதல் 321.
 மருவுண் ணுதல் - மருவுதலை துகர்தல் 164.
 மருவூட்டுதல் 152; - மருவுதலை உறுத்துதல் 910.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி ககடுஎ

மருள், உவமவுருபு 91, 478; - மயக்
கம் 119, 508, 761, 799, 874,
903, 909.

மருள் கூர் பிணை - மயக்கம் மிக்க
பிணை 935.

மருளி - மயக்கம் 91; - மருண்டு 359,
373.

மருளி நெஞ்சம் - மருளியாகிய நெஞ்
சம் 768.

மருளுதல் 700, 820, 921; - ஒத்தல்
478; - மயங்குதல் 526, 941,
947.

மருஉ 434, 550; - (சிறிது நீரைச்
சின்னீரெனல்) 186; - நாளிற்
பால் பாளா னெனவாதல் 539.

மருஉ வழக்கு 597.

மரை ஆவெனப்படுதல் 42.

மரைவேறுணவு கிடைக்காத கோடை
யில் மரலேத் தின்னுமென்பது 42.

மல் - எதிர்ப்பதைத் தொழிற்பெயர்
விகுதியாய் வருதல் 459.

மல்குதல் 100; - நிறைதல் 193,
613, 881; - நிறையும்படி நிற்கல்
25; - மிகா நிற்கல் 433.

மல்கு மலர் - பெருகிய மலர் 604.
மல்லரை மறத்தைக் கெடுத்த மால்
315, 833.

மல்லல் - வளப்பம் 400, 661, 950.

மல்லலூர் 374; - வளப்பத்தையுடைய
ஊர் 857.

மல்லீறு விளையெச்சமாய் வருதல் 3.

மலர் 40, 156, 161, 186, 191,
197, 398, 404, 416, 422, 428,
454, 463, 543, 599, 613, 882,
901, 951; - மலரினதுமணம் 784.

மலர்க் கண்ணி 543.

மலர் ஞாலம் 185.

மலர்த் தண்கா 164.

மலர்த் தண்டார் 832.

மலர்தல் - அலர்தல் 298, 387, 465,
466; - பரத்தல் 602, 633.

மலர்தலை யுலகு - பரந்த இடத்தை
யுடைய உலகு 647.

மலர்தேரும் வண்டு 599.

மலர்ந்த வேங்கைமரம் புலிபோற்
ரேன்றுமென்பது 298.

மலர்நாறு மார்பினை 465.

மலர்ப்பொய்கை 422.

மலர் மலி புதல் - பரத்தல் மிக்க
விருப்பம் 633.

மலர்மார்பு - மலர்ந்த மார்பு 441.

மலர் வேய்ந்த கமழ்பூம் பரப்பு - மல
ர்தல் பொருந்தின கமழ்கின்ற
பூக்களோடுடைய சோலை 602.

மலருக்கு மணி உவமை 179.

மலருண்கண், 90, 152, 276, 299,
353, 613, 646.

மலரினை - நீர்நிறைந்த சுனை 276.

மலிதல் - நிறைதல் 640; - மிகுதல்
152, 233, 442, 601, 632, 652,
840.

மலிதலும் ஊடலும் நிகழ்ந்து தலைத்
தாட் கழறியது 461.

மலிர்தல் - மலிதல் 633.

மலை 17, 43, 51, 59, 84, 107, 116,
128, 133, 136, 198, 208, 209,
213, 220, 228, 230, 237, 242,
246, 248, 250, 254, 258, 276,
281, 285, 292, 299, 316, 320,
323, 519, 640, 641, 701, 746,
883, 903, 958; - மலையுள் வேய்
எழும் இடம் 334.

மலைக்கு, மணி உவமை 246.

மலைகிழுவோன் 237, 248.

மலைகொழு வெற்பன் - சிறிய மலை
கள் பொருந்தின பெரிய மலையை
யுடையவன் 242.

மலைச் சிலம்புபோற் கூறுவ கூறுதல்
285.

மலைதல் - இழைதல் (உரசுதல்) 958;
- குடுதல் 620, 638; - மாறுபடு
தல் 148.

மலைத் திருத்தல் - ஏறட்டுக்கொண்
டிருத்தல் 799.

மலைத்தெழுந்தவர் - மாறுபட்டெதிர்ந்
தவர் 148.

மலைப்பாடுதல் 237.

மலைமார் தாரிர் 883.

மலை யடுக்கம் 276.

மலையை அருவி அழகுறுத்துமென்
பது 285, 641.

மலையைப் போக 107.

மலையவாழ்த்தி வள்ளைபாடல் 230.

மலைவளர்ந்து போதற்கரிய காடு 43.

மலைவெம்புதல் 51, 84, 128.

மழகளிறு - இலைய களிறு 513.

மழகுழக்கு - மயங்குதலையுடைய குழ

விப் பருவத்துக்கு 697.

மழலை - இளஞ்சொல் 478.

மழு 16, 507, 513.

மழுங்குதல் 935; - கெடுதல் 756.

மழை 46, 170, 218, 431, 507;

- குளர்ச்சி 457, 638, 700; - மே

சும் 245, 254, 321, 606, 922,

943.

மழைக்கண் - குளர்ச்சியையுடைய
கண் 457, 638, 700.

மழை(மேகம்) கருத்தங்கி வந்து குல்
முதிர்த்தரு மலையிலே மேய்தல்
245.

மழை கூந்தலுக்கு உவமை 943.

மழைத்துளியால் தளிர் அழகுபெறு
மென்பது 87.

மழைத்துளியால் தினை தகைபெறல்
323.

மழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும்
பெருமையன் 218.

மழை, தோன்றின க திரு ல ரு ம்
நெல்லிற்கு அப்போதே நிறையப்
பெய்யவேண்டுமென்பது 431.

மழை நீங்குதற்குக் காரணமான கொ
டுமை 46.

மழை நுழை திங்கள் தேனிறுலுக்கு
உவமை 254.

மழைபெய்த புலம் 507.

மழை, பெய்யாது உலகை வருத்து
தல் 933.

மழை பெய்யாவிட்டால் உலகக்கெடு
மென்பது 141.

மழையினும் அருள் சிறந்தாய் 308.

மழையைச் சேர்ந்த மதி, கண்ணீர்
ரொழுகுமுகத்துக்கு உவமை 922.

மழை வேண்டின காலத்தே பெய்து
உலடை அளித்தற்குத் தாய்வேண்
டின காலத்தே பால்சுரந்துகொடு
த்துக் குழலியைப் பாதுகாத்தல்
உவமை 607.

மள்ளர் - வீரர் 681.

மற் றிந்நோய் தீரு மருத் தருளர்
யொண்டொட 365.

மற்று 15, 87, 299, 377, 591, 633,

699, 724, 878, 914; - அசை

52, 113, 877; - பின்பு 543, 714;

- பின்னை 136, 203, 310, 351,

355, 365, 382, 384, 387, 392,

442, 481, 500, 503, 528, 539,

550, 559, 560, 564, 568, 689,

729, 737, 740, 746, 771, 772,

840, 897, 899, 915, 932, 934;

- மிகவும் 899; வினை மாற்றாய்

மறுமையை புணர்த்திற்று 62;

வினை மாற்று 125; - வேறு 544.

மற்றும் 489, 914.

மற்றொவ்வாதி 516, 517.

மற்றன்கொ ளிரும்புலி 249.

மறத்தல் 80, 156, 198, 213, 250,

399, 479, 534, 921, 932, 948.

மறத்தமைகுவான் மன்னே 165.

மறத்தலைக்கொண்ட நூற்றுவர் தலை
வன் 313.

மறத்தீத்தோய் - மறத்தாய் 794.

மறத்தைக்க - மறப்பாராக வியங்
கோட்டிரி சொல் 151.

மறப்பருங் காத்தல் 15.

மறப்பல் 449.

மறப்பித்தாய் 305.

மறம் 313, 314, 320, 685, 832.

மறம் திருந்தார் - கொலைத் தொழி
வில் திருந்திய கானவர் 213.

மறமிகு வேழம் 320.

மறவர் 30, 36, 95.

மறவர்க்கு அற்றம்பார்த் தல்குதல்
மரபென்பது 30.

மறவர், தம் அம்புபட்டுப் பதைப்பா
ரைக்கண்மெகிழ்வதற்குப் பொரு

ளில்லாரையும் தொடர்ந்து உயிர்
வெளவுவு ரென்பது 31.

மறவர் நோக்குக்குப் புவிநோக்கு
உவமை 30.

மறவர் வில்லின்நாணெலியால் பகை
வரைப் புறங்காணுகல் 94.

மறவன் - வீரன் 659.

மற அ வரைச 945.

மறூலீவான் - மறூதிருப்பான்; வினைத் திரிசொல் 372.
 மறூமை 828.
 மறிதருதல் - பலகாலும் திரிதல் 281.
 மறிதல் - முறுக்குண்ணுதல் 95.
 மறிதிரை - மீள்கின்ற (அத்)திரை 765.
 மறி, வருடையின் இளமைப் பெயராய் வருதல் 303, 308.
 மறு 645; - குற்றம் 612.
 மறுகு 857; - தெரு 879, 936; - தெருவு 600.
 மறுகுதல் - பலகாலும் திரிதல் 958.
 மறுத்தால் - மீட்டல் 97, 98.
 மறுத்தாவு - மீட்டி 484.
 மறுத்தல் 263, 828; - தள்ளுதல் 544; - போக்குதல் 356.
 மறுத்தனவென்று கொண்ட உவமம் 334.
 மறுத்துமறுத்து 660.
 மறுத் துரைப்பது போல் உவமை பற்றிக் கூறுதல் 408.
 மறுப்பட்டசார்தம் - பூசின பாடழிந்த சந்தனம் 441.
 மறுமை - மறுபிறப்பு 92, 646.
 மறுமொழி கொடாது உடம்பட்டமை குறிப்பான் உணர்தல் 382.
 மறுவித்தம் - இருகாற் சிறுதாயம் 847.
 மறை - எதிர்மறை 61; - களவு 321; - களவொழுக்கம் 278, 824, 898; - மறு 624, 643; - மறைந்ததொரு காரியம் 828; - மறைப் பொருள் (இரகசியம்) 140; - வருசனை 897; - வேதம் 3.
 மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு 269, 270.
 மறைநின்று - மறைந்துநின்று 247; - மறைய நின்று 519, 820.
 மறைப்பவும் - மறைப்பினும் 187, 188.
 மறைப்பாய்ப்பு - மறைப்பிடமாகவந்து பாய்ந்து 313.
 மறைப்பென்மன் 187.
 மறைப்பொருள் தாராமை - எதிர்மறையாகாமை 854.

மறையிற்றன் யாழ்கேட்ட மாணையருளாது, அறைகொன்று மந்தநாருயி ரொஞ்சப், பறை யறைத்தாங் கொருவ னீத்தான் 897.
 மறையின் வந்த மனையோன் செய்வினை, பொறையின்று பெருகிய பருவார் 766.
 மறையேறு - மறுவினையுடைய ஏறு 643.
 மறையேன் 430.
 மன், அசை 537; அசை நிலைக்கண் வருதல் 753; ஒழியிசை 322; கழிவு 100, 159, 160, 163, 165, 406, 407, 440, 459, 460, 900; - மிக 933; - மிகவும் 65, 66, 67, 106, 107, 225, 372, 412, 495, 570, 593, 600, 688, 690, 715, 724, 733, 767, 784, 811, 852, 882, 935, 941, 948, 951.
 'மன்' என்னும் இடைச்சொல் நிலைபெற்றின்கண் வருதல் 326.
 மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை 391, 394.
 மன்பதை யெல்லாம் மடிந்த இருங்கங்குல் 391.
 மன்ற - அறுதியாக 113, 132, 374, 500, 633, 714, 719, 868, 877, 880, 884, 898, 948; - தெனியும் படி 519.
 மன்றப் பனை 883.
 மன்றம் 356, 634, 646, 877.
 மன்றல் (- வாசனை) 248.
 மன்றிரும் பெண்ணை 801.
 மன்று நிறை புகுகர 752.
 மன்னவன் 51, 55, 188, 534, 746.
 மன்னன் 902.
 மன்னா உலகத்து மன்னுவதுபுராரே 326.
 மன்னிய புணர்ச்சி - நிலைபெற்ற தத்துவப் பொருள்களைக் கூடிய கூட்டம் 98.
 மன்னுதல் - நிலைபெறுதல் 98, 677, 903; - பொருந்துதல் 880.
 மன்னுயிர் - பெரிய உயிர்கள் 902; - பெருமையையுடைய உயிர் 185.
 மன்னுவது - நிலைநிற்பதோர் புகழ் 326.

மண்ணைச்சொல் 559.
மன்னே 65, 163, 165, 924.
மன - மிகவும் 695.
மனக்குறிப்பு 570, 580.
மனங்குவிதல் 748.
மனச்செருக்கு 449, 662.
மனஞ்சிறியனாதல் 65.
மனத்தது 298.
மனத்தாலே கைக்கொள்வேன் 945.
மனத்திற்கு இருளைத் தருகின்ற பார்வை 67.
மனத்தின் வினையைச் செவிமேலே ஏற்றினான்; அதுகருவியாக உணர் தல் நோக்கி 283.
மனத்து அடக்கம்பாலான வற்றை அடக்குதல் 419.
மனத்தை நிறுத்துதல் 420.
மனநோக்காது நோக்குதல் 375.
மனப்பொருள் முதலியன 853.
மனம் 183, 282, 440, 706, 846, 902.
மனம் உடைதல் 365.
மனம்போல நந்தியான் 845, 846, 847.
மனமசையாதவர்க்கு ஐம்பொறியும் சுவல் செய்யுமென்பது 58.
மனவெழுச்சி 243.
மனவேட்கை யடங்கின தவம் 862.
மனன் .. மனம் 108.
மனை 76, 360, 414, 423, 531, 713;
- இல்லறம் 132.
மனைகட்டிதல் (சூதாட்டச் செய்தி) 846.
மனையாங்குப் பெயர்ந்தாளென் னறி வகப் படுத்தே 352.
மனையோண் மாட்டும் காமக் கிழத்தி மாட்டும் நிகழும் புணர்ச்சியும் பிரிவும் ஊடலும் பரத்தையர் மாட்டும் நிகழுமென்பது 594.
மனையியர், தலைவனுக்குப் பலருண் டென்பது 489.
மா - குதிரை 170, 859, 871, 877;
- மடன்மா 871, 872, 877, 879;
- (சிக்கமாகிய)மா(குதிரையாகிய) மா 641; - மான் 348; - வண்டு 90; - விலங்கு 36, 752.

மாஅந் தளிர்கொண்ட போழ்தினான் இவ்வூரார் தாலும் தளிர்கூடித் தந் நலம் பாடுபு 900.
மாஅல் யானை - மயக்கத்தினையுடைய யானை 36.
மாஅ லஞ்சிறை மணிநிறத் தும்பி 280.
மாஅன் மகன் - மயக்கத்தையுடைய மகன் 120.
மா இனம்; மாயினமென மருஉவான் யகாவுடம்படுமெய் பெற்றது 550.
மாக்கள் - அறிவில்லாத மகளிர் 488;
- ஐயறிவினையுடையவர் 921.
மாக்கள், ஐயறிவினையுடையவரென் பது 922.
மா க ட ல் - பெருமையை யுடைய கடல் 653.
மாகொன்ற மடங்கார்ப்போர் வேல் வல்லான் 653.
மாகொன்ற வென்வேலான் 151.
மாங்கா பூறுகாய் 708.
மாசற மண்ணுற்ற மணியேசு மிருங் கூந்தல் 460.
மாசில்வண் சேக்கை 132.
மாச - அழுக்கு 691; - சூற்றம் 647, 902.
மாட்டியதி 883.
மாட்டு - இடத்து 300, 521.
மாட்டு மாட்டோடுதல் - இடந்தோறு மிடந்தோறும் ஒடிச் செல்லுதல் 600.
மாடக்கூடல் 194.
மாடம் 586.
மாண் - மாட்சிமை 117, 555, 767, 823, 933.
மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட 201, 569, 589, 612.
மாண்டமனம் - இறந்துபடும் மாட்சி மைப்பட்ட மனம் 902.
மாண்பதி 443.
மாண்பு 400.
மாண் மலர்க்கொன்றையவன் 882.
மாண் - மாட்சிமைப்பட்டிருக்க 534;
- மாட்சிமைப்பட 481, 739.
மாணலம் - மாட்சிமையுடைய நலம் 823.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி க்ககக்

மாண வுருக்கிய நன்பொன் மணி
புறீஇய, பேணித்துடைத்தன்ன
மேனியாய் 739.

மாணக்கர் 59.

மாண செய்தல் - மாட்சிமைப்படாத
குறைகளைச் செய்தல் 544.

மாண நோய் - ஒரு மருந்தாலும்
மாட்சிமைப்படாத காம நோய்
771; - மாட்சிமைப்படாத காம
நோய் 824.

மாணமை - மாட்சிமைப்படாமை
368; - மிகாமை 534.

மாணக்கப்பாறை 267, 268, 274,
275.

மாணிக்கம் விளங்குகின்ற முத்து
வடம் 842.

மாணிழல் 117.

மாணிழை 10, 58, 470, 631, 867,
952.

மாணும் - மாட்சிமைப்படுகின்ற 287.

மாணெழில் 117, 602, 767.

மாத்திரம் - அளவை 290.

மாத்திரை 231, 386, 685; - அளவு
712, 880, 883; 'ஒரு பெயர்
மாத்திரையாய் நின்றது' 942.

மாதர் - காதல் 740, 767, 768;
(- மகளிர்) 867.

மாதர் உறவு துறீஇய காமக்கடல்
- மாதர், தான்கா முறாதே என்னைக்
கா முறுத்தின காமமாகிய கடல்
866.

'மாதர்' என்னும் உரிச்சொல் காத
லென்னும் குறிப்பினை யுணர்த்து
தல் 343.

மாதர்கொண் மாணோக்கின் மடந்தை
417.

மாதர்கொண் மாணோக்கின் மடநல்
லாய் 343.

மாதர்மகளிர் 767, 768; - காதலை
யுடைய மகளிர் 646.

மாதர்மென் னோக்கின் மகளிர் 511.

மாதராய் 714.

மாதரார் - காதலையுடைய மகளிர்
149.

மாதிரி - வட்டமாயோடுதல் 589.

மாதோ 715.

மாதர் - ஆடவர் 921; - ஊர் காவ
லர் 882.

மாத்ரென்னும் பன்மைக்கு எதிராக
மாத்ரென்னும் ஒருமைச்சொல்
லு முண்டென்பது 124.

மாத்ரளிர், வெயிலுக்கு உவமை
891.

மாத்ரி - நிறையத்தின்று 704, 761.

மாத்ரி, அண்மைவிளி 125; - மாந்
தர்களே 124.

மாதிலியிற்றுவான் விரிதிரை நீக்கு
வான் வியன்குறிப் பொத்தனர்
682.

மாமருண்டன்ன மழைக்கண் - மான்
மருண்டு நோக்கினு லொத்த
குளிர்ச்சியையுடைய கண் 700.

மாமலர் - பெருமையுடைய மலர் 807.

மாமலர் முண்டகம் - கருமையை
யுடைத்தாகிய மலரையுடைய கழி
முள்ளி 826.

மாமழை - கருமையையுடைய மழை
385.

மாமெய் - மாத்ரளிர் போலும் நிறத்
தையுடைய மெய் 631.

மாமேனி - கரியமேனி 634.

மாமைக்கு நீலமணியும் மாத்ரளிரும்
உவமை 897.

மாமைநிறத்தையுடையவன் 159.

மாமைநிறம் 34, 234, 295.

மாமைபுஞ் சுணங்கும் 459.

மாய்தல் 805; - கெடுதல் 256, 929,
- மழுங்குதல் 901; - மறைதல்
799.

மாய்ந்தான் - தோன்றா னாயினான்
882.

மாய்ப்பது - உயிரைப் போக்குவது
932.

மாயச்சூன் - பொய்ச்சூன் 509.

மாயப்பரத்தைமை 660.

மாயப்புணர்ச்சி - பொய்யாகிய கண்
விறகூட்டம் 226.

மாயப்பொதுவன் - பொய்யை வல்ல
பொதுவன் 720.

மாயப்போர் 634.

மாயம் 270, 634; - பரத்தைமை
537; - பொய் 561, 600, 604;

பெர்யமைகள் 526; - வஞ்சனை
14.
'மாயம்' என்பது பரத்தைமைக்குப்
பண்பாகி இனஞ்சுட்டாதுவருதல்
498.
மாயமகிழ்நன் - பெர்யமைய வல்ல
மகிழ்நன் 451.
மாயமருள்வார் - பெர்யமைய மெய்
யென்று மயங்குபவர் 526.
மாயமலர் மார்பு - மாயத்தைச்செய்த
மலர்ந்த மார்பு 881.
மாயவள்-கரிய நிறத்தையுடையவள்
191;-மாமை நிறத்தையுடையவள்
158.
மாயவள் திதலைக்கு மாந்தளிரி
லுதிர்ந்த பூந்தாது உவமை 159.
மாயவன் (- கண்ணன்) 833.
மாயவன் மார்பிற் நிருப்போல்பவன்
சேர ஞாயிற்று முன்னர் இருள்
போல மாய்ந்ததென் ஞாயிறை
புற்ற துயர் 929.
மாயினம் - அன்னத்திரள் 550.
மாயோய் 699, 701.
மாயோன் 754; - கண்ணன் 646.
'மார்' உகரத்தை அடுத்து நிற்தல்:
'எள்ளுமார்' 483.
மார்பகலம் 469.
மார்பிற் பெரறி யொற்றிக்கொண்டு
ஆள்வல் 502.
மார்பின் மறுப்பட்ட சாந்தம்-மார்பிற்
பூசின பாடழிந்த சந்தனம் 441.
மார்பினை 300, 465.
மார்பு 101, 256, 415, 430, 436,
461, 465, 469, 475, 490, 502,
519, 527, 539, 544, 559, 614,
632, 647, 667, 701, 881, 915.
மாரி 42; - மாரிக்காலம் 563.
மாரிக் கவாவுற்றுப் பின்வாடு நெல்
431.
மாரி வீழிருங்கூந்தல் 363, 817;
மழை விரும்பின கரிதாசிய
கூந்தல் 90.
மாரீற்று வினைமுற்றுச்சொல், பல்
லோர் படர்க்கையாய்ப் பெயர்
கொள்ளாது வினைகொண்டு முடி
தல் 483.

மால் - திருமால் 314, 770; - கேட
கை 413.
மால்வரை 276.
மால்வரையடுக்கம் 266.
மாலாய் (- மாலேக்காலமே) 747.
மா லி ரு ள் - மயக்கத்தையுடைய
இருள் 950.
மாலே 183, 625;-இயல்பு 58, 317,
410, 625, 931; - மாலேக்காலம்
160, 508, 749, 752, 757, 799,
805, 833, 901, 935, 945.
மாலே அணிகொள் மலேதல் 620.
மாலேக் காலத்துக்கு ஆண்டவனும்
ஆள் வருபவனுமாகிய அரசர்க்கு
இடை நின்ற காலம் உவமை
747.
மாலேக் காலத்துக் குவியும் மலர்:
754.
மாலேக்காலம் இராக்காலத்திடத்தே
சென்று ஒளித்தல் 760.
மாலேக்காலம், எற்பாட்டின்பின் நிக
ழ்க்காலம் 750.
மாலேக்காலம், கடல் ஒலித்தெழுந்து
உலகைக் கோப்பது பேரன்
இராக்காலத்தைத் தான் படைப்
பது போல் தோன்றுதல் 834.
மாலேக்காலம் பிரிந்தார்க்கு வருத்தம்
தருமென்பது 904.
மாலேக்கால வரவுக்குக் காலன்
வரவு உவமை 901.
மாலேக்கால வருணனை 751, 752,
756, 757, 832, 833.
மாலேக்கு முன்னாகிய காலம் (எற்
பாடு) மாந்தளிர்போலும் நிறத்தை
புடையதென்பது 904.
மாலேதாழ் வியன்மார்பர் 183.
மாலே நீ 747, 749, 758, 759.
மாலேப்பகை 924.
மாலேப்பொழுது, இன்புற்ற மக
ளிர்க்கு நேயமும் துன்புற்ற மக
ளிர்க்கு வருத்தமுந் செய்தல்
957.
மாலேப் பொழுதுகண்டு ஆற்றாத
தலைவி 753.
மாலேப்பொழுது கரமத்தைக் கன்ற
துதல் 952.

ஆரும்த முதலியவற்றின் அகராதி ககசுந.

மாலேப்பொழுது, மகளிர் உயிர்
பொதியவழித்தல் 752, 753.

மாலேப் போழ்தின்து வந்தென்னைக்
கொல்லாதுபோதலரிதால் 924.

மாலையால் வண்டோச்சுதல் 553.

மாலையென்மனார் மயங்கியோர் 753.

மாலையே கோலாகக்கொண்டு அடித்
தல் 796.

மாலையோடு - மாலையாலே 808.

மாவடுக்கள் காம்பு முறிந்து பாலொ
ழுதுதல், ம க ளி ர் மூலேப்பால்
பிலிற்றுதற்கு உவமை 499.

மாவடுவுக்குக் கிளி உவமை 433.

மாவதி சேர - மாக்கள் தாம் தங்கு
மிடத்தே சென்று தங்க 752.

மாவிசம்பு - பெருமையை யுடைய
விசம்பு 292.

மாவின்னர் 190.

மாவின்பைந்துணர் 242.

மாவின்றளிர் 350.

மாவினதளிர்போலுமானலம் 823.

மாவின்றவடி 499.

மாவீழ்வார் நிரை வெண்பல் 90.

மாவீன்றதளிர் 158, 896.

மாழைமடமான்பிணை - இளமையை
யுடைய மடமான்பிணை 815.

மாற்றாத (- மறுக்காத) 495.

மாற்றார் - பகைவர் 685.

மாற்றி 713.

மாற்றிய வானம் - பெய்யாமற்
போன மேகம் 932.

மாற்று - மாற்றம்; (மறுமாற்றம்)
526; - மாறான (இன்பம்) 548.

மாற்றுமை - மாறுபாடு 80.

மாற - போக 458.

மாறப்பட்டவர் 475.

மாறப்போர் - முதுகிடாத போர் 3.

மாறான் 539.

மாறிக் கூட்டுக 252.

மாறிய சவின் - தாராதுவிட்ட அழகு
458.

மாறிலாண்மையிற் சொல்லியமொழி
531.

மாறினென் 282.

மாறு - கைவிடு 571; - பகையாகிய
யானை 320; - போர 577; - மாறு

கிய அசன் 169; - மாறுதல்
'மாறுற்று நின்றாய்' 540; - மாறு
படுதல் 263, 620, 680; - மாறு
பாடு 380, 387, 657; - மீண்டு
போ 531.

மாறுக - ஒழிந்துபோக 472.

மாறுதல் 282, 681, 910; - ஒழிதல்
472, 674; - கெடுதல் 'இகன்
மாற' 811; - கைவிட்டு நீங்குதல்
96; - கைவிட்டுப்போதல் 96;
- கைவிடுதல் 475; - கொள்ளுதல்
'மாறவறியாது' 943; - தவிர்தல்
85, 856; - நில்லாது போதல்
718; - நீங்குதல் 141; - மனம்
வெறுபடுதல் 114; - மாற்றுதல்
125; - மீளுதல் 711; - விற்தல்
685, 697.

மாறுபட்டாங்கே மயங்குதி 544.

மாறுபாட்டிற்பட்ட பகைவர் 516.

மாறு மாறு - மாறாய் மாறாய் 715.

மாறு மாறு உழக்கியாங்கு 646.

மாறுற்று - மாறுபடுகையினால் 674.

மாறெதிர் கூறுதல் - எதிராகச் சில
மொழிகளைக் கூறுதல் 738.

மாறேகத்தார் புறத்துப்போய் விளை
யாடும் பேதைப்பருவத்துப் பெண்
மகளைப் பெண்மகனென்று வழங்
குவுரைப்பது 361.

மாண் 84, 131, 308, 758; - அசுனை
மா 897; - குதிரை 350, 426, 600;
- சிங்கம் 87; - யானை 201.

மாண் கானலை நீரென்று ஒடுதல் 84.
மாண்செவி, மூங்கின் முளைக் கண்
பொதிபாளைக்கு உவமை 253.

மான்பிணை 150.

மான்பிணைக்குக் கலைமான் தன்னிழ
லைக் கொடுத்தளித்தல் 76.

மான்பிணை மயங்குதல் பெண்கள்
மயங்குதற்கு உவமை 935.

மான்பிணைமிகமயங்குமென்பது 935.

மான்பிணை யன்னார் - மான்பிணை
போலும் நோக்கினையுடைய பரத்
தையர் 560.

மாண் பிணையியல் வென்றாய் - மாண்
பிணையினது நோக்கினியல் பை
வென்றவனே 815.

மான்பிணையின் வெருவு நோக்கு
மகளிர் நோக்குக்கு உவமை 353.
மான்புள்ளிக்குப் பொரி உவமை 84.
மான்மேலூர்தி 87.
மான்ம - மயங்கினை 864.
மானில் ஆணும் பெண்ணும் பிரியா
என்பது 118.
மாறோக்கி-மான்போலும் நோக்கினை
யுடையாய் 523.
மாறோக்கின்மடந்தை - மான்போலும்
நோக்கிளையுடைய மடந்தை 417.
மாறோக்கின் மடநல்லாய் 343.
மாறோக்கின் மாதரார் 149.
மாறோக்கினல்லாள் 656.
மாறோக்கினவர் - மானினது நோக்
கம் போலும் நோக்கிளையுடைய
பரத்தையர் 165.
மிக்க - மிகுதியைப் பெற்றன 933.
மிக்க காமத்துமிடல் 377, 381.
மிக்க காமத்து மிடலாகிய பெருந்
தினை 718.
மிக்கதன் காமம் - தேறுதலொழிந்த
காமத்து மிகுதிறம் 94.
மிக்கோர் ஏதுங்காட்டல் 60.
மிகத் துள்ளிவந்த தரவு 23.
மிகவும் நன்றாயிருந்தது 591.
மிகாஅது - சுருங்க 921; - மிகாமல்
597.
மிகுதால் - மிகுமை 712.
மிகுதி 671; - வனப்பு மிகுதி 886.
மிகுதிமிறந்தவாறு 893, 906, 929,
938, 949.
மிகுதிவகையாற் சிறத்தல் 9.
மிகுபுனல் - பார்த்துபுனல் 417.
மிகுவது போலும் 181.
மிசை 76, 150, 158, 170, 191,
196, 611.
மிசைதல் - தின்மல் 302.
மிசை மிசை 632.
மினிற்றி னெலிக்கு யாழின் ஒலி
உவமை 182.
மினிற்றத்தல் 143, 191.
மினிற்று 191, 789; (-ஓர்வகை வண்டு)
343; - தேனீ 182.
மினிற்று வரியினையுடைய தென்பது
789.

மிடல் - வலி 14, 196.
மிடறு 3, 882.
மிடித்த காலம் 139.
மிடித்தவர் 829.
மிடித்து 371.
மிடிப்பட்டார் 306, 341.
மிடியாலே இரத்தற் கஞ்சினவன்
வலியின் தகைமைகெட்டுச்சென்று
ஒருவனை வேண்டிதல் 757.
மிடை - பரண் 632, 639, 657,
673.
மிதித்தல் 136; - பாய்தல் 'போரார்
சதவ மிதித்தது' 538.
மிலைதல் - குடுதல் 864.
மிளிர்ப்பு - கீழ்மேலாக்குதல் 273.
மின் - (மின்னுக்கொடி) 330, 348,
879.
மின்னவிர் துடக்கமும் கனவும்போல்
மெய்காட்டி 856.
மின்னுதுகளிர் - ஒளிகெட்ட தளிர்
295.
மின்னுச்செய்விளங்கம் - மின்னுண்
டாக்கின ஒளி 241.
மின்னுதல் - ஒளிவிடுதல் 472, 896;
- விளங்குதல் 624.
மின் னேருந் கண்ணை 299.
மீக்கூற்றம் - மேலாகக் கூறுங்கூற்று
523.
மீட்டு - மீளப்பண்ணி 643.
மீட்டுதல் - மீண்டு வருதல் 900;
- மீளுதலைச் செய்தல் 494.
மீவரல் - மேலேகிடந்தகைதல் 32.
மீளி - கூற்றுவன் 659; - பாலெலித்
தலைவன் 108.
மீளி மறவன் 660.
மீளி வேல் - கூற்றுவனை யொத்த
வேல் 172.
மீன் 811, 818; - (விண்மீன்) 386,
657.
மீன்பிடிக்குந் திமில் 843.
மீன்பூத் தவிரவரு மந்திவான் விசம்பு
639.
மீனும் மதியும் ஆயத்திற்கும் மகளிர்க்
கும் உவமை 657.
மீனேற்றுக்கொடியோன் 142.
மீனேறு - மீனிலேறு 144.

மூக்கண்டன் கட்டுவடம் 588.

மூக்கண்ணன் 14, 653.

மூக்காழ் - மூக்கண்டன் கட்டுவடம் 586; - மூன்றுவடம் 472, 508, 513.

மூக்கோல் கொள்தணர் 783.

மூக்கோலுடையாரிருவர், அவர் பிச்சை கொள்வானும் பிறுண்டிருந்து தனதுண்பாலும்; இவர் உலகியலின் நீங்காதவரென்பது 58.

மூக்கோற் பகவர் 56.

முகங்கெட்டிருத்தல் 124.

முகஞ் செய்த குரும்பை - அடிவரைத்து கட்டிலுனை குரும்பை 344.

முகடு - தலை 574.

முகத்தின் நகுபவன் 881.

முகந்தானே கொட்டிக் கொடுக்குங் குறிப்பு 580.

முகப்ப 109.

முகம் 15, 39, 168, 366, 379, 428, 433, 439, 489, 614, 881, 950.

முகம் பசப்புப் பரத்தல் 47, 97, 615.

முகம் மதியேய்ப்ப 385.

முகமன் 327, 329; (-பரிசாசமொழி) 'அதற்குமுகமன்கூறி' 944.

முகமன் கூறுதல் 944.

முகமானுது ஈதல் 372.

முகன் 332, 336, 674.

முகன் வேறுதல் 123.

முகிழ் - தோன்றுதல் 780; -(நீரின்) மொக்குள் 344.

முகிழையுடையபசிய குரும்பை 495.

முகுத்தம் 561.

முகுர்த்தம் 222.

முகுர்த்தம் 227, 568.

முகை 90, 107, 149, 171, 259, 320, 344, 413, 433, 466, 638, 673, 752; -அரும்பு 230; -மொட்டு 739.

முகைப்பதம் 234.

முகைமாறு கொள்ளு மெயிற்றாய் 387.

முகை முகந் திறந்தன்ன முறுவல் 749.

முகையே ரிலங்கெயிறு 867.

முகைவெண்பல் 171, 353.

முச்சி - முடி 484, 726.

முச்சீர் 722.

முச்சீரடியா னென்று 692.

முச்சீரடிவந்த கொச்சகம் 368.

முச்சீரான் வந்த சொற்சீரடி 649.

முச்சீரா னென்று 703.

முட்டடியின்றிக் குறைவு சீர்த்தாகிய சொற்சீரடி 199, 575.

முட்டடியின்றிக் குறைவு சீர்த்தாகிய சொற்சீரடி பெற்ற கொச்சக வெண்பா 686.

முட்டுப்பாடு 564.

முப்புறப் பிடவம் 619.

முடங்குதல் - ஓரிடங்கூனாய்ப் புறப் படுதல் 569.

முடத் தாழை 826, 846.

முடமாகிய முதிர்ந்த பார்ப்பான் 394.

முடி - (மயிர்) முடி 325, 524.

முடித்தல் - சூடுதல் 336, 688, 689 733.

முடிதாழிருங் கூந்தல் 552.

முடிப்பாராகக் கருதி வாழ்த்தினான் 879.

முடியா - முடித்து 734.

முடியுடை வேந்தர்க்கும் அவர் ஏவலிற் பிரியும் அரசர்க்கும் ஓதலுந் தூதும் ஒழிந்த பகைவாயிற் பிரிவாகிய வாளாணைதிரும் பிரிவும் இன்றியமையாதன வென்பது 886.

முடியுடை வேந்தர்க்குத் தன்பகைவர் மேற் சென்று அவர் மண்கோடல் உரித்தென்பது 953.

முடியுற்ற கோதைபோல் யாம்வாட 466.

முடிவு போக்காது பொய்த்தல் 956.

முடுக்கர் - முடுக்கு 846.

முடுகியல் 634, 648.

முடுகியல், ஒத்தாழிசையிலும் உறழ் கலியிலும் வாராதென்பது 181.

முடுகியலொடு தொடர்ந்த கொச்சக வெண்பா 663.

முடுகுவண்ணம் 658, 677.

முடுகு வண்ணம் இன்னதென்பது
226.

முடைந்தது 740.

முண்டகம் - கழிமுள்ளி 826.

முண்ணுனை - முட்போலக் கூரிய
(பல்லின்) நுனி 881.

முத்தங்கோடல் 491.

முத்தணியாரம் 469.

முத்தம் - முத்து 489, 508, 552,
667.

முத்தினன் - முத்தங்கொண்டான்
490.

முத்து 230, 472, 845.

முத்து, அணிபவர்க்கல்லது கடற்
குப் பயன்படாதென்பது 60.

முத்துக்கு மணல் உவமை 845.

முத்துக்கோ லவிர் கொடி 357.

முத்து, மகளிர் பல்லுக்கு உவமை
595, 817.

முத்துவடம் 491, 842.

முத்தேர் முறுவலாய் 390, 560,
594.

முத்தை அரும்பாக அழுத்திப் பவ
முத்தாற் செய்த வட்டப்பலகை
473.

முதல் 463; - (முத்தின்) அடி 209;

- ஏழாம்வேற்றமை யுருபு 426;

- காரணம் 853; - சிறுதுறு 103;

(- செடி) 619.

முதல்வன் 612; - எப் பொருட்

கும் அடியாயிருக்கின்றவன் 775;

- தந்தை 450.

முதல்வன், அயனாய் நின்றுபடைத்து

அரனாய் நின்று ஒடுக்குதல் 799.

முதல்வினை சினைவின்னையோடு முடி
தல் 791.

முதலாகிய தன் பொருட்கேற்ற
அடையடுத்து நின்றதோ ராகு
பெயர் 621.

முதலுங் கருவும் ஒருநிலத்துக்குரிய
னவாகவும் உரிப்பொருளான்
வேறு திணையாதல் 962.

முதலையி லொருசாதியாகிய கராம்
641.

முதற்குச் சினை உவமமாய் வருதல்
501.

முத்தம்கேற்ற அடையடுத்த ஆகு
பெயர் 87.

முதற் பொருட்கேற்ற அடையடுத்து
நின்ற ஆகுபெயர் 621.

முதனிலை யொத்தாழிசை 10.

முதனிலைவினை, வினைமாத்திரையாய்
நில்லாது வினையெச்சப் பொருட்
டாய் நிற்கல் 623.

முதியவன் 135; - அயன் 14.

முதிர் தல் 484; - மிகுதல் 323; - முத்
றுதல் 344.

முதிர்ந்தவன் 805.

முதிர் பு 935.

முகிராவின் முகை 739.

முதிரினர் 267, 336.

முதுக்குறைமை (- பேரறிவுடைமை)
290; - முதுமைக்கண் உறைகின்ற
நிலைமை 290, 378.

முதுகுடி 666.

முதுபகடு - கிழ எருது 392.

முதுபார்ப்பான் 392.

முதுமுறை - முத்தமுறைமை 775.

முதுமைக் காலத்துப் பல் விழுதலும்
நரைவருதலும் 127.

முதுமொழி - பிரணவம் 783; - முன்
னுள்ள சான்றோர் கூறிய செய்
யுட்கள் 411.

முதுவேனில் 46.

முந்துநீஇ - முன்னிட்டு 226.

முந்தைய - முற்பட்டன் 502.

முந்தையிருந்து - முன்னேயிருந்து
496.

முந்நீர் 647, 934; - கடல் 37; - கடற்
றெய்வமே 913.

முந்நீரகம் - கடல் குழிந்த உலகம்
910.

முந்துல் 642.

முப்புரியாக முறுக்கின் கயிறு 473.

முயக்கத்தாற் குழைந்த தார் 544.

முயக்கத்தாற் சுணங்கு பரத்தல்
110.

முயக்கம் 415, 431, 470; - புல்வ
தல் 175.

முயக்கமும் புணர்ச்சியும் 596.

முயக்கு 466.

முயங்கலென் - முயங்கேன் 915.

முயங்காதேகொள்ளுகோள் 412.
முயங்கிக்கலந்து - புல்லிக்கடி 794.
முயங்கிப் பொதிவேம் - தழுவிச்
கொண்டு பொதிந்துவிடக்கடவேம்
684.
முயங்கியுழி - முயங்கியவிடம் 913.
முயங்கினை சென்றீமோ 390.
முயங்குதல் 80, 290, 451, 548,
720, 899, 913, 938, 943; -கூடு
தல் 574; - தழுவுதல் 32, 113,
490, 579; - புல்லுதல் 934.
முயல் பொருள் - முயன்று தேடும்
பொருள் 66.
முயல்வளவை - முயலுமளவில் 107.
முயல்வார் 54.
முயலாதே வருந்தி யிருந்தவர்கள்
548.
முயலின் அறம்புனை யாகலு முண்டு
914.
முயலென்பது, முயாலென விளி
யேற்றல் 911.
முயற்சி பொருள் வளர்த்தலில் இல்
லாதவன் குடி, நாடொறும் தேயு
மென்பது 956.
முயறி - முயல்வை 107.
முயன்றவர் 186.
முயன்று செய் பொருள் 49.
முயன்றுபோதும் அமைச்சர் 54.
முரசம், எமமென் நிரங்குதல் 609.
முரசினொலிக்கு உருமேற்றி னொலி
உவமை 663.
முரசு 612, 662, 677.
முரசு மூன்று 822.
முரண் - மாறுபாடு 148, 249, 313,
314, 543, 640, 653, 666, 726,
822, 853.
முரணியோர் - மாறுபட்டோர் 822.
முரல்பவர் - பாவோர் 61.
முரற்சி - ஓசை 680; - கானம் 197.
முரற்சியர் என்னும் எச்சம், உடைய
வென்னும் வினைக்குறிப்போடு
முடிந்தது 680.
முர் - பாதி 571.
முருக்குதல் - கெடுத்தல் 298.
முருக்கு, வேனிற்காலத்து மலர்ந்து
உதிருமென்பது 179.

முருகன், கடல் கலங்கும்படி மா
கொன்றானென்பது 653.
முருகன் கடலிடத்து மாமரத்தைத்
தடித்தானென்பது 152.
முருகன் செந்நிறமுடையவ னென்
பது 655.
முருகன் பகைவர்க்குத் தொலையா
மையும் நண்பர்க்குத் தோற்றலை
நாளுமையு முடைய னென்பது
262.
முருகன் விழா 495.
முருகனுக்கு வெண்டுகில் உரித்தன்
றென்பது 670.
முருகனும் திருமேனிகொண்டு திரிவ
னென்பது 263.
முருகனைப் பாவோர்போல இரு
வருக்கும் எற்பத் தலைவனைப்பாடு
தல் 258, 259.
முருந்து 638; - லீலி முருந்து 696.
முல்லை 165, 193, 399, 543, 638,
696, 699, 714, 715, 726, 741.
முல்லைத்தொடை 734.
முல்லையிலத்தி னிறத்துக்குப் பவளத்
தின் நிறம் உவமை 647.
முல்லை நிலத்துக்கு ஆயரென்னும்
பெயரானன்றி எனப் பெயர்க
ளால் வருவனவும் கொள்ளுதல்
713, 733.
முல்லைப்பண் 679.
முல்லை முகை 125, 749, 867.
முல்லை, முல்லையென விகார மாயிற்று
9.
முல்லையந்தன் பொழில் 627.
முல்லையரும்புக்கு மகளி ரெ யி று
உவமை 177.
முல்லையரும்பு, மகளி ரெயிற்றுக்கு
உவமை 125, 749, 867.
முலை 32, 80, 126, 218, 365, 407,
413, 440, 457, 479, 484, 487,
499, 538, 548, 595, 684, 900.
முலை பாலாலே விம்முதல் 480, 488
முலையாகம் 17, 90.
முலையிடை 647, 943; - முலையெல்
லாம் 198.
முலையிடைத் துயிலுதல் 794.
முலையிடை மூழ்குதல் 548.

முலைவிலை 648.
முலைவேதின் ஒற்றல் 684.
முழ - முழவு 423.
முழக்கு - மழை முழக்கு 621.
முழங்கழல் 87, 136, 958-
முழங்குதல் 343, 923, 953.
முழந்தா ளிரும்பிடி 302.
முழவுத்தா ளெரி வேங்கை 267.
முழுக்கத் தாங்காது 452.
முழுக்கமுயலுதல் 186.
முழுதாளுஞ் செல்வர் 410.
முழுநாளும் - ஒரு நாள் முழுதும் 708.
முழுமுதல் சாய்த்து-ஒன்றாகிய செந்
நென் முதல் சாய்க்கையினாலே 468.
முழுமெய்யும் -மெய் முழுதும் 706.
முழை - குகை 641.
முழைஞ்சு 211; - குகை 277, 624.
முழைஞ்சையுடைய மலை 232.
முள் 79, 881.
முள்குதல் - கூடுதல் 780.
முள்ளரைத் தாமரை 468.
முள்ளியின் செய்தி: 826.
முள்ளுறழ் முளையெயிறு 33.
முள்ளெயிறு - கூரிய எயிறு 655,
720.
முளிகுதல் - உலர்தல் 87, 103, 136,
323, 619.
முளிந்த மூங்கில் 959.
முளி முதல் - உலர்ந்த சிறு தூறுகள்
103.
முளை 263; - வளைபயம் 357.
முளை நிரை முறுவலார் 98.
முளைநேர் முறுவலார் 604.
முளை பெயிறு 33.
“முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு
தன் கேடு, பிற்பகற் கண்டுவிடும்”
என்னும் பழமொழி 905.
முற்பட்டகூல் 236.
முற்றடியின்றிக் குறைவு சீர்த்தாகிய
சொற்சீரடி 542.
முற்றம் 479, 589, 735.
முற்ற முடித்தல் 240.
முற்றாக அறுத்தல் 174.
முற்றியகூடை-முடிக்கடினமயிர் 741.

முற்றியலுகரம் ஒற்றடுத்து உரியசை
யாதல்; ‘கனவுக்கொல்’ 540.
முற்றுத்திரிசொல் வினையெச்சமாய்
வருமென்பதும் எச்சம் முற்றாய்த்
திரிந்தகெனிற்படும் இழுக்கு
இன்னவென்பதும் 201.
முற்றுதல் - சூழ்தல் 79, 136, 280,
404, 405, 714; - சூழ்ந்திருத்தல்
866; - முடித்தல் 80, 114; - முகிர்
தல் 171, 405; - வளைத்தல் 405,
935.
முற்றமளவு 133.
முற்றுவினை பெயர்கொண்டு நின்றல்
146.
முற்றாட்டாகிய தோட்டம் (- ஸர்வ
மானியம்) 715.
முற்றெழில் 388, 390.
முற்றஞ்செவி வாரணம் 249.
முற்றம், யானையின் செவிக்கு உவமை
249, 313.
முறுக்கு 233, 748.
முறுக்கு நெகிழ்ந்த கோட்டிப்பு 748.
முறுவல் 98, 560, 594, 604, 749,
817, 874; - எயிறு 9, 149; - முறு
வலித்தல் 881.
முறுவல் கொள் பவையோல முகை
யலிழிபு புதனந்த 752.
முறுவலித்தல் 887.
முறை 80, 516, 562, 614, 828;
- நிலைமை 562; - சுற்றத்தார்
278.
முறைப்பட்டிக் கூறுதல் 448, 935,
936.
முறைமை (- நீதி) 188.
முறையுளி - முறைமைகளை 621;
- முறையால் 450.
முறையுளி பராஅய்ப் பாய்ந்தனர்
தொழுஉ 621.
முறையெனப்படுவது கண்ணோடா
துயிர் வெளவல் 828.
முன்கை 132, 245, 310, 324, 363.
முன்சமத்து - நடுவான நிலத்தின்
முன் 621.
முன்பகல் - நாட்காலம் 445.
முன்பின் மாற்றுதல்: ‘உடையர்
தவறு’ 522.

அருட்பத முதலியவற்றின் அகராதி   கக்கூக்

முன்னினாகப் பொருள் படுதல்:
'தொழுதெழல்' 220.
முன்பு - வலி 14, 30, 292, 299,
620, 640, 668.
முன்மலை - இரவின் முன்னதாகிய
அந்தி 602; - மாலேக்காலத்துக்கு
முன் 602.
முன்றில் - முற்றம் 223.
முன்றுறை - துறையின் முன்னே -
730.
முன்னடி - அடிமுன்னே 554.
முன்னடிப்பணிதல் - அடிமுன்னே
பணிதல் 441; - அடிமுன்னே
வணங்குதல் 795.
முன்னத்தான் உணரப்படுதல் 531.
முன்னத்தான் உவமை கூறுதல்
751.
முன்னத்தா னென்று குறித்தாய்
போற் காட்டினே 371.
முன்னத்திற் காட்டுதல் லல்லது
தானுற்ற நோயுரைக் கல்லான்
பெயரும் 201, 202.
முன்னம் - குறிப்பு 201, 371.
முன்னர் - முன்னே 294, 502.
முன்னாயம் - முற்பட இடுகின்றதா
யம் 845.
முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி
ஆற்றுப்படுத்த செய்யுளின் மட்
டெ பன்மையொடு முடியலாமென்
பதை வலியுறுத்துதல் 59.
முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி
ஆற்றுப்படையல்லாத வழியும் பல
ரில் வழியும் பன்மையொடு போற்
றும் கூறப்படு மென்பது 59.
முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி
ஆற்றுப்படையல்லாத வழியும் பல
ரில் வழியும் பன்மையொடுமயங்கி
வருமென்பது 43.
முன்னிலைப் புறமொழியாகக் கூறு
தல் 124.
முன்னிலைப் புறமொழியாகத் தன்
னெஞ்சொடு கூறுதல் 291.
முன்னிலைப் புறமொழியாகப் புலந்து
கூறுதல் 718.
முன்னிலைப் புறமொழியாவது முன்
னிலையாக நிற்பாறைக் குறித்துப்

பிறனைக்கூறுமாறுபோலக்கூறுதல்
123.
முன்னிலை முற்று வினைத்திரிசொல்
585.
முன்னிலையிற்று இகரம் கசரம்
பெற்றுவரின் ஏவல் கண்ணியே
நிற்குமென்பது 203.
முன்னிலையிற்று இகரம் சிறுபான்
மை கசரம்பெற்றவருதலும் அது
ஏவல்கண்ணியும் எதிர் காலம்
காட்டியும் நின்றலும் உண்டென்
பது 203.
முன்னிலை யேவலொருமை முற்று
122.
முன்னிலை யேவற் திரிசொல் 93.
முன்னிலை வினைத் திரிசொல் 232.
முன்னிலை வினை விகாரத்தால் நீண்
டது 47.
முன்னின்று 720, 723.
முன்னுதல் - கருதிப்போதல் 58;
- கருதுதல் 49; - நினைதல் 102;
- மனத்தாற் கருதுதல் 490.
முன்னே - முன்பு 736.
முன்னேநான் 633.
முன்னென்று தமக்காற்றி முயன்றவ
ரிறுதிக்கட் பின்னென்று பெயர்த்
தாற்றும் பீடுடை யாளர் 186.
முன்னோர் கூறிய காமக்குறிப்பினும்
செந்துறைப்பாட்டின்கண் வரும்
வண்ணப்பகுதி வரை தலில்லை
யென்பது 349.
முனிதல் 113; - வெறுத்தல் 180,
609, 914.
முனிபு - வெறுத்து 913.
முனியாமை - தெவிட்டாமற் கூடு
தல் 700.
முனிவன் - வெறுப்பேன் 914.
முனிவு - வெறுப்பு 66.
முனை - பகைப்புலம் 102.
முனைஇயான் - (ஒன்றையே) நினைத்
தவன் 921.
மூஉய் - மூடி 882.
மூங்கில் 91, 165, 657.
மூங்கில்கள் தம்முள் இழைதலால்
தீப்பித்தல் 959.
மூங்கில் போலுந்தோன் 496.

மூங்கில் வாடக் கதிர்சுடுதல் 76.
மூங்கிலி னெல் தானே உதிர்தல் 240.
மூங்கிலை வென்ற தோளினையுடையாய் 117.
மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும் பிடி 302.
மூங்கின் முளையினது கண்பொதிந்த பாளைக்கு மான் செவி உவமை 263.
மூங்கினெல் 240, 251.
மூசுதல்-மொய்த்தல் 292, 551, 941.
மூட்டெதல் - செலுத்துதல் 51.
மூட்டுவா யரும்புகள் 552.
மூட்டி வாயையுடைய அம்புகள் 43.
மூதாய்ப் புகர்நிதத் துகிர் - ஈயன் மூதாயினது புகரையுடைத்தாகிய நிறத்தையுடைய பவளம் 507.
மூப்பு 80, 213.
மூவகைப் பாவிற்கும் ஐஞ்சேரடி வருதல் பெற்றும் 664.
மூவழி - மூன்றிடம் 694.
மூவின்ம - பசு, எருமை, ஆடு 715.
மூ வெயில் 14; - திரிபுரம் 9.
மூழ்குதல் - அழுந்துதல் 42, 407, 548, 861; - தங்கி வருதல் 103.
மூன்றன்பகுதி கூறுதல் 69, 72.
மூன்றும் வேற்றுமை யுருபு இடப் பொருளில் வருதல் 415.
மூன்றாவது ஏழாவதனோடு மயங்கி வருதல் 147.
மூன்றாமூரம் 668.
மெத்தென்ற பழம் 242.
மெத்தென்ற மூங்கில்போலுந்தோள் 496.
மெத்தென்றிருத்தல் 725.
மெத்தென 371.
மெத்தென இருளாலே உலக நிறைதல் 757.
மெத்தென நடக்கும் 333.

மெத்தெனப் பறித்தல் 581.
மெத்தென முயங்குவாய் 721.
மெத்தென மெத்தென அசைந்து வருதல் 508.
மெய் - உடம்பு 424, 580, 590, 659, 681, 683, 733, 936;
- உண்மை 318, 521, 578;
- பொருள் 63; - மெய் வருத்தம் 203; - வடிவு 478, 856.
மெய்கூர்ந்தபனி - மெய்வளைதற்குக் காரணமான பின்பனி 168.
மெய்கூறுங் கேளீர் 28.
மெய் கொளீஇ - கையைப் பிடித்து 570.
மெய் தீண்டெல் 710.
மெய்துறப்பான் மலை 264.
மெய்தொட்டுச் சூருறுதல் 383.
மெய் தொட்டுப் பயிறல் 333.
மெய் தொட்டுப் பயிறல் முதலிய எட்டு 330.
மெய்தொடு - மெய்யைத் தொட்டுச் சூருறுவாயாக 383.
மெய்நடுக்கம் 88.
மெய்நிலை மயக்கம் (ஒருமைப் பொருள் கூறிற்றேனும் பன்மைப் பொருளுணர்த்தவின்) 63.
மெய்ப்படுபார் 60.

மெய்ப்பாடு:

அச்சம்: தலைவனுக்கு (புலவிபொருளாக) *484; தலைவிக்கு 456; (அணுகால்) 530; (கள்வரால்) 522; (தம்மிதையால்) 731; தோழிக்கு 28, 67, 114, 122, 134, 157.
அசைவு: தலைவனுக்கு 20, 49, 82, 89, 99, 104, 108, 114, 118, 122, 127, 131, 141, 167, 286, 296, 324, 395, 486, 492, 565, 615, 709, 765, 792, 831, 842,

* வீசேடவுரையில் உள்ளபடியே ( ) இந்நகவளைவுகளுள் சொற்கள் குறிப்பிச்சப்பட்டிருத்தலால், அவற்றின்பின் வேண்டியசொல்லைச் சேர்த்தும் அல்லது அவற்றை ஆங்காங்குக்குறித்த மெய்ப்பாட்டின் முன் பெயரச்சமாகச் சேர்த்தும் ஏற்ற பெற்றி அமைத்துக் கொள்ளுதல் அறிஞர் கடன். மெய்ப்பாட்டைப்பற்றி முகவுரையில் சில குறிப்பிப்பேன்.

850, 854, 957; தலைவிக்கு 89, 717, 825.

அசைவேன்னு மழுகை: தலைவனுக்கு 347.

அசைவேன்னு முவகை: (இதுவும் அசைவேன்னு மழுகையென்றிருக்கவேண்டுமென்று தோற்றுகிறது) தலைவனுக்கு 352, 356.

அரற்று: (தலைவனுக்கு) 132.

அநள்: தலைவனுக்கு 23, 69.

அநளல் 70.

அவலம்: (தன்கட்டோன்றிய அசைவுபற்றி) 865, 869, 875; (பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல் பொருளாக) 205.

அவன்றம நுவந்தல்: (தலைவிக்கு) 495.

அழுகை: 205, 729.

ஆங்க நெஞ்சுந்தல் 380, 520, 900.

ஆராய்ச்சி: தலைவனுக்கு 820; தலைவிக்கு 35.

இடுக்கண்: தலைவனுக்கு 43; தோழிக்கு 38.

இல்லது காய்தல் 564.

இழிபு: தலைவனுக்கு 28.

இழிவு: 467; தலைவனுக்கு 35, 41, 67, 93, 362; தலைவிக்கு 118, 131, 134, 157, 167, 476, 565, 750, 755, 769, 774; தோழிக்கு 99, 127, 141.

இளிவரல்: தலைவிக்கு 471.

இளிவு தலைவிக்கு 408, 492, 497.

இன்பத்தைவெறுத்தல்: (தலைவிக்கு) 807.

உயிர்ப்பு: தலைவிக்கு 256.

உரு 696.

உவகை; (செல்வத்தாற் பிறந்த)*82; தலைவனுக்கு (புணர்ச்சி) 308, 381, 391, 403, 421, 426, 431, 438, 446, 520, 575, 592, 598, 605, 703, 722, 738, 742, 778, 782, 786; (புணர்ச்சியாகிய) 545; (புணர்வாகிய) 530, 535, 541, 582; (புணர்வென்னும்) 523; தலை

விக்கு (செல்வமாகிய) 214, 227, 238, 248, 278, 511; (புணர்ச்சி) 381, 384, 391, 403, 421, 426, 431, 438, 446, 461, 520, 575, 592, 598, 605, 663, 692, 703, 722, 735, 738, 742, 837; (புணர்ச்சியாகிய) 545; (புணர்வாகிய) 148, 153, 161, 172, 177, 184, 190, 195, 541, 582, 677; (புணர்வென்னும்) 23, 67, 104, 108, 523; (விளையாட்டுப் பொருளாக) 164.

உள்ள துவர்த்தல் 419, 466.

உறுபெயர் கேட்டல் 213, 883.

எம்மெய் யாயினும் ஒப்புமை கோடல் 118.

எள்ளல்: தலைவிக்கு 486, 504; (பிறர் இகழ்ந்தமைபற்றி) 452.

ஐயஞ்செய்தல் 34, 183.

ஒப்பு: (கிருவினற் காமக் குறிப்புப் பிறந்த) 906; (நிமையுடைமையென்னும்) 205; (பிறப்பு) 218, 219, 572; (யாண்டினது) 109.

ஒப்புவழியுவந்தல் 475, 516.

கருணை 205.

கருதுதல்: தலைவனுக்கு 55, 111.

கலக்கம் 882, 910, 913, 952, தலைவிக்கு 893.

கனவு: 134; தலைவனுக்கு 557.

கனவோடு மயங்கல்: தலைவிக்கு 798.

கைம் மிகல் 467; தலைவனுக்கு 471, 476, 497; தலைவிக்கு 43, 329, 962.

கையாறு 40, 132, 134, 169.

கொடை 878.

சீதைவு பிறர்க்கின்மை 534.

சூழ்ச்சி: தலைவனுக்கு 46, 265, 301, 319, 804; தலைவிக்கு 199, 291, 362, 535, 962; தோழிக்கு 52, 55, 93, 199.

தறுகண்மை 878.

தன்மை: செவிலிக்கு 62.

துஞ்சல் 66.

துஞ்சிக் கோர்தல் 296.
தெய்வமஞ்சல் 102, 104, 450, 528
914.

நதநயமறைந்தல் 853.

நகை : தலைவனுக்கு 575; (தன்
இளமை பொருளாக) 88, 89;
தலைவிக்கு (இளமை பொருளாக)
519; (தன்கண்ணிகழ்ந்த எள்ளல்
பொருளாக) 375, 575.

நடுக்கம்: 88; தோழிக்கு 82.

நலிதல்: தோழிக்கு 111.

நாணம்: தலைவிக்கு 206.

நீனைத்தல்: தலைவனுக்கு 511; தலை
விக்கு 376, (விருப்பமுற்று) 368;
தோழிக்கு 312, 334.

நீனைதல்: தலைவனுக்கு 634; தலை
விக்கு 628, 634, 648.

பசியடநிற்றல் 129.

பிரிவாற்றமை 18.

புதுமுகம் புரிதல் 661

புணர்ச்சி வேட்கை: ('புணர்ச்சி
புகை' என்று இருக்கவேண்
டியது போலும்) தலைவனுக்
கும் தலைவிக்கும் 713, 727.

புரையறந்தேளிதல் 449.

பெருமிதம்: கண்டார்க்கு (கொடை
பற்றிய) 880; (தலைவனுக்கு, கல்வி
பற்றிய) 879; வாயில்கட்கு 809.

பொச்சாப்பு 791.

பொய்யாக்கோடல் 244, 415, 526.

பொழுது மறுப்பாதல் 914.

மடந்தபவுரைதல்: 460.

மருட்கை : கண்டார்க்கு (ஆக்கங்
கண்டு) 906, 918, 929, 938, 949,
953, (ஆக்கம்பற்றிய) 760; (புது
மையாகிய) 686; (தன்கட்டோன்
றிய ஆக்கம் பற்றிய) 10.

முனிவு: தலைவிக்கு 442,

முப்பு: தலைவனுக்கு 82.

விடப்பு: 288; (தன்கட்டோன்றிய
ஆக்கம்பற்றிய) 78; (பிறிதின் கட்
டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய) 78;
தலைவிக்கு (புதுமை பற்றிய) 511.
விரைவு: தலைவனுக்கு 28, 271, 557.
வேதனி: (உறுப்பறைபற்றிய) 315,
(ஊடல்பற்றிய) 522.

வேருவதல் 521.

மெய்ப்பாடுகள் ஒரு பாட்டின் பலவரி
னும் முடிந்த பொருளாற் பிறந்த
மெய்ப்பாடே கூறுதல் 10.

மெய்ப்பாடென்னும் செய்யுளுறுப்பு
478.

மெய்ப்பொருள் கூறும் தூல் 288.

மெய்ப்பொருளறிந்தவர் மன அடக்க
முடையராயிருப்பரென்பது 288.

மெய்பிரிந்து - உண்மையாகப்பிரிந்து
521.

மெய், புதல்வனைத் தீண்டெல் 425.

மெய்பெருமழலை - எழுத்து வடிவு
பெறாத மழலைச் சொல் 478.

மெய்மமலி யுவகை - உடம்பு பூரித்
தற்குக்காரணமாகியமகிழ்ச்சி 237.

மெய்யசைஇ - மெய்யை அசைத்து
714.

மெய்யதை 604.

மெய்யறியாதேன்போற் கிடந்தேன்
203.

மெய்யான காலம் 299.

மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை
பிழையாமல் தோழி தலைவிக்கு
உரைத்தல் 205.

மெய்புணர்த்தற்குத் தத்துவவுணர்ச்சி
யும் அதற்குத் துரவற தூல் கற்ற
லும் வேண்டுமென்பது 97.

மெய்யுவமம் 125.

மெய்யுவம வாய்பாடு 119.

மெய்யுற்றுப் புணர்த்தல் 928.

மெய்யைத் தொடர்ச் சூளுறுதல்
581.

மெய்யைப் பொய்யென்று மயங்கிய
கை - மெய்யைப் பொய்யென்று
மயங்கிய உலக வொழுக்கம் 581.

மெல்ல 884; -மெத்தென 332, 370.

மெல்லினை 432.

மெல்லிணர்க் கொன்றை 638.

மெல்லிணர் செல்லாக் கொடியன்
ளாய் 377.

மெல்லிய - வலியில்லாத 852.

மெல்லியது - இளைத் திராநின்றது
741.

மெல்லியல் - மெல்விதாகிய இயல்
பினை யுடைய அணிச்சம் 86.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி ககளங்

மெல்லிய வாதல் - மெத்தென்றிருத்
தல் 725.

மெல்லியால் - மெல்லிய இயல்பினை
புடையாய் 725, 733.

மெல்லியான் - குறுநில மன்னன்
799; - நாற்படையாலே இளைத்த
அரசன் 759; - படை முதலியன
இன்றி இளைத்தவன் 800; - படை
யாற்றுகைந்தவன் (அகத்துழிகை
யான்) 426.

மெல்லியான் பருவத்து மேனின்ற
கடும்பை, யொல்வென நீங்கி
யொருவாது காத்தோம்பு நல்
லிறை தோன்றக் கெடுதல் 759.

மெல்லென் சேறடி புல்லிய இரவினை
த்தலைவி கூறுதல் 442.

மெல்விரற் சேறடி 508.

மெல்விரற்போது - மெல்லிய விரலை
புடைய கை 325.

மெல்விரன் மந்தி 233.

மெலிதல் - தேய்தல் 354.

மெலியப் பொறுத்தேன் - மெலியு
மளவும் வலிதிற் பொறுத்தேன்
884.

மெலிவு - நிறக்கேடு 295; - மனத்
தின் இளைப்பு 652.

மெழுகு, நெருப்புப் பார்த்த நெய்யில்
மெத்தென உருகித் தேய்தல்
861.

மென்சாயல் 567.

மென்சிறகர் 75.

மென்மலர் 638.

மென்முலை 237, 499, 714.

மென்றோட் கிழவன் 248.

மென்றோட்டக்கை - மெல்லிய
தோளாகிய தடக்கை 595.

மென்றோள் 8, 90, 165, 231, 343,
353, 387, 400, 481, 516, 543,
634, 883.

மென்றோளாய் 541, 559.

மென்னடைப் பேடை 948.

மென்றோக்கின் மகளிர் 517.

மே - பொருந்துதல் 85.

மே எய் - பொருந்தி 898.

மே எ வழி - மேவின வழி 290.

மேகத்திற்குரிய ஞாயிறு 101.

மேகம் கூதிர்க்காலத்துக் கிழக்கே
எழுந்து ஞாலம் வறந்திரப் பெய்
தல் 488.

மேகம் மலையில் மேய்தல் 245.

மேகம் மலையிலுண்டாகுமென்பது
259.

மேகலை 586, 591.

மேகலை, எட்டுக்கோவை புடைய
தென்பது 340.

மேதக்க - மேம்பாடு தக்க 485.

மேதக - பெருமை தகும்படி 417;

- பெருமை பொருந்த 144, 159.

மேம்படுதல் - மேலாதல் 148, 653.

மேம்பாடுதக்க 485.

மேய்க்கிற்பது 698.

மேய்க்குமது 698.

மேய்த்தல் 713.

மேய்தல் 241, 695, 712.

மேய்ந்த - தின்ற; 'எரிமேய்ந்த கரி
வறல்' 83.

மேயாயே போல வினவி வழிமுறைக்
காயாமை வேண்டுவல் யான் 488.

மேயும்புலம் 682.

மேல்கொண்டு - ஏறி 170.

மேல் வந்தான் - மேல் வந்துவிட்ட
வன்; (புறத்துழிகுபான்) 426.

மேலிட்டி வருதல் 803.

மேலோர் நாள் - முன்னொரு நாள்
309.

மேவர - மேவுதல்வர 555.

மேவரும் - மேவுதல் வரும் 653.

மேவாக்கடை - பொருந்தாவிடத்து
377.

மேவார் - பகைவர் 645, 652.

மேவுதல் - புணர்ச்சித் குறிப்புடைமை
377; - பொருந்துதல் 377; - முய
ங்குதல் 564.

மேற்சென்று 652.

மேற்படுதல் - மேலிட்டி வருதல் 803.

மேற்பாட்டுலண்டு - உயர்ந்த கொம்
பிட்டதே வைத்த உலண்டு 622.

மேற்று - மேலது 81.

மேளுள் - பின்னுள்ள நாள் 435;
- முதலுள் 562.

மேனி 87, 233, 246, 256, 353, 739,
896; - நிறம் 191; - 'வடிவு 544.

மேனி சிதைத்தான் - மேனி பசுப்
பித்தவன் 816.

மேனின்று மெய்கூடும் கேளிர் 28.

மேனின்று மெள்ளி - முற்காலந்
தொடங்கி இகழ்ந்து 504.

மை - அழுக்கு 506, 507; - கருமை
513, 961; மறு-47; -(மதியத்தின்)
மறு 332, 379; - மாசு 97, 878;
- மேகம் 47, 225, 258.

மைதழுகினர்கொட்டை 443.

மைதவழி வெற்பன் 225.

மைதீர்ந்தன்று - மறுவற்றது 332.

மைந்தர் (- ஆயர்) 657, 661; -கண
வர் 555, 646; (- வலியவர்) 660.

மைந்து -வலி 109, 320, 585, 620,
621, 646.

மைபடு சென்னி - கருமையுண்டா
கின்ற தலை 513.

மை படு சென்னிப் பயமலை நாடன்
258.

மையல் - மயக்கம் 715, 836, 866.

மையல் யானை 325.

மையலுறியுயர் - மயக்கமுறுத்தின்
வள் 866.

மையலை-மயக்கத்தைபுடையை 715.

மையற்ற படிவம் 97.

மை யிற - மேகம் மழைபெய்யாமற்
போகையிலே 173.

மையற விளங்கிய மணி 478.

மையறு மண்டிலம் (ஞாயிது) 878.

மையாப்பது - மேகம் பரக்கின்ற
தன்மை 47.

மையில் சுடர் -மறுவில்லாத ஞாயிது
883.

மையின் மதியின் விளங்கு முகத்தா
ரை, வெளவிக் கொளலு மறனெ
னக் கண்டன்று 379.

மையீரோதி 961.

மையெழின் மல ருண்கண் -(ஏம்மை
மயலாக்கிக்) கருமையுடைத்தாகிய
அழகினை புடைய நீலமலர்
போலும் மையுண்கண் 152.

மைவரையுலகத்துப் பாலை வந்தது
14.

மொய் - வலி 463.

மொயம்பு - தோட்கட்டு 524.

மொழி 120, 161, 410, 444, 941.
மொழிக்குவம் 38.

மொழிந்தது கூறி வன்புறை நெருங்
குதல் 68.

மொழிந்தனம் 157.

மொழிந்தனை 120.

மொழிமுதற் குற்றிய லுசரம் 349.

மொழிவது 386, 601, 614.

மொழிவாய் 418.

மோக்கலும் மோந்தனன் 325.

மோட்டதிரை - பெருமையுடையன
வாகிய திரைகள் 819.

மோதிரம் தொடுதல் - மோதிரத்தை
இடுதல் 501.

மோந்தனன் 325.

மோர் 704.

மோர்ப்பானை 705.

மோருக்கு மாறாக மாங்காயை நறிய
ஊறுகாயாகக் கூட்டி நுகர்தல்
708.

மொவலின் முகை மகளி ரெயிற்
றுக்கு உவமை 90.

மொவலின்முகை மலர்த்துக்கு மகளிர்
முறுவல் உவமை 149.

யயாதி துறக்கமுற்ற வரலாறு 869.

யா - யாவை 120, 501.

யாஅந்தளிர்க்குவே மண் 900.

யாக்கை 30, 571, 876, 936.

யாங்கு - எக்காலத்து 854; - எங்ங
னம் 113, 521; - எவ்விடம் 585.

யாங்கும் - எவ்விடத்தும் 708.

யாங்குளறையினுங் காட்டமோ 943.

யாங்கூற வேட்டவாய் - யாங்கள்
சொல்லக் கேட்க விரும்பியவனே
561.

யாட்டொருகால் வரவு 431.

யாண்டு - எவ்விடத்து 934.

யாண்டும் - எவ்விடத்தும் 902.

யாண்டோரும் - எவ்விடத்துள்ளோ
ரும் 612.

யாணர்ப் புதுப்புணல் - புது வரு
வாயையுடைய புதுப்புணல் 602.

யாத்தல் - அழகுபெறக் கட்டுதல்
811; - கட்டுதல் 586, 871;
- தொடுத்தல் 856; - நிலை பெறுத்
தல் 595.

யாத்துவிட்டாங்கு 574.
யாத்துழி - கட்டின இடம் 485.
யாது 372, 378, 532.
யாதும் - சிறிதும் 114, 366, 457,
523, 577, 712, 941.
யாதென்பிழைப்பென நடுங்கி 796.
யாதொன்றும் 345, 348; - சிறிதும்
484.
யாப்பது - பாப்பது 47.
யாப்பின் வேறுபட்ட கொச்சகம்
782, 804, 949.
யாப்பின் வேறுபட்ட பாரிலைவகைக்
கொச்சகம் 957.
யாப்பின் வேறுபடவந்த கொச்சகம்
809.
யாப்பு - கட்டுவடம் 324.
யாப்பு வேறுபட்டுவந்த கொச்சகம்
511.
யாம் 101, 133, 434, 466, 523,
675, 913.
யாம் ஆனால் எமக்கெவனெளிது 697.
‘யாம்’ என்னும்பெயர், படர்க்கை
யுளப்பாடுன்பது 102, 223.
யாம் துறக்கப்பட்டவன் 114.
யாம் யாரோமாகுதும் - யாங்கள் எம்
முறையே மாவேம் 490.
யாமக் கடல் 164.
யாமத்துக் துயிலவன் 277.
யாம நடுநாள் - நடுநாள் யாமம் 768,
யாமம் 768, 851; - இடையிரவு
277; - இராக்காலம் 935; - நடு
யாமம் 790, 865.
யாமென்பது நானென்னும் பொரு
ளில் வருதல் 700.
யாமை - ஆமை 572.
யாய் 675, 688, 698; - எந்தாய்
676, 715; - செவிவித்தாய் 221,
733; - தாய் 689, 713, 737;
- நற்றாய் 733.
யாய் என்பதன் ஆராய்ச்சி: 716, 717.
யார் 64, 392, 526, 528, 531, 612,
910; - என்ன உறவுடையன் 718.
யார்க்கும் 372; - எல்லாருக்கும் 708;
- யாவர்க்கும் 289.
யார்கண்ணும் இகந்து செய் திசை
கெட்டான் 64.

யார் கொல் 336.
யார்தான் 510.
யாராகும் 490.
யாரும் - யாவரும் 564.
யாரேம் - எம் முறையே 490;
- யாராந்தன்மையை யுடையேம்
582.
யாரோமாகுதும் 490.
யாரை 519, 525, 599.
யாரை நகும் - யாரைநோக்கி நகும்
519.
யாரோடும் சொல்லியா னன்றே
வணப்பு - இவன் மிக்க வணப்பு
மகளிரெல்லாரோடும் தன் அழகு
ஒவ்வாமை சொல்லப்பட்டவன்
704.
யாவது - எது 198.
யாவர்க்கும் 606, 613, 945.
யாவரும் 881.
யாவிரும் - நீங்கனெல்லீரும் 929.
யாவைதான் 121.
யாவோ 120, 501.
யாழ் (-ஓர் இசைக்கருவி) 52, 61,
189, 811; - யாழ் வாசித்தல் 578;
- யாழாகிய தெய்வம் 430; - யா
ழிசை 770, 897; - யாழோசை
22, 160, 174.
யாழ்கொண்ட விமிழிசை 160.
யாழ்வாசித்தலார் சலிழ்த்தையினை
யுடைய பாணன் 578.
யாழ் 46, 85, 92, 109, 199, 373,
541, 544, 599; அசை 601.
யாழாகிய தெய்வம் 430.
யாழிசை 901.
யாழிசைகொண்ட வினவண்டு 811.
யாழினுங்காட்டில் நிலைபெறில்லாத
பொருள் 52.
யாழுக்குக் கோல் ஏழென்பது 52.
யாழை விரலால் வாசித்தல் 52.
யாழோடு மெடுத்துச் சூளுறுதல்
430.
யாழோசை, கேட்டாரை அகப்படுத்து
மென்பது 579.
யாற்றிடைக் குறை 165.
யாறு 117, 168, 178, 185.
யாறு, உலகுயிர் புரத்தல் 186.

யாறுநீர் கழிந்தன்ன இனமை 117.
யாறு நீர் வற்றியபோது அதன் கரை
யினின்று முன்பு அதனீரையுண்ட
மரங்கள் பூத்து அவ்வாற்றிற் பூக்களை
உருத்து அணி செய்தற்கு உதவி
பெற்றோர் பின்பு உதவி செய்தல்
உவமை 186.
யான் 128, 203, 282, 318, 370,
377, 392, 465, 495, 500, 504,
593, 694, 734, 861, 882, 898,
910, 934.
யான் வேண் டொருவன் - தான்
விரும்பாமல் யான் விரும்பப்பட்டு
டான் 926.
யானும் வாழேன் 318.
யானுற்ற வவவ முரைப்பிற் பலர்த்
துயிற்றும் யாமநீ துஞ்சலை மன்
635.
யாளை 36, 79, 85, 119, 133, 148,
209, 241, 254, 263, 280, 297,
314, 325, 346, 351, 399, 514,
594, 606, 832, 857.
யாளை, அருவியொலியில் துயிலுதல்
250.
யாளை இரவிற்கு புனத்தை மேயவருங்
கால் அதன் அடியோசை கேட்ட
கானவர் பாணிலேறிக் கவண்கல்
வீசுதல் 242.
யாளை இரவிற்கு புனமேயவருதல் 241.
யாளை இருளில் மின்னல் வெளிச்சத்
தேவந்து மேய்தல் 242.
யாளை இனம் காத்தல் 136.
யாளைக்கன்றின் அடிக்குத் துடியின்
கண் உவமை 73, 75.
யாளைக்கு அஞ்சனமெழுதுதல் 513.
யாளைக்குக் காற்று உவமை 307.
யாளைக்குத் திருமால் உவமை 315.
யாளைக்கு மணி கட்டெதல் 608.
யாளைக் கொம்பால் வெதிர் நெற்
குறுதல் 250.
யாளைக் கொம்பு உலக்கை 240.
யாளைக் கொம்பை உலக்கையாகக்
கொள்ளுதல் 258.
யாளைக்கோடி 250.
யாளை, காழ்வரை நில்லாதெனினும்
யாழ்வரை நிற்குமென்பது 21.

யாளை குளகுதின்மல் 251, 263.
யாளை கொம்புகளை யூன்றிக் கையை
நிமிர்த்துநிற்கும் நிலைக்கு நரமற்ற
நிலத்தேயுமும் கலப்பை உவமை
52.
யாளை, கோட்டைக்கதவை இடித்தல்
839.
யாளை, கோடுபுய்க்கலாது உழத்தல்
210.
யாளை செல்லுதற்கு மலை செல்லு
தல் உவமை 283.
யாளை, சேறுசுவைத்துச் செல்லுயிர்
தாங்குதல் 85.
யாளைத் தலைவன் 281.
யாளை, தனக்கு மாறான யாளையின்
உறுப்பில் தன் கொம்பு புகக் குத்
திப் புண்ணுக்குதல் 321.
யாளை, தாமமெடுத்தலால் வெகுளு
தல் 659.
யாளை, நனவிற்கு செய்ததைக் கணவிற்கு
காணுதல் 298.
யாளை நிறையழிதல் 346.
யாளை, நீர்வேட்டையால் பேய் த்
தோர்க்கு ஓடுதல் 133.
யாளை, பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுதல்
74.
யாளை, புலிக்கு வெருவுதல் 298.
யாளை, புலியின் மாறுபாட்டைக்
கெடுத்தல் 251.
யாளை, புலியைக் குத்தி மாறுபாடு
தீர்த்தல் 315.
யாளை, புலியைவென்று மலைப்பக்கத்
தில் உறங்குதல் 251, 297.
யாளை, பூத்தவெண்கைமரத்தைப் புவி
யென்று கருதுதல் 298.
யாளை மதத்தால் பாசனுக்கும்
தொழில் செய்யாமல் தோட்டியை
யும் கைகடத்தல், தலைவ னெருசு
அவனேவலைசு செய்யாமல் அறி
வடக்க நாண்களைக் கைகடத்தற்கு
உவமை 857.
யாளை மதத்தால் மயங்குதல் 38.
யாளைமதத்தில் வண்டு மொய்த்தல்
52, 292.
யாளைமதம் கமழு மென்பது 119,
51, 292, 399.

யானை மருப்பில் முத்துண்டென்பது 230.

யானை மருப்பினுங் கதவாவல் 351.

யானை மருப்பு 119, 121, 230, 351.

யானைமருப்புக்குப் பால் உவமை 119, 121.

யானை, முழைஞ்சிடமெல்லாம் ஒலிக்கும்படி கூப்பிடுதல் 211.

யானை மூங்கிலின் கோலை கெல்லுடனே தின்றல் 303.

யானை மூவகைப்படுமென்பது (கிரிசரம் நதிசரம் வனசரம்) 293.

யானை யடியொதுங் கியக்கம் 241.

யானை யணிநுதல்முத்தியஆழி, தான் பரப்பிய கதிர்களைத் தன்னிடத்தே குவித்துக்கொண்டு அத்தகிரியைச் சேர்ந்து மறைகின்ற ஞாயிற்றுக்கு உவமை 832.

யானை, யாழிற்கு வயமாதல் 22.

யானையின் கவுளில் தேனின் மொய்த்தல் 292.

யானையின் கழுத்து மெத்தையில் திருவைப்பொறித்தல் 596.

யானையின் காதுக்கு முறம் உவமை 249, 315.

யானையின் காலிற்கு உரல் உவமை 85, 119, 121.

யானையின் கைக்கு எழு உவமை 136.

யானையின் தலையேந்தின கொம்பு 258, 259, 349.

யானையின் தாய் யானையின் தந்தை 75.

யானையின் புகர் முகத்திற்கு வேங்கைப்பூஞ்சினை உவமை 280, 292.

யானையின் மத்தகத்தில் சக்கரப் படையை அழுத்துதல் 832.

யானையின் மருட்டலு மருட்டினன் 325.

யானையின் வாயில் அதன் மதம் வந்துறுதல் 52, 281.

யானையும் புலியும் ஒன்றோடொன்று பொரல் 293.

யானையும் புலியும் பொருங்கால் அவற்றிடைச்செல்லுந் தும்பிகளுக்கு, பொரும் அரசரைச் சந்து செய்ய வார் உவமை 281.

யானையும் புலியும் மலையில் பொரல் 276.

யானை யூதத்தலைவன், மலையிலே சாட்டுத்தியினுட்பட்ட தன்னினத்தை வெளிப்படுத்திக் காத்தற்கு வீமசேனன் அரசுக்கு மாளிகையில் நெருப்பினின்றும் தமரைவெளிப்படுத்திக் காத்தது உவமை 136.

யானையை நீர்க்குவிட்டால், பறைசாற்றிச் செல்லுதல் 346.

யானையை நீர்க்குவிட் டோந்தாயு நீ 597.

யானை வந்திக் 514.

யானை, வருடைமறி ஊருமிடத்துத் துயிலுதல் 303.

யானை வலையிற்படுதல் 594.

யானை வேங்கைப்புலியைத் தொலைத்தல் 258.

யானை, வேங்கைமரத்தைச் சினந்து செடுத்தல் 211, 297.

யானைக்கின், மெல்ல விதைஞ்சுந்தலை 370.

யுகம், உகமாதல் 597.

யுகம் - கருங்குரங்கு 262.

வகர மகரங்கள் தம்முள் ஒன்றற்கொன்று எதுகையாதல் 780.

வகிர் 330, 331,

வகுப்பமைந்த மாலை 351.

வகுப்புடைய கோலம் 360.

வகுப்பையுடைய உறுப்பு 27.

வகை 230, 468; - கூறுபாடு 107, 170, 413, 470; - பகுதி 330;

- வகுத்துக்கூறுதல் 226; - வகுப்பு 350, 359, 632; - வகுப்பையுடைய உறுப்பு 26.

வகைபெற - தாழும்படி 468.

வகைமாலை 543.

வகைமை - கூறுபாடு 853.

வகையணிப் பொலிதல் - வகுப்புடைய கோலத்தாலே பொலிவு

பெறுதல் 359.

வகையமை தண்டாரான் 350.

வகையினர் 470.

வகையெழில் வனப்பு 107.

வகைவரிசை செப்பு 413.

வங்கம் - ஓடம் 553.

வங்கியம் 182.
 வச்சிரத்தோன் 668.
 வச்சிரப்படை 669.
 வச்சிரித்தற்றெழுழில் வல்ல பாணன் 509.
 வசைதீர்ந்த நலம் 146.
 வஞ்சம் 35; - பெயர் 533, 840;
 - பெயர் வன்மை 419.
 வஞ்சமானமொழியை உண்மையாகக் கொள்ளுதல் 725.
 வஞ்சி - ஒரு கொடிக்கேயன்றி ஒரு மரத்துக்கும் பெயராய் வருமென்பது 539.
 வஞ்சியடி 949.
 வஞ்சியின்கொம்பும் வஞ்சிக்கொடியும் மகளிரிடைக்கு உவமை 539.
 வஞ்சினம் வாய்த்தான் 622.
 வட்டி 433, 697; - கடகப்பெட்டி 706.
 வட்டித்தல் - உருட்டுதல் 843.
 வடங்கள் தோன்றத் திரைத்தார் என்றார் 506.
 வடமீன்போல் தொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினான் 18.
 வடமொழித் திரிவு 895.
 வடமொழி திரிதல் 767.
 வடமொழி திரிந்து விசாரமாய்நிற்றல் 767.
 வடமொழிய் பெயர் பெற்ற வயக்குறு மண்டிலம் போலும் முகத்தவன் - திருதராவட்டியன் 137.
 வடி 197, 388, 595; - (மா) வடு 242, 433, 499; - வடுவெஞ் 389.
 வடிசின்ற குருதி 681.
 வடிந்த - தோன்றிய 871.
 வடிநரம்பு - வடித்த நரம்பு 197.
 வடி நாவின் வல்லார் - வழுவின சொற்கள் சொல்லாதபடி தெள்ளியநாவிலுலே வார்த்தைசொல்ல வல்லவர் 879.
 வடிம்பு - கால் விளிம்பு 644, 645.
 வடிமணி - வடித்தமணி 595.
 வடிய - வடுவெனின் தன்மையை யுடைய கண்கள் 871.
 வடிவார்குழை - மகரத்தின் வடிவு நிறைந்த குழை 538.

வடிவு (-வார்த்தல்) 852.
 வடிவு பற்றிய பண்புவமை 119.
 வடு - 158, 399, 406, 435, 466, 490, 496, 543, 559, 609, 843;
 - அலர் 537; - குற்றம் 161; - தழு ம்பு 430.
 வடுத்தார - அறல் மறையும்படி 168.
 வடுநீங்கு கிளவியாய் 161.
 வண்கை - வளவியகை 254.
 வண்ணை 132.
 வண்டரற்றுந் கூந்தலான் 8.
 வண்டல் 158.
 வண்டலவர் - விளையாட்டையுடைய மகளிர் 554.
 வண்டற்பாவை 159.
 வண்டிமிர் நறுஞ்சாண் 770.
 வண்டிமிர்வகையினர் 470.
 வண்டிற் றுறப்பான் 234.
 வண்டினம் 552.
 வண்டினெலிக்கு யாமொலி உவமை 174, 811.
 வண்டு 8, 156, 163, 179, 186, 193, 258, 292, 398, 428, 443, 460, 470, 476, 550, 559, 770, 811.
 வண்டு ஆர்த்தல் - வண்டிகள் ஆரவாரித்தல் 748.
 வண்டு கண்ம்கொண்டு மூசுதல் 553.
 வண்டிகள் குளத்தினிழிலே தம்மையும் தாம் ஊதும்பூவையும் கண்டு ஆர்த்தல் 178.
 வண்டு தாது தேர்தல் 476.
 வண்டு தாளை ஊதுதல் 259.
 வண்டு தாளையுண்டு பூவைத் துறத்தல், ஆடவர் பெண்டிர்நலத்தை யுண்டு அவரைத் துறத்தற்கு உவமை 234.
 வண்டு, நறுமணத்தாலன்றி ஒளியாலும் மலரை விரும்பும்போலும் 'மாவீழ்வார் நிறைவெண்பல்' 90.
 வண்டு துகர்ந்த பூ, நலங்கெடுமென்பது 942.
 வண்டு புதிதுண்ணுதல் 107, 145, 600.
 வண்டு புது மலர் தேருதல் 599, 600.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி ககஞ்சு

ஸ்டீ முகைப்பதம்பார்த்தல், தலை
 வர் நகைப் பதம் பார்த்தற்கு உவ
 மை 234.
 வண்ணவாய் சூழும் வளங்கெழுபொய்
 கை 428.
 வண்ணே சாந்தம் 559.
 வண்ணே புகர்முகம் 292.
 வண்டொடு சுரும்பார்ப்பு 197.
 வண்ணகம் 10, 809.
 வண்ணம் 'வண்ணங் கெடும்' 28;
 - நிறம் 699.
 வண்ணவண்டு 193.
 வண்ணவண்டு டோன்றி 630.
 வண்ணன், மாயோன் 658.
 வண்ணத்தினையப் புலேத்தி யென்றல்
 436.
 வண்பரி - வளவிய பரி 779.
 வண்மை 614.
 வண்மையான் 350.
 வணக்குதல் - தாழ்த்துதல் 652.
 வணங்கி - தொழுது 193; -வளைந்து
 819.
 வணங்கிறை 100, 156, 353; - வளை
 ந்த முன்கை 455.
 வணங்கிறை வரிமுன்கை 363.
 வணங்குதல் - ஏவற்றொழிலச் செய்
 தல் 453.
 வணர்தல் 343, 553, 793.
 வணர்த்தொலியைம்பால் - கடை குழ
 ன்று தழைக்கின்ற ஐம்பால் 873.
 வணரைம்பால் - கடை குழ ன் ற
 ஐம்பால் 348, 353.
 வதி - தங்கும் இடம் 772.
 வதி சேர்தல் - தங்குமிடம் சென்று
 தங்குதல் 752.
 வதிதல் - தங்குதல் 161; - துயிலுதல்
 785.
 வதுவை 455; - கல்யாணம் 735;
 - கலியாணம் 225, 416.
 வதுவை நல்லநாளில் செய்தல் 448.
 வதுவை நா ணெடுக்கம் 318.
 வதுவை நாள் 416.
 வதுவையற் கமழ் நாற்றம் 400.
 வதுவை யயர்தல் 398, 423; - கலி
 யாணம் செய்தல் 729; - வரைந்து
 கொள்ளுதல் 318.

வதுவையயர்ந்து வருதல் 447.
 வதுவை விழவணி 600.
 வந்தக்கடை - வந்து புகுந்த விடத்து
 126.
 வந்தக்கால் - வர 211, 212.
 வந்த குற்றம் வழிகெட்ட வொழுகு
 தல் 529.
 வந்ததை - வந்ததனை 752; - வந்தது
 454.
 வந்தன்று - வந்தது 144, 176, 179,
 197, 901, 935, 945.
 வந்தாங்கு - வந்தாற்போல் 577;
 - வந்தாற்போலே 531.
 வந்தாயோ 758, 759.
 வந்தீ - வருவாய் 508.
 வந்தீக - வருக 514.
 வந்தீத்தந்தாய் - வந்தாய்; முற் று
 வினைத் திரிசொல் 585.
 வந்தீத்தனர் 519.
 வந்தீய - வர 559.
 வந்தீயாய் - வராய் 729.
 வந்தீயான்கொல் - வாராறோ 429,
 430.
 வந்து, (உடையசை) 'நீ வந்துஇப்படி
 வருவை' 601.
 வந்தென - வந்ததாக 463.
 வந்தை - வா; வாவென்றது வந்தை
 யெனத் திரிந்தது; ஐகாரம் முன்
 னிலை வினை வகுதி யென்பர் பரி
 மேலழகர் 383.
 வம்பலர் 30.
 வம்மின் - வாருங்கோள் 661.
 வய என்னு முரிச்சொல், வலியென்
 னும் பொருளில் வருதல் 240,
 645, 737.
 வயக்கப்படுத்தி - 853.
 வயக்களிற் 239.
 வயக்கு - விளங்குதல் 135.
 வயக்குதல் - விளக்குதல் 106.
 வயக்குருமணி - விளக்கமுறுத்தாத
 மணி 824.
 வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப்
 பெயர் பெற்ற முகத்தவன் - திருத்
 ராட்டிரன் 135.
 வயங்கல் - கண்ணாடி 178.

வயங்கிட்டு - விளங்கவிட்டு; வயங்க,
விகாரம் 331.

வயங்கிணர்க்கொன்றை 630.

வயங்கிழாஅம் 71.

வயங்கிழை 169.

வயங்குதல் - விளங்குதல் 18, 199,
263, 468, 630, 775, 787, 820.

வயங்கொளி எக்கர் - விளங்குகின்ற

ஒளியையுடைய இடு மணல் 816.

வயங்கொளிர் பனைக்கொடி - ஒளி
பெருகுகின்ற பனைக்கொடி 652.

வயத்தது - வசத்தது 541.

வயத்தனக்கல் 240.

வயந்தகம் என்னும் அணி 469.

வயம் - வலி 393.

வயமான் - வலியினையுடைய குதிரை
779; -வலியையுடைய யானை முத
லியவை 201.

வயல் 398, 443.

வயலணி நல்லூர 433, 439.

வயலிலே நெல்லிடைத் தாமரை
பூத்தல் 468.

வயவு - கருப்பந்தங்கிய காலத்துப்
பிறக்கும் வேட்கையாகிய நோய்
158.

வயா - (என்ற கன்றின்மேலுள்ள)
வேட்கைப் பெருக்கம் 737; -கருவு
ற்றிருக்கும் மகளிர்க்கு அக்காலத்
துளதாகும் வேட்கைப் பெருக்கம்
236.

வயானோய் 236.

வயாவுற்ற காலத்து மகளிர் விரும்பு
மவற்றை அவர்க்குத் தந்து மனக்
குறை தீர்த்தல் மரபு 236.

வயின் - உலகம்; 'பல்வயி னுயிரொ
லாம்' 799; ஏழனுருபு 202, 285,
490.

வயின் வயின் 197, 230.

வரத்து - வரவு 198.

வரம்பு - எல்லை 639, 799.

வரல் 295, 419, 737.

வரற்கு 494, 877.

வராகம் (ஒரு கணித தூல்) 5.

வரி 363; - அருப்புத் தொழில் 657;

- குடர் 658; - சுணங்கு 126;

- திதலை 552; - தொய்யில் 453,

455; - திறம் 706; - பாட்டு 398;

- புகர் 267; - புள்ளி 843, 844;

- வளை 363.

வரிக்குடர் - வரிகளையுடைய குடர்
கள் 683.

வரிக்குழை - வரியினையுடைத்தாகிய
குழை 656.

வரிசைப்பெரும்பாட்டு - பாராட்டும்
பெரிய பாட்டு 510.

வரிஞ்ஞிறு 787.

வரித்தல் - கோலஞ் செய்தல் 168,
191, 301.

வரிநுத லெழில் வேழம் 267.

வரிப்ப - கோலஞ் செய்வன 168,

வரிப்பந்து - வரியினையுடைய பந்து
309.

வரிப்புட்டில் 740.

வரிபுனை வல்வில் - வரிந்து புனைந்த
வலிய வில் 660.

வரிமணல் - அறையுடைய மணல்
787.

வரி முன்கை 345, 363.

வரியார்த்த வல்குல் 363.

வரியா ரகல்குல் 552.

வரிவண்டு; - பாட்டினையுடைய
வண்டு 398; - வரியினையுடைய
வண்டு 428, 443, 550.

வரின் - வருவாயின் 407; - வருவா
ராயின் 802.

வருக்க வெதுகை 2.

வருக 473, 475, 510.

வருகுவர் 157, 882.

வருடைநன்மான் 308.

வருடை மடமறி 303.

வருடைமான் 303.

வருடைமான்குழவி, இளமையால்
கருங்குரங்கை வெருண்டு பார்த்
தல் 262.

வருடைமான், மலைக்கு உரித்தென்
பது 262.

வருடை, முதுகிலே காலையும் கவை
யடியையும் உடையதென்பது
303.

வருடையின் செய்தி 303.

வருத்த - வருத்துகையினாலே 614.

வருத்தம் 75; - ஆற்றமை 886.

வருத்தம் இறந்துபாடு எய்துவியா
நிற்கவும் உயிர் போகாமல் நிறுத்
தல் 323.

வருத்தமிகுதியைக் குறித்தவழி மனை
வாழ்க்கையுள் இரக்கம் உரித்து
114.

வருத்தமிறந்தவாறு 893, 906, 929,
938, 949.

வருத்தவேண்டி 801, 802.

வருத்தியே விடுவை 748.

வருத்தினன் 633.

வருத்தானம் - வருத்த முறநிற்கும்
936.

வருதி 440, 441, 448, 496, 701.

வருதிர் - வாரா நின்றீர் 899.

வருதம் - வருவேம் 194.

வருந்த 879; - வருந்தும்படி 156,
708.

வருந்தல் - வருந்தாதே கொள் 533.

வருந்தாதி-வருந்தாதே கொள் 691.

வருந்திய செல்லல் - வருந்திய வருத்
தம் 803.

வருந்தியான் - வருந்தினவன் 765,
830.

வருந்தினென் 283.

வருந்தினை வந்தித் - வருந்தித் தங்
கின 161.

வருந்துதல் 76, 172, 490, 763,
765, 818, 936.

வருந்துதோள் 294.

வருந்துமவன் 66.

வருந்துவல் 289.

வருந்துவேன் 691.

வருநான் 431.

வருபவன் 450.

வருபு வருண்டி 621.

வருபுனல் 601.

வரும் 213, 479; - வருவார் 148.

வருமவர் - வருபவர் 170.

வருமுலை - எழுகின்ற முலை 218.

வருமொழி யொற்று மிகினும் நிரை
பாமென்பது: 'கணவுக்கொல்' 540.

வருவதாக் காண்பாய் 729.

வருவதை 299; - வருகின்ற நிலைமை
464, 465, 466.

வருவர்கொல் 71.

வருவர்போல இருந்தது 71.

வருவல் 585.

வருவான் - வருவதற்கு 724.

வருவித்தல் 533.

வருவிருந்தோம்பி 55.

வருவை 738.

வருவைகல் - ஞாயிறு தோன்று
கின்ற விடியற்காலம் 302.

வருஉம் 131, 375, 422.

வரை 15, 549; - எல்லை 22, 116,
121, 172, 189, 338, 500, 797,
931; - நெறி 21; - பக்கமலை 252,
254; - மலை 42, 107, 218, 219,
222, 232, 234, 297, 640, 841.

வரைத்தன்று 159.

வரைத்து - அளவு 158; - அளவை
யடையது 355; - எல்லைத்து 159,
860, 861.

வரைதல் 'பிரியே நென்று பிரிதலை
வரைந்தவனைப் பிரியானெனத்
துணிந்து' 933; - அறுதியிடல்
278.

வரைந்திருக்கின்றவன் - நெஞ்சாலே
வரைந்திருக்கின்றவன் 935.

வரைந்து கொள்ளுதல் 955, 956.

வரைந்தெய்தக் கூறுதல் 713.

வரை நில்லா விழுமம் - எல்லை யில்
லாத இடம்பை 931.

வரைப்பு - முற்றம் 785.

வரைபவன் - என்னை நெஞ்சாலே
வரைந்திருக்கின்றவன் 934.

வரைபாய்தல் 859.

வரையறைக் குணப் பண்புடைப்
பொருள் 5.

வரையறைப் பண்புப் பெயர் 4.

வரையுழி நீண்டதில் - வரையை
மாறுபடுகின்ற நீண்ட மதில் 549.

வரையுறை தெய்வத்திற்குக் குரவை
யாடுதல் 227.

வரையுறை தெய்வம் 217, 222.

வரைவிடை யாற்றாத தலைவி 272.

வரைவிடை வைத்து மண்கோடற்
குப் பிரிதலின்றென்பது 953.

வரைவினையுடைய இல்லறம் 132.

வரைவு 710, 765; - எல்லை 54.

வரைவுகடாய கூற்று 211.

வரைவு கடாயது 266, 279, 292,
313, 320, 774, 779, 783, 821,
825, 843, 954.
வரைவுகடாயினுள் 777, 782, 792,
804, 825, 831, 842, 850, 957.
வரைவுகடாவல் 240.
வரைவுகடாவுதல் 201, 272, 715,
730, 769.
வரைவுடம்பட்டமை 239.
வரைவுடன் படுதல் 687.
வரைவு நீட்டித்தல் 821, 954.
வரைவுநீட ஆற்றாநாதல் 258, 779,
851.
வரைவு நேரத்திற்குச் செய்யுஞ் செயல்
720.
வரைவு மலிதல் 207.
வரைவு முயற்சியான் வருதல் இடை
யிட்டது 272.
வரைவு வேண்டிவிடுதல் 289.
வரைவெதிர்த்தது 272.
வரைவெற்தன் 247.
வரைவொடு புருதல் 237.
வரோதயன் 946.
வல் - உணர்ந்திருத்தல்; 'எல்லாம்
வல் கொற்றி' 533.
வல்லர் 719.
வல்லவர் - தூவ்வல்ல ஆசிரியர் 174,
410.
வல்லவன் 852, 950.
வல்லன் 900.
வல்லார்முற் சொல்வல்லேன் என்
னைப் பிறர்முன்னர்க், கல்லாமை
காட்டியவன் 879.
வல்லாரை வழிபட் டொன்றறிந்
தான்போல் நல்லார்கட் டோன்று
மடக்கமு முடையன் 287.
வல்லான் 212, 287.
வல்லிகை 587.
வல்லுப்பலகை - நெத்தப் பலகை
569.
வல்லுவன் - வல்லன் 132.
வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு
தோன்றல் 473.
வல்லென்ற யாக்கை 30.
வல்லே 841.
வல்லேன் 872.

வல்லை - கடுக 26; - விராய 921.
வல்வல் - வலியவல் 46, 660.
வல்வினை - வலிதாகிய (கா வல்)
கொழில் 106.
வலங் கொளீஇ வா - வலஞ் செய்
வித்துவா 499.
வலஞ்செய்து - வலம் வந்து 488.
வலஞ்செய்வான் 417.
வலத்தல் - பிணித்தல் 642.
வலத்திர் 31,
வலந்தன - சுற்றிப் பிணித்தன 942.
வலந்து - கட்டுண்டு 595.
வலம் - வெற்றி 49, 170.
வலம்புரிச் சங்கின் செய்தி: 838.
வலம்புரி நூய தென்பது 839.
வலவாய் 872.
வலன் - வலக்கை 301; - வெற்றி
193.
வலி 351, 652.
வலித்தல் - துணிதல் 107, 161.
வலித்தன்று - துணிந்தது 854.
வலித்தி - துணியை 106.
வலிதிற் பிடித்துக்கொள்ளுதல் 378.
வலிதிற் புணர்நல் 379.
வலிதின் 884.
வலிந்து புக்கது கூறுதல் 532.
வலிந்து புருகல் 531.
வலிப்ப 161.
வலிப்பல் - துணிவல் 71.
வலிப்பளவை - துணியுமளவு 106.
வலிப்பென்மன் 161.
வலிமிகு வெருளி 280.
வலிமுன்பு 30, - மிக்க வலி 292.
வலிய முறித்துவிடல் 569.
வலியுநீதி 882.
வலியென - வலியைத் தருமென்று
கருதி 824.
வலை 446, 943.
வலைப்படுதல்-வலையிலே யகப்படுதல்
289, 594.
வலையர் 332.
வலையுறு மயிலின் வருந்தினை 795.
வலைவர் 131.
வலைவர்போலச் சேர்ப்பத னொற்றல்
332.
வழக்குதல் - போக்குதல் 621, 622.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி ககஅக

வழங்கல்-உலாவுதல் 317;-திரிகின்ற தன்மை 720.

வழங்காப்பொழுது - ஒருவரும் வழங்காத உச்சிக்காலம் 720.

வழங்குதல் 31; - ஊரப்படுதல் 46; - ஏறுதல் 585.

வழாஅமை - வழுவாமை 18.

வழி - இடம் 440, 488, 521, 621, 694; - கூறு 932.

வழிதப்பி வருதல் 577.

வழிநிலை பிழையாமற் கூறுதல் 204, 206.

வழிபட்ட தெய்வம்தான் வலியெனச் சார்ந்தார்கட்கு, அழியு நேரய்கைமிக அணங்காகியதுபோல 824.

வழிபட்டு 61, 287, 900.

வழிபடு 61.

வழிபடு தெய்வம் 945.

வழிமுறை - பிண்கு 488.

வழிமுறைத் தாய் - பின்னர் வந்த தாய் 489.

வழிமொழிதல் - வழிபாடாகச் சொல்லுதல் 123.

வழியசை 542.

வழியசை புணர்ந்த சொற்சீரடி 181, 199, 384, 391, 663.

வழியசை புணர்ந்துவந்த சொற்சீரடி 184.

வழியீற்று வினையெச்சம்: 'விடு வழிவிடு வழி' 808.

வழியைப் போவார் 43.

வழிஇ - தப்பி 683; - வருவுகையினாலே 868.

வழுக்குதல் 683; - தப்புதல் 659.

வழுதி - பாண்டியன் 679.

வழுஉச்சொற் கோவலர் - வருவின் சொல்லையுடைய கோவலர் 680.

வழை - சுப்புண்ணை 308, 320.

வழையமை நறுஞ்சாரல் 320.

வழைவளர் சாரல் 308.

வள்ளம் 439; - வட்டி 433.

வள்ளிகீழ்வீழா - வள்ளியும் கிழங்கு கீழ் வீழா 218.

வள்ளிதழ் - வள்ளிய இதழ்கள் 468, 761.

வள்ளியை யாக - உபகாரி யாவாய் 882.

வள்ளுகிர் - பெரிய உகிர் 527.

வள்ளுருள் நேயியான் - வள்ளிய உருண்ட நேமிப் பட்டையவன் 667.

வள்ளுறை - வளவிய துளி 937.

வள்ளை - உலக்கைப் பாட்டு 247, 251.

வள்ளைப்பாட்டு 230, 239, 240, 251.

வள்ளைப்பாடல் 258.

வள்ளையகவுவம் 250.

வள்கென்னும் புதல் 264.

வளங்கெழு பொய்கை - செல்வம் மிக்க பொய்கை 428.

வளம் - உணவு 115, 428.

வளம் பாடுதல் - பெருமையைப் பாரிதல் 578.

வளமலை நாடன் 262.

வளமை - செல்வச்செருக்கு 354; - செல்வம் 80, 109, 348; - வளப்பம் 99.

வளர்தூக்கு 8.

வளர்த்தவையிறறை 358.

வளர்ப்பவர் 308.

வளர் பூங்கொடி 548.

வளவியதுளி 938.

வளவிய தோன்றி 630.

வளனுண்ணல் - செல்வத்தை நுகர்தல் 138.

வளாஅகம் - உலகம் 934.

வளி - காற்று 37, 87, 103, 307, 484, 499, 591, 647, 763, 784, 838; - வளியாகிய தெய்வம் 913.

வளிக்குகிறை - காற்றுப்போற் கடிய குகிறை 591.

வளிதருஞ் செல்வன் - காற்றைத்தருகின்ற ஞாயிறு 103.

வளிமகன் - வீமசேனன் 136.

வளியாகிய தெய்வமே 916.

வளியினியன்மிகுந் தேருங் களிறும் 307.

வளியினும் வரை நில்லா 116.

வளை - சங்கு 697; - தொடி 790; (- வளையல்) 25, 49, 67, 90, 138, 161, 412, 473, 763, 790, 824, 928.

வளைஇய - குழந்த 789; - வளைத்த 505.
 வளை ஒடுதல் - வளைசுழலுதல் 25, 321, 925.
 வளை கழலுதல், வெளியாக வருத் தத்தை விளக்குமென்பது 792.
 வளைந்த காந்தட் டெடுப்புக்கு, கள் ளுண்டு களித்தவன் நிலை உவமை 620.
 வளைந்து - வணங்கி 819.
 வளை நெகிழ்தல் 189, 245, 321, 772, 948.
 வளை முன்கை 304, 310.
 வளையம் 358.
 வளையவர்-வளையினையுடைய இளைய மகளிர் 158, 781.
 வளையுகுதல் 181, 294.
 வளை யுகுதற்கு, கோடற் பூ உதிர்தல் உவமை 294.
 வளையுபு - வளைந்து 640.
 வற்கடம் 321, 488.
 வற்கடமான காலம் 25, 104.
 வற்கென்ற உடம்பு 31.
 வற்புறுக்க 851.
 வற்புறுத்தற் குறிப்பு 73.
 வற்புறுத்திச் செல்கின்றமை 71.
 வற்புறுத்தியது 83, 142.
 வறக்கை - வறத்தல் 43.
 வறங்கூர் வானம் - கோடைக்கால மிக்க வானம் 937.
 வறந்து (பெய்யாமல்) 923.
 வறந்தெற மாற்றிய வானம் 932.
 வறப்ப 42.
 வறப்பின் - பெய்யா தெ ா ழி யி ன் 465.
 வறம் - கோடை 932; - கோடைக் காலம் 937; - வற்கடம் 487.
 வறல் - வறந்த நிலம் 83.
 வறன் - ஈரமற்ற நிலம் 51; -வற்கடம் 25, 103, 320; - வற்கட மான காலம் 25.
 வறனுற வறியாத வழையமை நறுஞ் சாரல் 320.
 வறிதாக - சிறிதாகையினாலே 790; - வறுவிறாக 856.
 வறிது - சிறிது 46, 198, 936.

வறிதுநகை தோற்றல் 713.
 வறிதுபட்டிருத்தல் 465.
 வறியவனினம்போல் வாடிய சினை 63.
 வறுஞ்சினை 26.
 வறுவிய கூந்தல் 476.
 வன்கண்ணன் - தறு க ண் மை யை யுடையன் 737.
 வன்புறற யெதிராழிதல் 158, 168, 178, 185, 191, 851.
 வன்மை - வலி 287.
 வனப்பிழத்தல் 147, 322, 440.
 வனப்பு 707, 824; - அழகு 170, 322, 490, 515, 595, 694, 941; - பொலிவு 107.
 வனப்பு மிகுதி கூறல் 35.
 வனப்பெல்லா துந்தையை யொப் பினு துந்தை நிலைப்பாலு னொத்த குறி யென்வாய்க் கேட்டொத்தி 515.
 வனப்போடுதல் - அழகு கெடுதல் 100, 824.
 வனம் - அழகு 595.
 வனமுலை 363, 565, 740.
 வாக்கமை கடுவிசை வில் 852.
 வாக்கி - வார்த்து 310.
 வாக்கு - வடிவு (வார்த்தல்; கூரிதாக் கலுமாம்.) 852.
 வாங்க - தோற்றவிக்க 51.
 வாங்கமை மென்றோன் 220.
 வாங்கிக்கொண்டு கூறுதல் 111.
 வாங்குதல் 470, 642; - அணைத்தல் 943; - இழுத்தல் 494; - குவித் துக் கொள்ளுதல் "ஞாயிறு கதிர் வாங்கி மறைவலின்" 832; - தொட க்குதல் 552; - பறித்தல் 454; - பறிதல் 220; - முறித்தல் 236; - வளைத்தல் 208, 472; - வளைதல் 302.
 வாங்குவானும் 501.
 வாங்கெழில் - நோக்கினார் கண்ணை வாங்கிக்கொள்ளும் அழகு 661.
 வாச்சியம் 198, 671.
 வாசல் 596.
 வாட்டாமை - கெடாமை; 'நசை வாட்டாய்' 613.
 வாட்டானை 603.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி   கக்அடு

வாட்டுநர் - கெடுக்கும்வர் 76.
 வாடாச்சீர்த் தென்னவன் 652.
 வாடிய சினை - தளிர்கள் வாடிய
 கொம்பு 63.
 வாடில் வெகுளி - குறையாதகோபம்
 658.
 வாடு - வாடப் பூ 168, 169.
 வாடுதல் 449, 466; - கெடுதல் 26,
 87, 107, 126, 146, 170, 233,
 776, 818; - சிறிது கெடுதல் 941;
 - மெலிதல் 265, 400, 415.
 வாடுநா - வாடுகின்றநா 42.
 வாடுநெல் 431.
 வாடுபு - வாடி 100, 824.
 வாடுவது - கெடுவதற்கு 146.
 வாடுவையல்லையோ 87.
 வாடை - வாடைக்காற்று 168, 793.
 வாடைக்காற்று, பிரிந்த தலைவியை
 வருத்துதல் 160.
 வாண்முகம் 47, 920; - ஒளியினை
 புடைய முகம் 387, 614.
 வாணிலா - ஒளியைபுடைய நிலா
 816.
 வாணுதல் 791.
 வாதம் - மாறுபாடு 591.
 வாதுவன் - அரசு வாரியன் 591;
 - நல்ல அரசுவாரியன் 586.
 வாய் 160, 280, 478, 646, 683;
 - இடம் 428, 494, 549, 822;
 - உண்மை 132, 203, 367, 526,
 561; - படைக்கலத்தின் கூரிய
 உறுப்பு 49; - மெய் 721, 902;
 - வாயிற் கூறும் மொழி 481.
 வாய்க்கயிறு (குதிரைக் கருவி) 871.
 வாய்க் கோட்படல் - வாயாற் சிறி
 திடம் விழுங்கப்படுதல் 673.
 வாய்கூம்ப - வாய்குவியா நிற்க 833.
 வாய்ச்சொல் 585.
 வாய்ச்சொல்வு 132.
 வாய்த்தல் 107, 413, 606, 622,
 823.
 வாய்நில்லா வலி முன்பு - பகைத்த
 வை எதிரில்லாத மிக்கவலி 292.
 வாய்ப்பச் சொல்லுதல் 561.
 வாய்பாடி - வாயாற் சொல்லி 392.
 வாய்பாடு 112.

வாய்புகுவ - உணவுகள் 83.
 வாய்மை - உண்மை 805; - தப்பாத்
 மொழி 195; - மெய் 245, 840
 வாய்மையன்ன வைகல் 195.
 வாய் மொழித் தூது 148.
 வாய் வாளாமை - சொல்லாமை 345.
 வாய் வானேன் - கூறேன் 696;
 - வாய் திறந்து சொல்லேன் 392.
 வாய்விட்டுச் சொல்லத் தொடங்கிப்
 பின்பு அதனை முடியச் சொல்ல
 மாட்டா திருப்பார் 371.
 வாய்விடுதல் - அலர்தல் 161, 433;
 - கூறுதல் 283, 412.
 வாய்வைத்தல் - ஊதுதல் 667.
 வாயில் - வாசல் 499, 595, 708.
 வாயில்கள் 29.
 வாயில்கள் தம்முள்ளே கூறியது 805.
 வாயில்கள் தம்முள்ளேகூறினார் 808,
 832, 837.
 வாயில்கள், தலைவி மலைப்பொழு
 தில் இவை நம் மிக்ககண் கண்டு
 துன்புறுவன போன்றன; அவர்
 அருளுவரோ என்னும் நேரத்துக்
 கண் தலைவன் புகுதலால் அவள்
 அவலம் நீங்கினமை கண்டு தம்
 முள்ளே கூறுதல் 832.
 வாயில்கள் தலைவியதாற்றாமை தலை
 வன் வந்து சார்தலின் நீங்கினமை
 கண்டு தம்முட் கூறுதல் 805.
 வாயில் வேண்டல் 422.
 வாயிழி கடாஅத்த வான் மருப்
 பொருத்தல் 280.
 வாயின் - உண்மையிடத்தன 120.
 வாயினேர்தல் 422.
 வாயுள்ளின் - வாயிடத்தி னின்றும்
 561.
 வாயோடி - வாயிற் கூறும் மொழி
 சிதைந்து 481.
 வார் - கோதுதல் 353; - நீட்சி 152;
 - நேர்மை 90.
 வார்த்து 710.
 வார்தால் - வடியா நின்றல் 932.
 வார்தல் - ஒழுகுதல் 155, 165, 181,
 185, 191, 428, 586, 602;
 - சோருதல் 683; - வடிதல் 681,
 921.

வார்மணல் 158.
 வாரணம் - யாணை 249, 258.
 வாரணவாசிப் பதம்பெயர்த்தல் 365.
 வாரல் - வாராதே கொள் 301, 449, 531.
 வாரா தமைகுவா னல்லன் 246.
 வாராது - வாராமல் 131, 781.
 வாராதே கொள் 301, 450.
 வாராதோன் 245.
 வாராமல் - வாராதிருத்தல் (பெயர்) 460.
 வாராமை - வாராதபடியால் 836.
 வாராய் 425, 763.
 வாரார் 179, 197.
 வாரி - கோதி 728.
 வாரும்கோள் 661.
 வாருதலென, அலகும்பெற்றது 589.
 வாருறு கூந்தல் - வாருதலுற்ற கூந்தல் 656.
 வாருறு வணரைம்பால் 353.
 வாருஉக் கொண்ட - வாருதல் கொண்ட 589.
 வாலிது - நன்று 706.
 வாலிது கிளர்ந்த - நன்றாயுயர்ந்த 668.
 வாலிய வளை 91.
 வாலிழை மகளிர் - வாலிய இழையினை யுடைய மகளிர் 752.
 வாலெக்கர் - வெண்மையையுடைய இமெணல் 775, 789.
 வாலெயிறு - வெள்ளிய எயிறு 343.
 வாவென 290, 499, 570.
 வாழ்க்கை 109, 559; - தொழில் 393.
 வாழ்கல்லா - வாழமாட்டாத 526.
 வாழ்த்தல் - வாழ்த்துதலைச் செய்தல் 103.
 வாழ்த்து, கலிப்பாவான் வந்தது 1.
 வாழ்தல் - உயிர்கொண்டிருத்தல் 35; - உயிர்வாழ்தல் 17, 372.
 வாழநர் - வாழ்பவர் 220.
 வாழ்நாளும் நிலையுமோ 107.
 வாழ்பவன் 189.
 வாழ்வார் 921.
 வாழ்வாளோ 35, 40.
 வாழ்லும் வாழேன் 129.

வாழலென் - உயிர் வாழேன் 290.
 வாழாமை - உயிர்கொண்டிராமை 121, 318.
 வாழி - வாழ்வாயாக 590; - வாழ்வீராக 864, 877.
 'வாழி சான்றிர்' என்றது ஒருமைப் பண்மை மயக்கம் 878.
 வாழிசுடர் - ஞாயிறே வாழ்வாயாக 901.
 வாழி தோழி 148, 239, 252.
 வாழிய - வாழ்வாயாக 586; - வாழ்வீராக 943.
 வாழியர் - வாழ்வானாக 647.
 வாழுநாள் 116, 294, 609.
 வாழைக்காய்க்குப் புலியடி உவமை 264.
 வாழை, செறிந்த இலையையுடைய தென்பது 303.
 வாழையின் மடல் 243.
 வாள் 507, 570; - ஒளி 47, 252; - கத்திரிக்கை 199; - வாட்டோர்; கொலைத் தொழிலுமாம் 280; - விளக்கம் 752.
 வாள்பொரு வானம் - ஒளியைத் தருகின்ற வானம் 673.
 வாள்வாய் நன்றாயினும் - வாளின் வாய் கூரிதாய்ச் சுவர்க்கம் பெற்ற நுனியினும் 956.
 வாள் வென்ற வருபவர் 170.
 வாளகப்பட்டானை - வாளாளோடே அகப்பட்டவனை 659.
 வாள் - வாள் 515.
 வாளா ணெதிரும் பிரிவு 170, 950, 953.
 வாளாணெதிரும் பிரிவு, முடியுடை வேந்தர்க்குச் சிறுபான்மையும் அவர் ஏவப் பிரியும் அரசர்க்குப் பெரும்பான்மையும் ஆமென்பது 953.
 வாளாணெதிரும் பிரிவு முடியுடை வேந்தர்க்கும் அவர் ஏவல்நம்பிரியும் அரசர்க்கும் இன்றியமையாதென்பது 886.
 வாளாதி - பயனில கூறுதேகொள் 172.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி   ௧௧௮௭

வாளாது - கூறாதே 412; - சொல்லாயம் 345.

வாளாதே 183.

வாளாதே உவமஞ் செய்து உற்ற துணர்த்தாதவழியும் தெளியுமாறு உண்டென்பது 503.

வாளிடைப் படுத்த வயங்கீ ரோதி 199.

வாளுற்ற மன்னர் - வாட்போரைச் செய்யத் தொடங்கின மன்னர் 280.

வாளெயிறு - ஒளியையுடைய எயிறு 527.

வான் - ஆகாயம் 218, 652; - மழை 46, 103, 243; - மேகம் 613.

வான்கோடு - வெண்மையையுடைய கொம்பு 595.

வான்பொறி 639.

வான் மருப்பு (சூரவிற்கு) 811; (யானைக்கு) 280.

வான் மலர் - வெள்ளிதாகிய மலர் 433.

வான் முக்கீர் - அழகையுடைய கடல் 647.

வான், வினையெச்சம்; (கொள்வான்) 532.

வான்றரும் கற்பினை 103.

வான்றிககாள் 927.

வானந் துளிமாறு பொழுதி னிவ் வுலகம் போலுநின் அளி மாறு பொழுதினிவ் வாயிழை கவினே 140.

வானப்பிரத்தம் 97, 560, 564.

வானப்பிரத்தத்தைற்கு இல்லறத்தே நின்று முன்னுள்ள மாசறுத்தல் 98.

வானம்-மேகம் 140, 879, 923, 932; - விசம்பு 673, 926, 943.

வானம்பாடி துளி நகை வேட்கையான் வானத்தைப்பாடுதல் 284.

வானம்பாடி துளிபெறுதற்குச் சூழ்ந்து திரிதல் 937.

வானம்பாடியின் செய்தி: 937.

வானர்க்கிடக்கை வயங்குநீர்ச் சேர்ப்பன் 820.

விக்கல்நீங்குதற்கு முதுகைத் தடவதல் 311.

விக்கினான் 310.

விகாரத்தாற்றெருதல் 601.

விகாரம் 9, 34, 47, 81, 85, 102, 125, 144, 278, 329, 331, 357, 407, 414, 450, 455, 539, 575, 589, 767, 800.

விசை 955.

விசம்பிற் ஈடருளிருடோன்றியற்று 247.

விசம்பு 292, 671, 913; (-ஆகாயம்) 943, 958.

விசேடித்தான் 244.

விசேடித்து 177.

விசேடித்துக் கூறல் 231, 240, 245.

விசை - (வேகம்) 241, 852.

விட்ட 439; - அவிழந்தன 457; - மிக்க 436.

விட்டதுபோல - விட்டாற்போல 336.

விட்ட பரத்தையர் 429.

விட்டாங்கு 346, 646.

விட்டேனும் போல்வல் - விட்டேன் போலேயு மிருப்பேன் 382.

விடர் - முழைஞ்சு 277.

விடரகம் - முழைஞ்சிடம் 210;

- முழைஞ்சையுடைய மலை 231;

- முழையிடம் 640.

விடரியங் கண்ணன் - முழைஞ்சினை யுடைய மலையிற் பூவாற் செய்த அழகையுடைய கண்ணன் 623.

விடல் வேண்டா 157.

விடலையென்பது மருதநிலத் தலை வனுக்கும் பெயராய வருதல் 582.

விடா - விடப்பட்டு 657.

விடாஅது 598, 626.

விடாஅல் - (போக) விடாதேகொள் 719.

விடாதீமோ - விடாதே கொள் 900.

விடாதேகாண் 955, 956.

விடாமற் கோதை புனைதல் 716.

விடாயாயின் 913.

விடிந்தபொழுது 711.

விடியல் - நாள் வெயிற்காலே 272.

விடியற்காலத்தில் பூ மலருதல் 318.

விடு - கைவிடு 720 ; - போகவிடு
724, 736.

விடுத்தக்கால் - விடுக்க 193, 194.

விடுத்தந்த - வரவிட்ட 645.

விடுத்தல் - மறுமொழி கூறுதல் 490;
- விடுவித்தல் 658.

விடுதல் 472; - கைவிடுதல் 803;

- சொரிதல் 'கதிர்விடுமதி' 612;

- போதல் 67; - மிகுதல் 436.

விடுத்தவர் (தீயரென்றெல்லாராலும்)
கைவிடப்பட்டவர் 454.

விடுபு 24.

விடுவழி - விட 808.

விடும் 428, 433, 439.

விடேளம் 534.

விடைகோள் - ஏறுதழுவுதல் 638.

விண்டோய் கண்ணாடன் 225.

விண்டோய்வரை 234.

வித்தம் - சிறுதாயம் 845, 847.

வித்தாயம் - சிறுதாயம் 846.

விதிர்த்தல் - பிதிர்த்தல் 734.

விதுப்பு - நடுக்கம் 608.

விதும்பல் - விரைதல் 608.

விம்முதல் 480, 488.

'விய' என்னு முரிச்சொன் முன்னிலை
யாகப்பிறந்து வியமமெனப்பெயர்
பட நின்றது; அம், அசை 590.

வியங்கொள்க் கூறுதல் - காரிய மெ
ன்று நினைக்கும்படி கூறுதல் 729.

வியங்கோட்டிநிசொல் 102, 151.

வியங்கோள் 252.

வியப்பு 886, 953.

வியமமே - வியப்பே 590.

வியல் 483; - அகந்தி 55, 178, 183,
263, 320, 348, 428, 559, 612,
615, 777.

வியல் விசம்பு 428.

வியலணி 178.

வியலறை - அகற்சியையுடைய பாறை
262, 320.

வியன் குறிப்பு - அகற்சியையுடைய
கருத்து 682.

வியன்ஞாலம் - அகற்சியையுடைய
உலகம் 612.

வியன் புலம் - அகற்சியையுடைய
நிலம் 680, 704.

வியன்மார்ப - அகற்சியையுடைய
மார்பனை 55, 559, 615, 777.

வியன்மார்பர் 183.

வியன் மார்பு - அகலத்தையுடைய

மார்பு 564; - அகற்சியையுடைய

மார்பு 475; - அகன்ற மார்பு 519.

வியன்ருளை - அகற்சியையுடைய
படை 808.

வியன் நெரு - அகற்சியையுடைய
நெரு 494.

வியனகர் 348.

வியாகரணம் 5.

வியாதர் வரையறைப்படுத்திய கால
த்து ஒதுகின்ற நான்கு வேதமு
மாம் 6.

வியாழம் (குரு) கள்ளண்ணமை அற
மென்று தேவர்கட்கு இன்புறுத்
தியது 606.

விரகு 454.

விரல் 233, 325, 508; - கை, ஆகு
பெயர் 329.

விரல் கவர் பிசைக்குங்கோல் 52.

விரவு - விரவுதல் 718, 821.

விரவுப் பெயல் - எங்கும் கலந்த
பெயல் 241.

விரவு வீ 301.

விரிக்கும் வழி விரித்தல் 781.

விரிகதிர் மண்டிலம் - மேல் விரியுங்
கதிரையுடைய இள ஞாயிறு 428.
விரித்த கதுப்பு 733.

விரித்தியாத்த சிகழிகை 586.

விரிதல் 163, 623; - அலர்தல் 187,
386, 777; - பரத்தல் 386, 449.

விரிதிரை - கடல் 682.

விரிந்த பூ - பிண்ணெகிழ்ந்த பூ 173.
விரிந்திலங்கும் வெண்ணிலா 925.

விரிந்தொலி கூந்தலாய் 386.

விரிநீர் - திரை விரிகின்ற கடல் 731
விரிபு 160.

விரிமலர்த் தண்கா 164.

விரியுளைக் கவிமான் 449.

விரிவிடம் - அலர்கின்ற காலம் 214.

விருத்தி வாங்க 52.

விருந்தாற்றுதல் 400; - விருந்து
செய்தல் 399.

விருந்து 55, 176, 419, 480, 555;
- தேன் 160.

விருந்துகண்டு ஒளித்த ஊடல் பள்ளி
யிடத்து வெளிப்படல் 449.

விருந்துநாடு - புது நாடு 145.

விருந்தெதிர்கொள்ளவும் 451.

விருந்தெதிர் கோடல் 449.

விருந்தோடு - விருந்தினர்வருதலால்
480.

விருந்தோம்பல் முக்கிய மென்பது
55, 480.

விரும்பார்கொல் 151.

விரும்பிய 382, 403.

விரைந்து 152, 157, 699.

விரைபு - விரைந்து 791.

விரையல் - விரையாதே கொள் 550.

விரைவனர் 836.

வில் 208; (-அம்பு) 852; - விற்பொறி
652.

வில்லர் 30, 317.

வில்லவன் - காமன் 193.

வில்லன் 201.

வில்லின் நாணைக் கையா லெழுதி
வழித்தல் 47.

வில்லின் நாடுணைவிக்குச் சிங்கத்தின்
இடிப்பு உவமை 94.

வில்லின் பொறிக்குப் பாம்பின் படப்
பொறி உவமை 304.

வில்லினைனய்தலோ விலர் 852.

வில்லினுள் கடிதவர் சொல்லினுட்
பிறந்த நோய் 852.

வில்லைக் (கயிற்றூற்) சுற்றுதல் 30.

விலக்கிய - விலக்குதற்கு 736.

விலக்கினை - போகாமற் றடுத்தாய்
568.

விலக்குதல் 572; - தடுத்தல் 719.

விலங்காக-விலங்குதலுண்டாக 941.

விலங்கிட்ட - விலங்க இட்டுவைத்த
683.

விலங்கின்று - விலக்கிற்று 103.

விலங்கினை - தப்பினாய் 499.

விலங்குகளும் தமக்கு வேண்டுவன
வற்றை நுகர்ந்து வருத்தமின்றி
ஒழுக்குதல் 264.

விலங்குதல் - குறுக்கிட்டுக் கிடத்தல்
15, 958; - தப்புதல் 367.

விலங்குத லுண்டாக நோக்குதல்
942.

விலங்குமலை 128.

விலங்கு மான் குால் 87.

விலங்கோரார் - வேறுகலாரர் 318.

விலையாகச் செய்தது - விற்கப்படுவ

தொன்றாக முடைந்தது 740.

விலையின் வளப்பம் 943.

விலைவேண்டார் 647.

விழவணி 600.

விழவாற்றுப்படுத்தல் 39.

விழவு - திருநாள் 39, 152, 165,
930.

விழவெதிர் கொள்ளல் 197.

விழாக் கால் கொள் - திருநாளுக்கு
அடிக்கொள்கின்ற நாள் 495.

விழாவெடுத்தல் 165.

விழிக்குங்கால் - விழிக்க 914.

விழித்திருக்க மிண்டையைக் கொள்
வான் என்னும் பழமொழி 701.

விழிப்ப - விழிக்க 882.

விழுந்தெழுந்த முறைமை சேர்ந்த
எயிறு 562.

விழுப்புதல் - சீரிய புகழ் 647.

விழுப்பொருள் - சீரிய பொருள் 372,
517, 960.

விழுமம் 133, 884; - இடிம்பை 902,
931, 936; - வருத்தம் 213.

விழைதல் - விரும்புதல் 55, 109,
920.

விழைவு 313.

விளக்கம் - ஒளி 127, 241; - மிக்க
ஒளி 764.

விளக்கல் (-போக்கல்) 'ஆடையது
துகளை விளக்கக் காற்றெதிர் கின்
றாய்' 484.

விளங்கிய பொழுக்கம் 746.

விளங்கியாய் 453.

விளங்கிழை 791.

விளங்குஞ் சரிநெற்றிக்காரி 667.

விளங்குபூண் 478.

விளி - அழைப்பு 294.

விளித்தல் - அழைத்தல் 156; - அழை
த்துவிடல் 582; - கூவுதல் 187.

விளிதல் - கெடுதல் 528.

விளிப்ப - அழைப்பன 197.

விளி, பின்பு கூறுகின்றதற்கு எதிர்
முகமாக மீட்டும் வருதல் 865.

விளிம்பு 437.

விளியாது - (அன்பு) கெடாமல் 403;
- மாறாமல்; 'விளியாது நாலும்'
793.

விளியா நோய் - கெடாத காமநோய்
913; - கெடாத நோய் 323.

விளியேற்கு மென்று எடுத்தோதாத
வற்றன் இருபாற்கும் பொதுவா
கிய ஆகாரவீராகிய எல்லாவென்
பது எடாவென்னும் பொருளில்
வருதல் 371.

விளைந்ததை - விளைந்தது 393,

விளையாட்டிக்கொண்டு வரல் 493,
494.

விளையாட்டு 151.

விளையாட்டைக் குறித்துக் கூறுதல்
88.

விளையாடுதல் 165, 193, 358, 530,
714, 718, 726.

விளையாடுவீத்துக்கொண்டு வருதல்
494.

விளைவின்மேல் வேட்டையாடி உண
வுண்டாக்குதல் 221.

விளைவுகள் 668.

விறல் - வெற்றி 25, 51, 267.

விறல்வெற்பு 267, 273, 321.

விறல் முதலிய வாயிலோர் 448.

விறலியர் 197.

விறலிழையவர் 165.

விறற்புலி 280.

விறற்றிநன் - விறலாகியதிதம் 657.

விறன்மலை 51, 116, 320.

விறனலம் - வெற்றியினை யுடைய
நலம் 25, 777.

வினவல் - கேட்டல் 734; - வின
வாதே கொள் 114.

வினவனமின் - கேனன் மின் 947.

வினவின் - வினவுவையாயின் 114.

வினவுதல் 488, 504.

வினவுதியாயின் 453.

வினவுதிர் 932.

வினவுவார் 909.

வினய - கேட்டு 460.

வினய - வினவின 697.

வினயினன் 414.

வினவிற் பயவாது இறை பயந்தாற்
போல நிற்கல் 367.

வினவொடு சிவணியின்ற அசை
708.

வினை 25, 88, 956; - காரியம் 46,
51, 114, 193, 735, 950; - தீவி
னை 956; - தொழில் 48, 502.

வினைக்குறிப்பு அகரவீதன்றிப் பிற
வீற்றான் முடிக்குஞ் சொல்லை
விசேடித்து வருதல் 168.

வினைக்கெட்டு 526.

வினைக்கொண்டு - தொழில்லாக
ஏற்றிக்கொண்டு 928.

வினைகளு, நெஞ்சுநிந்த கொடிய
வை மறைப்பினு மறிபவர் நெஞ்
சத்துக் குறுகிய கரியில்லை 779.

வினைச்சொல், படுத்தலோசையால்
தொழிற் பெயராதல் 555.

வினைத்திரிசொல் 212, 372, 429,
459, 568, 696.

வினைத்தொகை 232; (கால்வறேர்)
480.

வினைநிற்ப உருபு தொகுதல் 464.

வினைப்பயன் 746.

வினைப்பெயர் - வினையாலணையும்
பெயர் 79.

வினைப்பெயர் செய்யப்படு பொருட்
கட் காலம்காட்டி நிற்கல் 79.

வினைமாற்று 87, 560.

வினைமுற்று வினையெச்சமாதல் 202,
வினையினுற்பொருள்விளங்குதல் 359

வினையுலமத்தின் வகை 312.

வினையுலமப் போலி 211, 262, 265,
275, 282, 294, 299, 304, 315,
464.

வினையுலமம் 418, 464.

வினையெச்சக் குறிப்பு 164.

வினையெச்சங்களுள் இன்னீறு உம்
மீறிய்த் திரிதல் 224.

வினையெச்சங்களுள் கடையீறு இர
ந்த காலம்பற்றி வருதல் 126.

வினையெச்சத்திற்கு வினை வருவித்து
முடித்தல் 527.

வினையெச்சத் தீற்றி லுள்ள கால்
காலங் காட்டுதல் 53.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி கக்கக

வினையெச்சம் உடையவென்னும்
வினைக்குறிப்போடு முடிதல் 680.
வினையெச்சம், காரண காரியப்
பொருட்டாய் வருதல்; 'கோக்கி
- கோக்குகையினாலே' 942.
வினையெச்சம் முற்று 252.
வினையெச்சம் முற்று, (முற்றாய் நின்று
எச்சப் பொருள்தருவது) 66.
வினையெச்சம் முன்னிலை யொருமைக்
கெரி நிலை முற்று 120.
வினையெச்சம் வினைக்குறிப்பு வினைக்
குறிப்பு முற்றாய்த்திரிதல்; அன்றி,
அல்லதை 96.
வினையெச்சம் வினைத்திரிசொல் 560.
வினையொடு முடிதல் 474.
வினைவயிற் பிரிவு சுற்பிற்கு உரித்
தென்பது 88.
வினைவர் - அமைச்சர் 65, 410;
- சந்து செய்வார் 281.
வினை வருவித்தல் 150, 198, 529,
564.
வினைவல பாங்கினர் - தம ரேவல்
செய்வார்; 'இழிந்தோர்க்கு எஞ்
ஞான்றும் இது தொழில்' 727.
வினைவல பாங்கினர் 709.
வினைவல பாங்கினளாய் தலைவி
698.
வினைவல பாங்கினோர் 626.
வினைவல பாங்கு 710, 718, 721,
723, 736.
வினைவாங்கல் 51, 149.
வினைவாய்த்து - தாம்போன காரி
யம் வாய்த்து வந்து 822.
வினை வெஃகுதல் - பொருள் தேடி
தலை விரும்புதல் 67.
வினை வேட்டல் - வினைமேற்சேறலை
விரும்புதல் 25.
வினோதித்துப் பாராட்டுதல் 749.
வி - பூ 49, 273, 301, 460, 763,
816; - மலர் 242, 390.
வீங்கக் கட்டுதல் - இறுக்கக் கட்டுதல்
48.
வீங்கிழை மாதர் - இறுகின பூ
ணிளையுடைய மாதர் 864.
வீங்கிழை 399.
வீங்கிழைப் பனைத்தோள் 214.

வீங்குதல் - சிறத்தல்; (பெருத்தல்)
265; - மிகுதல் 494; 'வீங்குசோற்
றகன்மனை' 832; - விம்முதல்
488, 499.
வீங்குநீர் - பெருகுகின்ற நீர் 398.
வீங்கெருக் தெறுழ்முன்பி னிரும்
புலி 293.
வீசுதல் 923; - பரத்தல் 925; - பெய்
தல், 'கோபெயற்றன்னொளி வீசம்
பொழுது' 540.
வீசேர்தல் - பூவணிதல் 460.
வீடு பெற்றாய் - கைவிடுதலைப் பெற்
றாய் 522.
வீதல் - இன்றாதல் 168; - கெடுதல்
517; - மாறுதல்; 'பூ வீந்த கொடி'
824.
வீத லறியா விழுப்பொருள் 517.
வீமசேனன் அரக்குமாளிகையை
அழித்துச் சுற்றத்தோடு போய்ப்
பிழைத்தா னென்பது 136.
வீமசேனன், கதைகொண்டு துரியோ
தனை றெடைபை மோதி ஒடித்
தானென்பது 314.
வீமசேனன், துரோபதையின் கூந்த
லிற் கைநீட்டிய துச்சாதனனெஞ்
சைப்பிளந்து வஞ்சினம் வாய்த்தா
னென்பது 623.
வீயகம் - பூ 280.
வீரத்தாற் பிறந்த அழகு 170.
வீரமுரசு 823.
வீரர் தம்பெற்றிக்காலத்துக் களித்து
ஆடுதல் மரபென்பது 7.
வீவு - கேடு 667.
வீழ், உவமச்சொல் 363; - விழுது 811.
வீழ்க்கை - விரும்புதல் 393.
வீழ்த்தல் 595.
வீழ்தல் 160, 203, 659; - தாழ்தல்
95; - விரும்புதல் 52, 90, 236,
317, 320, 325, 363, 399, 421,
457, 572, 647, 817, 821, 941.
வீழ்தும் - விரும்புவேம் 572.
வீழ்த்தன்று - விழுந்தது 688, 733.
வீழ்த்தார் - விரும்பினவர் 421.
வீழ்பவன் - விரும்பப்பட்டவன் 457.
வீழ்பிடி - விரும்பின பிடி 236, 320,
825.

வீழ்பெடை-விரும்பின பேடுகள் 821.
 வீழ்பெயற் கங்குல் 294.
 வீழ்வார் - விரும்பு மக எரிர் 647;
 - விரும்புவார் 466, 921.
 வீழா 219.
 வீழநர் - விரும்பினவர் 399; - விரும்புவார் 52.
 வீறு - வேறென்றற்கில்லாத அழகு 178, 267.
 வீறுதல் - கீறுதல் 589.
 வெஃகுதல் - விரும்பிவாங்கிக்கொள்ளுதல் 64; - விரும்புதல் 102, 147.
 வெகுட்சி பிறவாமற் செலுத்திக் கூறினார் 221.
 வெகுளி - கோபம் 280.
 வெகுளுதல் - கோபித்தல் 550, 564, 659.
 வெங்கதிற்காயும் அறை - விரும்பிய ஞாயிற்றைக் கெடுக்கும் மாணிக் கப் பாறை 272.
 வெங்கொள்கை - கடிய கோட்பாடு 131.
 வெங்கோடை - வெய்ய கோடைக் காலம் 115.
 வெஞ்சுரம் 51, 65, 85, 113, 116, 128, 133, 136, 958.
 வெஞ்சுழிப்பட்ட மகற்குக் கரை நின்றார், அஞ்சலென் றுலு முயிர்ப்புண்டாம் 874.
 வெட்சி 638.
 வெடித்தல் - மலர்தல் 887.
 வெண் கடம்புக்கு, பலராமனு ம் அதிற் குழந்த மயிலுக்கு அவன் அணிந்த துழாய்மாலையும் உவமை 197.
 வெண்கலிப்பா 575.
 வெண்கலிப்பாட்டு 384.
 வெண்காற்காரி 639.
 வெண்காற் சேய் - வெள்ளிய கால் களையுடைய சிவந்த ஏறு 668.
 வெண்டளை தட்டு வெள்ளோசை தழுவி ஒரு பொருண்மேல் வந்த கலிவெண்பா 312.
 வெண்டிறை - கடல்; வெண்மை திறைக்கு அடையாய், திறை ஆகு பெயராய் நின்றது 775.

வெண்டுகில் 668.
 வெண்ணிலா 925.
 வெண்ணெய் 710.
 வெண்ணெய்த்தெழி - கடைந்த மோரைக் கையாலலைக்கு மோசை 699.
 வெண்ணெயுரைஇ விரித்த கதாப்பு 733.
 வெண்ணெல் 258.
 வெண்பஞ்சு 66.
 வெண்பல் 90, 171, 353, 577, 595.
 வெண்பாட்டு 713.
 வெண்பாவீற் குறித்த பொருளினை மறைத்துச் சொல்லாது செப்பிக் கூறல் வேண்டுமென்பது 44, 111, 112.
 வெண்மணலுக்கு முத்து உவமை 846.
 வெண்மழை - வெண்மேகம் 911.
 வெண்முத்து 60.
 வெண்மேகம் 923.
 வெண்மை வெளிற்றுகை; (பெரய்) 526.
 வெதிர - மூங்கில் 590, 752.
 வெதிரங்குழல் 752.
 வெதிரநெல் 250.
 வெதிரமுளை 263.
 வெதிரி னெல்லும் வேயின் முத்தும் கூறுதல் மரபு 250.
 வெதிருழக்கு - மூங்கிலுழக்கு 590.
 வெதும்புதல் 759.
 வெந்ததொரு புண்ணிலே வேலா லெறிந்த தன்மைத்து 496.
 வெந்ததோர் புண்லின்கண் வேல் கொண்டு நுழைப்பான் பேரல் 759.
 வெந்தபுண் வேலெறிந்தற்று 502.
 வெந்தவிந்த நீறு 8.
 வெந்தற்று 246.
 வெந்துப்பு 656.
 வெந்தீர் 884.
 வெந்தோய் - வெவ்விய காம நோய் 935.
 வெம்புதல் 51, 64, 116, 128; - கொதித்தல் 84.
 வெம்மை 72; - வெப்பம் 103.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி   கக்கூங்

வெம்மைய காடு 118.
 வெய்தாகிய பொழுது 700.
 வெய்துயர் 845.
 வெய்ய பனியதல் வாருமென்கண் 198.
 வெய்யன் - விரும்பியிருப்பான் 690;
 - விரும்புவன் 448.
 வெய்யார் - விரும்புவார் 466.
 வெய்யை - விரும்பியிருப்பை 690.
 வெயில் 164, 941; - வெய்தாகிய பொழுது 699.
 வெயிலொளி யறியாத விரிமலர்த் தண்கா 164.
 வெரீஇ - வெருவி 298, 447.
 வெருவந்த - அச்சம் வந்த 653;
 - வெருவுதல் வந்த 611, 960.
 வெருவந்த கொடுமை 611.
 வெருவரு தாமமெடுத்தல் - வெருவு தல் வருதற்குக் காரணமான மருந்தினுற் புகைத்தல் 659.
 வெருவுதலுக்கும் அஞ்சுதலுக்கு முள்ள வேறுபாடு 521.
 வெருவுவை 87.
 வெருவுறு வய்த்தல் - எல்லாரும் வெருவுதலுறும்படி தனக்குள்ள னானைப் பயன்படாமற் செலுத்து தல் 756.
 வெருள்பு - வெருண்டு 262.
 வெருஉதலென்பது அச்சம்போல நீயிரில்லாது கதுமெனத்தோன்றி மாய்வதொரு குறிப்பு (-துணுக் சென்றல்) 521.
 வெருஉதும் - வெருவுவேம் 521.
 வெருஉப்பிணை - வெருவுதலையுடைய பிணை 656.
 வெல்குவை 285.
 வெல்புகழ் 145, 674.
 வெல்புகழ் மன்னவன் 746.
 வெவ்விடை 58.
 வெவ்விதாய் 632, 646.
 வெவ்வேறு 58, 81.
 வெவ்வேறுகாலப் பெயரெச்சம் அடுக்கி வருதல் 151.
 வெள்வேல் 31.
 வெள்வேலான் 151.
 வெள்ளம் 758, 932; - பெருக்கு 603.

வெள்ளமா னிறநோக்கிக் கணைதொடு க்குந் கொடியான் 758.
 வெள்ளமா னிறநோக்கிக் கணைதொ டித்தல், வருத்தமுற்றவரை வருத் துதற்கு உலமை 758.
 வெள்ளி (சுக்கிரன்) கள்ளுண்டலை வரையாமைய அறமென்று அசுரர் க்கு இன்புறுத்தியது 606.
 வெள்ளிய வள்ளம் 440; - வெள்ளி வள்ளம் 439.
 வெள்ளிவட்டி 433.
 வெள்ளேறு 655, 673.
 வெள்ளை - வெள்ளிய ஏறு 667;
 (வெள்ளேறு) 624.
 வெள்ளைக் கொச்சகத்துள் ஆசிரிய வடி சிறிது வருதல் 184.
 வெள்ளைக்கொச்சகம் 732.
 வெள்ளைச் சரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி 408.
 வெள்ளைச்சரிதகத்துள் ஐஞ்சீரடியும் வருதல் 884, 894.
 வெள்ளைச்சரிதகம் 127, 228, 894.
 வெள்ளைக்கொண்டு ஒருபொருண் மேல் வெள்ளடியால் வந்த கலி வெண்பா 312.
 வெளி (- வெளிப்படை) 716.
 வெளிப்படக்கூறுதல் 426.
 வெளிப்படு கவ்வை 603.
 வெளிப்படை 329.
 வெளிப்படையாகக் கூறுதல் 425.
 வெளில் - கம்பம் 595.
 வெற்ப 321.
 வெற்பன் 225, 265.
 வெற்றிக்குணம் 516.
 வெற்றிக்கொடி 626.
 வெற்றிக்கொடி கட்டுதல் 172.
 வெற்றியினையுடைய நலம் 777.
 வெற்றியையுடைய அழகு 101.
 வெறி 521; - ஒழுங்கு 173, 772;
 - மணம் 348, 564, 671.
 வெறிகமழ் வணரைம்பால் 348.
 வெறிகொள் வியன்மார்பு 564.
 வெறித்தல் - (மதத்தால்) மயங்குதல் 258.
 வெறிது - பயனின்மை 436.
 வெறிநிரை - ஒழுங்குபட்ட திரள் 79.

வெறி பொறி வாரணம் 258.
 வெறியா - வெருவி 896.
 வெறியாட்டு, வேட்டுவவரிக்கு உரித்
 தென்பது 648.
 வெறுத்தல் - செறித்தல் 645.
 வெறுப்பு 337.
 வெறுமணல் 913.
 வெண்வேலான் 151.
 வென்ற, உவமச்சொல் 348; - உவம
 வருபு 117, 860.
 வென்ற வருத்தம் 297.
 வென்றவேல் 777.
 வென்றிமாட் டொத்தி 516.
 வென்றியர் 148.
 வென்று களங்கொள்ளும் வெற்றி
 516.
 வேகம் - கோபம் 645.
 வேங்கை (புவி) 258; (- ஒருவகை
 மாம்) 173, 209, 214, 223, 242,
 248, 258, 267, 277, 292, 298,
 350, 390.
 வேங்கைக் கீழிருந்து மணநயந்த
 னன் 248.
 வேங்கைச்சினையில் இரு மலையருவி
 வீழ்தற்கு, திருமகளை இரண்டி
 யானை நீராட்டுதல் உவமை 260.
 வேங்கைத்தாது பொன்னிறமென்
 பது 224.
 வேங்கை கண்ணளில் மலருமென்பது
 214.
 வேங்கைப் பூ 209, 242, 351, 391.
 வேங்கைப்பூவில் தேனினம் மொய்த்
 தல் 293.
 வேங்கைப்பூவிற்கு நெருப்பு உவமை
 267, 277.
 வேங்கைப் பூவிற்கு வேங்கைப்புவி
 உவமை 209.
 வேங்கை மரத்தின் அடிக்கு முழவு
 உவமை 267.
 வேங்கைமலர் 350.
 வேங்கைமலர், சுணங்குக்கு உவமை
 350, 390.
 வேங்கை மலருங் காலத்து மணஞ்
 செய்தல் (குறிஞ்சிநில வழக்கு)
 214.
 வேங்கையஞ் சினை 280.

வேட்கை 124, 284; - ஆசை 108,
 561; - விருப்பம் 31, 959.
 வேட்கைத் தோற்றத் தலைமகன்
 இல்லாதவழித் தோழிகூற்று நிகழ்
 தல் 228.
 வேட்கை நோய் 159.
 வேட்கை மறுத்துக் கூறிய பெருந்
 தினை 575.
 வேட்கை மறுத்துரைத்தது 378.
 வேட்கை மிகுதி 916.
 வேட்கையால் உயிர்தேய்தல் 852.
 வேட்கையால் நாண்போதல் 852.
 வேட்கை யுரைத்தலென்னும் அறத்
 தொடு நிலை 217.
 வேட்டதே கண்டாய் கரு 550.
 வேட்டம் - விரும்பினது 280.
 வேட்டல் 25, 79, 108, 561, 746,
 878.
 வேட்டார் - (நீரை) விரும்பினார் 378.
 வேட்டார்க் கினிதாயினல்லது நீர்க்
 கினிதென் றுண்பவோநீருண்பவர்
 378.
 வேட்டுவர் 911.
 வேட்டெழுதல் - விரும்பிப் போதல்
 746.
 வேட்டோர் - விரும்பியோர் 403.
 வேட்பின் - விரும்பினால் 116.
 வேடர் வழிப்போவாரைக் கொன்று
 அவருடலை இலையாலே மறைத்
 தல் 81.
 வேண்டல் - விரும்பல் 55.
 வேண்டா 689.
 வேண்டாதார் - பகைவர் 611.
 வேண்டாது - வேண்டாத தொரு
 காரியம் 544.
 வேண்டாரில் - வேண்டாத எங்கள்
 இல் 436.
 வேண்டிக்கோடல் 102.
 வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்துதல்
 - துகர விரும்பியவற்றை விரும்
 பியபடியே பெறுதல் 902.
 வேண்டியார் - விரும்பின பரத்தை
 யர் 509.
 வேண்டெல் - இரத்தல் 373; - விரு
 ம்புதல் 162, 218, 580, 614,
 799.

வேண்டிதி - விரும்பா நின்றும் 710.
 வேண்டும் 119, 162; உம்மீற்றான்
 வந்ததோர் ஏவுல்கண்ணிய வியங்
 கோள் 601.
 வேண்டிமோ 615.
 வேண்டிருவம் கொண்டதோர் கூற்
 தம் கொல் 338.
 வேண்டுவல் - இ ர ப் பே ன் 373;
 - விரும்பாநின்றேன் 924;-விரும்
 புவேன் 55, 318, 568; - வேண்
 டவேன் 488.
 வேண்டேம் 572.
 வேண்டேன் - விரும்பேன் 458,
 459, 460.
 வேணீருண்ட குடை 130.
 வேத முடிபு 102.
 வேத வியாதர் 6.
 வேதாங்கம், இவையென்பது 5.
 வேது கொள்ளுதல் 924.
 வேந்தர் அரசரை ஏவுதல் 953.
 வேந்தற்குற்றழிப் பிரிதல் 950.
 வேந்தன் - அரசன் 83.
 வேந்தன் உரிப்பொருட் டலைவானு
 வருதல் 171.
 வேந்தன் நீதிதூல் வழியாலே உல
 கை நெறியிலே நிறுத்தி ஆளுதல்
 800.
 வேந்தன் மண்ணசையாத் செல்லு
 தல் 168.
 வேந்து 389, 702.
 வேந்தாட்டரவம் - வேந்தன் இனி
 திருந்து வாழ்வதற்கு (ஆ ய ர்,
 தெய்வத்திற்கு) மடை கொடுக்கும்
 ஆரவாரம் 702.
 வேப்பந்தார் 551.
 வேய் 455, 481; - மூங்கில் 609,
 656; - வேயின் தன்மை 332.
 வேய்தல் - 552; (-குட்டுதல்) 496;
 - குடுதல் 179, 404, 560, 604,
 726; - பொருந்துதல் 602.
 வேய்திறம் - ஏரட்டுக்கொள்ளுந்
 கூறு 481.
 வேய்நரல் விடரகம் 231.
 வேய்நலமிழந்ததோள் - மூங்கில் தன்
 னலனிழத்தற்குக் காரணமான
 தோள் 609, 791.

வேய்புரை மென்றோள் 226.
 வேய்வென்ற தோள் 117, 860.
 வேயம் லகலறை 272.
 வேயின் தன்மை 333.
 வேயெனத் திரண்டதோள் 348.
 வேர் 64; - வேர்வை 585.
 வேல் 31, 172, 301, 349, 496,
 502, 759, 839.
 வேல்வல்லான் - முருகன் 668;
 - வேலை யேந்திய முருகன் 653.
 வேலி (- அடைப்பு) 79.
 வேவ தளித்திவ் வுலகு 884.
 வேழம் சோலாற் செய்த புணை 343.
 வேழம் 136, 472, 513, 595, 857;
 - யானை 51, 236, 267, 320.
 வேள்வி - யாகம் 199.
 வேளாண்மை செய்தனகண் 627.
 வேளா முயக்கம் - விரும்பாத முயக்
 கம் 415.
 வேற்படைக்குக் கூற்றுவன் உவமை
 172.
 வேற்றுத்தாயர் எதிர்கொள்ளல் 496.
 வேற்று நாட்டு அசுவயின் விழும்
 132, 133.
 வேற்றுநல் மாயிற்று 454.
 வேற்றுமை - மெய் வேறுபாடு 528;
 - வேறுபாடு 80.
 வேற்றுமைக் கிளவி கூறுதல் 531.
 வேற்றுமைப் பொருட்கண் உருபு
 பெயர் நிற்பத் தொக்கவாறுபோல
 வீணை நிற்ப உருபு தொகுதல் 464.
 வேற்றுமையுக்கினுள் ஒருருபு ஒரு
 பொருண்மேற் பலவுக்கி வந்து
 ஒரு வினையான் முடிதல் 763.
 வேற்றுமையில்லாத நட்பு 330.
 வேற்றுமை யுருபு தொடர்ந்து
 அடுத்துவந்த சொற்கள் ஒருமுடிக்
 குஞ் சொல்லால் முடிதல் 357.
 வேறாக - நீங்கலாக 574; - வெவ்
 வேறும்படி 79; - வேறுபடும்படி
 யாக 466.
 வேறாகுதல் - செட்டிருத்தல் 123;
 - பழைய தன்மை குலைதல்; 'மார்பு
 வேறாகச்செய்து' 564; - வேறு
 யிருத்தல் 415.
 வேறு - புதிது 577.

வேறுபட்டாங்கே 544.
 வேறுபடவந்த உவமத்தோற்றம் 341, 344.
 வேறுபுலம் - வேறுகிய நிலம் 119.
 வேறு மொருபொருள் தோன்றி நிற்றல் 44, 580, 581.
 வேறு மொருபொருள் தோன்றியவாறு 562.
 வேறு மொருபொருள் துதலி வருதல் 206, 312.
 வேறோர் பொருள் பயத்தல் 461.
 வேறோரா நெஞ்சம் 57.
 வேனில் 46, 175, 179, 186, 197, 555.
 வேனிலான் - இளவேனிற்கண் 163.
 வேனிற்காலத்துப் புதுப்புனல் எல்லாருக்கும் பயன்படுமென்பது 504.
 வேனிற் புனலன்ன துந்தையை நோவார் யார் 503.
 வேனுதி - வேலின் முனை 657.
 வேனுதி புற நோக்கல் - வேல் துதி செய்யுந் கொடுமை புறும்படி நோக்குதல் 941.
 வேனுதியேய்க்கும் விமனலன் 777.
 வை - கூர்மை 656, 681; - வைக்கோல் 392.
 வைக்கோல் 394.
 வைகல் - காலம் 466; - நாடோறும் 700; - நாள் 98, 423, 448, 600; - பொழுது 40; - விடியற்சாலம் 589.
 வைகலான் - நாளின் கண் 120.

வைகறை - விடியற்காலம் 211, 212, 213, 318, 400.
 வைகாண் முது பகட்டிற் பக்கத்திற் போகாது 392.
 வைகுதல் - தங்குதல் 413, 762.
 வைத்தல் - வஞ்சித்தல் 836.
 வைதிகச்சொல் 5.
 வைப்பு - ஊர் 46; - சரிதகம்; (சலியுறுப்புள் ஒன்று) 23.
 வையம், புரவூக்கு முள்ளத்தேனென னை இரவூக்கும் இன்னாவிடும்பை செய்தாள் 878.
 வையினர் - வைத்து 836.
 வையெயிறு 359.
 வையை 165, 405, 549, 601.
 வையைநீர் மதில்பொரல் 405.
 வையைவா ருயரெக்கர் 152, 193.
 வெளவல் - கைக்கொள்ளல் 652; - கொள்ளுதல் 31; - சிதற அடித்தல் 37.
 வெளவிக்கொண்டு 353.
 வெளவிக்கொளல் - வலிதிற் புணர்தல் 379.
 வெளவுதல் 169; - கைக்கொள்ளுதல் 856, 952; - கொள்ளுதல் 54, 828; துருதுதல் 234; - நெஞ்சாலே கைக்கொண்டு விடுதல் 290; - வாங்குதல் 355.
 முகாரம், டகாரமாய் வருதல்: 'தொடுவாயில்' 737.
 நகரவுகாரம் குறிப்பு வினைமுற்றாய் வருதல் 233.
 நகரம் திரியாமல் நின்றது 134.

கலித்தொகை

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.
பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௩	28	பண்டையிற்	பண்டையில்
௪௦	20	புறந்தரால்	புறந்தரல்
௪௫	21	னின்னுயிர்	ளின்னுயிர்
௪௬	19	யானை	யானை
௫௩	6	போலாகாமற்	(போலாமற்)
௫௮	14	புடையீராதலான்	புடையீர், ஆதலான்
௬	3	அவர்களை	அவர்களை
௫௯	4	ளின்மையின்	(ளின்மையின்)
௭	11	பலவறு	பலவறு
௬௧	8	பிறிந்தன	பிறந்தன
௭௧	36	குந்தெழுக்க	குந்தெழுத்துக்க
௭௯	17	கிரம்ப:	கிரம்பா
௮௧	25	ஒருபடிப்பட்ட	ஒருபடிப்பட
௮௩	8	சீறடித்தாமரை	(சீறடித்தாமரை)
௯	32	வாய்குவ	வாய்புகுவ
௮௫	23	சீறடித்தாமரை	(சீறடித்தாமரை)
௮௭	2	சக	சக
௮௯	10	வானிரை	வார் கிரை
௯௪	10	பிறநாட்டு	(பிறநாட்டு)
௯௮	6	பிறநாட்டு	(பிறநாட்டு)
௧௦௩	12	மூன்றும்	மூன்றும்
௧௦௬	37	மாசர்	மாசர்
௧௧௧	8	பிரிதுறைந்து	பிரிந்துறைந்து
௧௧௪	5	வினவிற்	வினவிற்
௧௧	9	காரியத்தே போய்	(காரியத்தேபோ; போய்)
௧௧௭	10	முடித்தபின்னர்	(முடித்து, பின்னர்)
௧௧௯	15	கொழிவலோ	(கழிவலோ)
௧௧	17	லல	லில
௧௧௭	3	கொழிவலோ	(கழிவலோ)
௧௧	12	லல	லில
௧௧	37	இல	அல
௧௧௧	30	விசேடவுரை	விசேடவுரை
௧௧௯	2	இனியா	இனியான்
௧௧	3	ஊண்ணலு	உண்ணலு
௧௧௫	8	புகழ்பேற்றி	புகழ்பேற்றி

சில இடத்துப் பிரதி புவியின்னி ஊகமாகத் திருத்தஞ் செய்யப்பெற்
வ்ளான; அத்திருத்தங்களுக்கு இருபுறத்தும் ( ) இங் நகவளைவு போடப்
பற்றிருக்கின்றன.

கக்கஅ

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கருடு	11	பேரும்	போடும்
"	25	தலைவி ஆற்றாமை	தலைவியாற்றாமை
கசு௦	7	ஒருராணி	(ஓர் நாணி)
கசுச	19	ஏற்றலுமென்று	ஏற்றலுமொன்று
கசுடு	28	திருவாய் (ந.) உ: கக	திருவாய் (ந.) க: கக
கசுஅ	4	போர்மலைந்து	பொர்மலைந்து
கடுக	31	நின்றது	(நின்றன)
கடுள	21	முதலிய	முதலிய
கடுஅ	18	னல்லாந்தா	னல்லாந்தா
கடுக	15	ஊடறுத்தலை	(ஊடறுத்து அறலை)
கசு௦	4	சேனிடை	சேனிடை
கசுஉ	13	பொழுதெனக்கூறுந்	பொழுதெனத் தெளிக்ருந்
"	20	அண்கினர்	அண்கினர்
கசுசு	2	திருநாள் இக்காலத்து	(திருநாட்காலத்து)
கஎக	21	உரிப்பெருட்	உரிப்பொருட்
கஎஉ	2	ளிவ னென	ளிவனென
கஎச	15	சினையொடும்	சினையொடும்
"	34	இளவண்டியாழ்	இளவண்டியாழ்
கஅசு	18	† வகல்	வகல்
ககஉ	6	தான்	(தாம்)
ககரு	20	விளிப்ப	விளிப்ப
"	24	தா முருவி	தா முருவி
கசுள	5	மலர்த்தே னூத	(மலர்த்தேனூத)
"	16	விறலியர்	விறலியது
"	36	வெண்பதற்கு	வெண்பதற்கு
ககக	7	காதலின்று	(காதலினின்று)
உ௦உ	6	னின்னதுஉங்	னின்னதுஉங்
"	14	குறிப்புமுற்றாய்	குறிப்புமுற்றாய்
உ௦சு	32	சூராமதளிரி	சூராமதளிரி
உகந	13	பொலிவிழந்தாற்	(பொலிவிழந்தாற்)
"	14	வீழந்தவன்	வீழந்தவன்
உகடு	18	தன்னையருந்	தம்மையருந்
உகசு	20	கண்ணு தென்கண்	கண்ணுகென்கண்
உஉடு	17	தலைவியான்	தலைவி, யான்
உநக	11	இயற்பட்டு	இயற்பட
உஉஉ	15	குறைத்தீர	குறைத்தீர
உசடு	31	பிரிவுறு	பிரிவுறு
உசஅ	12	மொழிந்தனன்	(மொழிந்தன)
உடு௦	2	யொலியிற்	யோலிற்
"	36	ஒலிவ்	ஒலியிவ்
உடுக	8	மீனவம்	(மிகவம்)
உடுசு	10	கெட்டதென்று	(கெட்டது; இன்று)
"	35	சிறப்புறம்	சிறுபுறம்

பக்கம்,	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உசுக	15	அகலிலை	அகலிலை
உஎக	9	நினைவனன்	(நினையினன்)
உஎந	11	வேங்குழல்	வேயங்குழல்
உஎச	22	கெழணி	கேழணி
உஎஎ	11	யினரேய்க்கு	யினரேய்க்கு
„	12	துயிலலன்	(துயிலலன்)
„	15	எழுச்சியழகு	எழுச்சி அழகு
உஎக	9	லாரிடை	வாரிடை
„	16	நசை	நசைஇ
„	20	யிலங்கு	யிலங்கு
„	31	தோழியின்	தோழியினை
உஅ௦	3	(க) மாஅ லஞ்சிறை	மாஅ(க)லஞ்சிறை
உஅஅ	34	தலைவி	தோழி
உகக	29	அவனெனவஞ்	(அவனெனவனவஞ்)
உகந	22	களவழி	களவழி
உகச	16	“பின்னுதல்...பின்னிய	பின்னுதல்...“பின்னிய
„	27	ரவல்மொடு	ரவல்மொடு
ந.௦௦	15	பக்கமலை	பக்கமலை
ந.௦௨	16	னிகன்மிகு	னியன்மிகு
ந.௦௪	20	யரவின்	அரவின்
ந.௦௬	7	குடியிலிருக்கும்	குடியிலிருக்கும்
ந.௧௬	6	பாங்கிவரவு விலக்க	பாங்கி வரவுவிலக்க
ந.௨௦	7	மாற்றாக்கால்	மாற்றாக்கால்
„	25	நுக:	நுக:
ந.௨க	26	பின்னர்க்கண்கள்	பின்னர் அக்கண்கள்
ந.௨ந	3	மாற்றாக்கால்	மாற்றாக்கால்
„	6	இவள் ஆற்றாத	இவளாற்றாத
„	10	கனவின் ஆற்றல்	(கனவின் ரற்றல்)
ந.௨ச	2	கொடாத	கொடாத
ந.௨எ	13	உரைதற்கு	உரைதற்கு
ந.௨உ	20	துணிதலுமின்றி	துணிதலுமின்றி
ந.௨ச	14	நச்;	பே;
ந.௨ரு	6	பெய்தற்றொழிலையுடைய	பெய்தற்றொழிலையுடைய
„	26	சிலப்	சிலப்
ந.௨ரு	17	மழையைப் பெற்ற	(மழையையேற்ற)
ந.௨அ	2	வாயந்த	(வாய)
ந.௨ச	21	என்பவைபோல	என்பதுபோல உயர்துணைப்
„	32	புண்மை	புண்மை
ந.௨க	7	அருளியல்	அருளியல்
ந.௨௦	4	தூல் உயர்ந்த	(தூலும் அந்த)
ந.௨எ	15	முகமொப்ப	(முகம்பொற்ப)
ந.௨ரு	8	குறைந்தது	குறைந்து
௪௧௩	12	மவன்	மவன்
௪௧௫	2	உ௦	உக

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சஉரு	12	நச்சினியார்த்	நச்சினர்த்
சநஉ	8	வேண்டாரினெடுத்தேத்து	வேண்டாரினெடுத்தேத்து
சநந	11	வட்டியிலே	வட்டியிலே
சநரு	5	அவர்க்கு	(அதற்கு)
சசச	5	கொய்யுத்தழை	கொய்யுத்தழை
சசஎ	28	நீரார்	நீரார்
சருக	20	மூன்றும்	மூன்றும்
சருஉ	21	நினைய	நினைய
"	24	கொழுதி	கொழுதி
சருந	4	புரியு	(புரியு)
"	5	புலமந்தாய்	(புலமந்தார்)
"	25	கூட்டத்தை	கூட்டத்தை
சருச	2	ரு	சு
"	14	நெய்தலிவ்நேர்	(நெய்தலினெதிர்,
சருரு	6	புரியு	(புரியு)
"	7	புலமந்தாய்	(புலமந்தார்)
சருஅ	9	புலந்து—கூறினாள்	புலந்து கூறினாள்
சசு0	34	இங்கு	இங்குக்
சசுஉ	30	கிழத்தி	கிழத்தி
சசுந	36	அலம்வரும்	அலம்வரும்
சசுச	15	தணிப்ப	தணிப்ப
"	26	குறிப்பில	குறிப்பில
சசுசு	4	பொருந்தும்	(பொருந்தின)
சஎக	2	புதவ்வனை	புதவ்வனை
"	35	சூ. க0.	சூ. க0. இளம்.
சஎச	11	கிளைபாட	(கிளைபாட)
சஎரு	28	தொடக்கத்த	தொடக்கத்துப்
சஎசு	2	கிளைபாட	(கிளைபாட)
சஎஎ	11	வேய்த்திறஞ்	(வேய்திறஞ்)
"	31	ஊடலுணர்வனவும்	ஊடலுணர்வனவும்
சஅ0	33	பயிற்றுவாரை	பயிற்றுவாரை
சஅக	3	அதிலே	(அவற்றிலே)
"	13	வேய்த்திறஞ்	(வேய்திறஞ்)
சஅஉ	14	சூ. அ. மேற்	சூ. அ. நச். மேற்
சஅரு	8	தாம்	(நாம்)
"	12	வென்றாள்	வென்றாள்
"	27	கதவீற்	கதவீற்
"	28	ரூய்சென்றாங்கு	ரூய்சென்றாங்கு
"	37	நாம்இனி	நாம்இனி
சஅஎ	7	நீதோர்	(நீதோ)
சஅஅ	21	கரந்தியான்காக்க	கரந்தியான்காக்க
சக0	8	நீதோ	(நீதோ)
சகஉ	20	வொழிந்துகிடக்க	வொழிந்துகிடக்க
சகந	17	சேர்ந்து	(சேந்து)

பிழையுள் திருத்தமும்.

௧௨௦௧

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪௬௫	7	சேர்ந்து	(சேந்து)
௪௬௬	3	விரும்பத்	விரும்பத்
௪௭	14	சூடின	(சூட்டின)
௪௭	15	வாராயோவென	(வாராயென)
௪௭	17	தம்	(தன்)
௪௭	18	கலங்களில்	(கலங்களின்)
௫௦௨	14	சுறவேமென்றார்	சுறவேமென்றார்
௪௭	34	சுற	சுற
௫௧௨	10	முறைகோடாக்	முறைக்கொல்கரக்
௪௭	12	போல்	போற்
௫௧௭	2	போல்	போற்
௫௧௯	14	குன்ற விறுவரை	(குன்ற விறுவரை)
௫௨௧	11	தன்மையாகிய	(தன்மையராகிய)
௪௭	23	இப்பகுதியை 'பார்ப்பனி	இப்பகுதியை மேற்கோள் காட்டி இது பார்ப்பனி
௫௨௩	7	நலிதலை	நலிதலை
௪௭	12	தகையது	(தனியது)
௪௭	16	தகைமையினை	(தனிமையினை)
௪௭	19	உணர்வென்னும்	(புணர்வென்னும்)
௫௨௭	15	நீர் வாய்ப்பதத்த	நீர்வாய்ப் பதத்த
௫௩௫	15	தெவலை	தெவலை
௫௩௬	19	பொழிதிற்	பொழுதிற்
௫௩௭	16	(ந்) கண்டது	கண்டது
௫௪௩	25	னல்லார்	னல்லார்
௫௪௪	13	பாடழிந்த	(பாடழிந்து)
௪௭	14	இதற்கு	(ஊதெற்கு)
௫௪௬	6	மற்று	(மாற்று)
௫௪௮	15	மற்று	(மாற்று)
௪௭	22	அழுந்திய	(அழுந்தி)
௫௫௨	21	யிரும்புகள்	(யரும்புகள்)
௫௭௧	5	வருவாயாக	(அருள்வாயாக)
௫௭௨	22	நிறுத்தற்றத்தோ	நிறுத்தற்றத்தோ
௫௭௬	12	யினிப்பட்டன	யினிப்பட்டன
௪௭	17	கொண்டோடும்	கொண்டோடும்
௪௭	21	கொண்டோடும்	கொண்டோடும்
௫௭௮	10	யினிப்பட்டன	யினிப்பட்டன
௫௮௩	23	கொளீஇய வசை	கொளீஇ யசை
௫௯௨	21	கேட்டேன்	கேட்டேன்
௫௯௩	30	க௯௬.	௧௯.
௪௭	31	யேனைப்பாற் கணும்	யேனைப் பாற்கணும்
௫௯௮	4	சார்த்த	சார்த்த
௫௯௯	3	வந்தவிவ்	வந்தவவ்
௪௭	23	முனை	முனை
௬௦௫	20	விழப்பாளை	விழப்பாளை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சு௦௧	13	விழப்பாளை	வுழப்பாளை
”	28	தகத்தண்டஞ்	தகத்தண்டஞ்
சு௧௦	16	சேனிகந்த	சேனிகந்த
சு௧௮	7	சொரிய	(சரிய)
சு௨௩	12	சொரிய	(சரிய)
சு௩௦	13	இவை	(அவை)
சு௩௪	31	மமகிய	மமகிய
சு௪௪	20	கிடக்கும்	(கிடக்கும்படி)
சு௪௮	12	செறிவாயேற்றின்	செறிவாய் ஏற்றின்
சு௫௧	14	வதுபெரி	(வருப்பெரி)
சு௫௪	10	சுற்றுவனவாகிய	(சாற்றுவனவாகி)
சு௬௦	12	யிறுபிறுபு	(பிறுபிறுபு)
சு௬௧	16	வதுபெரி	(வருப்பெரி)
சு௬௨	30	என்பதனாலும்	என்பதனாலும்
சு௬௪	17	விரும்பின	விரும்பின
”	19	கணங்கொள்	கணங்கொள்
”	28	பயர்மங்குவி	பயன்மங்குவி
சு௬௫	10	சேகில்	செகில்
”	31	செயிரிற்	(செயிரிக்)
”	18	வெள்ளேறு	வெள்ளேறு
சு௬௪	7	தாவி	(தூவி)
சு௬௬	15	புள்ளிகளை	புள்ளிகளை
”	16	நிறத்தை	(புகர் நிறத்தை)
சு௬௧	16	மறைத்தற்கு	(மறைதற்கு)
”	23	கொள்விடங்	கொள்விடங்
சு௬௨	2	(சு)	(க)
”	3	சேகில்	செகில்
”	4	(க) செயிரிற்	(உ) (செயிரிக்)
சு௬௪	23	விரும்பக்கூறியது	(விரும்பக்கூறியது)
”	32	வெணத்	வெண நீண்டு காவெணத்
சு௮௪	9	கடவேம்;	(கடவேம், தழுவிக்கொண்டு பொதிந்துவிடக்கடவேம்;)
சு௮௮	15	எழை	எழை
சு௯௬	9	(எ) பணிப்பூந் (சு)	(சு)பணிப்பூந்(எ)
எ௦௦	16	யாம் போவேமென	(யாம் இப்பொழுதே போவேமென)
எ௦௫	3	சென்றுகின்று	(சென்று பெயராது நின்று)
எ௨௪	2	கண்டு அறிந்த	கண்டறிந்த
எ௨௫	17	எ-து: கின்	(எ-து: அதுகேட்டவன் கின்)
எ௨௬	24	ஏறுநாகு	ஏறு, நாகு
”	29	கா ரெகிரேற்	கா ரெகிரேற்
எ௨௬	4	வேழைபை	வேழையை
எ௩௫	25	னோக்கிக் கொடுமையா	னோக்கிக் கொடுவாயி
எ௩௬	29	கண்கமழ்	கட்கமழ்

பிழையும் திருத்தமும்.

கஉ௦௩

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எஎஎ	17	(ச)	(ரு)
”	27	விளை	விளை
எசக	25	க, “நனவிற்புணர்ச்சி	உ. “நனவிற்புணர்ச்சி
”	27	உ. (அ)	க. (அ)
எரு௦	10	சோரு	சோரு
”	22	இது	இஃது
எருஉ	6	வாஸ்கொளா	வாஸ்கொளா
”	24	செந்திப்பேண	செந்திப் பேண
எருஎ	13	கண்டு	கண்டு
”	18	உட்குதலையுடைய	உட்குதலையுடைய
”	38	அத்தமகிரியை	அத்தமகிரியை
எருக	34	மருண்மலை	மருண்மலை
எசக	13	தலைவி ஆற்றாமை	தலைவியாற்றாமை
எசரு	28	சிறுபொற்	சிறுகோற்
எசக	4	நெஞ்சந்தான்	நெஞ்சம், தான்
”	5	ஒளித்தவர்	ஒளித்த அவர்
எஎச	21	பிரிவில்லாய்	(பிரிவில்லார்)
எஎஉ	34	புலப்பட்டா	புலப்பட்டா
எஎரு	23	திரௌபதி	திரௌபதி
எஎஎ	20	பிரிவில்லாய்	(பிரிவில்லார்)
எஅச	8	கண்டவை	கண்டது
எஅஅ	27	கக-ஆம்	கக-ஆம்
அ௦ரு	3	புழப்பாளைக்	புழப்பாளைக்
அஉச	20	புழப்பதை	புழந்ததை
அஉ௩	2	வடிவினையுடையவாய்	வடிவினையுடைய வாய்
அஉரு	12	தாழைப்	(தாழை)
அஉச	6	தாழைப்	(தாழை)
அஉஎ	5	தாழைப்பூ	(தாழை பூ)
அ௩க	13	லொளித்தாங்கே	லொலித்தாங்கே
அ௩ச	23	‘புணரிய னிலையுடை	‘புணரிய னிலையிடை
அரு௩	10	வந்த	(அந்தப்)
அருஅ	26	சிலப். எ௦-எக	சிலப். (உசு) எ௦-எக
அருக	31	அருஅ: உ-ஆம்	அருஅ: ௩-ஆம்
அச௩	10	சூயவாகு	சூயலாகு
அசரு	29	சூ. ரு; நச்;	சூ. ரு; பே;
அசஅ	2	சுடப்பட்டு	(சுடர்பட்டு)
அஎ௦	32	பெயரி. சூ. ௩௩	பெயரி. சூ. ௩௩ நச்
அஎ௩	28	மென்றோடை	மென்றோடை
அஎஅ	19	கூறின்	(கூறுமின்)
அஅஉ	35	தொல். மெய்ப். சூ. உஉ. நச்.	தொல். மெய்ப். சூ. உஉ. பே
அஅச	28	சரு.	சரு. நச்.
”	12	வஞ்சனைமுத்தி. கக.	வஞ்சனைமுத்தி. கக.
அஅரு	15	அகஉ-ஆம்	அக௩-ஆம்
அஅச	23	வரவிடைப்	வரைவிடைப்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அகஅ	34	தொல். மெய்ப்பு: சூ. க. நச்.	தொல். மெய்ப்பு, சூ. க. பே.
கக௭	16	விழித்துப்	(விடுத்தப்)
ககக	17	ஞாயிற்றினி	(ஞாயிறே நீ)
கஉ௦	12	யாவரு	யாவிரு
”	21	துனையுநர்	(துனையினர்)
”	25	ணரிப்ப வரி வாரப்	ணரிப்பலரி வாரப்
கஉ௪	12	ஞாயிற்றினி	(ஞாயிறே நீ)
கஉ௭	5	கள்வனை	கள்வனை
கஉக	5	வெய்தந்தார்	வேய்தந்தார்
”	14	போலே	(போன்று)
கஉ௦	13	மாய்ப்பதோர்	மாய்ப்பதோர்
கஉக	2	முரைய்பிற்	முரைய்பிற்
”	3	எதிர்கொள்ளு	எதிர்கொள்ளுஉ
கஉ௪	13	இகந்த	(இழந்த)
கஉ௫	23	எதிர்கொள்ளு	எதிர்கொள்ளுஉ
கஉக	31	காட்டிச்	காட்டி
க௪௦	8	விடுவானே	விடுவனே
க௪க	15	நகையின்	(நகையன்மின்)
க௪ச	25	காட்டிச்	காட்டி
க௪அ	12	நகையொழிந்து	(நகையொழித்து)
க௪க	2	நாணமும்	நாணமும்
க௫௦	4	நலிந்த	(நலித்த)
க௫உ	4	நலிந்த	(நலித்த)
க௫௫	14	செய்நன்றிக்	செய்நன்றிக்
க௫அ	19	எய்கையிலே	எய்கையிலே
க௫க	3	சுடுகையிலே	சுடுகையிலே
”	13	ஞெலிக்கழை	ஞெலிகழை
”	36	கொன்றை	கொன்றை
க௬௦	19	நக்க ஒள்ளிதாகிய	நக்கு ஒள்ளிதாகிய
”	29	உரையும்	உரையும்
க௬க	21	பெய்யாதவாறு	பெய்யாதவாறு
க௬உ	25	தினை	தினை

செய்யுட்கள் ஒரே தொடராகவும் உறுப்புறுப்பாகவும் பதிப் பிக்கப்பெற்றிருப்பதனால் ஒருபிழையே அவ்விரண்டிடத்தும் பிழை யாகக் காட்டப்பெற்றிருக்கிறது. அறிஞர் பார்க்கும்போது அவர் கண்ணிற்படாது ஒளிக்கும் பிழைகள் இன்னமும் சில இருக்கும். அவற்றையும் கண்டவர்கள் திருத்திக்கொள்ளல் வேண்டும்.

சேந்தமிழ்க் கட்டளை வேண்பா

நன்றுதீ தாய்ந்து நவில்க வடக்குக

என்று புலவர்க் கிசைத்தலேன்—தொன்று
சிறுபிறை பொங்குகடுச் சென்னி மிடற்றை
யிறைபெற வைத்தா னெனின்.

